

تصویر ابو عبد الرحمن الکردي

کەسایەتی ئافەرەتی موسولمان

وەك چۆن ئیسلام بە پێی قورئان و فەرموودە داڕشتووە

وەرگێڕانی

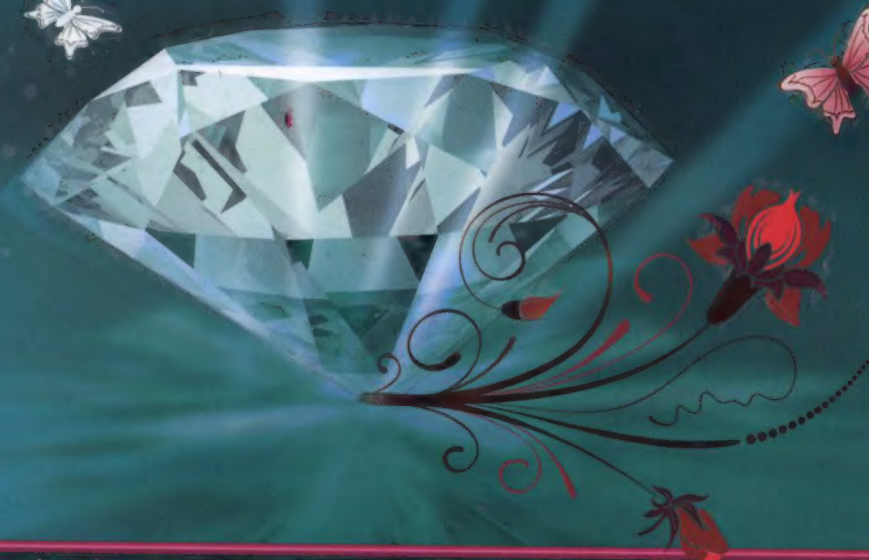
سەدەس عەلی عەباس

نووسینی

دکتور محمەد عەلی العەاشمی

پێداچوونەوهی

مامۆستا سید احمد سید عبدالوهاب بەرزنجی

کتیبخانەی نارین
هەرلێر

دارالمعرفە
بەرووت

كەسايەتى ئافرەتى موسۇلمان

ۈمك چۇن لىسلام بە پىنى قورئان ولىق مۇۋەدە داپىشتۇرە

که سایه‌تی ئافره‌تی موسولمان

وهك چۆن ئىسلام به پيى قورئان وفهرمووده دايرشتووه

نووسيني

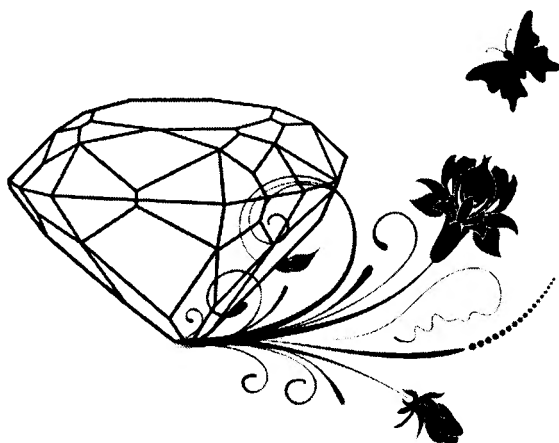
دكتور محمد علي الهاشمي

وهرگيراني

سندس علي عباس

پیداچوونه‌وه‌ی

ماموستا سيد احمد سيد عبدالوهاب بهرزنجري

کتیبخانه‌ی نارین
مه‌ولیر

دارالمعرفة
به یروت

پیناسڻ ڪٽيب

ناوی ڪٽيب : ڪه سايه تي نافره تي موسلمان

وهڪ چوڻ ئيسلام به پيئي قورٿان وفهرمووده دايرشتووه

نووسيئي : ڊڪٽور محمد علي الهاشمي

وهرگيپرائي : سندس علي عباس

پيداچوونه وهي : ماموستا سيد احمد سيد عبدالوهاب بهررنجي

ديزايئن : چاپخانه ي گول (نورالدين عبدالله)

بلاوڪار : ڪٽيبخانه ي نارين - ههولير - ۸۵۰۰

ژماره ي سپاردن (۸۶۰) سالي ۲۰۰۷ ي پيدراوه

پیشہ کی چابی یہ کہم (دانہر)

الحمد لله حمدا كثيرا طيبا مباركا فيه، كما ينبغي لجلال وجهه وعظيم سلطانه، والصلاة والسلام على سيدنا محمد، أشرف الأنبياء والمرسلين، ومن أرسله الله حياة للعرب ورحمة للعالمين.

أما بعد، یہ کہی لہ شیرنترین ثاواتہ کاتم کہ ماوہیہ کی زوربوو لہ ہزر و ئەندیشہ مدا دەخولایہوہ ئەوہبوو پەرتووکیک دەرکەم لەسەر ئافرەتی موسلمان، بەلام بۆ هینانەدی ئەم ثاواتە ھۆکارە کاتم بۆ نەدەرەخسا“ گرفت و سەرقالیہ کانی ژیان خەریکی کردبووم، بەلام دلەم ھەر پەیوہست بوو و خەزیکێ توندەم ھەبوو بۆ دەرکردنی ئەم پەرتووکیہ کہ کەسایەتی ئافرەتی موسلمانێ تێگەیشتوو و رۆشنبیر بە پەیرەوی ئاینەکە، ھۆشیار بە پێنمایی خودا، ملکہچی فەرمانەکانیہتی، لہ سنوورەکانی دەوہستی و نایبەزینێ.

سال تێپەری و پۆچوبووم لہ کاروبار و سەرقالی و ھەموو کات زیاتر پەیوہست دەبووم بەم بابەتە و بایەخی زیاترم دەدا و زیاتر سووربووم لەسەر دەرکردنی ئەم پەرتووکیہ، بەھۆی ئەو گرنگیہی ھەیبوو لہ دەرووند، دەمزانێ بە گەیشتن پێی ئەنجامینکی باش و بەرھەمیکی سوودبەخش دەدات کہ ژیانی ئافرەتی موسلمان رووناک بکاتەوہ و کەسایەتیہ کە نیشان بدات وەك چۆن اللہ دەیہویتی وا بیت، ئەو پلەوپایە بەرزە ی پێ بناسینێ کہ خوا پێی گەیانندووہ.

سالانێک بە سەرقالی بەم پەرتووکیہ و سووربوون لەسەری مامەوہ تا خودا ریزی لێنام و یارمەتی دام لەسەر دەرکردنی لہ سالی ۱۴۱۵ھ/ ۱۹۹۴م.

سەرچاوەی گرنگی دایم بە دەرختنی کەسایەتی ئافرەتی موسلمان ئەوہبوو کہ تێبینیم دەکرد لہ ژیانی ئافرەتی ئەو سەردەمە لہ دژەکردار و زیادەپۆیی کردن، زیادەپۆیی لہ لایەنێک و کەمتەر خەمی لہ لایەنێکیتر“ وەك ئەوہ ئافرەتی وا دەبینی کہ موسلمانە و خۆپاریزە و چاکە، پەرستشەکان ئەنجام دەدات، کەچی کەمتەر خەمی دەکات لہ دەستگرتن بە ھۆکارەکانی پاک و خاوینی دەم و ددان و جەستە، گۆی نادات بەو بۆنە ناخۆشە دەرەچیت لہ دەم و جەستە. یان دەبینی گرنگی دەدات بە تەندروستی و پاک و خاوینی جەستە، کەچی گرنگی نادات بە

پەرستشەکان و ھەڵسان بە کاروبارەکانی ئاینەکە. یا دەیبینی تەواو یەکلابۆتەووە بۆ پەرستنی خوا، کەچی وینایەکی راستی ھەڵنەگرتوووە لە تێروانینی گشتی ئیسلام بۆ گەردون و ژیان و نادەمیزاد. یا دەیبینی لە ئافرەتە دیندارەکانە، بەلام لە کۆڕ و دانیشتنەکاندا زمانی خۆی ناگریت لە باسکردنی پاشملە و قسە ھێنان و بردن. یا دەیبینی دیندار و ڕۆشنبیرە، بەلام کەم و کورتی ھەیە لە ڕەفتاری لەگەڵ دراوسی و ھاوڕیکانی. یا دەیبینی ڕەفتاری لەگەڵ بیگانە باشە، بەلام مافی ھاوسەرەکە فەرامۆش کردوووە، بە گرنگی نازانیت کە ھاوسەرێکی چاک بیت بەرامبەر بە مێردەکە. باشتەین و نوێترین جوانکاری بە کاردیتێ لەناو کۆمەڵی ئافرەتان، کەچی بایەخدان بە شیوە و دیەنی فەرامۆش دەکات لە بەرامبەر ھاوسەرەکە. یا دەیبینی گرنگی دەدات بە ھاوسەرەکە، بەلام پشتگیری ناکات لە چاکەکردن لەگەڵ دایک و باوکی و ھانی نادات لەسەر خێر و تەقوا و کاری چاکە. یا دەیبینی ھەڵدەستێ بە مافەکانی ھاوسەرەکە، کەچی کەمتەرخەم و بێ ئاگایە لە پەرورەکردنی مندالەکانی و ئاراستەکردنیان و پیکھێنان و پتەوکردنی کەسایەتیان و چاودێری کردنیان و بایەخدان بە ھەستە دەروونیەکانیان و بیروھۆش و ددانەکانیان، و بەوێ دەوری داوێ لە ژینگە و کاریگەرێکەکانی، وە لە کەشی زوقم و زال. یا دەیبینی بەھەموو ئەو شتانە ھەڵدەستێ، بەلام کەمتەرخەمە لە گەیانندی پەيوەندی خزمایەتی. یا دەیبینی ئەم پەيوەندییە دەگەینێ، کەچی پەيوەندیە کۆمەڵایەتیەکان فەرامۆش دەکات و زیاتر بایەخ بە کاروباری تایبەتی خۆی دەدات و گرنگی نادات بە کاروباری موسڵمانان.

یا دەیبینی گرنگی دەدات بە کاروباری تایبەتی و گشتی، کەچی زۆر بەردەوامبوون لەسەر خۆیندەووە و زیادکردنی زانست و زانیاری پشتگوێ دەخات. یا دەیبینی ڕۆچوووە لە خۆیندەووە و زیادکردنی زانست و زانیاری، بەلام کاروباری مالا و میێردی فەرامۆشکردوووە. جا جیگای سەرسوڕمانە کە ئەو ھەموو دژەکردارانە یا ھەندێکی دەربەکەون لەوانە بە ئەوێ تێگەیشتوو و ڕۆشنبیر ھەژماردەکرێن لەو ئافرەتە موسڵمانانە کە تێراویوون لە سەرچاوەی ڕۆشنبیری ئیسلامی، توێشویەکی باشیان لێ دەستکەوتوووە!! ھۆکاری ئەم دژەکردارانە بێ ئاگایی و ھەندی جاریش گۆی نەدانە، یا تێنەگەیشتنە لە بۆچوونی ھاوسەنگی کە تێروانینی گشتی ئیسلامی

لەسەر دامەزراوە بۆ ئادەمیزاد و ژيان و گەردون، بە جۆریك بۆ ھەموو شتیك لەم ژيانە مافی خۆی دراوەتێ، هیچ لایەنيك لەسەر حیسابی لایەنيكی تر فرامۆش نەكراوە.

ئەوێ دەقە راستەكان بخوێنیتەوێ كە لە قورئان و فەرموودە ھاتوووە و پەقتاری ھەرە نمونەیی پروون دەكاتەوێ، كە پێویستە لەسەر ئافرەتی موسلمان دەستی پێوەبگریت لە پەيوەندیەكە لە گەڵ پەروەردگاری، لە دروستکردنی خۆی، لە پەيوەندیەكانی تر لە گەڵ نزیك و دور، لە ھەڵس و كەوتی كۆمەلایەتی بە گشتی، سەرسام دەبیست لە زۆر و فەری ئەم دەقانە و لەخۆگرتنیان بۆ ھەموو ورد و درشتیك لە ژيانی ئافرەت، نیشانە و وێنە پێنمایكارە بۆ ژيانیکى پێگەيشتوو و ھاوسەنگ و پتەو، بۆ خاوەنەكەى مسۆگەرى بەختەوێ و سەركەوتن و بردنەوێ دەداتى لە دونیا، وە پاداشت و بردنەوێ ھەرە گەورەش لە رۆژی دوايى.

وەسەمگرتى بووم لەوێ یینیم لە دواكەوتنى ئافرەتی موسلمانى ئەو سەردەمە لەو ئاستە بەرزە پۆشنەى الله بۆى داناوێ ببيت، كەچى لەنيوان ئەو و گەيشتن بەو ئاستە بەرزە تەنھا ئەوێە گرنكى بدات بە ناسینی كەسايەتی رەسەنى خۆی كە دەقەكانى قورئان و فەرموودە دایانپرشتوو، كە ئافەرەتيكى بەرز و بلند و جیاواز بە ھەست و بیروبۆچوون و پەفتار و مامەلەكانى لێدروستكردوو، ئەمەش وایكردوێ نايینیكى لێدروست ببيت كە پێويست بكات زۆر بە توندی دەستی پێوێ بگيریت.

گەيشتنى ئافرەت بەم ئاستە بەرزە كاریكە یەكجار گرنگە لە ژيانى ئادەمیزاد بە گشتی، بەھۆى ئەو كاریگەریە گەورەى كە ئافرەت ھەيەتی لە پەروەردەكردنى نەوێەكان، دروستكردنى پالەوانان، چاندنى بەھا بەرزەكان، جیگیركردنى بنەماكان، رازاندنەوێ ژيان بە خوشەويستی و دلسۆزى و میھرەبانى و جوانى، پرکردنى مائەكان بە ئاسایش و ھەسانەوێ و ھیمنى و پازى بوون و سەقامگیری.

ئافرەتی موسلمان تاكە ئافرەتە ئامادە بیت بۆ بلاوكردنەوێ ئەو ھەموو شتانە لە جیھانى ئافرەتی ماندوو و شەكەت لە ماندویتی فەلسەفەى مادىيەتی ئەم سەردەمە، لە ئاستەنگەكانى

ژیانی نه فامی که بالی کیشابوو به سهر کۆمه لگا بئ ئاگا کان له رینمایی خودا، ئه مهش به ناسینی خۆی ده بیست، به چوونی به رهو پیکهاته خودیه کانی خۆی و سه چاوه فیکرییه پیگه رده کانی، هه روا پوخته کردنی که سایه تی خۆی پوخته کردنیکی ره سهن که خودا و پیغه مبه ره که ی پی رازییه بۆی و به هۆیه وه له ئافره تانی جیهان جیای کردونه ته وه.

بۆ ده رخستنی هه موو ئه مانه هه لسام به کۆ کردنه وهی ده قه راسته کان له قورئان و له و فهرموودانه ی باس له دروستکردن و پیکه یئانی که سایه تی ئافره ت ده کهن، وه پۆلین کردنی به گویری به شه کان و باب ته کانیا ن، به م شیویه پیلانیکی ته واوم بۆ ریکه کوه ت بۆ گه ران به دوای کاروباره تایبه تی و گشتییه کانی ئافره ت به م شیویه یی خواره وه:

- ۱- ئافره تی موسلمان له گه ل پهروه ردگاری.
- ۲- ئافره تی موسلمان له گه ل خودی خۆی.
- ۳- ئافره تی موسلمان له گه ل دایک و باوکی.
- ۴- ئافره تی موسلمان له گه ل هاوسه ره که ی.
- ۵- ئافره تی موسلمان له گه ل مناله کانی.
- ۶- ئافره تی موسلمان له گه ل بۆک و زاواکانی.
- ۷- ئافره تی موسلمان له گه ل خزم و دۆستانی.
- ۸- ئافره تی موسلمان له گه ل دپاوسی کانی.
- ۹- ئافره تی موسلمان له گه ل خوشک و دهسته خوشکانی.
- ۱۰- ئافره تی موسلمان له گه ل کۆمه لگا که ی.

له میانهی لیکۆلینه وه و تیگه یشتنم له و ده قانه، راستیه کی گه وهره م بۆ ده رکوه ت زۆر جار به بئ ناگایی به لایدا ده رۆین، ئه ویش ئه وه یه که میهری خوا به ئافره تی موسلمان زۆر گه وهریه، کاتێ به هۆی ئیسلام ده ری هی نا له لاوازی و بئ توانایی و گومپایی و سه رشۆری و زینده به چال کردن و

ناچارکردنی به شوین کهوتنی پیاو به شیوهیه کی ره‌ها، به‌رزنی کرده‌وه بۆ لوتکه‌ی می‌یانه شیرین و نازیز و پیزدار و پاریزراو و به‌خسراو له ماندووبوون کارکردن و هه‌ل‌دان له پیناو په‌یداکردنی خه‌رجی رۆژانه و پاروی ژیان، هه‌رچه‌نده ده‌وله‌مه‌ندیش بی‌ت، ئیسلام وایکردوه ئافره‌ت مائی ته‌نها بۆ خۆی بی‌ت نه‌گه‌ر خاوه‌ن مائی بی‌ت، یه‌کسانه له‌گه‌ل پیاو له‌ ریز و پله‌وپایه‌ی ئاده‌میزادانه و نه‌رکه شه‌ریه‌کان به‌گشتی، مافی هه‌یه و نه‌رک و واجبیشی له‌سه‌ر شانه، وه‌ک چۆن پیاو مافی هه‌یه و نه‌رک و واجبی سه‌ر شانی هه‌یه، وه‌ ئافره‌ت و پیاو له‌ به‌رامبه‌ر الله یه‌کسانن له‌ پاداشت و سزا. فه‌زلی ئیسلام له‌سه‌ر ئافره‌ت ته‌نها نه‌وه نییه له‌ دواکه‌وتویی و سه‌رشۆری و گو‌مپایی گواسته‌یه‌وه به‌ره‌و به‌رزنی پێشکه‌وتن و سه‌ربه‌رزنی و ئاسایش و پروو‌سوری، به‌لکو گرن‌گیه‌کی زۆری داوه به‌ دروستکردنی که‌سایه‌تیه‌که‌ی دروستکردنیکی ته‌واو و گشت‌گیر بۆ هه‌موو لایه‌نیک له‌لایه‌نه‌کانی که‌سایه‌تییه‌ تاک و خیزانی و کۆمه‌لایه‌تیه‌که‌ی، به‌جۆریک بووه‌ مرو‌فییکی به‌رز که‌ شایسته‌ی جی‌نشینی بی‌ت له‌سه‌ر زه‌وی.

ئایا چۆن ئیسلام نه‌وه که‌سایه‌تیه‌ی دروستکرد؟ چۆن له‌م دروستکردنه‌دا گه‌یشته‌ نه‌وه پله‌ به‌رزیه‌ی که‌ هه‌یج ئافره‌تی‌ک له‌ می‌ژوودا بی‌جگه‌ له‌ناو نه‌م ئاینه‌دا پێینه‌گه‌یشتوه؟ خو‌ینه‌ر وه‌لامی نه‌وه پرسیارانه‌ی له‌ لاپه‌ره‌کانی داها‌توو ده‌ستده‌که‌وی‌ت. له‌ خودا ده‌پاریمه‌وه نه‌م کاره‌م لێ‌وه‌رگری‌ت، ته‌نها بۆ په‌زامه‌ندی پرو‌خساری پاکی بی‌ت و سوودبه‌خش بی‌ت و بیکاته‌ مایه‌ی رووناکی بۆم له‌ ژیاغه‌دا، تو‌یشوم بی‌ت له‌پاش مردنم، تکه‌اکارم بی‌ت له‌ پۆژی لی‌پرسینه‌وه، داواکارم هه‌رچی پاست و پێکان و ته‌واوه، بی‌خاته‌ هه‌ست و دلم، دوورم خات له‌ په‌ورووکه‌وتنی (کبوة) بیر، مه‌به‌ستی خراپ، لاری پێنوس، ناراستی وشه، لاوازی به‌لگه، قسه‌ی بی‌سود و زیاد.

الریاض ۲۰/۷/۱۴۱۴

۲ / ۱ / ۱۹۹۴

الدكتور محمد علي الهاشمي

پیشہ کی وہرگیٹ

پاش سوپاس و ستایشی خودا لہ سہر بہ خششہ لہ دوانہ ہاتووہ کانی بہ تاییہ تی لہ سہر بہ خششی نیسلام و باوہر و عہقل، دروود و سلاوناردن بۆ سہر گیانی مامؤستا و چاوساگی ہہ موو مروفاہیہ تی، چرای رۆشنی ریگای باوہر داران، دروود و سلاو بۆ ہاوہ لانی ریزدار و شوینکہ وتووانی تا رۆژی دواہی...

بہ پشتیوانی خودا دہستم دایہ وہرگیٹرانی ئەم پەرتووکە بەہادار و پەر لہ سوودہ لہ عہرہ بیہوہ بۆ کوردی، ہەرچەندە ئەم پەرتووکە لہ قەبارە گەورەہ و دہمزانن ئەزہت و ناستہنگی زۆرم دیتہ رۆ و کات و تەندروستہ کی باشی دہویت، بہ لām بہ پشتیوانی خوا پاشان یارمہ تی برا و خوشکانی موسلمانم و پینمایہ و ناراستہ کانیان توانیم زالبم بہ سہر ہەرچی ناستہنگ و بہرگر ہەنە، ئەگەر کات و تەندروستی و لاویتی و چالاکۂ و ہەولہ کان بۆ خوا و بۆ خزمەتی ئاینی خوا نەبیٹ ہەر نەبی باشتەر! ئەگەر ہەشبێ ہەر بہ نەبوو ئەژمار دہ کری!

ئەوہی جیی ناماژہ پینکردنہ لہم پەرتووکەدا رەچاوی ئەوہم کردووہ کہ تا لہ توانام دابووہ بہ کورتی بہ کوردیم کردووہ، ہەندئ ئایەت و فەرموودہ زۆر دوبارہ بونہ تەوہ، من تەنہا ناماژہم پینکردووہ و دوبارہ کہم نەنوسیوہ تەوہ، ہەندئ برگہ و پستہ و روداو کہ لہ گەل واقعی ئیمہ نەدەگونجا، نەنوسیوہ تەوہ...، ئەمانەش ہەمووی لہ پیناو بہرژەوہندی گشتی بووہ و بہ راویژ و پەرس و را بووہ ئەک سەرہ خۆ و یەک لایەنانہ، لہ خوا داواکارم چاوپۆشی بکات لہ ہەرچی ہەلہ و کہم و کورتی ہەہ...

ئیمہ زۆر چاک دہزانن و زۆریش دہیلینہوہ: ئافرەت نیوہی کۆمەلہ، ئایا ہەموو ئافرەتیک نیوہی کۆمەلہ؟ ئافرەتی وا ہەہیہ کۆمەلێک بنیات دہنئ، چونکہ توانیویہ تی ریگای خۆی لہ ژیان دہست نیشان بکات. ئافرەتیش ہەہیہ کۆمەلێک دہروخینئ و بہرہو گەندەلئو گومراییان دہبات بہہۆی لارہرئ بوونی.

به لّی کاتیک ئافرهت نیوهی کۆمه له که بزانی چۆن له ژيانیدا شهرعی خوا و پیغه مبهەر ﷺ
به رجهسته دهکات و هه موو لایه نیکی ژيانی تاییه تی و گشتی به شهرعی خوا و رینماییکانی
ئیسلاام ئاوه دان ده کاته وه و ته واوده کات...

ئنجایا پیاده کردنی شهرعی خوا له ژياندا ده بی چۆن بی؟ چۆن ئافرهت ده توانی خوا پاشان
خۆی و ده وروبهری رازی بکات و له گه لّیان به ئاسوده بی بژی؟ چۆن ئافرهت ده توانی به جۆریک
بژی که نه ک بایه کی سارد به لکو ره شه باش کاری تی نه کات و ره گی باوه ری نه له قینتی و که سایه تی
له که دار نه کات و به رچاوی لّیل نه کات؟ له بهرچی و چ که م و کورپه که هه یه له ئافرهت که به
هۆیه وه پیاو یا که سانی تر بتوانی سته می لی بکات و مافی زهوت بکات؟ ئایا ده بی نه رک
ئافرهت و پیشه ی له ژياندا چی بی؟ چۆن ئافرهت ده توانی له ژیان و له دوا پرۆژیشا به خته وه
بی، له ناخی دلّیه وه هه ست به که می و نزمی نه کات؟ نه مانه و چه ندین پرسیا ری تر وه لامه که ی
له م په رتوو که دایه، که به راستی ته نها به مه به سته ده سته که وتنی ره زامه ندی خوا وه رمگیراوه،
تا وه کوو ها وره گه زانم له وانه ی زمانه ی عه ره بی تی ناگه ن لّی بی به ش نه بن و به هره مه ند بن و بو
ئه وه ی ئافره تان سودی لی ببینن و به هۆیه وه دوباره که سایه تیان دا پرۆژنه وه به شیوه یه کی تۆکه م
به هیژ که بهرگی شه پۆله گه ندله یه کان و دونه ی سهرنج راکی شهر بگری ت و له رپی راست
لار نه کاته وه، وه بی ته مایه ی به خۆ دا چونه وه ی و بیریکی بکه ویت ته سهر چاره نوس و دوا پرۆژی و
کۆکردنه وه ی تویشو بو گه شتی دووری قیامهت و پرۆژانی سهختی و بی که سی و بی مال و
سامان... هه رواش بو ئه وه ی بکه ویت ته خۆ له چاک کردنی دهروونی خۆی و مال و منال و
ده وروبهری و گونجاندنی له گه لّ شهرع و بهرنامه ی کۆتایی خوی گه وه، و تی بگات ژیان و اتا چی؟
بوچی؟ له بهرچی؟ تا وه کو له سهر نه خشه یه کی ورد و تۆکه بجیت ته ناو ورده کاریه کانی ژیان، چرایه ک
بی ت بو خۆی و بو ده وروبهر، ده ستیک بی ت به هانای کویر و سه رلی شیا وان بی ت، مه ره مه می ک بی ت
بو ئازاری برینداران، پزیشکی ک بی ت چاره ی نه خۆشان بکات، بازویه ک بی ت قه لای ره وشت و به ها
به رزه کان بنیات بنی... به لّی ئه م په رتوکه بو روشن کردنه وه ی دیدی ئافره تی موسلمان هاته
دونیاه، به و ئومیده م ئه نجامی خۆی پیکاب و له وه رگیرانیدا سه رکه وتوو بووم و خوی گه وه به
دلّسۆزیه وه لیمی وه رگری ت و له ته رازوی چاکه کانی دابی.

بهو هیوایهم هدر خوشکێك زۆر بهوردی بیخوێتیتوه و له ژيانیدا پیاوهی بکات تا سهركهوتوو و سەرفراز بێت له هه‌موو بواره‌کانی ژيانى دونیا، له دوا‌ڕۆژیشا ڕوو سپى و به‌خه‌وه‌ربێت و له‌گه‌ڵ ئافره‌تانى سه‌ربه‌رز و تێکۆشه‌رى هاوشیۆه‌ی خاتوو خه‌دیجه و عائشه و ئاسیا و... هه‌تر زیندوو‌بکێتته‌وه.

له ناخی دلموه و زۆر به دلسۆزی و زهیلییه وه داوا له خودا ده کهم که دانهری ئهم پهرتووکه و وهگپه کهمی و ئه وهی پپیدا ده چپته وه و ئه وهی به که مترین شت یارمه تی ده دات نقوومی په حهت و فهر و پپروزی و به زهیی و سۆز و لیبوردهیی و چاودیری خۆی بکات و به بئ حیساب، وه زۆر به سانایی پردی صراط بپری و بگاته په زامهندی خوا و پله و پایه ی بهرز و مهزن.

ثامین.. ثامین.. ثامین وه صلی الله علی سیدنا محمد وعلی اله و صحبه اجمعین.

وہرگیڑ: سندس علی عباس

٢٥/ ذى القعدة / ١٤٢٢

200/12/26

۱- ئافرهتى موسلمان له گهڻ بهروردارى

باوهردار و هوښياره

له ديارترين شو شتانهى ئافرهتى موسلمانى پى دهناسريتهوه باوهرى قوويتهتى به الله، دنيابوونيهتى لهوى ههچى پروودهات لهم گهردونه و ههچى ديتته سهر خهلك له چارهئوس ههمووى به قهزا و قهدهرى خودايه، ههچى دوچارى مرؤفئش بيتتهوه ئهوا قهدهريهتى و بههله نهپيكاوه، وه ئهوى دوچارى ناييت و ههلهى دهكات بو ئهوه نهبووه بپيكي، ئهوى پيويسته لهسهر مرؤف لهم ژيانهدا تنهئا ئهويه ههولبدات بو رتيگاي خير و دهستبگريته به هوکارهكانى كردهوى چاك له دين و دونياى بهراستى و دروستى پشت بهخوا بهستى و كاروبارى خوى بداته دهست الله و دليا بيت لهوى ههردهم پيويستى به يارمهتى و پشتيوانى و ئاراستهكردن و رهزامهندى خودايه.

چيروكى هاجهر كاتى ابراهيم (عليه السلام) له مهككه جيى هيشت له تهنشت (دوچه) لهسهر خاكى زمزم، كه لهو كاته له مهككه هيچ كهسيك نهبوو، ئاوى لى نهبوو، بيتجگه له اسماعيلي شيرهخور كهسيترى لى نهبوو، جوانترين نمونه دهخاته بهردهستى ئافرهتى موسلمان لهسهر قوولتى باوهربوون به الله، راستى پشت بهستى پيى "كاتيك هاجهر بهشينويهكى خوراگر و متمانه و هيمنى و ئاراميهوه به ابراهيمى وت: (ئايا خودا فهرمانى بهوه پيكردوى ئهوى ابراهيم؟) فهرمووى: بهلى، لهو كاتهدا وهلامى هاجهر كه پرپوو له رهزامهندى و قهناعت و مژدهبهخشى و ئاراميهوه نهوهبوو: (كهواته خودا ويلمان ناكات) رواه البخارى.

بهراستى ههلوئستيتكى يهكجار سهخت بوو: پياويك خيزانهكهى و مناله شيرهخورهكهى له خاكيتكى وشك جي بيلى، كه نه ئاو نه مرؤف نه پروهكى تيدا نيه، پاشان بگهريتهوه به ئاراستهى ولاتى دوورى شام و هيچيان بو جي نههيتلى تنهئا ههندي قهسپ و ئاو نهبيت!! ئهگهر شو باوهره قووله نهبوايه كه دهروون و دلى هاجهر پرپوو لى، ئهگهر راستى پشت بهستنى بهخوا نهبوايه كه ناخ و ههست و هوښى پرکردبوو نهيدهتوانى بهرگهى قورسى ئهم ههلوئسته بگريته و ههر له يهكهم

ساتدا داده روځا و نه ده بویه نه و نافرته هه میسه زیندوه که حاجیانی مالی خوا له نیوه شه و ساته کانی پوڅ و له و کاتانه تیراوده بن له ناوی زه مزمی بیگه رد یادی بکه نه وه، هه رچهنده بیتن و بچن له صفا و مهره، وه کو هاتووچو کردنه که ی نه م له و پوڅه دژواره دا.

نه م رابونه باوه ریه به ره می سهیری لیکه و ته وه له ژیانی پیاو و نافرته موسلمان. ویژدانه کانی به ناگاهینا، هه سته کانی خروشانده، دلّه کانی هوښیار کرده وه له وهی خودا چاودیر و بینهری هه موو شاراوه و نهینیه کانه و له گه لّ ناده میزاده له هه ر کوئ بیت. هه روا چیروکی نه و کچه ی له په رتوکی (صفة الصفوة ووفیات الأعیان) هاتوووه باشترین به لگه یه له سه ر بیډاری ویژدان و له خواترسان له کاتی نهیني و ناشکرا، که ابن الجوزی له په رتوکه که ی (أحكام النساء ص ۴۴۱، ۴۴۲) بومانی هیناوه، ده لی: ((له عبدالله بن زید بن أسلم له باوکی له باپیری، ده لی: شه ویکیان من له گه لّ عمر بن الخطاب بووم، که شه وانه له ناو مدینه ده گه را تا له کاروباری خه لک ناگاداری، ماندووبوو، له نیوه شه و دابوو پشتی دایه لای دیواریک، له و کاته دا گوئیستی ژنیک بووین به کچه که ی ده وت: کچه که م هه لسه هه ندی ناو تیکه لی نه و شیره بکه، کچه که ده لی: دایه نه ترانیه نه مرؤ نه میر المؤمنین چ بریاریکی داوه؟ وتی کچه که م چی؟ وتی: فه رمانیکرد بانگه وازبکریّت له ناو خه لکیدا به وهی نایب ناو له گه لّ شیر تیکه لّ بکریّت، دایکه که وتی: کچم هه لسه ناو له شیره که بکه، تو له شوینیکی عمر ناتبینی، کچه که به دایکی وت: هه رگیز وانا که م له ناو خه لکی به گوئی بکه م و به ته نیاش سه ریچی بکه م! عومهریش وا گوئیستی نه م ده مه قالیه، وتی: نه ی نه سلم، پرؤ نه و شوینه و بزانه نه و کچه ی نه و قسه یه ده کات کی یه و نه وه شی ده لی ناو له شیره که بکه کی یه، وه نایا پیاویان هیه؟ وتی: هاتمه شوینه که، بینیم نه وه ی قسه که ی کرد کچیکه شوی نییه، نه وه ی تریش دایکته تی، هیچ پیاویشیان نییه، نجا هاتمه وه لای عمر و هه واله که م پی پراگه یاند، نه میش بانگی کوره کانی کرد و کویکردنه وه، وتی: که سیکتان تیدایه پیوستی به ژنهینان بیت؟ وه نه گه ر باوکتان توانای ژنهینانی مابوايه نهیده هیشت که سی تر پیشی بکه ویت بو خواستنی نه و کچه، عبدالله وتی: من ژم هیه، عبدالرحمان وتی: منیش ژم هیه، عاصم وتی: من بئ ژم و ژم بو بیتنه، نجا ناردی به دواي کچه که و له عاصمی ماره کرد، نه و نافرته له عاصم کچیکي بوو، نه و کچه ش عمر بن عبدالعزيزی بوو)).

ئەمەيە بىداری وىژدان كە ئىسلام رېشەى داکوتاۋە لە دەروونى ئەم ئافرەتە موسلمانە، كە بەم شىۋەيە لە خوا دەترسى و لەسەر پىي راستە لەكاتى نەيتنى و ئاشكرا، لەناو خەلك و بەتەنيا“ چونكە دلتيايە خودا ھەموو كات لەگەلدايە دەبيسى و دەبينى، ئەمە بەراستى باۋەرى راستەقىنەيە، ئەمە بەرھەمى گرانبەھايە خاۋەنەكەى بەرزەكاتەۋە بۆ پەلى (الاحسان)، ئەۋەبوو خودا پاداشتى خىراى دايەۋە و پىزى لىئا بەم مارەبىنە پىرۆزە و پاشانىش لە نەۋەى ئەم پىنچەمىن خەلىفەى راشىدىن ھاتە دونيا كە عمر بن عبدالعزىز بوو.

بىروباۋەرى ئافرەتى موسلمان پاك و بىگەرد و خاۋىنە، ھىچ پىسىيەكى نەفامى لەكەدارى ناكات، ھىچ تارىكايەكى بىدعە و ئەفسانە بىگەردى و روونىكەى لىل ناكات، تارمايى خەيال بەرز پروانىنى ناكوژىنەتەۋە. بەلى، ئەمە بىروباۋەرىكە دامەزراۋە لەسەر باۋەربوون بە خواى تاك و تەنيا و بەرز و بىنياز، بەتوانا لەسەر ھەموو شتىك، جەلۋى ھەموو كاروبارىكىشى لە دەستدایە، گەپانەۋەى ھەموو فەرمان و كاريكىش ھەر بۆ لای ئەۋە: ﴿قُلْ مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ. سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ. وَاثَا: ئەى محمد بلى كىيە مولكى بەرفراوان و گەۋرەى بەدەستە و كە ھەر ئەۋ بە تەنگەۋە دىت و دروستكراوان دەپارزىت و كەسەش نىيە بەتەنگ كەسەك بىت يا بىپارزىت ئەگەر خودا بىەۋىت سزاي بدات، ئەگەر ئىۋە بزائى؟ ئەۋ كاتە دەلەين: تەنھا بۆ خودايە ئەۋ شتانە، تۆش بلى: دەى چۆن دەخەلەتەين و بەتاكى ناگرن ۋەك بلىي جادوتان لىكراۋە؟!﴾ المؤمنون: ۸۸، ۸۹.

ئەم باۋەرە قوول و روون و بىگەردە زياتر كەسايەتى ئافرەتى موسلمان بەھىز دەكات و وا دەكات ژيان لەسەر شىۋەى راستەقىنەيى خۆى بىينىت كە خانوۋى بەلاۋ تاقىكردنەۋەيە، ئەنجامەكەى لە پوژىك دەردەكەۋىت كە بىگومان دىت و لە پىشمانە: ﴿قُلْ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ. وَاثَا: ئەى محمد بلى: خودا زىندوتان دەكاتەۋە پاشان دەتاغرىنى پاشان كۆتان دەكاتەۋە بۆ پوژى قىامەت (ھەلسانەۋە) ھىچ گومانى تىدانىيە بەلام زۆربەى خەلك نازان﴾ الجاشية: ۲۶.

﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ. وَا تَا: وا گومان ده‌بەن ئیوه‌مان به گاتنه و بئ‌مه‌به‌ست دروست‌کردوو، وه ئیوه بۆ لای ئیمه ناگه‌پینه‌وه؟﴾ المؤمنون: ۱۱۵.

﴿تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُور. وَا تَا: به‌رزى و فه‌رو پیرۆزى بۆ شه و خوايهى كه فه‌رمان‌کردن و قه‌ده‌غه‌کردن به ده‌ستى شه و به‌سه‌ر هه‌موو شتيك توانا‌داره، شه خودايه‌ى مردن و ژيانى دروست‌کردوو و له‌سه‌رتانى سه‌پاندوو بۆ شه‌وى تاقيتان بكاته‌وه كامتان كرده‌وه‌كانتان باش‌تره، هه‌ر خۆى به‌رز و به‌ريز و لي‌بورده‌يه﴾ الملك: ۱، ۲.

له‌و رۆژه‌دا ئاده‌میزاد پاداشتى كرده‌وه‌كانى وه‌رده‌گریت، چاكه به چاكه، خراپه‌ش به خراپه، بئ‌ شه‌وى يه‌ك تۆسقال سته‌مى لئ‌بكریت:

﴿الْيَوْمَ تُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَاب. وَا تَا: شه‌م‌رۆ هه‌موو كه‌سيك پاداشتى كرده‌وه‌كانى وه‌رده‌گریت، شه‌م‌رۆ سته‌م كردن نييه، لي‌پرسينه‌وه و حيسابى خواى گه‌وره زۆر خيرايه﴾ غافر: ۱۷.

له‌و رۆژه لي‌پرسينه‌وه له‌وه‌په‌رى ورده‌كارى ده‌بيت چ بۆ به‌رژه‌وه‌ندى مرۆفه‌كه چ له دژى بيت:

﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ، وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ. وَا تَا: هه‌ركه‌سى يه‌ك تۆسقال چاكه بكات پاداشته‌كه‌ى ده‌بينتته‌وه، وه هه‌ر كه‌سيك يه‌ك تۆسقال خراپه بكات سزاكه‌ى ده‌بينتته‌وه﴾ الزلزلة: ۷، ۸.

ته‌نانه‌ت له‌و رۆژه‌دا بچوك‌ترين شت له‌ خودا ناشاردريتته‌وه:

﴿وَنَضْعُ الْمَوازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ. وَا تَا: له‌ رۆژى قيامه‌ت ته‌رازوى دادپه‌روه‌رى داده‌نرى بۆ لي‌پرسينه‌وه‌ى خه‌لك، هه‌چ كه‌سيك سته‌مى لئ‌ناكریت، نه‌گه‌ر به‌ راده‌ى كيشى بچوك‌ترين شتيك بيت ده‌يهينين و پاداشت

و سزای له‌سهر و رده‌گریّت و تهنه‌اییم به‌سین بۆلپرسینه‌وه و حیسابکردنی به‌نده‌کان ﴿الانبیاء: ۴۷﴾.

بینگومان کاتی ئافره تی موسلمان ی پۆشنیری تیگه یشتوو له واتای ئهم ئایه تانه وردده یته وه و به چاوی دانایی ئهم پۆژه سه خته دینیته بهرچاوی، ئهو کاته وه کو ملکه چ و ته به کار و سوپاسگوزاریک به ره و پیلی خودا ده چیّت، بۆ ئهو پۆژه ئه وهنده ی له توانا داییت له کرده وه ی چاک ئاماده ده کات.

په روږدگاری دهیه رستی

پتویسته ئافره‌تی موسڵمانی راستگوو به چوست و چالاکی رووبکاته پهرستنی خوا“ چونکه ده‌زانی داوای لی‌کراوه هه‌لسی به نه‌بامدانی نه‌و کرده‌وه شه‌ریانه‌ی خودا له‌سه‌ر پیاو و ئافره‌تی موسڵمانی فه‌رزکردوو، لی‌ره‌دا ئه‌م فه‌رزه‌کانی ئیسلام و نه‌رکه‌کانی به‌باشترین شیوه به‌جی‌ده‌گه‌یه‌نی، هه‌رگیز مۆله‌ت و هه‌رگرتن و به‌هه‌ند نه‌زانین و که‌مه‌ته‌رخه‌می تێدانا‌کرت.

هەر یێنج نوێژه فەرزه‌کانی ئه‌نجام ده‌دات

نافره تی موسلمان هەر پینج نویژی له کاتی خۆی ئە نجام دهدات، کاروباری مالا و نه رکێ
ایکیایه تی و میرده که ی له کردنی نویژ له کاتی خۆی سه رقالا و بی ئاگای ناکهن، چونکه نویژ
کۆله گی ناینه، هه رکه سیك نویژه کانی دامه زراو بیته تاینیشی دامه زراو ده بیته، هه ر که سیکیش
نویژه کانی فه رامۆش بکات و وازی لێ بێنیت ئەوا ئاینی رووخاندوه. (احیاء علوم الدین:
۱/ ۱۴۷)، نویژ باشتینی کرده وه کانه، عبدالله بن مسعود رضی الله عنه وتی: پرسیم له پیغه مبه ری خوا
صلی الله علیه و آله کام کرده وه باشتین کرده وه یه؟ فه رموی: ((نویژ له کاتی خۆی))، وتم: پاشان چی؟
فه رموی: ((چاکه کردن له گه ل دایک و باوک)) وتم: پاشان چی؟ فه رموی: ((تیکۆشان له پێی
خوادا)) متفق علیه.

چونکه نویژ په یوه نندی یه له نیوان بنده و په روږد گاره کښی، شو سهرچاوه به فیه په که ناده میزاد لیه وه هیز و خوراکری و به زهی و به زامه ندی و ده دست دینی، به هویه وه هرچی گونا

ههيه خاوين دهبیتتهوه: ابو هريره (رضي الله عنه) وتی: گویم له پیغه مبهري خوا (عليه السلام) بوو دهیفرمووو: ((تایا نه گهر روباریك له بهر دهرگای ماله کانتان بیت و پوژانه پینج جار خوتانی لیښون، هیچ پیسیه کی پیوه دهمینیت؟)) وتیان: نه خیر، هیچ پیسیه کی پیوه نامینیت، فرمووی: ((دهی ته مه وهك پینج نویژه که وایه، خدا گونا هه کانی پی دهرپیتتهوه)) متفق علیه.

نویژ میهر و رهحه ته له لایه ن خوداوه بو بنده کانی، پوژانه پینج جار دهچنه ژیر سیبهري، تیایدا ستایش و سواسی خوا دهکهن و تهسبیحات و پاک و بیگهردی بو خوا برپارده دهن، داوای یارمه تی لیږده کهن، تکای رهحه ته و پینمایي و لیڅو شېبونی لیږده کهن. لیږه وه نویژ دهبیتته خاوتیکه ره وه بو نویژ خوینان، خودا به هوییه وه گونا هه کانیان دهرپیتتهوه، تاوان و کهم و کورتیه کانیان دهپوښی.

عثمان بن عفان (رضي الله عنه) وتی: گویم له پیغه مبهري خوا (عليه السلام) بوو دهیفرمووو: ((هر مروثیکي موسلمان نامادهی نویژیکي فهرز بیت و به جوانی دهست نویژ بگریت، خشوع و دل نامادهی و چه مینه وهی باش و جوان بیت، مسوگر دهبیتته هوی سرینه وهی نهو گونا هه نای پیش نهو نویژه کردوویه تی، نه گهر گونا هی گهره ی نه کردبی، بهم شیویه بو هه موو پوژگاری موسلمان نهو رهحه ته بهرده وامه)) صحیح مسلم ۱۱۲/۳.

فرموووده و شوتنه وار و پروداوه کان له سر گهره یی نویژ و گرنگیه که ی و خیر و بهر که تی له سر نویژ خوینان زور و بهر په، هه موویان جهخت له سر خیره زور و گشتگیره که ی دهکهنه وه که نویژ خوینان دهستیان دهکویت هه کاتیک به ملکه چی و دل نامادهی له بهر دهستی خودا بوهستن.

نامادهی نویژي به کو مه ل دهبیت له مزگهوت نه گهر بوی رهخسا

نیسلام چاوپوښی کردووه له ثافرت که نامادهی نویژي به کو مه ل بیت له مزگهوت، له هه مان کاتدا ریگایدوه درچی بو مزگهوت بو نویژي به کو مه ل، جاران ثافرت به راستی درچووه و له پستی پیغه مبهري (عليه السلام) نویژي کردووه: خاتوو عائشه دایکی باوه داران (رضي الله عنها) دهلی: ((پیغه مبهري (عليه السلام) که نویژي به یانی دهکرد، چهند ثافرتیک له دواوهی نویژیان دهکرد و به

جله‌کانیان خۆیان دەمامک و شەتک دابوو، پاشان دەگەرانیوه مالهوه و کەس نەیدەناسینیوه)) فتح الباری ٤٨٢/١.

هەروا عائشە (رضی اللہ عنہا) دەلی: ((ئافرەتانی باوەردار لە گەڵ پیغەمبەر ﷺ ئامادە ی نوێژی بەیانی دەبوون و، لەناو جلەکانیان خۆیان لێوە دەدا، پاش تەواوکردنی نوێژ دەگەرانیوه مالهوه و کەس نەیدەناسینیوه لەبەر تاریکی)) متفق علیہ.

پیغەمبەر ﷺ نوێژی کورت دەکردەوه کاتی گوئی لە گریانی منالیک دەبوو" چونکە دەیزانی دایکە کە دلی بە منالەکی سەرقال دەبیت، کە دەفەرمووێ: ((من دەمەوێ بچمە ناو نوێژ، نیازم وایە درێژی بکەمەوه، کە گویم لە گریانی منالیک دەبیت، نوێژە کەم کورت دەکەمەوه" چونکە دەزانم دایکە کە چەندە بە گریانی منالەکی سەرقال و شەژاوە دەبیت)) متفق علیہ.

پەڕمەتی خودا بۆ ئافرەت زۆر گەورەیه کاتی لەسەری پتۆیست نەکرد ئامادە ی نوێژی بەکۆمەڵ بیت لە مزگەوت بۆ پینج نوێژە فەرزه‌کە، وەئەگەر ناچار ی بکەدایە، ئەوا زۆر لەسەری سەخت دەبوو، ئەرکی سەرشارنی قورستەر دەبوو، نەیدەتوانی هەموویان لەکاتی خۆی لە مزگەوت بکات، وەک زۆر لە پیاوان ناتوانن بەردەوامن لەسەر ئەنجامدانی پینج نوێژە فەرزه‌کە لە مزگەوت، ناچار دەبن لە شوێنی کارەکانیان نوێژیان بکەن، یان لە ماله‌کانیان، لە زۆری کاتدا" ئەمەش لەبەر ئەوەیە ئافرەت بەهۆی ئەرکی مالهوه و سەرقالیە جووبە جووبەکانی لە کاروباری مال و مێرد و مندال ناتوانن پۆژانە پینج جار ماله‌کی جی بێنن، بەلکۆ مەحاله‌ بتوانن بەو هەموو کارە هەلسن. لە تەنها ناچارکردنی پیاوان بۆ پتۆیستبوونی ئەنجامدانی نوێژەکان لە مزگەوتەکان جیا لە ئافرەتان حیکمەت و مەبەستی بەرز روون دەبیتەوه، هەروا لەوهی کە نوێژی ئافرەت لە ماله‌کی خیرتر و باشترە لە نوێژی لە مزگەوت، بەمە ئافرەتی سەریشک کردووه لە هەلبژاردنی هەر کامیکیان، ئەگەر حەزبکات لە مالهوه نوێژ دەکات، ئەگەریش حەزبکات دەردەچێ و لە مزگەوت نوێژ دەکات و، بۆ مێردە کە نییه قەدەغە ی دەرجوونی بکات ئەگەر مۆلەتی لی وەرگرت، وەک خۆشەویست ﷺ دەفەرمووێ: ((ئافرەتان قەدەغە مەکەن لە چوونە مزگەوت، وە ماله‌کانیان باشتەر و چاکترە بۆیان)) رواه ابو داود ٢٢١/١.

ههروا ده فەرموووی: ((ئەگەر یەکیکتان خێزانەکی مۆلەتی چوونە مزگەوتی وەرگرت با قەدەغەمی نەکات)) فتح الباری ۳۵۱/۲. صحیح مسلم ۱۶۱/۴.

پیاوان ملکه چی فەرمانی پیغەمبەری خوا ﷺ بوون، ڕیگیان دەدا بە ئاfrهتەtan دەرچن بۆ مزگەوت، هەرچەندە ئەگەر ئەم دەرچوونە پیچەوانەیی هەوێس و ئارەزوویان بووایە “عبدالله بن عمر ﷺ وتی: ((خێزانی عمر ﷺ ئامادەیی نوێژی بەکۆمەڵی بهیانی و خەوتنان (عیشا) دەبوو لە مزگەوت. پێی وترا: بۆچی دەردهچی بۆ مزگەوت که دهشزانی عمر هەزی لە دەرچوونت نییە و غیرە دەکات؟ وتی: باشە چی بەرگری دەکات لەوێ قەدەغەم بکات؟ وتی: فەرمانەکی پیغەمبەری خوا ﷺ که دهفەرموووی: ((بەندەکانی خودا (ئاfrهتەtan) قەدەغە مەکەن لە مزگەوتانی خودا)) ((لا تمنعوا إماء الله مساجد الله)) فتح الباری ۳۸۲/۲.

لە بەرامبەر ئەم مۆلەتدانە بۆ ئاfrهتەtan تا بچنە مزگەوت و، قەدەغەیان نەکەن، مزگەوتەکان هاتنی ئاfrهتەtanیان بەخۆوە دەدی لەسەر دەمی پیغەمبەر ﷺ و ئەو سەر دەمەش هەرکاتێک بۆی پرەخسایە دەهات و نوێژی ئەنجام دەدا و ئامادەیی بانگەوازی خێر دەبوو و گوێبیستی ئامۆژگاری دەبوو و، بەشداری ژێانی گشتی مۆسڵمانانی دەکرد، ئەمەش لەو کاتەوێ دەستی پێکرد که نوێژی بەکۆمەڵ فەرمانی پێکرا لەژێانی مۆسڵمانان. جاران مۆسڵمانان ڕووەو بیت المقدس نوێژیان دەکرد پێش ئەوێ ڕوگەیان بگوێزریتەوێ ڕووەو کەعبەیی ڕیزدار، کاتێ فەرمانی ڕووکردنە کەعبە دابەزی، ڕووی نوێژخوێنان لە ئاfrهتەtan و پیاوان بە ئاراستەیی ولاتی شام بوو، لەو کاتە هەموو ڕوویانکردە کەعبە، بەمەش پێویستی کرد ئاfrهتەtan بچنە شوێنی پیاوان و، پیاوانیش بچنە شوێنی ئاfrهتەtan. متفق علیه.

مزگەوت ئەو کاتە و ئیستاش بنکەیی دەرچوونی تیشک و ڕووناکی و ڕێنماییە بۆ مۆسڵمانان چ ئاfrهتەtan چ پیاو“ لە پانتاییە بێگەردەکی پەرستش ئەنجام دەدریت، لە بلندگۆیدا ئامۆژگاری و ڕێنمایی و ئاراستەکردن پەخش دەکریت، ئاfrهتەtan مۆسڵمانیش هەر لە بەرەبەییانی هاتنی ئیسلامەوێ بەشداری و ئامادەیی تێدا بوو.

ئەو دەقە راستانەى جەخت لەسەر ئەم بەشدارىکردن و ئامادەبوونە دەكەنەو زۆرن و باس لە ئامادەبوونی ئافرەت دەكەن لە نوێژى ھەينى، نوێژى خۆرگيران، نوێژى دوو جەژنە، ھاتن بەرھەو پىلى بانگى: (الصلاة جامعة).

لە صەحیحى موسلم ھاتوووە كە ام ھشام بنت حارثە بن النعمان وتى: ((من ق والقران المجيد) م - مەبەستى سورەتى (ق) - تەنھا لە زمانى پىغەمبەر ﷺ وەرگرتووە و ئەزبەرکردووە، ھەموو ھەينىيەك لەسەر مەنبەر دەنويژى كاتى وتارى بۆ خەلكى بھۆيندايەو)) صحيح مسلم ۱۶۲/۶.

رەنمايەكانى پىغەمبەر ھاتن سەبارەت بە جوان خۆئامادەكردن بۆ نوێژى ھەينى بە ھاندان لەسەر پاك و خاوينى و خۆشوشتن بۆ پىساوان و ئافرەتان: وەك دەفەرموووى: ((ھەركەسى ھاتە نوێژى ھەينى با خۆى بشوات)) فتح البارى ۳۵۷/۲.

بخارى لە ئەسمائى كچى ابوبكر ﷺ دەگێرێتەو: وتوويەتى: ((لە نوێژى خۆرگيران پىغەمبەر ﷺ وتارى بۆ خویندینەو و باسى دژوارى و بەلاكانى ناو گۆرى كرد كە مەژۆ دوچارى دەبێتەو، كاتى ئەمەى باسكرد موسلمانان بوو بە گريان و غەلبە غەلبیان، بسووە ھۆى ئەوەى كۆتايى وتارەكە نەبیس. كاتى خەلكەكە بۆ دەنگبون لە پىساويكى نزيكى خۆم پرسى: خودا فەر و پەرۆزىت تىخا، ئايا پىغەمبەر ﷺ لە دوا قسەى چى فەرموو؟ وتى: فەرمووى: ((سروشم بۆ ھاتوووە كە ئىو دوچارى فتنە و سەختى دەبن لەناو گۆرەكان نزيك لە فتنەى دەجال ...)) فتح البارى ۲۳۶/۲، ۲۳۷.

ئەسمائى كچى ابوبكر ﷺ دەلى: ((لەسەردەمى پىغەمبەر ﷺ خۆرگيرا...، منيش پىويستى خۆم جىبەجى كرد، پاشان ھاتە مزگەوت و بينىم پىغەمبەر ﷺ و ھەستاو، منيش لەگەلى ھەستام، و ھەستانەكەى زۆر درێژكردەو، ھىندەى نەمابوو دانىشم، پاشان بىرم بۆ لای ئافرەتى لاواز دەچىت و لە دلى خۆما دەلیم: ئەو لە من بىتواناترە، ئىتر خۆراگر دەبم و دەوەستم. ئنجا چوو ھەمىنەو، پاشان سەرى بەرزكردەو، زۆر بە ھەستاوى مايەو، ھەتا پىاو ھەبوو خەيالى دەبرد پكوعى نەبردووە، پاشان سەلامى داىو و خۆريش لە ئاسمان بەردرا، ئنجا وتارى بۆ خەلك

خویندهوه و، سوپاس و ستایشی خوایکرد، پاشان فەرمووی: ((أما بعد ...)) فتح الباری ۵۲۹/۲. صحیح مسلم ۲۱۲/۶.

ئافرهتی موسلمان لەسەردەمی زێڕینی پیڤەمبەرپایەتی رۆشنبیریوو بە کاروباری ناینەکە، بایەخی دەدا بەفێربوونی هەموو ئەو رۆوداوانە ی رۆویان دەدا لەسەر گۆرەپانی گشتی کە بۆ موسلمان بایەخداربوو لە دنیا و دواپۆژیدا، کاتیک گوییستی بانگی (نۆیژ بەکۆمەڵە) دەبوو لەناو خەلکی جاری دەدا، خێرا رادەپەری بۆ مزگەوت تا هەرچی لە بلندگۆی پیڤەمبەر ﷺ دەردهچی لە رێنمایی گوییستی بێت "فاطمە بنت قیس کە یەکن بوو لە ئافرهتە کۆچبەرە پیشینەکان، وتی: ((لە نیو خەلکی بانگی نۆیژ بەکۆمەڵە درا، منیش یەکن بووم لەوانە ی راپەرین بۆ مزگەوت، لەگەڵ پیڤەمبەر ﷺ نۆیژم کرد، من لە ریزی پیشەوای ئافرهتان بووم، کە دەکاتە ریزی پاش ریزی پیاوان)) صحیح مسلم ۸۴/۱۸.

لەم دەقە راستانە ی رابووین دەرکەوت ئافرهتی موسلمان لە بۆنە جوړی و جوړەکان مزگەوتی پرکردبوو، ئەم چوونە مزگەوتەش ببوویە شتیکی ئاسایی و باو لە سەردەمی پیڤەمبەر ﷺ.

پیڤەمبەر ﷺ رەوشی ئافرهتی لەبەرچاوبوو ئامادە ی نۆیژی بەکۆمەڵ دەبوو و بەزەبی دەهاتەوه پێی، لەو کاتە ی گوییستی گریانێ مانایێک دەبوو نۆیژی کورت دەکردهوه نەبادا دایکەکە ی میشکی پێوە ی سەرقال بێت وە ک پێشتر لە فەرمووودە باسمان کرد. جارێکیان پیڤەمبەر ﷺ نۆیژی خەوتنان (عیشا) ی داوخت، تا عمر بانگی کرد و وتی: هەرچی ئافرهت و منالە هەموویان نوستون، ئنجا پیڤەمبەر ﷺ دەرچوو بۆ نۆیژ و فەرمووی: ((سویند بەخوا لە ئێوە زیاتر کەسێر لەسەر رۆوی ئەم زەمینە چاوەروانی ئەم نۆیژه ناکات)) فتح الباری ۳۴۷/۲. صحیح مسلم ۱۳۷/۵.

دەقی راستی زۆر هاتوووە کە باس لە ریکخستنی پیڤەمبەر ﷺ دەکات بۆ کاروباری ئافرهتان لە نۆیژی بەکۆمەڵ، وە ک دەفەرموووی: ((باشترین ریز ریزی پیشەوای پیاوانە، خراپترینیان کۆتاییە کەیت. باشترین ریزی ئافرهتان ریزی دواوەیە، خراپترینیان ریزی پیشەوایانە)) صحیح مسلم ۱۵۹/۴.

بوخاری ده گيڙتته وه له هند بنت الحارثة كه ده لی: أم سلمة هاوسه ری پیغه مبهەر ﷺ پیی وتم:
 ((نافره تان له سهرده می پیغه مبهەر ﷺ کاتئ له نویژی فهرز سه لامیان ده دایه وه، یه کسه ر
 هه لده ستان و ده روښتنه وه، وه پیغه مبهەر ﷺ و پیاوانی نویژ خوین ده مانه وه تا خوا بیویستایه،
 نجا کاتئ پیغه مبهەر ﷺ هه لسا بوایه پیاوه کانیش هه لده ستان)) فتح الباری ۲/۳۶۹.

بوخاری بۆمان ده گيڙتته وه له سهل بن سعد الساعدی، وتوویه تی: پیغه مبهەر ﷺ به پیاوانی
 فهرمووه: ((بۆچی ده تانبینم له نویژا زۆر چه پله لی ده ده ن؟! نه وهی له نویژا شتیکی تیبینی کرد با
 سبحان الله بکات" چونکه کاتئ سبحان الله ده کات من هۆشدار ده به وه بۆ لای، به لکو چه پله
 لیدان بۆ نافره تانه)) متفق علیه. شرح السنه ۳/۲۷۳.

رۆژ له دواي رۆژ ژماره ی ئه و نافره تانه زیادی ده کرد، هه تا وای لیها ت له سهرده می
 عباسیه کاندای پانتایی مزگه وتیان پرکردبوو، به م جوړه پیاوان ناچار ده بوون له دواي نافره تانه وه
 نویژ بکه ن، ئه مه ش فعتوا یه بوو له لایهن ئیمامی مالک ده رچوو، وه چۆن له په رتووکي (المدونه
 الکبری: ۱/۱۰۶) دا هاتوووه: ابن القاسم ده لی: له مالکم پرسى سه باره ت به کۆمه لیک دینه
 مزگه وت و ده بینن پانتایی مزگه وت پرپوه له نافره ت، مزگه وتیش پر له پیاو، پیاوان به نویژی
 ئیمام له دواوه ی نافره تانه وه نویژ ده که ن؟ مالک وتی: نویژیان ته واوه و نایگيږنه وه.

نابج ده رچوونی نافره تی موسلمان بۆ نویژکردن له مزگه وت بپیته مایه ی سهره ه لدانى فتنه و
 خراپه کارى " چونکه به پیی رینماییه کانئ ئیسلام نویژ مایه ی پاک راگرتنی ره فتار و کاروبار و بۆنه
 تاینیه کانه له کۆمه لگه. ته گه ر به هۆی ده رچوونی نافره ت بۆ مزگه وت مه ترسى سهره ه لدانى
 فیتنه و خراپه کارى کرا به هه ر هۆکارێک له هۆکاره کان، ئه و کاته نویژکردنی له ماله وه زۆر باشترو
 پیویستره، هه ر ئه مه شه له م فهرمووده یه تیشکی خراوه ته سه ر: ((لا تمنعوا نساءكم المساجد
 ویوتهن خیر له ن)) پیشت راقه کراوه.

وا ده رده که وئ هه ندئ له پیاوان له بلا بوونه وه ی گه نده لی و خراپه کارى ده ترسان، ئیتر ئه مه ی
 ده کرده پاساو قه ده غه ی نافره ته که ی ده کرد له ده رچوون بۆ مزگه وت. لی ره دا رینمایى
 پیغه مبه رپایه تی هات و ده رچوونی نافره تی بۆ مزگه وت و ناماده بوونی له نویژی کۆمه ل ماوه نا

ماوه به شتیکی گرنګ دانا که دهست بهردار بوونی لښییه، فرموووده ی تر هات سووربوونی پیغهمبر ﷺ دوباتکردهوه لهسهر نامادهبوونی نافرته له دیمه نی خیر و بانگهوازی موسلمانان له مزگهوتهکان. مجاهد له ابن عمر ؓ دهگیریتتهوه، پیغهمبر ﷺ فرمووویه تی: ((ژنان له دهرجوون بو مزگهوت لهکاتی شهوا قهدهغه مهککهن)) کورپکی ابن عمر لهو کاته دا دهلی: قهدهغه ی دهرجونیان نهکهن و لهکاتیکدا بیکهن به گندهلی و خراپهکاری لوتی: ابن عمریش خوی لی توره دهکات و دهلی: من دهلیم: پیغهمبر ﷺ وای فرموووه، توش دهلی قهدهغهیان دهکهن !! صحیح مسلم ۱۶۱، ۱۶۲/۴.

بلالی کورپ عبدالله کورپ عمر له باوکیهوه ؓ دهگیریتتهوه، پیغهمبر ﷺ فرمووویه تی: ((قهدهغه ی نافرتهان مهککهن له ودرگرتنی پشکی خویان له مزگهوت نهگهر مؤلعتیان لیتان ودرگرت)) بلالی کورپ عبدالله دهلی: سویند بهخوا قهدهغهیان دهکهن، عبدالله له وهلاما دهلی: من دهلیم پیغهمبر ﷺ وای فرموووه، توش دهلی: سویند بهخوا قهدهغهیان دهکهن !! صحیح مسلم ۱۶۲، ۱۶۳/۴.

لهگه لثم فرموودانه: ((لا تمنعوا نساءکم المساجد إذا استأذنکم إلیها)) صحیح مسلم ۱۶۱/۴. وه ((لا تمنعوا إماء الله مساجد الله)) فتح الباری ۳۸۲/۲. صحیح مسلم ۱۶۱/۴. وه ((إذا استأذنکم نساؤکم إلى المسجد فأذنوا لهن)) صحیح مسلم ۱۶۱/۴. پیشتراقهکراون و له دهوری یه که مهبهست دهخولینهوه.

نامادهبوونی نافرته موسلمان بو نویژی بهکومه ل شتیکی مؤلعت پیدراوه و خیرپکی زوری تیدایه، بهلام بهستراوه بهچهند مهرچیک، گرنګترینیان نهویه که نافرته نابی خوی بوغوش بکات و زینه و جوانکاری بهکارپیتی، زینب الثقفیه له پیغهمبر ﷺ دهگیریتتهوه، فرمووویه تی: ((نهی کومه لی نافرتهان نهگهر یهکیک له نیوه ناماده ی نویژی خهوتنان بوو با لثم شهوه دا خوی بوغوش نهکات)) صحیح مسلم ۱۶۱/۴.

فهرموووده‌ی زۆر هه‌نه له‌سه‌ر قه‌ده‌غه‌کردنی ئافره‌ت له‌ بۆن‌خۆش‌کردنی خۆی کاتی دەرچوونی بۆ مزگه‌وت، پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموووی به‌ ئافره‌تان: ((ته‌گه‌ر یه‌کیک له‌ ئێوه‌ هاته‌ مزگه‌وت با خۆی بۆن‌خۆش نه‌کات)) صحیح مسلم ۱۶۱/۴ هه‌روا ده‌فه‌رموووی: ((هه‌ر ئافره‌تێک خۆی بۆن‌خۆش بکات با له‌گه‌ڵ ئێمه‌دا ئاماده‌ی نوێژی خه‌وتنان نه‌بی‌ت)) صحیح مسلم ۱۶۳/۴.

ئافره‌تی موس‌لمان ئاماده‌ی نوێژی دوو جه‌ژنه‌ ده‌بی‌ت

ئیس‌لام پێزی له‌ ئافره‌ت ناوه‌، وه‌کو پیاو ئه‌رکی په‌رستنی په‌روه‌ردگاری پێ سپاردووه‌، هانی داوه‌ بۆ ئاماده‌بوونی له‌ بۆنه‌ گشتیه‌کان له‌ جه‌ژنی ره‌مه‌زان و قوربان، تا ئاماده‌ی بیستنی خێر و بانگه‌وازی موس‌لمانان بی‌ت. ئهم پزلی‌نانه‌ له‌ چه‌ندین فه‌رموووده‌ی سه‌حیحی بوخاری و موس‌لما هاتوووه‌، تیا‌ياندا پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمانی‌کردووه‌ هه‌موو ئافره‌تان دەرچن بۆ بینینی ئهم دیمه‌نانه‌، له‌و ئافره‌تانه‌ی هه‌رزه‌کارن، ئافره‌تی نی‌و که‌ژاوه‌، ئافره‌تی ماله‌وه‌، که‌چانی شوو نه‌کردوو، ته‌نانه‌ت ئافره‌تی بێ‌نوێژی‌ش فه‌رمانی دەرچوونیان پێ‌کراوه‌، به‌لام ئه‌وان به‌شداری نوێژکردن ناکه‌ن، تا ئاماده‌ی خێر و بانگه‌وازی موس‌لمانان بن.

گرنگی دانی پێغه‌مبه‌ر ﷺ به‌ دەرچوونی ئافره‌تان بۆ نوێژی دوو جه‌ژنه‌ گه‌یشته‌ ئه‌و راده‌یه‌ی فه‌رمان بکات به‌و ئافره‌ته‌ی زیاتر له‌ جلیکی هه‌یه‌ بیدات به‌ خوشکه‌که‌ی تا له‌به‌ری بکات. ئه‌مه‌ش هاندا‌نه‌ بۆ ئاماده‌بوون له‌ نوێژی جه‌ژن بۆ هه‌موو ئافره‌تان، وه‌ ئامۆژگاری کردنه‌ له‌سه‌ر یه‌کسانی و به‌یه‌که‌وه‌ ژیان و هاریکاری له‌سه‌ر خێر و ته‌قوا و چاکه‌.

أم عطية ده‌لی: ((پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمانی پێ‌کردووی هه‌رچی ئافره‌تی هه‌رزه‌کاره‌ و ئافره‌تی ناو که‌ژاوه‌یه‌، دهرکه‌ین بۆ نوێژی دوو جه‌ژنه‌، به‌لام بۆ ئافره‌تی بێ‌نوێژ فه‌رمانی‌کرد له‌ دووری نوێژخوێنان بوه‌ستن)) صحیح مسلم ۱۷۸، ۱۷۹/۶.

هه‌روا أم عطية ده‌لی: ((ئێمه‌ و که‌چی ماله‌وه‌ و که‌چی شونه‌کردوو فه‌رمان‌مان پێ‌ده‌کرا به‌ دەرچوون له‌ دوو جه‌ژنه‌که‌، وتی: ئافره‌تی بێ‌نوێژی‌ش دهرده‌چوون، به‌لام له‌ پشت خه‌لکی ده‌بوون و له‌گه‌ڵ خه‌لکی الله اکبریان ده‌کرد)) صحیح مسلم ۱۷۹/۶.

ههروا أم عطية ده‌لێ: ((پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمانی پێ‌کردین به‌ ده‌رکردنی هه‌رچی کچی هه‌رزه‌کار و بێنویژ و کچانی ناو که‌ژاوه هه‌نه بۆ نوێژی جه‌ژنی ره‌مه‌زان و قوربان، هه‌رچی بێنویژه‌کانن نوێژ ناکهن، به‌لام ئاماده‌ی خێر و بانگه‌وازی موس‌لمانان ده‌بن، وتم: ئه‌ی نێردراوی خوا، هه‌مانه جلی داپۆشه‌ری نییه، فه‌رمووی: با خوشکه‌که‌ی له جلی خۆی له‌به‌ری بکات)) صحیح مسلم ۱۸۰/۶.

له صحیحی بوخاری، محمد بن سلام بۆمان ده‌گێڕێته‌وه: عبد الوهاب پێی راگه‌یاندووین له ئه‌یویه له حفصة کچی سیرین ده‌گێڕێته‌وه وتویه‌تی: ((ئیمه کچانی هه‌رزه‌کارمان قه‌ده‌غه‌ده‌کرد له ده‌رچوون بۆ نوێژی دوو جه‌ژنه. جا ئافره‌تێک هاته‌ شاره‌که‌مان و له کۆشکی (بنی خلف) دابه‌زی، باسی خوشکی خۆی ده‌کرد، می‌ردی خوشکی له‌گه‌ڵ پێغه‌مبه‌ر ﷺ دوازه جه‌نگی بینووه، خوشکه‌که‌شی له شه‌ش جه‌نگا له‌گه‌ڵیدا‌بووه، وتی: ئیمه چاره‌سه‌ری برینداران و چاودێری نه‌خۆشان ده‌کرد، جا خوشکم له پێغه‌مبه‌ر ﷺ ی پرسیارکرد: ئایا نه‌گه‌ر که‌سی‌که‌مان جلی داپۆشه‌ری نه‌بوو هیچ گونا‌هی ده‌گات نه‌گه‌ر ده‌رنه‌چی؟ فه‌رمووی: ((با ده‌سته خوشکه‌که‌ی له جلی خۆی له‌به‌ری بکات و ئاماده‌ی خێر و بانگه‌وازی موس‌لمانان بێت)) حفصة وتی: کاتێ أم عطية هات چوومه لای و لێم پرسى: ئایا گویت له پێغه‌مبه‌ر ﷺ بووه؟ وتی: باوکم به‌قوربانی بێت، به‌لێ - جا هه‌رچه‌نده ناوی پێغه‌مبه‌ری ﷺ به‌ردایه ده‌یوت باوکم به‌قوربانی بێت - گویم له پێغه‌مبه‌ر ﷺ بوو ده‌یفه‌رموو: ((با کچانی هه‌رزه‌کاری ناو که‌ژاوه، یان کچانی هه‌رزه‌کار و کچانی ناو که‌ژاوه و بێنویژ ده‌رچن، تا ئاماده‌ی خێر و بانگه‌وازی موس‌لمانان بن، با بێنویژان دووره‌په‌ریزی مزگه‌وت به‌ستن)) حفصة وتی: پێم وت: ئایا بێنویژیش ده‌رچێ؟ وتی: به‌لێ، بۆچی نا، ئایا بێنویژ له حه‌جا ناچێته‌ عه‌ره‌فه، ئاماده‌ی فلا‌نه شوێن و فیساره شوێن ناییت؟)) فتح الباری ۴۶۹/۲.

ئهم فه‌رموووه راس‌تانه به‌لگه‌ی رۆشن له‌سه‌ر گرنگی‌دانی پێغه‌مبه‌ر ﷺ به‌ رۆشن‌بیرکردنی هۆش و هه‌ستی ئافره‌تی موس‌لمان، بۆیه فه‌رمانی به‌ ده‌رچوونی سه‌رجه‌م ئافره‌تان کرد ته‌نانه‌ت بێنویژیش له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی بێنویژ له نوێژکردن به‌خشاوه‌و دروست نییه به‌چێته‌ مزگه‌وت،

بانگه‌وازه‌کەمێ سەر جەم ئافرەتانی گرتەو، بایە خدانێکی پێغەمبەر ﷺ بوو لەسەر بەشداریکردنیان لەم دوو بۆنە گەورەیه، تا ئاماده‌ی بینینی دیمەنی خێر و بانگه‌وازی موسڵمانان بن، لە گەڵ الله اکبر و دوای وان ئەوانیش الله اکبر و پارانه‌وه بکەن، تا لە گەڵ کێشه و ناله‌ی موسڵمانان بژین کە لە بلندگۆی مزگەوت لە کاتی وتاری جەژن باس دەکریت.

پێغەمبەر ﷺ زۆر بە تەنگ ڕۆشن بێر کردنی ئافرەت و ڕێنمایی کردن و بەشداری پێ کردنی بوو لە ئەرکی دروستکردنی کۆمه‌لگەی موسڵمان، ئەو تا مسلم و بوخاری لە ابن حزم دەگیرنەو، و تۆویەتی: عطاء لە جابر بن عبدالله دەگیریتەو، وتی: گویم لە جابر بوو دەیوت: ((پێغەمبەر ﷺ لە ڕۆژی جەژنی رەمەزان هه‌لسا و نوێژی کرد، سەرەتا نوێژی کرد پێش و تاردان، پاشان وتاری بۆ خەڵک خوێندەو. کە لە وتارە کە تەواوو لەسەر مینبەر دابەزی و هاتە لای ئافرەتان و ئامۆژگاری کردن و پالێ بە دەستی بلال دابوو، بلالیش جله‌کە ڕا خستبوو، ئافرەتان خێر و صەدەقه‌یان دەکرده‌ ناوی. بە عظام وت: زە کاتی سەرفیتره‌ بوو؟ وتی: نەخێر، بە لکو تەنها خێر و صەدەقه‌ بوو لەو ڕۆژه‌ کردیان، ئەنگوستیلە گەورە و گرانبه‌هایان دەکرده‌ ناو جله‌کە بلال. بە عظام وت: ئایا واجبه‌ لەسەر پێشه‌وای ئەمرۆ کە لە وتار بوویەو بەجێتە لای ئافرەتان و ئامۆژگاریان بکات؟ وتی: سوێند دەخۆم کە ئەمە واجبه‌ لەسەریان، نازانم لەبەر چی وانا کەن؟))

فتح الباری ٤٦٦/٢ و مسلم ١٧٤/٦.

هه‌روا مسلم و بخاری لە ابن طاوس، لە ابن عباس ؓ ده‌لی: ((نوێژی جەژنی رەمەزانم لە گەڵ پێغەمبەر ﷺ و لە گەڵ ابوبکر و عمر و عثمان بینووه‌، هه‌موویان نوێژیان پێش و تار ئەنجامداوه‌، پاشان وتاریان خوێندۆتەو. وتی: پێغەمبەر ﷺ دابەزی وەك ئیستا لەبەر چاومە فرمانی ده‌کرد بە پیاوه‌کان لەبەر ده‌می دانیشن، پاشان لە پیاوان لای ده‌دا و ده‌هاته‌ سەر ئافرەتان، بلالیشی لە گەڵ بوو، ئنجا ئەم ئایەتە بۆ خوێندنه‌وه‌: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ عَلَى أَنْ لَا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا...﴾ ئەم ئایەتە خوێندەو تا تەواوی کرد، پاشان فەرمووی: ئێوه‌ لەسەر ئەم پەیمانەن؟ تەنها یەك ئافرەت وتی: - کە بێجگه‌ لەم کەسێ تر وه‌لامی نەدايه‌وه‌ - بەلێ

ئەي پېغەمبەرى خوا - ئەو كاتە نەيانزانى ئەو ئافرەتە كۆيە - ^(۱) وتى: سەدەقە كانياندا، بلالېش جەلەكەي راخست، پاشان وتى: دەي وەرن سەدەقە كانتان يېنن دايكم و باوكم بە قورباتان يېت، ئنجا ئافرەتەكان دەستيانكرد بە فرېدانى ئەموسىتېلەي قەبەي دەستيان بۆ ناو جەلەكەي بېلال) فتح البارى ۶/۲ ۴۶۶ ومسلم ۶/۱۷۱.

يېڭومان يادخستىنەوہى پېغەمبەر ﷺ لە مزگەوت بۆ ئافرەتان و نامۆژگارى كردنيان و صدقە وەرگرتن لېيان و جەختکردن لەسەر بەردەوامبوون و سووربوونيان لەسەر پەيمان (البىعە)، داواكارى و ئەرکىكە بۆيان بۆ ھەلەسان بە كاروبارى ئەم ئاينە، پالئەريانە بۆ گۆرپەپانى كەردەوہى چاك. ئەمانە ھەمووى دەگەرئیتەوہ بۆ بانگکردنيان بۆ نوێژى بەكۆمەل لە دوو جەژنە "ئەمەش بەلگەيە لەسەر گرنگى نوێژى بەكۆمەل لە ژيانى تاك و كۆمەل لە كۆمەلگەي ئىسلامى.

ھەرچەندە ئىسلام ئافرەتى ناچارنەكردووە بۆ ئامادەبوون لە نوێژى بەكۆمەل لە مزگەوت، بەلام لە ھەمان كاتدا بەباشى داناوە كۆمەلەك ئافرەت لە شوێنەك كۆبىنەوہ و نوێژى فەرزيان بە كۆمەل بکەن، پېشنوێژ لە نۆوانياندا بوەستى و پېشيان نەكەويت، بانگ و قامەتېشيان لەسەر پېويست نىيە: ئەمەيە كە دايكى باوہرداران أم سلمە كەردوويەتى كاتى پېش نوێژى كەردووە بۆ ئافرەتان^(۱).

نوێژە سوننەتە راتبەكانى و سوننەتەكانى قىرى ئەنجام دەدات

ئافرەتى مۇسلمانى تېگەيشتوو تەنھا بەوہ ناوہستى پېنج نوێژە فەرزەكە ئەنجامبەدات، نوێژە راتبەكانىش دەكات، سوننەتەكانى تېرىش ئەنجام دەدات ھەر كاتى دەرفەت و تواناى ھەبىت، وەك نوێژى چىشتەنگاو، سوننەتى پاش مەغرىب، شەونوێژ "چونكە پەرستشە سوننەتەكان بەندە لە پەرورەدگارى نزيك دەكاتەوہ و، دەچىتە ژيەر باالى خۆشەويستى و پەزامەندىيەكەي، دىكەتە بەندەيەكى چاك و گوێراپەل و براوہ. وەك لەم فەرمووودە قدسيەدا ھاتووہ دەفەرمووئ: ((بەردەوام بەندەم لىم نزيك دەبىتەوہ بە ئەنجامدانى پەرستشە سوننەتەكان تا خۆشيم دەويت،

^(۱) ابن حجر لە فتح البارى ۶/۲ ۴۶۸ پەن كەوتۆتەوہ كە ئەو ئافرەتە أسماو بنت يازيد بن السكەن كە ناسراوہ بە وتار يېژى ئافرەتان، و ئافرەتەككى بۆيەر بووہ.

^(۲) سەيرى أحكام النساء لابن الجوزي بکە: ۱۸۶، ۲۰۴ ط. بيروت. سەيرى المغنى لابن قدامة ۲/۲۰۲ ط. الرياض بکە.

به جوانی نویژه کانی نه انجام دهدات

نافره تی موسلمانن ته قوادار جهخت له سهر جوان نه انجامدانی نویژه کانی ده کاته وه، به شیوه یه که پریټ له ناماده یی دل، خشوعی نه دنامه کان، وردبونه وه له واتای شو نایه تانه ی ده یانغوینی و شو ته سبیحات و پارانوهانه ی له دهمت دهرده چی، بویه دهروونی نویژخوین پرده بیټ له ملکه چی بو خوا، دلشی لټ ده دات به پینمایی خوا و سوپاسگوزاری و به ندایه تی بو، کاتی خدیالټکی شهتانی بو هات تا له و ناماده بوونی دل و بیگهردی هزه لاییدات، خیرا په نا ده باته بهر دهرکردنی به وردبونه وه له وتهی الله و ته سبیحات و سوپاس و ستایش.

نافره تی موسلمان یه کسهر دوی نویژ ناچټه سهر کاری ناوماډ و سهرقالیه کانی ژیان، به لکو ۳ جار استغفر الله ده کات، پاشان شو نزایه ده کات که پیغه مبه ر ﷺ کردویه تی: ((اللهم انت السلام ومنك السلام تبارکت یا ذا الجلال والإکرام)) صحیح مسلم ۸۹،۹۰/۵، پاشان شو ویردانه ی پیغه مبه ر ﷺ دوی نویژ خویندویه تی، ده یوینی گرنگرینیان شوویه که پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی: ((هر که سی پاش هموو نویژیک ۳۳ جار سبحان الله، ۳۳ جار الحمد لله، ۳۳ جار الله اکبر بکات، که ده کاته ۹۹، له جاری سه د بلی: لا اله الا الله وحده لا شریک له، له الملك وله الحمد وهو على کل شیء قدير، خودا له گوناھی خویش ده بیټ، نه گهر وه کو که فی سهر دهریاش وایی)) صحیح مسلم ۹۵/۵.

پاشان به پارانوهویه کی قولی ناو دل داوا له خوا ده کات کاروباری له دنیا و دواړوژدا چاک بکات، به خششه دیار و شاراوه کانی به سهردا ببارینی، راسته پینی و پینمایی پی بیه خشه له کاره کانیدا.

بهم شیوه به نافره تی موسلمان پیویسته له نویژ دهریچټ، که دهروونی خاوین بوته وه، دلی ملکه چپووه، گیانی بیگهرد و پاک کردوته وه، هموو بوونی پرکردوه له وزیه کی گیانی، که کومه کی ده کات له بهر ننگاری بوونه وهی سه ختیه کانی ژیان و خمی مال و دایکایه تی، له ژیر چاودیری و پاراستنی خودای خوژی دهروات، ناترسن کاتیک دوچاری ناخوشیه که ده بیټه وه، وه نه گهر توشی خیر و خوشی هات دهروبه ری له خوشیه کهی خوژی به شداری پی ده کات، نه مه کاری نافره تی نویژکاری راستگوزی دل زیندوه: ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا، إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا، وَإِذَا

مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنْوَعًا، إِلَّا الْمُصَلِّينَ، الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ، وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِلْسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ. واتا: ئادەمىزاد كە دروستكراوه زۆر بىزار و دەستگەر بە دونىا، كاتىك دوچارى ناخوشىيەك دەبىت زۆر بە ھەلپە ھەلپ و خەفەتبارە، كاتىكىش خىرو خۆشىيەكى توش دەبىت دەگىرئەو ھە دەوروبەر و ئەوانەى شاىستەن بەو خىرە، تەنھا نوێژخوینان نەبن، ئەوانەى بەردەوام نوێژەكانيان دەكەن، ئەوانەى لە مائەكانيان مافى ديارى كراويان ھەيە، بۆ سۆلكەر و بۆ ئەو ھەزارە و داوا ناكات ﴿المعارج: ۱۹ - ۲۵﴾ .

زەكاتى مالى خوا لە مائەكەى دەرەكات

ئافرەتى موسلمان زەكات لە مائەكەى دەرەكات، ئەگەر خاوەنى وەھا مال دارايىيەك بوو كە زەكاتى تىدا واجب دەبوو، ھەموو سالىك بە وردى مائەكەى دەژمىرا و ئەوئەندەى زەكاتى لىبەكەوئ زۆر بە دەستپاكى و بە وردى وەكوو فەزىك دەرى دەكات“ چونكە زەكات پاىيەكە لە پاىيەكانى ئىسلام، دروست نىيە ساردى و تەمبەلئى و مۆلەت وەرگرتن بكړئ لە دەرکردنى لە ھەموو سالىكدا، ھەرچەندە يەكجار زۆرئىش بىت. وە ھەرگىز بە مېشك و دلى ئافرەتى موسلمانى تەقوادارى پۆشنىر نايەت رابكات لە دەرکردنى زەكات ئەگەر شتىكى كەمئىش بىت لەو مائەى زەكاتى لىدەكەوئ.

چونكە زەكات فەرزەيەكى مالى پەرستشى ديارىكراوه، خودا لەسەر ھەموو موسلمانئىكى فەرزكردووه كاتى مائەكەى بگاتە رادەى (نصاب) زەكات، چ ئافرەت بئ چ پياو، وە ئەو ھەى زەكات نەدات و نكۆلئ لە فەرزەيتى و واجب بوونى بكات ئەوا بە ھەلگەراو ھەلگەراو و كوفريكى ئاشكرا دەژمىردېت، دەبئ كوشتارى لەگەلدا بكړئ و خوئنى ھەللا دەكړئ، تا ئەو كاتەى بە تەواوى دەبدات وەك چۆن ئەحكامەكانى ئاين روونيانكردوئەو، ئەوئەتا ھەلئىستى ابوبكرى صديق ؓ بەرامبەر بە كۆمەلئ ھەلگەراو ھەلگەراو (اهل الرده) ئەوانەى رازى نەبوون زەكات بەدن، چەند وشەيەكى زىندون ھەموو كات بە گوئى زەمانە دەزرنگيئەو: ((سوئند بەخوا جەنگ و شەر دەكەم لەگەل ئەوانەى جياوازى دەكەن لە نيوان نوێژ و زەكاتدا)) صحيح مسلم ۲۰۷/۱.

ئەم وشە زىندووانە بانگەواز بۆ گەورەبىي ئەم ئاينە دەكەن، كە ئاين و دونيا بەيەكەوہ گرى دەدات، پەردە لادەدات لەسەر تىگەيشتنى قوولى ابو بكر رضي الله عنه بۆ سروشتى ئەم دىنە تەواو و تەواوکارە، تۆكمە کردنى پەيوەندى نىوان بىروباوەر و وىژدان و جىبەجى كارى کردارى بۆ پىويستىەكانى “چونكە ئايەتەكانى قورئان يەك لەدواى يەك هاتوون و نوێژ و زەكات بەيەكەوہ گرى دەدەن لە دروستکردنى كۆشكى باوەر لە دەروونى باوەرداران بەم ئاينە: ﴿الَّذِينَ يَقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾. واتا: ئەوانەى نوێژ دەكەن و زەكات دەدەن ﴿المائدة: ٥٥﴾. وه ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ...﴾ البقرة: ٤٣. وه ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ﴾ البقرة: ٢٧٧ وه ئايەتەى تر لەم بارەوہ زۆرن و ھەموويان جەخت لەسەر فەرزىەتى نوێژ و زەكات دەكەنەوہ...

لە ئافەرەتى موسلمانى رۆشنبىرى تەقوادار ئاشاردريتەوہ كە ئەو ئىسلامى مافى سەرەخۆيى و ئازادى لە مالىەكەى پىداوہ و ھىچ ئەركىكى خەرجى نەخستۆتە ئەستۆي، بەلكو خەرجى لە ئەستۆي پىاداى، لە بەرامبەردا خودا زەكاتى فەرزكردوہ لەسەر ئافەرەت وەكو پىاو، كە مافىكى ئاشكرا و ديارى ھەژارانە لەلاى دەولەمەندان “ھىچ ئافەرەتەك خۆي نادزيتەوہ لە دەرکردنى زەكات و بەخشىنى لە خەرجىە شەرىعەكان بە پاساوى ئەوہى ئەو ئافەرەتە و ھەر لە بنەرەتدا ئەركى خەرجى لە ئەستۆي ئەودا نىيە، مەگەر ئافەرەتەك بىت كەم و كورتى لە تىگەيشتنى بەرامبەر بەم ئاينە ھەبىت، يا گەندەلەك لە بىروباوەرى ھەبىت، يا درزەك لە كەسايەتىەكەى ھەبىت. يا بە روالەت ئافەرەتەك دىندارە، بەلام بى ئاگا و نەزانە، گۆشكراوہ بە خۆشويستنى مال و دەست پىوہگرتنى، ھەر بە خەيالى نايەت زەكات لە مالى دەرکات، لەگەل ئەوہى بەرپۆژو دەبىت و نوێژ دەكات و حەجىش دەكات و، لەوانەيە ھەندى جار كەمىك لە مالى زۆرەكەى بكاتە خىر. ئەو جۆرانە لەو ئافەرەتانە نىن كە خودا دەيەويت و پىيان رازىيە.

مانگى رەمەزان بەرپۆژو دەبىت و شەوہكەشى زىندوو دەكاتەوہ

ئافەرەتى موسلمان مانگى رەمەزان بەرپۆژو دەبىت، بە دەروونىكى گۆشكراو و بە باوەرپوون بەم فەرموودەيە: ((ھەر كەس مانگى رەمەزان بەرپۆژو بىت بە باوەر و بە ئومىدى پاداشتى خوايى مسۆگەر خودا لە گوناھى پىشوووى خۆش دەبىت)) متفق عليه. شرح السنه ٢١٧/٦. وه خۆي

دەپرازیڭىتەۋە بە ۋەشتى ئافرەتى بەرۋوۋى چاۋ و ئەندام پارىزپاۋ لە ھەر سەرىپچىكە كە زىيان بە
 رۋوۋەكەى بگەينەن، يان لە پاداشتەكەى كەم بىكاتەۋە. ۋە ئەم فەرموۋدەيە جىبەجى دەكات:
 ((ئەگەر يەككىكتان بەرۋوۋوبوون با قسەى ناشىرىن نەلەيت و ھەراۋ ئاژاۋە نەيتەۋە، ۋە ئەگەر
 يەككىك جىنۋى پىدات يان شەرى لەگەل كەرد با بلى: من بەرۋوۋوم)) متفق عليه. رياض الصالحين:
 ۵۷. ھەروا دەفەرموۋى: ((ھەر كەسكى كاتى بەرۋوۋوبو و واز نەھىنە لە وتەى ناراست و
 كاپى كەردنى ئەوا خودا ھىچ پىۋىستى بەۋە نىيە واز لە خواردن و خواردنەۋە بىنەت)) فتح البارى
 ۱۱۶/۴ .

ئافرەتى موسلمانى رۋشنىر لە مانگى رەمەزانا ھەست دەكات لە ژىر سىبەرى مانگىكدايە
 ۋەك ھەموو مانگىك نىيە، تىايدا كەدەۋە چاكەكان چەند قات دەبىتەۋە، دەرگاكانى خىر والا
 دەرگىن، رۋوۋەكەش تەنھا بۆ خودايە و ھەر خۆى پاداشتى لەسەر دەداتەۋە، بىگومان پاداشتى
 خودايەكى دەۋلەمەندى بەخشندە زۆر لەۋە گەۋرەتر و گشتگىرتەر كە بتوانا باسبىرى، يان خەيال
 دەرگى بىكات، ۋەك پىغەمبەر ﷺ دەفەرموۋى: ((ھەموو كەدەۋەيەكى ئادەمىزاد چەند ھىند
 دەبىتەۋە، چاكەيكە بە دە چاكەيە تا دەگاتە ھەوت سەد ھىند. خودا دەفەرموۋى: تەنھا رۋوۋ
 نەبىت، بۆ منە و من خۆم پاداشتى لەسەر دەدەمەۋە، واز لە ھەز و خواردنەۋەى دىنى بۆ من.
 رۋوۋەوان دوو خۆشى بۆ ھەيە: خۆشپەك كاتى بەربانگ دەكاتەۋە، خۆشپەكەش كاتى بەدىدارى خوا
 دەگات. ۋە بۆنى ناخۆشى دەمى رۋوۋەوان خۆشترە لەلای خوا لە بۆنى مىسك)) متفق عليه. شرح
 السنە ۲۲۱/۶ .

لەرەۋە پىۋىستە لەسەر ئافرەتى موسلمانى بىدارى خۆپارىز ھاۋسەنگىكە دروست بىكات لە
 رەمەزان لە نىۋان كاروبارى مالىھە و نىۋان قوزتەۋەى كاتە پىرۋزەكانى مانگى رەمەزان لە
 پەرسىش و مەلەكەچى و نىكەبۋونەۋە لە خوا، بۆيە كاروبارى مال و شەۋغونى خىزانى بى ئاگى
 ناكەن لە ئەمجامدانى نۆيژە فەرزەكان لە كاتى خۆى و، كەردنى نۆيژە سوننەتەكان و، خۆپەندى
 قورئان و، ھەلسانەۋەى شەۋ و شەۋ نۆيژە و پارانەۋە، لەكاتىك دەزانى خودا چى ئامادە كەدەۋە لە
 پاداشتى زۆر و لىبوردنى فراۋان بۆ ئەوانەى شەۋانى رەمەزان زىندوۋ دەكەنەۋە، پىغەمبەر ﷺ

دەفەرمووئى: ((ھەركەسى بە باوەرپەوه و بە ئومىدى پاداشتى خوايى شەوانى رەمەزان ھەلسىتەوه و زىندوى بكاتەوه خودا لە گوناھى پيشووى دەبوريت)) متفق عليه. شرح السنه ۱۱۶/۴.

عائشە (رضي الله عنها) وتى: ((پىغەمبەر ﷺ لە دە شەو و پوژى كۆتايى مانگى رەمەزان زۆر زياتر خۆى ماندوو دەکرد وەك لە كاتەكانىتر)) صحيح مسلم ۷۰/۸. ھەروا عائشە (رضي الله عنها) وتى: ((پىغەمبەر ﷺ كاتى دەى كۆتايى مانگى رەمەزان بەتايە شەوى ھەموو زىندوو دەکردەوه و، كەس و كارى بەئاگا دەھيئا و، خۆى ماندوو دەکرد و خۆى گورج و گۆل دەکرد)) متفق عليه. شرح السنه ۳۸۹/۶. ھەروا فەرمانى دەکرد ﷺ بەدواى شەوى قەدرا بگەريين و خەلكى ھاندەدا بۆ زىندووکردنەوى كە دەفەرمووئى: ((بەدواى شەوى قەدر بگەريين لە دەى كۆتايى رەمەزان)) متفق عليه. شرح السنه ۳۸۰/۶. وە دەفەرمووئى: ((ھەركەسى بە باوەر و بە ئومىدى پاداشتى خوايى شەوى قەدر زىندوو بكاتەوه خودا لە گوناھى پيشووى دەبوريت)) متفق عليه. شرح السنه ۳۷۹/۶.

ئەم مانگە پەرۆزە مانگى تەنھا پەرستشە، شياوى ئافرەتى موسلمان نيبە شەوئەكەى بە شتى پوچ و يارى و شەوئەكەى بىسوود بباتەسەر تا دەگاتە پارشيو، ئەو كاتەش خەو بەرى چاوى ئەندامانى خيزانەكەى گرتوو و ئەميش ديت چەند پاروويەكيان بۆ ئامادە دەكات تا بىخۆن، پاشان دەگەريينەوه ناو جيگاكانيان خيرا دەكەونەوه ناو خەويكى قول، لەوانەى ھەتا ھەلنەستن بۆ نوێژى بەيانيش.

بەلكو ئافرەتى موسلمانى پۆشنەبىرى سوره لەسەر ئەوئەوى خۆى و ئەندامانى خيزانەكەى ژيانىكى ئىسلاميانە ببەنە سەر لە مانگى رەمەزان، كاردەكات لەسەر ريكخستنى ژيان، بە جورىك ھەموو ئەندامانى خيزانەكەى پاش گەرانەوه لە نوێژى تەراويح زوو دەخەون، چونكە دەبى پاش چەند كاتۆميرىكى كەم ھەلسن بۆ شەوئەكەى پەرستش و پارشيوکردن، پىغەمبەر ﷺ دەفەرمووئى: ((پارشيو بکەنەوه، چونكە لە پارشيو کردنەوهدا فەر و پەرۆزى ھەيە)) متفق عليه. شرح السنه ۲۵۱/۶.

ئافره تی موسلمانن تیگه یشتوو یارمه تی هه موو ئەندامانی خێزانه که ی دەدات بۆ پارشیوکردن، وه کو ملکه چوونیک بۆ فەرمانی پیغه مبهەر ﷺ و وه دهستهینانی فەر و پیرۆزیه که ی، هه روا پارشیو هه لسان و شه نوێژکردغان ده خاته وه یاد، چالاک بوونی دهروون و دلی تیا به بۆ ئەنجامدانی نوێژی به یانی به کۆمه ل، وێرای ئەمانه جهسته به هیژ ده بیئت بۆ پۆژووگرتن، هه ر ئەمه ش بوو پیغه مبهەر ﷺ ئەنجامی ده داو هاوه لانی له سه ر راده هیئا “زیدی کوپی ثابت ده لئ: ((له گه ل پیغه مبهەر ﷺ پارشیومان کرده وه، پاشان هه لسا یین بۆ نوێژ. وترا: ماوه ی نیوان نوێژ و پارشیو چه ندبوو؟ وتی: ۵۰ ئایه ت)) متفق علیه. شرح السنه ۲۵۳/۶.

بیگومان ئافره تی موسلمان پاداشتی زۆری ده بیئت له لایه ن خوا وه کاتئ ده بیئتیه مایه ی ده سته کووتنی ئە وه هه موو خیره بۆ خێزانه که ی، خودا ده فەرمووی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا. واتا: ئەوانه ی باوه رپان هیئا وه به رده وام کرده وه ی چاکیان کرده وه ئەوا نیمه پاداشتی چاکه کاران ویل ناکه یین﴾ الکهف: ۳۰.

پۆژووی سونهت ده گری

ئافره تی موسلمانن ته قوادار وێرای گرتنی پۆژووی ره مه زان پۆژووی سونه تیش ده گری، ئە گه ر زۆر سه خت نه بوو له سه ری، وه ک پۆژووی پۆژی عه ره فه، پۆژی نۆیه م و ده یه می محرم “ چونکه ئەم پۆژانه و هی تریش له کرده وه ی چاکه و ده بنه هۆی سپینه وه ی گونا هه کان، ابی قتاده ؓ وتی: له پیغه مبه ری خوا ﷺ پرسیا رکرا سه باره ت به گرتنی پۆژووی پۆژی عه ره فه؟ فەرمووی: ((گونا هه ی سالی پیشو و پاشی خۆی ده سڕیته وه)) صحیح مسلم ۵۱/۸.

ابن عباس ؓ ده لئ: پیغه مبه ر خوا ﷺ پۆژی عاشورا به پۆژوو بووه و فەرمانیشی به گرتنی ئەم پۆژه کرده وه ((صحیح مسلم ۱۲/۸).

ابن عباس ؓ ده لئ: پیغه مبه ری خوا ﷺ فەرمووی: ((ئه گه ر خودا بۆ سالی دا هاتوو ته مه نی پێدام پۆژی نۆی عاشورا ش به پۆژوو ده م)) صحیح مسلم ۱۳/۸. وه له باره ی گه وره یی به پۆژوو بوونی شه شی شه وال ده فەرمووی: ((هه ر که سی ره مه زان به پۆژوو بی، پاشان دوا ی

رەمەزان شەش پۈژ لە مانگی شەوال بگریت وەك ئەوەیە ھەموو سالەكە بەرپۈژوو بوو)) صحیح مسلم ۵۶/۸. ھەروا لەبارەى گرتنى سى پۈژ لە ھەموو مانگىك "ابو ھرىرە ﷺ دەلى: ((خۆشەويستم ﷺ بە سى شت فەرمانى پى کردووم: گرتنى سى پۈژ لە ھەموو مانگىك، کردنى دوو ركات نوێزى چىشتەنگاو، کردنى نوێزى وتر پىش خەوتن)) فتح البارى ۲۲۶/۴. صحیح مسلم ۲۳۴/۵.

ابي الدرداء ﷺ وتى: ((خۆشەويستم ﷺ بە سى شت فەرمانى پى کردووم، تا لە ژيان ماوم وازيان لى ناھيىتم: گرتنى سى پۈژ لە ھەموو مانگىك و، کردنى نوێزى چىشتەنگا و، نەخەوم تا نوێزى وتر دەكەم)) صحیح مسلم ۲۳۵/۵.

عبدالله بن عمرو بن العاص ﷺ وتى: پىغەمبەر ﷺ فەرمووى: ((پۈژوو گرتنى سى پۈژ لە ھەموو مانگىك وەك پۈژوو گرتنى تەواوى سالەكە وايە)) متفق عليه. شرح السنه ۳۶۲/۶.

دەقى فەرمووده ھاتوووە ئەم سى پۈژە بە سیانزە و جوار دە و پانزە دەست نیشان دەكات، كە پىيان دەوترا پۈژە سپیەكان، لە بەرامبەردا دەقى فەرمووده مان ھەيە كە ئەم سى پۈژە دیارى ناكات: لە معاذة العدویە وتى: لە خاتوو عائشە پرسىارم کردوو، ئایا پىغەمبەر ﷺ لە ھەموو مانگىك سى پۈژ بەرپۈژوو بوو؟ وتى: بەلى، وتم: لە چ پۈژىكى مانگ بەرپۈژوو دەبوو؟ وتى: گوێى نەدەدا بەوەى لە كوێى مانگەكە بەرپۈژوو دەبیت، واتا لە ھەر پۈژىك بوايە بەرپۈژوو دەبوو)) صحیح مسلم ۴۸/۸.

حەجى مالى خوا دەكات

ئافرەتى موسلمانى پۈشنبىر پىنمايى قورئانى لەبەرچاوە بەحەجکردن بۆ مالى خوا ھەر كاتىك لە توانای دابوو، ھەر كاتىكىش ھۆكارەكانى حەجکردنى بۆ پەخسا، ئەوا پىش گەشتەكە ھەولێ فیربونی ئەحكامەكانى حەج دەدات زۆر بە وردى و رىك و پىكى، تا بە تیگەيشتن و پۈشنبىرى و داناییەو ھەكارەكانى حەج ئەنجام بدات، ئەو كاتە حەجەكەى راست و شەرى دەبیت و بارتەقاي جیھاد و تىكۆشانى پیاوان دەبیت، وەك خاتوو عائشە دەلى: وتم: ئەى پىغەمبەر ﷺ ئەى

ئىمە تىكۆشان و جەنگ نەكەين لەگەڵ ئىوهدا؟ فەرموویەتی: ((باشترین و جوانترین جیهادی ئیوہ
 حەجە، حەجىكى سوننەت)) عائشە وتى: ئىتر وازم لە حەجکردن نەهێناوہ لەوہتەى ئەمەم
 بىستووہ.

عومرە دەکات

وہك چۆن حەج فەرزكراوہ لەسەر ئافرەتى موسلمان، عومرەشى لەسەر واجبە ھەر كاتىك بواری
 بۆ پەخسا، بەتایبەتى عومرەيەك لە مانگی رەمەزان“ چونكە پاداشتى حەجىكى ھەيە لەگەڵ
 پىغەمبەر ﷺ: بخارى لە ابن عباس ؓ دەگيرتتەوہ، وتوویەتى: كاتى پىغەمبەر ﷺ لە حەجەكەى
 خۆى گەرايەوہ بە داىكى سنانى ئەنصارى فەرموو: ((چى لە حەجکردن قەدەغەت دەكات؟))
 وتى: باوكى فلان - مەبەستى مێردەكەيتى - دوو حوشترى ھەبوو، لەسەر يەكێكىان حەجىكرد،
 ئەوہى تىرش ئاوى زەويەكەمان دەدات. فەرموو: ((كە رەمەزان ھات عومرەيەكى تىدا بكە“
 چونكە عومرەيەك لە رەمەزان بارتەقاي حەجىكە)) لە گيرانەويەكى ترى ابن عباس، دەفەرمووئ:
 ((عومرەيەك لە رەمەزان بارتەقاي حەجىكە لەگەڵ من)) فتح البارى ٧٢/٤.

گوێرايەتى فەرمانى پەرورەدگارەتى

ئافرەتى موسلمانى ھۆشيار لەبىرى ناچىت ئەركى واجبە شەرىعیەكانى پىسپێردراوہ كە خودا
 شان بە شانى پىاو فەرمانى پىكردووہ، ھىچ جیاوازیەك لە نیتوانىندا نییە، مەگەر لەوہى
 تايبەتمەندى ئافرەتە جیا لە پىاو، ئەگىنا پىاو و ئافرەت لە بەرپرسىارەتیدا يەكسانن لەبەرامبەر
 اللہ، وەك دەفەرمووئ: ﴿ إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ
 وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ
 وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ
 مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا. واتا: پىاوانى موسلمان و ئافرەتانى موسلمان و پىاوانى باوہردار و ئافرەتانى
 باوہردار و پىاوانى ھەيشە گوێرايەل و ئافرەتانى ھەيشە گوێرايەل و... ئەو پىاو و ئافرەتانەى
 زۆر يادى خوا دەكەنەوہ، خودا لىبور دەيى و پاداشتىكى مەزنى بۆ نامادەكردوون ﴿الْحزاب: ٣٥.

ههروا ده فەرمووئ: ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّن ذَكَرٍ أَوْ أَنشَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ. واتا: ههركەسێ كردهوێ چاك بكات چ پیاو بیټ چ ئافەرت به مەرجێك باوەردار بیټ ئەوا ژیانیکێ خوشی پێ دهبەخشین لە دنیادا و بە جوانترین شیوه پاداشتی كردهوێكانیان دهبەینهوه﴾ النحل: ۹۷.

وه ﴿فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أَضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِّنْكُمْ مِّن ذَكَرٍ أَوْ أَنشَىٰ.... واتا: پەروەردگاریان وەلامی پارانەوهكەیانێ دایهوه كه من كردهوێ هیچ كریكارێك له ئێوه وێڵ ناكەم چ پیاو بیټ چ ئافەرت.....﴾ ال عمران: ۱۹۵.

ههركاتێ پستهی (یا أیها الناس) له قورئان یا له فەرمووده بیټ، ئەوا پیاو و ئافەرت دهگریتهوه، وهك مسلم له ام سلمه دایكی باوەرداران دهگریتهوه، وتویهتی: گویم له خەلكی بوو باسی ھەوزیان دەکرد، بەلام ئەم باسەم لە پیغەمبەر ﷺ نەییستبوو، پڕۆتیکیان لەو کاتە ی کەنیزە کەم قژی دادەھێنەم، گویم لی بۆ پیغەمبەر ﷺ دەیفەرموو: ((ئە ی خەلکینە)). بە کەنیزە کەم وت: جاڕا راوەستە. کەنیزە کە وتی: بانگی پیاوانی کرد و، بانگی ئافەرتانی نە کردوو، وتم: منیش خەلکێکم لەو خەلکە. جا پیغەمبەر ﷺ فەرموی: من پیش ئێوه دەچمە سەر ھەوز تا بۆ ئێوه ی ئامادە بکەم. ئێوش بۆلای من دێن، جا کەسیکتان بەو شیوەیە نەگات پیتم، کە دوور بگریتهوه لێم وهك چۆن حوشتی وێڵ دوور دەخړیتەوه، منیش دەلێم: ئەمە لەبەرچی؟ پیتم دەلێن: تۆ نازانی ئەوانە لە دوا ی تۆ چیان کردوو و داھێناوه، منیش دەلێم: تیاچن)) صحیح مسلم ۵۶/۱۵. لە گیرانەوێهکی تری مسلم: ((منیش دەلێم: تیاچوون بۆ ئەوانە ی پاش من ئاینیان شیواندوو و گۆزیوانە)) صحیح مسلم ۵۴/۱۵.

ئافەرت و پیاو یەكسانن بەرامبەر الله لە پەیرەوکردنی فەرمانەکانی و دوور کەوتنەوه لە نەهیهکانی. لێرەوه ئافەرتی موسلمان هەرچی خدا فەرمانی پێ بکات دەیکات، ئەوێ فەرمانی نەکردنی پێ کردووێ نایکات، باوەرێ وایە لەبارە ی هەرچی لە ژیانیدا کردووێهتی پرسیار ی لێ دەکریت، چاکە بە چاکە، خراپە بە خراپە“ بۆیە لە سنووری خوا دهبەستێ و نایبەزینێ، ناخزیتە

ناو حەرام، بەلکو هەموو کات بریاری خوا و پیغەمبەرەکی پەیرەو دەکات و، لە سەرجهەم ئەو کاروبارانەی لە ژیاڵیدا بەرەو ڕووی دەبیتهوه دەگەڕێتهوه سەر حوکمی خوا و پیغەمبەر.

لە میژووی ئافرهتی موسڵمان هەلۆیستی مەردانە هەیە، کە حوکمی خودایان لەبەرچاویان داناوه و لییان لانهداوه و پەنایان بەر حوکمی تر و شتێ تر نهبردووه:

ئیمام احمد و ابو داود دەگێزنهوه و، ابن کثیریش لە سەرەتای سورهتای المجادله باسی کردوو، لە خولە بنت ثعلبة و میژدهکە ی اوس بن الصامت، خەوله دەلی: سویند بەخوا سەرەتای سورهتای مجادله لەسەر من و اوس بن الصامت دابهزیووه. خەوله وتی: من لەلای اوس بووم، پیاویکی بەسالآچووبوو و پەفتاری خراپ ببوو، وتی: ڕۆژیک هاتهوه مالهوه و منیش لەسەر شتیک پێداچوونهوم لەگەڵدا کرد، ئەویش تورەبوو و وتی: تۆ بۆ من هە پشتی دایکمی، وتی: پاشان دەرچووه دەرەوه و کاتژمێریک لەناو یانەی کەس و کاری دانیششت، دوازی هاتهوه لام و داوی سەرچی یی لی کردم، خەوله وتی: وتم: نهخیر، بەو کەسە ی گیانی خەوله ی بەدهسته، هەرگیز لەگەڵم کۆنابیتهوه پاش ئەوهی ئەو قەسەیهت وت تا خودا و پیغەمبەرەکی دادپەرەری دەکەن لە نیاواندا، خەوله وتی: ئنجا ویستی بەزۆر بمگرتی و کاری خۆی بکات، بەلام من نه مهیششت هە چۆن ئافرهتیک دەتوانی زال بێ بەسەر بەسالآچوویهکی لاواز، لە خۆمیم دوورخستهوه، خەوله وتی: پاشان چوومه لای یهکی لە دپاوسیگانم، جلیکم لییان خواست، پاشان چوومه دەر تا هاتمه لای پیغەمبەر ﷺ و لەبەردهستی دانیشتم، ڕووداوهکەم بۆی گیرایهوه، زۆر سکالای پەفتاره خراپهکانیم لەلاکرد، خەوله وتی: پیغەمبەریش ﷺ دهیفرموو: ((ئە ی خەوله ئامۆزات پیاویکی بە سالآچووه، لەخوا بترسه سەبارەت بەو)) خەوله وتی: سویند بەخوا هیشتا لەلای پیغەمبەر ﷺ بووم قورئان لەبارەم دابهزی، پیغەمبەر ﷺ حالهتی سڕوش هاتنی بەسەرداهات، کە ئەم بارە ی لەسەر لاچوو، پیتی وتم: ((ئە ی خەوله خوا لەبارە ی تۆ و میژدهکەت قورئانی دابهزاند)) پاشان بۆمی خویندهوه: ﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ تا ﴿وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ المجادله: ۱- ۴. خەوله وتی: ئنجا پیغەمبەر ﷺ فەرمووی: ((برۆ پیتی بلێ با کۆیلهیهک ئازاد بکات)) خەوله دەلی: وتم: ئە ی پیغەمبەری خوا نیهتی

کۆیلهیهك ئازاد بکات، فەرمووی: ((با دوو مانگ له دواى یهك بهرۆژوو بیئت)) خەوله ده‌لى: وتم: سویند به‌خوا پیاویکی به‌سالآچووه و توانای رۆژوگرتنی نییه، وتی: ((با شه‌ست هه‌ژار تییریکات له شه‌ست صاع خورما)) خەوله ده‌لى: وتم: سویند به‌خوا ئەى پیغه‌مبه‌رى خوا ئەمه‌ى نییه، خەوله ده‌لى: پیغه‌مبه‌ر ﷺ فەرمووی: ((ئیمه یارمه‌تى ده‌ده‌ین به (فه‌ره‌قیك له خورما) - نزیكه‌ى شه‌ست کیلویه -)) خەوله وتی: منیش وتم: ئەى پیغه‌مبه‌رى خوا منیش به‌ فه‌ره‌قیكى‌تر یارمه‌تى ده‌ده‌م، فەرمووی: ((ئەنجامت پینکاو کاریکی باشت کرد، برۆ له جیاتى ئەو صده‌قه‌که‌ بده، پاشان راتده‌سپێرم که له‌گه‌ل نامۆزات باش بیئت)) خەوله ده‌لى: منیش وامکرد. تفسیر ابن کثیر ٤٥٩/٣ المجادلة.

خەوله نه‌یتوانی ته‌نانه‌ت یه‌ك کاتژمێریش له‌گه‌ل می‌ردى بژی پاش ئەوه‌ى وشه‌ى (ظیهار) ى به‌ده‌مدا هات که واتای ته‌لاقى ده‌گه‌ياند له‌سه‌رده‌مى نه‌فامیدا، تا ده‌چیته‌ لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ بۆ زانینى بریارى خوا له‌باره‌ى خۆى و می‌رده‌که‌ى، هه‌ر بۆ ئەم مه‌به‌سته‌ش جلیکی شایسته‌ له‌ دراوسێکانى ده‌خوازى.

بۆیه جینگای سه‌رسوپمان نییه ئەو ئافه‌ته‌ مه‌زنه‌ ریزو گه‌وره‌یى و پله‌وپایه‌یه‌کى به‌رزى هه‌بیئت له‌ ده‌روونى ئەو هاوه‌لانه‌ى له‌ سه‌رده‌مى ئەودا بوون، له‌ سه‌رووى هه‌موویانه‌وه‌ عه‌مر کورپ خه‌تتاب ﷺ، رۆژتیکیان خەوله ده‌گاته‌ عه‌مر، له‌و کاته‌ له‌ مزگه‌وت ده‌رده‌چى و (جاپوودى) خزمه‌تکاریشى له‌گه‌لدايه، عه‌مر که ئەمیرى باوه‌ردارانه، سه‌لام له‌ خەوله ده‌کات، خەوله‌ش پیتی ده‌لى: به‌بیرم دى جاران له‌ بازاری عکاظ پێیان ده‌وتى عومه‌رۆکه، گۆچانه‌که‌ت له‌ ده‌ستدا بوو و شوانى مه‌ر و مالا‌تت ده‌کرد، جا له‌خوا بترسه‌ سه‌باره‌ت به‌وانه‌ى له‌ژێر ده‌ستت، بشزانه‌ هه‌ر که‌سى له‌ هه‌ره‌شه‌ى خودا و رۆژى دواى بترسى دوورى بۆ نزیك ده‌بیته‌وه، هه‌ر که‌سى له‌ مردن ترسا له‌ دابرا‌نیش ده‌ترسى. له‌و کاته‌ جاپوود ده‌لى: زۆر زیاده‌رۆییت کرد له‌سه‌ر ئەمیرى باوه‌رداران ئەى ئافه‌رت. عومه‌ریش وتی: وازی لێ‌بینه، نازانى! ئەمه خەوله‌یه که خودا له‌ سه‌رووى ئاسمانه‌کانه‌وه‌ گوێی بۆ قسه‌کانى گرتووه، سویند به‌خوا عومه‌ر په‌واتره تا گوێی بۆ بگرێ.

له ٻاڻهي ابن ڪشير هاتووه، پياويڪ ڪه گهرم و گوري و گوي شلڪردني عمر دهينئي بونهم
 نافرهته، به عمر دهلي: پياواني قورهيشته لهسرهم پيرهژنه راگرتوه! عمر دهلي: تياچيت، تو
 دهزاني نهوه ڪييه؟ وتي: نهخير، وتي: نهوه نافرهتيڪه خودا له سهرووي جهوت ئاسمانهوه گويي
 بون سڪالاڪهي گرتوه، نهوه (خوله بنت ثعلبه)يه، سويند بهخوا نهگهر به ويستي خوي تا شهويش
 بينيتهوه و نهروات، من پشتي تي ناکهم تا پيوستي خوي جيبهجي دهکات، مهگهر کاتي نويژ
 بيت و بجم بون نويژکردن، پاشان دهگهريمهوه لاي تا پيوستي جيبهجي دهکات.

نافرهتي موسلمانن پوڻسبيري تيگهيشتو، همموو کات وتي خوي لهبهرجاوه: ﴿وَمَا كَانَ
 لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ
 وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا﴾. واتا: هيچ پياويڪي باوهردار و نافرهتيڪي باوهردار کاتي خودا و
 پيغهمبرهڪهي بپاريڪياندا لهسر شتيڪ، بويان نييه سهريشڪي تيابڪهن، وه ههر ڪهسي
 سهريچي خوا و پيغهمبرهڪهي بکات نهوا به ئاشڪرا گومرا بووه و سر لئشيوايه ﴿الْحِزَابُ﴾.

گويرايه لي کردني خوا و پيغهمبرهڪهي له سهرووي ئارهزوي دل و دهروونه، له سهرووي
 ئاواتهکان و رابواردن و خوشيهکاني ژيانه، له سهرووي خواست و ويستي مرؤقه. نهوه تا زينب
 ڪچي جحش پيش نهوهي بيتي دايڪي باوهرداران، پيغهمبر ﷺ داوي لي دهکات رازي بيت به
 شوکردن به زيدي کوري حارثه ڪه جاران ڪويله بوو پاشان پيغهمبر ﷺ ڪردبوويه کوري خوي،
 نهوهش بون دوو مهبهست و هيڪمهتي جياواز بوون.

يه ڪهم: هيئانهدي يهڪساني تهواو له نيوان خهڪ، ڪه نافرهتيڪي جواني قورهيشي، گهوهري
 نهوهکاني عبد شمس، ڪچه مامي پيغهمبر ﷺ، له ڪويله يهڪ ماره بکريت. ڪه نهو کاته ڪويله
 چيني نرمتربون له گهورهکان، بهلکو جياوازي چينايهتي له نيوان گهوره و ڪويلهکانيان هيئنده
 قول و پتهوبوو مهگهر کرداريڪي راستهقينه له پيغهمبري خوا ﷺ تيڪي بشڪيني، ڪه به
 ئاشڪرا لهناو خهڪي راييگهيهني و ڪومه لي موسلمانانيش بيڪه نه دهستور و پهريهوي بڪهن، تا

بهم شیوهیه ئەم جیاوازیانە نەمیتنی و، کەس لەسەر کەس بەرزتر نەبێ مەگەر بە تەقوا و لە خواترسان بیت.

دووهم: پووچەڵ کردنەوەی باوی بە کۆرکردن (التبني)، کە زۆر باو و بلاو بوو لە سەردهمی نەفامی، ئەمەش بە مارهکردنی پیڤەمبەر ﷺ بۆ زینب کە هاوسەری زەیدی بە کۆرکراوی بوو پاش ئەوەی تەلاقی داوو، تا بەلگەیهکی کرداری پیشکەش بکات لەسەر ئەوەی ئەگەر بەراستی کۆری بووایە نەدەبوو ئەم مارهبرینەی زینب لە پیڤەمبەر ﷺ بە بریاری خوا بووایە و لە قورئان دا بەزیبووایە.

دەست نیشانکردنی زینب، کچە مامی پیڤەمبەر ﷺ بۆ جیبەجێکردنی ئەم دوو دەستورە کرداریە لە چوارچێوەی مالتی پیڤەمبەرپایەتی، بۆ ئەوەبوو تا خەلکی بە دەروونیکی پازی و ملکهچ گوێرایەلتی فرمانی خوا و پیڤەمبەرەکەی بن. ئەگەر لەبەر ئەم بەرژەوهندییه گشتیهش نەبووایە هەرگیز پیڤەمبەر ﷺ پالتی نەدەنا بە زینب تا بپیته خێزانی زەید لە کاتیکی زەینب پازی نەبوو بەم مارهبرینە، وتی: ئەو پیڤەمبەری خوا، میتردی پێ ناکەم و هەرگیز پێی پازی ناچم، من گەورە نەوێکانی عەبد شەمس، پیڤەمبەریش ﷺ بە هیمنی و متمانە و سوور بوونەووە دەفەرمووێ: ((بەلکو دەبێ شوی پێیکە. لە کاتی ئەم گفتوگۆیهدا ئەم ئایەتە داخەزی: ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُمْمِنَةٍ..... فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا﴾ پیشتر پاشە کراوە، ئنجا زینب وتی: کەواتە سەرپێچی ناکەم لە فرمانی خوا و پیڤەمبەر، ئەو پێی پازی بووم.

پاشان ناکۆکی کەوتە نێوان زینب و زید، و بوو هەو جیاپوونەوهیان لە یەکتەری. کاتی (عددهی) زینب تەواو بوو، خودا ئەم ئایەتە داخەزاند: ﴿وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ فَلَمَّا قَضَى زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا لِكَيْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا. وَاَتَا: کاتی بەو کەسە دەلێی کە خودا نەعمەتی لەگەڵ کردووە بەوەی پێنمایی ئیسلامی کردووە، تۆش نەعمەت لەگەڵ کردووە بەوەی لە کۆیلا یەتی رزگارت کردووە و بە جوانی پەرۆردەت کردووە، و اتا (زید کۆری حارثە): دەست بە خێزانەکەت

بگره و تەلاقى مەدەو لە خوا بترسە، وە ئەو لە دەروونت دەشاریتەوێتە کە خۆدا ئاشکرای کردووە لە ناردنی سروش بۆت بەوێ زەینەبى تەلاق دەدا و دەبێتە خێزانى تۆ تا باوى بە کۆرکردنى نەفامى پووچەڵ بکەیتەوێتە و، لەقسەى خەلکى دوو پوو دەترسى؟ پەواترە لە خوا بترسى، کاتى زید پێیستى بە زینب نەما و تەلاقىدا، ئیمە زەینەبان لە تۆ مەرەکرد، تا بۆ باوەرداران نەبێتە مایەى گوناھ و تەنگانەبى لە مەرەکردنى خێزانى ئەوانەى کردوویانە بە کۆرى خۆیان کاتىک لێیان جیابوونەوێتە و هەمیشە فەرمانى خوا کاریگەرە ﴿الْحَزَاب: ۳۷﴾. کە پێغەمبەر ﷺ ئەم نایەتەى خۆیندەوێتە پێکەنى و فەرمووی: ((کى دەچیتە لای زینب و مژدەى پێدەدا کە خۆدا لە ئاسمانەوێتە لە منى مەرەکردووە!!))

وہك بلیتى خودا پاداشتی زەینەبى داوەتەوێتە لەسەر گوێراپەلێه پەها و ناوازەکەى بۆ خۆدا و پێغەمبەرەکەى، کاتى پازى بوو بە فەرمانى خۆدا و پێغەمبەرەکەى بە مەرەپێنى لە زەید، ئەوێتە ئیستا دەکرێتە بووک بۆ پێغەمبەر ﷺ بە فەرمانى خۆدا و بە نایەتى قورئان کە موسلمانان تا رۆژى قیامت وەکوو پەرستشێک دەبێتەوێتەوێتە. ئەمە ریزیک بوو خۆدا بە زەینەبى دابوو بەجیا لە دایکانى تری باوەرداران، جا زینب هەموو جار شانازى دەکرد بەو ریزەى خۆدا پێى دابوو، خۆى هەلەدەکێشا بەسەر خێزانەکانى تری پێغەمبەر ﷺ و دەیوت: ((ئێو کەس و کارتەن مەرەى کردون، بەلام من خۆدا لەسەر حەوت ئاسمانەکان مەرەى کردووم)) فتح الباری ۴/۱۳.

لەگەڵ پیاوی بێگانە بە تەنها کۆنابیتەوێتەو

گوێراپەلێکردنى خوا و پێغەمبەرەکەى تەنها بە ملکەچبوونە بۆ فەرمانەکانى و دوورکەوتنەوێتەوێتە لە نەهیهکانى، لەوانە: نابى ئافەرەتى موسلمان لەگەڵ پیاوی بێگانە بە تەنها کۆبیتەوێتە "چونکە تەنهابوونى لەگەڵ پیاوی بێگانە یاساغە (حرام) بە کۆى دەنگى زانایان، لەبەر ئەم فەرموودەى پێغەمبەر ﷺ: ((نابى هیچ پیاویک لەگەڵ ئافەرەتێک بە تەنها بێت، مەگەر مەحرەمێکى لەگەڵدا بێت، وە گەشت ناکات مەگەر مەحرەمێکى لەگەڵدا بێت)) پیاویک هەلسایەوێتە و وتى: ئەى پێغەمبەرێ خوا هاوسەرەکەم بۆ حەج دەرجوو وە منیش ناوم لە فلانە

سوپیتی جهنگی نووسیوو. فهرمووی: ((هه‌سه برۆ له‌گه‌ڵ هاسهره‌که‌ت حه‌ج بکه)) متفق علیه. شرح السنه ١٨/٧.

مه‌هره‌م: ههر پیاویکه که بۆ هه‌میشه ماره‌یی له‌و ئافره‌ته نه‌یه‌ت، وه‌ک باوک و برا و مام و خال...هتد.

بیگانه: ههر پیاویکه له‌ بنه‌ره‌تا ده‌لال بێ بۆ ئافره‌ته‌که شوی پێ‌بکات، هه‌رچه‌نده خزمیش بێت، به‌تایبه‌تی شووبرا و خزمی‌تری، ئه‌مانه هه‌موویان هه‌رامه ئافره‌ت له‌گه‌ڵیان ته‌نیا‌بێته‌وه، بنه‌ما له‌سه‌ر ئه‌م فهرمووده‌یه که ده‌فه‌رمووی: ((نه‌که‌ن به‌ته‌نها بچه‌ی لای ئافره‌تان)) پیاویکه له‌ یاریده‌ده‌ران(الانصار) وتی: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا، ئه‌گه‌ر شوبرا (الحمو) بوو؟ فهرمووی: ((شوبرا (الحمو) واتا مردن)) متفق علیه. شرح السنه ٢٦/٩.

الحمو: واتا برای می‌رد و هاو‌شپۆ‌ی له‌ که‌س و کاری می‌رد. وه‌ که ده‌فه‌رمووی: ((شوبرا واتا مردن))((الحمو الموت)) مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه که خراپه و گه‌نده‌لی له‌ویه‌وه زیاتر پرووده‌ات، چونکه به‌ ناسانی ده‌توانی بچێته‌ مالی برای“ بۆیه به‌ مردن ئه‌دگاری ده‌کات تا زیاتر سه‌خت و ترسناک و بێ‌زراو بێت، وه‌ک بلیی ته‌نها‌بوونه‌وه له‌گه‌ڵ شووبرا ده‌بێته‌ هۆی سه‌ره‌له‌دانی خراپه‌کاری و گه‌نده‌لی و گومان و تیا‌چوون له‌ ئاین وه‌ک تیا‌چوونی مردن. بۆیه ئافره‌تی موس‌لمانی ته‌قوادر ناکه‌وێته‌ ئه‌م جۆره سه‌رپێ‌چانه له‌ شه‌رع که زۆر له‌ خه‌لکی تی‌یکه‌وتوون له‌م پۆژگاره‌دا.

پابه‌نده به‌ بالاپۆشیه (حیجاب) شه‌رعیه‌که‌ی

هه‌رکاتیک ئافره‌تی موس‌لمان له‌مال بچێته‌ دهر به‌جوانی حیجابه‌که‌ی ده‌پۆشی، حیجابیش ئه‌و جله ئیسلامیه تایبه‌تیه‌یه که ده‌قه‌کانی قورئان و فهرمووده شیوه‌که‌یان دیاریک‌ردوه، هه‌رگیز به‌ ناپۆشته‌یی و بۆنداری و پازاوه‌یی ناچێته‌ دهر و له‌به‌رچاوی پیاوی بیگانه ده‌رناکه‌وێت“ چونکه ده‌زانیت به‌ ده‌قی ئایه‌ت ئه‌مه یاساغ و هه‌رامه، که ده‌فه‌رمووی: ﴿وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَى جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي

أَخْوَانَهُنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوْ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولِي الْإِرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَى عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ بَأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهُ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ. وانا: ئەى محمد بلى به ئافرهتانی باوهردار چاویان داگرن له ئاستی ههپام و دامینیان بیاریزن و جوانیان دهرنهخهن مهگهر ئهوهی ههر خۆی بهدهرهوهیه (پرووخسار و دوو دهستهکه) و با لهچکهکانیان بهردهنهوه سههر سنگ و بهرۆکیان و جوانیان دهرنهخهن تهنها بۆ میردهکانیان نهبیته یا باوکی میردهکانیان یا براکانیان یا نهوهی براکانیان یا نهوهی خوشکهکانیان یا ئافرهتانی خزمهتکار یا کۆیله و کهنیزهک یا خزمهتکاریتری پیاو که پیویستیان به ئافرهت نهماوه و توانایان نییه یا ئهوه منالانهی هیشتا نهگهیشتونهته رادهی بلوغ، وه با بهلارولهنجه پێ له زهوی نهکوتهن بۆ ئهوهی جوانی و زینهی شاراوه دهرخهن، دهی ههمووتان بگهرینهوه بۆلای هوا و تهوبه بکهن تا سههرکووتوو و براوه بن ﴿النور: ۳۱.

کهواته ئافرهتی موسلمانێ پۆشنییر لهو ئافرهتانه نییه که ههر بهناو جلیان لهبهره و، پرن لهو کۆمهلگایانهی دوورن له پێنمایی خوا و گوێرایهلی کردن بۆی، بهلکو ئافرهتی موسلمان دهتوقی لهو وینا ترسناکهی پیغهمبهر ﷺ کیشاویهتی بۆ ئهوه جوړه ئافرهته پرووت و گومرا و گهندهلکارانه، که دهفهرموووی: ((دوو جوړ له خهلکان له کۆمهلی ئاگرن و من نه مبینیون، جوړیکیان قامچیان پێیه وه کوو کلکی مانگا وایه پێی له خهلکی دهدهن و، جوړه کهیتر ئافرهتانی بهناو پۆشتهن کهچی له راستیدا پرووتهن، خۆیان سههر لی شیاوان و خهلکیش گومرا دهکهن و سهریان وهک کۆپهری حوشت وایه (مه بهستی ئهوهیه سههر و قۆیان ههلدهنهوه و دهپرازینهوه و گهوهی دهکهن) ناچنه بهههشت و بۆنیشی ناکهن، ههرچهنده بۆنی خۆشی بهههشت له دووریه کی یه کجار زۆر بۆن دهکریت)) صحیح مسلم ۱۰۹/۱۴.

ئافرهتی موسلمانێ تێگهیشتوو که تیراوبوه له سههرچاوهی ئیسلامی بێگهرد، له ژێر ساباته فینک و بێ خهوشه کهی گهوره بووه، تهنها بۆ چاولیکهری جلی حیجاب ناپۆشی، یا له بهر ئهوهی باوی باب و باپیرانه و بۆ ئهوه جیماوه -وهک چۆن ههندی پیاوان و ئافرهتی کهله پووج بهم شیویه وینای حیجاب دهکهن، بێ بوونی هیچ پالپشتیکی زانستی، یا بهلگهیه کی باوه پێکراو، یا

ناماژهيك له قورئانی پۆشن - بهلكو ئافرهتی موسلمان به دلئیکی ئارام و باوهپری قوولئ بهوهی
 فهرمانی خودایه په یوهسته به حیجابهکە، دهروونیشی پره له دلئییای که ئەمه ئاینیکه و خوا
 دایبه زاندوه بۆ پاراستنی ئافرهتی موسلمان و جیاکردنهوهی که سایه تیه کهی، تا دووری خاتهوه له
 پێخلیسکان له خراپه کاری و ناشوب و گێژاوی گومرایی. بۆیه به دهروونیکێ رازی، دلئیکی ئارام،
 باوهپریکی چه سپاو وهری دهگری، وهك چۆن ئافرهتانی کۆچبهه و یاریده دهه وهریان گرت لهو پۆژهی
 خودا بریاره دادپهروه رانه کهی خۆی دابه زاند: بوخاری له دایکی باوه پداران عائشه (رضي الله
 عنها) ده گێریتتهوه، وتوویهتی: ((خودا پهحم بکات به ئافرهتانی کۆچبهه پێشین، کاتئ خوا ئەم
 ئایه تهی دابه زاند: ﴿وَلْيَضْرِبَنَّ بِخُمْرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ﴾ یه کسهه ر جله کانیاں کرده دوولته و
 سهروسیمایان پێ داپۆشت. له گیرانه وهیه کیتری بوخاری: ((جله کانیاں له لای دامپنهوه کرده
 دوولته و سهروسیمایان پێ داپۆشت)) فتح الباری ۸/ ۴۸۹.

صفية کچی شیبه ده ئیت: ((پۆژئیکیاں ئیمه له لای عائشه (رضي الله عنها) بووین و باسی
 گهوههیی ئافرهتانی قورهیشمان کرد، خاتوو عائشه وتی: ئافرهتانی قورهیش گهوهه و پیزدارن،
 به لām سویند به خوا له ژنانی ئەنصار باشت و پیزدارترم نه دیووه، که سیش وه کوو ئەوان ئایه تهی
 خودایان نه ده کرده کردار و، باوه پریان پتهو نه بوو پیی! کاتئ ئایه تهی سوره تهی النور دابه زی:
 ﴿وَلْيَضْرِبَنَّ بِخُمْرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ﴾ پیاوه کان گه رانه وه ماله وه و ئەم ئایه تهیاں بۆ هاوسهه و کچ و
 خوشک و کهس و کاریان خوینده وه، یه کسهه هه رچی ئافرهت هه بوون هه لسان و جله خوریه کانیاں
 که نه خش و نیگاری له سهه کیشرا بوو خویان له ناو لولدا، وهك باوه پریوون و به کردار کردنی ئەو
 ئایه تهی که دابه زی، جا ده تیینی هه موویان له ناو جله کانیاں خویان لول داوه وهك بلئی قه له رهش
 وا به سهه سه ریانه وهیه)) فتح الباری شرح صحیح البخاری ۸/ ۴۹۰، ۴۸۹.

خودا پهحم بکات به ژنانی کۆچبهه و یاریده دهه، چهنده باوه پریان به هیژبوو! چهنده باوه پریان به
 ئیسلام پتهو بوو! چهنده جوان ملکه چی حهق بوون که داده به زی! ئنجا ههه ئافرهتیک به راستی
 باوه پری به خوا و پیغه مبهه کهی بیته، یه کسهه شوینی ئەو ئافره ته به رزانه ده که ویت، په یوهسته
 ده بیته به جله ئیسلامیه نایابه کهی، پرووت و قووتی و خۆده رختنی دهه روبره کاری تئ ناکات.

من لیږدها هه لویستی نافرته ټیځی بالا پوښی (مجهبه به) ی ناو کولیږ باس ده کم، که هه لویسته کی که متر نییه له هه لویستی نافرته تانی کوچه بر و یاریده ده، کاتیک په یامنیږیځی رږژنامه وانی که سهردانی کولیږی دیمه شقی کړدبو، له باره ی حجاب به کی پرسپاری لیکر د: نایا چون بهرگه کی گهرمای نهو هاوینه ده گری؟ وهلامی دایه وه: ﴿قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا. وَاَتَا: نهي محمد بلی: ناگری دوزه خ زور گهر مته﴾^(۱).

بهو جوړه نافرته موسلماننه روښنیریه پاکانه مالی موسلمان ناوه دان ده بیته وه، نه وه کان له سهر بهرزی و پاکي په روه رده ده کړین، نهو کاته کومه لگا پرده بیته له پیوانی پالنه وان و بنیاتنهر، نه مړوش سوپاس بو خوا لهم جوړه نافرته تانه زورن.

حیجابی شهرعی داهینپراوی تنها شریعه تی نیسلام نییه، به لکو له هه موو ناینه کانیتری پیښ نیسلامیش هه بووه، وه هه ندی دق لهو ده قه گوردرپاوانه ی ته وړات و ټینجیل گه واهیدرن له سهر نم راستیه، نه وه تا به چاوی خومان جلی نافرته ی راهبه ی مه سیحیه کان ده بینین که له ولاته نیسلامیه کان جینشینن، له وانه شی کاتی ده چنه ناو که نیسه سهری خویان داده پوښن.

چونکه ټینجیل داوا له نافرته ی مه سیحی ده کات سهر و قزی داپوښی وه له (الاصحاح) هاتوووه (یانزه هه مین له په یامی بولس بو خه لکی کورنتوس)، بویه نافرته راهبه کان حیجاب ده پوښن، هه روا هه کاتیک پاینی فاتیکان چاوی بکه وی به نافرته ټیک چ خیزانی سهره ک ده ولته بی، چ نافرته ټیځی ناودار بیت، پیوسته سهر و قزی داپوښی.

^(۱) نم پروداده رووداو ټیځی راسته قینه ی هیناموه یاد که له کورستان عیراق له هه ولیر پرویدابوو: کچیک بالا پوښ له کولیږی هه ولیر له شیوه دیمه کی کچیک جوان بوو، ماموستا کی وازی لټناهیته ی هه موو رږژ داوا ی لټ ده کات له چک و جله پوښته کی فری بدات، نم نافرته چنده هه ولده دات به نایدت و به فهرمووده حالی بکات له واتای حیجاب و حکمته ی، به لام بین هوده یه له گه لی، بویه ناهنگی دهرچون به همل ده زانی، و دوو جوکلیت - که یه کیان بین کاغز و بهرگه و نه وی تر له ناو بهرگ و کاغزی خویته ی - له ناو دهستی پشکاش به ماموستا کی ده کات تا یه کیان هه لویږی، ماموستا جوکلیتی داپوښراوه هه لده بویږی، کچه که ده برسی: له بهرچی ماموستا نه ممت هه لویارد؟ ماموستا ده لی: ناخر نه ویمان خاوتنه و تندرستی به، به لام دانه پوښراوه که میښ و مه گزی چوته سهر و توژ و پیسی هه لگرتووه. کچه که ده لی: که واته نافرته ی داپوښراوه وه نمو شیرینی به داپوښراوه وایه خاوتن و ټنگرد و =یستراوه، به لام نافرته ی ناپوښته وه شیرینی والا وایه پیسی و له ککه بیگره دیه کی شیواندوه و شیرینی به کی بیژراو کړدوه! وهرگپ: سندس.

كهواته هەر كهس نكۆلى بكات له بالا پۆشى ئافرهت، ئەوا دەرچووه له شهريعت و ئاينه ئاسمايييه كانى وهك ئاينى ئىبراهيم و موسى و عيسى (عليهم السلام) تا دهگاته ئەو ئاينه پاكي ئىسلام هيتاويهتى و، پچراوه لهئايىنى خوداى تاك كه خوا بۆ مەروفايهتى ناردوو به دىژايبى رۆژگار، پيغه مبه پان نهوه دواى نهوه ههليانگرتووه بۆ بناغه دانانى دهروونى مەروفايهتى لهسهر حق و پهوا و خيّر و چاكه، تا ههموو مەروفايهتى بههۆى پيئمابى ئاسمانى ببيتە يهك نهتهوه و ملكهچى تهنها خودا بن، وهك دهفرمووى: ﴿وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَفُضِّيَ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ. وَاذَا: خهلكى سهههتا يهك ئاين و يهك جور بيروبوچوون بوون بهلام جيا بوونهوه بۆ باوهردار و بى باوهر، وههگهر بهئىنى خودا نهبووايه بهوهى تا هەر كهسه و نهجهلى نهيهت لهناو ناچيت، ئەوا ههموو بى باوهران و گهندهلكارانى لهناو دهبرد و چاكهكارانىشى سهردهخست﴾ يونس: ۱۹.

وه دهفرمووى: ﴿يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُّوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ، وَأَنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُون. وَاذَا: نهى كۆمهلى نيژدراوانى خوا بخۆن له خوراكى پاك و سهلال و بهردهوام كردهوهى چاك بكهن، وه دئىابن من زانا و ئاگدار و شاههزام به كردهوهكانتان، وه ئەم ئاينهى ئيوه تهنها يهك ئاينه و منيش پهروهردگارتانم، دهى خۆتان پياريزن له سهريچى كردنم﴾ المؤمنون: ۵۱-۵۲.

ههروا دهفرمووى: ﴿وَالَّذِي أَحْصَنَتْ فَرجَهَا فَنفَخْنَا فِيهَا مِنْ رُوحِنَا وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ، إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُون. وَاذَا: مهريه دامينى خوى پاراست له ههچى ههپامه ئيمهش فوومان ليكرد له گيانى خويمان و خوى و كورهكهيمان (عيسى) كرده سهراسيما (معجزه) و بهلگه لهسهر دهسهلاتى خوا بۆ ههموو جيهانيان، بهراستى ئاين و نهتهوهى ئيوه تهنها يهك ئاين و نهتهويه و منيش پهروهردگارتانم، دهى بههرستن﴾ الانبياء: ۹۱-۹۲.

سوربونى زۆريك له كۆمهلگه مەروفايهتیهكان لهسهر خۆدهرخستن و پروتكردنهوهى ئافرهت و بهكهم گرتنى، بهلگهيه لهسهر لارى و لادان و دووركهوتنهوه له پيئمابى خوا، نهك تهنها له ولاتى موسلمانان، بهلكو له ههموو ولاتانى جيهان. جا ئەگهر رۆژئاوايييهكان گوى بهم لارى و لادانه

نادهن و بهرده وامن له سهر داهيناني شيوازه جوربه جوره كاني پرووتبونوه و سهر لي شيشواندن و گومر ايسون، بي شهوي ده قيك هه بي له پهرتووكه گوردراوه كانيان قه ده غه يان بكات و بيانگيرتته وه، شهوا موسلمانان كه وه كو پهرستش به رور و به شهو قورثاني نه گوردراوي پتهوي پاريزراو ده خونينه وه، هه رگيز رازي نابن بهو لاري و لادانانه، هه چهنده پهردهي غه فلهت و بي ناگابي و كه م و كورتي و لاوازي بهرامبر به ثاينه كه يان بهرچاوي گرتن، چونكه هه موو كات ده قه زيندووه كاني قورثان و فهرموووده به گوينايدا ده زرينگيتته وه، هوشداري ده دات به وانهي سه ريپچي خوا و پيغه مبره كه ي ده كه ن، هه ره شه ي دوچاربوني به لاو نه گبه تي له ژياني دونيايان و، تاماده كردني سزاي به سزي روري دوايان لي ده كات، وه كه ده فهرمووي: ﴿فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾. واتا: با شه وانهي سه ريپچي فهرماني خدا ده كه ن هوشدار بن له وه ي دووچاري به لاي هه لگه پرانه وه بن له ثاين يا دووچاري سزا و شه كشه نجه ي به سو بينه وه ﴿النور: ٦٣﴾.

له م ثايه ته خدا بانگي ثافرهت و پياوي دوراو و به زيو و سه رنه كه وتوو ده كات له راكيشاني ثافرهت بو خوده رخستن و لاداني حيجابه كه ي له بهرامبر خوراگري ثافرهت و پياوي باوه رداري شه مروي رابووني ئيسلامي كه له سه پرانسه ري جيهان بلاووبونه ته وه. به م شيويه ثافرهتي موسلمانني روشنبيري تيگه يشتوو له زوربه ي ولا تاني ئيسلامي كه دووچاري بانگه وازي نامو كردني ثافرهتي موسلمان بوونه ته وه و داواي داماليني حيجابه كه ي و وازه ينان له شهرم و بينگه رديه كه ي ده كه ن، گه رايه وه بو پوشيني جله ئيسلامي ته تايه تيه كه ي، حيجابه شهرعي و پاريزراوه كه ي، شهرم و حه يا ره سه نه كه ي، به كو پرايي چاوي بانگه وازكاراني شهر و گهنده لي و خراپه كاري له وينه ي شه تاتورك له توركي ا، ره زا به هله وي له ئيران، محمد شه مان له شه فغانستان، احمد زوغو و انور خوجا له شه لبانيا، مرقص فهمي و قاسم امين و هدي شعراوي له مصر. وه زوري كيش له وانه ي پشتگيري به ره لاابووني ثافرهت و داماليني حيجابيان ده كرد پاشگه زبوونه وه له راكانيان سه بارهت به خوده رخستني ثافرهت و تيگه لبووني ناشهرعي به پياوان. شه وه تا دكتوره نوال السعداوي كه رورگار يكي دريژ هيري شي ده كرده سهر بالا پو شان، زور به توندي و درندانه داواي لاداني حيجابي ده كرد و سووربوو له سهر ي، كه چي شه مروي وه ستاوه و ره خنه ده گري له خوده رخستني ثافرهت و

نېگه‌رانه له ږووت و قووتيه نابړو به‌ره‌كې ئه‌وړوپا و ده‌لئى: ((ئيستا من له شه‌قامه‌كانى له‌نده‌م... ئافره‌تى نيمچه ږووت ده‌بينم، ئه‌وانه ده‌بينم كه لاشه و جه‌سته‌يان وه‌كوو كهل و پهل نمايش‌كردووه. جل و به‌رگ ئه‌ركى خوى هه‌يه كه پاراستنى جه‌سته‌يه له هوكاره سروشته‌كان، هه‌رگيز نايټ پهيامى فريودان بگه‌يه‌نئ. ئه‌گه‌ر ئافره‌ت سه‌يرى خوى بكات وه‌كوو مروؤ. نه‌ك وه‌كوو كهل و پهل، هه‌رگيز پټويستى نه‌ده‌بوو به خوروت‌كردنه‌وه))^(١).

به‌لئى، پاشان ده‌ركه‌وت بؤ نوال السعداوى كه لادانى حجاب ده‌بئ له‌سه‌ر عه‌قل بيټ نه‌ك له‌سه‌ر جه‌سته، به‌تاييه‌تى له‌سه‌ر هوشى ئافره‌ت و پياوى رؤشنير“ غونه زؤرن له‌و ئافره‌تانه‌ى بالا‌پوښن و ئاستى خويندنيان مام ناوه‌نديه، كه‌چى خاوه‌نى عه‌قل و هوشيكى روناك و كراوه‌ن، كه بارته‌قاى كيشى ده له عه‌قلى خاوه‌ن ئاستى خويندنى به‌رز ده‌كات له‌وانه‌ى بئ مي‌شك و ناپوښته‌ن و سه‌ر و قؤ و جه‌سته‌يان ده‌رخستووه، عه‌قل و فيتره و هوشيان په‌رده پؤش‌كردووه“ بؤيه نوال ده‌لئى: ((پټويسته پياو و ئافره‌تى رؤشنير حجابى سه‌ر عه‌قلى هه‌لگرئ))^(٢).

له هه‌مان گؤفاردا ده‌لټت: ((من چهندين مامؤستاي كؤليؤ و پزيشك و ئهنذاياري ئافره‌ت ده‌ناسم كه ده‌نالئين به‌ده‌ست نه‌خوينده‌وارى سياسى و كؤمه‌لايه‌تى و رؤشنيرى)).

ئوه‌تا نووسه‌رى به‌ناوبانگ احسان عبد القدوس كه بازاري ئه‌وړوپى پركردبوو له ئه‌ده‌بياتى چيرؤك و داستانه‌كانى كه تياياندا داواى ده‌رچوونى ئافره‌تى ده‌كرد له مال و تي‌كه‌لبوونى به پياوان له شويى سهما و ئاهه‌نگ و يانه و ئاهه‌نگى شه‌وان، له ديمانه‌يه‌كدا كه رؤژنامه‌ى الانباء الكويتى له‌گه‌لئ سازدابوو له ژماره‌ى ده‌رچووى به‌روارى ١٨/١/١٩٨٩“ ده‌لئى: ((من وا داده‌ني‌م كه بنه‌رته و بنه‌ماى به‌رپرسياريه‌تى هه‌ر ئافره‌تيك مال و مناله. ئه‌مه‌ش به پله‌ى يه‌كه‌م له‌سه‌ر خؤم دټه دى، ئه‌گه‌ر خيژانه‌كه‌م نه‌بووايه نه‌مده‌تووانى خيژان و دامه‌زراوى و سه‌ركه‌وتن وه‌ده‌ست بيټم، چونكه ئه‌و ته‌نها بؤ مال و منال خوى يه‌كلا كردؤته‌وه...)) هه‌ر له‌م ديمانه‌يه‌دا ده‌لئى: ((له ژياندا ئاواتى ئه‌وهم نه‌خواستووه ئافره‌تيكى خاوه‌ن پيشه‌بخوازم، له‌لاى خه‌لكيش هه‌ر به‌و شي‌ويه

^(١) مجلة المجتمع الكويتية: العدد ٩٣٢.

^(٢) مجلة المجتمع الكويتية: العدد ٩٣١.

ناسراوم، چونكه من له سهره تاوه دهركى بهرپرسياريه تى ترسناكى مالم كردوو ه سهاره ت به
ئافره ت!!)).

خۆى دوورده گرى له تىكه لى بى سنوور

ئافره تى موسلمانى تىگه يشتوو تا بتوانى خۆى دوورده گرى له تىكه لى بى سنوور له گه ل پياوان
و هه ولئى بۆ نادات و كه سيش هان نادات بۆ ئه م كاره ، له م كاريدا شوينكه وته ي فاتيمه ي كچى
پيغه مبه ر ﷺ و داىكانى باوه رداران و، ئافره تانى چاكه خوازى پيشينه له هاوه لانى پيغه مبه ر ﷺ
و شوينكه وتوانى....

ئافره تى موسلمانى تىگه يشتوو بى ئاگا نيه له ئاكامه دژواره كانى تىكه لاوى بى سنوور له سهر
هه ردوو ره گه زى نير و مى، ئه و ئاكامه ي بووه هۆى دابه زاندنى ئاستى خوينده وارى، رۆژئاوايه كان
هه ستيان به ترسناكيه كه ي كرد، بۆيه له زۆربه ي كۆليژ و په يمانگاكان كچانيان له كورپان
جياكرده وه. كۆمه لتيك له گه وره پياوانى په روه رده ئه م جياكردنه وه يان به چاوى خۆيان بينيووه كاتى
سهردانى ئه وروپا و ئه مريكا و روسيايان كردوو، له وانه مامۆستاي په روه رده كار احمد مظهر
عظمه كه وه زاره تى په روه رده ي سوريه وه كوو نوينه ر له گه شتيكى زانستيدا ناردى بۆ به لچىكا. له
ميانه ي يه كئى له سهردانه كانى بۆ قووتابخانه يه كى سهره تايى، له به ريۆبه ره كه ي پرسى: بۆچى له م
قۆناغه دا كچان و كورپان تىكه ل ناكهن؟ به ريۆبه ره و هلامى دايه وه: ئيمه ئاكامه خراپه كانى
تىكه لكردنى منالانمان له م ته مه نه دا بۆ دهركه وتوو، بۆيه تىكه لاوياغمان نه كردوو.

له روسياش كه گه يشتۆته نيمچه هه ستركردن به م باره، هه لساون به دامه زراندنى چه ند لقيكى
زانكۆيى، تا كورپان و كچانى قووتابى تىكه لى يه كتر نه بن.

له ئه مه ريكاش زياتر له ١٧٠ لقى زانكۆيى هه يه، كه تيايدا قووتايياني كچ و كورپ تىكه لى
يه كتر نابن، به هۆى هه ستركردنى په روه رده كار و سه ره رشتياره كانى ئه م زانكۆيانه به ترسناكى

تیځه لېبون له کۆمه لگه یه ک راهاتوووه له سهر تیځه لېبون له سهرجه م لایه نه جوړبه جوړه کانی ژبانی کۆمه لایه تی^(۱)

گه واهیده ره کان له سهر خرابی ناکامه کانی تیځه لېبون له جیهان هینده زوره له ژماره نایه ت، هه موویان به لگه ی پوښن ده دهنه ده ست له سهر حیکمه ت و دانایی نیسلام کاتی سنووریکی دانا بو تیځه لېبون و کۆمه لگه نیسلامیه کانی دوورخسته وه له ناکامه دژواره کانی، ثم تیځه لیه تواناکان له ناوده بات، دل و هه ست و ویژدان به ره و ترازان ده بات.

هه رچی تیځه لی پیاوانه به نافرته تان بو هیئانه دی به رژه ونډیه کی ره و، یا پیوستیه کی گرنگ، وه نو یژکردن له مزگه وت، یا ناماده بوون له کوړی زانستی، یا پیوستی تری هاوشیوه له کرده وی چاک که به شداریکردنی هه ردوولا ده خوازی، نه و نیسلام ریگه ی پیداوه به پیی مه رجه شهرعیه ناسراوه کان، به لکو له هندی کاتدا هانیشی داوین له سهری“ وه نو یژی دوو جه ژنه“ چونکه ثم جوړه کو بوونه وه یه وه تیځه لیه بی سنوره به ربلاوه کی کۆمه لگه ی ناموسلمان نییه .

تهوکه له گه ل پیاوی نامه حرم ناکات و ده ست ناخاته ناوده ستی

کاریکی ره سهن و جوانه که نه و نافرته تیځه لی پیاوان نابیت، تهوکه شیان له گمل ناکات جگه له مه حرمه کانی، له مه وه پهیره وی فهرمووده و کرداری پیغه مبه ره ﷺ “بوخاری له خاتوو عائشه ده گپیته وه، ده لی: جاران کاتی نافرته ی باوه ردار کوچیان ده کرد بولای پیغه مبه ره ﷺ به م نایه ته تا قی ده کردنه وه: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ فَاِمْتَحِنُوهُنَّ...﴾ تا کوتایی نایه ته که، عائشه ده لی: هه نافرته یکی باوه ردار دانی نابویه به م مه رجانیه دا واتی دان نان بوو به به یعه ت - واتا به یعه تی شهرعی داوه -، کاتی ثم به یعه ته یان ده دا پیغه مبه ره ﷺ پیی ده فهرموون: ((پرژن نه و په یام لی وهرگرتن)). عائشه ده لی: نه خیر، سویند به خوا هه رگیز ده ستی پیغه مبه ره ﷺ به ده ستی نافرته یکی تر نه که وتوو، ته نها به قسه به یعه تی لی وهرگرتون و، سویند به خوا هه رگیز پیغه مبه ره ﷺ شتیکی له نافرته تان وهرنه گرتوو نه گه ر به فهرمانی خوا

^(۱) له بهرواری ۲۲/۱۰/۲۰۰۲ که نالی جهزیره دواين هه والی بلاکرده وه له سهر تیځه لی له نه مریکا، که ده لی: سه رژی نه مریکی (بوښ) بریاریکی ده کردوه به جیا کردنه وی کوړان له کچان له قوئای ناوه ندی و ناماده یی“ چونکه لی کولینه وه کان و ناماره کان ناچاری ثم جیا کاریه یان سملاندوویانه به مبه ستی به رز کردنه وی ناستی خویندن له لاین قووتایی کی و کور.

نه‌بووې، کاتې به‌يعه‌تیشی لى‌و‌ده‌گرتن پېی ده‌فرموون: ((نه‌وا به‌ قسه به‌يعه‌تم لى‌ و‌ه‌گرتن))
فتح الباری ۴۲۰/۹.

گه‌شت ناکات نه‌گه‌ر له‌گه‌ل مه‌حره‌میکی نه‌بیټ

له‌ رېنماییه‌کانی ئیسلام بڼ‌نافره‌تی موسلمان نه‌وه‌یه نابې گه‌شت بکات به‌بې بوونی پیاوړیکی مه‌حره‌م“ چونکه گه‌شت به‌ده‌ر نییه له‌ سه‌ختی و ناخوښی، به‌لکو له‌وانه‌یه پرېټ له‌ مه‌ترسی و دژواری، جا ره‌وا نییه نافرته به‌ته‌نیا به‌بې پیاوړیکی مه‌حره‌م دووچارى شتيك له‌وانه بیټه‌وه، تا هم پیاوه نه‌رك و سه‌ختی گه‌شته‌کې بڼ‌ه‌لگرې، مه‌ترسیه‌کانی لى‌دوورخاته‌وه. بڼ‌یه فرموووده له‌م باره‌یه‌وه زوره‌م“ له‌ صحیحی بوخاری پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فرمووې: ((نافره‌ت گه‌شتی سى‌ روزه ناکات نه‌گه‌ر له‌گه‌ل مه‌حره‌میکی نه‌بیټ)) فتح الباری ۵۶۶/۲.

هه‌روا له‌ صحیحی مسلم هاتووه، فرمووویه‌تی: ((هه‌ر نافرته‌تيك باوه‌ری به‌ خوا و به‌ روزه دوایی هه‌بیټ دروست نییه بڼ‌ی گه‌شتی سى‌ شه‌وه بکات نه‌گه‌ر مه‌حره‌میکی له‌گه‌لدا نه‌بیټ)) صحیح مسلم ۱۰۳/۹.

له‌م باره‌یه‌وه فرموووده زورن و هه‌موویان جه‌خت له‌سه‌ر گه‌شته‌کردنی نافرته ده‌که‌نه‌وه به‌ته‌نیا، ته‌نها له‌ هه‌ندې باری پټویست نه‌بیټ که زاناکان روونیان‌کردوته‌وه و رای جیاوازیان له‌باره‌ی هه‌یه. صحیح مسلم ۱۰۲/۵ - ۱۰۵

نافره‌تی موسلمان ناوه‌ها گوړپرايه‌ل و ملکه‌چی فرمانه‌کانی په‌روه‌دگاریه‌تی، خوږی دوورده‌گرې له‌ نه‌هیه‌کانی، رازییه به‌ برپاره‌کانی، ده‌ستگره به‌ ریښاز و نادابه‌کانی ټاینی ئیسلام، هه‌رچه‌نده زور له‌ نایه‌ته‌کان پیچه‌وانه‌ی نه‌مړوې تیگه‌یشتنه کومه‌لایه‌تیه‌کان بن، نافرته‌تی موسلمان سه‌رتاپې متمانه و دلنیايه‌ که‌وا تا شوټنکه‌وته‌ی رېنمایي‌کانی نه‌م ټاینه بیټ سه‌رکه‌وتوو و براوه‌یه“ وه‌ك خودا ده‌فرمووې: ﴿وَالْعَصْرِ، إِنَّ الْإِنْسَانَ لِفِي خُسْرٍ، إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ. واتا: سویند به‌ روزه‌گار، به‌راستی گرځوی ناده‌میزاد له‌ زیان و زهره‌رمه‌ندی دایه، ته‌نها نه‌وانه نه‌بن که باوه‌ریان هی‌ناوه و به‌رده‌وام کرده‌وی چاکیان

کردووه و ئامۆژگاری یه کتریان کردوو به دهستگرتن به حهق و بهرنامهی خوا و دهستگرتن به ئارامگری ﴿سوره العصر.

پازیبه به قهزا و قهدهری خوا

شتیکی نوێ نییه ئافرهتی موسلمان گوێپایه‌لی فه‌رمانی په‌روه‌ردگاری بی‌ت و پازی بی‌ت به قهزا و قهدهری خوا. چونکه پازی بوون به قهزا و قهدهری خوا گه‌وره‌ترین نیشانه‌ی باوه‌رپوون و ملکه‌چییه بو خوا و ته‌قوا و چاکه‌کارییه له ئاده‌میزاد. ئهم پازی بوون و ملکه‌چبوونه هه‌میشه به خێرو چاکه بۆ ده‌گه‌ریته‌وه، وه‌ك پی‌غه‌م‌به‌ر ﷺ ده‌فه‌رمووێ: ((کاری موسلمان جێی سه‌رسو‌رمانه، هه‌موو کاریکی مایه‌ی خێره بۆی، ئه‌مه‌ش ته‌نها بۆ باوه‌ر‌داره، کاتی دو‌چار‌ی خو‌شی ده‌بی‌ت‌ه‌وه سو‌پاس‌گوزاره و، مایه‌ی خێره بۆی، وه‌ کاتی‌ک دو‌چار‌ی ناخو‌شی ده‌بی‌ت‌ه‌وه ئا‌رام ده‌گر‌ئ و ده‌بی‌ت‌ه‌وه مایه‌ی خێره بۆی)) صحیح مسلم ۲۵/۱۸.

ئافره‌تی موسلمان له قو‌لا‌یی ده‌روونی‌دا باوه‌ری وایه هه‌رچی له‌م ژیا‌نه‌دا دو‌چار‌ی ده‌بی‌ت‌ه‌وه به هه‌له نه‌بووه، ئه‌وه‌شی هه‌له‌ی کردووه بۆ ئه‌وه نه‌بووه بی‌پێکی، هه‌موو شتی‌ک به‌ ویستی خوا‌یه، هه‌موو کاری‌کی‌شی مایه‌ی خێره بۆی...

ئافره‌تی موسلمان به‌م باوه‌ره پته‌وه‌وه و به‌ ده‌روونی‌کی ئا‌رام و پازی به‌ قه‌ده‌ری خوا پو‌وبه‌پو‌وی پێ‌کان و ئه‌شکه‌نجه و ئازار ده‌بی‌ت‌ه‌وه، له‌م کاتانه‌دا په‌نا ده‌باته‌به‌ر ئا‌رام‌گرتن و نو‌یژ به‌ئوم‌یدی پا‌دا‌شتی خوا‌یی“ وه‌ك خه‌نسا له‌پ‌و‌ژی شه‌هیدبوونی هه‌ر چوار ک‌و‌ری وتی: سو‌پاس بۆ خوا که‌ ریز‌داری ک‌رد‌م به‌ شه‌هیدبوونی هه‌ر چوار ک‌و‌رم، ئوم‌ید ده‌که‌م خ‌ودا له‌ باوه‌شی په‌حه‌متی ک‌ۆ‌مان بکاته‌وه. الإصابه ۶۷/۸، ۶۶. یان وه‌ك ئه‌سم‌ای ک‌چی ع‌ومه‌یس په‌نا ده‌باته‌به‌ر نو‌یژ و ئا‌رام‌گرتن کاتی یه‌ك له‌ د‌و‌ای یه‌ك نه‌گه‌به‌تی و ناخو‌شی به‌سه‌ری‌دا ده‌پ‌ر‌ژئ، می‌ردی یه‌که‌می له‌ده‌ست‌دا که‌ (جع‌فر ک‌و‌ری ئه‌بو‌ تالیب) بوو، پاشان برینی قو‌ول‌ت‌ربوو به‌ مر‌دنی می‌ردی دو‌وه‌می (ابوبکر الص‌دیق ﷺ)، پاشان مر‌دنی ک‌و‌ره‌که‌ی (م‌حمد ک‌و‌ری ابوبکر الص‌دیق).

سوپاس بۆ خوا نمونهی خه نسنا و نه سما زۆرن له میژووی ئافرهتی موسڵمانی باوهردار و ئارامگر، خوا پاداشتیان به بێ حساب دهاتهوه، که دهفرمووی: ﴿إِنَّمَا يُؤْنَى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ الزمر: ۱۰.

تهوبه کار و گهراوهیه

لهوانهیه بڕێک له بێ ئاگایی و غهفلت پرووبکاته دهروونی ئافرهتی موسڵمان، قاجی پێ بخلیسکی، یان هه ندیک له کهم و کورتی و خاوی دوچاری بێتهوه له جیه جی کردنی فره مانه کانی پهروهردگاری، که شایستهی ئافرهتی موسڵمانی پۆشنبری بێدار نییه، به لām تا هه میشه لهو بێ ئاگاییه نامینیهتهوه خیرا ده گهریتهوه بۆ به رزی باوه ره که ی و بێ گهردی دهروونی و گهرم و گهری دینداریه که ی و ده چیه تهوه ژیر ساباتی خودای به تهوبه و داواکردنی لیخۆشبوون ﴿إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُم مُّبْصِرُونَ﴾. و اتا: نهوانه ی پارێزکارن کاتێ له لایه ن شهتانه وه دوچاری پارایی ده بنه وه و تۆزیک ده ترازین له رێگای راست، خیرا ده گهرینه وه و په شیمان ده بنه وه و ملکه چی خوا ده بن و سه ریچی شهیتان ده که ن ﴿الاعراف: ۲۰۱﴾.

غهفلت و بێ ئاگایی له دلێک خۆی ناگریت تیکه ل بوویت به زووناکی باوه ر، به لکو له دلێک خۆی ده گریت ژه نگدار بووه به سه ریچی و تاوان و دابران له به رنامه ی خوا. دلێ ئافره تی موسڵمانی ته قوادار هه میشه کراویه بۆ وه رگرتنی رینمایی، هه میشه گوپرایه ل و په شیمان و گهراویه و شهوگی تهوبه و ره حمه ت و لیخۆشبوون هه لده مرئ.

ههست به بهرپرسیاریهتی دهکات له ئاست ئه ندامانی خێزانه که ی

بهرپرسیاریهتی ئافرهتی موسڵمان له ئاست ئه ندامانی خێزانه که ی له بهرامبه ر خوا که متر نییه له هی پیاو، به لکو بهرپرسیاریهتی ئافره ت گه وره تره له پیاو به هو ی زانی نی نه ی نیسه کانی ژیا نی مناله کانی چونکه “کاتیکی زۆریان له گه ل به سه ر ده بات، لهوانه یه منال هه ندی شت لای دایکی باس بکات و بۆ باوکی باس نه کات و نه درکینی. پیغه مبهر ﴿ده فرمووی: ((هه مووتان شوانن، هه مووشتان بهرپرسیارن له ئاست نهوانه ی له ژیر ده ستتان: پیشه وا شوانه و بهرپرسیاره له

ژێردهستهكهى، پياو شوانه له كهس و كارى و بهرپرسياره له ژێردهستهكهى، ئافرهتیش شوانى مالى مێردهكهيهتى و بهرپرسياره لهوى له ژێردهستيدايه، خزمهتكار شوانه له مالى گهورهكهى و بهرپرسياره لهوى پێى سپێردراوه، جا ههمووتان شوان و بهرپرسيارن لهوى لهژێر دهستانه)) متفق عليه. شرح السنه ٦١/١٠.

ههستکردنى ئافرهت به بهرپرسياريهتى ههميشه پالى دهنى بۆ راستکردنهوى ههموو لاريهك تهگهر ههبوو له دلى ههندى له ئەندامانى خێزانهكهى و چارهسهرکردنى ههر كهم و كورتیهك ههستى پێبكات، بى دهنگ نايت له ئاستيان، مهگهر ئافرهتيك بى دینى لاواز بێت، كهسايهتى بىهيز بێت و كهم و كورتیهك ههبيت له تێگهيشتنى..

خهمى سههرهكى پهزامهندى خوايه

ئافرهتى موسلمانى راستگۆ ههموو كات له كاروكردهوهكانيدا له خهمى پهزامهندى خوا دايه، بهم تهرازووه وردە كيشانهى كردهوهكانى دهكات، كه ههرچى پێپرازى بێت تهنجامى دهكات، ههرچى خوداش پێپرازى نهبيت پشتى تێدهكات و رقى لىدهبيتوه. كاتيك دژايهتیهك ههبيت له نيوان ئەوى خودا پێپرازىيه و ئەوى خهلك پێپرازىيه، ئەوا پهزامهندى خوا بهبى دوو دلى و دهمهقالى ههڵدهبژێرى، ههرچهنده خهلكى نيهگهراى بن. چونكه بههۆى رۆشنهبرىيه قوولهكهى و ههسته بهرزكهى تێدهگات لهوى پهزامهندى خهلك ئامانجيكه وهدهست نايهت، لهوانهيه سهركيشى بۆ تورپى خوا" پيغه مبهر ﷺ دهفرمووى: ((ههر كهسى داواى پهزامهندى خوا بكات بهرامبهر نيهگهراى خهلك، خودا له پيويستبوونى بهخهلك دهپياريزى و، ههر كهسى داواى پهزامهندى خهلك بكات بهرامبهر تورپى و نيهگهراى خوا، خودا دهسپياريهت به خهلك و دهيدا ته دهستى ئەوان)) رواه الترمذى ٣٤/٤.

بهم تهرازووه وردە، بهم پيوهره پتهوه نيشانهى ريگا و مهبهستى راست له بهرچاوى ئافرهتى موسلمان روون دهبيتوه، ئەو كاته دهزانى چى وهردهگرى و وازيش لهچى دينى، پيوهرى ههميشهيشى كه ههله ناكات پهزامهندى خواى گهورهيه، بهم شيويه له ژيانى ئافرهتى موسلمان

هەرچی دژه کرداری گالته جار و پيسواکار ههيه ناميئن که زۆريک له ئافره تانی دوور له پيئيمایي خوا تهي ده که ون.

ئه و ئافره تانه ی له نوژه کانیان به مملکه چي و خشوعه وه ده بينرين، که چي له زۆربه ی هه لويسته کانیان ده چنه پال ئاره زوواتي ده روون، تا دوور ده که ونه وه له ره و ا راستي، به مهش زمانيان به باسکردنی پاشمله و قسه هينان و بردن و بريندارکردنی خه لک ده جوئي، پيلان بۆ ئه و که سانه ده گيژن که حه زيان به پيلانگيران نيه، قسه و بوختانیان بۆ هه لده به ستن، بۆ ئه وه ی هه له يان پي بکه ن و ئازاريان بدن، ئه مانه که ليتيک له ئاينيان هه يه، لاوازيه ک له بيروباوه پريان و که م و کورتيه ک له بۆچوونیان له ئاست راستي ئه م ئاينه ته و و ته و اوکاره هه يه که خودا دايبه زاندوه بۆ دارپشتنه وه ی مروڤ دارپشتنه وه يه کی ته و او له سه رجه م لايه نه کانی که سايه تيه که ی، به شيويه ک هه موو هه لويسته تاييه تی و گشتيه کانی جيگای ره زامه ندي خوا ده ييت ريک وه کو ريبازه که ی، به م جوژه ره فتاری راست به دي ده هيني که ئيسلام بۆ مروڤي کيشاوه.

به لام ژماره ی ئه وانه ی له کاريک گوپرايه لي خوا ده که ن و له هي تر سه ريپچي ده که ن، سه رجه م يا هه ندي له ره فتاره کانیان به ته رازوی ئاره زوواتي ده روون کيشانه ده که ن، نيوه ی ئافره تانی موسلمان پيک ده هينن، ئه مه ئه و ئالۆزيه يه که ئافره تی دواکه وتوو له پيئيمایي ئاينه که ی تهي که وتوو، ئه مهش تر سناکترين ئه و ده رده خوړه وه شتيه يه که مروڤي ئه و سه رده مه به ده ستيه وه ده ناليئي.

خۆي ده نويئي له واتاي به ندايه تي بۆ خوا

ئافره تی موسلمانی تيگه يشتوو له پيئيمایي دينه که ی باوه ريکی قوولي هه يه به وه ی دروستکراوه بۆ ئامانج و مه به ستیکی گه وره له م ژيانده ا، که خودا بۆي ديار يکردوه، وه ک ده فهرمووي: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ. وَاَتَا: ﴿په ري و ئاده ميزاد م ته نها بۆ په رستشي خۆم دروستکردوه﴾.

ژيان له سۆنگه ی ئافره تی موسلمانی تيگه يشتوو ته نها به سه ربردنی کات نيه له کاری ئاسايي پۆژانه و، رابواردن له خۆشيه کانی ژيان و جوانيه که ی، به لکو ژيان نامه يه که، له سه ر هه موو

باوهدارنیک پیویسته بهو جۆره بیگهینهی که پرستشی خوی تیا بیتهدی، ئەمەش به یەکلادرنهوهی نیهته بۆ گەشت به رەزامەندی خوا و گەڕان بەدوای ئەو رەزامەندییە "چونکه له ئیسلامدا کردوه کان بەندن له سەر نیهت و مەبەست، وهك پیغه مبهەر ﷺ ده فەرموووی: ((هەموو کردووهیهك بەنده له سەر نیهت و، هەر مەوئێك بەراوهی نیهته که ی پاداشت وەرده گری، جا ئەوهی نیهتی کۆچکردنه که ی بۆ خوا و پیغه مبهەر بیت، ئەوا کۆچکردنه که ی بۆ خوا و پیغه مبهەر، وه ئەوهی نیهتی کۆچکردنه که ی بۆ دەستهێنانی دنیا بیت، یا ماره کردنی ئافرهتێك بیت، ئەوا کۆچکردنه که ی بۆ ئەو شتیه که کۆچی بۆ کردووه ﴿ متفق علیه. شرح السنه ٤٠١/١.

لەم پێوانگهوه ئافرهتی موسلمان دهتوانی هەمیشه له پرستش و عیبادەتدا بیت " لەو کاتهی کارهکانی دهکات، وهك بلیی له پرستگایهکی گهڕۆك دایه، تا له نیهتی ئەوه هەبیت که ئەو هەڵدهستێ بەگه یاندنی ئهرکی خۆی له ژياندا بهو شیوهیهی خودا داوای لیکردووه. لەو کاتهی چاکه له گهڵ دایک و باوکی دهکات له پرستشدا یه، یا له گهڵ میڤدی هاوسهڕیکی باشه و گرنگی دهکات به پهروره دهکردنی منالهکانی، لەو کاتهی هەڵدهستێ بە ئهرکهکانی مالهوه، یا په یوه ندی خزمایهتی دهگهینهی.... هتد، هەر کاتێک ئەمانه هەموو بکات وهکو ملکه چکردن بۆ فەرمانی خودا، به نیهتی پرستنی خوا، ئەوا له پرستشدا یه.

کار دهکات بۆ سهرخستنی ئایینی خوا

بهرزترین کاری پرستش که ئافرهت پیتی هەڵدهستێ، سهرخستنی ئایینی خوا یه له ژيان و کارکردن له سەر بهرجهسته کردنی رێبازه که ی له ژيانێ تاک و خێزان و کۆمهلهگه و دهولهت.

ئافرهتی موسلمانێ شارەزا به رێنمایی ئایینه که ی ههسته دهکات پرستشه که ی کهم و کورتی تیا یه، ئەگەر که متهرخه م بیت لەو لایه نه چالاک و زیندووهی ژيانێ خۆی و موسلمانان به گشتی " چونکه بههۆیهوه ئەو ئامانجه گهوره دیتهدی که خوا په ری و ئاده میزادی له پیناو دروستکردووه، ئەویش بهرزکردنهوهی وشه ی خوا یه له سەر زهوی (لااله الا لله محمد رسول الله)، که تهنه ا بهو هۆیه پرستنی خوا له لایه ن مەوئیهوه دیتهدی.

نافره‌تی موسلمانان پېشیننه زۆر به‌قولی ئهم واتایه‌ی ده‌رك كړدبوو و چووبووه ناخی ده‌روونی، كاتې ده‌دی گهرم وگورې و خۆبه‌ختكردن و بویریه‌كه‌ی له پیاوان كه‌مترنه‌بوو، به‌لكو هه‌ندی له نافره‌تانې پېشیننه‌ی ئهم میلله‌ته زۆر له پیاوان سه‌ركه‌وتوتر بوون لهم مه‌یدانه.

ئه‌وه‌تا أسماء بنت عمیس خێزانې جعفر كورې ابو طالب خێرا له‌گه‌ل می‌ده‌كه‌ی به‌ره‌و پیرې ئیسلام دیت، له‌ پۆژه سه‌ره‌تاكانې ئیسلام، پۆزانې سه‌ختی و دژواری و ته‌نگانه‌ و به‌لا و ناخوشی، پاشان كۆچ ده‌كات بۆ حه‌به‌شه‌ له‌گه‌ل بوونی ئهو هه‌موو مه‌ترسی و سه‌ختیه‌، ئه‌مانه‌ هه‌مووی له‌ پیناوی خوا و سه‌رخستنی ئاینه‌كه‌ی بوو. پۆژیک عمر كورې خه‌تتاب به‌ گالته‌ پێی‌ده‌لی: ئه‌ی نافره‌تی حه‌به‌شی، ئیمه‌ له‌ ئیوه‌ له‌ پېشتین له‌ كۆچكردن، وتی: به‌لې سویند ده‌خۆم راست ده‌كه‌ی! ئیوه‌ له‌گه‌ل پېغه‌مبه‌ر ﷺ بوون، برسیه‌كانې تیر ده‌كردن، نه‌فامه‌كانې فی‌ده‌كردن، ئیمه‌ش دوور و ده‌ركراو بووین. به‌لام سویند به‌خوا ده‌بې ئیمه‌ لای پېغه‌مبه‌ر ﷺ و ئه‌مه‌ی له‌لا باس ده‌كه‌م. ننجا ده‌چیت لای پېغه‌مبه‌ر ﷺ و ده‌لی: ئه‌ی پېغه‌مبه‌ر خوا، پیاوانیک هه‌ن گالته‌مان پێ‌ده‌كه‌ن، وا گومان ده‌بن ئیمه‌ له‌ كۆچه‌ره‌ پېشیننه‌كان نین. پېغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووی: ((به‌لكو ئیوه‌ دوو كۆچتان بۆ هه‌یه‌، كۆچیکتان كړد بۆ حه‌به‌شه‌، كه‌ ئیمه‌ له‌ مه‌كه‌ وه‌كو بارمه‌ وابه‌وین، پاشان كۆچتان كړد بۆلای من)) طبقات ابن سعد ۳۱۱/۸.

ئه‌سما به‌به‌لگه‌وه سه‌لماندى له‌سه‌ر زمانې پېغه‌مبه‌ر ﷺ له‌سه‌ر گه‌وره‌یی و ریزی كۆچه‌رانې پېشیننه‌ بۆ حه‌به‌شه‌ و ده‌ستكه‌وتنی فه‌زلی دوو كۆچ، ئه‌مه‌ش ریزیكى گه‌وره‌یه‌ كه‌ ئهم فه‌زله‌یان هه‌بیت له‌ په‌له‌كردن له‌ سه‌رخستنی پېغه‌مبه‌ر ﷺ، و جیه‌یتستنی كه‌س و كار و خاك و ولات له‌ پیناوی خوادا.

له‌ په‌یمانې عه‌قه‌به‌ كه‌ له‌ نیوه‌ شه‌وا و به‌ نه‌ینى ئه‌نجامدرا و ئافره‌تیش بوونی هه‌بوو تیايدا، گه‌وره‌ترین کاریگه‌ربوو بۆ سه‌رخستنی پېغه‌مبه‌ر ﷺ “چونكه‌ له‌ شانده‌كه‌ی یاریده‌ده‌ران دوو ئافره‌ت هه‌بوون له‌وانه‌ی خاوه‌نې را و پله‌وپایه‌ بوون” كه‌ (نسبة بنت كعب المازنییه) و (دايكی منیع أسماء بنت عمرو السُّلَمِيَّة دايكى مُعَاذ بن جبل ﷺ) كه‌ ناماده‌ی جه‌نگی خه‌یبه‌ر بوو له‌گه‌ل پېغه‌مبه‌ر ﷺ كه‌ له‌وئ دووچارى تاقیكردنه‌وه‌یه‌كى سه‌ركه‌وتوو و پله‌و پایه‌ به‌رزبوو.

کاتی پیغمبر ﷺ بانگه‌وازی ناشکراکرد، خه‌لکی بانگکرد بۆ یه‌کتاپهرستی پاک و پوخت و وه‌لانی پهرستنی بت و دار، موشریکه‌کان نارامیان لی‌هه‌لگیراو، پیلانیان دانا بۆ شه‌وه‌ی به‌شه‌و له‌ناو مالی خۆی بیکوژن، پیلانگیران کۆبوونه‌وه و په‌یمانیان به‌ست و به‌لینیاندا له‌سه‌ر شه‌وه‌ی شه‌م پیلانه نه‌ینی بیت له‌ نیوانیان. بێجگه‌ له‌ (ره‌قیقه‌ی کچی صیفی) که‌سی‌تر به‌م هه‌واله‌ی نه‌ده‌زانی، بۆیه‌ پیری و لاوازیه‌که‌ی به‌رگری نه‌کرد له‌ هه‌رچی زووه‌ پیغمبر ﷺ رزگار بکات، زۆری له‌ خۆی کرد و هاته‌ لای و باس و پیلانی شه‌م کۆمه‌له‌ی پێ راگه‌یاند، بۆیه‌ پیغمبر ﷺ له‌گه‌ل بیستنی شه‌م هه‌واله‌ خۆی ناماده‌کرد بۆ کۆچکردن و به‌ جیهیشتنی خۆشه‌ویستین خاکی خوا له‌لای، بۆ شه‌م مه‌به‌سته‌ نامۆزای (علی) له‌ناو جیه‌که‌ی خۆیدا خه‌واند، تاوه‌کو پیلانگیران و شه‌وانه‌ی ده‌وری ماله‌که‌یان دابوو وا خه‌یال ببه‌ن پیغمبر ﷺ له‌و جیه‌گایه‌یه‌ و بی ناگابن له‌ شوینکه‌وتن و کوشتنی له‌ رینگا.

سه‌یرکه‌ شه‌م ئافره‌ته‌ به‌رزه‌ چ خزمه‌تیکی به‌ نیسلام و موسلمانان کرد؟!

وه‌ چ تیکۆشانیک بوو بۆ رزگارکردنی پیغمبه‌ری خوا ﷺ له‌ دژوارترین بارودۆخ که‌ دووچاری بوویه‌وه و ترسناکترین هه‌لوێست بوو تێپه‌ری به‌ بانگه‌وازه‌ پێرۆزه‌که‌ی.

کاتی پیغمبر ﷺ و هاوه‌له‌که‌ی مه‌که‌یان جیهیشت و له‌به‌رچاو ونبوون و چوونه‌ ناو شه‌شکه‌وتی سه‌ر چپای شور، کچیکی لاو که‌ شه‌مای کچی شه‌ویه‌کر الصدیق ﷺ بوو، خواردن و خواردنه‌وه‌ی بۆ ده‌بردن و هه‌والی کۆمه‌لی پیلانگیرانی پێ راده‌گه‌یاندن.

شه‌م ئافره‌ته‌ موسلمانانه‌ پاله‌وانه‌ له‌ نیوه‌شه‌وا رینگایه‌کی درێژی له‌ نیوان مه‌که‌ و چپای شور ده‌به‌ری، دژواری و ترسناکی رینگا و چاودیری‌کردنی دوژمن چۆکی پێ‌دانه‌دا، چونکه‌ ده‌یزانی له‌ رزگاربوونی پیغمبر ﷺ و هاوه‌له‌که‌ی و سه‌رکه‌وتنی مه‌به‌سته‌که‌یان له‌ گه‌یشتن بۆ خاکی کۆچ (مدینه)، سه‌رخستنی ئاینی خوا و به‌رزراگرتنی وشه‌ی خوایه‌ و زالبوونی حه‌ق و سه‌ربازانیه‌تی. له‌ دیدگای شه‌م تیه‌گه‌یشتنه‌وه‌ی شه‌ما هه‌لسا به‌ شه‌رکه‌ قورسه‌که‌ی شه‌م پۆژه‌دا، که‌ به‌پیاوه‌یی و به‌نه‌ینی و ئاگاداری و چاوپرایی کردنه‌وه‌ شه‌م ده‌شت و ده‌ره‌ی ده‌به‌ری و سه‌رده‌که‌وته‌ سه‌رلوتکه‌ی

چيا، تا خۆراك و ھەوال بەگەيەنیتە پیغەمبەر ﷺ و ھاوەلەكەي، پاشانیش دوباره لەژێر بستی تاریکایی شەوا بۆ مەككە دەگەرايەو. سیرەي ابن ھشام.

ئەمە ھەموو ئەو ئەركە قورسە نەبوو ئەسما ئەنجامیدا كە بەھێزترین پیاو ناتوانی ئەنجامی بدات لەپێناو سەرخستنی ئاینەكەي و پیغەمبەرەكەي، بەلكو دوچارى بەلایەكی سەختربوو و ھەكو چیاي پۆلایین خۆی لەبەرگرت، ئەمەش لەو پۆژەي پیاوانی موشریكەكان ھاتنە سەری و سەبارەت بە باوكی پرسیاریان لێكرد، ئەویش پێی نەوتن و بێ ئاگایی خۆی نیشاندا لە ھەوالی باوكی، بۆیە زۆر بەتوندی پەفتاریان لەگەلێكرد و ابو جەھل زللەيەكی لێدا و گوارەي لە گۆی پەپاند، بەلام نەیتوانی ھیچ لە خۆراگریەكەي كەمكاتەو و پاشگەزی بكاتەو لە سوربوونی لەسەر پاراستنی نەینییەكەي ناو دلی، لە ئەرك و كارەكانی بەردەوام بوو تا ئەو كاتەي پیغەمبەر ﷺ و ھاوەلەكەي ئەشكەوتیان جیھێشت روو ھەمدینە. ئەسما خان بەخاوەنی دوو پشیتێن ناوژەد كرابوو“ چونكە شەوی كۆچكردنەكە لە مائی ابوبكر خواردنی بۆ پیغەمبەر ﷺ و ابوبكر ئامادەكردبوو، كاتی ویستی باری بكات ھیچی دەستەكەوت پێی بیەستێ، پشیتێنەكەي نەبیّت، ئەمەي بۆ باوكی باسكرد، باوكیشی پێیوت: بیکە دوو كەرت، بە یەكێکیان پرسیكەي خۆراكەكە ببەستە و، بەوێتر یش ناوہكە، ئەمیش وایكرد، بۆیە ناوێرا (خاوەنی دوو پشیتێنەكە)^(۱).

سەرخستنی ئاینی خوا و گەشتت بە كاروانی بانگەكەي خەم و مەبەستی ئافرەتی موسلمان بوو لە سەرەتای ئیسلامەتی“ چونكە ئەو كاتە دلی ئافرەتی موسلمان پربوو لە باوهر، باوهرێكی قوولی گەشی پرفەر، بۆیە بەرگەي مانەوہیان لە ولاتی بێ باوهری نەگرت، دوور لە رووناکی و لیبوردەیی و گەشاوہیی ئیسلام. ئەگەر ھاوسەریان بوایە لەگەڵیان كۆچیان دەكرد، دەرچوونیشیان ھەك دەرچوونی پیاوان تەنھا بە مەبەستی گوێرايەلێكردن بۆ خوا و سەرخستنی ئاینەكەي بوو.

ئافرەتی موسلمان خاوەن پرسێك بوو و باوهری پێھەبوو ھەك چۆن پیاوان باوهریان پێھەبوو، ھە لە پێناویدا فیداكاریان دەدا ھەك چۆن پیاوان فیداكاریان دەدا. ئەم باوهرپوونە بوو وایكرد لە (أم

^(۱) سیرى فتح الباري شرح صحيح البخاري بكه ۲۳۳/۷، ۲۴۰ كتاب مناقب الانصار: باب هجرة النبي وأصحابه الى المدينة، ۱۲۹/۶ كتاب الجهاد: باب حمل لزداء في الغزو.

کلثوم بنت عقبه بن ابی معیط) به تهنیا کۆچبکات بۆ مه دینه له میانهی ریکه وتنی حوده یییه—
 ریکه وتنی حوده یییه نهو په یانی ناگر به ستنه بوو له نیوان پیغه مبه ر ﷺ و نیوان موشریکه کان،
 به پیی نهو په یانه: ههر پیاوینک موسلمان بیت و بیت له پیغه مبه ر ﷺ ده پی بیگی ریتسه وه بۆ
 مه ککه، پیغه مبه ر ﷺ په یانه که ی برده سهر و دوو پیای بۆ گه راندنه وه. کاتی ام کلثوم موسلمان
 بوو و هاته مه دینه به پیغه مبه ر ﷺ ی وت: من به خۆم و ناینه که م ده ر بازوین بۆلای تۆ، تۆش
 مه مگه ریتسه وه بۆلایان، تا له ژیر نازار و نه شکه نجه هه لمگه ریتسه وه، ناشتوانم به رگهی نه شکه نجه و
 نازار بگرم، من نافرهم و خۆشت لاوازی نافرته ده زانی تا چ راده یه که، وه من بینیم دوو پیایوت
 گه راندنه وه، پیغه مبه ر ﷺ فه رمووی: ((خودا به گه وره یی خۆی په یانه که ی له ژنان
 هه لوه شان دۆته وه))^(۱) بۆیه خودا سروشی دابه زاند و تیایدا په یانه که هه لده وه شیتیتسه وه و قه ده غه ی
 ناردنه وه ی نافرته تان ده کات بۆلای موشریکه کان پاش نه وه ی تاقیان ده کاته وه و دلنیا ده بیت له وه ی
 بۆ میرد و مال و دنیا ده رنه چونه، به لکو ته نها له پیئاو خۆشه ویستی خوا و پیغه مبه ر که ی
 ده رچونه “که ده فه رمووی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ فَاِمْتَحِنُوهُنَّ اللَّهُ
 أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ
 لَهُنَّ... وَاَتَا: نهي نه وانه ی باوه رتان هیتاوه کاتی نافرته تانی باوه ردار کۆچ ده که ن له خانه ی کوفر
 بۆ خانه ی نیسلام تاقیان بکه نه وه و سویندیان بدن که ته نها له پیئاو خۆشه ویستی خوا و
 پیغه مبه ر که ی کۆچیان کردوه، خوداش باشتر زانا و شاره زایه به باوه ر و راستی کۆچکردنیان،
 کاتی دلنیا بوون له باوه رده که یان، نه یانگه ریتسه وه لای پی باوه ران، نه نهو نافرته موسلمانانه
 هه لالین بۆیان نه نهوان هه لالین بۆ نه مان.....﴾ الممتحنه: ۱۰.

لهو نافرته تانه ی ده ست پیسخه ربوونه بۆ سه ر خستنی نیسلام و پیغه مبه ر که ی (ام الفضل بنت
 الحارثه، لبابة) خوشکی مه یونه ی دایکی باوه رداران له دایکی و باوکی، نه مه دووهم نافرته بوو
 له نیسلام“ چونکه پاش خاتوو خدیجه کچی خوه یلد موسلمان بوو، نه م نافرته پالپشت و دلنه وایی
 و یارمه تی ده ری پیغه مبه ر ﷺ بوو. هاوسه ری عباس بن عبدالمطلب مامی پیغه مبه ر ﷺ بوو،

(۱) احکام النساء لابن الجوزي: ۴۳۹.

پیچەوانەى ھاوسەرى مامەككەى تى (ام جمیل كچى حەرب) ھاوسەرى (ابو لھب)، ام جمیل وەك قورئان باس دەكەت دار و دېكى ھەلەگرت بۆ ئازاردانى پیغەمبەر ﷺ، بۆیە لە پۆژی دواى پەتى ئاگرینی دەكریتە مل، كەچى ام الفضل لە خیرترین سەرخرە و پالپشت و خۆبەختكاران بوو لەپینا و سەرخستنى ئاینەكەى لە دژوارترینى پۆژه سەخت و تەنگەكان كە تپەپى بەسەر مۆسلمانانى پیشینه.

ئەم ئافرەتە خۆى و مێردەكەى العباس و منالەكانى بەفەرمانى پیغەمبەر ﷺ و بەپى پیلانیکى دارپژراوى پتەو ئیسلامەتى خۆیان ئاشكرا نەدەكرد، تاوەك لە نەتیسیەكانى موشرىكەكان ئاگادارین و پیغەمبەرىشى ئىئاگادار بکەنەو. كاتى جەنگى بەدر لە نىوان مۆسلمانان و موشرىكەكان پوویدا و، ھەوالى نشوستى قورەیش ھات، ئەم ئافرەتە ئامۆزگارى خزمەتكارەكەى كرد كە ناوى ابا رافع بوو بە شاردنەوێ دڵخۆشیەكەى بەم نشوستیە، تا خۆیان لە خراپەى موشرىكەكان بپارێزن، بەتایبەتى لە خراپەى ابو لھب كە خەرىك بوو لە داخان و رق و كینەى بۆ پیغەمبەر ﷺ و ھاوەلانى و بانگەوازەكەى شەق بیات. بەلام ابا رافع لە چنگى ابو لھب رزگارى نەبوو“ كاتى دڵخۆشى خۆى نیشاندا بە سەرکەوتنى مۆسلمانان، ابو لھب گرکانى تورپەیی ھەلسا و كاسەى تورپەییەكەى رژانە سەر كۆیلەى بەستەزمان و لەبەرچاوى ام الفضل لیتدا. پاشان ام الفضل لە دژى ابو لھب وەك شیر پاپەپى و ھاواریكرد و وتى: لاوازى ئەم كۆیلەت بە ھەل زانى لەو كاتەى گەورەكەى لێرە نەبوو؟! وە بەیەكى لە ئاسنەكانى مائەوہ لیتدا و برینىكى گەورە و كوشندەت لەسەرى پەیداكرد و، بەھۆیەو پاشان تەنھا ھەوت شەو ژیا و كۆچىكرد.

ئەم ئافرەتە لەپیناوى خوا و سەرخستنى ئاینەكەى لەو پۆژەى پیغەمبەر ﷺ فەرمانىكرد بە مانەوێ عەباس لە مەككە و كۆچكردنى ام الفضل بۆ مەدینە ئارامى گرت لەسەر دوورى مێردەكەى، ئەم دووریە درێژەى كیشا، تالاوێكى سەخت و پر لە ئازاربوو، ئەم ئافرەتە شەو و پۆژەكانى بە ئارامگرتن و ئومیدی پاداشتى خواى دەبردەسەر بە پەنا بردنەبەر پۆژووگرتن و نوێژكردن، پاش تەواوبوونى ئەرکى العباس لە مەككە، ام الفضل چاوەروانى ھاتنى مێردە خۆشەویستەكەى بوو بۆ مەدینە، بەلام ئەم دابراوە درێژەى كیشا و العباس كۆتا كۆچەر بوو ھاتە

مەدینە. ئەو ھى بىرىنى دوورى مېردەكەى بۆ سارىۆ دەکرد بىنىنى عبداللة ى كۆرە گورەى بوو كه هەردەم لە گەل پىغەمبەر ﷺ دابوو و لە سەرچاوەى رېنمايىكانى خۆى تىراودەکرد، ھەموو رۆژى پزىسكىكى لە رووناكىە پرشنگدارەكەى وەدەست دەكەوت. ھەرگىز لە خەيالى دانەبوو رۆژىك دابى لە فراوانترىن دەرگاكانى بچىتە ژوورەو و بىتتە ئەو ئافرەتە مەزنە و دايكى زاناي نەتەو ھى ئىسلام و ھەرگىزى قورئان كه (عبدالله بن عباس ؓ) بوو.

يەككىكىتر لەو ئافرەتە پىشىنانەى ئىسلام كه گوئى بەو ئەشكەنجە و ئازار و ناخۆشيانە نەدەدا كه دووچارى دەبوو ھەو لە پىناوى ئىسلام: سومەييە، دايكى عەمارى كۆرى ياسرە. بەرەى مەخزوم بە جۆرىك ئەشكەنجە و ئازارىان دەدا كاتى گەرمای نيوەرۆ زۆر بەتەن دەبوو، خاكى مەككە لە تاوى گەرما سوردەبوو ھەو، خۆى و كۆرى و مېردىان دەھىتايە ئەم بىابانە و لمى سوربوو ھەيان بەسەردا دەکردن و قەلغانى داخكراوىان لەبەردەکردن، بەردبارانىان دەکردن، تا لەتاوى ئەو ئەشكەنجە و ئازارە سەختانە كۆرەكەى و مېردەكەى وشەيەكيان بەدەمدا ھات كه دلى موشرىكەكانى رازىكرد، وشەيەك بەزۆر وتيان، بۆيە لەوان و لە وىنەى ئەوان ئەم ئايەتە دابەزى: ﴿...إِلَّا مَنْ أْكْرَهُ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ...﴾ واتا: ...خودا لەوانە خوش دەبىت و تاوانيان لەسەر نىيە كه بەزۆر كوفريان پىدەكرىت لەكاتىكا دلىان ئارامە بەباوەر و ئيمان بەخوا...﴾ النحل: ۱۰۶.

ھەرچى سومەييە ئارامى گرت و رازى نەبوو تەنھا بە وشەيەكيش بى باوەرپان رازى بكات، بۆيە ابو جەھل ھەر ئەوئەندەى بۆ كرا بە پمىك لىيداو گيانى ھەلقراوند، مېژوش بە دىرى نورىن بەيەكەم شەھىد لە ئىسلام تۆمارىكرد.

لە مېژوى ئىسلامدا زۆرانيك ھەن بىجگە لە سومەييە بەرگەى زياتريان گرتووە لەپىناو سەرخستنى ئىسلام، ھەرگىز لە خۆراگرى و چەسپاويدا لاواز نەدەبوون، ئەشكەنجە و ئازار و ھى پىبەرنەدان، بەلكو بەئارامى و رازى بوون و بە ئومىدى پاداشتى خوايى رۆبەرووى ئازار و ئەشكەنجە دەبوونەو، ھىچ كاتىك رازى نەبوونە بە رىسواكردن و سوكاىەتى پىكردن لە ئايەنەكەيان، سەريان شۆر نەكردۆتەو و داواى بەزەبىيان نەكردووە لە دوژمنانى ئەم ئايەنە، ھەتا

ئەوانەى ژياننامەى پىغەمبەر ﷺ و ھاۋەلانىان نووسىۋو، دەلىن: پىاۋە سزادراۋەكانى ئىسلام لە ژىر ئەشكەنجە و ئازاردا و لەپىناۋ مانەۋەى خۆيان - بىجگە لە بلال - ناچارپوونە وشەيەك بلىن ستمەكاران پازى بكات، بەلام نەھاتووۋە ئافرەتتىكى مۇسلمان لەژىر ئەشكەنجە و ئازاردا ھىچ لەو جۆرە وشانەيان وتى.

ئەم ئافرەتە بوىرە مۇسلمانانە بەرگەى ئەشكەنجە و ئازارى زۆريان گرتوۋە لە پىناۋى خوا و بەرزپاگرنتى ئاينەكەى، بەردەۋامبوون لە بانگەۋازكردن بۆ ئىسلام، گوڭيان نەدەدايە دىك و دال و دژۋارى پىى بانگەۋازكردن بۆ ئاينى خوا.

ابن عباس لەبارەى ام شريك القرشۋىة العامرىة بۆمان دەگىرپىتەۋە و دەلى: لەو كاتەى ام شريك ھىشتا لە مەككە بوو ئىسلام چوۋە ناۋ دلى و مۇسلمان بوو، پاشان بەنھىنى دەچوۋە ناۋ مالى ژنانى قورەيش و بانگى دەكردن بۆ ئىسلام و لەبەرچاۋى شىرىن دەكردن، تا كارەكەى لەلاى خەلكى مەككە ئاشكراۋو و دەستگىريان كرد و پىيان وت: ئەگەر لەبەر ھۆزەكەت نەبى ئاۋا و ئاۋامان لى دەكردى بەلام بۆ ناۋ ھۆزەكەت دەتگەپىننەۋە. ام شريك وتى: لە پشتى حوشترىك ھەلىانگرم و ھىچيان لەژىر دانەنام، پاشان سى پۆژ جىيان ھىشتەم، نە خواردنيان دامى نە خۆراك. وتى: پاش تىپەپوونى ئەو سى شەۋە ھىندە بىتوانا و لاۋاز و نەخۆش بووم ھىچ شىتىكم نەدەبىست لەسەر پروى ئەم زەمىنە. ھەركاتى دايانبەزاندىام لەبەر خۆرى گەرم دەيانبەستمەۋەو، خۆشيان دەچوونە ژىر سىبەر، خواردن و خواردنەۋەيان لىقەدەغە كردم تا رۆيشتن... ھتد.

ئافرەتى مۇسلمانى پىشىنە ھەر بەۋەندە نەۋەستاۋە لەپىناۋ سەرخستنى ئىسلام، بەلكو ۋەپىشكەۋت بۆ شەركردن شان بەشانى پىغەمبەر ﷺ و ھاۋەلانى لە چەندىن جەنگداۋ، كارى زۆر ناياب و جوانى دەكرد لە ئامادەكردنى مەشكە و پرکردنى لە ئاۋ و بردنى بۆ تىكۆشەپان و تىرئاۋكردنيان و چارەسەر كوردنى برىنداران و گواستىنەۋەى شەھىدان بۆ دەرەۋەى گۆرەپانى شەر، ھىچ كاتىكىش دەستەۋسان نەۋەستاۋە، بەلكو چەكى ھەلگرتوۋە و شان بەشانى پىغەمبەر ﷺ و ھاۋەلانى شەرىكردوۋە: مۇسلىم لە ام عطية الانصارىة دەگىرپىتەۋە وتوۋەتى: لەگەل پىغەمبەر ﷺ

حهوت غەزام كرده، لەناو رەشمال دەمامەو و خواردنم بۆ نامادە دەکردن، چارەسەری بریندارانم دەکرد، بە کاری نەخۆشەكان هەڵدەستام. صحیح مسلم ۱۹۴/۱۲.

انس بن مالك دەلیت: ((هەركاتێك پێغه مەبەر ﷺ بچووبایە جەنگ ام سلیم و چەند ژنیکی ئەنصاری دەبرد لەگەڵ خۆی، كە ئاویان دەدا بە خەلك و بریندارانیان چارەسەردەکرد)) صحیح مسلم ۱۹۴/۱۲.

بخاری لە الرُّبِيع بنت مَعُوذ دەگیریتەو، وتویهتی: ((ئێمە لەگەڵ پێغه مەبەر ﷺ بووین، بریندارانمان چارەسەردەکرد و شەهیدانمان بۆ مەدینە دەگیرایەو)) فتح الباری: ۸۰/۶.

بوخاری و مسلم لە انس ﷺ دەگیرنەو، وتویهتی: ((لە رۆژی جەنگی نوحود خەلكانیك رایانكرد و دەوری پێغه مەبەریان چۆلكرد، ابو طلحة لەبەر دەستی پێغه مەبەر ﷺ بوو و قەلغانی لەبەر كردبوو و خوشی وەكو قەلغان پارێزگاری لە پێغه مەبەر ﷺ دەکرد لە چەکی بێ باوەرێ، وتی: ابو طلحة پیاویکی تیرهاویژی بەتوانابوو، لەو رۆژە دوو یان سێ كەوانی لە دەست شكاف. وتی: جا پیاوی هەڵاتوو بەلایدا تێدەپەڕین و كۆمەلێك تیریان پێبوو، دەیوت: هەڵپڕێژە بۆ ابو طلحة. وە پێغه مەبەر ﷺ سەری هەڵدەپێ تا سەیری ئەو خەلكە بكات، ابو تەلحەش دەیوت: ئەو پێغه مەبەر خوا دایك و باوكم بە فیدات بن، سەرت بەرز مەكەو، با تیریکی ئەو خەلكەت بەرنەكەو، سنگم قەلغانی سنگت بێ. وتی: لەو رۆژە خاتوو عائشە كچی ابوبكر و ام سولەیم بینی، كە خۆیان گورج و گۆل كردبوو بەشیوەیهك خەلكی پێیانم دەبینی، مەشكەكانیان لەسەر پشتیان هەلگرتبوو، پاشان لە دەمی خەلكەكە بەتالێان دەکرد، دیسان دەچوونەو و پریان دەكردەو، پاشان دوبارە لە دەمی خەلكەكە بەتالێان دەكردەو، لەو رۆژە دوو جار یان سێ جار لە تاوی خەو و وەنەوزەو شمشیر لە دەستی ابو تەلحە بەربۆتەو)) فتح الباری ۳۶۱/۷. صحیح مسلم ۱۸۹/۱۲.

چەندە كاریکی بەرزە ئەوێ ئەو دوو ئافەرەتە بەرپێزە تێكۆشەرە پێهەلسان لە تێراوكرنی جەنگاوەرێ، لەو كاتێ لەناو گەرمە جەنگ و هەراوون، لەو كەشە گەرمە گرکانییە و لاوتی حیجاز، كاتێ لەو بەر بۆ ئەو بەری گۆرەپانی جەنگ دەچون، بێ گۆی دانە شالۆی تیر و دەنگی

شمشیر!! هر بۆیه خهلیفه‌ی تیگه‌یشتوو عمر بن الخطاب ام سلیطی پی له‌پیشتر بوو له هاوسه‌ره‌که‌ی ام کلثوم له‌کاتی دابه‌شکردنی کالای حیجاب له نیوان ژنانی مه‌دینه “چونکه ام سلیط مه‌شکه‌ی ده‌دروی له پوژی نوحود، نه‌مه‌ش کاریکی زور گرنه‌گ بو” چونکه جه‌نگاوه‌رانی تیراوده‌کرد و دوباره گرووتینی وه‌به‌ر ده‌خستنه‌وه.

بوخاری له ثعلبة بن ابی مالک ده‌گیڕیته‌وه: ((عمر کوپی خه‌تتاب ﷺ هه‌ندێ کالای حیجابی له نیوان ژنانی مه‌دینه دابه‌شکرد، جلیکی باش مابوو، هه‌ندێ له ئاماده‌بووان وتیان: ئه‌ی ئه‌میری باوه‌رداران، نه‌مه‌ بده به‌ که‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ که له‌لاته - مه‌به‌ستیان ام کلثوم کچی عه‌لی بوو^(۱) - عمر وتی: ام سلیط له‌پیشتره، ام سلیط ژنیك بوو له ژنانی نه‌نصار که په‌یمانیاں دابوو به‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ. عمر وتی: چونکه نه‌و مه‌شکه‌ی بۆ ده‌دروین و ئاماده‌ی ده‌کرد له پوژی نوحود)) فتح الباری ۷/۶ و ۷/۳۶۶.

له جه‌نگی نوحود پرووخساری پیغه‌مبه‌ر ﷺ برینداربوو، ددانی پیشه‌وه‌ی شکا، گونا و لیوی سه‌ره‌وه‌ی برینداربوو، فاتیمه‌ی کچی برینه‌کانی بۆ ده‌شوست و ئاوی به‌سه‌رداده‌کرد، کاتی فاتیمه‌ بینی ئاوه‌که‌ ته‌نها خوینه‌که‌ زیاتر ده‌کات، پارچه‌یه‌ک له قه‌میشی هینا و سوتاندی و نوساندی به‌ برینه‌که‌ی، ئنجا خوینه‌که‌ وه‌ستا. فتح الباری ۷/۳۷۲.

یه‌کیکی تر له‌و ژنانه‌ی خوراگر بووه له‌کاته دژواره‌کانی جه‌نگی نوحود: سه‌فیه‌ی کچی عبد الموته‌لیب، پوری پیغه‌مبه‌ر ﷺ، کاتی هه‌لسا و تیریکی له ده‌ست بوو له دهم و چاوی خه‌لکه‌که‌ی ده‌دا و ده‌بیوت: راده‌که‌ن له پیغه‌مبه‌ر خوا ﷺ! کاتی پیغه‌مبه‌ر ﷺ سه‌فیه‌ی بینی ئاماژه‌ی بۆ زبیر بن العوامی کوپی کرد تا بیگه‌رنیته‌وه نه‌بادا نه‌و هه‌تکه‌کردنه‌ بینی که به‌ حه‌مه‌زه‌ی برای کراوه، سه‌فیه‌ وتی: جا بۆچی؟ بینیومه هه‌تکه به‌ برام کراوه، نه‌مه له پیتاوی خوا هیشتا که‌مه، رازین به‌وه‌ی به‌سه‌رمان هاتوووه، ئارام ده‌گرم به‌ ئومیدی پاداشتی خوایی انشاءالله.

^(۱) وانا که‌زه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ که به‌کوکتین کچی فاتیمه‌ بوو - علیها السلام - بۆیه پیتان ده‌وت کچی پیغه‌مبه‌ری خوا.

خاتوو صهفیه جهنگی خنده قیشی بینووه، ههرکاتێ پێغه مبه‌ر ﷺ ده‌رچوبایه‌ بۆ جه‌نگی دوژمنانی له‌ مه‌دینه خێزانه‌کانی و ئافره‌تانی له‌ هه‌شارگه‌ی حسان بن ثابت ده‌پاراست، که‌ له‌ هه‌موو هه‌شارگاکی مه‌دینه پارێزراوتربوو، پیاویکی جووله‌که‌ له‌ ده‌وری هه‌شارگاکه‌ ده‌هات و ده‌چوو و ده‌سو‌رایه‌وه‌، صه‌فیه‌ وتی: ئه‌ی حسان، ئه‌و جووله‌که‌یه‌ له‌ ده‌وروبه‌ری ئه‌م هه‌شارگه‌یه‌ ده‌سو‌رپێته‌وه‌، سو‌یند به‌خوا گومانم لێی هه‌یه‌ به‌چی شو‌ینمان به‌ جووله‌که‌کانی تر پێشان بدات، له‌و کاته‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ و هاوه‌لانی سه‌رقاڵن و ئاگایان له‌ ئێمه‌ نامێنێ، جا دابه‌زه‌ و بیکوژه‌، حسان وتی: خودا لێت ببو‌را ئه‌ی کچی عه‌بدولموته‌لیب، سو‌یند به‌خوا خۆت ده‌زانی من پیاوی ئه‌م کاره‌ نیم. که‌ صه‌فیه‌ گو‌یی له‌م قسانه‌ بوو هه‌لسا و ئاسنیکی برد و له‌ هه‌شارگاکه‌ دابه‌زی و به‌ ئاسنه‌که‌ له‌ جووله‌که‌ی داو کوشتی، پاشان بۆ هه‌شارگاکه‌ گه‌رایه‌وه‌ و وتی: ئه‌ی حسان، برۆ چی له‌لایه‌ بۆ خۆتی ببه‌“ چونکه‌ سو‌یند به‌خوا هه‌یج شتێک رێگای لێ نه‌گرتم له‌ بردنی ئه‌وه‌ی له‌لایه‌تی ته‌نها له‌به‌رئه‌وه‌ی پیاوه‌، حسان پێی وت: هه‌یج پێو‌سته‌یه‌ که‌م به‌ بردنی شته‌کانی نییه‌ ئه‌ی کچی عه‌بدولموته‌لیب. پاشان صه‌فیه‌ ئاماده‌ی جه‌نگی خه‌یبه‌ریش بوو.

یه‌کیکی تر له‌ دیارترینی سه‌رجه‌م ئافره‌تانی تیکۆشه‌ری رۆژی ئو‌حود به‌گشتی: نوسه‌یه‌ی کچی که‌عبی مازنیه‌، دایکی عوماره‌ ﷺ، ئه‌م ئافره‌ته‌ له‌ سه‌ره‌تای جه‌نگ کاتێ سه‌ره‌تا موس‌لمانان سه‌رکه‌وتوو بوون ناوی ده‌دا به‌ تینوان، بریندارانی چاره‌سه‌رده‌کرد وه‌ک ئافره‌تانی تر، تا ئه‌و کاته‌ی سه‌رپێچی فه‌رمانی پێغه‌مبه‌ر ﷺ یان کرد و بووه‌ هو‌ی شکست هه‌ینانیا، پاشان را‌کردنیا له‌به‌ره‌ی جه‌نگ، خودا ده‌فه‌رموو‌ی: ﴿إِذْ تُصْعِدُونَ وَلَا تَلَوْنُ عَلَى أَحَدٍ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي أُخْرَاكُمْ...﴾. واتا: له‌و کاته‌ی ئێوه‌ له‌ شه‌ر را‌ده‌که‌ن و دوورده‌که‌ونه‌وه‌ و ئاو‌ر له‌ که‌س ناده‌نه‌وه‌ له‌وانه‌ی له‌گه‌ڵ پێغه‌مبه‌ر ﷺ خۆراگرن و به‌رده‌وامن، ئێوه‌ش نه‌یارمه‌تیا ن ده‌دن و نه‌ به‌ده‌میا نه‌وه‌ ده‌چن، پێغه‌مبه‌ریش ﷺ له‌ دواتانه‌وه‌یه‌ رووبه‌رووی دوژمنه‌ و بانگه‌ستان ده‌کات تا بگه‌رپێنه‌وه‌... ﴿ال عمران: ۱۵۳﴾. له‌و کاته‌ نوسه‌یه‌یه‌ دێته‌ پێشه‌وه‌ و شم‌شیر هه‌لده‌گرێ و تیر و که‌وان ده‌کاته‌ پشتی و، ده‌چیته‌ پاڵ ئه‌و چه‌ند که‌سه‌ که‌مه‌ی له‌پاڵ پێغه‌مبه‌ر ﷺ ماونه‌ته‌وه‌ و وه‌کوو دیوارێکی ئاده‌میزادی خۆشه‌ویستیان له‌ تیری موشریکه‌کان ده‌پاراست، هه‌رکاتێک مه‌ترسی له‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ نزیک بایه‌وه‌، خه‌را نوسه‌یه‌یه‌ پارێزگاری لێ ده‌کرد و به‌رگری لێ ده‌کرد، به‌ را‌ده‌یه‌که‌ سه‌ره‌نجی

پیغەمبەر ﷺ ڀاڪيشابوو و فەرمووی: ((هەرچەندە بەلای راست و بەلای چەپا ئاوێرم دەدایەو هەر نوسەیبەم دەدی لە جیاتنی من و لەپێناو پاراستنی من شەڕی دەکرد)) عومارە ی کورپی لەم هەلۆیستە سەختە لەبارە ی دایکی دەلیت: من لەو ڕۆژە بەلای چەپم برینداربوو، ڀیاویك لیی-دام وەکوو دارخورما بەرزبوو و رویشت، کەشیش نەهات بەدەممەو، خوینیش لیم دەچۆرا. پیغەمبەر ﷺ فەرمووی: برینەکەت بپێچە. جا دایکەم هات و هەندی پارچە قوماشی ڀی-بوو کە لەناو ڀشتینیدا هەلی گرتبوو، بۆ برینپێچی ئامادە ی کردبوو، برینەکە ی پێچام، پیغەمبەریش ﷺ سەیری دەکردم، ڀاشان دایکەم وتی: دە ی کورم هەلئە، لەگەل ئەو خەلکە جەنگ بکە. جا پیغەمبەر ﷺ دەیفەرموو: ئنجا کێ بەرگە ی ئەو دەگری کە تۆ بەرگە ی دەگری ئە ی دایکی عومارە؟ نوسەیبە وتی: لەکاتی ئەم قسەیبە ئەو ڀیاو هات کە لە کورەکەمی دابوو، پیغەمبەر ﷺ فەرمووی: ئەمە بوو لە کورەکەتیدا. نوسەیبە وتی: چوومە سەر ڀیگای و لە قاچیمدا و خستم بەزەویدا، نوسەیبە وتی: پیغەمبەرەم بینی ﷺ بەجۆریك پێکەنی ددانەکانی بەدەرکەوتن، فەرمووی: پێکات ئە ی دایکی عومارە، ڀاشان لەدوای یەک بە چەک لیماندا تا کوشتمان، پیغەمبەر ﷺ فەرمووی: سوڀاس بۆ خوا کە زالی کردی بەسەر دوژمنەکەت و بیلبیلە ی چاوی ڀی نیشاندا ی لە دوژمنەکەت، تۆلە ی کورەکەت بەچاوی خۆت بینی.

لەو ڕۆژە جەستە ی نوسەیبە ڀەمابوو لەگەل برین، بەهۆی هیندە شەر و کوشتاری کردبوو و هیندە ی لە سنگی بێ باوەران دابوو، کاتی پیغەمبەر ﷺ سەیری دەکات هەموو جەستە ی لەناو خوینە، بانگی کورەکە ی دەکات: دایکت.. دایکت، برینی بپێچە، خودا فەر و ڀیروزیتان تیخا ئیو هەل ئال و بەیتی منن. ڀلە وڀایە ی دایکت لە ڀلە وڀایە ی فلان و فلان باشترە، کاتی نوسەیبە گوئی لە قسە ی پیغەمبەر ﷺ بوو وتی: داوا لە خوا بکە بۆمان لە بەهەشت هاوەلت بین، ئنجا فەرمووی: خودایە بیانکە هاوەلی من لە بەهەشت، ئنجا نوسەیبە وتی: ئیتر گرنگ نییە هەرچی دووچارم بیتەو هەلە دنیا))^(۱).

^(۱) سەیری أخبار غزوة احد بکە سيرة ابن هشام و انس العيون والآثار الحمديّة وطبقات ابن سعد، والاصابة، واسد الغابة.

تیکۆشانى ام عوماره‌ی راستگۆ و کاره‌چاکه‌کانى تهنه‌ا له جهنگى احد نه‌بووه، به‌لکو چه‌ندین دیمه‌ن‌تری له‌گه‌ڵ پیغه‌مبه‌ر ﷺ بینووه له‌ په‌یمانی عه‌قه‌به و حوده‌بییه و خه‌یه‌ر و حونه‌ین، پاشان له‌ جهنگی یه‌مامه‌ش به‌شداریکردووه له‌ سه‌رده‌می ابوبکر الصدیق، که جوانترین تیکۆشانى نیشانداوه، له‌و پۆژه یانزه جار بریندارکراوه، ده‌ستیشی برپاوه. بۆیه سه‌یر نییه پیغه‌مبه‌ر ﷺ مژده‌ی به‌هه‌شتی پێ‌بدات، پاش خۆشی بیته‌ جیگای ریزی خه‌لیفه ابوبکر و سه‌رکرده‌ خالییدی کورێ وه‌لید و خه‌لیفه عمر ﷺ.

له‌م ماوه‌ رۆشنه‌ی میژووی ئافره‌تی موسلمانى تیکۆشه‌ر ئافره‌تیک‌تر هه‌یه که مه‌زنیه‌که‌ی له‌ خاتوو نوسه‌یه‌یه که‌مترنییه نه‌ویش: ام سوله‌یم کچی میلحانه “ئه‌مه‌ش وه‌کو ئافره‌ته تیکۆشه‌ره‌کانی‌تر ئاوی ده‌دا به‌ جه‌نگاوه‌ران، بریندارانی چاره‌سه‌رده‌کرد. ابو ته‌له‌حی می‌ردی ام سوله‌یم له‌گه‌ڵ ئه‌و موسلمانانه‌یه که له‌گه‌ڵ پیغه‌مبه‌ر ﷺ خۆیان ئاماده‌ کردووه بۆ رزگارکردنی مه‌که‌که، ام سوله‌یمیش دووگیان بوو له‌ مانگه‌کانی کۆتایی، به‌لام ئه‌م دووگیانییه‌ی به‌رگره‌بوو له‌ زۆر سووربوونی له‌سه‌ر هاوه‌لێتی‌کردنی ابو ته‌له‌حی می‌ردی، تا به‌رزی و ریزی تیکۆشان له‌پێناوی خوا بباته‌وه، بێ ئه‌وه‌ی گوێ بداته‌ دژواری گه‌شت، سه‌ختی سه‌رکه‌وتنه سه‌رپشتی حوشت، ووشکی و ئه‌زیه‌تی ژیان، ابو ته‌له‌حه به‌زه‌یی پیاده‌هاته‌وه له‌و هه‌موو ناخۆشیه، به‌لام ناچاربوو مۆله‌ت له‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ وه‌ربگرێ، ئه‌ویش مۆله‌تی‌دا، ام سوله‌یم به‌ هاوه‌لێتی‌کردنی می‌ردی شادبوو، به‌شداری بینینی سه‌رکه‌وتنی خوا و رزگارکردنی مه‌که‌که‌ی کرد، له‌و پۆژه پیرۆزه‌ی که شاری مه‌که‌که جمه‌می ده‌هات به‌ بانگ و زایه‌له‌ی تیکۆشه‌رانی باوه‌ردار که ده‌یانوت: ((لا اله الا الله وحده، صدق وعده، نصر عبده، هزم الاحزاب وحده، لا شيء قبله ولا بعده، لا اله الا الله، ولا نعبد الا اياه، مخلصين له الدين ولو كره الكافرون))

واتا:

ته‌نه‌ا الله خودایه بێ شه‌ریک و هاوتایه

به‌ئینی راستی‌دایه سه‌رخه‌ری به‌نده خواجه

پارته‌کانی ژیر نایه له‌پیش و له‌دوای نایه

ته‌نها الله خودایه بئ شه‌ریک و هاوتایه

په‌رستمنا ته‌نهایه به‌س بۆ زاتی الله یه

دئسۆزی بۆ دین وایه کافر پیی نار‌ه‌وایه

ئهم ئافره‌ته بی‌نی بناغی بته‌رستی و هاوبه‌ش دانان بۆ تاتایی ده‌روخی له دوورگه‌ی عه‌ره‌ب،
بته‌کان له‌سه‌ر ده‌ستی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ داده‌پرم‌او ده‌یفه‌رمووو: جاء الحق وزهق الباطل ان الباطل كان
زهوقا. واتا: حق و ره‌وا هات و پووچه‌ل و ناراستی ژیرکه‌وت، به‌راستی هه‌موو کات ناراستی
ژیرکه‌وتوو.

ئهم دیمه‌نانه ده‌روونی ام سوله‌یی پرکرد له باوه‌ر و، زیاتر گرووتین و هزی تی‌خست بۆ تی‌کو‌شان
له‌پیناو الله. چهند رۆژنکی که‌م تی‌په‌رپین و جه‌نگی حونه‌ین هاته‌به‌ر، سه‌ره‌تا موسلمانان دوو‌چاری
له‌رزنیکی زۆر توندبوون، پشتیان هه‌لکرد و رایانکرد، ئاوریان له هیچ نه‌ده‌دایه‌وه، پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ
هاته‌ لای راستیان، پاشان فه‌رموی: بۆ کو‌ئ ئه‌ی خه‌لکینه‌؟ وه‌رنه‌وه‌ لام، من پی‌غه‌مبه‌ری خوام،
من محمد کوری عبدالله م. به‌لام بی‌جگه‌ له چهند که‌سیکی که‌م له کو‌چه‌ران و یاریده‌ده‌ران و ئال و
به‌یت که‌ ام سوله‌یم و ابو ته‌له‌حی می‌ردیشی له‌وانه‌ بوون، که‌س له ته‌ک پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ خۆی
نه‌گرت، پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ام سوله‌یی بی‌نی ناو قه‌دی خۆی به‌ عه‌باکه‌ی پی‌چابوو و دوو‌گیان بوو به
عبدالله کوری ابی ته‌له‌حی، حوشت‌ه‌که‌ی ابی ته‌له‌حی پی‌بوو و ده‌ترسا له‌ده‌ستی ده‌رچی، بۆیه‌ سه‌ر
خۆی له‌ سه‌ری حوشت‌ه‌که‌ نزیک‌کرده‌وه‌ ده‌ستی خسته‌ ناو ته‌لقه‌ی لوتی، تاوه‌کو‌ ئارام‌بگری و
دوای حوشت‌ه‌ هه‌لا‌توو‌ه‌کانی‌تر نه‌که‌وی، پی‌غه‌مبه‌ریش ﷺ هه‌رچهند بانگی ده‌کات: ئه‌ی دایکی
سوله‌یم؟ وه‌لامی ده‌دایه‌وه: به‌لێ، ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا دایک و باوکم به‌ قوربانت بن.

له‌ صحیحی موسلیم هاتوو‌وه: ((ام سوله‌یم له‌ رۆژی حونه‌ین خه‌نجه‌ریکی هه‌لگرتبوو له‌گه‌ل
خۆی، ابو ته‌له‌حی بی‌نی، وتی: ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا، ئه‌مه‌ ام سوله‌یمه‌ و خه‌نجه‌ریکیشی پی‌یه‌،

پیغهمبهریش ﷺ به ام سولهیمی فهرمووو: ئەم خەنجەرە چییە؟ وتی: بۆ ئەوە هەلمگرتووە تا ئەگەر یەکێ لە موشریکەکان لێم نزیک بووێوە بەم خەنجەرە زگی هەلدرم، کاتێ ام سولهیم ئەمەى وت، پیغهمبەر ﷺ پێکەنى. ام سولهیم وتی: ئەى پیغهمبەرى خوا، ئەوانە بکوژە کە لە پوژی مەککە موسلمان بوون، پاشان لە حونەین لە تۆ رایانکرد و جیانهیشتی، پیغهمبەر ﷺ فهرمووی: ئەى ام سولهیم، خودا کۆتایی پێهینا و چاکەى لەگەڵیان کردوو)) ام سولهیم لەگەڵ پیغهمبەر ﷺ خۆى گرت لە کاتى دژواری و سەختى و تەنگانەدا... بۆیە پیغهمبەر ﷺ لە گیرانەوهى بوخارى و مسلم وهى تر لە جابرى کورپى عبدالله، وتی: ((لەخەوا بینیم چوومه بەهەشت، بینیم (رمیصاء)^(۱) کچی میلحان لەوێیە، هاوسەرى ابى تەلحە...)) متفق علیه. شرح السنه ۸۶/۱۴.

پیغهمبەر ﷺ سەردانى ام سولهیم و خوشکەکەى ام حەرپام کچی میلحانی دەکرد، وه چۆن مژدەى بەهەشتى به ام سولهیم داوه، ئاوهههش مژدەى به ام حەرپام داوه بهوهى سواری شەپۆلەکانى دەریا دەبیّت لەگەڵ تیکۆشەپانى رینگای خوا غەزا و جیهاد دەکات.

بوخارى لە انس بن مالک ﷺ دەگێرتەوه، وتی: ((پیغهمبەر ﷺ چووه مالى کچی میلحان و پالیداویهوه، پاشان پێکەنى، ام حەرپام وتی: بۆچی پێدەکەنى ئەى پیغهمبەرى خوا؟ فهرمووی: کۆمەڵیک لە ئۆمەتى من سواری دەریای سەوز دەبن لە پیناوى خوا، وینەیان وهک پاشایەکە لەسەر تەخت. ام حەرپام وتی: ئەى پیغهمبەر خوا، داوا لە خوا بکە منیش لەوان بم، فهرمووی: ((خودایە ام حەرپامیش یەکیك بیّت لەوان)). پاشان دیسان پێکەنى، ام حەرپام وتی: هەر وهکو جارەکەى پێشوو، فهرمووی: هەر وهکو جارەکەى پێشوو، ام حەرپام وتی: داوا لە خوا بکە منیش لەوان بم، فهرمووی: تۆ لە پێشینەکانى نەک لەوانەى لە دواوهن)).

مژدەى پیغهمبەر ﷺ هاتهجێ وهک انس ﷺ دەلتی: ام حەرپام شووى کرد به عوبادهى کورپى صامت، لەگەڵیدا روڤشتن بۆ تیکۆشان، سواری دەریا بوو لەگەڵ کچی قَرظَة(خیزانى معاریهیه).

(۱) الرمیصاء: ام سُلَيم بهم سیفەتە ناوژەد کرابوو، بههۆى بوونی پەلەیک لە چاوی.

کاتی له دهريا دابه‌زین ام هرپام سهرکه‌وته سهرپشتی خوشتره‌که‌ی، خوشتره‌که هه‌لبه‌زی و نه‌میش له‌سهرپشتی به‌ربوویه‌وه و کۆچی دوا‌یی کرد)) فتح الباری ۷۶/۶. گۆره‌که‌ی له‌قوبرسه، خه‌لکی کاتی به‌لایدا تیده‌په‌رن ده‌لین: نه‌مه‌ گۆری ئافره‌ته‌ صالحه‌که‌یه، ره‌حه‌ته‌ی خودای لی‌بی^(۱).

له‌و ژنانه‌ی به‌شداری سهرخستنی ئیسلام و تیکۆشان له‌ پیناویدا کردووه و له‌ پێشه‌وه‌ی به‌ره‌ی جه‌نگدا بووه‌ له‌گه‌ڵ پێغه‌مبه‌ر ﷺ: ام‌ نه‌مه‌ن دایه‌نی پێغه‌مبه‌ر ﷺ “نه‌م ئافره‌ته‌ به‌شداری له‌ جه‌نگی ئوحد و خه‌یبه‌ر و موته‌ و حونه‌ین کردووه، به‌ کاری زۆر دلیرانه‌ هه‌لساوه، بریندارانی چاره‌سه‌رکردووه، تینوانی ئاوداوه^(۲).”

یه‌کی‌کتی: که‌بشه‌ی کچی رافعی نه‌نصاریه، دایکی سه‌عد کۆری معاذ ﷺ “له‌ رۆژی ئوحد به‌ سواری نه‌سپه‌که‌ی به‌راکردن هاته‌ لای پێغه‌مبه‌ر ﷺ و سه‌عدیش جله‌وی نه‌سپه‌که‌ی بۆ گرتبوو، سه‌عد وتی: نه‌ی پێغه‌مبه‌ر خوا، دایکم، پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: ((زۆر به‌خێر بی‌ت)) و له‌به‌ری هه‌لسا و لی‌ئینزیک بوویه‌وه و له‌باره‌ی عه‌مری کۆری سه‌ره‌خۆشی لی‌کرد و، مژده‌ی به‌هه‌شتیدا به‌ خۆی و بنه‌ماله‌ شه‌هیده‌که‌ی و له‌ خدا بۆیان پارایه‌وه.

دووانی‌تر له‌وان: فوره‌یه‌ی کچی مالک و ام‌ هیشام کچی حارثة‌ کچی نوعمان ﷺ “که‌ له‌وانه‌ بوون په‌یمانی (بیعة‌ الرضوان)یان دایه‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ ژێر داره‌که‌ له‌ حوده‌ییبه‌ که‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ بۆ نه‌و شوینه‌ بانگی کردبوون له‌و کاته‌ی موشریکه‌کان باوه‌رداران‌یان قه‌ده‌غه‌کرد له‌ چوونه‌ مه‌که‌که‌، کاتی پێغه‌مبه‌ر ﷺ عوسمان کۆری عه‌ففانی نارد بۆلای قوره‌یش، عوسمان زۆری پێ‌چوو و هه‌ر نه‌هاته‌وه، موسلمانان گومانیان برد که‌ قوره‌یش ده‌ستی خۆی وه‌شاندووه‌ و عوسمانیان کوشتووه‌. ئنجا خودا ریزی نا له‌ پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی و هه‌موو نه‌وانه‌ی ئاماده‌ی نه‌و په‌یمانه‌ بوون، په‌زنامه‌ندی خۆی پێ‌ شایسته‌کردن که‌ له‌پیناویدا مرۆڤ خۆی به‌ کوشت دده‌ا و هیچ خۆشیه‌کی ئاوات نایگات، خودا له‌باره‌یان‌ه‌وه‌ قورئانیکی دابه‌زاند که‌ تا ئاسمانه‌کان و زه‌وی مابیت ده‌خویندریته‌وه، وه‌ک ده‌فه‌رمووئ: ﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ

(۱) الحلیه ۶۲/۲، وه‌ صفة‌ الصفوة ۷۰/۲.

(۲) سه‌یری المغازی ۲۷۸/۱، انساب‌ الاشراف ۳۲۶/۱، و، دلائل‌ النبوة‌ للبيهقي ۳۱۱/۳ بکته‌.

مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا. واتا: خودا رازی بوو لهو باوره‌دارانه‌ی که به‌یعتیان پی‌دای ئه‌ی محمد له‌ژیر داره‌که و شاره‌زای نیازی ناو دلیان سوو و هیژ و نارامی بو دابه‌زاندن و قهره‌بووی کرده‌وه به فته‌ی خه‌یبه‌ر و ده‌ستکه‌وتی مه‌که‌که ﴿الفتح: ۱۸﴾.

نافره‌تیکی‌تر: ام المنذر سه‌لمای کچی قه‌یس که ناماده‌ی به‌یعه‌ی رضوان بوو، پیشتیش ناماده‌ی (به‌یعه‌ی موئمنات) بوو، بویه‌ ناو‌نرا به (په‌یماندر به دوو به‌یعت). وه کاتئ پیغه‌مبه‌ر ﷺ و موسلمانان هه‌لسان بو گه‌مارۆدانی به‌نی قُرَيْطَةَ ئهم هاوه‌له‌ به‌ریزه له‌گه‌لیاندا‌بوو، فه‌زلی تیڤکۆشان له‌پیناو خوای به‌رکه‌وتوه.

نافره‌تیکی‌تر ئه‌سمای کچی یه‌زید بن السکن ی ئه‌نصاری‌یه، به‌شداری پیغه‌مبه‌ر ﷺ کردوه له جه‌نگی خنده‌ق، ده‌رچوه له‌گه‌لی بو حوده‌یییه، ناماده‌ی به‌یعه‌ی رضوان بووه، به‌شداری جه‌نگی خه‌یبه‌ری کردوه، به‌رده‌وام کۆشش و ماندوو‌بوونی پر له پاداشتی پیشکه‌ش ده‌کرد به ئیسلام و پرسه‌کانی تا پیغه‌مبه‌ر ﷺ کۆچی کرد و لئی رازی بوو. پاش ئه‌مه‌ش هه‌ر نه‌وه‌ستا له سه‌رخستنی ئیسلام، به‌لکو له‌ سالی ۱۳ی کۆچی ده‌رچوه بو ولاتی شام، ناماده‌ی جه‌نگی یه‌رموک ده‌بیئت و ئاو ده‌دات به‌ تینوان، برینی بریندارانی ده‌پیچایه‌وه، هانی تیڤکۆشه‌رانی ده‌دا بو به‌ره‌وپیش چوون و خۆپا‌گری. جه‌نگی یه‌رموک به‌ناوبانگترین جه‌نگی ئیسلامه که نافره‌تی موسلمان به‌شداری بوونیکی چالاک و به‌رچاوی تیا‌دا‌بووه له‌گه‌ل تیڤکۆشه‌رانی‌تر، له‌م رۆژه زۆر له جه‌نگاوه‌ران دلیان له‌رزوی و بی‌وره‌بوون، هه‌ندیکیان گه‌رانه‌وه، له‌کاتی‌کا نافره‌تانی موسلمانن تیڤکۆشه‌ر له‌ پشتیان‌وه شه‌ریان ده‌کرد، به‌ به‌رد و دار پرویه‌پرووی پا‌کردووان ده‌بوونه‌وه و هانیان ده‌دان بو به‌ره‌وپیش چوون و خۆپا‌گری. جا ابن کثیر ئاماژه‌ی به‌ ئازایه‌تی نافره‌تانی موسلمان و رۆلی به‌رچاویانی له‌م جه‌نگه‌دا کردوه، ده‌لی: ((له‌م رۆژه‌دا نافره‌تانی موسلمان شه‌ریان کردوه، که‌سانیکی زۆریان له‌ سوپی رۆم کۆشتوه، له‌وانه‌شیان ده‌دا که پایان ده‌کرد له‌ موسلمانان و پییان ده‌وتن: بو کۆی ده‌چن و به‌ جیمان دیلن بو ئه‌و ئاژه‌لانه؟ کاتئ نافره‌تان ئه‌مه‌یان ده‌وت پیاه‌وه‌کان ده‌گه‌رانه‌وه))^(۱).

^(۱) البداية والنهاية ۱۳/۷، و تاريخ الطبري ۳۳۵/۲ وما بعدها طبعة دار الكتب العلمية.

هەلۆیستی جوانی ئافرهتانی موسلمان و تین و گر خستیان به جهستهی تیکۆشه‌پان گه‌وره‌ترین کاریگه‌ربوو بۆ به‌رگه‌گرتن و خۆراگری سوپاکه تا خودا سه‌رکه‌وتنی بۆیان نووسی به‌سه‌ر رۆم.

لهم رۆژه سه‌خته‌دا ئه‌سمای کچی یه‌زیدی پالّه‌وان مه‌ردایه‌تیه‌کی که‌م وێنه‌ی نواند، هێنده فونه‌ی ئازایه‌تی و پالّه‌وانیته‌ی و سه‌قامگیری نواند که زۆر له پالّه‌وانان نه‌یاننواند “ئهم ئافره‌ته له‌ناو ریزی کوشتاردا ونه‌بوو، ژماره‌یه‌کیشی له‌ موشریکه‌کان کوشتبوو.

ابن حه‌جهریش ئاماژه‌ی به‌ ئازایه‌تیه‌که‌ی کردووه‌، ده‌لێ: ((ام سه‌له‌مه‌ی ئه‌نصاری (ئه‌سمای کچی یه‌زید بن السکن) جه‌نگی یه‌رموکی بینوووه‌، له‌و رۆژه ٩ که‌سی له‌ رۆمه‌کان کوشتوو به‌ ناسنی ره‌شه‌اله‌که‌ی، پاش ئهم رۆوداوه‌ش رۆژگاریک ژیاوه‌)) الإصابه ٢٢٩/٤. سیر اعلام النبلاء ٢٩٧/٢ز

پێده‌چێ ئهم ئافره‌ته پالّه‌وانه‌ ماوه‌ی کۆتایی ژیا‌نی له‌ ولاتی شام به‌سه‌ر بردبێ، که‌ له‌وێ جه‌نگی یه‌رموک به‌رپابوو “چونکه‌ ئهو کاته له‌گه‌ڵ هاوه‌له‌ به‌ریزه‌کان چۆته‌ ئه‌وێ و ژیاوه‌ تا گه‌یشتۆته‌ سه‌رده‌می یه‌زید کۆری معاویه‌. کاتێ ئه‌جه‌لی هات خاکی دیمه‌شقی گولایه‌پرژین کردووه‌ به‌ تهرمه‌ پاکه‌که‌ی و له‌ گۆرستانی (الباب الصغیر) نیژراوه‌. ئیستا گۆره‌ شکۆداره‌که‌ی گه‌واهی تیکۆشانی بێ‌وچانی ئهم ئافره‌ته‌ ده‌دات له‌ پێناوی خوادا. سیر اعلام النبلاء ٢٩٧/٢.

ئنجبا، ئهمه‌ چه‌ند لاپه‌ره‌یه‌کی رۆشنه‌ له‌ میژووی ئافره‌تی موسلمان، که‌ دێره‌کانی به‌ باوه‌ری راسته‌قینه‌، قوولێ تیگه‌یشتن، فراوانی په‌ی بردنیا‌ن بۆ په‌یامی ئافره‌تی موسلمان له‌ ژیا‌ن و ئه‌رکه‌کانی به‌رامبه‌ر په‌روه‌ردگاری و ئاینه‌که‌ی نووسراوه‌. ئه‌مانه‌ چه‌ند لاپه‌ره‌یه‌کی که‌من له‌ په‌راویکی ده‌وله‌مه‌ندی مه‌زنی پر له‌ کاره‌ چاک و به‌رزه‌کانیا‌ن و فیداکاریه‌ که‌م وێنه‌کانیا‌ن و باوه‌ری قوولیا‌ن.

شانازی ده کات به که سایه تیه ئیسلامیه که ی و ناینه ره واکه ی

گومانی تیانییه ئافره تی موسلما نی پۆشنیری ئه مرۆ له لاپه ره پیرۆزه کانی چیرۆکی ئه م شانۆانه ی ئیسلام غونه ی پیشه نگه ی و چرایه که رووناکی لێوه ده گریت و غونه یه کی زیندوو و زمان حالیا نه، له خه می ئه وه دایه ئه مرۆ ههنگاوه کانیان هه لگرێ بۆ دروستکردنی که سایه تیه که ی. شانازی ده کات به که سایه تیه ئیسلامیه که ی و ناینه ره واکه ی. ئافره تی موسلما نی پۆشنیر ده بی شانازی بکات به که سایه تیه ئیسلامیه که ی، سه ره برز بیت به پله و پایه شکۆداره که ی که ئیسلام هه ره له زووه وه پیتیگه یاندوه، پیش ئه وه ی ئافره تانی نه ته وه کانی تر بگه نه به شتی که له م به رزیه “پیش پازده سه ده ئیسلام بۆ یه که بچار له میژوو ته وای مافه کانی ئافره تی راگه یاند، به م شیوه یه ئافره تی موسلمان هه موو مافه کانی ئاده میزادانه ی بۆ ده سته به رکرا چه ندین سه ده پیش جیهان و ریکخواهه مرۆیه کان و به لگه نامه ی مافی مرۆ.

له م کاته زووه وه ئیسلام رایگه یاند که ئافره تان هاوشانی پیاوان (النساء شقائق الرجال) وه که له فه رموو ده ی خۆشه ویست ها تووه که ابو داود و ترمذی و داره می و احمد گیراویانه ته وه، له و کاته ی که نیوه ندانه کانی مه سیحیه ت گومانی ده کرد له مرۆفایه تی بوونی ئافره ت و سروشتی گیانه که ی، ئه و کاته قورئان رایگه یاند: ﴿فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِّنْكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنثَىٰ بَعْضُكُمْ مِّنْ بَعْضٍ... وَا تَا: په روه ردگاریان وه لایمی داواکاریه که ی دانه وه که به راستی من کرده وه ی هیچ کریکارێک وێل ناکه م چ نیر چ می ۰۰۰۰﴾ ال عمران: ۱۹۵.

پیغه مبه ریش ﷺ په یانی بیستن و گوێرایه لی وه رگرت له ئافره تان وه که چۆن له پیاوانی وه رگرت، په یان وه رگرتن له ئافره تان به شیوه یه کی سه ره بخۆبوو، نه که شۆینکه وتن و په یره وه کردنی ره ها بۆ پیاو. ئه مانه هه مو ی جه ختکردنه وه یه له سه ره سه ره بخۆی که سایه تی ئافره تی موسلمان و شایسته بوونی بۆ هه لگرتنی به رپرسیاریه تی په یان و به ئینی پشتگیری کردن بۆ خوا و پیغه مبه ره که ی. ئه مانه هه مو ی پیش چه ندین سه ده پیش دان نانی جیهانی سه رده می نوێ به مافه کانی ئافره ت له ده ربیری رای سه ره بخۆی خۆی له رێگای ده نگدان و هه لپێژاردنه وه. ئه مه له پال کۆمه لی له مافی تر، وه که سه ره بخۆی بوونی ئافره ت له ماله که ی و خاوه نداریتی کردنی و به خشی نی له خه رجی مال و مندا ل هه رچه ند ده و له مه ندیش بیت، هه روا یه کسان بوون له گه ل پیاوا

له ریز و پله و پاییهی مروفایه تی و پهروه ده کردن و ته می کردن و نه که شه رعیه کان به گشتی. خو
نه گهر بیین سهرجه م نهو مافانه بجهینه پروو که نیسلام داویه تی به ئافره ت و بوی پهوا بینووه، نهوا
ده رفه ت و بوار ته نگ ده بی و ناتوانین بیانن می رین.

ریزی ئافره تی موسلمان و مافه کانی و شایسته کردنی به نه رک و کار له نیسلامدا گه یشته
پاده یه ک ئافره تانی رۆژئاوای سهرسامکرد. به م بۆنه یه وه وته ی یه کئی له ئافره تانی نه مری کام هاته وه
یاد لهو کاته ی گوئیستی وتاریک بوو له ولاته یه کگرتووه کانی نه مریکا که یه کئی له زاناکانی
سوریه خویندیه وه، نه میش استاذ شیخ بهجت البیطار بوو، له روونکردنه وه ی مافه کانی ئافره ت
له نیسلام، نه م ئافره ته نه مریکیه به سهرسامیه وه وه ستا له بهرده م نهو ماف و ده سته که وه ته
شه رعیانه ی ئافره تی موسلمان پیش ۱۵ سه ده دهستی که وتبوو، پرسیری له شیخ کرد، نایا
نه مه ی له باره ی مافه کانی ئافره تی موسلمان ده یلی نی راسته قینه یه یان پروپاگهنده یه، نه گهر
راسته قینه یه بجه نه لای خۆتان تا ماوه یه که له لاتان بژیم پاشان بمکوژن؟! هه لویست و قسه ی
ئافره تانی رۆژئاوا که گوزارشت له واقی وړمان و سهرسامیان ده کات به پله و پاییه ی ئافره تی
موسلمان و ریز لی گرتنیان یه کجار زۆره.

کاتی که ئافره تی موسلمان نه م شتانه ده زانی ت شاگه شکه ی ئاینه که ی ده بی ت، هینده ی تر باوه ری
پته و ده بی ت و زیاتر دلنیا ده بی ت له مه زنی و ته واده تی و گشتگیری به رنامه ی پهروه ردگاری بۆ
هه موو نهو هۆکارانه ی به خته وه ری ئاده میزادی له ئامیز گرتووه چ بۆ نی ر یا می، نه وه نده ش به سه
که بزانی ت نه وه ی نیسلام پیش ۱۵ سه ده پیاده ی کرد و هی نایه دی له چاککردنی پهوشی ئافره ت،
که سی که نه یه توانی وه ته نانه ت له می ژووی نه م سه ده ی بیسته مه شدا بی هینی ته دی.

نه وه ش به سه که بزانی ت کاتی شۆرش فهره نسی له کۆتایی سه ده ی ۱۸ به لگه نامه ی مافی
مروقی راگه یاند، له ژیر ناوینیشانی (مافه کانی پیاو) دایه زاند. له ماده ی یه که می نه م
به لگه نامه یه هاتوووه: ((پیاو به ئازادی له دایک ده بی ت و نابج بکری به کۆیله)). پاشان هه ولئ
زۆر درا بۆ زیادکردنی وشه ی ((وه ئافره ت)) له م ماده یه دا، به لām هه ولئه کان په تکرانه وه و ماده ی
یه که می راگه یاندنی شۆرش ئازادی هه ر وه کوو خۆی مایه وه. ئنجا پاش یه که سه ده زانای گه وه ری

فهره‌نسی (غوستاف لوبون) له کۆتاییه‌کانی سه‌ده‌ی ۱۹ و سه‌ره‌تاکانی سه‌ده‌ی بیست له پهرتووکیکی خۆیدا به‌ناوی (روح الاجتماع) راپرده‌گه‌یه‌نی: هیچ کاتیك ئافره‌ت یه‌کسان نابیت له‌گه‌ل پیاو مه‌گه‌ر له سه‌رده‌می سه‌رشۆری و که‌مایه‌تی بیت، شه‌مش وه‌کو وه‌لامیکی شه‌و زانایه بوو بۆ شه‌وانه‌ی داوای یه‌کسانی ئافره‌ت له‌گه‌ل پیاو ده‌که‌ن له دانی مافه‌کانی ده‌نگدان و هه‌لبژاردن وه‌کو پیاوان. کار به‌م شیوه‌یه‌ مایه‌وه تا کۆمه‌له‌ی نه‌ته‌وه‌کان هات پاش جه‌نگی جیهانی یه‌که‌م، ئنجا سه‌رده‌می نه‌ته‌وه یه‌کگرتوه‌کان پاش جه‌نگی جیهانی دوهم، وه شه‌وانه‌ی کاریان ده‌کرد له‌سه‌ر نووسینی ده‌قیك له‌سه‌ر یه‌کسانی مافه‌کانی ئافره‌ت و پیاو سه‌رنه‌که‌وتن ته‌نها پاش ماندوو‌بوون و کۆششیکی زۆر نه‌بیت “چونکه‌ پرووبه‌رووی چهند باو و عورفیکی ئاین ئامیز ده‌بوونه‌وه که وه‌کوو کۆسپێك بوو له‌به‌رده‌م هه‌وله‌کانیان، وه هیچ ده‌قیکی یاسایی ناوخۆی و نیو ده‌وله‌تیان له‌لا نه‌بوو که دادپه‌روه‌ر بیت به‌رامبه‌ر ئافره‌ت، تا وه‌کو رینگاچاره‌یه‌کی شه‌رعی بیه‌گرنه‌به‌ر بۆ زالبوون به‌سه‌ر شه‌م کۆسپانه بۆ گه‌یشتن به‌ ئازادی‌کردنی ئافره‌ت له‌ کۆتی شکسته‌یه کۆنه‌ چر و سه‌خته‌کانی. له‌کاتیكا پێش ۱۵ سه‌ده ده‌قی قورئان و فه‌رموووه‌ی یه‌کلاکه‌ره‌وه دیت که یه‌کسانی ده‌کات له‌ نیوان ئافره‌ت و پیاو له‌ پاداشت و سزا، په‌رپرسیاریه‌تی و شه‌رک، په‌رستش و ریزلێنانی مرۆڤایه‌تی و مافه‌کانی مرۆڤ به‌ گشتی.

شه‌و ئیسلامه‌ی یه‌کسانی خسته‌ نیوان ئافره‌ت و پیاو له ده‌سته‌یانی مافه ئاده‌میزاده‌یه‌یه‌کانی، یه‌کسانیشی خسته‌ نیوانیان له‌ پیاده‌کردنی شه‌رکه مرۆڤایه‌تیه‌کان، کاتی فه‌رمانی به‌ هه‌ردووکیان کرد به‌ جێنشین‌کردنی زه‌وی و ئاوه‌دان‌کردنه‌وه‌ی و په‌رستنی خوا تیایدا، وه بۆ هه‌ر یه‌که‌یان رۆلێکی جیاوازی دانا له دامه‌زراندنی کۆمه‌لگه‌یه‌کی مرۆڤایه‌تی به‌رز و تیگه‌یشتوو و خاوی، شه‌م دوو رۆله ته‌واوکه‌ری یه‌کترن نه‌ک دژی یه‌که‌تر بن، وه ئافره‌ت و پیاو په‌یوه‌ستن پێی و له‌سه‌ر هه‌ریه‌که‌یان که زیاتر له‌وه‌ی تر هه‌لسێ به‌وه‌ی پێی شایسته‌ بینه‌راوه له‌ دروست‌کردنی مرۆڤ و خێزان و کۆمه‌لگه‌، به‌مه‌به‌ستی هه‌نانه‌دی هاوبه‌رپرسیاری و پشتگیری و هاریکاری له‌ نیوان هه‌ردوو په‌گه‌ز بێ شه‌وی زۆری کردن هه‌بێ له‌ پیاده‌کردنی شه‌و کاره شایسته‌ی بۆی دروست‌کراوه، به‌لکو به‌پێی پێویستی به‌رژه‌وه‌ندی گشتی مرۆڤ پێویسته له‌سه‌ر ئافره‌ت و پیاو به‌ شه‌رکی خۆیان هه‌لسن، که دامه‌زراوه له‌سه‌ر وه‌رگرته‌نی پاداشتی ورد له‌سه‌ر کاره‌کانیان له‌م ژيانه، وه‌ک خودا ده‌فه‌رمووێ:

(النحل: ۹۷) پیشتەر ٲاڤه ڪراوه، بنه ما له سهر ئه وهى ههر يه ڪ له ئافرهت و ٲياو بهر ٲرسياره له ژيړ دهسته ڪهى وه ڪ له فهر مر وودهى خۆشه ويستدا هاتوووه.

بارى ئافرهت له نه ته وه ڪانى ٲيش ئيسلامه تى له نزم ترين ئاستى بووه، به تاييه تى له ولاتانى شهر يعه ته ڪۆنه ڪان وه ڪ هند و روما، له سه ده ڪانى ناوه ٲاستيش له جي هانى مه سيحيه تدا و له ولاتى عه ره ٲيش ئيسلام، ليړه وه ئافره تى موسلمان زياتر شانازى ده ڪات به ڪه سايه تيه موسلمان ه ڪهى و ئاينه ره وا ڪهى و ٲله و ٲايه مرؤڤا يه تيه بهرز و شڪؤداره ڪهى.

ههر چى رهوشى ئافره ته له شهر يعه ته ڪۆنه ڪان، وه ڪ چۆن زه عيمى هندى (جواهر لال نهرو) له ٲه رتو ڪه ڪهى (اكتشاف الهند) به گشتى باسي ڪردووه، ده ئى: ((ههر چى رهوشى ياساىي ئافره ته به ٲيى وتهى (مانو) بيى گومان زۆر خراپ بوو، هه ميه شه ٲشتيان به باوك و برا و ميړد به ستبوو))، ڪه وه ڪ زانراوه ميراته ڪانى ئه وان له مردووه نيړه ڪانه وه ده گويزرايه وه بۆ زيندووه نيړه ڪان و ره گهزى ميينه ش بيبه ش بوو.

نه هرو به دوا چونه وه يه ڪى هه بوو له سهر ئه مه، ڪه ده ئى: ((ههر چۆنيك بى بارى ئافرهت له هندى ڪۆن باشتربوو له بارى ئافرهت له ولاتى يونانى ڪۆن، يسان له رۆماى ڪۆن، يسان له سه رده مى مه سيحيه تى يه ڪه م)).

رهوشى ئافرهت له شهر يعه تى رۆماى ڪۆن دامه زرابوو له سهر دان نه نان به شايان بوونى ئافرهت بۆ مافه ڪانى، ده بى هه رده م له ژيړ چاوديري دايىت چونه ڪه ره گهزى ميينه يه، جا چ بچوك بيى يا ٲيى گه يشتوو، بۆيه هه ميه شه له ژيړ چاوديري باوك يان ميړد دابوو، هيچ جوړه ئازاديه ڪى نه بووه له هه ئس و ڪه وتيدا، به گشتى ميراتى لى ده گيرا به لآم ٲيى نه ده درا.

ئافرهت له ده ستورى رومانى شتيك بووه لهو شتانه ي ٲياو خاوه نداريىتى ڪردووه، بۆيه ڪه سايه تيه ڪهى ون ڪردبوو، بيبه ش بوو له ئازادى هه ئس و ڪه وت ڪردنى. شوينه وار و ڪاري گه رى ئه مانه تا ئه مرؤى سه ده ي بيست و يه ڪيش ههر ماوه، وه ڪ چۆن له ولاتانى ئه م سه رده مه ڪه هيشتا له ياسا ڪا نيدا ڪاري گه رى مافه ڪانى رۆمانى له سهر ماوه.

هندی له كۆنه ئاينه كان گومانيان هه بوو له مروڤايه تي بووني ئافرهت و سروشتي گيانه كه ي. چهندين كۆنگره له رۆما به ستره بۆ گه ران به دواي گياني ئافرهت كه ئايا ئه ميش هاوشيوه ي گياني پياو گياني هه يه ؟ يا گياني ئافرهت هاوشيوه ي گياني ئاژه لانه وه ك گياني مار و سه گ... هتد. به لكو يه كن له و كۆبوونه وانه برياري دا " ئافرهت به شيويه كي ره ها هيچ گياني نيه و دوباره له ژيانه كه ي تر زيندوو نابيته وه !

استاذ (جاسم محمد المطوع) له په رتووكه كه ي (زوجات النبي ﷺ في واقعنا المعاصر - ص ٧٤ -) ده لئ: ((په رله ماني ئۆسكۆتله ندى له سالى ١٥٦٧ برياريكي ده ركرد، كه ده لئ: ئافرهت نابي هيچ ده سه لاتيكي هه بيت له سه ر هيچ شتيك))

جاران پياوه كان له به ريتانيا ژنه كانى خويان ده فروشت تا ياساي سالى ١٩٣٠ ده رچوو و ئه م كاره ي ياساغكرد.

له سه رده مى هنرى هه شته م پاشاي ئينگلته را په رله ماني ئينگليزي برياريكي ده ركرد به وه ي ئافرهت نابي په رتووكي (العهد الجديد) بخويئيه وه كه المسيح عليه السلام هيناويه تي.

هه رچي ئافره ته له دوورگه ي عه رب، ئه و له زۆربه ي هۆزه كانى پيش هاتنى ئيسلام جينگاي سووكايه تي پيكردن بوو، مايه ي شه رمه زاري بوو، بۆيه زۆر له سه ره رشتكارانيان سووربوون له سه ر ئه وه ي ئه م شه رمه زاريه دوچاريان نه بيته وه، ئه مه ش به زينده به چالكردى له و كاته ي له دايبكووه. خودا گوزارشت له و هه سته نزمه ده كات به رامبه ر به ئافرهت له سه رده مى نه فامى، كه ده فه رمووئ: ﴿وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنْثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ، يَتَوَارَىٰ مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهِ، أَيُمْسِكُهُ عَلَىٰ هُونٍ أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ، أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ. واتا: له سه رده مى نه فامى كاتى يه كيكيان مژده ي له دايبكوونى كچيان پيدا بووايه روخسارى له خه فه تانا ره ش هه لده گه را له داخى ئه م هه واله و له ناخيشيدا پرده بي له رق و كينه به لام ده يشاريته وه، له به ر سه ختى و ناله بارى ئه م مژده يه خوى له خه لكى ده شاريته وه، ئه گه ر به ختوى بكات به نادليه وه يه و يان زينده به چالي ده كات، به راستى موشريكه كان خراب بريار ده دن ﴿ النحل: ٥٨ - ٥٩.

هه‌روا خودا وینای درندایه‌تی تاوانی زینده‌به‌چالکردنی ئەو بئ‌تاوان و پاکه ده‌کات و ده‌فرمووی: ﴿وَإِذَا الْمَوْءُودَةُ سُئِلَتْ بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ. واتا: له‌پۆژی قیامت له‌ کچی زینده‌به‌چالکرا ده‌پرسیت له‌به‌رچی کوژراوه ﴿التکویر: ۸- ۹.

به‌راستی ره‌وشیکی پر له‌ ناسۆر و شه‌رمه‌زاری بوو بۆ مرۆفایه‌تی، (مرۆفایه‌تی ئافره‌ت) به‌ شیوه‌یه‌کی تایبه‌ت له‌ ولاتی عه‌ره‌ب پیش ئیسلام و له‌ زۆریه‌ی ولاته‌ پیشکه‌وتوو ده‌کانی ئەو کاته‌، به‌تایبه‌تی ولاتی رۆمان، له‌ سه‌رده‌می مه‌سیحیه‌تی یه‌که‌م، پاشان له‌ زۆریه‌ی ولاته‌کانی سه‌رده‌می ئیستا که‌ هه‌شتا کاریگه‌ره‌ له‌ یاسا‌کانی به‌ مافه‌کانی رۆمانی، وه‌ک ئه‌مه‌ له‌لایه‌ن زانا‌کانی ماف ناسراوه‌^(۱).

ئافره‌تی موس‌لمانی رۆشن‌بیر له‌و به‌خششه‌ گه‌وره‌ تی‌ده‌گات که‌ خوا به‌سه‌ری باراندوو له‌و رۆژه‌ی خۆری ئیسلامی هه‌ل‌ئنا و جیهانی عه‌ره‌بی نقومی روناکیه‌ پرشن‌گه‌داره‌که‌ی کرد که‌ ده‌فرمووی: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا... واتا: ئەمرۆ ئاین و ده‌ستور و به‌رنامه‌ی ژيانم بۆ ته‌واوکردن و به‌خششه‌کانم له‌ سه‌رتان ته‌واوکرد و به‌ تاینی ئیسلام بۆتان پازی بووم وه‌کو په‌یره‌ و پرۆگرامی هه‌تاهه‌تایی ژيانتان... ﴿المائده: ۳.

به‌ل‌کو ئەوه‌ی ده‌روونی ئافره‌تی موس‌لمان پرده‌کات له‌ به‌خته‌وه‌ری و په‌زامه‌ندی و ئارامی و شانازی و، ریز و پله‌وپایه‌ی زیاتر ده‌کات ئەوه‌یه‌ پله‌وپایه‌ی دایکیه‌تی به‌رزتر راگرتوو له‌ پله‌ وپایه‌ی باوکیه‌تی“ پیاویک هاته‌ لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ و پیتی وت: ئەی پیغه‌مبه‌ری خوا، کێ له‌ هه‌موو له‌که‌س لێم له‌ پیشته‌ به‌ هاوه‌ل‌ئیتی کردنی؟ فه‌رموی: ((دایکت)). وتی: پاشان کێ؟ فه‌رموی: ((دایکت)). وتی: پاشان کێ؟ فه‌رموی: ((دایکت)). متفق علیه‌. شرح السنه ۴/۱۳.

له‌به‌رئه‌وه‌ی ئافره‌ت به‌هۆی سروشتی درسته‌بونیه‌وه‌ تایبه‌تمه‌ند بووه‌ به‌ هه‌ل‌گرته‌ی منداڵ له‌ سکیدا، پاشان شیرپێدانی و له‌ باوه‌شگرته‌ی، ئەمه‌ش ماندوو‌بوونیکی زۆر و کاریکی گه‌وره‌یه‌،

^(۱) سه‌یری المرأة في الاسلام للدكتور معروف الدواليبي: ۲۳ بکه‌.

بۆيە قورئان دەررەرمووی: ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْنًا عَلَىٰ وَهْنٍ وَفَصَّالَهُ فِي عَامَيْنِ أَنِ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَيَّ الْمَصِيرُ﴾. واتا: مرۆفمان راسپاردوو سه بارهت به دايك و باوكى "چونكه دايكى له بارى ناخوشى و سهختى يهك له دواى يهك ههليگرتوو و پاشان به دوو سال ئنجايلى جيا ده بيهتوه به هوئى شيرپيدانى، كهواته سوپاسى من بكه و سوپاسى دايك و باوكت بكه و گه رانه وهشتان بۆلاى منه ﴿لَقمان: ۱۴﴾.

له بهرامبهر ئهم ماندوو بوونه زۆرهى خراوه ته سه ر شانى ئافرهت، له سه ر پياوه سه ركى خه رچى خيزان و پاراستنيان هه لگري، له گه ل ئه وهش پياو هيشتا هه ستي به و پله و پيايهى نه ده كرد له ئيسلام وهك نه مه له فەررمووده كهى پيغه مبه ر ﴿ده ركه وتوو...﴾.

له پال ئهم شكۆداريهى پلهى دايكايه تى، ئيسلام جاريكى تريش ئافره تى به رزكرده وه و پيزى لينا پاش شوو كردنى، به وهى پاش شوو كردنیش پاري زگارى هه ولبداتى باوكى و بنه ماله كهى ده كات و له ناو ره چه لئك و بنه مالهى مي رده كهى ناتويته وه و ناوى خوئ و باوكى رهش نايي ته وه، وهك حا لى كۆمه لگه رۆژئاوا ييه كان كه پاش شوو كردن هه ولبداتى باوكى داده مالرا و ناوى مي رده كهى هه لده گرت، له تۆماره كانى بارى كه سي تى و ره گه زنامه ناوى بنه ماله كهى رهش ده كر يته وه. به مهش ئيسلام پاريزگارى كردوو له كه سايه تى ئافره ت ته نانه ت پاش شوو كردنیشى، ويراى ئه وهى ئيسلام زۆريش ئافره تى راسپاردوو به گو يرايه لى بوون بو مي رده كهى و پيزلينا نى و چاك بوون له گه لى، كه چى ناشيه وي ت به ته واوى بتويته وه له كه سايه تى پياو.

هه روا ئيسلام مافى ته واوى به ئافره ت داوه له پرووى سه ربه ستي ته واو له هه لئس و كه وت كردن له مالى خوئى، سه ركى خه رچى مالى نه خستۆته سه رشانى. دواى باسكردنى ئهم مافانه، زۆر به ناشكرا بۆمان روونبوويه وه كه ئيسلام چه نده پله و پيايهى ئافره تى به رز را گرتوو، هه روا بۆمان ده ركه وت ئيسلام چه نده گرنگى داوه به سه ربه ستي و سه ربه رزى و پيزدارى و كراويهى و چالاكى كه سايه تيه كهى تا بتوانى هه لئس به گه ياندنى په يامه مه زنه كهى له م ژيانه دا.

پشتگیری و خوشه‌ویشتی تهنه‌ها بۆ خواجه

له بهرهمه‌كاني شانازيكردي ئافره‌تي موسلمان به كه‌سايه‌تیه ئسلاميه‌كه‌ی ئه‌وه‌یه كه خوشه‌ویستی و پشتگیری هه‌رگیز بێجگه له خودا بۆ كه‌سێ تر نییه، هه‌رچه‌ند ئه‌و كه‌سه‌ می‌رد یا باوكی بیت كه‌ نزیكترین كه‌سن بۆی. لوتكه‌ی ئه‌م خوشه‌ویستی و پالپشتییه ده‌رده‌كه‌وی له كرده‌وی دایکی باوه‌رداران ام‌حه‌بیبه (ره‌مله‌ی كچی ئه‌بو سوفيان)ی گه‌وره‌ی مه‌كه‌كه و پێشه‌وای موشریكه‌كان“ ئه‌م ئافره‌ته سه‌ره‌تا خێزانی پورزای پیغه‌مبه‌ر ﷺ (عبدالله بن جحش الاسدی) بوو، كه‌ برای خاتوو زه‌ینه‌بی دایکی باوه‌رداران بوو، عبدالله موسلمان بوو و ره‌مله‌ش له‌گه‌ڵی موسلمان بوو، ابو سفيانی باوكیشی هیشتا بێ باوه‌ر بوو. ره‌مله له‌گه‌ڵ می‌ردی كۆچی كرد بۆ حه‌به‌شه له‌گه‌ڵ موسلمانه‌ پێشینه‌كان، باوكی له‌ مه‌كه‌كه جیه‌یشت كه‌ له‌ داخ و مه‌ره‌قه‌وه خۆی ده‌خواردوه له‌ خه‌فه‌تی موسلمان بوونی كچه‌كه‌ی و له‌ داخی ئه‌وه‌ی ده‌ستی پێناگات و ناتوانی هیچی لی بکات.

به‌لام ژيان بۆ ئه‌م ئافره‌ته موسلمانه ئارامگرتوه كۆچه‌ره هه‌ر به‌خۆشی نه‌مایه‌وه، داخێکی گه‌وره‌ی لێكه‌وت كاتی می‌رده‌كه‌ی له ئیسلام هه‌لگه‌راپه‌وه و چووه سه‌ر ئایینی حه‌به‌شیه‌كان و بوو به‌ مه‌سیحی! زۆری له‌گه‌ڵ هه‌ولدا تا بیگه‌رینیته‌وه سه‌ر ئایینی ئیسلام به‌لام رازی نه‌بوو، ره‌مله له‌سه‌ر ئایینی ئسلام مایه‌وه، ده‌ستی‌گرت به‌ ئارامگرتن و دووره‌ په‌ریزی له‌ خه‌لك، هینده‌ی نه‌مابوو له‌ داخانا بمریت له‌ تاوی ئه‌و هه‌موو خه‌م و په‌ژاره‌یه‌ی پژان به‌سه‌ری كه‌ ده‌بینی خۆی و كچه‌كه‌ی له‌ ولاتی غه‌ریبه‌ و باوكی كچه‌ بچوكه‌كه‌ی مه‌سیحیه و باپیری‌شی هاوبه‌ش بریارده‌ره و دوژمنی ئیسلامه و شه‌ری راگه‌یاندوه له‌ دژی ئه‌و پیغه‌مبه‌ره و ئه‌و ئایینه‌ی ئه‌م باوه‌ری پێهیناوه.

ئه‌وه‌ی ئه‌م ئافره‌ته‌ی له‌و غه‌م و ناخۆشی و ویلی و سه‌رگه‌ردانییه ده‌رهینا چاودێری كردنی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بوو بۆ باوه‌ردارانی كۆچه‌ره و لێكۆلینه‌وه له‌ كاروباریان، كاتی ناردی بۆ لای نه‌جاشی و خوازیینی ام‌حه‌بیبه‌ی كچی ابو سفيانی لێكرد كه‌ یه‌كێكه له‌ كۆچه‌رانی ولاته‌كه‌ی -

وهك چۆن سەرچاوه كانى سیره و وهرگیران و میژوو باسی ده كهن -، بهم شیویه ام حه بیبه بووه دایكى باوه داران!!

پۆژگار تیپه ری و فقهی مهككه نزیک بوویه وه، مهترسیه كان هه ره شه یان له قوره یش ده كرد پاش هه لوه شانه وهی په یانی حوده بیبه له لایهن ئه وانه وه، بۆیه سهركرده كانی قوره یش راویژیان له گه ل یه كتر كرد و زانیان محمد ﷺ له سهر ئهم كار ه بێ دهنگ نابیت و رازی نابیت سته می لی بکریت و په یانی هه لوه شیتریتته وه، پیکهاتن له سهر ناردنی شانديک بۆ مه دینه تا گفتوگو بکات له گه ل محمد ﷺ له باره ی نوێ کردنه وهی ماوه ی ئاگر بهستی (هده نه) ی نیوانیان، بۆ ئهم مه به سته ابو سفیانیان وه كو نیژدراوێك نارد ه لای محمد ﷺ.

ابو سفیان هاته مه دینه، خۆی ئاماده كرد بۆ دیدنه ی محمد ﷺ، یادی كهوته وه كه كچیكى له لای پیغه مبه ره ﷺ، بۆیه به نهیسی چووه لای و داوای یارمه تی لیكرد. دایكى باوه داران سه رسام بوو كاتێ له ناكاو بینی باوكی هاته مالی، كه له وه ته ی چووبووه حه به شه نه ییدی بوو، به سه رسامیه وه وه ستا و سه یری باوكی كرد، نازانێ چی بلی و چی بکات. ابو سفیان زانی كچه كه ی سه رسام بووه. بۆیه پیش ئه وه ی ئهم فهرمووی دانیشتنی لی بکات هاته پیش و ویستی دانیشی، ره مله خیرا ده ستی دایه جیگا كه و پیچایه وه و نه یه یشت له سه ری دانیشی، ابو سفیان واقیورما بوو، وتی: كچه كه م نازانم ئایا منت له جیگا كه خوشر ده وی و پێ گه وه تره یان جیگا كه؟! ره مله وتی: به لكو ئه مه جیگای پیغه مبه ره ﷺ و تۆش پیاوێكى هاوبه ش بریار ده ری و حه زم نه كرد له سه ری دانیشی!

ره مله خۆشه ویستی و پشتگیریه كه ی بۆ خوا وای لیكرد خه فته بۆ میرده بێ نر خه كه ی نه خوات كه ئاینی به دونیا گۆرپه وه، ده ستگربوو به ئیسلامه ككه ی، به رگه ی ئازار و ته نگانه و خه م و نا له كانی غه ربی و ولاتی كوچی گرت، له كاتیكا زۆر پیویستی به پیاوێكى میرد بوو بیپاریزی و چاودیری بکات و دلنه وای ته نیاییه كه ی بکات و كچه كه ی له ئه ستۆ بگریت، بۆیه خودای به خشنده به به رزترین ئاوات كه ئافره تی ئه و ده مه خه ی پیوه ده بینی پاداشتی دایه وه، قه ره بووی بۆ کرده وه به ماره کردنی پیغه مبه ره ﷺ بۆی و، به رز کردنه وه ی بۆ پله ی دایكى باوه داران.

هه‌روا بینینی باوکی پاش دابرا نیکی زۆر خۆشه‌ویستی و پالپشتیه‌کی بۆ خوا و پیغه‌مبهره‌کی ﷺ له‌بیرنه‌برده‌وه، کاتی جیگه‌ی پیغه‌مبهر ﷺ پیچایه‌وه چونکه باوکی بێ باوه‌ره دروست نییه له‌سه‌ری دانیشی و پیسی بکات!! ده‌بی ئەمه کاری هه‌موو ئافره‌تیکی موسلمان بیت که شانازی به‌ تاین و بیروباوه‌ره‌کی بکات“ چونکه له‌ ده‌روونی پر له‌ باوه‌ریدا شوینی تێدانییه ده‌مارگیری و خۆشه‌ویستی و پالپشتی‌تر به‌رامبهر به‌ پالپشتی و خۆشه‌ویستی بۆ خوا و پیغه‌مبهره‌کی و تاینه‌کی.

شانازی کردنی ئافره‌ت به‌ که‌سایه‌تیه‌ باوه‌رداره‌کی له‌ هه‌موو سه‌رده‌می‌دا هی‌ز و خۆپا‌گری و سه‌قامگیری پێ‌به‌خشیووه له‌ به‌رامبهر مه‌ترسیه‌کان و هه‌ز و خۆشه‌ویستی‌هه‌کانی دونه‌یا، پاراستوویه‌تی له‌ خزانه‌ ناو شه‌پۆله‌کانی ئەفسانه‌ و ناراستی هه‌رچه‌نده به‌ هی‌ز و زāl و گه‌وره‌ بیت، ئەم که‌سایه‌تیه‌ پشکۆی باوه‌ری له‌ ناخیدا هه‌لگیرساند که هه‌رگیز نا‌کوژیت‌ه‌وه، وه‌ك چۆن ئەم خۆپا‌گریه له‌ خه‌زانی فیره‌عه‌ندا ده‌بینرا له‌سه‌ر تاینه‌کی و دژایه‌تی‌کردنی تاینی فیره‌عه‌ونه‌کان که پرپوو له‌ هه‌موو جو‌ره‌کانی رابواردن و خۆشی و باق و بریقی دنیا، بێ گوێ‌دانه‌ ئەو هه‌موو بازاره‌ی فیره‌عه‌ون رژانده‌بویه سه‌ری به‌هۆی ده‌ستگرتنی به‌ تاینه‌کی و هه‌رده‌یوت: ﴿رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾. واتا: په‌روه‌ردگارا“ له‌لای خۆت کۆشکێکم بۆ دروست بکه‌ و رزگارم که‌ له‌ فیره‌عه‌ون و کاره‌کی و رزگارم که‌ له‌ کۆمه‌ل و گه‌لی سته‌مکاران ﴿التحریم: ۱۱.

له‌بهر ئەوه‌ی په‌زنامه‌ندی خوا له‌سه‌رووی هه‌موو هه‌زیکه‌ و سه‌رخستنی وشه‌ی خوا پێش هه‌موو ئامانجیکه‌ و شه‌رعی خوا راس‌ترین رینگایه‌، بۆیه ئافره‌تی موسلمانێ رۆشن‌بیر ئەم راس‌تیانه‌ی لێ ون ناییت، رۆژ به‌ رۆژ شانازی‌کردنی به‌ که‌سایه‌تیه‌ موسلمانانه‌کی و ده‌ستگرتنی به‌ به‌رنامه‌ خواپیه‌ نایابه‌کی و خۆشه‌ویستی و پشتگیرکردنی بۆ زیاتر ده‌بی‌ت.

فه‌رمان ده‌کات به‌ چاکه‌ و جله‌وگیری ده‌کات له‌ خراپه‌

ئافره‌تی موسلمانێ رۆشن‌بیر به‌ رێنمایی تاینه‌کی کاتی ئەم ئایه‌ته ده‌خوینیت‌ه‌وه: ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ

الرَّكَاءَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ. واتسا: پیاوانی باوه‌پدار و نافرەتانی باوه‌پدار هەر یەکه‌و پالپشت و پشتیوانی یەکن، فەرمان دەکەن بە چاکە و جلە‌و‌گیری دەکەن لە خراپە و نوێژەکان بە جوانی ئەنجام‌دەدەن و زە‌کاتێ مالتی خوا دە‌رده‌کەن، ئەوانە خودا رە‌حمیان پێ‌دە‌کات، بە‌راستی خودا زال و دانایە ﴿التوبه: ۷۱﴾. کە خودا پێش‌پانزە سە‌ده دایبە‌زاندوو، بۆیە خۆی لە لوتکە‌ی ناستە‌کانی فیکری کۆمە‌لایەتی و، بە‌رزترین پلە‌وپایە‌ی کۆمە‌لایەتی دە‌بینیتە‌وه کە ئافرەت ناسیویەتی لە نە‌تە‌وه جیا‌جیاکان و رە‌گەز و رە‌نگە‌کان.

ئیسلا‌م دانی تە‌واوی ناو بە مرۆ‌قاییەتی بوونی ئافرەت و ریز و پلە‌وپایە و تە‌واوی شایان بوونی بۆ مافە‌کانی و سەر‌بە‌ستییە‌کە‌ی، هیچ جیا‌وازیە‌ک لە نێ‌وان ئە‌م و پیا‌ودا نییە لە خاوە‌نداریتی و ک‌رپن و فرۆشتن و ها‌وسەر‌گیری، ئە‌مە‌ش تە‌نها لە ئیسلامدا هە‌بوو و لە هیچ نە‌تە‌وه‌یە‌کی‌تردا نە‌بوو، بە‌لک‌و ئافرەت لە نە‌تە‌وه‌کانی‌تر شوینکە‌وتە‌ی رە‌های پیا‌و بوو و لە‌ژێر بە‌زە‌یی و چا‌ودێری فەرمانی ئە‌ودا بوو.

ئە‌م ئایە‌تە‌ی پیش‌ووش ئاماژە‌یە بۆ بە‌رزکردنە‌وه‌ی ئافرەت بۆ پلە‌ی ماف‌گەرایی لە نێ‌وان پیا‌و و ئافرە‌تدا، بە‌شداری پێ‌کردنە‌ی لە ئە‌رکی فەرمان‌کردن بە چاکە و جلە‌و‌گیری‌کردن لە خراپە، دا‌وا‌کاریە بۆی بە بە‌رپرسیاریەتی و هە‌ل‌گرتنی سپاردە لە‌گە‌ڵ پیا‌و بە‌بێ جیا‌وازی لە‌وه‌ی فەرمانی پێ‌کردوو لە ئا‌وه‌دان‌کردنە‌وه‌ی زە‌وی و پەرستنی خوا تیا‌یدا.

بە‌مە ئیسلام ئافرەتی رزگار‌کرد لە شوینکە‌وتە‌یی رە‌ها بۆ پیا‌و و چا‌ودێریە گشتیە‌کە‌ی لە‌سە‌ری، ئە‌و چا‌ودێریە لە زۆریە‌ی کات وای لە پیا‌و‌کردبوو دە‌سە‌لاتدار بێ بە‌سەر ژیا‌ن و مردنی ئافرەت، لە بە‌رامبەر‌دا بە‌رزی کردوو بۆ پایە‌ی یە‌کسانی کاتێ دا‌وای لێ‌کرد هە‌لسێ بە فەرمان‌کردن بە چاکە و جلە‌و‌گیری‌کردن لە خراپە، شوینکی بە‌رزتری بۆ دا‌بین‌کرد “چونکە بۆ یە‌کە‌جار لە مێ‌ژوو بوو فەرمان‌دە، لە سەر‌جە‌م چە‌رخە‌کاندا بێ‌ج‌گە لە ئیسلام هە‌مووکات بە فەرمان‌پێ‌ک‌راو ناسرا‌بوو.

لە‌ پرو‌وی شایان بوونی بۆ ریز و گە‌ورە‌یی پەرستنی خوا و بۆ رە‌حمە‌تە‌کە‌ی، ئە‌وا هە‌ردوو رە‌گەز لە‌بەر‌امبەر الله یە‌کسانن. دە‌قە‌کانی قورئان و فەر‌موودە‌ش لە‌م بارە‌یە‌وه زۆرن.

بەم پێکھاتەیی بەرز و گشتگیرەیی کەسایەتی ئافرەتی موسڵمان میژووومان پەرپوو لە ئافرەتی جاویدان و شکۆدار لە وتەکانیان و کردارەکانیان و ھەلۆیستیان، کە رەوا و راستی پیادە دەکەن، ھەست بەم بەرپرسیاریەتیە دەکەن لە بەرامبەر خودا، لەم پێناوەشدا سەرزنەشتی خەڵک ساردیان ناکاتەو و نایانگێژیتەو.

نۆمەیی ئەم ھەلۆیستانەیی ئافرەت کە بەلگەن لەسەر بەھێزی کەسایەتی ئافرەتی موسڵمان و پێگەیشتنی و ئازادبوونی لە رەخنەگرتن و پادەربیرین ئەوێە کە لەسەر زمانی یەکی لە ئافرەتان وترا لەو کاتەیی گۆیی لە عمر کورپی خەتتاب بوو ﷺ کە ئەمیری باوەرداران بوو قەدەغەیی زۆری مارەیی دەکرد و داوای سنوور بۆ دانانی دەکرد بە برێکی دیاریکراو، بۆیە ئەم ئافرەتە ھەلکەسایەو و وتی: ئەمە بە دەست تۆ نییە ئەی عمر! عمر وتی: لەبەرچی؟ وتی: چونکە خودا دەفەرمووێ: ﴿وَإِنْ أَرَدْتُمْ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَّكَانَ زَوْجٍ وَآتَيْتُمْ إِحْدَاهُنَّ قِنطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا أَتَأْخُذُونَ بِهَتَائِنَا وَإِنَّمَا مَبْنِئًا﴾. عومەر ﷺ وتی: ئافرەتێک پێکای و راستی کرد و پیاویک ھەلەیی کرد. فتح الباری: ۳۹۳.

ئەمیری باوەرداران گۆیی بۆ ئەم ئافرەتە شلکرد، کاتیکیش بۆی دەرکەوت لەسەر حەقە دانی بە حەقەکە ناو، دانیشی بە ھەلەیی خۆی نا، بەمەش ئافرەتی موسڵمان یەکەم ھەلۆیستی میژووویی تۆمارکرد لە رەخنەگرتن لە سەرۆکی دەوڵەت، چ سەرۆکیک؟! خەلیفەیی تێگەیشتووی موسڵمانان، مەزنترین دادوەری ئەو سەردەمە، ئەو پیاو بەھێز و بەشەوکتە کە فارس و رۆمی ھەپاسان کردبوو و نشوستی پێھێناوون، ئەم ئافرەتەش نەیدەتوانی و نەیدەوێرا بەرەنگاری سەرۆک دەوڵەت ببیتەو و رەخنەیی لێبگرێ ئەگەر رۆشنیری و تێگەیشتنی نەبوایە لە ناینەکەیی کەوا مافی پادەربیرین و فەرمانکردن بە چاکە و جلەوگیریکردن لە خراپەیی پێداو.

زۆر قورئان دەخوینێ

بۆ ئەوێ ئافرەتی موسڵمان بگا بەم پادە بەرزە لە گۆتپایەلێ و چاکسازی و پارێزکاری و تێگەیشتن و پێگەیشتن، پێویستە لە شەوێ بۆنداری رێنمایی قورئان ھەلئێژێ، ھەموو پۆژێک بچیتە ژێر ساباتەکەیی، بەم شێوێە رۆژانە ویردیککی بەردەوامی دەبێت لە قورئان، دەچیتە سەر

ثابته پۆشنه کانی و به وردی و دانایی ده بخوینیتهوه، تا واتاکان دهچۆریته ناو قوولایی هۆش و ههستی، دلێشی تیراو ده بیته له تیشکه بێگهرده کهی و....

به سه بۆ ئافرهتی موسلمان تا پله و پایه ی قورئان خوین بزانی وهك پینگه مبه ر ﷺ له فرمايشته كانيدا فهرموویهتی، تا ههر کاتی بواری هه بوو پرووبکاته خویندنه وهی و رووناکی پۆژ و تاریکی شهوی پێ پرکاته وه، که ده فهرمووی: ((وینهی ئه و باوه ردارهی قورئان ده خوینتی وهك لیمو وایه، بۆنی خۆشه و تامی خۆشه، وه وینهی ئه و باوه ردارهی قورئان ناخوینتی وهك خورما وایه، بۆی بۆنه و تامی شیرینه، وه وینهی ئه و دوو پرووه ی (منافق) قورئان ده خوینتی وهك ره یحانه وایه، بۆنی خۆشه و تامی تاله، وه وینهی ئه و دوو پرووه ی قورئان ناخوینتی وهكو گوژاله وایه، بۆی بۆن و بۆی تامه)) متفق علیه. شرح السنه ۴/۳۱.

هه روا ده فهرمووی: ((قورئان بخوینن" چونکه له پۆژی قیامهت ده بیته تکاکار بۆ خاوه نه کهی)) صحیح مسلم ۹۱/۶.

وه : ((ئه وهی قورئان ده خوینتی و شاره زایه لێی له گه ل فریشته کانی نووسه ری سروهی ریزدار و پایه به رزی لای خوا ده بیته، وه ئه وهی قورئان ده خوینتی و زمانی ته ته له ده کات و سه خته له سه ری، دوو پاداشتی بۆ هه یه)) متفق علیه. شرح السنه ۴/۳۰، ۴۲۹.

پاش بیستنی ئه م فهرموودانه، ئایا ئافره تی موسلمان ته مبه لێی ده کات له خویندنه وهی قورئان، نه گهرچی کاری مال و نه رکێ میرد و مندالیشی له سه ر زۆربوون؟ ئایا داده بیری له پرووکردنه خویندنه وهی و ژیان به سه ربهردن له که شه خوایی و بۆنداره کهی و خۆی بێبه ش ده کات له و به خشش و خۆشی و پاداشته نه براوه و گه وه ری خودا بۆی ئاماده کردوه به رامبه ر قورئان خویندنه وه کهی؟

ئه مه کاری ئافره تی موسلمان له گه ل په روه ردگاری: باوه رپێکی قوول به الله، ملکه چبوون بۆ قهزا و قه ده ری، پرووکردنیکی راستگۆیانه له په رستنی، گوێرایه لیه کی په ها بۆ فهرمانه کانی و خۆدوورخستن له نه هیه کانی، بوونی وینایه کی ژیرانه بۆ واتای به ندایه تی بۆ خوا، کاریکی به رده وام و هه میشه له پێناو سه رخستنی ئاینه کهی، پیاده کردنی وشه کهی، شانازیکردن به که سه یه تی

موسلمانەكەى كە سەرچاوه ده گرى له هيژ و بيگهردى باوه په كەى، باش تيگه يشتن و پەى بردن بهو
ئامانجەى كە ئادەمىزادى بۆ هاتۆته بوون لەم ژيانەدا وەك خودا ئاماژەى پيكردووە لە سورەتى
الذاريات: ۵۶ پيشتەر راقه كراوه.

گدئافره تی موسلمان له گه ل خودی هوی

ده سپیک

ئیسلام موسلمانانی هانداده وه کو خالیک بن له ناو خه لکی، له شیوه و پرفتار و جل و بهرگیشدا جیاوازین، تا بینه پی شه نگیکی چاک، شایانی هه لگرتنی په یامه مه زنه که یان بن بۆ خه لکی“ له فرمووده ی هاوه لئی به ریز (ابن الحنظلیه) هاتوووه، پیغه مبه ر ﷺ به هاوه له کانی که له گه شت ده هاتنه وه بۆلای براکانیان فرمووی: ((ئیوه دینه وه لای براکانتان، بارگه تان ریک و پیک بکه ن، جل و بهرگتان چاک و باش بکه ن، هه تا وه کو خالیک ده بن له ناو خه لکا“ چونکه خودا خه زی له پیسی و ناشیرینی نییه)) رواه ابو داود ۸۳/۴.

ئه گه ر ئیسلام به گشتی هانی موسلمانانی داوه له ناو خه لکی وه خالیک و ابن، تهوا ئه م هاندانه بۆ ئافره ت تایبه تییه، تا له روهی رواله ت و شیوه و شیوازی وه خالیک جیاواز و دیار بیته چونکه ئه مه رهنگ ده داته وه له سه ر ژیا نی خۆی و میردی و مال و منداله کانی.

ئافره تی موسلمان نابی خۆی فرامۆش بکات و بی ئاگا بیته له شیوه ی جوان و خاوینی به هوی سه رقالبوونی به ئه رکی مال و دایکایه تی، به لکو سووره له سه ر ئه وه ی شیوه ی پاک و ریک و پیک و جوان بیته بی زیاده رۆیی و زیاده خه رجی. بایه خدانی ئافره ت به شیوه و رواله تی ئامازه به تیگه یشتنی ده دات له که سایه تییه که ی، به لگه یه له سه ر زه وقی و وردیینی بۆ ئه رکی له ژیا ن و ساغی و سه لامه تی بۆ جوونی بۆ که سایه تی ئافره تی میان ره وه که نابی رواله تی هه ولبداته روکی جیاواز بیته چونکه رواله ت و شیوه ی جوان و ریک و پیک شایانی ناوه رۆکی بهرز و کرۆکی ده وله مه نده، جا له هه ردووکیانه وه (رواله ت و ناوه رۆک) که سایه تی ئافره تی موسلمان ی رۆشن بیر پیک دیت.

ئافرهتی موسلمانى ژیری پۆشنبیر هاوسهنگیهك دروست دهكات له نێوان پۆالهت و ناوهروکی، دهزانى ئه پێكهاتوووه له جهسته و هۆش و گیان، بۆیه مافى ههریهكهیان دهكات، زیادهروى له هیچ لایهنێك ناکات لهسهر حیسابى لایهنهکهیتر، لهمهشدا رێنمایی له ئیسلام وهگرتهوه که بهر له ههموو شتێك هانی یهکسانی و هاوسهنگی و میانگیری داوه.

جا ئایا ئافرهتی موسلمان چۆن دهتوانێ ئهم تهرازوی یهکسانیهه رابگرێ له نێوان جهسته و هۆش و گیان؟

أ- جهستهی

میانرهنهوه له خواردن و خواردنهوهیدا

ئافرهتی موسلمان ئاگاداری باشی باری تهندروستی جهستهی و بناغیهکی پتهو و لهشیکی چالاک دهکات، نه زۆر لاوازه و نه زۆر قهلهو، به پهله پهله ناکهوتیه سهه خواردن و زیاد له خۆی ناخوات، بهلکو ئهوهنده دهخوات بتوانی هێزی پشتهی رابگرێ و بێتوانا نهبیته و پارێزگاری بکات له تهندروستی و پتهوی و زیندهگی و لار و لهنجهی جهستهی، وهك خوای گهوره دهفهرموووی: ﴿وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ. واتا: بخۆن و بچۆنهوه و زیادهوورویی مهکهن﴾ چونکه خودا مرۆفی زیادهرویی خۆش ناوێت ﴿الأعراف: ۳۱

پێغه مبه ریش ﷺ دهفهرموووی: ((ئادهمیزاد هیچ کاسهیهك پڕناکات خراپتر بێته له ورگی، جا ئهگەر مهحال بوو و ههر نهیتوانی، با ورگی بکاته سێ بهش: سێیهکی بۆ خۆراکی و سێیهکی بۆ خواردنهوهی و سێیهکی بۆ ههناسهی)) رواه احمد ۱۳۲/۴ والترمذی ۱۸/۴.

ههروا ئهمیری باوهرداران پێشهوا عمر ﷺ دهڵێ: ((دوورکهونهوه له زیاده خواردن و خواردنهوه)) چونکه ئهم کاره جهسته دهشیوینێ وگهندهلێ دهکات، نهخۆشی بهرهم دینێ، له نوێژکردن سست و خاوت دهکات. وه دهستگرن به میانرهنهوی له خواردن و خواردنهوه، چونکه

جهسته ريك و چاك دهكات و دووره له زياده روئي، خودا رقي له زاناي قهلهوه، پياويش تيا ناچيت تا حمز و ثارهزوو خوښيه كانى زال دهبن به سهر نايى و كارى تى دهكهن^(۱).

بينگومان ئافره تى موسلمان زور دووره له ماده بيهوشكهر و سر كهره كان، به تاييه تى نهوانه ي چه رامكران“ چونكه لهو دهر د و به لايانه يه زوريه ي ئافره تانى نهو ولا تانه تى كه وتون كه دوورن له رينمايى خوا و پيغه مبه ره كه ي، شه و غوني كردنى بى سود و به سه ربردى له يارى و گه مه و كوشتنى كاتيش يه كي كه له باوه خراپه كانى نار كو مه لگه ي ئيسلامى و موسلمانان، ئافره تى موسلمان ده بى زوو بخه وئ و زوو هه لسى، تا كاره كانى روظانه ي و نه ركه كانى به جوان ترين شيوه و به دهروونيكي كراوه و جهسته يه كي چالاك نه نجام بدات، به شه و غوني پشكو ي چالاكيه كانى نه كوژنيته وه، نه م باو و عاده ته خراپانه له هيزى كه م نه كاته وه، نه وسا هه مووكات به هيز و چاپووكه، كارى مال په كي ناخات“ چونكه په يره وى سيسته ميكي ته ندروستى سروشتى كرده وه، كه هه ميشه هيز و ووزه و چالاكي و زينده گي پى به خشيوه.

په ي بر دوه به وه ي كه باوه ردارى به هيز خوښه ويسته له لاي خودا له باوه ردارى لاواز، وهك پيغه مبه ر ﷺ فه رموو يه تى، بويه ده بينى هه مووكات له خه مى به هيز كردنى جهسته ي دايه به په يره و كردنى نه م سيسته مه سروشتيه له ژيانيدا.

وه رزشى جهسته يى نه نجام ده دات

له لاي ئافره تى موسلمانى روظنير شارواه نييه كه پاراستنى له ش و لارى جهسته ي و ته ندروستيه كه ي به گشتى لهو كارانه يه ئيسلام پالى بو دهنئ و خوښه ويستى دهكات. بويه ته نها به په يره و كردنى نهو سيسته مه ته ندروستيه سروشتيه ناوه ستى، به لكو روظانه وه رزشى جهسته يى وا نه نجام ده دات بگو نجي له گه ل جهسته و كيش و ته مه ن و ژينگه ي كو مه لايه تى، له كاتانيكي دياريكراو و جيگير كه ليى دوانا كه ويئت، تاوه كو نه م راهيتانه وه رزشيانه لارى و نه رمى و ريك و پيكي ببه خشن به جهسته ي له لايه ك، له لايه كي تروه هيز و به رگري ببه خشن به ته ندروستيه كه ي

^(۱) كنز العمال ۴۳۳/۱۵ و سه يرى المقال بكه: القيم في مضار الشبع المفرط على الجسم والعقل والنفس للدكتور الطبيب محمد ناظم نسيمي في مجلة حضارة الاسلام، العدد ۵۶، من السنة: ۱۵.

دژى نه خوڅى و دهد، تا زياتر و به تواناتر هه لسى به ئهركه كانى، گهرم و گورتر ئاماده بى بۆ گهياندىنى په يامه ككه لى له ژيان، جا چ هاوسهر بيټ چ دايك ، يا ئافره تىكى تازه هه لكه وتوو و لاو بيټ يا به ته مهن.

جهسته و جل و بهرگى خاوينه

ئافره تى موسلمانى شاره زا به ئاينه كهى جهسته و جل و بهرگى زۆر خاوينه، زوو زوو خوى ده شوات، پاريزگارى له خاوينى جهسته و جل و بهرگى ده كات، به تايبه تى له پۆژى هه ينى، وهك پيغه مبه ر ﷺ ده فهرمووى: ((له پۆژى هه ينى خوتان و سهرتان بشۆن، هه تا ئه گهر له ش پيسيش نه بن و خوتان بۆغۆش بكهن)) فتح البارى ۳۷۰/۲.

هه روا ده فهرمووى: ((ههركييهك له ئافره تان و پياوان هاته نوپۆى هه ينى با خوى بشوات)) فتح البارى ۳۵۶/۲.

به هۆى زۆر هاندانى ئيسلام بۆ خوڅوشتن، هه ندى له زانايان واى بۆ چوونه كه خوڅوشتن له پۆژى هه ينى بۆ نوپۆى هه ينى واجبه .

ابو هريره ر ﷺ ده لى: پيغه مبه ر ﷺ ده فهرموويه تى: ((واجبه له سه ر هه موو موسلمانىك هه ر جهوت رۆژ جاريك خوى بشوات، تيايدا سه ر و جهسته ي بشوات)) متفق عليه . شرح السنه ۱۶۶/۲.

خاوينى له پيويسترين ئاكاره كانى مرۆفه، به تايبه تى ئافره ت، له هه مووشيان زياتر به لگه يه له سه ر كه سايه تى ميانگيرى و ژيرى و خوڅه ويستى، ئه م خاوينيه ته نها له لاي ميڤردى خوڅه ويستى ناكات، به لكو خوڅه ويست ده بى له لاي هه موو ئافره تان و كه س و كارى.

امام احمد و ابو داود و النسائى به سه نه دى صحيح له جابر ر ﷺ - ده گيرنه وه: پيغه مبه ر ﷺ به سه ردان هاته لامان، پياويكى بينى جليكى پيسى له به ردابوو، فهرمووى: ((ئايا ئه وه هيچى ده ستنه كه وت جله كهى پى بشوات!!))

پيغەمبەر ﷺ رازى نەبۈۋە مەرۇف بە جلى پيسەۋە بچىتە ناو خەلك لەكاتىكا دەتوانى بيشوات و خاۋىنى كاتەۋە، ۋەكوو نامازەيەكە بۆ موسلمان كە دەبى ھەمووكات خاۋىن بىت، روالەتى پاك و چاك بىت ، ديمەنى خۆشەويست بىت.

جا ئەگەر ئەم نامۆزگاريانە ئاراستەى پياو بكرىت، ئەوا ئافرەت لە پىشتەرە بەم ئاراستەكردنە“ چونكە ئافرەت خۆى خود و كرۆكى خاۋىنيىە، جيگاي دلئەوايى و سەرچاۋەى گەشاۋەيى و خۆشى و ئارامىيە لەمال، بىگومان ھەستكردى قوۋلى رۆشنى ئافرەت بە خاۋىنى رەنگدەداتەۋە لەسەر مال و مېرد و منالەكانى“ چونكە بەھۆى بايەخدانى ئافرەت بە خاۋىنى، ئەوانىش خاۋىن و رىك و پىك و جوان دەبن و بۆنى خۆش لە جەستە و جل و بەرگيان پەخش دەبىت.

ئەم ھاندانەى ئىسلام بۆ خاۋىنى و خۆشوشتن پىش ۱۵ سەدە سەرنجى لىكۆلەپەرۋانى راكىشا، لەو كاتەى جىهان ھەر لە بنەرەتەۋە گەرماو و خۆشوشتن لە گەرماۋى نەدەناسى“ بەلكو جىهانى ناموسلمان پاش ھەزار سالىش دواى ئەم رېنمايىيەى پيغەمبەر ﷺ بۆ خاۋىنى نەگەيشتە ئاستى ئەو كاتەى خاۋىنى موسلمانان.

لىكۆلەرەۋەى توركى خاتو (سامىحە ئاى ويردى) لە پەرتووكەكەى (من الرق إلى السيادة) دەلى: ((پىۋىست ناكات بگەرېينەۋە سەردەمى ھەلمەتى خاج پەرستەكان تاۋەكوو ئاستى ژيارى ئەوروپا بزائىن لەو سەردەمە. بەسمانە چەند سەد سالىك بگەرېينەۋە بۆ رۆزگارى دەۋلەتى عوسمانى و بەراوردىك بكەين لە نىۋان ئاستى ئەوروپايىەكان و ئاستى ژيارى عوسمانىيەكان)).

لە سالى ۱۶۲۴ ئەمىر براندبو brandboug لە نامەيەكى بانگەشەى بۆ دەۋلەمەندانى نارد كە بۆ ناخواردن بانگى كردبون، تيايدا نووسىيۋى: ((تكا لە ميوانان دەكەين دەست و پليان تا ئانىشك نەخەنە ناو قاپ و قاچاغ، خواردن فرى نەدەنە پشتيان، پەنجەيان نەلېسنەۋە، تف نەكەنە ناو قاپەكان، لوتيان بە لىۋارى سەرپۆشى خوانەكە نەسترنەۋە)).

ھەروا سامىحە دەلى: ((ئەم گوزارشتانە بە ئاشكرا بەلگەن لەسەر ئاستى ژيارى و رۆشنېرى ئەوروپايىەكان و رادەى زانىنيان بۆ ئادابەكان. لە ھەمان كاتدا و لە شويىكىكىترى ئەوروپا“ لە

کۆشكى (جاكى يەكەم) پاشاي ئىنگىلتەرا، بۆنى ناخۆشى بلاوبوو لەپاشا و ئەمىر و شازادەكان و بالى كىشابوو بەسەر دياردەكانى خۆش گوزەرانى لە جلى جوان و مەخەل و دانتيلاى فەرەنسى. ئەمە لە ئەوروپا" لە ئەستەنبول لە كۆشكى خەلافەت وا بابوو باليۆزى ئەوروپايەكان لە دەولەتى عوسمانى دەبووايە بيانەنە گەرما و جوان سەريان بشۆن پيش چوونيان بۆ لاى سولتان. لە دەوروبەرى سالى ۱۷۳۰ و لە سەردەمى سولتان تەمەدى سىيەم، لەو كاتى دەولەتى عوسمانى لاوازى تىكەوتبوو لەلايەنى سەربازى و پاميارى، خاتو خىزانى باليۆزى ئىنگىلىزى لەلاى ئاستانە (اللىدى مۆنتغۆ) چەندىن يادەوهرى نووسىبوو، كە پاشان بلاوگرانەو، تيايدا پەردە لادەدات لەسەر رادەى خاوينى لەلاى عوسمانىيەكان و نادابى جوانيان و خوڤەشتى بەرزىان، دەلەت: شازنى عوسمانى (حفیظة) دەستەسپىكى بە دەست نەخشىراوى پەديارى بۆ ئاردبوو، هيندە سەرسام بوو بەو دەستەسپە بە رادەيەك دللى نەدەهات دەمى پىسپى، ھەروا لەو شتانەى ئەوروپايىيەكانى سەرسام كەردبوو كە دەيانىنى موسلمانان پيش دانىشتن لەسەر خوان و پاش ناخواردن دەستيان دەشوست. ئەمەش بەسە بۆ مەژۆ كە نووسراوى برىن پىچى ئىنگىلىزى بەناوبانگ (فلورانس نىتغل) florance nightgale بھوئىتەو سەبارەت بە نەخۆشخانەكانى ئىنگىلىزى لە دەوروبەرى نيودى سەدەى ۱۹، تيايدا باسى چۆنيەتى نەخۆشخانەكان دەكات كە چۆن بويە شوئىنى زەپل و فەرامۆشكەردن و بى ئاپرووبى، چۆن ژوورەكانى نەخۆشخانەكان پىسبوو لە سەدان نەخۆش كە تەنەت پىويستى سروشتيان وەك چوونە سەراو لەسەر جىگا جىبەجى دەكرد))^(۱).

ئاي لەو جياوازيە پەرفراوانەى ھەيە لە نيوان ژىسارى ئىسلامى خودايى گشتگىر و لە نيوان ژيارىە مەژىيە كەم و گورت و سنوردارەكان!!

گەرنكى و بايەخ دەدات بە دەم و دانى

ئافرەتى موسلمانى ژىر زۆر ئاگادارى دەمى دەبىت، ھىچ كەس بۆنىكى ناخۆشى لىئاكات، ئەمەش بەھۆى خاوينەكردنەو ددانەكانى پاش ھەموو ژەمىكى خواردن بە سىواك و فلەچە و ھەويىرى ددان، زۆر لە خەمى ددانەكانى دەبىت و بەلاى كەمەو سالى جارەك نىشانى پزىشكى دەدات، ئەگەرچى ھەست بە ئازارەش نەكات، تا پارىزگارى لە تەندروستى و خاوينى و بىقەدارى

^(۱) سەيرى كەتاب (من الرق الى المياده) تاليف ساعۋە آي ويردى بىكە. نشر ۹۸ damga yayinevi nu ۲۸ وما بعدھا.

ددانه‌کانی بکات، هه‌روا پاویژ به پزیشکی قورگ و گه‌روش ده‌کات ته‌گه‌ر پی‌ویستی کرد، تاکو بۆنی هه‌ناسه‌ی خوش بی‌ت، بی‌گومان ته‌مه‌ش بۆ ئافره‌ت جوانتر و شیاوتره‌.

خاتوو عائشه زۆر بایه‌خی به ددانه‌کانی ده‌دا، هه‌رگیز ته‌مه‌لێ نه‌ده‌کرد له‌ خاوی‌نکردنه‌وه‌ی به‌ سیواک، له‌ صحیحی بوخاری هاتوووه‌ له‌ مجاهد له‌ عوروه‌ی ﷺ ده‌لێ: ((گویمان له‌ سیواک کردنی عائشه‌ی دایکی باوه‌رداران ده‌بوو له‌ ژووره‌که‌ی...)) فتح الباری ۵۹۹/۳.

وه‌ مسلم له‌ عطاء له‌ عروه‌ ﷺ ده‌لێ: ((ئیمه‌ گویمان له‌ خاوی‌نکردنه‌وه‌ی ددانه‌کانی خاتوو عائشه‌ ده‌بوو به‌ سیواک...)) صحیح مسلم ۲۳۶/۸.

خاتوو عائشه ده‌لێ: پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ هه‌رکاتێک له‌ خه‌وه‌ له‌سابوایه‌ چ له‌ شه‌و چ له‌ پوژن ئیلا پێش نه‌وه‌ی ده‌ستنی‌ژ بگرێ سیواکی ده‌کرد)) رواه‌ احمد ۱۶۰/۶ وابو داود ۴۶/۱.

پاده‌ی گرنگی دانی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ به‌ خاوی‌ن راگرتنی دهم و ددان گه‌یشته‌ نه‌وه‌ی بفه‌رموووی: ((ته‌گه‌ر له‌سه‌ر ئۆمه‌تم به‌ سه‌خت و دژوار نه‌وه‌ستایه‌ نه‌وا فه‌رمانم پێده‌کردن به‌ سیواک کردن له‌گه‌ڵ هه‌موو نوێژێک)) فتح الباری ۳۷۴/۲ و صحیح مسلم ۱۴۳/۳.

پرسیارکرا له‌ خاتوو عائشه‌ کاتێ پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ به‌هاتایه‌وه‌ مال سه‌ره‌تا چی ده‌کرد؟ وتی: ((سیواکی ده‌کرد)) صحیح مسلم ۱۴۳/۳.

به‌پراستی جینگای سه‌رسوهرمانه‌ هه‌ندێ له‌ ئافره‌تان ته‌م لایه‌نه‌ فه‌رامۆش ده‌که‌ن، له‌کاتێکا له‌ گرنگترین پی‌ویستیه‌کانی که‌سایه‌تی ئافره‌ته‌، وێرای نه‌وه‌ی خاوی‌نی کرۆک و بنچینه‌ی ئیسلامه‌.

پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموووی: ((هه‌ر که‌سێ پیاز و سیر و که‌وه‌ری خوارد با نزیککی مزگه‌وته‌کا‌مان نه‌که‌وێت)) چونکه‌ فریشته‌کان ئازار ده‌کێشن به‌وه‌ی مرۆڤ ئازاری پێده‌کێشن)) صحیح مسلم ۵۰/۵.

پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ قه‌ده‌غه‌یکردوه‌وه‌ که‌سێک شتی بۆن ناخۆشی خوارد نزیککی مزگه‌وت بکه‌وێ، نه‌بادا فریشته‌ و خه‌لک به‌هۆیا نه‌وه‌ ئازار بکێشن، به‌لام سویند به‌خوا ته‌م بۆنه‌ زۆر سووکتره‌ له‌سه‌ر

دهروون له بۆنى ناخۆشى جل و گۆرهوى پيس و جهسته و دهمه پيس و بۆن ناخۆشهكان كه ديت له هەندى كەسى كەمتەرخەم له خاوينى، بەهۆيهوه ده‌وروبەر و كۆمه‌لگاكانيان نازارده‌كيشن.

گرنگى ده‌دات به چاك‌کردن و جوان‌کردنى قژه‌كه‌ى

پيغه‌مبەر ﷺ فەرمان‌ي‌کردوه به چاوديري‌کردن و جوان‌کردنى قژ به شيوه‌يه‌كى شهرعى. ابو داود له ابو هريره ده‌گيرتتەوه: پيغه‌مبەر ﷺ فەرموويەتى: ((هەر كەسى قژى هەبوو با پىزى لى‌بگرئ) رواه ابو داود ۱۰۷/۴.

پىزلىناني قژ له ئىسلام ئەوه‌يه خاوين بکړتتەوه و شانە بکړئ و بۆنخۆش بکړئ و شيوه و رواڵه‌تى چاك بکړئ.

امام مالك له الموطأ مرسله عطاء بن يسار ده‌لى: ((پيغه‌مبەر ﷺ له مرگه‌وت ده‌بئ، پياويكى سەر و ريش هەلقزاو ديتە ژووره‌وه، پيغه‌مبەر ﷺ به دەست ناماژه‌ى بۆ کرد، مەبه‌ستى فەرمان‌کردن بوو به ريك‌خستنى سەر و ريشى، پياوه‌كه‌ش رۆيشت و سەر و ريشى چاك کرد و گه‌رايه‌وه، پيغه‌مبەر ﷺ فەرمووى: ((ئايا ئەمه چاكتر نيه‌يه له‌وه‌ى يه‌كيكتان به سەر و ريشى نارئك و قژن ده‌ركه‌وئ وهك بليئ شه‌يتانه))^(۱).

ئەمه بايه‌خدانى ئىسلامه به ريك و پيكي ديمەن و جوانى شيوه‌و، نكۆلى كردنه له ديمەن و شيوه‌ى فەرما‌مۆشكراو و نارئك.

پيغه‌مبەر ﷺ هەمووكات تيبينى شيوه و ديمەنى مروفتى ده‌کرد، هەر پياويكى شيوه نارئكى دبيايه نيگه‌راني خۆى ده‌رده‌بړى له شيوه و ديمەنه‌كه‌ى “امام احمد و النسائى له جابر ﷺ ده‌گيرتتەوه: ((پيغه‌مبەرى خوا ﷺ به ميواني هاته لامان، پياويكى بينى سەر و قژى تيك هەلقزابوو، فەرمووى: ((ئايا ئەوه شتيكى ده‌ستنه‌كه‌وت سه‌رو قژى پى شانە و ئارام بكات!)) رواه احمد ۳/۳۵۷ والنسائى ۸/۱۸۳.

^(۱) الموطأ ۹۴۹/۲ كتاب الشعر: باب اصلاح الشعر.

جا نه گهر نه مه رېنمايي پيغه مېهر ﷺ بېټ بڼ پياوان، ده بې فرماني چوڼ بېټ بڼ نافرته تان، له کاتيکا نه وان خودي جواني و بهرزي و رازاوه بين، پياو له لايان نارام ده گري، له دانېشتن و ژيان له گه لايان نارامي و خوښي و بهخته و هري و دل گوشادي ده بينن؟

نه مه ش له نافرته موسلمانې ژير شاراوه نيبه که جواني قژه کهي له گرنگ ترين پيکهاته کاني جواني به که يه تي، چاک کردن و بايه خدان پي له ديار ترين هوکاره کاني سهرنج راکيشانه به لاي خوي.

ديمه ن و شيوه ي رېک و پېک و چاکه

نافرته موسلمان ده بې گرنگي بدات به جل و بهرگ و ديمه ني، شيوه ي جوان بېټ، روا ته تي نازدار و شيرين بې، بې نه وه ي خوي ده رخا يا زياده رو يي و جوان کاري به کاري ني، به شيوه يه بې چاوي ميږد و مناله کاني و مه حره مه کاني تر و ژناني موسلمان به بينيني شاد بېټ، د هروون له لاي نارام بگري. بويه هه رگيز به شيوه و ديمه نيکي نارېک خوي بهو که سانه نيشان نادات که ديتني حه لاله بويان، به لکو به دواي کهم و کورتي و نارېکيه کاني دا ده گه ريټ و چاک و پاک و جواني ده کات به پيټي رېنمايي کاني نيسلام.

قرطبي له رافعي نه م نايه ته ﴿قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ...﴾ و اتا: نه ي محمد بلې: کي به له خويه وه نه و جوان کاري به ياساغ ده کات که خودا بڼ به ننده کاني دهره ي ناوه له گه ل خورا کي حه لال و پاک، بلې: نه وه بڼ نه و که سانه يه باوه ريان به خوا و پيغه مېهره کهي هيناوه له ژيانې دونيا ياندا و له روژي قيامه تيش به تهنه بڼ باوه ردارانه و بې باوه ران به شدار نابن تيايدا له گه لايان وه کوو له دونيا ... ﴿﴾، ده لي: ((مکحول له خاتوو عائشه ده گيرې ته وه: هه ندې له هاوه لاني پيغه مېهر ﷺ له بهر ده رگا چاوه روانيان ده کرد، پيغه مېهرش ﷺ ويستي بجي ته دهر وه بولايان، ده فريک هه بوو ناوي تيا بوو، پيغه مېهر ﷺ سهيري خوي له ناوه که کرد و خه ريک بوو سهر و ريشي چاک ده کرد. خاتوو عائشه ده لي: وتم پي: نه ي پيغه مېهره خوا تو ش وا ده کهي؟! فه رموي: به لي: نه گهر پياويک چوه ناو برا کاني، با خوي ناماده و چاک و ريک بکات“ چونکه خودا جوانه و جوانيشي خو ش ده و يټ)) الاعراف: ۳۲.

موسلمان نهم شتانه هه مووی به پیتی بۆچوونی میانپهروی ئیسلام پیاده ده کات، که نه که متهرخه می تیا به نه زیاده پووی، خودا ده فرمووی: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا﴾. واتا: نهو باوه درانه حالیان وهایه کاتیی ده به خشن، نه زیاده پووی لهو سنووهی خوا دایناوه و نه که متهرخه می ده کهن، له نیواندان و میانپهرون ﴿الفرقان: ۶۷﴾.

ئیسلام هه زده کات کوپ و کچه کانی، به تاییهت بانگخوازانی، کاتیی ده چنه ناو کو مه لگه، وهک خالیکی سه رنج پاکیش و ابن، نهک دیمه نیکی نامۆ و ناشیرین که چاو له بینینی په ست بی “نهوه له ئیسلام دانییه مرۆف به ناوی دونیا نهویستییه وه (الزهد) و خو به کهم زانیسه وه چ پیاو بی چ نافرته شیوه و دیمه نی فرامۆش بکات به پرا دهیهک خاوه نه که می بیژراو و ناحهز بکات “نهوه تا پیغه مبه ر ﴿﴾ که پی شهنگی خاک سیفه تانه، جلی باشی له بهرده کرد، خو ی جوان ده کرد بۆ کهس و کار و هاوه له کانی، نه مه می به ده رخستنی به خشی خوا هه ژمار ده کرد، وهک ده فرمووی: ((خودا هه ز ده کات شوینه واری به خشه کانی له سه ر بهنده که ی بینیی)) رواه الترمذی ۲۰۶/۴.

له طبقات ابن سعد ۳/۴: له جندب بن مکیت ﴿﴾، ده لئ: ((پیغه مبه ر ﴿﴾ کاتیی شان دیک ی دهاته لای با شترین جلی له بهرده کرد، فرمانیش به هاوه لانی ده کرد به هه مان شیوه بن، ده لئ: لهو روژی شان دی کینه هاتنه لای، پیغه مبه ر م ﴿﴾ بین ی جلیکی نوی یه مان ی له بهردابوو، وه ابوبکرو عومهریش وهک نهویان له بهر دابوو)). ابن المبارک والطبرانی والحاکم والبيهقي وهی تر، له عمر ﴿﴾ ده گیر نه وه: ((پیغه مبه ر ﴿﴾ بین ی داوای جلیکی نوی کرد و له بهری کرد، که جله که ی به سه ر خویدا هی ناو گه یشته سه رسنگی فرمووی: ستایش بۆ خوا که جلیکی پی به خشیم تا شه رمگا و جهسته می پی داپۆشم و له ژیاغدا خو می پی جوان بکه م)) الترغیب والترهیب ۹۳/۳.

خوا نهو جو ره جوانکاریه ی رپییداوه نه گاته پاده ی زیاده پووی: ﴿يَا بَنِي آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ﴾، قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ. واتا: نهی نهوه ی ئاده م کاتیی چوونه مزگهوت به جلی ریک و پیک بچن نهک وهک سه رده می نه فامی که به پروتی ته وافیان ده کرد، وه بخۆن و بخۆنه وه و زیاده پووی مه که کن “چونکه

خودا مروڤى زياده رۆيى خوش ناوېت، ئەى محمد بلى: كىيە لە خۆيەو ئەو جوانكارىيە ياساغ دەكات كە خودا بۆ بەندەكانى دەرھيتاوە لەگەڵ خۆراكى حەلال و پاك، بلى: ئەو بۆ ئەو كەسانەيە باوەريان بەخوا و پىغەمبەرەكەى هيتاوە لە ژيانى دونياياندا و لە پۆزى قيامەتيش بەتەنها بۆ باوەردارانە و بىباوەران بەشدار نابن تيايدا لەگەڵيان وەكوو لە دونيا، بەم شىوہە ئايەتەكان رۆشن دەكەينەو و شىدەكەينەو بۆ گەلێك زانينى ھەييت ﴿الاعراف: ۳۱، ۳۲.﴾

لە صحيح مسلم لە ابن مسعود ؓ دەلى: پىغەمبەر ﷺ فەرموويەتى: ((ناچىتە بەھەشت ئەوہى تۆزقائىك فيز و لوت بەرزى لە دلدا ھەييت)) پياويك وتى: پياو ھەيە حەز دەكات جل و پىلاوى جوان بىت، واتا: ئايا ئەمەش دەچىتە بازەى لوت بەرزى؟ فەرمووى: ((خودا جوانە و جوانيشى خوش دەوېت، لوت بەرزى دان نەنانە بە حەق و راستى و پەتەردنەوہيەتى و بە سووك سەيرکردنى خەلكە و رق و كىنەيە بەرامبەريان)) صحيح مسلم ۸۹/۲.

ھاوہلان و شوپنكەوتوان و ئەوانەى بەچاكە پەپرەويانكردوون باش لەمانە تىگەيشتبوون“ بۆيە پىشەوا ابو حەنەيفە ؓ شىوہ و جل و بەرگى جوان و رىك و پىك بوو، بۆنى خوش بوو، گرنكى دەدا بە بەردەوام خۆجوانكردن لە جل و بەرگيدا، بەپادەيەك خەلكى ھاندەدا لەسەرى، رۆژىك لە كۆرەكەى يەككى بىنى جل و بەرگى نارىكە، جياىكردووە و بە نەيتى ۱۰۰۰ درھەمى پىدا تا شىوہ و روالەتى پى چاك بكات، پياوہكە وتى: من ھەبوئم و دەولەمەندم و پىويستم بەوہ نىيە، ابو حەنەيفەش بە سەرزەنشەوہ پىوت: ئەى ئەم فەرموودەت پى نەگەيشتووە: ((خودا حەز دەكات شوپنەوارى بەخششى لەسەر بەندەكەى بىنى؟)) بۆيە پىويستە بارودۆخت بگۆرپى، تاوہكوو برادەركەت دللى پىت نەسوتى و بۆت غەمبار نەييت.

پىويستە لەسەر بانگخوازانى رىگاي خوا لە ئافرەتان و پىاوان لە جوانترين شىوہ و باشترين دىمەن و تەواوترين رىك و پىكى دابن، لە خەلكى تر زياتر سەرنج ڤاكىشەر بن، بۆ ئەوہى بتوانن بچنە ناو دللى خەلك، بە بانگەوازەكەيان بگەنە ناخى دەروونيان. بەلكو ئەو جۆرانە لە ھەموو كەس زياتر داوايان لىكراو بەم شىوہە بچنە ناو خەلكەوہ، بانگخوازى رىتى خوا دەبى زۆر گرنكى بدات بە روالەت و خاويىنى جەستە و جل و بەرگ و نىنۆك و قژى، ئەگەرچى بە تەنياش بوو و

كەس نەيدەيىنى، بەمە دەچىت بەدەم بانگى فېترەى بېگەرد، وەك پىغەمبەر ﷺ دەفەرمووى: ((پىنج شت لە خۆرسكى(فېترە) مەرفن: خەتەنە كردن و، تاشىنى مووى شەرمگا، ھەلكەندىنى مووى ژىر بال (بن ھەنگل) و، نىنۆك قرتاندن، كورتكردنەوى سىل)) فتح البارى ۳۴/۱۰ ومسلم ۱۴۶/۳.

كەواتە جوانى خۆرسكى مەرفايەتى لەو شتانەىە كە ئەم ئايىنە پىى دلىگىر و خۆشەويست بوو، وە خاوەنى زەوقى ساغ و خوڕەوشتى شىرىن ھەزى لى دەكات و لای خۆشەويستە.

ناخزىتە ناو خۆدەرخستى و زىادەروۆى كردن لە خۆپازاندنەوه

ئەم بايەخدانە بە شىوہ و دىمەن ئافرەتى موسلمانى راستگو ناخزىتتە ناو خۆدەرخستى و ديارخستى جوانكارى بۆ بىجگە لە مەيد و مەحرەمەكانى، لارناكاتەوه بۆ زىادەروۆى و دەرچوون لەو ھاوسەنگىەى ئىسلام ھەموو دەستورەكانى لەسەر دامەزراندووه "چونكە ئافرەتى موسلمانى راستگو پۆشنىر ھەمىشە ئاگادارى ميانرەوى و ھاوسەنگىەى لە ھەموو شتىك، تا ھىچ لايەنىك لە ژياندا بالادەستەر نەيىت بەسەر لايەنىكىتى.

ھەر ئەو ئىسلامەى ھاندەدات بۆ جوانكارى و پاراوەى و ھەلال و خۆشەويستى دەكات، ھەر ئەويش ھۆشدارى داوہ لە زىادەروۆى كردن تيايدا، بە جۆرىك ئافرەت بكاتە كۆيلە لەم ژيانەدا و ھەموو كار و خەمىكى گەورەى ھەر ئەمە بى، وەك پىغەمبەر ﷺ دەفەرمووى: ((بەدبەختە بەندە و كۆيلەى دىنارو درھەم و جلى قەدىفە و صوف، كاتى بىدەيى پازى دەبى و، ئەگەر نەيدەيى پازى نابى و نىگەرانە)) فىض البارى ۸۱/۶.

ئافرەتانى ئەمرو ئەوانەى زۆرىەيان چوونەتە ژىربار و بەند و كارىگەرى (بىوت الازىاء) - خانەى مۆدىل - و بازىرگانە جىھانىيەكان، تا واى لىھاتووہ ئافرەتى دەولەمەندى وا ھەيە جلىكى گرانبەھا دەكرىت و تەنھا يەكجار لەبەرى دەكات، بەراستى ئەمانە كەوتونەتە ناو ئەو كۆيلايەتىەى كە پىغەمبەر ﷺ ھۆشدارى لىداوہ و خزاونەتە ناو بارى بەدبەختى كە واىكردوہ بكەونە ناو ئەو كۆيلايەتىەى بى واتايەى بۆ جل و بەرگ و مۆدىل و جوانكارى كە لە پادەى

میانپره‌وی دهرچووه و خاوه‌نه‌که‌ی لاداوه له‌و مه‌به‌سته سه‌ره‌کیه‌ی مرۆقی له‌پیناو دروستبووه له‌م ژیانه.

هه‌روا له‌و به‌دبه‌ختیانه‌ی‌تر که زۆریه‌ی ئافره‌تی موسڵمانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی تێکه‌وتوو، ئه‌و زیاده‌پۆیی کردنه‌یه‌ له‌ کرینی جل و به‌رگی گرانبه‌ها و په‌یره‌وکردنی مۆدیلی تازه‌ له‌ شه‌وانی ئاهه‌نگ و زه‌ماوه‌ند، ده‌یانینی له‌کاتی ئاهه‌نگ چۆن پێشپه‌رکی ده‌که‌ن بۆ بازارپاگان و پاره‌ هه‌لده‌پێژن، تا خۆیان پێ‌باده‌ن و فیز و شانازی پێوه‌ بکه‌ن دوور له‌ هه‌موو شوینه‌وار و کاریکی هۆش و عه‌قل، دوور له‌ په‌وتی میانپره‌وی. ئه‌و ئافره‌تانه‌ی ئه‌و جۆره‌ خۆده‌رخست و ناز و فیزه‌ ده‌که‌ن، ئه‌وه‌یان له‌به‌رچاو نییه‌ که په‌نگه‌ ئافره‌تی وا هه‌بێ له‌ ئاماده‌بووان توانای مادی وانییه‌ بتوانی جلی له‌و شیوه‌ و به‌و نرخه‌ بکری، به‌مه‌ش دلی پر ده‌بی له‌ خه‌م و په‌ژاره، له‌وانه‌شه‌ له‌ ده‌روونیدا ئیره‌یی و رق و کینه‌ دروست ببێ بۆ بووک و خزم و که‌سی له‌وانه‌ی ده‌وله‌مه‌ندن، به‌لام ئه‌گه‌ر بووکه‌که‌ په‌یوه‌ست بێ به‌ میانپره‌وی له‌ کاره‌کانیدا ئه‌وا هیچ یه‌کێک له‌و ئاکامانه‌ دروست نابن، زیاد له‌وه‌ ئه‌م دیاردیه‌ سه‌رپێچی کرۆک و مه‌به‌ستی ئیسلامه‌ که‌ دامه‌زراوه‌ له‌سه‌ر ئاسانکاری و گونجان و میانپره‌وی، قه‌ده‌غه‌ی هه‌موو جۆریکی زیاده‌پۆیی و خۆهه‌لکێشان ده‌کات.

بێگومان ئافره‌تی موسڵمانی شاره‌زا به‌ ئاینه‌که‌ی خۆی ده‌ربازکردوو له‌م جۆره‌ خزان و کو‌ت و سه‌رپێچییه‌ “چونکه‌ ئاینه‌ مه‌زنه‌که‌ی و تێروانییه‌ میانپره‌وه‌که‌ی و زیاده‌پۆیی نه‌کردنی هه‌رده‌م له‌به‌رچاوه‌ که‌ شه‌ریعه‌ته‌ پاکه‌که‌ی ئیسلام هێناویه‌تی.

ب- بیرو هۆشی

بیروهۆشی پادینێ به‌ زانست و زانیاری:

ئافره‌تی موسڵمانی تێگه‌یشته‌و وه‌ک چۆن بایه‌خ به‌ جه‌سته‌ی ده‌دات ئاوه‌هاش بایه‌خ به‌ بیروهۆشی ده‌دات “چونکه‌ گرنگی دانی به‌ بیروهۆشی که‌م بایه‌ختر نییه‌ له‌ گرنگی دانی به‌ جه‌سته‌ی، بۆیه‌ شاعیر زه‌هیر بن ابی سلمی^(١) وتویه‌تی:

^(١) سه‌یری جه‌ره‌ اشعار العرب بکه‌ بتحقیق المؤلف ٣٠٠/١ دار القلم ١٤٠٦.

لسان الفتى نصف ونصف فؤاده فلم يبق إلا صورة اللحم والدم

واتا: مرۆڤ نيوه زمانه و نيوه که ی تر دل و هو شه که واته چتر ماوه بیتجگه له شیوهی گوشت و خوین.

هه روا و تراوه: مرۆڤ به دوو ئەندامی بچوک ماوه: دل و زمانى. واتا: بیروهو ش و بوچوون و تیروانىنى. لیروه گرنگی رۆشنیرکردنى عهقل و گوشتکردنى به زانیاری و زانستى و گه شه پیدانى به خویندنه وه و شاره زابوون له هه موو جو ره زانستیک دهرده که وئ.

ئافرهت وه کوو پیاو ئهرکی پی سپێردراوه، له سه ریه تی به دواى زانستیک بگه رپێت سوودی دنیا و دواړوژی تیا بیت، خودا ده فهرمووئ: ﴿وقل رب زدنى علما. واتا: بلێ په روه ردگارا زانست و زانیاریم زیاد بکه﴾ طه: ۱۱۴.

پیغه مبه ر ﷺ ده فهرمووئ: ((داواکردنى زانست و به دوا داگه رانی فه رزه له سه ر هه موو موسلمانیک)) رواه ابن ماجه ۸۱/۱.

له ژیر رۆشنایی ئەم نایهت و فهرموودانه ئافرهت ده زانی ئەم فهرمانه هه ردووکیان ده گریته وه، له گه ل پیاو یه کسانه له فیروونی زانسته کانی فه رزی عه ین و فه رزی کیفایه له وه ته ی زانست هه بووه له کۆمه لگه ی ئسلامی.

ئافرهتی موسلمان له و کۆمه لگه خوا ییه هه ر له سه ره تای ئیسلامه تییه وه نرخى زانستى ده زانی، بۆیه ژنانی یاریده ده ران به پیغه مبه ریان ده وت: ((رۆژیکمان بو دانی تیایدا فیرو زانست بین)) چونکه پیاوه کان هه موو کاتیکیان بردووه، پیغه مبه ر ﷺ فهرموو: واده ی ئیوه له مائی فلانه که سه. جا له رۆژی دیاریکراو هاته لایان و نامۆژگاری کردن و یادی خستنه وه و فیرو کردن)) فتح الباری ۱۹۲/۱.

ئافرهتی موسلمانى ئەو کاته پروی کردبووه داواکردنى زانست، له پرسیارکردن ده رباره ی ئەحکای ناینه که ی شه رمی نه ده کرد" چونکه پرسیارى له باره ی حق و راستى ده کرد، خوداش له

ئاستى ھەق شەرم ناكات. خاتوو عائشە دەلى: ئەسمائى كچى يەزىدى بن السكّن الانصارىه^(۱)، پرسىياري كىرد لە پىغەمبەر ﷺ دەر بارەى خۆشوشتن لە بىنويىژى، پىغەمبەر ﷺ وەلامى داىهەو: ((ھەر يەككە لە ئىوہ ئاو و پروەككى بۆغۆش دەھىننى، و خۆى باش خاوين دەكاتەو، پاشان ئاوى بەسەر خۆيدا دەكات، پاشان پەرۆككى بۆغۆش دىننى و خۆى باش پىخاوين دەكاتەو)) ئەسماء وتى: چۆن خۆى پىخاوين دەكاتەو؟ فەرموى: سبھان اللہ، خۆتى پىخاوين دەكەيتەو. خاتوو عائشە بە نەھنى چىرپاندى بە گوئى: شوئەنەوارى خۆينەكەى پىخاوين دەكەيتەو)) ھەروا ئەسماء لە بارەى خۆشوشتن لە لەش پىسى پرسىياري لە پىغەمبەر ﷺ كىردو، پىغەمبەر ﷺ فەرموى: ((ئاو دەھىننى و خۆتى پىخاوين دەكەيتەو بە باشى، پاشان ئاو بەسەر سەرت دابكە و پەنجە بھەرە ئاو قژى سەرت و لىي بھىشەنە تا دەگەيتە ھەموو شوئىنكى سەرت، پاشان ئاو بەسەر سەرتدا برژىنە)) فتح البارى ۱/۴۱۴ و صحيح مسلم ۴/۱۵-۱۶. خاتوو عائشە دەلى: ((باشترىن ژن ژنانى ئەنصارە، شەرم و ھەيا قەدەغەى نەدەكردن لە تىگەيشتن لە ئاين)) فتح البارى ۱/۲۲۸ و صحيح مسلم ۴/۱۶.

ام سلیم كچى مىلھان دايكى ئەنەس بن مالك ھاتە لای پىغەمبەر ﷺ وتى: ئەى پىغەمبەر خا، خوا لە ئاستى ھەق شەرم ناكات، ئايا ئافرەت خۆشوشتنى لەسەرە ئەگەر خەوى بىنى (ئىحتىلام بوو)؟ فەرموى: ((بەلى، ئەگەر ئاو بىنى)). ئوم سەلەمە لە شەرمانا سەرى خۆى داپۆشت و وتى: ئەى پىغەمبەر خا ئايا ئافرەتیش ئىحتىلام دەبى؟ فەرموى: ((بەلى خاك بەسەر، ئەى بەچى كۆرەكەى شىوہ دەكات)) فتح البارى ۱/۲۲۸ و صحيح مسلم ۳/۲۲۳، ۲۲۴. لە گىرانەوہىە كىترى مسلم، ام سلیم ھاتە لای پىغەمبەر ﷺ و عائشە لەلابوو، كاتى ام سلیم ئەم پرسىياري كىرد، عائشە وتى: ئەى ام سلیم ئابروى ژنانىت بىرد، خاك بەسەر، پىغەمبەرىش ﷺ فەرموى بە عائشە: بەلكو تۆ خاك بەسەر، ئەى ام سلیم با خۆى بشوات ئەگەر ئاوى بىنى)) صحيح مسلم ۳/۲۲۰.

(۱) لە ژنە ئاودارەكانى ئىسلامەو، وتارىيىژى و تىكۆشەر بوو، بەيەتى داوہ پىغەمبەر ﷺ و، بەشدارى جەنگى يەرموكى كىردو و ۷ سەربازى رۆمى بە دىنگەى رەشمالەكەى كۆوشتوو.

ئافرهتی موسلمان له سهرده می پیغه مېهر ﷺ هه رگیز نه ده گه پايه وه و دوودلئی نه ده کرد له روونکردنه وهی حوکمی شهرعی له پیغه مېهر ﷺ و راسته وخۆ پرسپاری ده کرد له باره ی شه وهی له سهری داده به زئی، هه ر کاتئ گومانی هه بووايه له فه توای یه کئ، یا له راستی فه توکه دلنیا نه بووايه، به وردی به دواي تیگه یشتنی پرسپاره وه بوو تا ده گه یشته دلنیا یی، ئافرهتی موسلمان ی روشنیری ژیر ده بی وایی“ (سُبُعَة بنت حارث الاسلمي) که خیزانی سعد کور ی خه وله بوو، له به ره ی عامر بن لوئهی بوو، له وانه بوو به شداری جهنگی به در بوو، له حه جی مالئاوایی کۆچی دوا یی کرد، سوبه یعه ش دوو گیان بوو، هیئده ی پی نه چوو دوا ی مردنی می بردی کۆر په که ی دانا، کاتئ له زه یستانی خاوین بوویه وه، خۆی جوان کرد بۆ خوازیئنی کاران، له و کاته ابو السنابل بن به عکه ک (بیاویک بوو له به ره ی عبدالدار) لیئ هاته مال وه و پیئوت: ده تبینم خۆت جوان کردو وه بۆ خوازیئنی کاران، ده ته وئ شوو بکه یته وه؟ سویند به خوا تا ۴ مانگ و ۱۰ رۆژ تیئنه پهری شوونا که یته وه. سوبه یعه ش ده لی: کاتئ وای پی م وت خۆم پیچایه وه تا شه و هات، هاته لای پیغه مېهر ﷺ و پرسپارم لیئ کرد له م باره یه وه، فه توای بۆ دام به وه ی له و رۆژی کۆر په که م دانا وه ئازاد بووم، فه رمانی پیئکردم به شوو کردنه وه هه رکاتئ بۆم گونجا)) فتح الباری ۳۱۰/۷ و صحیح مسلم ۱۱۰/۱۰.

وردیئنی سوبه یعه له روونکردنه وهی حوکمی شهرعی و دلنیا بوون لیئ، خیر و به ره که ت و سوودی هه بوو، نه ک ته نه ا بۆ سوبه یعه، به لکو بۆ سه ره جه م موسلمانان تا رۆژی دوا یی“ چونکه کۆمه لی زانایانی پیئشینه و دوا یینه ئه م فه رموو ده یان کردۆته فه توا، له سه رووی هه موویانه وه چوار ئیمامه ککه، ده لئین: عیده ی ئافره تی می برد مردوو، دانانی کۆر په که یه تی، ته نانه ت نه گه ر راسته وخۆ له پاش مردنی می بردی کۆر په که ی دابئی، شه وا خۆی ده شوات و عیده ی ته واوده بیئت، راسته وخۆ می برد کردنه وه هه لال ده بی بۆی. شرح النووی لصحیح مسلم ۱۰۹/۱۰.

ئیسلام داوا کردنی زانستی واجب کردو وه له سه ر ئافره ت و پیاو که ده فه رموو ی: ((داوا کردنی زانست فه رزه له سه ر هه موو موسلمانیک)) و اتا: واجبه له سه ر هه موو مرۆفیک ی موسلمان که دوو شه هاده که ی هیئابی، چ پیاو بی چ ئافره ت، بۆیه جیی سه رسورمان نییه ئافره تی موسلمان

شهیدای زانست بئ، پرووی تی بکات، به تیگه یشتنه وه گرنگی به پرسه کانی بدات. له هه موو کاتیک ئافره تی موسلمان خۆی پازاندۆته وه به زانستی به سوود، پهی بردووه به کاریگه ری و شوینه واری له سهر مناله کانی و خیزان و کۆمه لگه که ی، بۆیه ده بیینی به ده روونیکی پر له ویست و دنیای و تینوو پرووده کاته ده سته که وتنی زانستی سوود به خش بۆ ناین و دنیای.

ئافره تی موسلمان پیویسته چی فیر بییت و لئی شاره زاییت

یه که م شت ئافره تی موسلمان پیویسته لئی شاره زاییت، قورشان خۆیندنه وه یه، به ته جوید و پافه که یه وه، پاشان زانسته کانی فەرمووده و ژیاننامه، هه والی هاوێ و تابعین له ئافره ته ناو داره کانی ئیسلام، هه روا نه وه ی گرنگه له نه حکامه کانی فقه ده یخوینیته وه، بۆ نه وه ی په رستش و مامه له کانی دامه زراوین و، زانینی نه حکامه کانی تاینه که ی له سهر بنه مایه کی پته و بییت.

پاشان پرووده کاته یه که م تاییه قه ندی خۆی له ژیان، نه ویش گرنگی دانه به مال و میرد و خیزان و مناله کانی “چونکه ئافره ت نه و دروستکراوه یه که خودا تاییه تی کردووه به وه ی خۆشی و به خته وه ری و ئارامی و گه شابه یی بخته مالی هاوسه ریتی و دایکایه تی، هه ر ئافره ته که ئیسلام به ر په رسیاریه تی گه وه ری په روه رده کردنی نه وه کان و دروستکردنی پاله وانان و پیگه یاندنی نه وه ی زۆر ژیر و هۆشیاری پی سپاردووه. له م روانگه وه وته ی نه سته ق و په ندی زۆر وتراوه، له وانه: (فتش عن المرأه) واتا: (به دوا ی ئافره ت بگه ری) وه (وراء کل عظیم امرأه) واتا: (له دوا ی هه موو مه زنیك ئافره تیك هیه) وه (ان التي تهز المهد بیمنها تهز العالم بشمالها) واتا: (نه وه ی به ده سستی راستی بییشه که ده هه ژینی به ده سستی چه پی جیهان ده هه ژینی) ... هتد. ئافره تیش ناتوانی هه موو نه وانه پیشکه ش بکات نه گه ر بیرو هۆشی کراوه نه بییت، هزی رووناک نه بییت، که سایه تی به هیژ و ده روونی بیگه رد و خوره وشتی به رز نه بییت، له ژیر نه م رۆشنا ییه وه پیویست ده کات گرنگی زیاتر به دریت به په روه رده و فیرکردن و ئاراسته کردن و رینمایی کردنی ئافره ت بۆ دروستکردنی که سایه تیه موسلمانانه تاییه تیه که ی.

له حيكمت و دانایی دانيه كه فتر كردن و رۆشنير كردنی پياو و نافرته وه كوو يهك بن له هه موو شتيك، به لكو هه ندي شت هه نه تاييه تن به نافرته، پياو ناتواني پتي هه لسي، شتانيكيش هه ن تاييه تن به پياو، نافرته ناتواني پتي هه لسي، يا به واتايه كيتر “هه ندي كار هه نه نافرته بۆ دروستكراوه، هه ندي كاريش پياوي بۆ دروستكراوه، هه ر يه كه يان شه وه ي بۆ ئاسانكراوه كه بۆ دروستكراوه. كاتي نافرته موسلمان پرووده كاته خویندن و تاييه تمه ندي بوون، ده بي رينمايي ئيسلامي مه زني له بهرچاو بيت له پرووي پي كه اته ي عه قلي و ده رووني و كۆمه لايه تي، به جورتيك فيربونه كه ي شاياني بكات به هه لسان به ئهركي بهرته خۆي كه بۆ دروستكراوه، تا بيته كه سيكي رۆشنير و بهر هه مه ي و بنياتنه ر له ناو خيزان و كۆمه لگه و نه ته وه كه ي، نهك و ينه يه كي هاوشيو ي پياو بيت و مملاني ي له گه لدا بكات له كار و پيشه و جينگاي بگريته وه له ناو ريزي پياوان، وهك چۆن ته مه ده بينين لهو كۆمه لگايانه ي جياوازي ناكه ن له پرۆگري مه كاني خویندن و ياسا و دامه زرانن له نيوان پياو و نافرته.

نافرته له هه ر زانستي ك تاييه تمه ندي بي، ده بي په يوه ست بي به ورده كاري و كارامه يي و تواناداري تييدا، له سه ر جوانترين شيوه به نه نجامي بگيه ني، وهك ملكه چي بوون و گوپرايه لي بوون بۆ رينمايي پيغه مبه ر ﷺ كه ده فهرمووي: ((خودا خوشي ديته له وه ي ئه گه ر يه كيكتان كاريكي كرد به جواني و وردی بيكات)) رواه البيهقي ۳۳۴/۴.

ساره زابووني نافرته موسلمان له زانست

ويپاي شه ي ده رگا كاني زانست كراوه ن به پرووي نافرته موسلمان، هه رچي هه زيكات فيري ده بيت، خۆي به جوانكاريه كاني ده رازينيته وه، به لام مه رجه به هۆيه وه مي يانه يي و سروشتيه كه ي له كه دار نه بيت، هۆش و ههستي رووناك كاته وه، گه شه بدا به كه سايه تيه كه ي. شه وه تا داكي باوه داران عاتشه سه رچاوه ي يه كه م بووه بۆ فهرمووده و سونه تي بي گه رد، يه كه م فه قئ بووه له ئيسلام، له كاتي ك له هه رته ي لاويدايه و ته مه ني هيشتا نه بۆته ۱۹ سال.

امام الزهري ده ليت: ((نه گه ر زانستي عاتشه كۆبكريته وه به راورد بكري به زانستي هه موو خيزانه كاني پيغه مبه ر ﷺ و هه موو ژنان، هيشتا زانستي عاتشه باشت و زۆتره ده بي))

الاستيعاب ١٨٨٣/٤ والاصابه ١٤٠/٨. چەندین جار گەورە هاوێلان پەنایان بۆ وتەمی عائشە بردوووە بۆ یەکلایبۆنەووە و راستە پرا بوون لە بارەیی بنەماکانی ناین و وردەکاریەکانی قورئان.

رەئی پێکاو و بیروھۆش فراوانی عائشە تەنھا لە پرسەکانی ئاین نەبوو، بەلکۆ وەك زانای موسلمانان (عورووی کۆری زوییر) کە هاشامی کۆری لێی دەگیریتەو، دەلی: ((کەسیکم نەبینیووە لە عائشە شارەزاتر و زاناتر بێ لە فەقە یا لە بواری پزیشکی یا لە شیعەر))^(١).

خاتوو عائشە ئافەرەتیکی بلیمەت و ژیریوو، بوونی لە نزیک پیغەمبەر ﷺ وایکرد ببیتە گەنجینەی زانیاری. بوخاری لە کتاب العلم لە ابی مولیکە دەگیریتەو: خاتوو عائشە هەر شتیکی ببیستایە و نەیزانیایە بەدوایدا دەچوو تا دەیزانی، جاریکیان پیغەمبەر ﷺ دەفرمووئ: ((هەرکەس لێپرسینەوێ لە گەڵ بکریت ئەشکەنجە دەدریت)) عائشە وتی، وتم: ئەی خوا نافەرمووئ: ﴿فسوف يحاسب حسابا يسيرا. واتا: پاشان لێپرسینەوێ کە ئاسانیان لە گەڵ دەکەین﴾ وتی: فرمووی: ((بەلکۆ ئەمە تەنھا وەستانە لەبەر دەستی خوا، بەلام هەرکەسێ لێپرسینەوێ و بەدواداچوونەوێ لە گەڵدا بکریت تیا دەچیت)) فتح الباری ١/١٩٦.

خاتوو عائشە وێرایی ئەو هەموو زانستە، زمانیشی زۆر پاراو و قسە زان بوو، کاتێ قسەیی بکردایە سەرئەجی خەلکی رادەکیشتا، دلی کە مەندکیش دەکردن. الاحنف بن قیس دەلی: گویم لە وتاری ابوبکر و عومەر و عوسمان و عەلی و خەلیفەکانی تری پاش ئەوان بوو، هیچ قسەییەکم نەبێستوووە وەك قسەیی عائشە پاراو و چاک و باش لە دەم دەربێجێ.

موسی کۆری تەلخە دەلی: ((کەسم نەبینیووە لە عائشە زمانی پاراوتر بێ)) أخرجه الترمذي ٣٦٤/٥.

ئافەرەتیکی تر لەوانەیی شارەزای زانست بوو، کچی (سعید بن المسیب کە زانای سەردەمی بوو) و پازی نەبوو کچە کەیی بداتە کۆری ئەمیری باوەرداران (عبدالمک بن مروان)، بەلکۆ لە یەکی لە قووتابیە چاکخوازەکانی کە زانستی لەلای دەخویند کە ناوی (عبدالله بن وەداعە) بوو مارەیی

(١) تاریخ الطبری: حوادث سنة ٥٨، والسمط الثمین: ٨٢، والاستيعاب ١٨٨٥/٤.

پړی، ثم عبدالله یه کاتې بڼه که مجار چووه لای هاوسره که ی، بینې له هه موو خه لک جوانتره، له هه موو کهس زیاتر قورثانی له بهره، له هه موو کهس زیاتر شاره زایه به سونه تی پیغه مېهر ﷺ و مافه کانی هاوسره که ی. بهیانی دواى شهوى یه که م، عبدالله هه لسا بجیته دهره وه، هاوسره که ی پی و ت: بڼه کوئ؟ وتی: ده چمه کورې باوکت (سعید بن المسیب) تا زانست فیرم، پی و ت: دانیسه بامن له زانستی سه عیدت فیربه کم. عبدالله یه ک مانگ له مالوه له زانستی ثم کچه فیرو دهبوو و نه ده چووه کورې سعید.

ثافره تیکی تری زانا و شاره زان (فاتیمه) کچی (علاء الدین السمرقندی) یه، دانه ری پهرتو وکی (تحفة الفقهاء) یه، سالی ۵۳۹ کچی دواى کردووه، فاتیمه ش له باوکیه وه فقه و زانایی و هرگرتووه و تحفه ی باوکی شى نه زبه رکردووه. باوکی دایه شوو بڼه کی له قورتاییانی که ناوی (علاء الدین الکاسانی) بو، که زور کارامه و لیها تووو بوو له زانستی (الاصول والفروع) و دانه ری پهرتو وکه مه زنه که یه تی (بدائع الصنائع) ه که رافه ی تحفه ی الفقهایه و له لای ماموستا که ی خویندوویه تی ه وه، زور پی دلخوش بووه، کردوویه تی ه مارهی کچه که ی، که زوریک له پاشا کانی روم داویان کردبوو، به لام باوکی نهیدان و ثم قورتاییه ی له وان بالاتر گرت، بویه زاناکانی سه رده می ثم دهیانوت: ((توحفه که ی ثمی رافه کردو و ه ویش کچه که ی لیخاره کرد)). ثم ثافره ته پیش شوو کردنی به شداری فه توای باوکی ده کرد، هر فه توایه ک ده رچووبایه خه تی خوی و باوکی له سه ربوو، کاتې شووی به خاوه نی (البدائع) کرد، فه تواکه ده رده چوو خه تی خوی و باوکی و میړدی له سه ربوو، هه ندی جار میړده که ی هه لای ده کرد، فاتیمه ده یگیرایه وه بڼه سه ر راستیه که ی.

ته نها نه وانه ثافره تی موسلمانى شاره زان و زانای نیسلام نه بوونه، به لکو هی تری هی نده زورمان هه نه که له ژماره نایه ن، نه وه تا ابن سعید به شیکی له پهرتو که که ی له ژیر ناو نیشانى (الطبقات لراویات الحديث من النساء) گریډاوه، که تیایدا هاتوته سه ر باسی زیاتر له ۷۰۰ ثافره ت که فهرموو و ده یان له پیغه مېهر ﷺ گپړاوه ته وه، یا له هاوه لانی متمان ه پیکراو، له وانیش ه وه کومه لیک له زانایانی ثم ناینه و پیشه نگانى موسلمانان گپړاویانه ته وه. یه کی له وانه الحافظ ابن عساکر که

له سالی ۵۷۱ کۆچی دوايي کردووه، له هه موو فەرموووده گێرهوه کان متمانە پیکراو و پاستگۆتر بووه، بەجۆریک ناوزه دکراوه به (حافظ الامه) ئەم زانییه ههشتاو ههندیك له مامۆستا و فێرکاره کانی ئافرهت بوونه^(۱). وێرای ئەوهی ئەم پیاوه زانییه له بهشی رۆژههلاتی دهولهتی ئیسلامی تینهپهپیوه، چونکه نهچۆته میصر و ولاتی مهغریب و ئەندهلس، که ئەم ولاتانه پرتیبون له ئافرهتی خاوهن زانست و زانیاری، لێرهوه بۆمان دهردهکهوی که ئەوانهی ابن عساكر پێیان نهگهیشتووه ژمارهیان زۆر زیاتره لهوانهی پێیان گهیشتووه.

لهو ئافرهتانهی له صحیحی بوخاری فەرمووودهیان گێراوتهوه و ناویان هاتوووه: (اللامعة: ست الوزراء وزیرة بنت محمد بن عمر بن اسعد بن النعمان التميمي) و (کريمة بنت احمد المروزي) که ابن حجر العسقلانی له پێشهکی کتابة کهی فتح الباری باسی کردوون.

ئوهی زیاتر ئافرهتی موسلمان بهرز و پاک و بێگهرد رادهگرێ ئەوهیه: ئەوانهی لهسهروهه ناویان هاتوووه لهوانهی فەرمووودهیان گێراوتهوه، زۆر به پاستگۆیی و دهستپاکی گێراویانهتهوه، دوور له ههرجی گومان و تاوان و ترازانه، بهجۆریک زۆر له پیاوان پێینهگهیشتون. ئەوهتا امام الحافظ الذهبي له کتابی (میزان الاعتدال في نقد رجال الحديث) تیایدا ۴۰۰ فەرموووده گێرهوهی تاوانباری له پیاوان لێدهرکردووه، پاشان ده‌لێت: ((نه‌مزانیهوه هیچ یه‌کیك له ئافره‌تان تاوانبار کرابێت یا که‌سیك فەرموووده‌ی لی وەر نه‌گرتبێت))^(۲).

ئافره‌تی موسلمانێ ئەم چه‌رخه، کاتی له‌به‌رده‌م ئەم که‌لتوو‌ره ریزداره‌ی ئافره‌تی موسلمان له میژوو ده‌وه‌ستی، ته‌نها خو‌شه‌ویستی و ڕووکردنه‌ زانستی زیادده‌بی“ چونکه ئەم ئافره‌تانه ته‌نها به زانست ناودار و هه‌میشه‌ زیندوو ماونه‌ته‌وه و ئەو شوێن و پله‌وپایه‌ به‌رزه‌ی له میژوو ده‌ستکه‌وتوو، ته‌نها زانستی به‌سوود و پێنمایی دروست بیروه‌و‌ه‌شی گه‌شه‌پێدان و پای دروست و دووربینی و هێزی به‌خشی به‌ که‌سایه‌تی و عه‌قلیان.

(۱) طبقات الشافعية ۲۷۳/۴.

(۲) میزان الاعتدال ۳/۳۹۵.

دووره له نهفسانه و قسه و کرداری پرو پوچ

کاتې ئافره تی موسلمان پرووده کاته زانست ده بی زور خوی دوور بگری له نهفسانه و شتی پروپوچ که له میشکی هندی له ئافره تانی نه فامدا هیه، به لکو ئافره تی موسلمان ده زانی هر که سی دوی نهفسانه و جادو و بیدعه بکه وی گونا هی گه وری نه فامداوه که کرده وی مرو فی باوهر دار پووجه له ده کاته وه و هره شه له قیامه تی ده کات مسلم له هندی له خیزانه کانی پیغمبر ﷺ ده گیریته وه، فرمووویه تی: ((هر که سینک بجیته لای جادو گهریک و له باره ی شتیک پر سیاری لی بکات نهوا نویژی ۴۰ شه وی لی وهر ناگری)) صحیح مسلم ۲۲۷/۱۴.

ههرو ابو داود له سونه نی خویدا له ابو هورهیره وه ده گیریته وه: پیغمبر ﷺ فرمووویه تی: ((هر که سی بجیته لای جادو گهریک و باوهر به قسه کانی بکات، نهوا ده رچووه له وهی بو سهر محمد دابه زیووه)) اخرجه ابو داود ۲۱/۴.

له خویندنه وه دانابری

کاری مال و نه رکه کانی دایکایه تی ئافره تی موسلمان دانابری له خویندنه وه چونکه ئافره تی موسلمان ده زانی خویندنه وه ده سته که وتی بیرو هوشه له زانست و زانیاری، خوراک کی کراوه یی و پیگه یشتن و گه شه و به رزی پی ده به خشی.

به لکو ئافره تی موسلمانی شاره زا به ئاینه که ی، ده بی کات چرکاته وه و ماوه مباوه په رتو وکیک یا گو فاریکی به سوود بخوینیته وه، تا بیرو هوشی ده وله مهند بکات لهو نویکاریانه ی که زانیان و نه دیان و روشن بیران دایانه یناوه له لیکنۆلینه وهی فیکری و کومه لایه تی و ویزه یی و زانستی، تاوه کو تادی ئاسوی بیر و هزری فراوانتر بی، گه غینه ی زانیاریشی گه شه ی تپکه وی.

ج- گیانه که ی

پابه نده به خواپه رستی و خاوتنکردنه وهی دهروون:

ئافره تی موسلمانی روشن بیر به ئاینه که ی، گیانه که ی به په رستش و یادی خوا و خویندنه وهی قورئان خاوتن ده کاته وه، هه میشه بو ئه م مه به سته چند کاتیکی دیاریکراوی هیه و

لیئدوانا کهوئ. وهك چۆن گرنگی و بایهخ ده‌دات به جهسته و بیروهۆشی ئاوه‌هاش بایهخ ده‌دات به گیانه‌کهی “ چونکه ئه‌و سێ پیکهاتهیه مافیان هه‌یه له‌سه‌ر مرۆڤ. کارامه‌یی و سه‌لیقه‌یی مرۆڤیش له‌ باش راگرتنی هاوسه‌نگی ده‌رده‌کهوئ له‌ نیوان جهسته و هۆش و گیان، لایه‌نیکیان به‌گه‌وره‌تر ناگرئ له‌لایه‌نه‌که‌ی تر “ چونکه له‌ راگرتنی هاوسه‌نگی ئه‌م لایه‌نانه‌ مسۆگه‌ربوونی دامه‌زراندنی که‌سایه‌تیه‌کی میان‌په‌وه‌ی هاوسه‌نگی پێگه‌یشتوو هه‌یه که په‌یوه‌سته به‌ په‌رستش و خاوی‌نکردنه‌وه‌ی ده‌روون.

ئافه‌رتی موسلمان مافی ده‌روونی خۆی ده‌دات به‌ خاوی‌نکردنه‌وه‌ی گیانه‌که‌ی به‌ په‌رستش، به‌ ده‌روونیکی ئارام و هیمن و زه‌مینه‌ساز بۆ چوونه‌ ناو کرۆکی واتاکان ڤوو له‌ په‌رستش ده‌کات، تا له‌ توانای دابیت دوورده‌بیت له‌ گاله و ده‌مه‌قالتی و سه‌رقالتی له‌کاتی په‌رستشدا، نوێژه‌که‌ی له‌ باریکی هیمناو بیریکی روون و بێگه‌رد ئه‌نجامده‌دا، به‌جۆریک ده‌روونی واتاکان هه‌لمژئ له‌وه‌ی له‌ نوێژه‌ ده‌یلت له‌ قورئان و زیکر و ته‌سبیحات، پاش نوێژه‌ که‌میك بۆ ده‌روونی خۆی خالتی ده‌کاته‌وه و سبحان الله ده‌کات و چه‌ند ئایه‌تیك له‌ قورئان به‌وردی و تیگه‌یشتنه‌وه‌ ده‌خوینئ، ماوه‌ ماوه‌ش سه‌یریکی خالتی خۆی ده‌کات و به‌لای په‌فتار و گوفتاره‌کانی ده‌وه‌ستئ، ده‌روونی سه‌رزه‌نشته‌ ده‌کات له‌ بینینی هه‌ر سه‌رپێچه‌یه‌ک یا که‌م و کورتیه‌که‌، به‌و شیوه‌یه‌ په‌رستش به‌ره‌مه‌می چاوه‌پوانکراوی لێدیتته‌ به‌ره‌م له‌ خاوی‌نکردنه‌وه‌ی ده‌روون و بێگه‌رکردنی وێژدان له‌ پیسی سه‌رپێچی و تاوان، هه‌رچی فێلی شه‌یتان هه‌یه له‌ پارپی به‌رده‌وام ڤوچه‌لل ده‌کاته‌وه، جا ئافه‌رتی موسلمانێ پارێزکاری راستگۆ له‌وانه‌یه‌ هه‌له‌ بکات، یا که‌م و کورتی هه‌بیت، هه‌ندێ جار له‌وانه‌یه‌ قاجیشی بجزئ، به‌لام خێرا وه‌ئاگا دیتته‌وه و داوای لێخۆشبوون ده‌کات و په‌شیمان ده‌بیتته‌وه “ وهك خوای گه‌وره له‌ سوره‌تی الاعراف: ۲۰۱ که‌ پیشتر راڤه‌ کراوه.

بۆیه پێغه‌مبه‌ر ﷺ به‌ هاوه‌لانی ده‌فه‌رمووو: ((باوه‌رتان تازه‌که‌نه‌وه)) وتیان: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا، چۆن باوه‌رمان تازه‌که‌ینه‌وه؟ فه‌رمووی: ((زۆر لا اله الا الله دوباره‌ که‌نه‌وه)) رواه احمد ۳۵۹/۲.

ئافرهتى موسلمانى پارىزكار بۆ بەھىزكردنى گىيانى و خاوينكردنەوى دەروونى ھەمىشە پەنا دەباتەبەر پەرستش و زىكر و سەرزەنشكردنى خۆى و لەبەرچاوغرتنى ترسى خوا و چاودىريەكەى لەسەر ھەموو كەردەھەكانى، ھەرچى خوا پىيپرازى بىت دەيكات، ھەرچى نىگەرانى بكات وازى لىدەھىنى. بەم شىۋە پاستەپى دەبىت و سنوور نابەزىنى و لارناكاتەو لە پىي پاست.

ھاوپىي خواناس ھەلدەبژىرى و پابەندە بە ئامادەبوون لە كۆرى ئيمان

ئافرهتى موسلمان بەمەبەستى گەيشتن بەم بەرزى ھاوپىي پارىزكار و خواناس ھەلدەبژىرى، كە لە دەربىنى خۆشەويستىيەكەى بۆى دلسۆزە، ئامۆژگارى دەكات، ناپاكى لەگەل ناكات نە لە مامەلە نە لە گفتوگۆ“ چونكە ھاوپىي چاك كاريگەرى زۆرە لەسەر بەردەوامبوونى ئافرهتى موسلمان و رازاندەوى بە باوى چاك و بەرز“ چونكە زۆرەى كات مەژۆ وىنەيەكى ھاوشىۋە لە خورەوشت و پەفتارى ھاوپىيەكەى، وەك شاعىر دەلى:

عن المرء لا تسأل وسل عن قرينه فكل قرين بالمقارن يقتدى^(۱)

واتا: پرسیار لە خودى كەس مەككە بەلكو پرسیار لە ھاوپىيەكەى بكە“ چونكە مەژۆ شوپىنكەوتە و پەيرەوكارى ھاوپىيەكەىتى.

ھەروا ھامووشۆكردنى خەلكى باش بەلگەيە لەسەر پىزدارى و بەرزى دەروون. وەك شاعىر دەلى:

بعشرتك الكرام تعد منهم فلا ترين لغيرهم ألوفا^(۲)

واتا: تۆ بە ھامووشۆكردنت و ھەلكردنت لەگەل مەژۆى بەرز و بەرپىز ھەژمار دەكرى بە يەكئ لەوان، بۆيە ناتىبن لەگەل كەسانى تر ھەلەكەى.

لەم پوانگەو پىويست دەبى لەسەر مەژۆ ھاوئىتى مەژۆى چاك بكات و دووربى لە مەژۆى خراب، وەك عەدى بن زىد العبادى دەلى:

(۱) سەبىرى عەدى بن زىد العبادى بكە للمؤلف: ۱۷۲.

(۲) ئەوئى ئەم شىعەرى و تۆو نەمەلۇزىوئەتەو.

إذا كنت في قوم فصاحب خيارهم ولا تصحب الالدي فتدري مع الردى

واتا: نه گهر له ناو کۆمه لیک بووی هاوه لیتی چاکه کانیان بکه، نه که ی هاوه لیتی خراپه کانیان بکه ی نه بادا وه کوو نه وان نرم و ریسوا بی.

نافره تی موسلمان هه ولده دات ناماده ی نهو جوړه کۆرانه بیت که باسی نسلام و به رزیه که ی ده که نه له دروستکردنی تاك و خیزان و کۆمه لگه، نهو وتارانه ی باس له ده سه لاتی مه زنی خوا ده که نه و به خششه کانی بو سهر دروستکراوان، و په یمان ده دن به په یوه سته بوون به فه رمانه کانی و دوور که وتنه وه له نه هیه کانیو، پووکردنه گوپړایه لی و ملکه چی، به م جوړه کۆرانه ده روون نه رم ده بیت، گیان خاوین ده بیت وه، نه دنامه کان ملکه چ و خاشع ده بن، دواتر مروؤ به رزده بیت وه و دلی پرده بیت له رو شنایی باوه ر، بویه عبدالله بن په واحة ﷺ هه رکتی گه بیایه یه کی له هاوه لانی پیغه مبه ر ﷺ ده یوت: ((ده وه ره با ساتیک باوه ر به خودا بینین))، نه م قسه یه ی عبدالله ده گاته وه به پیغه مبه ر ﷺ و ده فه رموو ی: ((خودا په حم به کوپړی په واحة بکات، به راستی حه زی له و کۆرانه یه که فریشته کان شانازی پیوه ده که نه)) رواه احمد ۳/۲۶۵.

هه روا خه لیفه عمر ﷺ زورجار په ست ده بوو له کاره کانی خه لافه تی و نه رکی داد په روه ری، جا ده ستی پیاو یك دوو پیای دی ده گرت و ده یگوت: ((ده وه رن با باوه رمان زیاتر که یین))، نه جا ده ستی ده کرد به یاد کردنی خوی مه زن. حیاة الصحابة ۳/۳۲۹.

پیشه وا عه مبه ر ﷺ و پړانی نهو هه مو ته قوا و باوه ره قووله و جوانی کردار و په رسته شی هه یبوو، هه ستی به پیویستی خاوین کردنه وه ی ده روون ده کرد ماوه نا ماوه. هه روا معاذ بن جبل ﷺ به هاوه لانی ده وت: ((وه رن دانیشن با ساتیک باوه ر بینین)) حیاة الصحابة ۳/۳۲۹.

موسلمان به رر سیاره له به هیز کردنی گیانی و خاوین کردنه وه ی ده روونی، هه میسه پالنانی به ره و به رزی و به رده وام پاراستنی له به ره وه نرم چوون، وه ك خوا ده فه رموو ی: ﴿وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا، فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا، قَدْ أَفْلَحَ زَكَّاهَا، وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا﴾ الشمس: ۷-۱۰.

له م سونگه یه وه نافره تی موسلمان داواکراوه هاوړتی چاک و کوپ و ژینگه ی باش هه لېژیری که گیانی به ره و به رزی ده بن، هیز ده به خششه کرداره کانی، بینگه ردی ده دن به ده روونی، خودا

ده فەرمووئ: ﴿وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الدُّنْيَا وَلَا تُطِيعَ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرْطًا. وَاثَا: له گەل ئەو باوەردارانەى هەمیشە یادی خوا دەکەنەووە له کۆرى ئەوانا ئارامبگرە، پشتیان تێمەککە و بەکەم سەیریان مەککە، دەتەوێ لە کۆرى گەورە پیاوان دانیشی و ئەو هەزارانە فەرمۆش بکەى، بەگوێی ئەوانە مەککە کە دلیانمان مۆرى بێ ئاگایى لێداووە و دواى ئارەزووى دەروون کەوتوووە و گومرا بوووە﴾ الکەف: ۲۸.

وێردەکان و پارانەووەکان زۆر دوبارە دەکاتەووە

یەکنێ لەو هۆکارانەى پالێشت بۆ ئافرەتى موسلمان لە بەهێزکردنى گیانى و گرێدانى دلێ بە خوا: ئەزبەرکردنى چەند پارانەووە و وێردیکە لە پیڤەمبەر ﷺ لە هەموو ئەو کردارانەى کە لە پیڤەمبەرەووە ﷺ چەسپاووە تیایدا دوعا و پارانەووەى هەبووە، “هەک پارانەووەى دەرچوون و هاتنە مال و نوستن و... هەتد، پیڤەمبەر ﷺ هەر کارێکى بکەدایە پرۆوى لە خوا دەکرد و دەپارایەووە، پیڤەمبەر ﷺ هاوێلانیشى هانەدا پابەندبن بەم نزا و پارانەوانە و دوبارە کردنەووەى.

ئافرەتى موسلمانیش پەڕەوێ پیڤەمبەر ﷺ دەکات و هەمیشە لە کاتەکانى و بۆنەکان بەپێى توانا نژادەکات، بەمەش دلێ پەڕەوێست دەبێ بەخوا، گیانى پاک دەبێتەووە، هەست و هۆشى بەرز دەبێتەووە، باوەرپیشى پتەو دەبێت.

ئافرەتى موسلمانى ئەمڕۆش زۆر پتووستى بەم تۆیشووە گیانییە هەیه بۆ پاک ڕاگرتنى دەروونى و دوورخستنەووەى لە بەلە و ئاشوبى سەردەم و خراپەکاریەکانى کە ئافرەتى بەرەو نەزمى بردووە لە زۆریک لە کۆمەلگە دوورە پەڕیزەکان لە پێنمابى خواو، بەرەو ئاگرى بردون، پیڤەمبەر ﷺ دەفەرمووئ: ((سەیری ئاگرم کرد بینیم زۆربەى خەلکەکەى ئافرەتە)) صحیح مسلم ۵۳/۱۷. ئافرەتى موسلمانى ڕۆشنبیریش رێگای خۆى دەدۆزێتەووە، کارى چاکە زۆردەکات تا لەم چارەنووسە دژوار و ترسناکە رزگارى بێت کە شەیتانەکانى ئادەمیزاد و پەرى هەولێ بۆ دەدەن لە هەموو کات و شوێنێکدا تا بێخەنە ناوى و دوچارى ئەو بەدبەختیەى بکەن.

۳ ئافرهتی مۆسلمان له گهڵ دایک و باوکی

چاکه کاره له گهڵیان

له دیارترین جیاکه رهوه کانی ئافرهتی مۆسلمان له ئافرهتێتر چاکه کردنیتهی له گهڵ دایک و باوکی "چونکه ئیسلام له چه نندین شوین له قورئان و فهرمووده هانی چاکه کردنی داوه له گهڵ دایک و باوک، مۆسلمانیش رهوش و باری ههر چۆنیک بیت و، په یوهندی نیوان کچ له گهڵ دایک و باوک له ههر چ ئاستیک بیت، ده بی په یوهست بی بهم ده قانهو، په له بکات له چاکه کردن له گهڵیان.

ریزیان ده زانی و ده زانی چی واجیه له سه ری به رامبه ریان

ئافرهتی مۆسلمان کاتی قورئان ده خوینی ههست بهو پله و پایه به رزه ده کات که خودا دایک و باوکی لێ داناوه، به راستی پله و پایه یه که مڕۆ قایه تی بیجگه له م ئاینه نه یناسیوه، کاتی وایکردوه راسته وخۆ شوینی گرنگیه که ی له دوا ی گرنگی شوینی باوه رپوون به خوا و په رستش بیت، که ده فهرمووی: ﴿وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تَشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾.

واتا: ﴿تهنها خودا په رستن و هاوه لێ بۆ بریارمه دهن و له گهڵ دایک و باوکیش چاکه کار بن﴾.

له م روانگه یه وه ئافرهتی مۆسلمان له هه موو ئافره تیکی تر ی ئهم بوونه وه ره زیاتر له گهڵ دایک و باوکی چاکه ده کات" نابێ تهنها ئهو کاته چاکه یان له گهڵ بکات که شوه ده کات و منالی ده بیت، که ئهو کاته جیهانیکی تاییه تی ده بیت و سه رقالی ده کات، به لکو چاکه کردن له گهڵیان به رده وام ده بیت تا هه ناسه ی بیت و رۆژگاری مابیت، به تاییه تی له و کاته ی دایک و باوک به سالا ده چن و ده گه نه قوناغی لاوازی په ککه وته بی و زیاتر پیویستیان به ره فتاری به رز و خنده ی به سۆز و وشه ی نه رم ده بیت، وه ک قورئان ده فهرمووی: ﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أَفْ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا، وَاخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا. واتا: خودا فرمانی داوه

يَبْجُگَ لَهو هِيچِي تر نه پهرستن و له گهل دايك و باوكيش چا كه كار بن، وه كاتِي ده گنه ته مه ني پيري يه كيكيان يا هردووكيان شاخ و ثوف نه كه ي له كرداريان و بيژاريان لئنه كه ي به لكو نارامبگره، به پرويان هه لمه شاخِي و ده ستِي خزمه ت كردن و يارمه تيت لييان مه كي شه وه و به جوان ترين شيوه و ريزدار ترين وشه له گه ليان بنا خافته، بالِي ره حمه ت و سوز و ميهر يان بو راخه و له بمرده ميان وهك كويله وابه و هه ميشه له خزمه تيان دابه و بلِي: په روه رد گارا، ره حم و به زه ييت پييان دايته وه وهك چون ثه وان منيان به بجو كي گه و ره كردووه و پيگه ياندووه ﴿الاسراء: ٢٣﴾ — ٢٤.

نافره تِي موسلمانِي پاريزكار كه چاوي دانايِي به قورشان رو شن بووه، كاتِي ثه م نايه تانه ده خوي ني ته وه چا كتر ده بيت له گه ليان و له راژه يان داده بيت به ثوم يدي ده سته كه وتني ره زامه نديه كه يان، هه رچه نده مي رد و مال و منال و به رپرسياريه تِي له ته ستو داييت“ وهك ده فره مووي: ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْنًا عَلَى وَهْنٍ. وَاتَا: ئاده ميزادمان راسپاردووه به چا كه كردن له گهل دايك و باوكي چونكه دايكي له قوناغي سه ختي له دواي سه ختي هه ليگرته وه ﴿لقمان: ١٤﴾.

هه روا ده فره مووي: ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا. وَاتَا: ئاده ميزادمان راسپاردووه به چا كه كردن له گهل دايك و باوكي ﴿العنكبوت: ٨﴾.

له پال ثه م نايه تانه وه فره موو ده ي زور هه ن جه خت ده كه نه وه له سه ر چا كه كردن له گهل دايك و باوك، هو شداري ده دن له خراپه كردن له گه ليان هو كاره كان هه رچي بن.

عبدالله بن مسعود ؓ ده لي: له پيغه مبهر ﷺ پرسى: چ كرده وه يه كه له لاي الله خوشه ويستر نيانه؟ فره مووي: ((نويز له كاتِي خو ي)) وتم: پاشان چي؟ فره مووي: ((چا كه كردن له گهل دايك و باوك)) وتم: پاشان چي؟ فره مووي: ((تيكو شان له پيناوي خوا دا)) متفق عليه. شرح السنه ١٧٦/٢.

پیغمبهری پهروهردکاری مهزن، چاکه کردنی له گهڼ دایک و باوک له نیوان دوو کردهوهی گهوره داناوه له ئیسلام: نوښتکردن له کاتی خوی، تیکۆشان له پیناوی خوا. نوښتیش کۆله گهی ناینه، تیکۆشانیش چله پۆپهی ئیسلامه، جا چ پله و پایه یهک له مه بهر زتره که پیغمبهر ﷺ دایناوه بۆ دایکان و باوکان؟!

پیاویک دیته لای پیغمبهر ﷺ تا به یهعتی پیدات له سهر کۆچکردن و تیکۆشان، به مه بهستی وه دهسته پینانی پاداشتی خویی، پیغمبهر ﷺ پرسیاری لای ده کات: ((نایا هیچ کام له دایک و باوکت زیندوون؟)) پیاوه که ده لای: به لای، ههردووکیان، پیغمبهر ﷺ ده فهرمووی: ((وه به ئومیدی پاداشتی خوی؟)) پیاوه که وه لامی ده داته وه: به لای، پیغمبهر ﷺ ده فهرمووی: ((دهی بگه رپوه لای دایک و باوکت و چاکه یان له گهڼ بکه و به چاکه هاوریه تیان بکه)) متفق علیه. ریاچ الصالحین: ۱۹۱.

موسلم و بوخاری ده گیرنه وه: پیاویک هاته لای پیغمبهر ﷺ و مۆله تی جههاد کردنی خواست، پیغمبهر ﷺ فهرمووی: ((دایک و باوکت زیندوون؟)) وتی: به لای، فهرمووی: ((دهی له وان جههاد بکه)) رواه الشیخان. ریاض الصالحین: ۱۹۱.

دلّه نهرمه ککه ی پیغمبهر ﷺ ههتا له کاتی تیکۆشان و جههادیشا که زۆر پتویستی به بازوویه که شمشیر بهو شین، که چی لاوازی و پتویستی دایک و باوک له یاد ناکات و خۆبه ختکار ده گیریته وه بۆ نه وهی چاودیری دایک و باوکی بکات. نه وهتا کاتی دایکی سه عد بن ابی وه قاص نکۆلی له ئیسلامبوونی سه عد کردوو رازی نه بوو، پتوت: یا نه وهتا له ئیسلام هه لده گه رپیته وه یان واز له خواردن دیتم تا ده مرم، نه و کاته عه ره ب سه ره کۆنه ت ده که من و پیت ده لای: بکوژی دایکیه تی، سه عد له وه لامدا ده لای: بزانه، سویند به خوا ته گه ر ۱۰۰ گیانت هه بی و یهک له دوا یه یهک ده رچن له ئیسلامه تیم هه لئا گه رپیمه وه. دایکی سه عد رۆژیک دوو رۆژ نارامی گرت، له رۆژی سێ یه م برسیتی زۆری بۆ هیئا و نانی خوارد، خودا قورئانیکی دابه زاند و پیغمبهریش ﷺ بۆ موسلمانن خۆینده وه، که تیایدا سه ره زه نشتی سه عد ده کات له سه ر شپوهی توندی وه لامدانه وهی سه عد بۆ دایکی که ده فهرمووی: ﴿وَإِنْ جَاهِدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا

وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا. وَاَتَا: نه گهر دايك و باوك زۆريان ليكردى تا به يې زانيارى و زانست هاوۀلم بۆ بريارېدهى نهوا لهو فرمانه گوپړايه ليان مېبه و له دونيادا به چاكه له گه ليان به و له چاكهش گوپړايه ليان به و په پيره وى ريگاي نهوانه به كه بۆلای مسن گه پراونه ته وه، پاشان دواچار گه پراونه تان بۆلای منه و ههوالى كرده وه كانتان بى پراده گه يه نم ﴿لقمان: ۱۵﴾.

له چيرؤكى جوړه يې خواپه رستيش په نديكى گه وړه هه يه له سهر گرنكى چاكه كړدن له گه ل دايك و باوك و په له كړدن له گوپړايه لى بوونيان، كاتى دايكى بانگى ده كات و شه وېش نوپژ ده كات و ده لى: دايكم و نوپژم؟ نوپژه كهى هه لېژارد. دوباره بانگى ده كات، همر وه لآمى نه دايه وه و له نوپژه كهى به رده و امبوو، سى باره بانگى كړد، كاتى نه مجاره وه لآمى نه دايه وه نزاى ليكرد كه خودا نه ميرنئى تا پرووخسارى نافرتهى داوپن پيسى نيشانده دات. جا نافرته تيكى داوپن پيس له گه ل شوانيك داوپن پيسى ده كات و لىى دوو گيان ده بىت، كاتى له نابرووچوون و ناشكرا كړدنى كاره كيان ترسا، شوانه كه پتې ده لى: نه گهر له باوكى نه مئاله پرسيارت ليكرا بلئ: جوړه يې خواپه رست باوكيه تى، نافرته كهش واپكرد، خه لك چوون و په رستگاكهى جوړه يېان پرووخاند، دادوهرېش بانگيانى كرده مهيدان، لهو كاتهى له ريگابو نزاكهى دايكى هاته وه ياد و زهرده خه نه يه كى كړد، كاتى بانگكرا بۆ سزادان، داواى مؤلته تى كړد بۆ نه مجامدانى دوو ركات نوپژ، پاشان داواى مئاله كهى كړد و چرياندى به گوپيدا: باوكت كئ يه؟ وتى: باوكم فلانه شوانه^(۱)، خه لكى هاواريان كړد و الله اكبريان كړد و وتيسان: په رستگاكه ت له زپم و له زيو دروست ده كه ينه وه، وتى: نه خير، به لكو وه كو جاران له خاك و قور دروستى بگه نه وه. پيغه مېسر ﷺ له م فهرموودهى بوخارى ده فهرمووئ: ((نه گهر جوړه يچ زانا هوويه ده يزائى وه لآمه دانه وهى دايكى له پيشتره له په رستشى په وړه دكارى)) فتح البارى ۷۸/۳. له م پوانگه يه وه زانايان بۆچوونيان وايه كاتى مروؤ له نوپژى سونه ت بى و دايكى يان باوكى بانگى بگات شهوا پتويسته وه لآميان بداته وه نوپژه كهى به پتې.

^(۱) نه مئاله يه كينكه لهو سى كه مسخى هه لېدات پيشكه قسعيان گره ووه، دووانه كهى توغيساى كوږى مېريم و، نهو كوپه بوو كه له گه ل دايكى بوو له كؤمه لى (اصحاب الاخدود).

پيؤيستى چاڪه كردن له گهڻ داڍڪ و باوك له ناو ميٽشكى نافرهت و پياوى موسلمان چه سبابوو، بويه كچان و كوران په له بيان ده كرد له چاڪه كردن له گهڻ داڍڪ و باوكيان چ له ژيانيان چ له پاش مردنيان“ نافرهت ٿيځ له بهر هى جوهه ينه هاته لاي پيغه مبهري ﷺ وټى: داڍكم نه زرى كردبوو حج بكات، به لآم مردوو حجى پيښه كرا، نايا من ده توانم له جياتى حج بكم؟ فهرمووى: به لى، حجى له جيات بكه، نايا نه گهر داڍكت قهرزىكى له سهر بوويه له جياتيت نه ده دايه وه؟ كهواته قهرزى خودا بده نه وه، چونكه دانه وهى قهرزى خوا له پيښترة له قهرزى خه لكى)) فتح البارى ٦٤/٤.

له گيرانه هيه كى ترى موسلم: ((نافرهت كه وټى: پؤژووى مانگيځكى له سهر ماوه، نايا له جياتى به پؤژوو بم؟ فهرمووى له جياتى به پؤژوو به. وټى: ههرگيز حجى نه كردوو، حجى له جيات بكم؟ فهرمووى: له جياتى حج بكه)) صحيح مسلم ٢٥/٨.

چاڪه كاره له گهڻ داڍڪ و باوكى نه گهرجى موسلمانيش نه بن

پيغه مبهري ﷺ به هوى رينمايى كاني به رزده بيته وه بؤ لوتكهى مروفايه تى، كاتى نامؤژگارى موسلمان دهكات به چاڪه كردن له گهڻ داڍڪ و باوكى هه تا نه گهر موسلمانيش نه بن“ نه سمائى كچى ابوبكر ؓ ده لى: داڍكم هاته سهر دانيم، كه هيشتا بى باوه رپوو له سهر ده مى پيغه مبهري ﷺ، بويه پرسيارم له پيغه مبهري ﷺ كرد و وتم: داڍكم هاتؤته سهر دانم، چاوى له ده ستى منه ده ستى بؤ دريژكه م، نايا په يوه نديم له گهڻ داڍكم بگهيه نم؟ فهرمووى: ((به لى، په يوه نديت له گهڻ داڍكت بگهيه نه)) متفق عليه. شرح السنه ١٣/١٣.

بويه له م پوانگه وه نافرهتى موسلمانى ديندار له هه موو كهس زياتر چاڪه له گهڻ داڍڪ و باوكى دهكات و دليان راده گري و برينداريان ناكات، هاوه لان و شوينكه و تتوانيش له سهر نه مه ژياون. پياو ٿيځ له سه عيڊى كورى موسه ييه بى پرسى: له هه موو نايه تى چاڪه كردن له گهڻ داڍڪ و باوك تيگه يشتووم تنها نه وه نه بى: ﴿وقل لهما قولاً كريماً﴾، جا نايا قهولى كهريم چؤن ده بى؟ سعيد وټى: مه به ستى نه وه يه چؤن كؤيله له گهڻ گهوره كهى قسه دهكات ناوه ها قسه يان له گهڻ بكهى. ابن

سیرینیش کاتئ قسهی له گهڙ دایکی ده کرد دهنگی زۆر لاواز و نزم ده کرد، وهك بلیسی نه خۆشه وه کوو به گهوره گرتنی و ریزلینانی.

زۆر ده ترسی له خراپه کردن له گهڙ دایک و باوکی

چهنده ئافرهتی موسلمان په له ده کات له چاکه کردن له گهڙ دایک و باوکی، هیندهش ده ترسی له تاوانی خراپه کردن له گهڙیان“ چونکه ده زانی له گوناوه گهوره کانه، نهو تابلۆ رهش و تاریکه ده زانی که دهقه راسته کان کیشاویانه بو ئهوانه خراپن له گهڙ دایک و باوکیان و دلّه رهقه کهیان دهله رزیښتی، ویزدانه بڼی ناگا و سرپه کهیان دهه ژښتی، ههسته نووستوو و سرپه کهیان دهو روژښتی، که ده بیښی نهو تاوانه ی گریډاوه به هاویهشی دانان بو خوا وهك چۆن چاکه کردنی له گهڙیان گریډاوه به باوه ربوون به خوا، بۆیه خراپه کاری له گهڙ دایک و باوک تاوانیکی رهشی چه په له، گهوره ترینی گوناوه کانه پاش هابهشی دانان دیت“ له ئه بی به کره (نُفیع بن الحارث) ده لئ: پیغه مبه ر خوا ﷺ فرمووی: ((نایا هه والئ گهوره ترینی گوناوه کانتان پڼی اېگه یه نم؟ - سئ جار ئه مه ی فرمووو - وتمان: به لئ، نه ی پیغه مبه ری خوا، فرمووی: ((هاویهشی دانان بو خوا، خراپه کاری له گهڙ دایک و باوک ...)) متفق علیه. شرح السنه ۱۵/۱۳.

یه که مچار چاکه له گهڙ دایکی ده کات پاشان له گهڙ باوکی

پڼنمای نیسلام هاتوووه له سه ر هاندان بو چاکه کردن له گهڙ دایک و باوک، هه ریه که یانی به جیا له وه ی تر تاییه تکر دووه و باسکردووه، به گشتی به پڼویستی زانیوووه هاوسهنگی بکړیت له چاکه کردن له گهڙیان و چاکه کردن له گهڙ یه کیکیان له سه ر حیسابی نه وه ی تر نه بی، به لام چاکه کردن له گهڙ دایک له پیشتره له چاکه کردن له گهڙ باوک. وهك بینیمان چۆن پیغه مبه ر ﷺ سئ جار باسی دایکی کرد و له جاری چواره م ناوی باوکی هیئا، هاوه لانیش دوا ی پیغه مبه ر ﷺ له سه ر ئه م پڼنمای روژښتون“ پیاویك هاته لای ابن عباس و تی: من چوومه خوازیښتی ئافره تیك و شووی پڼه کردم، پاشان یه کیکی تر داوایکرد رازی بوو شووی پڼی بکات، بۆیه غیره گرمی و ئافره ته که م کوشت، نایا ته و به بکه م لیم وهرده گیرئ؟ ابن عباس و تی: دایکت ماوه؟ و تی: نه خیر، و تی: په شیمان به وه و داوای لیږدردن بکه له خوا، تا ده توانی به کرده وه ی چاک خۆتی لیږدردن بکه ره وه.

عطاء بن یسار که ئەم فەرمووده‌یه‌ی له ابن عباس گێڕاوه‌ته‌وه، ده‌لێ: چوومه لای ابن عباس و لێم پرسی: له‌به‌رچی له‌ ژبانی دایکیت پرسی؟ وتی: چونکه هیچ کرده‌وه‌یه‌ك نابینم هێنده‌ی چاکه‌کردن له‌ گه‌ڵ دایک و باوک نزیکت بکاته‌وه له‌ خوا. البخاری فی الادب المفرد ۱/ ۴۵.

هه‌روا له‌ په‌رتووکه‌که‌ی پێشه‌وا بوخاری (الادب المفرد) دا هاتوووه، سه‌ره‌تای په‌رتووکه‌که‌ی به‌ (باب بر الوالدین) ده‌ستپێکردوو و بابی چاکه‌کردن له‌ گه‌ڵ دایکی پێشخستوو له‌ بابی چاکه‌کردن له‌ گه‌ڵ باوک، وه‌کوو گونجان و هه‌ماهه‌نگیه‌ك له‌ گه‌ڵ رێنمایی‌کانی پێغه‌مبه‌ر ﷺ.

قورئانیش هه‌ستی چاکه‌کردنی وروژاندوو له‌ ده‌روونی منالان، رایسپاردون به‌ چاکه‌کردن له‌ گه‌ڵیان، هه‌روا ئاماژه‌ی به‌ گه‌وره‌یی دایک کردوو له‌ کاتی دووگیانی و شیرداندا، به‌هۆی ئەو ئەزیه‌ت و ناخۆشیانه‌ی له‌م دوو قۆناغه‌ ده‌بینی، وه‌ له‌ تابلۆیه‌کی پر له‌ سۆز و به‌زه‌یی‌دا نواندوویه‌تی، کاتی ئاماژه‌ی به‌ خۆبه‌ختکاری و ئاو‌پاردانه‌وه‌یه‌کی پر له‌ میهرکردوو له‌ لایه‌ن دایکه‌وه‌ “وه‌ك ده‌فه‌رمووێ له‌ سوره‌تی لقمان: ۱۴ پێشتر رافه‌کراوه‌.

ئای له‌و په‌روه‌رده‌کردنه‌ به‌رزه‌! له‌و ئاراسته‌کردنه‌ پر له‌ میهره‌ بۆ مرۆڤ! که‌ ده‌فه‌رمووێ: ﴿ان اشکر لی ولوالدیک﴾، جا سوپاسکردنی دایک و باوک له‌سه‌ر ماندوو‌بوونیان له‌ گه‌ڵ مناله‌کیان له‌دوای سوپاسکردنی خوا هاتوووه، که‌ بنه‌مای هه‌موو کاریکی چاکه‌یه‌. چهنده‌ پایه‌یه‌کی ریزداره‌ ئەم ئایینه‌ به‌ دایک و باوکی به‌خشیوو!

ئهو‌تا ابن عمر پیاویکی یه‌مه‌نی ده‌بینی دایکی له‌ پشتکردوو و ته‌وافی که‌عه‌ی پێده‌کات و ده‌لێت: وه‌کوو حوشتی‌کی ملکه‌چم بۆی، ئه‌وه‌نده‌ی ئەو منی هه‌لگرتوو من زیاتر ئەوم هه‌لگرتوو، ئایا پاداشتیم داوه‌ته‌وه‌ ئەو ابن عمر؟ وه‌لامی دایه‌وه‌: نه‌خێر ناگاته‌ یه‌ك هاواری ژانی کاتی له‌ دایک‌بوون. البخاری فی الادب المفرد ۱/ ۶۲.

ئهو‌ش عمر بن خه‌تتابه‌ ﷺ هه‌رچه‌ند جاری خه‌لکی یه‌مه‌نی بدیبايه‌ له‌وانه‌ی کۆمه‌کیان ده‌هینا بۆ سوپی ئیسلام، لێ‌ده‌پرسین: ئایا ئه‌وه‌یسی بن عامرتان تێدايه‌؟ تا ئەو پۆژه‌ی گه‌یشته‌ به‌ ئه‌وه‌یس، وتی: تۆ ئه‌وه‌یس بن عامری؟ وتی: به‌لێ، وتی: له‌ مراد پاشان له‌ قه‌ره‌ن هاتی؟ وتی:

به‌لئى، وتى: نه‌خۆشى به‌له‌كت هه‌بووه و هه‌موى چاكبۆته‌وه ته‌نها شوپى دره‌مه‌مىك نه‌بيت؟ وتى: به‌لئى، وتى: داىكىكت هه‌يه؟ وتى: به‌لئى، وتى: له‌ پىغه‌مبه‌ر ﷺ م بىستوه ده‌يفه‌رموو: ((نوه‌يس بن عامر له‌ گه‌ل كۆمه‌كى خه‌لكى يه‌مه‌ن دىت، له‌ موپاد پاشان له‌ قه‌ره‌ن دىت، پىشتى نه‌خۆشى به‌له‌كى هه‌بووه و هه‌موى چاكبۆته‌وه ته‌نها شوپى دره‌مه‌مىك نه‌بيت، داىكىكى هه‌يه زۆر له‌ گه‌لى چاكه‌كاره، ئەم كابرابه‌ نه‌گه‌ر سوپند له‌سه‌ر خوا بخوات خودا سوپنده‌كه‌ى ناخات، جا نه‌گه‌ر توانيت پىنبه‌گه‌ى و داواى لىخۆشبوونت بۆ بكا له‌ خوا ئەوا بىكه‌)) ئنجا عمر وتى: ده‌ى داواى لىخۆشبوونم بۆ بكه‌ له‌ خوا، نه‌وېش واىكه‌رد، عمر وتى: له‌باره‌ى تۆوه نامه‌يه‌كه‌ى راسپارده بنىرم بۆ سه‌ركارى كۆفه؟ وتى: زياتر پىنم خۆشه‌ نه‌ناسراو بم و له‌ناو خه‌لكى هه‌ژار دایم. صحیح مسلم ۹۵/۱۶.

سه‌يركه‌ نوه‌يس به‌هۆى چاكه‌كردن له‌ گه‌ل داىكى گه‌يشته‌ چ پله‌وپايه‌يه‌ك، به‌پاديه‌كه‌ پىغه‌مبه‌ر ﷺ نامۆزگارى هاوه‌لانى كرد داواى دوعاكردنى لىبكه‌ن!

ئه‌مانه‌ هه‌موى به‌لگه‌ن له‌سه‌ر پله‌وپايه‌ى شكۆدارى داىكايه‌تى له‌ ئىسلام كه‌ پىش پله‌وپايه‌ى باوكايه‌تى خستوه، به‌لگه‌ن له‌سه‌ر رىزگرتنى هه‌ردووکیان، هاندان بۆ چاكه‌كردن له‌ گه‌ل هه‌ردووکیان.

هه‌ندى جار دنيا باوه‌شى بۆ كچ ده‌كاته‌وه، شووده‌كات و ده‌چىته‌ رابواردنه‌وه و سه‌رقال ده‌بى به‌ مێرد و مال و په‌روه‌رده‌يان و ئاگای له‌ داىك و باوكى نامىنى، بايه‌خ و گرنگى‌دانى پىيان كه‌م ده‌بىته‌وه. به‌لام ئافره‌تى موسلمانى تىگه‌بشتوو دووره‌ له‌م بى ئاگاييه‌ “چونكه‌ هه‌ركاتى نامۆزگاريه‌كانى قورئان و فه‌رموووده‌ بخوینىته‌وه سه‌باره‌ت به‌ داىك و باوك، يه‌كه‌سه‌ر لىيان ده‌پرسى و پىوېستيه‌كانيان جىبه‌جى ده‌كات، په‌له‌ده‌كات له‌چاكه‌كردن له‌ گه‌لئان هه‌ركاتى بوار و ده‌رفه‌تى هه‌بوو و له‌ توانای دابوو.

به‌ شىواى جوان چاكه‌ له‌ گه‌ل داىك و باوكى ده‌كات

ئهو ئافره‌ته‌ موسلمانى چاوى به‌ رىتمایى ئىسلام هه‌لئناوه، بنه‌ما و شه‌رىعت و نامۆزگاريه‌كانى له‌ باوه‌شگرتوه، له‌ گه‌ل داىك و باوكى چاكه‌كاره، به‌رزترين و باشتري رىگا

هه‌لده‌بژێری له‌کاتی گفتوگۆ و په‌فتارکردن له‌گه‌لیان، زۆر به‌ ئه‌ده‌ب و پرێزه‌وه قسه‌یان له‌گه‌ڵ ده‌کات، چاودێریان ده‌کات و به‌ گه‌وره‌یان ده‌گرێ، باڵی ملکه‌چی په‌حه‌تیان بۆ پاده‌خا، وه‌ک خودا ده‌فه‌رموووی: ﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا يَبُلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أُفٍ وَلَا تَنْهَرُهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا، وَاخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا. واتا: په‌روه‌ردگارت فه‌رمانی داوه که بێجگه له‌و هیه‌چ‌تر نه‌په‌رستن و له‌گه‌ڵ دایک و باوکتان چاکه‌کاربن، کاتی به‌ته‌مه‌ن داده‌چن و پیر ده‌بن شاخ و ئۆف نه‌که‌ی له‌ ده‌ستیان یا له‌ ئه‌رك و کاروباریان و به‌روویان هه‌لمه‌شاخی و قسه‌ی ناخۆشیان پێ‌مه‌لی، به‌ گفتوگۆی جوان و نه‌رم بیان‌دووینته و هه‌موو داواکاریه‌کیان به‌جێ‌بگه‌یه‌نه، باڵی سۆز و به‌زه‌ییت بۆیان پاخه و بلی: خودایه‌ ره‌حم به‌ دایک و باوکه‌م بکه‌ی وه‌ک چۆن شه‌وان منیان به‌ من‌دالی په‌روه‌رده‌کرد و پێگه‌یاندا ﴿الاسراء: ۲۳، ۲۴.

وادیت هه‌ندی جار دایک و باوک هه‌ردووکیان یا یه‌کیکیان له‌ ریگای راست لاره‌که‌نه‌وه، له‌و کاته‌دا ئه‌رکی کچی موسڵمانی چاکه‌کار له‌گه‌ڵ دایک و باوکی شه‌وه‌یه‌ بزانی به‌ چاکه‌ بچیتته‌ ناو ده‌روونیان و ریگای نه‌رم و نیانی و سۆز و به‌زه‌یی و باوه‌ر پێهینانیان بگریته‌به‌ر، په‌ق ناییت و له‌ سنووری خۆی لانا‌دات و له‌ بازنه‌ی ئه‌ده‌ب و پرێز ده‌رناچی، به‌لکه‌ هه‌ولده‌دات به‌ ریگاجاره‌ی گونجاو پازیان بکات، له‌م باره‌دا چه‌کی ئافه‌رت ئارامگرتن و قسه‌ی ناسک و خه‌نده‌ی به‌ سۆز و به‌لگه‌ی به‌هێز و شێوازی دانایی و ئه‌ده‌به‌ بۆ گه‌یشتن به‌ نامانجی.

کچی موسڵمان داوای لێکراوه‌ هه‌لسی به‌م هه‌موو چاکه‌کاریه‌ له‌گه‌ڵ دایک و باوکی ئه‌گه‌رچی بێ‌باوه‌ریش بن، به‌لکه‌ راسپێردراوه‌ ژیا‌نیان به‌چاکه‌ له‌گه‌ڵ باته‌سه‌ر له‌گه‌ڵ شه‌وه‌ی ده‌شزانی شیرک له‌ گه‌وره‌ترینی گونا‌هانه، که‌چی ئه‌مه‌ پێگه‌ری ناییت له‌ چاکه‌کردن له‌گه‌لیان، خودا ده‌فه‌رموووی: ﴿وَإِنْ جَاهِدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ. واتا: ئه‌گه‌ر دایک و باوک زۆریان لێکردی تا به‌بێ زانیاری و زانست هاوه‌لم بۆ بریاربه‌دی شه‌وا له‌و فه‌رمانه‌ گوێ‌پایه‌لیان مه‌به‌و، له‌ دونیادا به‌چاکه‌ له‌گه‌لیان به‌ و له‌ چاکه‌ش گوێ‌پایه‌لیان به‌ و په‌یره‌وی ریگای شه‌وانه‌ به‌

که بۆلای من گهراونه ته وه، دوا جار گهراونه تان بۆلای منه و هه والی کرده وه کانتان پێرا ده گهیه نم ﴿ لقمان: ۱۵.

چاکه کردن له گهڵ دایک و باوک له ئیسلامدا کاریکی مهزنه “ چونکه سه رچاوه ی گرتووه له توندترینی په یوه ندییه مرو قایه تییه کان، له په یوه ندی پیغه مبه رایه تی به رام بهر دایکایه تی و باوکایه تی، به لām نه م په یوه ندییه و پێرای گه وره یی و پیزی پاش په یوه ندی بیرو باوه ر دیت. جا نه گه ر دایک و باوک بێ باوه ربوون و فه رمانیان به منداڵ کرد هاوبه ش بۆ خوا دانین، نه وا نابێ گو پێرایه لیان بن! چونکه گو پێرایه لی بوون له شتی کدا نییه سه رپێچی خوا ی تێدا بیت، ه یچ په یوه ندیه کیش به رزتر نییه له په یوه ندی عه قیده، و پێرای نه مه ش پێویسته له سه ر منداڵ چاکه کار بن له گهڵ دایک و باوک و چاودێریان بکه ن.

له م روانگه یه وه ئافره تی موسلمان هه میشه چاکه کاره له گهڵ دایک و باوکی، هه رکاتێک به وار هه بیت هه ولده دات بۆ به خته وه رکردنیان و خۆشی و ئاسووده یی خستنه ناو دلێان له و کارانه ی خودا پێپرازییه، ماوه ماوه له حالێان ده پرسێ و خزمه تیان پێشکesh ده کات تا دلێان خۆش بیت، زۆر سه ردانیان ده کات و به پرووی خۆش و زه رده خه نه و ده روونیکی فراوان و دیاری جوان و دلخۆشکه ر و وشه ی پاک و به سۆز روویان تی ده کات - نه مه له ژیا نیاندا - له پاش مردنیشیان چاکه کاری منداڵ بۆ دایک و باوکی به رده وام ده بیت به دوعا کردن و خێر کردن بۆیان و گێرا نه وه ی نه و قه رزه ی له نه ستۆیان بووه به رام بهر به خوا یان خه لک.

چاکه کردن له گهڵ دایک و باوک خو ره وشتیکی ره سه نه له خو ره وشتی موسلمانان، وه پێویسته نه م خو ره وشته ره سه نه نایابه هه ر بێنی له ژیا نیان، هه رچه ند ژیا ن توند بیت و خه رچی ژیا ن به رزبیت و نه رکێ کارو به رپر سیاریه تی زۆر بیت “ چونکه نه م خو ره وشته به لگه یه له سه ر ئاودێری سۆز و به زه یی که ه یشتا ماوه له ولاتی موسلمانان، به لگه یه له سه ر نه مه کداری که موسلمان ده بی خۆی پێ برازی تته وه بۆ نه و نه وه گه وره و خۆبه ختکارانه، که به ئا راس ته ی کۆتایی ژیا ن ده چن و زۆر پێویستیان به وشه ی دلنه وایی، گو فتاری نه رم و نیا ن، ده ستی به سۆز، دلێک خۆشه ویستی ده ربړی، زه رده خه نه ی ژیا ن به خش به هیوا کان هه یه.

ئەم خورپە وشتە مەزۇ دەپارئەزى لە رەقبوونى دل، ووشكبوونى سۆز، تاريكايى كوفر و رقه كارى،
لەپال ھەموويان دەرگاكانى بەھەشتى بۆ دەكرىتەوہ.

ئافرىقى مۇسۇلمان لەگەل ھاۋسەرەكەي

ھاۋسەرگىرى لە ئىسلام

ھاۋسەرگىرى لە ئىسلام گىرىپەستەيەكى پىرۋزە لە نىۋان پىاو و ئافرىقىدا، بەھۆيەۋە بۆيەكتىر ھەلەل دەبن و گەشتى ژيانىكى دىرژ دەست پىدەكەن بە خۆشەۋىستى و ھارىكارى و تەبايى و لىبوردەيى، ھەريەك بۆ ئەۋىتر ئارامگەيە، لەو پىكەۋە ژيانە ئارامى و دلئەۋايى و ئاسايش و ھىمنى و چىژى ژيان ۋە دەست دىنن. قورئانىش ئەم پەيۋەندىيە شەرىعيە بەرزەي نىۋان پىاو و ئافرىقى لە تابلۇيەكى بەرز و رووندا نواندوۋە، تىايدا شەۋى خۆشەۋىستى و تەبايى و متمانە و لەيەكگەيشتن و سۆز و بەزەيى بلاۋە، بۆنى گولۋى ئەۋىندارى و بەختەۋەرى و شادى و كامەرانى لىدەكرا “ ۋەك دەفەرموۋى: ﴿وَمَنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً. ۚ وَاتَا: يەككە لە نىشانە و بەلگەكان لەسەر دەسلەتتى رەھاي خۇدا ئەۋەيە لە خۇدى خۇتان ھاۋسەرى بۆ ھىتوانە بوون تا لە تەكيا ئارامبگرن و لە نىۋاتاندا ئەۋەرى خۆشەۋىستى و بەزەيى و مېھرى داناوۋە دوستكردوۋە ﴿الروم: ۲۱.

ئەمە پەيۋەندى خاۋىيە لە بەھىزترىن پەيۋەندىەكانىدا، كە خۇدا لە نىۋان دەرۋونى ھەردوۋ ھاۋسەرى مۇسۇلمانى گىرىدەدات، كە دىيانىيىنى لەسەر خۆشەۋىستى و لىك تىگەشتن و ھارىكارى و ئامۇزگارى و دىسۆزى بۆيەكتە بەيەك دەگەن و خىزانى مۇسۇلمان دادەمەزىنن، تىايدا قۇناغەكانى مىندالى دىتە بوون و ناۋەرۋكى بىروھۇش دەكرىتەۋە، دەرۋونەكانىش لەسەر رىنمايى خورەۋىشتى بەرز دادەرپىژرپىتەۋە كە ئىسلامى بىگەرد ھىناۋىيەتى، ئەۋكاتە خىزانى مۇسۇلمان دەبىتە بەردىكى پتەۋى كۆمەلگەي مۇسۇلمانى تىگەيشتوۋ، تاكەكانىشى دەبنە ئەندامگەلىكى بەرھەمەيىن و بنىاتنەر، لەسەر خىر و تەقۋا و چاكە ھاۋكارى يەكتردەكەن، پىشپىركى دەكەن لە ئەنجامدانى كارى چاكە.

ئافرىقى چاكىش كۆلەگەي خىزانى مۇسۇلمانە، دىۋارى بەھىز و بنچىنەي پتەۋىيەتى، ھەرئەۋىش راپۋاردن و خۇشى يەكەمە لە ژيانى پىاو، بەلكو باشتىن خۇشى و راپۋاردنە بۆي لە ژيان، ۋەك

پيغەمبەر ﷺ دەفەرمووئ: ((دونيَا رابواردن و خۇشىيە، وە باشتيرين رابواردن و خۇشى دونيَا ئافرەتى چاك و صالحەيە)) صحيح مسلم ۵۶/۱۰.

ئافرەت بەخششى گەرەي خاويە لەسەر پياو، چونكە ئارامگەي پياو لە ماندوئيتى و شەكەت و ئازارى ژيان، لەلايەووە حەسانەووە و دڵسۆزى و ئارامى و رابواردنىك دەدۆزيتەووە كە هيچ رابواردن و خۇشيەكى ژيان نايگاتى.

ئايا چۆن ئافرەت دەبيتتە باشتيرين رابواردنى ژيان و ھاوسەريكى سەرکەوتوو؟ چۆن لە لوتكەي مىيانەكەيدا دەبيت و، خۇشەويست و بەرز و بەريز دەبيت؟ وەلامى ئەم پرسىيارانە لە لاپەرەكانى داھاتوو روون دەكەينەووە:

بەباشى ھاوسەرى ھەلدەبژيرى

يەكئى لە ريزلينانەكانى ئىسلام بۆ ئافرەت ئەوھيە مافى ھەلبژاردنى ھاوسەرى پىنداو، دايك و باوك بۆيان نىيە زۆرى لە كچەكەيان بكمەن تا شوو بەيەكئى بكات بەدلى نەبيت. ئافرەتى موسلمانى تىگەيشتووش ئەو مافە دەزانى، لەھەمان كاتدا دەستبەردارى ئامۆژگارى و پرىتمايى وەرگرتن نابى لە دايك و باوكى لەوھى بەرژەوھەندى تىدايە كاتى كەسيك داواي دەكات، چونكە دايك و باوك خاوەن ئەزمونن لە ژيان و شارەزايان لەو زياترە سەبارەت بە ژيان و خەلك، كەچى رازيش نابيت ئەو مافەي لىزەوت بكرئى لەبەرخاترى ويست و ئارەزووى باوك، كە دەبيينى كچەكەي ناچار دەكات شووبكات بەيەكئى بەدلى نىيە!

دەقەكانى فەرمووودەش زۆرن كە لايەنگيرى ئافرەت دەكەن لەم پرسە ھەستيارە، لەوانە: بوخارى لە خەنساي كچى خىدام دەگيريتەووە، وتوويەتى: ((باوكم لە برازاي خۆي ماری كردم، منيش حەزم لى نەبوو، سكالاي ئەمەم برە لاي پيغەمبەرى خوا ﷺ و پيى وتم: ((رازى بە بەوھى باوكت كردوويەتى)) وتم: هيچ حەزىكم لەو كارەي باوكم نىيە، فەرموئى: ((برۆ، مارييت نەھاتوووە و شوو بەو كەسە بكە كە دەتەوئ)) وتم: ئىستى رازى-بووم بەوھى باوكم كردوويەتى،

به لّام ويستم ثافره تان بزنان كه باوكانيان له م باره يه وه هيچيان به ده ست نيه به رامبه ر به
كچه كانيان)) فتح الباري ٩/١٩٤ وابن ماجه ١/٦٠٢.

ده بينين سه ره تا پيغه مبه ر ﷺ رينمايي كرد تا فرماني باوكي پياده بكات، نه مهش بنچينه و
بنه مايه، به هؤي خه مي باوكان بو به خته وه ركردي مناله كانيان. به لّام كاتي بيني باوكي زوري لي
ده كات، نازادي پيدا له هه لئاردن، رزگاري كرد له چه پوكي باوكي سته مكار بو كچه كه ي له
زورلي كركدي له سه ر شوو كردن به كه سيك پي پرازي نيه. چونكه ئيسلام سه ختي و ناخوشي ناخاته
نه ستوي ثافره ت، رازي نيه له گه ل پياويك بويي كه خوشي ناويست، ئيسلام ده يه ويت پرؤسه ي
هاوسه رگيري سه ركه وتوو بيت و دامه زري له سه ر بنچينه ي پته و له روي له يه ك نزيكبووني
ثافره ته كه و پياوه كه له رواله ت و ناوه روك، له زهوق و باو و ثاره زوو و ئامانج و مه به ست.
كاتيك درزيك بكه ويته كو شكي هاوسه رگيري و ژيان له سه ر خوشيه كه ي نيوانيان نه مايه وه و،
ثافره ته كه هه ستى كرد ناتواني خوشه ويستى و دل سوzy وه فا ببه خشيته مي رده كه ي، ترسا له وه ي
بكه ويته تاواني خراپه كاري و سه ري پجي به رامبه ر به و مي رده ي خوشي ناويست، بوي هيه داواي
جيا بوونه وه بكات “خي زاني ثابت بن قيس كه ناوي جه ميله بوو خوشكي عبدالله بن ابي بوو، هات
وتي: نه ي پيغه مبه ري خوا هيچ گله ييه كم له خو ره وشت و ئايني ثابت بن قيس نيه، به لّام من له
ئيسلاما رقم له بي باوه ري و كافر بوونه - مه به ستى نه وه بوو رقي له وه يه كه نه گه ر له لاي
مينيته وه بكه ويته گونا هيك به ره و بي باوه ري بيبات - پيغه مبه ر ﷺ فرموي: ((باخچه كه ي بو
ده گه رينيه وه)) - ماره ييه كه ي باخچه يه كه بووه - وتي: به لي، پيغه مبه ري خوا ناردى به شوين
ثابت و فرموي: ((باخچه كه ت وه رگه وه وه ته لاقى بده)) فتح الباري ٩/٣٩٥. له گيرانه وه ي
بوخاري له ابن عباسه وه ده لي: ((من گله ييم له ثابت نيه نه له ئايني نه له خو ره وشتي، به لّام
ناتوانم له گه لي دا بژيم)).

ئيسلام مرؤفايه تي ثافره تي پاراستوو و پزي گرت له ويستى له هه لئاردني نه و پياوه ي
ده يه وي ژياني له گه ل بباته سه ر، رازي نه بوو كه سيك هه ركييه ك بيت به زوري به شووي بدات” به ريره
كه كه نيزه كيكي حه به شي بوو له ژير خاوه نداريتي عوتبه ي كوري نه بو له هه ب بوو، زوري لي كركد

شووبكات به كۆيلههك ناوى مُغيث بوو، كه هەزى نەدەكرد ئەم كۆيلهه بېيتە مێردى ئەگەر بە
 ويستى خۆى بووايه. بۆيه خاتوو عائشە دلى پىسوتا و كپيهوه و ئازادى كرد. ئەوكاتە ئەم
 كەنيزەكە هەستى كرد خۆى خاوهنى خۆيهتى، دەست نيشانكردنى چاره‌نووسى هاوسەرگيرى خۆى
 بە دەست خۆيهتى، بۆيه داواى جياپوونەوى كرد لە مێردەكەى. پاش ئەم داواكارىه مێردەكەى لە
 دواوى دەرۆشت و دەگريا، ئەميش پشتى تىكردبوو و نەيدەويست، پىغەمبەرى دَل گەورەش
 فەرمووى بە عباس: ئەى عباس سەيرت ناى! لە خۆشەويستى مغيث بۆ بەريرهو لە رقى بەريرهو
 بۆ مغيث؟!)). بۆيه پىغەمبەر ﷺ فەرمووى بە بەريره: ((ئەگەر بگرى بگەرێتەوه لاي)). وتى:
 ئەى پىغەمبەرى خوا فەرمانم پێدەكەى؟ فەرمووى: ((نەخىر بەلكو تەكاكارم)) وتى: هېچ پىويستىم
 پىي نيه و حەزم لىي نيه.

پىغەمبەر ﷺ بەم ديمەنە مەرييه پر لە سۆزە زۆر كاريگەربوو: خۆشەويستىهكى قوول و بە
 لىشاو لەلايهنى مێرد، بىزارى و رازى نەبوونيش لەلايهنى ئافەرەت، لىرەدا پىغەمبەر ﷺ هېچى
 بەدەست نەبوو بىجگە لەوهى بلى: ئەگەر بگرى بگەرێتەوه لاي“ چونكە ئەو مێردتە و باوكى
 مندالته. لىرەدا ئەم ئافەرەتە باوەردارە دەيهويت تىبگات: ئايا فەرمانم پىدەكەى؟ واتا ئەگەر
 فەرمانە، پىويستە لەسەرم پىادەى بكەم؟ وەلامى پىغەمبەرى مەرووفى ماموستا و ياسادانەرى
 مەزن دىت: ((بەلكو تەنها تەكاكارم)) واتا مەبەستم فەرمان و زۆر لىكردن نيه!

دەى با باوكە دلرەق و ستەمكار و سالارەكان لەسەر كچەكانيان گوێبىستى ئەم رېنمايى
 مەزنەى پىغەمبەر ﷺ بن!!

ئافەرەتى موسلمانى ھۆشيار بە ئاينەكەى پىوەرگەلىكى ئامانجگر و پتەو و تۆكمەى ھەيه لە
 ھەلبژاردنى هاوسەر، تەنھا جوانى روالەت و رېك و پىكى ديمەن و بەرزى پۆست و دياردەكانى
 ھەبوونى و دەولەمەندى و خاسيەتەكانى ترى كە وەك باوہ ھەندى لە ئافەرەتان پىوہى فريو دەدرين
 بەس نيه، لە ئاست ئاين و خورەوشتى دەوہستى“ چونكە ئەم دووانە كۆلەگەى مالىيە هاوسەرى
 سەركەوتووە، بەھادەرتين خشلە كە مێرد پىوہى برازىتەوہ“ وەك پىغەمبەر ﷺ دەفەرمووئى:
 ((ئەگەر كەسێك ھاتە خوازىيى كچەكانتان، لە ئاين و خورەوشتى رازى بوون ئەوا بىدەنئ، ئەگەر

وانه کهن فتنه و گنده لټیه کی بهر فراوان له زهوی بلاوده بیته وه)) الترمذی ۲/۲۷۴ وابن ماجه ۶۳۳/۱.

وهك چۆن كورې موسلمانې راسته قينه ناخه له تي به چيمه نيكي سهوز كه له سره گوماو و گوفه ك و چلپاو سهوز بووه كه ناماژه به بۆ نافرته تي جوان له ماليكي خراب په روه رده بووي، به هه مان شيوه كچي موسلمانې هوښيار و تيگه يشتوو ناخه له تي به گه نجى سرشيت و ناره زووپه رست و دهبهنگ و بې هوښ، نه گهرچي ديمه ن و شيوه ي جوان و سهرنج راكيشهر بوو، به لكو رازي به به گه نجى باوه ردار و راستگو، كه هوښيار و هزر كراويه، دهرووني بيگه رده، رابردووي پاكه، نايين و رهوش و ژيانى چاك و پاكه “كچي باوه رداري چاك هره شاياني كورې باوه ردار و چاكه، كچي خراب و سهرلي شيواو يش هره شاياني كورې خراب و سهرلي شيواوه” الله ده فرمووي: ﴿الْحَبِيثَاتُ لِلْحَبِيثِينَ وَالْحَبِيثُونَ لِلْحَبِيثَاتِ وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ. وَاَتَا: نافرته تاني پيس بۆ پياواني پيسن و پياواني گنده ل و پيسيش بۆ نافرته تاني پيس و گنده لن، نافرته تاني پاكيش بۆ پياواني پاكن و پياواني پاكيش بۆ نافرته تاني پاكن...﴾ النور: ۲۶.

نهمه واته ي نهوه نييه نافرته تي موسلمان لايه ني شيوه و رواله ت ريك و پيكي فراموش بكات، به شپړيو و ناشيريني و ناريكې شيوه رازي بې! مافي خويه تي به پياويك رازي بيت پر به دلي بيت، هست و نهستي رازي بكات له شيوه ي و ناوه روكي، كهواته شيوه فراموش ناكات له سره حيسابي ناوه روك، باشترين شت لم كيشه يه نهويه نافرته تي موسلمان نهو كه سه هه لبريري كه كه سايه تيه كه ي به تهواوي دلي پرېكات، جيگاي په زامه ندي و ريزي بيت، نافرته تي موسلمانې هوښيار به بريسه كه و بريقه ي رواله ت چاوي نابه سترې له بينيني راسته قينه و ناوه روك.

نافرته تي موسلمان ده زني پياو مافي به ريوه ردي خوي و مال و مندالي له نه ستودايه به پي ده قي قورنان: ﴿الرَّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ... وَاَتَا: پياوان به ريوه بهر و سهردارن له سره نافرته تان به هو ي نهوه ي فه زلي هه نديكي داوه به سره نهواني تر و به هو ي خه ركه ردي ماله كانيان...﴾ النساء: ۳۴.

بۆيە ھەزدە كات بگويزرېتەو ھە بۆ پياويك كە شانازی بە سەرداریيەكەى دەكات بۆى، بەختەو ھە دەبىت بە ھاوسەرگىرىيەكەى و پەشيمان نابىتەو ھە. ئافرەتى موسلمان پياويكى دەويت دەستى لەناو دەستى دابىت، تا بەيەكەو ھە راپەرن بۆ گەياندىنى پەيامەكەيان لە ژيان، لە دروستکردنى خىزانى موسلمان، پىنگەياندىنى نەو ھەى پاك، پەرورەدەکردنى ھۆش و دل و ھەستى كراو ھە، لە كەشيكى گونجاو و پر لە خۆشەويستى و لەيەكگەيشتن، نابى بەيلى خاسيەتى ناشيرين، يا دژە ھەز و ئارەزوو، يا جياوازی لە پەفتار، يا ناكۆكى لە ئاين، رې بە كاروانەكەى بگرى” چونكە كەژاوەى پياوى باو ھەردار و ئافرەتى باو ھەردار لە تەك يەكترى دەروات لە گەشتى ژيانىكى پر لە باو ھە و راستەقىنە، بۆ گەياندىنى پەيامە مەزنەكەى خوا كە كرەويەتيە سپاردە لە گەردنى پياوان و ئافرەتان، بەم شىو ھەي قورئان و ئىناى كرەو ھە، ھەك دەفرەمووئى لە سورەتى الاحزاب: ۳۵ پىشتەر راقەكراو ھە.

بۆ بىو ھەي ئەم كاروانە و گەيشتنى بەم ئامانجە گەرە پىويستى بە پەيوەندى توندوتۆلى ھاوسەرى، دامەزرەوى كۆلەگەكانى خىزان و دروستکردنى لەسەر بنەماى ساغ لە پەفتارى جوان و بەرزى ئامانج و دووربينى لە ھەلبژاردنى ھاوسەر” ئوم سولەيم لە خىراترىنى ژنانى يارىدەدەران بوو بۆ ئىسلام، پىشتەر خىزانى مالك بن النضر بوو، كە ئەنەسى كورې لىبوو ھە، كاتى موسلمان بوو مالك رازى نەبوو و لە راقانا جىي ھىشت، ئوم سولەيمىش سووربوو لەسەر ئىسلامەتيەكەى. پاشان مېردەكەى مرد، لەو كاتە ئوم سولەيم لە ھەرەتى لاويتى دابوو. لەسەر ھەموو ئەمانە ئارامى گرت بە ئومىدى پاداشتى خوايى، خۆى يەكالا كرەو ھە بۆ كورەكەى ئەنەس، كە تەمەنى ۱۰ سالان بوو، بردى بۆلای پىغەمبەر ﷺ تا لە خزمەتى دابىت.

چاكترين لاوى مەدينە ھاتە داواى، لاويكى بەھىزو دەولەمەند و دلير، كە (ئەبو تەلحە) بوو پىش ئەو ھەى موسلمان بىت. ئەم پياو ھە ھۆى مال و گەنجىتى و ھىزەكەى سوارچاكى خەونى كچەكانى يثريب بوو، ئەبو تەلحە و ايزانى ئوم سولەيم لە خۆشيانا بالدەگرى كاتى بچىتە خوازيبىنى، بەلام تووشى سەرسامى بوو كاتى پىتوت: ئەى ئەبا تەلحە، ئايا تۆ دەزانى ئەو خوايەى دەپەرستى، دارىكە و لە زەوى سەوزدەبىت، ھە فلانە ھەبەشى تاشيوويەتى؟ وتى: بەلى،

وتى: نايَا شەرم ناكەي كېرئوش بۇ دارىك دەبەي حەبەشەك تاشىيىتى؟ ئەبۇ تەلحە لافى لەسەر لىدا و ناماژەي بۇكرد بە مارەبىيەكى زۆر و ژيانىكى دەولەمەند و خۆش. بەلام ئوم سولەيم لەسەر ھەلۆيىستى خۆي سووربوو و بە راشكاوى پىتوت: سويند بەخوا ئەي ئەبا تەلحە ھى وەك تۆ پەتەنكرىتەو، بەلام تۆ پىياويكى بى باوهرى و منىش ئافرەتتىكى مۇسلمانم، ناشى شوت پىبەكم، ئەگەر مۇسلمان دەبىت ئەو مۇسلمان بوونت مارەبىيەكەمە و ھىچىتە لىداوا ناكەم. النىسائى ۱۱۴/۶.

لە پۆزى دووھە ھاتەو مارەبىيەكى گەرەتر و بەخشىيىكى زۆرتىرى پىشكەش كرد، ئوم سولەيمىش ھەر لەسەر ھەلۆيىستى خۆي بو، ئەم نەگۆرانەي ئوم سولەيم زىياتر لەبەرچاوى ئەبۇ تەلحە جوانتر و سەرنج پاكىشەرتەر و ژىرتەر نىشاندا، ئوم سولەيم وتى: ئەي ئەبا تەلحە نازانى ئەو خوايەي ئىو دەبىيەرستەن فلانە كۆيلەي بەرەي فلانە دارتاش دەيتاشى؟ وە ئەگەر ئىو ئاگرى تىبەربەدن دەسوتى؟ ئەم وشەيە وەكوو پاجلەكىنىك بوو و ھەستى ئەبا تەلحەي ھەژاند، پرسىياري لە خۆي كرد: نايَا خودا دەشەي بسوتى؟ بۇيە يەكسەر وتى: اشهد ان لا اله الا الله واشهد ان محمدا رسول الله، لىرە ئوم سولەيم بە كورەكەي ئەنەسى وت، لەوكتەي ھەموو گىيانى پرە لە شادى و خۆشى: ھەلەسە ئەنەس مارەبىيەم لە ئەبا تەلحە ئەنجامبەدە، ئەنەسىش گەواھىدەرەكانى ھىناو، مارەبىيەكە ئەنجامدرا.

ئەبا تەلحە لە خۆشيانا ھەموو سامانەكەي لەبەردەستى ئوم سولەيم ھەلپىژت، بەلام ئوم سولەيم وەكوو ئافرەتتىكى باوهرى بىرەزى راستگۆي پاك و بىگەرد پىتوت: ئەي ئەبا تەلحە، من بۇ خوا شووم پىتەكرد، بىجگە لەمەش ھىچ مارەبىيەكىتەر وەرناگرم. ئوم سولەيم دەيزانى بەو شووكرەنەي تەنھا ئەو نىيە مېردىكى دەستكەويت، بەلكو پاداشتى خويى دەستكەوت“ وەك پىغەمبەر ﷺ دەفەر مووئى: ((ئەگەر خودا بەھۆي تۆو يەك پىياو رىتمايى بكات چاكتەر و گەرەترە بۆت لە حوشترى سوور)) فتح البارى ۴۷۶/۷.

ئەم جۆرە ئافرەتە مەزنانە سەرمەشقى ئافرەتى مۇسلمانە، ھەر لەوانەشەو بىگەردى باوهرى، ھىزى كەسايەتى، ساغ و سەلامەتى بىروباوهر، چاك و جوان ھەلپىژاردن وەرەگرى.

گوڤز ایهل و چاکه کاره له گهڻ هاوسه ری

ئافره تی موسلمانانی تیگه یشتو همیشه گوڤز ایهله بۆ میرده که ی و سه ریچی ناکات، چاکه کاره له گهڻی، هه ولای پازی کردن و خوشی خستنه دلای ده دات، نه گه رچی هه ژار و که م ده رانه تیش بیست، هه رگیز بیزاری ده رنابری له که می رزق و رۆزی، شاخ و ئۆف ناکات له بهر کاروباری ناومال، هه مووکات کۆمه لیک له ئافره تانی چاک میژووی ئیسلامی له یاده که نمونه ی ئارامگرتن و چاکسازی و مهردایه تی بوونه و له خزمه تی میژد و مندالدا بوونه، ویرای نه بوونی و تهنگی ژیان. له پیشهنگی هه موویانه وه خاتو فاتیمه ی زههرا کچی پیغه مبه ر ﷺ و خیزانی عه لی بن ابی تالیب ﷺ که سکالای ئازاری دهستی ده کرد بههوی ده ستاره وه، رۆژنیکیان عه لی پیتیوت: ئه وه باوکت بههوی منه وه هات، برۆ لای و داوای خزمه تکاریکی لی بکه. فاتیمه چووه لای باوکی، بهلام له شهرمانا نهیتوانی داوای لی بکات، بۆیه عه لی چوو داوای خزمه تکاریکی لیکرد بۆ فاتیمه ی کچه خۆشه ویستی، بهلام پیغه مبه ر ﷺ نهیتوانی به ده م داواکارییه که یان بیست و هه ژارانی موسلمانانیش لی بیبهش بن، بۆیه هاته لای کچه که ی و میژده که ی و فه رمووی: ((شتیکتان فیتریکه م باشترین له وهی داواتان کرد؟ کاتی چوونه سه ر جیگاتان شه و بۆ نووستن، ۳۳ جار بلین سبحان الله، ۳۳ جار الحمد لله، ۳۴ جار الله اکبر، نه مه بۆتان باشتره له خزمه تکاریک)) پاشان مالئاوایی کرد و رۆیشت، پاش ئه وهی ئه م یارمه تییه خواییه که ماندووبوون له یاد ده باته وه و سه ختیه کان ده به زینتی، چه سپاندی له ناو ناخی ده روونیان. عه لی ﷺ به رده وام ئه م ووشانه ی دوباره ده کرده وه و ده یوت: سویند به خوا له وه ته ی پیغه مبه ر ﷺ ئه م زیکه ری فیترکردوومه وازم لی نه هیئاوه، یه کئی له هاوه لآن لیی پرسی: هه تا شه وی صیفینیش؟ وتی: هه تا شه وی صیفینیش له یادم نه کردوو. فتح الباری ۷/۷۱ و مسلم ۱۷/۴۵.

بوخاری و مسلم له ئه سمائه وه ده گیرنه وه: ((کاتی زوبهیر منی خواست، له سه ر رووی زه وی نه پاره نه کۆیله هیچی نه بوو بیجگه له ئه سپه که ی. ده لی: من ئالیکم ده دا به ئه سپه که ی، له جیاتی ئه و ئالیکم بۆ دابین ده کرد و خزمه تیم ده کرد، ناوکی خورماشم ده کوتا و وه کوو ئالیک پیتم ده دا، ناوم ده کیشایه وه، گۆزه ییم بۆ چاک ده کرده وه، هه ویرم ده کرد، بهلام نه مه ده زانی جوان نان بکه م، هه ندی له دراوسی کاتم بۆیان ده کردم، که ئافره تی راستگۆ و دلسۆز بوون. ده لی: ناوکه

خورمام له سهر سهرم هه لده گرت له زهوی زوبهیر که پیغه مبهەر ﷺ بۆی دابریبوو ده مهینایه وه بۆ ماله وه که دووسییه کی فهرسه خ لیمان دووربوو - که ده کاته نزیکه ی ۶ کیلومه تری ئیستا - ، رۆژنیکیان ده هاتمه وه و ناوکه خورماشم له سهر سهربوو، له رینگا گهیشتم به پیغه مبهەر ﷺ که هه ندی هاوه لی له گه لدا بوو، بانگی کردم و پاشان حوشره که ی ییخ کرد تا له سهر پشتی هه لمگری. ئه سما ده لی: له لایه ک شه رمم کرد و له لایه کیش غیره ی تۆم هاته وه یاد ئه ی زوبهیر. زوبهیر وتی: سویند به خوا هه لگرتنی ناوکه خورما له سهر سهرت زۆر سه ختره له لام له سواربونت له گه ل پیغه مبهەر ﷺ، ئنجا ئه سما ده لی: ئه مه حالم بوو تا ئه وکاته ی ابوبکر ﷺ خزمه تکاریکی بۆ ناردم و خزمه تکردنی ئه سپه که ی له کۆل کردمه وه، وه ک بلیی کۆیله بووم و ئازادی کردم هینده با لم سووک بوو)) فتح الباری ۳۱۹/۹.

ئافره تی موسلمانانی راستگو به دلسۆزیه وه خزمه تی ما ل و میردی ده کات “چونکه ده زانی مافی میردی له سه ری چهنده مه زنه، پیغه مبهەر ﷺ ده فهرمووی: ((ناگوئی مرۆف کړنوش ببات بۆ مرۆف، ئه گه ر بگو نجایه بۆ مرۆف کړنوش ببات بۆ مرۆف، ئه واه فهرمانم ده کرد ئافره ت کړنوش بۆ میرده که ی ببات له بهر گه وره یی حق و مافی میردی له سه ری)) رواه البزار واحمد (مجمع الزوائد ۴/۹).

خاتوو عاتشه له پیغه مبهەر ﷺ پرساری کرد: کئ له هه موو که س مافی گه وره تره له سه ر ئافره ت؟ فهرمووی: ((میرده که ی)) وتی: ئه ی کئ له هه موو که س مافی گه وره تره له سه ر پیاو؟ فهرمووی: ((دایکی)) البزار (مجمع الزوائد ۳۰۸/۹).

ئافره تی ک بۆ پیویستیه کی هاته لای پیغه مبهەر ﷺ، کاتی له پیویستیه که ی ته وابه و، پیغه مبهەر ﷺ پئی فهرموو: ((ئایا میردت هیه؟)) وتی: به لی، فهرمووی: ((باشه چۆنی بۆی؟)) وتی: که مته رخه می ناکه م له مافه کانی مه گه ر له توانام دانه بی. فهرمووی: ((بزانه تۆ له چ ئاستیکی ئه وی یاخود تا چهنده له جیی ره زامه ندی ئه ودای، چونکه میردت به هه شت و دۆزه خته)) رواه احمد والنسائی والحاكم (الترغيب والترهيب ۵۲/۳).

ئايا كاتى ئافرهتى موسلمان ئەمانەى گوى لىدەبى دەتوانى ئاخ و ئۆف بىكات لە خزمەتكردى
مىردى؟ نەخىر، بەلكو بە دەروونىكى پەر لە خۆشى و شادى بە ئەركى مال و چاودىرى كردنى
مافى مىردى ھەلدەستى“ چونكە ھەست دەكات ئەو ھى دەيكات ئەركىكى قورس نىيە لەسەر
دەروونى مەوۆ و بە سەختى نازانى، بەلكو پاداشتى خواى لى دەستدەكەوئىت.

ھاوھلان و شوئىنكە وتوانيان ئەم ئەدەبە ئىسلامىيەيان زانىوھە“ زانای ھەنبەلى (ابن الجوزى) لە
كتابەكەى احكام النساء (ص ۲۳۱) دەگىرئىتەوھە: پىاوئىكى چاكى رۆژووگرى شەونوئىكار لە پىاوانى
سەدەى دووى كۆچى ناوى (شوعەيب بن ھەرب) بوو، وىستى ئافرهتەك بخوازى، بە گىيانئىكى
تەوازوعوھە پىتوت: من پىاوئىكى خورەوشت خراپم. ئافرهتەكە زۆر بەدانايىيەوھە وتى: لە تۆش
خراپتر ئەو كەسەيە كە ناچارى كردووى خورەوشتت خراپ بىت. ئەو كاتە شوعەيب زانى لەبەردەم
ئافرهتەكەى تىگەيشتووى ژىر داىە، بۆيە يەكسەر وتى: كەواتە تۆ خىزانى منى.

ئەمەيە تىروانىنى ژىرانە و ھۆشيارانە سەبارەت بە بوونى ھاوسەرىتى چاك، كە ئەم ئافرهتە
پەى پىرەدبوو، ئەوھەتا بۆ كابراى داخوازيكار دوپات دەكاتەوھە كە ئەگەر ئافرهت لە چۆنەيتە
خاسيەت و دەروونى مىردى تىگەيشت، باو و خورەوشتەكانى زانى، بۆى روونبوويەوھە چ شتىك
پازى دەكات و چىش نىگەرانى دەكات، ئەو كاتە دەتوانى دلى بۆ خۆى پاكىش و بىتتە جىگەى
بەختەوھەرى و پىزى، ھەر درزىك باى ناكۆكى لى بىتتەدەر دايدەخا و ناىەلى بىگەردى ژيانى لىل
بىكات، ھەر ئافرهتەكەيش ھەست بەم راستيانە نەكات ناىتتە ھاوسەرىكى سەركەوتوو، لەوانەشە
بەھۆى دەبەنگى و بىھۆشى و نەفامى و كەمتەرخەمىيەكەى مىردەكەى بەرھەو خورەوشت خراپى
پاكىش، ئەو كاتە مىردەكەى لە خۆى رەفتار ناشىرەنتر دەبى“ چونكە ئەو ناچارى كردووه
خورەوشتى نالەبار و خراپ بىت.

ئافرهتەى موسلمانى خاوەن خورەوشتى جوان و ھۆشيار ئاوەھا دەبىت، بەلكو دەبىتە پالپشتى
مىردى بۆ جوانكردنى خورەوشتى، بەھۆى دەرختنى نمونەى ژىرى و دانايى لە مامەلەكردن و
رەفتارى جوان كە كلىلەكانى دلى بۆ دەبىتەوھە، دەروون بۆى نەرم دەبىت ، ئەم خورەوشتانە
سەرچاوە دەگرن لەو ھى بە ھاوسەرى بوونى چاك تەنھا خورەوشتىكى كۆمەلايەتى نىيە كە لە نىوان

هاوریکانی خۆی پێ دەرخوا، بەلکو ئاینیکە و خودا لەبارەییەوه لێی دەپرسیتەوه، ئەگەر چاک بێت پاداشتی دەداتەوه، ئەگەریش کەمتەرخەم بێت سزای خۆی وەردەگرێت.

لە دیارترین شیوەکانی گوێڕایەڵی بوونی ئافرەت بۆ مێردی و چاکەکردن لە گەلی ئەوێه بێت بەدەم داواکاری حەزە تایبەتی و شەریعیەکانی کە تیایدا بە تەواوترین شیوە پادەبوێی و خوشی دەبینی لە ژيانى هاوسەریتی و تەواوترین وێنەیه لە وێنەکانی پێکەوه ژيان و سەردان و خواردن و جل و بەرگ و قسەکردن.. تا کۆتایی شیوەکانی ژيانى پۆژانە. جا هەرچەندە بەدەمەوه چوونی ئافرەت لەم کارانە زیاتریت، زیاتر ژيانى بەختەوهر و ئارام و بێگەرد دەبێت، زۆرتر نزیک دەبنەوه لە کرۆک و مەبەستی ئیسلام و پەيامە کەکی.

ئەوێش لەلای ئافرەتی موسلمان شاراوێ نییه کە گوێڕایەڵی بوونی بۆ مێردی لەو هۆکارانە کە دەپێچن بەهەشتەوه، وەك پێغەمبەر ﷺ دەفرمووی: ((ئەگەر ئافرەت هەر پێنج نوێژی بکات، پۆژووی مانگی رەمەزان بگرێت، گوێڕایەڵی مێردی بکات، دامینی بپاریزی، لە پۆژی قیامەت پێی دەوتری: پۆ بەهەشتەوه لە کام دەرگا خۆت حەزی پێ دەکەم)) رواه احمد والطبراني (مجمع الزوائد ٤/٣٠٦).

ئوم سەلەمە دەلی: ((هەر ژنێک مێردی بمی و لێی رازی بێت، ئەو ژنە دەچێت بەهەشت)) ابن ماجه ١/٥٩٥ والحاکم ٤/١٧٣.

پێغەمبەر ﷺ تابلۆیهکی رۆشنی پرشنگذاری خوشەویست دەکێشی بۆ ئافرەتی چاکەکار و گوێڕایەڵ و نەرم و نیا و خوڕەوشت جوان، کە بەختەوهری دنیا و دواپۆژی تیاپە "وەك دەفرمووی: ((تایا هەوایی ژنە کانتان بدەم؟ بەهەشت؟ وتمان: بەلی، ئەو پێغەمبەری خوا، فرمووی: ئەو ئافرەتەیه زگ و زار دەکات، نەرم و نیا و خوشەویستە، ئەگەر تورەبی، یا خراپە ی لەگەڵدا بکری، یا مێردی تورە بی، دەلی: ئەمە دەستی منە لە دەستی تو، چاوم ناخەمە خەو تا رازی نەبیت)) رواه الطبراني (مجمع الزوائد ٤/٣١٢).

ئافرەتى موسلمانى تىڭەشتىتۇ دەزانى ئەو ئىسلامەى پاداشتى دەداتەو لەسەر گوپرايەلى بوونى بۇ مىردى و دەىخاتە بەهەشت، ھەر ئەویشە ھەرەشە دەكات لەو ئافرەتانەى لادەدن لە گوپرايەلى کردنى مىردىيان و، پشتى تىدەكەن و فراموشى دەكەن، ھەرەشەيان لى دەكات بە پروبەروبوونەو ھى گوناھ و خەشم و نەفرەتى فریشتەکان: لە صحیحى مسلم و بوخارى لە ئەبو ھورەیرە ھاتوو، پیغمبەر ﷺ فرموویەتى: ((ئەگەر پیاو بانگی خیزانەکەى بکات بۆ سەر جیى و بە گوئی نەکات و نەیت، وە بەھۆیەو پیاو کە بە تورەى و نیگەرانی بخەوئ، ئەوا فریشتەکان نەفرەتى لىدەکەن تا بەیانى دادیت)) فتح الباری ۹/۲۹۴ و مسلم ۸/۱۰.

لە صحیحى مسلم لە ئەبو ھورەیرە ھاتوو، پیغمبەر ﷺ فرموویەتى: ((سویند بەو ھى گیانى منى بە دەستە، ھەر پیاویک بانگی ژنەکەى بکات بۆ سەر جیى و بە گوئی نەکات، ئەوا خودا لى زویر دەبیت و رازی نابیت تا ئەو کاتەى مىردەکەى لى رازی دەبیت)) مسلم ۷/۱۰.

ئەم نەفرەتە ھەموو ئافرەتیکى سەرپىچى کار و سەرسەخت دەگریتەو، ھەروا ئەوانەش دەگریتەو کە سست و کەمتەر خەمى دەنوینن و پىدادە کردنى فرمانى مىردەکانیان دوا دەخەن. پیغمبەر ﷺ دەفرمووئ: ((نەفرەتى خوا لەو ئافرەتانە بىت کە مىردى بۆ سەر جیى بانگی دەکات، دەلى: دواى، تا ئەو کاتەى خەو بەسەر چاوەکانى زال دەبیت)) رواه الطبرانی (مجمع الزوائد ۴/۲۹۶).

ھاوسەرگىرى لە ئىسلامدا بۆ پاراستنى پیاو و ئافرەتە، لەم روانگەو پىویستە ئافرەت بە دەم داواکارى و ھەزى مىردى بچیت کاتى داواى لى دەکات، پاساوى خەيالى و دوور لە راستى ناهىیتەو تا لە کۆلى خۆى بکاتەو، بەلکو بەپى توانا بە دەم داواکارىەکانى دەچیت، ئەگەرچى کار و پىگى زۆرىشى ھەبوو، مەگەر پاساویکی زۆر بەھیز بىت کە دەستبەردار بوون لى مەحال بىت. پیغمبەر ﷺ دەفرمووئ: ((ھەر کاتى پیاو بانگی ھاوسەرەکەى خۆى کرد بۆ سەر جیى بابچى بە دەمیەو تەنانەت ئەگەر لەسەر پشتى خوشتریش بىت)) رواه البزار (مجمع الزوائد ۴/۳۱۲).

پاراستنی پیاو و دوورخستنه‌وهی له خراپه و فتنه له گرنه‌ترین کاره‌کانی ئافره‌ته “چونکه نیسلام دهیه‌وێت پیاو و ئافره‌ت به‌یه‌که‌وه له گه‌شتی‌ک بژین هه‌مووی پاک‌ی و بێ‌گه‌ردی و خاوی‌نی بێ و دوور له هه‌رجی شوینه‌واری ئاشوب و خراپ‌ی و پرووکردنه چیژی هه‌رامه. وه هیچ شتی‌ک کلپه‌ی هه‌ز نا‌کوژتی‌ته‌وه، خه‌یالی مه‌یل‌کردن بۆ هه‌رام ده‌رنا‌کات، بێ‌جگه له به‌تال‌کردنی وزه‌ی سروشتی ئهم هه‌زه له شوینی هه‌لال و سروشتی شه‌ری خۆی. مسلم له جابر رضی الله عنه ده‌گێرته‌وه له باب النکاح: پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و آله فەرموویه‌تی: ((ئه‌گه‌ر یه‌کی‌کتان له ده‌ره‌وه ئافره‌تی‌کی چووه‌ دلێ، با بیته‌وه لای خه‌ی‌زانی خۆی و سه‌رجییی له‌گه‌ڵ بکات، چونکه ئهم کاره ئه‌وه‌ی له دلێه‌تی ناهیلێ و ده‌رده‌کات)) مسلم ۱۷۸/۹.

هه‌ره‌شه‌ی خودا بۆ ئه‌و ئافره‌ته‌ی می‌ردی لێی رازی نییه زیاتر ده‌بێ، تا ده‌گاته راده‌یه‌ک دلێ هه‌موو ئافره‌تی‌کی پارێزکار که به ئومێدی به‌زه‌یی خوا و پوژی دوا‌یه بۆی راده‌چله‌کی “چونکه جابر بن عبدالله رضی الله عنه له پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و آله ده‌گێرته‌وه: فەرموویه‌تی: ((سێ که‌س نوێ‌یان وه‌رنا‌گیرێ و هیچ چاکه‌یه‌کیان به‌رنا‌بیته‌وه بۆ ئاسمان: کۆیله‌ی هه‌لاتوو تا ده‌گه‌ریته‌وه بۆ‌لای گه‌وره‌کانی و ده‌ستی ده‌خاته ناو ده‌ستیان. وه ئه‌و ئافره‌ته‌ی می‌ردی لێی تو‌ره و نا‌رازی‌یه تا رازی ده‌بی‌ت. هه‌روا سه‌رخۆش تا دیته‌وه هۆش)) ابن حبان ۱۷۸/۱۲.

مه‌به‌ست له تو‌ره‌یی می‌رد له ژنه‌که‌ی ئه‌وه‌یه کاتی پیا‌وه‌که له‌سه‌ر حق بێ و ژنه‌که پی‌چه‌وانه بی‌ت. به‌لام ئه‌گه‌ر می‌رد سته‌م‌کار‌بوو ئه‌وا تو‌ره‌یی‌یه‌که‌ی زیانی پێ‌نا‌گه‌یه‌نێ، به‌ل‌کو خودا پاداشتی ئارام‌گرتنه‌که‌ی ده‌داته‌وه، دا‌واشی لێ‌ده‌کری به‌جوانی گوێ‌را‌یه‌لی می‌ردی بکات ئه‌گه‌ر گوێ‌را‌یه‌لی بوونه‌که‌ی له سه‌ری‌پچی خودا دانه‌بێ، بۆیه پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و آله ده‌فەر‌مووی: ((هه‌ر ئافره‌تی‌ک با‌وه‌ری به‌خوا هه‌بێ نابێ رینگه به‌ که‌سی‌ک بدات بیته‌ مالی له کاتی‌ک می‌ردی نا‌رازی‌یه، نا‌چیته‌ده‌ر ئه‌گه‌ر می‌ردی نا‌رازی بی‌ت، به‌ گوێی که‌سی‌ک نا‌کات می‌ردی رازی نه‌بی‌ت، جی‌گای له‌گه‌ڵ جی‌انا‌کاته‌وه، لێی نادات، ئه‌گه‌ریش ئه‌و سته‌می لێ‌کرد با بجیته‌وه لای تا رازی ده‌کات، ئه‌گه‌ر وه‌ری گرت و رازی بوو چاکه، خودا پاسا‌وه‌که‌ی وه‌رده‌گری و سه‌رکه‌وتوو و به‌ل‌گه به‌هێ‌ز ده‌بێ، هیچ تا‌وانی‌کی

لهسەر نابێ، بهلام تهگهر رازی نهبوو، نهوا پاساوهکهی لهلای خوا گهیشته شوینی خۆی)) الحاکم
۱۹۰/۲.

یهکیکیتر له گوێرایهلی و چاکهکاری ئافرهت بۆ میردهکهی ئهوهیه که پیغهمبهر ﷺ
دهفرمووی: ((ناشی بۆ ئافرهت رۆژووی سونهت بگري و میردهکهشی ئاگاداره بێرهزامهندی
ئهو، رینگه بهکەس نادات بێته مائی تهگهر رازی نهبوو، وهههر شتی که له دهستکهوت و مائی
پیاوهکهی خهرج بکات بێ فرهمانی ئهو، نهوا نیوهی پاداشت و خیرهکهی بۆ پیاوهکهیه)) فتح
الباری ۲۹۵/۹.

ههمووی لهسەر رهزامهندی میرد دهوهستی، تهگهر له مائی میردی وهکوو سهدهدهقه و خیر
بهخشێ بهبێ رهزامهندی ئهو، نهوا هیچ پاداشتیکی بۆ نییه، بهلکو گوناھیشی دهگات، وه
تهگهر ویستی بێ ئاگاداری ئهو له مائی خهرجبکات و خیربکات و دهیزانی تهگهر میردهکهی
لهوکاته ئاگاداربوایه رینگای دهدا و رازی دهبوو، نهوا دروسته، تهگینا به جۆریتر دروست نابێ.
چونکه لهیهک تیگهیشتن و گونجان له نیوان دوو هاوسهردا نایتهدی مهگهر به هاریکاری و
ههماههنگی نیوانیان نهییت لهم جۆره کارانهدا، ههتا هیچ لایهک زیان و ههراسان و تهنگی
دوچاری نهبێ، که خۆشی ژبانی هاوسهرایهتیان لیتیک بدات، که ئیسلام لهسەر خۆشهویستی و
سۆز دایهزراندوه و ههزدهکات ههمیشه خۆش و پارێزراو و گونجاوبن.

بهلام تهگهر میرد چروک بوو، رهزیلی کرد له خهرجیکردن له خۆییو منالهکانی، نهوا: هندی
کچی عوتبه خیزانی ابو سفیان هاته لای پیغهمبهر ﷺ و پیتیوت: ئهی پیغهمبهری خوا، ئهبو
سفیان پیاویکی چروکه، هیندهم ناداتی بهشی خۆم و کورهکهم بکات، مهگهر بهبێ ئاگاداری ئهو
لیی ببه. فرمووی: ((ئهوهندهی بهشی خۆت و کورهکهته ببه بهچاکه)) متفق علیه. شرح السنه
۳۲۷/۹.

بهمهش ئیسلام کردیه بهرپرس له بهچاکه رهفتارکردن له بهریوهبردنی مال.

ئافرهتی موسلمانێ رۆشنهیر پهی دهبات بهو بهرپرسیاریهتیهی خراوته تهستۆی لهلایهن
ئیسلامهوه به چاودیتریکردنی بۆ مال و میرد و منالی، کردوویهتیه پارێزکار و شوان و چاودیتر

لەسەر مالى مېردى و مالى، وە بەتايىبەتى ناوى بردووه، وەكوو رېزىلېنانتىك بۆى لە بەرگەگرتنى بۆ ھەلگرتنى ئەم بەرپرسىيارەتتە.

ئافرەتى موسلمان ھەموو كات خاسىيەتى وايە دلئەرمە بەرامبەر منالەكانى و چاودىرە بۆ مېردەكەى، ئەوانە دوو خاسىيەتى جوانن كە ئافرەت لە ھەموو كات و شوپىنكدا خۆى پىدەرازىننەتتە، پىغەمبەر ﷺ دەفەرمووئى: ((باشترىن ئافرەت سوارى سەرىشتى حوشترىبووبى، ئافرەتى قورەشە، چونكە لەگەل منداڵ زۆر نەرم و بەسۆزن، لە ھەموو ئافرەتانىش زياتر چاودىرى مالى مېردىان دەكەن)) مسلم ۸۱/۱۶.

ئەمە گەواھىدانىكى گرانبەھايە لەلەين پىغەمبەرەو، وەكوو ملوانكەيەك دەكرىتە مىلى ژنانى قورەش و زياتر جوانتر و گەورەتر و رېزدارترىان دەكات، ئەم گەواھىدانەش بانگەوازىكە بۆ ھەموو ئافرەتىكى موسلمان تاوھكوو بەسۆز بن بۆ منالەكانىان و چاودىرى بەرژەوندىەكانى مېردىان بن، بەم دوو خاسىيەتە مەزنە پرۆسەى ھاوسەرگىرى سەردەكەوئىت، تاك بەختەوەر دەبىيت، خىزان دەكەوئىتە خۆشى، كۆمەلگەش پىشەكەوئىت.

ئەمە رېزىكى گەورەيە بۆ ئافرەت كە گرنگى بدات بە كاروبارى مېردەكەى و چاودىرى بكات لە ھەموو كاتىك، بە جۆرىك ھىندەى لە زەوق و كەيف و خۆشى و دلئارامى پىدەبەخشى، تا ژيانى پردەكات لە بەختەوهرى و شادى و دلئايى و ھىمنى. ئەوھتا خاتوو عائشە كە بوخارى و مسلم لىدەگىرنەو، وتوويەتى: ((بە دەستى خۆم پىغەمبەر ﷺ م بۆغۆشكردووھ بۆ ئىحرام بەستنى، ھەروا بۆ شكاندنى ئىحرامەككەش پىش تەوافكردن بە كەعبە)) مسلم ۹۹/۸.

عورە دەلى: پرسىيارم لە خاتوو عائشە كرد: بەچى پىغەمبەر ﷺ ت بۆغۆشكرد كاتى ئىحرامى بەست؟ وتى: ((بە خۆشترىن گولۆ)) مسلم ۱۰۰/۸.

بوخارى و مسلم لە خاتوو عائشە دەگىرنەو، وتوويەتى: ((پىغەمبەر ﷺ كاتى خەلۆھى دەكىشا سەرى خۆى بۆم نزيك دەكردەو و منىش قۆيم شانە دەكرد، وە ھەرگىز نەدەھاتە مالەوھ مەگەر بۆ خۆرزگاركردن لە پىويستى سروشتى خۆى)) مسلم ۲۰۸/۳.

ههروا خاتوو عائشه ده‌لێ: ((من سه‌ری پێغه‌مبه‌ر ﷺ م ده‌شوست له‌ کاتی‌کا بێنویژیش بووم))
فتح الباری ٤٠٣/١ و مسلم ٣/٢٠٩.

خاتوو عائشه هێنده به‌توندی ئامۆژگاری ئافره‌تانی ده‌کرد سه‌باره‌ت به‌ مێرده‌کانیان و زانینی
مافه‌کانیان له‌سه‌ریان تا ئه‌و راده‌یه‌ی وتی: ((ئه‌ی کۆمه‌لێ ئافره‌تان، ئه‌گه‌ر بتانزانیاه مافی
مێرده‌کانتان له‌سه‌رتان چه‌نده، ئه‌وا خۆل و تۆزی سه‌ر قاچه‌کانیانتان به‌ روومه‌ته‌کانتان
ده‌ستپه‌یه‌وه)) رواه ابن حبان و البزار و احکام النساء ص ٣١١.

ئه‌مه وینایه‌کی گوزارشتکاره‌ بۆ گرنگی مافی مێرد له‌سه‌ر ئافره‌ت، که‌ دایکی بساوهرداران
ویستی نزیکی بکاته‌وه له‌ هزری ئافره‌تان، تاوه‌کوو له‌ ده‌روونی هه‌ندێ له‌ ئافره‌تی خۆبه‌زل زان
له‌سه‌ر مێردی ئه‌م هه‌سته ووشکه‌ ره‌قه لاملێیه‌ ده‌ریبێت که‌ ده‌بیته‌ مایه‌ی رووخانی کۆشکی
هاوسه‌رایه‌تی، یا ده‌یگۆڕێت بۆ دۆزه‌خێک که‌ به‌رگه‌ی ناگری.

چاکه‌کردن له‌گه‌ڵ مێرد و ریزلیگرتنی خوهره‌وشتیکی ره‌سه‌نه‌ له‌ نه‌ته‌وه‌که‌مان، له‌
به‌ها ره‌وشتیه‌کانه‌ که‌ له‌ سه‌رده‌می نه‌فامیشدا هه‌بوون پاشان ئیسلام چه‌سپاندی، دواتر نه‌وه‌کانی‌تر
لێیان وه‌رگرتنه‌وه.

یه‌کێ له‌ نمونه‌ جوانه‌کان که‌ عبدالملک بن عمیر القرشی ده‌یگیریته‌وه - که‌ یه‌کیک بوو له‌ پیاوه
شاره‌زا و زاناکانی سه‌ده‌ی دووی کۆچی -: له‌ ئومامه‌ی کچی حارث - که‌ یه‌کیک له‌ ئافره‌ته‌ زمان
پاراو و خاوه‌ن عه‌قل و هۆش و دانایی - ئامۆژگاری کردنی که‌چه‌یمان بۆ ده‌گیریته‌وه که‌ نزیکی
شووکردنه، ده‌لێ: ((کاتێ عه‌وف بن موحیم الشیبانی - که‌ پیاویکی گه‌وره‌ و فره‌مانبه‌جێ بوو
له‌ناو عه‌ره‌ب له‌سه‌رده‌می نه‌فامی - که‌چه‌کی خۆی ئوم ئیاس دا به‌شوو بۆ الحارث بن عمر
الکندی، کاتێ ئه‌م که‌چه‌ ئاماده‌کرا و خه‌ریک بوو بیه‌ن، دایکی ده‌چیته‌ لای و ئامۆژگاری ده‌کات:
((که‌چه‌که‌م، پاسپارده‌ ئه‌گه‌ر جێبه‌یشتتر بۆ زیاده‌ ئه‌ده‌به‌، یان شانازی و ریزلێنانی عه‌شیره‌ته،
ئه‌وا بۆ هه‌مان شتیش بۆ تو جێده‌هیشترێ. به‌لام ئه‌وه‌ی من پیت ده‌لێم، یادخه‌ره‌ویه‌ بۆ بێ ناگا،
پاڵه‌شته‌ بۆ هۆشیار. که‌چه‌که‌م، ئه‌گه‌ر ئافره‌ت به‌هۆی ده‌وله‌مه‌ندی باوکی و زۆر پێویستی که‌چه‌که‌ی
به‌و ده‌ستبه‌رداری مێردی بیته‌، ئه‌وا تو له‌ هه‌موو که‌س له‌پێشتی به‌مه‌، به‌لام ئافره‌تان بۆ پیاوان

دروستکراون، وهك چۆن پياوان بۆ ئافرهتان دروستکراون. كچهكهم، تۆ وا ئهو كهشه جىدىلى كه لىتى دهرچووى، ئهو هيلانهيهى لىتى گهورهبووى، بۆ لانهيهك نايناسى، هاوهلىك شارهزاي نيت، كه بههوى خاوهندارىتى كردنى بۆت بۆته پاشا، تۆش بۆى ببه به كهنيهك ئهو بۆت دهبى به بهنده و كۆيله. (ده) خاسيهت لهمن ههنگره بۆت دهبيته تويشوو و يادخستنهوه و يادگارى:

يهكهم و دووهم: هاوهلىتى كردنت بۆ ميردت با به قهناعت و پازى بوون بى، پىكهوه ژيانيش لهگهلى با بهچاكى گويپرايهلى بوون بى بۆى “چونكه له قهناعت ئارامى دل ههيه، له بهچاكه گويپرايهلىش پهزامهندى خوا ههيه.

سىيهم و چوارهم: بهدواى شوينى لوتيدا بگهري، چاودىرى شوينى چاوى بكه، با چاوى نهچيته سهر شتيك جوان نهبى، وه بيجگه له بۆنى خوڤيش هيجىتت لى بۆن نهكات، كل باشترين جوانيه له بوونهوه، ئاويش پاكترين گولاوه.

پينجهم و شهشم: ئاگادارى كاتى خواردنى به، بى دهنگ به لهكاتى نووستنى “چونكه ئاگرى برسىتى سوتينهوه، خهو هاتنيش پياو توپه دهكات.

حهوتهم و ههشتم: چاودىرى خزم و كهس و منالى به، پاريزگارى مالى به، چونكه پاريزگاريكردنى مال واتا چاك ريزلينان، چاودىرى كردنى خزم و كهس و مناليش واتا چاك بهريوهبردن.

نۆيهم و دهيهم: هيج نهينيهكى نهدركىنى، سهريپچى هيج فهرمانىكى نهكهى “چونكه نهگهر نهينيت دركاند ئهوا له تۆلكهى دلنيا ناييت، وهنهگهر سهريپچى فهرمانى بكهى، سنگ و دلى پردهكهى له توپهيه.

پاشان كچهكهم خۆت بپاريژه له دهربرينى خوڤى لهو كاتهى غهम्باره، وه له مپوموچى لهو كاتهى دلخوشه “چونكه ئهوهى يهكهم له كهم و كورپه، ئهوهى دووهميش له تىكدان و شيواندنه.

لهوانه به که زۆر پێزی لێدهگرن و به گهوهی دهگرن ئهو کات له ههموو کس زیاتر پێزت لێدهن، چنده زۆریش یه کرا و گونجاو بی له گهڵی، هینده زیاتر هاو پێت دهبی و له گهڵت دهبی.

بشزانه کچم ناگهیته ئهوهی لهو حهزی لێدهکهی، تا پهزامهندی ئهو پێشتر نهخهی له پهزامهندی خۆت، وه ئارهزووی ئهو پێشتر نهخهی له ئارهزووی خۆت، لهوانهی پێت خۆشه یان پێت ناخۆشه، ئهو کاته سویند به خوا بۆت چاک دهبی و دهتپاریزی^(۱). پاشان کچه که یان گواستهوه و شوین و پله و پایهی له لای میرده کهی مهن بوو، لهم پیاوه پاشاکانی پاش خۆی لێ پهی دا بوو.

ناشکرایه ئهم راسپاردیه گشتگیر و هه مه لایه نه بۆ هه موو ئهو شتانهی دێته خه یال لهوانه ی ئافرهت له ژیا نی هاوسه ریتی پێویستی پی ده بی له به هاره و شتی هه کان، پێکه وه ژیا ن، ژیری له هه لاس و کهوت و مامه له کردن. لێ ره وه ئهم راسپاردیه چاکه ده بیته ده ستوریک بۆ هه موو کچی ک نزیکی شوو کردنه.

ئافره تی موسلمان ی پارێزکاری رۆشن بیر نه گهر ده وله مهن دبی، فیتنه ی پاره و ده وله مهن دی و سه ره به خۆی دارایی که هه یه تی چا وه کا نی نا گرن و لیل نا که ن، به لکو هه رده م مافه کا نی می ردی ده پاریزی، به ریکی ژیا نی له گه ل ده با ته سه ر، نه گهر چی نه داریش بی و نه می ش دا را بی، ئهو کاته سوپاسی خوا ده کا ت له سه ر به خششه کا نی، خیر و سه ده قه زۆر ده کا ت بۆ گه یشتن به په زامه ندی خوا ی، یه که م که سی ش که سوود وه رده گری له به خشین و خیری می رده که یه تی، نه گهر نه دار بوو، زینب الثقفیه خێزانی عبدا لله بن مسعود ؓ ده لی: ((پێغه مبه ر ؐ فه رموی: ئه ی کۆ مه لی ئافره تان سه ده قه بکه ن، نه گهر له خشل و زیریشتان بی ت)) زینب ده لی: گه رامه وه لای عبدا لله بن مسعود، وتم: تۆ پیاویکی که م ده رامه تی، پێغه مبه ریش ؐ فه رمانی پێ کړدو وین سه ده قه به دین، جا برۆ لای و لێی به رسه، نه گهر نه مه بۆ من بی، نه گهر نا ده یده م به یه کیکی تر. عبدا لله وتی: به لکو تۆ برۆ. زینب ده لی: رۆیشتم، بینیم چهن د ژنی ک له یاری ده ده ران له بهر ده رگای پێغه مبه ر ؐ وه ستاون، پێویستی یان وه ک پێویستی منه، پێغه مبه ریش ؐ سامیکی هه بوو، جا بیلال ؐ ها ته ده ره وه بۆ لا مان، پێمان وت: برۆ لای پێغه مبه ری خوا ؐ و پێی بلێ: دوو ئافره ت له بهر ده رگا ن

(۱) قطب العرب ۱/ ۱۴۵.

ده پرسن: ئايا ده شئ صه ده قه به ميړده كانيان و هه تيوي ماليان بكنه؟ پيئى نه ليئى ئيمه كيئن. وتى: بيلال چوه ژوورئ لاي پيغه مبهړ ﷺ و پرسيارى ليكرد، پيغه مبهړ ﷺ فهرمووى: ((نهو دوو ئافره ته كيئن؟)) وتى: ژنيكي ياريددهر و زهينه به، فهرمووى: ((كام زهينه ب؟)) وتى: خيژانى عبدالله بن مسعود، ئنجا فهرمووى: ((دوو پاداشتيان ههيه، پاداشتي خزميه ته و پاداشتي صه ده قه كه)) فتح الباري ۳/۳۲۸ و مسلم ۷/۸۶.

له گيړانه وهى بوخارى: ((ميړدت و منالت له پيشتن به صه ده قه كردن پييان)) فتح الباري ۳/۳۲۵.

ئافره ته موسلمان هه ميشه سوپاسگوزاره له كاته كانى خوشى و هه بوونى، ئارامگره له كاتى ناخوشى، ئهم هوشداريهى پيغه مبهړ ﷺ له يادناكات كه بو ئافره تان به گشتى يه، وهك ده فهرمووى: ((ئهى كومه لئى ئافره تان، صه ده قه و خيړ بكن، چونكه ئيئوم بينى زوربهى دانىشتوانى ئاگرن)) وتيان: به هوى چى ئهى پيغه مبهرى خوا؟ فهرمووى: زور نه فرهت ده كهن له شت، بئ ئهمهك و ناسوپاسگوزارن بهرامبهړ ميړده كانتان)) فتح الباري ۳/۳۲۵ و مسلم ۲/۶۵.

له گيړانه وهيه كى بوخارى: ((ناسوپاسگوزارن بهرامبهړ ميړده كانتان و بئ ئهمه كن بهرامبهړ به چاكه، ته نانهت نه گهر يه كيئك به ديژوايى پوژگار چاكه تان له گهل بكات، پاشان شتيكى لئ ببيني، ده لئيت: هه رگيز به ژيانم چاكه و خيرم له تو نه ديووه)) فتح الباري ۱/۸۳.

له گيړانه وهى ئهمه د: ((بياويك وتى: ئهى پيغه مبهرى خوا، ئهى ئه وانه داىكان و خوشكان و خيژانه كانى ئيمه نين؟ فهرمووى: به لئى، وايه، به لام نه گهر بيانده يئى سوپاست ناكهن، وهه گهر توشى به لا و ناخوشى بوون ئارام ئاگرن)) احمد ۳/۴۲۸.

ئافره ته موسلمانى تيگه يشتووى پاريزكار كاتى لهم فهرموووده راستانه ورد ده بيتته وه كه چاره نووسى زوربهى ئافره تان ده ست نيشان ده كات، هه ميشه هوشيار ده بئ له وهى بكه ويته ناو گوناھى بئ ئهمه كى و سپله يى و له بير كردنى سوپاس له كاتى خوشى و ئارام نه گرتن له كاتى ناخوشى، په له ده كات بو ئهو به خشين و خيړه كى پيغه مبهړ ﷺ سه رجه م ئافره تانى بو هانداوه،

به ئومىدى رزگارکردنيان له م چاره نووسه ترسناكهى زۆربهى ئافره تانى دوور له يادى خوا و بى ناگا له رۆژى دوايى له وانهى ئهم خوڤه وشته ناشيرينهيان له خوڤرتووه. به لكو ئافره تى موسلمانى تيگه يشتوو ده بيه ئمونه ريزلينان بو ميڤرده كهى و ئاماژه به چاكه كانى و گه و ره بى و ريزى ده كات و لايه نه چاك و باشه كانى لى بلاوده كاته وه. ئه مه ئه و ئه مه كداريه ي ئافره تى موسلمان ه كه ريز له مافى ميڤردى ده گرى و فەزل و چاكه ي خاوه نه كهى له يادناكات.

ميڤوو له ئه سمائى كچى عومه يس كه يه كيڤ بوو له ئافره ته مه زنه كانى ئيسلام و پيشه وانى كوچبه ران، كه خيزانى جعفر بن ابى تاليب ﷺ بوو، پاش مردنى جعفر بووه هاوسه رى ابوبكر الصديق ﷺ، پاش مردنى ابوبكر بووه هاوسه رى عه لى ﷺ بو مان ده گيريه وه: جاريكيان هه ردوو كوپه كهى ئه سماء محمد كوپى ابوبكر و محمد كوپى جعفر به سه ريه ك شانازيان ده كرد، هه ريه كه و ده يوت: من له تو ريزدارترم، باوكم له باوكى تو چاكتره، عه لى ﷺ به ئه سمائى وت: دادوه رى له نيوانياندا بكه، ئه سماء وتى: هيج لاويكم نه بينيووه له جه عفر باشتري، هيج پيريكيشم نه ديووه له ابوبكر باشتري. عه لى وتى: هيجت بو ئيمه نه هيشته وه، وه نه گه ر بيجه گه له وهى وتت شتيكي تريت بوتايه رقم ليت ده بوويه وه، ئه سماء وتى: سى كهس نه گه رچى تو نزم ترينيان بيت، سويند به خوا هه رسى چاك و پاك و باشن^(۱).

ئاي له و هوشيارى يه! له و وه لامه ژيرانه! له و گوزارشته زيره كانه! كاتى بو هه رسى ميڤردى ريزى شايستهى خۆى دانا، عه ليشى رازى كرد، ئه گه رچى له وان نزم تر بوو، به لام هه موويانى خسته بازنه ي چاكان و پاكان و باشان.

له گه ن خه سووى چاكه كاره و ريز له خزم و كهسى ده گريت

يه كيڤ له چاكه كانى ئافره ت له گه ل ميڤردى و يه كى له مافه كانى ئه وه يه: ريز له دايقى ميڤردى بنى و به گه و ره ي بگرى“ چونكه ئافره تى موسلمانى تيگه يشتوو له ئايه نه كهى ده زانى

(۱) الطبقات الكبرى ۷/ ۲۰۸ - ۲۰۹.

گهواره ترين مافی مروژ له سهر پياو مافی دا يکيه تي، هه رکاتي ئافره ت پالپشتي ميږدي بوو بو ريزلينيان له دا يکي و چا که کردن له گه لي، به و ه ي به خو شي ريزي لوت بگري و چا که ي له گه ل بکات، نه و ا چا که ي له گه ل خود ي خو ي کردو وه، پالپشتي ميږدي ده بيت له سهر چا که کاري و پاريز کاري و کرده و ه ي باش که خودا له قورئان فه رماني پي کړدو و، له هه مان کاتدا ده بيت ه ئافره تي يکي خو شه ويست له سهر دل ي ميږي، ريزلينيان و چا که کاري ژنه که ي له بهر چاو ده بيت به رام بهر دا يکي و که س و کاري - به تاي به تي دا يکي - "چونکه هيچ له وه في نکتر ني به بو سهر دل ي پياو مه رد و چا که کار له وه ي بي ني پيه وندي توندو تو ل و خو شه ويستي و ريزلينيان له نيوان خي زاني و که س و کاري گري درا وه، به پي چه وانه شه وه، هيچ شتي ک له وه نا خوشتر ني به بو سهر دل ي پياو چا که کار که بي ني نه م پيه وندي به چرا وه و هه له وه شا وه ته وه، شهر و رق و تو له و ني ازي خراب و پيلان گيران هه يه له نيوان خي زان و خزم و که س و کاري. خي زاني موسلمان که گولاو ي با وه ري بو نکړدو وه، بيرو هو شي و نه دنامه کاني و دل ي به رو نا کي ئيسلام رو شن بو ته وه، زور دو وه له خزانه ناو نه م خو ره وشته نه فام يانه که زو ري کات له ناو ژينگه ي دو ور له ري نيما يي خوا و ئاي نه که ي هيلانه داده ني.

جاري واهه يه ژني موسلمان تاق ي ده کړي ته وه به خه سويه ک يا دش يا شو براهه ک خو ره وشتيان جوان نه بي، له م باره دا له سه ري پيويسته به ژيرانه و هو شياران ه و زه رده خه نه و چا که کردن به رام بهر به خرا په مامه له يان له گه لدا بکات، به شي وه يه ک ها وسه نگی له پيه وندي به کانيان را گري، خو ي و ژياني ها وسه رايه تي دو ور بگري له هه ر کار تي کړدني ک که بشکي ته وه سه ري به هو ي تي کچووني نه م ها وسه نگی به.

که س واتي نه گات ته نها ئافره تي موسلمان دا وای لي کرا وه چا که کار بيت له گه ل ميږدي و چاو دي ري بکات و پي که وه ژيانيان به چا که ببا ته سهر و پياو هي چي له م نه رکا نه له سه رني به، وه نه گه ر خرا پيش بيت يا که مه تر خه م بيت گونا ه ي نا گات. نه و ئيسلا مه گه و ره ي پيه وندي ها وسه رايه تي ري کخستو وه مافی دانا وه بو هه ري هک له ژن و له پياو، هه روا نه رک و واجبي شي خستو ته نه ستويان، نه رک و واجبي ژن به رام بهر به ميږدي و ريزلينياني و چاو دي ري کړدني

لەبەرامبەر مافەکانیانە لەسەر مێردیان، ئەوانیش چەند مافیکن ریز و پلەوپایەى ئافرەت و کەسایەتییەکەى دەپارێزن لە شتواندن و فرامۆشکردن یا سوکایەتیی پێکردن یا سەتم. ئەم مافانەى ئافرەت و اجێن لەسەر شانى پیاو، لەسەریەتیی ریزیان لێبێن و پابەندبێ پێیانەووە و بە جوانترین و ئەواوترین شتێوە بەرجەستەیان بکات.

یەكێ لە واجبەکانی پیاو بەرامبەر ژنەکەى ئەوەیە بەجوانی بەرپۆەى ببات، ئەم ئەركەش نایەتەدى مەگەر پیاویك لە بەرپۆەبردنی مالى و خێزانی سەرکەوتووێت، بەهۆى ئەو خاسیەتە مەردانەییانەى کە لەلای ئافرەت خۆشەویستى "وەك بوونی کەسایەتییەکەى بەهێز دوور لە توندپەوى، نەرم و نیانی دوور لە لاوازی، خۆرەوشتیکی بەرزى نایاب، لێبۆردەبێ، چاوپۆشىکردن لە هەلە و لەبەرچوونەو، بەرپۆەبردنیکی ژیرانە و هۆشیارانە و لێهاتوووانە بۆ ژيانى هاوسەرايەتى، دەستبلاوى و خەرجکردنیکی دوور لە زیادەرۆی و زیادەخەرجی، ریزگرتنى هەستى هاوسەرى و نیشانەدانى بەرپرسياریەتى خۆى لەگەڵیدا لە بەرپۆەبردنی کاروبارى مال، پەرورەدى منداڵ، هاوکاریکردنى لە دروستکردنى خێزانی موسلمانى پایەبەرزى و بلند، وەك چۆن ئیسلام دەیههوى.

ئەوپەرى خۆشەویستى دەنۆینی بۆ مێردى و هەولێ رازیکردنى دەدات

ئافرەتى موسلمانى تێگەیشتوو هەمیشە ئەوپەرى خۆشەویستى دەنۆینى بۆ مێردى، هەولەدات رازى بکات و دلێ خوش بکات، بە هیچ شتێک ژيانى لێ تال ناکات، بەختەوهریەکەى لێناشیوینى، وشەى جوان دەناخنى بە گوێیدا، خۆى دەگرێتەووە لە قسە و گوفتاریک بریندارى بکات و نازارى بدات، هەوالێ خوشى بۆ دەگیرێتەووە، هەوالێ ناخۆشى لێدەشارێتەووە تا لە توانای دابیت، یا هەلێ دەگرێ بۆ کاتیکی گونجاو تا زۆر کارى تێنەکات، ئەگەریش هیچ چارهى نەبوو و هەر دەبوو لەکاتى خۆى هەوالەکەى پێبلى، ئەوا شیواز و رینگای گونجاو هەلەبژیرى بۆ چوونە ناو دلێ، لەگەڵ هەندى پێشەکی تاوێکوو زۆر کاریگەرى نەبیت لەسەر دەروونى. ئەمەش بە جوان بۆ هاتن و فراوانى هۆش و ژیری لە هەلس و کەوت دەبێ کە پێویستە ئافرەتى بێدار خۆى پێرازینیتەووە، بەراستى گەشتن بەم پلەیه ئاستەنگە، تەنها کەمێک لە ئافرەتان پێتدەگەن.

ئوم سولهيم كچى ميلحان گەشتبويە ئەم پلەيە، ئەنەس دەلى: ((كۆپكى ئەبو تەلحە لە ئوم سولهيم مرد، ئوم سولهيم بە كەس و كارى وت: ھەوالى مردنى كۆرەكەى بە ئەبو تەلحە مەلئىن تا خۆم پىي دەلئىم. ئەنەس دەلى: ئەبو تەلحە گەرايەو و ئوم سولهيمىش نانى ئىوارەى بۆ ھىنا. ئەبو تەلحە نانى خوارد و ئاوى خواردەو. وتى: پاشان ئوم سولهيم زۆر لە جارەن جوائتر خۆى بۆ رازاندەو، ئەبو تەلحەش لەگەلى جوت بوو، كاتى بينى تىربووە و دلى ئۆقرەى گرت، وتى: ئەى ئەبا تەلحە، ئەگەر مالىك بە سپاردە شتىك لە مالىك دابنىن، پاشان داواى شتەكەى خويان بكنەنەو، ئايا بۆيان ھەيە نەيدەنەو؟ وتى: نەخىر، وتى: دەى كۆرەكەت مردووە و ئارامبگرە. وتى: ئەبو تەلحە تورە بوو و وتى: لىم گەراى تا لەشم پيس بوو، پاشان مردنى كۆرەكەم پى دەلئى، ئەبو تەلحە چووە لای پىغەمبەر ﷺ و ئەم ھەوالەى پى راکەيانەد، پىغەمبەر ﷺ فەرمووى: ((خودا فەر و پىرۆزى بخاتە ئەو شەوہى بەسەرتان رابوورى)) وتى: پاشان ئوم سولهيم دووگيان بوو، وتى: پىغەمبەر لە گەشتىك بوو ئوم سولهيمىشى لەگەلدابوو، جا پىغەمبەر ﷺ باوى وابوو كاتى لە غەزايەك دەگەرايەو ناو مەدينە بەشەو نەدەگەرايەو، لە مەدينە تزيكبونەو، ئوم سولهيمىش ژانى مندالبونى لىھات، ئەبو تەلحەش بەھۆى ئەوہو بەندبوو، پىغەمبەر ﷺ رۆشت. وتى: ئەبو تەلحە دەيوت: خودايە تۆ دەزانى من ھەز دەكەم لەگەل پىغەمبەر ﷺ دەرچەم كاتى دەرەدەچى و لەگەلى بىمەو و بچمەو ناو مەدينە كاتى دەگەرپىتەو، وە بەوہى دەيىنى وا بەندبووم. وتى: ئوم سولهيم دەلى: ئەى ئەبا تەلحە، ژانەكەم نەما، با برۆين، ئنجا دەرۆن، وتى: كاتى گەيشتنە مەدينە ژانى مندالبونى ھاتەو و كۆپكى بوو، ئەنەس دەلى: داىكەم پىي وتم: ئەى ئەنەس، كەس شىرى پىنەدا تا دەيبەيتە لای پىغەمبەرى خوا ﷺ، ئەنەس دەلى: كاتى بەيانى بوويەو، ھەلمگرت و بردمە لای پىغەمبەر ﷺ، بينىم ئامرازى داخكردنى ئاژەلى پىيە، كاتى منى بينى فەرمووى: ((لەوانەيە ئوم سولهيم منالى بووى)) وتم بەلى، ئامرازەكانى داخكردنى دانا. ئەنەس وتى: منالەكەيم بۆ ھىنا و خستەم ئامىزى، پىغەمبەر ﷺ داواى ھەندى خورماى كرد، لەناو دەمى خۇيدا جووى تا توايەو، پاشان خستىە ناو دەمى منالەكە، منالەكەش زۆر بەجوانى خورماكەى دەخوارد و دەيمزى، ئەنەس وتى: پىغەمبەر ﷺ فەرمووى: ((سەيركەن خۆشەويستى

ئەنصار بۆ خورما چەندە)) ئەنەس وتى: پاشان دەستى ھېنا بە پروخسارى و ناوى نا عبدالله))
مسلم ۱۱/۱۶.

سەيرە! چەندە بەرزە باوەرپ ئەى ئومو سولەيم! چەندە جوانە خۆرازانەنەوت و نیشانەدانى
ئەوينداریت بۆ مێردت! چۆن توانیت تالى پەژارەى مردنى جگەرگۆشتە بھۆیتەو؟ چۆن دلت خۆى
راگرت لە بەرامبەر ئاگر و داخى داىرانى خۆشەويستت؟ لەو کاتەى زۆر بەئارامى و بە ئومپىدى
پاداشتى خاوبى ئەم ساتانە لەگەڵ مێردت دەبەیتەسەر، بەم ئارامگرتن و چاک پەفتارکردنە لەگەڵ
مێردت داواى پاداشتى خودا دەکەى؟! بەراستى ئەمە باوەرپ راست و پەوا و قوولە.

بێگومان خودا راستى باوەرپ ئوم سولەيمى دەزانى، بۆيە لەسەر زارى پيغەمبەر ﷺ مژدەى
بەهەشتى پێدرا، وەك دەفەرموووى: ((چوومە بەهەشت، خەشپەيەكم بىست، وتم: ئەمە كۆيە؟
وتيان: (غَمِيصَاء) ه كچى ميلحان، داىكى ئەنەس بن مالك)) مسلم ۱۱/۱۶.

يەكۆ لەو ھەلۆيستە ژيرە خۆشەويستانە لە دەرپرپى ئەوينى ئافرەتى موسلمان بۆ مێردەكەى:
قسەى خاتوو عائشەيە بۆ پيغەمبەر ﷺ لەو کاتەى گەرايەو لە لاى خەزانەکانى پاش ئەوەى يەك
مانگ نزيكيان نەكەوتبوو، و فەرمووو بووى: ((دەبى يەك مانگ نزيكتان نەكەوم)) بەھۆى
سەختى دلتیشانى لىيان. پاش ئەوەى ۲۹ رۆژ تپەپر، ھاتە لاى عائشە و لەووە دەستى پيكرەد،
خاتوو عائشە پيى وت: تۆ سوپىندت خواردوو يەك مانگ نزيكمان نەكەوى، ئيئەش ئيستا لە
شەوى بىست و نۆيەمينين، بە ژماردن بۆى ژمارد. جا پيغەمبەر ﷺ فەرموووى: ((مانگ ھەيە
۲۹ رۆژە، ئەم مانگەش بىست و نۆ رۆژ بوو)) متفق عليه. فتح البارى ۱۱۶/۵ و مسلم ۱۹۵/۷.

ئەم ژماردنەى عائشە گوزارشت لە پەيوەستى دلى ژنە خۆشەويستەكەيە بە مێردى، شەو شەو
چاوەروانى گەرانەوەى دەکرد، ھەر لەم فەرمووودەيە ئەوينداری كەمەندكيشبونى دلى مێرد بۆلاى
ھاوسەرەكەى بەدى دەكرىت، چونكە دەبينين يەكەجار لە عائشە خاتون دەست پي دەكەت.

ئافرەتى موسلمان ئارەزووو و ھەز و سروشتى مێردى دەزانى، كاردەكات لەسەر چاوديرى
كردنيان تا لە تواناى داييت، بەمەبەستى لەيەكگەيشتن و گونجان لە ژيانى ھاوسەرايەتى و،

دەرکردنی بیژاری، هەر ئافرهتیکیش ژیر و هۆشیار بیت دهبی و ابکات، له شورهی قازی و فهقی دهگیرنهوه که ژنیکهی هینا له بهردی حنظله، له شهوی بوکینیی ههریه که دوو رکات نویژیان کرد، نزا و پارانهوهی خیریان کرد، پاشان ژنه که پرووی کرده شورهیج و وتی: من ئافرهتیکهی نامۆم، هیچ شارهزاییه کم نییه به خورپهوشتی تۆ، جا نهوهی هزی لێ ده که ی بۆمی روون بکهروه تا بیکهم، نهوهیشی پیت ناخۆشه تا لێی دوورکهومهوه، شورهیج دهلی: ۲۰ سال ئه و ژنه له گهلم مایهوه، گلهیم له هیچ شتیکی نه بوو، تهنها یه کجار نهبی نهویش خهتای من بوو و ستهمم لێ کرد.

ئه مهیه ئه و ئافرهته دلنه رمه چاکه کاره ی ئیسلام دهیهه وئ، چاودیری مالی دهکات، ئه مه کداره بۆ هاوسهره که ی، بایه خ ده دات به بهرده و امبوونی پیکه وه ژیانیان. ههر کاتیکیش ره شه با بیه ویت ئه م که شه یان لیل بکات، په له ده کات بۆ خاوینکردنه وه ی به ئه وینی راسته قینه و گونجان و له یه که گه یشتنیکهی پر له دانایی، گوئی له پاراییه کانی شه یتان و له پری لادانه کانی دهروونی خراپه کار ناگریت و داوای جیا بونه وه ناکات“ چونکه گریبه سته ی هاوسه رایه تی گه وهره تره له وه ی به ناکۆکیه ک یا له یه ک نه گه یشتنیک گریکانی بیچری، بۆیه پیغه مبه ر ﷺ ده فهرمووئ: ((ههر ئافره تیک داوای ته لاق بکات له میرده که ی به بی هیچ هۆکاریکی شرعی، ئه و بۆنی به هه شتی له سه ر حه رامه .الترمذی ۳۲۹/۲ و ابن حبان ۴۹۰/۹

هیچ نه یینییه کی نادرکینی و ناشکرای ناکات

ئافره تی موسلمان ی پارێزکار نه ینی هاوسه ره که ی ده پارێزی و ناشکرای ناکات، نه وه ی له نیوانیان پرووده دات له کاری نه ینی لای هیچ که سیك باسی ناکات“ چونکه ئافره تی موسلمان له وه به رزتره بیته ئه و ئاسته نزمه و سه رشیتانه بجیته ناو قسه ی بی سوود که زۆرتر له ناو ژینگه ی ئاست نزمه کات ئه م شته بلاوه، کات له لای ئه و زۆر له وه به رزتره له وه ی له و کرده وه نزمه خه رجی بکات که ته نها که سانی بی ئیش و کار و ئامانج خۆیانی پێوه خه ریک ده که ن“ لیته وه ئافره تی موسلمان خۆی دوورده گرئ له م جوړه که سانه بیت که پیغه مبه ر ﷺ ده فهرمووئ: ((خراپه ترین په له و پایه ی که سانیك له لای خوا له رۆژی دوا یی پیاویکه خۆی بۆ ژنه که ی والا ده کات و ئه میش خۆی بۆ والا ده کات و، پاشان یه کینکیان نه ینی نه وه ی تر ناشکرا ده کات)) مسلم ۸/۱۰.

باسکردنی نه وهی له نیوان پیاو و ژن پرووده دات له ناشیرینترین جوړی ناشکراکردنی نهیښه کانه، که تنهها که سانی خراپه کار و گونا هبار هم کارانه ده کهن. ناشکراکردنی هندی نهیښ هه یه بهم جوړه خراپ و ناشیرین نییه، به لاه هر چوټیک بیت ناشکراکردنه که می مه کروهه و باش نییه“ چونکه پاراستنی نهیښی خوی له خویدا له به هار په وشتیه کان و په فتاره جوانه کانه، ناشکراکردنیشی له گونا ه و نهنگی و خراپه کاریه و تنهها نه وانه ی خوا پاراستیویانه لهم خراپه یه رزگار یان بووه، نه وه تا پیغه مبهه ﷺ نهیښه که له لای خاتوو هفصه باس ده کات، نه میښ دهیگوازیته وه بو خاتوو عائشه، پاشان پیلانگیږانی خیزانه کانی پیغه مبهه ﷺ ی به دوا دیت له مالی پیغه مبهه، نه مهش بووه هو پیغه مبهه ﷺ یه که مانگ نزیکی خیزانه کانی نه که ویت به هو س هختی دلشیشانی لیان. متفق علیه. لهم باره وه خدا ده فرمووی: ﴿وَإِذْ أَسْرَ النَّبِيُّ إِلَىٰ بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا نَبَّأَتْ بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَرْفَ بَعْضُهُ وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ فَلَمَّا نَبَّأَهَا بِهِ قَالَتْ مَنَ أَنْبَأَكَ هَذَا قَالَ نَبَّأَنِيَ الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ. وَاثَا: کاتی پیغه مبهه ﷺ له باره ی هرامکردنی ماریه له خوی له لای هفصه ی باسکرد و پی فرموو: لای که س هم قسه یه مه درکینه، کاتی هفصه هم قسه یه له لای هاوریکه ی یا له لای خاتوو عائشه درکاند، خودا پیغه مبهه ﷺ له ناشکراکردنی هم نهیښه ناگدار کرده وه و پیغه مبهه ریش هندی لهو نهیښه ناشکرا بووه ی به خاتوو هفصه فرموو و هندی کیشی پی نهوت، کاتی پیغه مبهه ﷺ به خاتوو هفصه و ت که تو هم نهیښه ت له لای خاتوو عائشه درکاندوه، هفصه وتی: کی نه مه ی پی وتی؟ گومانی له وه نه بوو خاتوو عائشه هم قسه یه کردبی، پیغه مبهه ﷺ فرمووی: خودای زانا و شاره زا پیی پاگه یاندووم ﷻ التحريم: ۳.

پاشان خودا ده فرمووی: ﴿إِنْ تَتُوبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ. وَاثَا: نهی عائشه و هفصه نه گهر ته وبه بکهن و په شیمان ببنه وه بولای خوا نهوا پیغه مبهه ریش دلی مه یلی نه وه ده کاته وه که پیشر له ماریه له خوی هرامکردبوو، نه گهریش پیلانی له دژ بگیرن نهوا خوا پالپشت و سه رخه ریتی، هه روا جبریل و باوه ردارانی چاک و فریشته کانیش سه رخه ر و پالپشتینه ﷻ التحريم: ۴.

پاشان خودا هه‌لمه‌تیکێ‌تری پر له هه‌ره‌شه‌ی ترسناک ده‌کاته سه‌ریان به‌وه‌ی نه‌گه‌ر له‌سه‌ر ئه‌م جو‌ره‌ هه‌له و تاوانانه به‌رده‌وام‌بن ئه‌و رێژ و پله‌وپایه‌ی وه‌ک بوونیان به‌ هاوسه‌ری پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ له ده‌ست ده‌ده‌ن، که ده‌فه‌رموو‌ی: ﴿عَسَىٰ رَبُّهُ إِن طَلَّقَكُنَّ أَن يُبَدِّلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِّنْكَنَّ مُسْلِمَاتٍ مُّؤْمِنَاتٍ قَاتِنَاتٍ تَأْتِيْنَ عَابِدَاتٍ سَاجِدَاتٍ يُبَاتِ وَأَبْكَارًا. واتا: نه‌گه‌ر پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ته‌لاق‌تان بدات ئه‌ی هاوسه‌رانی پی‌غه‌مبه‌ر ئه‌وا له هاوسه‌ری موس‌لمان و باوه‌ردار و ملکه‌چ و گه‌راوه و خواپه‌رست و پۆژووگر و بی‌وه‌ژن بن هه‌روا که‌ج بن پی‌ی ده‌به‌خشێ له جی‌ی ئی‌وه ﴿التحریم: ۵.

له‌م رووداو هه‌ر پێ‌نمایی‌یه‌کی ته‌واو هه‌یه بۆ ئافه‌رتی موس‌لمان به‌ ناسینی به‌های پاراستنی نه‌ی‌نی می‌ردی، هه‌روا کاریگه‌ری ئه‌م پاراستنه له‌سه‌ر سه‌قامگیری ده‌روون و ویژدان و ماله‌کان. یه‌کێ له به‌خششه هه‌ره گه‌وره‌کانی له‌سه‌ر موس‌لمانان به‌تایبه‌تی و مرۆ‌فایه‌تی به‌گشتی ئه‌وه‌بوو که ژیا‌نی تایبه‌تی و گشتی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ وه‌ک په‌رتووکی‌کی کراوه خسته به‌رده‌ستی ئۆمه‌ته‌که‌ی و سه‌ره‌جهم مرۆ‌فایه‌نی، تیایدا به‌ها و بنه‌ماکانی ئه‌م بیروباوه‌ره ده‌خوێ‌نینه‌وه، جێبه‌جێ‌کاریه کرداریه‌کانی له‌سه‌ر زه‌مینه‌ی ژیا‌ن ده‌بینن، بۆ‌یه ده‌بینن هیچ نه‌ی‌نییه‌کی شاراو و ژێ‌ر په‌رده‌یه‌کی تیانییه، به‌لکو له هه‌رچی رووداو و کاروبار هه‌یه که وه‌ک باوه له ژیا‌نی خه‌لکیدا هه‌یه و هه‌ولێ شارده‌وه‌ی ده‌ده‌ن ته‌نانه‌ت خا‌له لاوازه‌کانی مرۆ‌ژ که له ژێ‌ر ده‌ستی خۆیدا نییه، هه‌ر هه‌مووی له قورئان و سونه‌ت به‌ ده‌قی ئیسلامی بۆ خه‌لکی غایشکراوه، تاوه‌کوو لی‌وه‌ی فی‌ری په‌وا و ناپه‌وا و راست و دروست لار و چه‌وت بن.

هاوه‌لان ده‌یانزانی ژیا‌نی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ هه‌ر هه‌مووی بۆ خوا و بۆ په‌یامه‌که‌ی بووه، تیا ده‌شی لایه‌نی‌کی تیایدا بپێ‌چنه‌وه و به‌شارنه‌وه؟ هه‌رچی رووداوی گێ‌ردراوه هه‌یه له ژیا‌نی و مائی و خێ‌زانه‌کانی، هه‌مووی جێبه‌جێ‌کاری کرداری‌یه له‌وه‌ی به‌ زمان فه‌رمانی پێ‌کردون، بۆ‌یه هاوه‌لان زۆر به‌وردی ژیا‌نی پی‌غه‌مبه‌ریان ﷺ بۆ خه‌لکی گواستۆ‌ته‌وه، هیچ شتی‌کی بچووک یا گه‌وره‌یان له ژیا‌نی رۆژانه‌ی ئاسایی تێ‌نه‌په‌راندوه و هه‌موویان تۆمارکردوه و گواستوویانه‌ته‌وه، ئه‌مه‌ش لایه‌نه‌ک بووه له قه‌ده‌ری خوا له تۆمارکردنی ژیا‌نی ئه‌م پی‌غه‌مبه‌ره هه‌لبێ‌ژدراوه، یان تۆمارکردنی ورده‌کاری بیروباوه‌ری ئیسلام به‌ پیاده‌کراوی له ژیا‌نی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ، ئه‌مه له پال ئه‌وه‌ی قورئان

له باره ی ژبانی ئه مه زنه باس ده کات و تۆماریکه هه می شه یه بۆ ژبانی مرۆڤایه تی هه تا ئه و کاته ی ئاسمانه کان و زهوی بپنن.

پالپشتی ده کات و به شداری ڤاو بۆچوونه کانی ده کات

یه کئ له سوننه ته کانی خودا له م ژبان ه ئه وه یه ڤاو و ئافره ت به یه که وه هه لسن به ناوه دانکرده وه ی ئه م گهردونه و هه لسوراندنی کاروباری ژبان تیایدا، هه یچ کامیکیان ناتوانی ده سته برداری ئه وه ی تر بیت، بۆیه ڤینمایه کانی ئیسلام هات فره مانیکرد به هاوکاریکردن له لایه ن هه ردووکیانه وه “ئیسلا م هانی ڤیاوی داوه له سه ر یارمه تی دانی ژنه که ی تا له توانای دا بیت، پیغه مبه ریش ﷺ که پینشه نگه ی سه رجه م موسلمانانه، له خزمه ت و ڤاژه ی خاوخیزانیدا بووه تا ده چوه نوێژ، وه ک خاتوو عائشه باسی کردوه. فتح الباری ۱۶۲/۲.

جا وه ک چۆن له ئیسلامدا ڤیاو هاوکاری ئافره ت ده کات له کاروپیشه و به رپوه بردنی مال، ناوه هاش ئافره ت هاوکاری ڤیاو ده کات له کاروباری جیهان و ژبان به گفتوگو و ڤاوبۆچوون و کردار. وه ک چۆن له به شه کانی تر باسی چه ندین هاوکاری و به شداریکردنی ئافره تاغان کرد له گۆڤه پانه کانی شه ر و کوشتا ر...هتد.

هاوکاریکردنی ئافره ت له ژبانی گشتی ته نها ئه وه نییه له شه ر پاشتی ڤیاو بگرئ، به لکو له ناشتیشا پالپشتی کردوه به ڤاو بۆچوونی دروست، میژووش ناوی کۆمه لیک له و ڤیاوه گه ورانه ی ئیسلامی تیا به که گوئیستی پینشیار و بۆچوونی ژنه کانیان بوونه، له سه رووی هه مو یانه وه پیغه مبه ری خوا ﷺ که هه ندئ جار کرداری کردوه به ڤای خاتوو خه دیجه و ئوم سه له مه و عائشه و ئه وانئ تر له خیزانه کانی، هه روا عبدالله بن الزبیر زۆر کرداری کردوه به ڤاو بۆچوونه کانی ئه سمائی دایکی، الولید بن عبدالملك کرداری کردوه به ڤاو بۆچوونی ژنه که ی (ام البنین کچی عبدالعزیز بن مروان)، هاروون الرشید زۆر به قسه ی زوبیده ی خیزانی کردوه،هی تر.

له به ره ئه وه ی ئافره تی موسلمانانی هۆشیار ڤه ی ده بات به قورسی ئه و به رپرسیاریه تیه ی ئیسلام خستویه ته ئه ستۆی، کاتی فره مانئ پیکرد چاکه کاری له گه ل میزدی، هه روا ده رکی هه مو ئه و شتانه بکات که سه روسته مرۆڤایه تیه که ی ڤازی ده کات، دلئ ئاو ده دات، ویرژدانی ئاسوده

دهكات، چالاكى نوڤده كاته وه، وای لی دهكات به توانا بیټ له گه یاندنی په یامه ككه ی له ژیان، بږیه هر كاتې پټویست بو بوی رای خوی پټوتوه، دوانا كه وئ له پالپشتی كردنی، هانی ده دات، چه سپاو و خوراگری دهكات، دلته وایی دهكات، به پیشنیاری دروست ناراسته ی دهكات.

خاتوو خه دیمه دایکی باوه داران یه كه م فونه ی نافرته ی کاریگه ره له ژیانی میړده كه ی “بوخاری و مسلم له خاتوو عائشه ده گپړنه وه: ((ده سټیپكردنی هاتنه خواره وه ی سروش بؤ سهر پیغه مبه ر ﷺ به بینینی خه ونی راست بوو له خه ودا، ههر خه ویکي ده بیننی وهك رږژی رووناك ده هاته جی، پاشان گوښه گیری له لا خه وسته وسته كرا، له نه شكه وتی حیرا چند شه ویک به ژماره ده مایه وه و خواپه رستی ده كرد، بؤ ئم مه به سته تویشووی له گه ل خوی ده برد، پاشان كه خوراکی ته واوده بوو ده گه پرایه وه لای خاتوو خه دیمه و هندی کی تری له گه ل خوی ده برد، تا له ناكاهو حق و په وای بؤ هات، نه وه بوو له نه شكه وتی حیرا فریشته (جبریل) هاته لای، وتی: بخوینه، فهرمووی: خوینده وار نیم، فهرمووی: گرتی و له باوه شیا توند گوشیمی تا خه ريك بوو گیانم ده رچی، پاشان بهری دام، وتی: بخوینه، وتم: خوینده وار نیم، فهرمووی: دوباره گرتی و توند گوشیمی تا خه ريك بوو گیانم ده رچی، پاشان بهری دام و وتی: بخوینه، وتم: خوینده وار نیم، فهرمووی: سی باره گرتی و گوشیمی تا خه ريك بوو گیانم ده رچی، پاشان بهری دام و وتی: ﴿إِقْرَا بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ، خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ، إِقْرَا وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ، عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ﴾، پیغه مبه ر ﷺ به م پرووداوه گه پرایه وه، هه موو گیانی ده له رزی، تا هاته لای خاتوو خه دیمه و فهرمووی: دامپوشن و له ناو جیگا بمپچنه وه، دایان پوشت تا ترسه كه ی له سهر لاچوو، پاشان به خاتوو خه دیمه ی فهرمووو: نه ری خه دیمه چیم به سهر هاتوووه؟ هه واله كه ی بؤ گپړایه وه و فهرمووی: زور له خوم ترسام، خاتوو خه دیمه وتی: نه خیر، مژده ت لی بې، سویند به خوا خودا هه رگیز ریسوات ناكاه، سویند به خوا تو په یوه ندی خزمایه تی ده گه یه نی، راستگووی، نه رکی خه رچی هه ژارانت گرتوته نه سستی خوت، یارمه تی پیاوی هه ژار ده ده ی، ریز له میوان ده گری، پالپشتی له کاری حق و په واه ده كه ی. ننجا خاتوو خه دیمه بر دیه لای وه ره قه ی کوری نه وفه ل کوری نه سه د کوری عبدالعزی، كه ناموزای خاتوو خه دیمه بوو، برای باوکی، پیاویك بوو له سه رده می نه فامی ببویه مه سیحی، ده یزانی به عه ره بی بنووسی، وه نه وه نده ی خودا ویستی ببوایه به عه ره بی ئینجیلی ده نووسی هه، پیاویکی

به سالآچووبوو، چاوی کویریبوو، خاتوو خەدیجە پێی وت: مامە گۆی لە کورەزات بگرە، وەرەقە ی کوری نەوفەل وتی: ئە ی کورەزام چی دەبینی؟ پێغەمبەر ﷺ هەوائی ئەو ی بینیبوی پێی راگەیاندا، وەرەقە پێی وت: ئەمە جەرێلە کە بۆ موسی (علیه السلام) دا بەزی، خۆزگە ئەو کاتە لاویکی بەهێز دەبووم، خۆزگە ئەو کاتە ی خزم و کەست دەرت دەکەن زیندوو دەبووم، پێغەمبەر ﷺ فرموی: بۆچی ئەوان دەرم دەکەن؟ وەرەقە وتی: بەلێ، هەر پیاویک بەو ی تۆ بیت ئیلا دوژمنایەتی دەکریت، ئەگەر بگەمە ئەو پۆژە زۆر بە جوانی سەرت دەخەم و پششت دەگرم)) فتح الباری ۲۳/۱ و مسلم ۱۹۷/۲.

لەم دەقەدا بەلگە یەکی مەزن و بەهێز هە یە لەسەر تەواوەتی و لیھاتوووی خاتوو خەدیجە ی ھاوسەری مەزن و لەسەر راو بۆچوونە تیرئەندازەکە ی، پتەوی و هێزی کەسایەتیەکە ی، چەسپاوی دڵەکە ی، تێگە یشتنە گەرەکە ی، دووربینییەکە ی. هەرچی بە ھارەوشتیەکانە لە پێغەمبەر ﷺ بینیبوی، هەرچی رەفتار و خورەوشتی جوانە بینیبوی، ئەمانە وایانکرد دلیاییت لەو ی پیاویکی وەک محمد ﷺ خودا ھەرگیز ریسوا ی ناکات و ناکەوێتە دەرەنجامی خراپ، وە بەھۆی ژیری و داناییەکە ی زانی لە پشستەو ی ئەم بارودۆخە تازە کارێکی مەزن هە یە کە خودا پێغەمبەرەکە ی بۆ ئامادە دەکات، بۆ یە بە دەنگە بەسۆزەکە ی مژدە ی پێدا و متمانە و ھیمنی و ئارامی و دلیایی خستە دلی کاتی وتی: ((مژدەت لی بۆ ئامۆزا، چەسپا و خۆراگر بە، سوێند بەو ی گیانی خەدیجە ی بە دەستە ئومێد دەکەم تۆ پێغەمبەر ی ئەم ئۆمەتە بیت)) السیرە ۲۵۴/۱.

خاتوو خەدیجە بۆ پێغەمبەر ﷺ وەک وەزیریکی راستگۆ وابوو بۆ ئیسلام. ئەو ەش بەسە بۆ ریز و پلەوپایە ی خاتوو خەدیجە کە یە کەم کەس بوو بەو ی رە ی بە خوا و پێغەمبەرەکە ی ھێناو، پالپشتی کردوو و سەری خستوو، یارمەتی داو، پشستگیری کردوو لەسەر بەرگە گرتن لە سەختترین جۆرەکانی ئازار و ئەشکەنجە کە پێغەمبەر ﷺ لەسەرەتای بانگەوازەکە ی دوچار ی بوویەو، هەرچی بالگرانی و ئازار و مەینەتی و ماندوویتی ھەبوو لەگەلی ھەلگرتوو.

ابن ەشام لە سیرە دەلێ: ((خەدیجە ی کچی خوێلد باوہری ھینا، باوہری ھینا بەو ی لەلای خواوہ ھینا ی، پالپشتی کرد، یە کەم کەس بوو باوہری بە خوا و پێغەمبەرەکە ی ھینا،

په یامه ککه ی به راست زانی، به هوی ئه م شازنه بوو خودا ئه رکی سهرشانی پیغه مبه ری سووک کرد. هه ر شتیکی بییستایه له به دروخستنه وه و ره تکر دنه وه ی په یامه ککه ی که دلی پی نیگه ران بوایه، ئه وه خودا له سه ری لاده دا کاتی ده گه رایه وه لای خه دیجه، خاتوو خه دیجه وره ی به رزده کرده وه و بالی سووک ده کرد، متمانه ی پی ده به خشی، کاری خه لکی له سه ر سووک ده کرد، خودا سۆز و به زه یی پیدایسته وه)) السیره ۱/۲۵۷.

خاتوو خه دیجه راستگوترینی ئافره تانه، به راستی هه ئساوه به ئه رکی باوه ری پکردن، بۆیه خودا پاداشتی ده دا ته وه وه که له فه رموو ده ی بوخاری و مسلم له ابو هریره هاتوو وه، ده لی: ((جبریل هاته لای پیغه مبه ر ﷺ و وتی: ئه ی پیغه مبه ری خوا ئه مه خه دیجه ده دت بۆلات، ده فریکی پییه پیخۆر یا خۆراك یا خواردنه وه ی تیایه، کاتی هاته لات سه لامی خودا و منی پی را بگه یه نه، وه مژده ی کۆشکیکی پییده له مرواری، نه ده نگه ده نگ و گاله و نه ماندوویتی و ئازاری تیایه)) متفق علیه. شرح السنه ۱۴/۱۵۵.

ئافره تی موسلمانانی تیگه یشتوو هۆشی ده خاته گه ر، له کاتی پیویست و هه لویست وه رگرتندا بۆچوونی خۆی پی ده لی، که له وانه یه له وکاته له هه موو کات زیاتر پیویستی به که سیك بیت رینمایی بکات، به مهش ئه م ئافره ته چاکه یه کی گه وه له گه ل میردی ده کات. ئه وه تا دایکی باوه رداران ام سلمه له گه ل پیغه مبه ره ﷺ له سالی شه شه می کۆچی، له گه شته که ی بۆ مه که که بۆ ئه نجامدانی عومره، که له م گه شته دا بوو قوره یشی مه که که قه ده غه ی پیغه مبه ر ﷺ و یاوه رانی کرد له چوونه ناو که عبه، له ئه نجامدا په یمانی حوده ییبه به ستره له نیوان پیغه مبه ر ﷺ و قوره یش، به پیی ئه م په یمانه بریار درا بۆ ماوه ی ۱۰ سال شه ر بوه ستینری و ناشتی له نیوانیاندا بیت، تیایدا خه لک به ئاسایشه وه بژین، کهس په لاماری کهس نه دا.، وه ئه م سالیس موسلمانان بگه رینه وه و نه چنه ناو مه که که... هتد، پیغه مبه ر ﷺ به هوی دانایی و به رچاو رۆشنیه که ی به رینمایی خوا ده یزانی ئه م په یمانه که به رواله ت ناشتیه کی سلبیه بۆ موسلمانان، خیر و سه رکه وتنی گه وه ی تیایه بۆ موسلمانان.

هەرچی هاووله‌کانن، قورسایى و غه‌میکی زۆر دایگرتن کاتى ده‌قى په‌یمانە‌کیان خوینده‌وه و
 بینیان زه‌وتکردنى مافیانى تیاپه، وێرای ئه‌وه‌ی ئه‌وان سه‌رکه‌وتوو و زالن. عومهر ﷺ گوزارشتى
 کرد له‌ توپه‌یى هاووله‌لان و هاته‌ لای ابوبکر ﷺ لێى پرسى: نایا ئه‌و پیغه‌مبه‌رى خوا نییه؟ ابوبکر
 وتى: به‌لى، وتى: ئه‌ی ئیمه‌ موسلمان نین؟ وتى: به‌لى، وتى: ئه‌ی ئه‌وان هاوبه‌ش بریارده‌ر نین؟
 وتى: به‌لى، وتى: باشه‌ بۆچى نزمایه‌تى و که‌مایه‌تى نیشان ده‌ده‌ین له‌ ئاینه‌که‌مان؟ ئه‌بوبکر
 هۆشدارى داپه‌ و وتى: ئه‌ی عمر، پابه‌ندبه‌ به‌ فه‌رمانى پیغه‌مبه‌ر ﷺ "چونکه‌ من گه‌واهی ده‌ده‌م
 که‌ پیغه‌مبه‌رى خواپه، عمر وتى: منیش گه‌واهی ده‌ده‌م ئه‌و پیغه‌مبه‌رى خواپه، پاشان عمر رۆیى
 و هاته‌ لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ و هه‌مان پرسیارى کرد که‌ له‌ ابوبکرى کردبوو، تا گه‌یشته‌ ئه‌وه‌ی وتى:
 (ئه‌ی له‌به‌رچى که‌مایه‌تى و نزمى نیشان ده‌ده‌ین له‌ ئاینه‌که‌مان؟) پیغه‌مبه‌ر ﷺ وه‌لامى داپه‌وه:
 من پیغه‌مبه‌رى خوام و سه‌رپیچی فه‌رمانى خوا ناکه‌م، خوداش ویلم ناکات)) السیره ۳/۳۳۱
 وفتح الباری ۶/۲۸۱ و مسلم ۲/۱۴۱.

له‌وئى عمر هه‌ستى به‌ هه‌له‌ی خۆى کرد له‌ به‌رهه‌لستى‌کردنى بۆ ئه‌م په‌یمانە، هه‌مووجار ده‌یوت:
 تا ئیستاش خێرده‌که‌م و به‌رۆژوو ده‌م و نوێژ ده‌که‌م و کۆیله‌ نازاد ده‌که‌م له‌ برى ئه‌و کاره‌ و ئه‌و
 قسانه‌ی له‌و رۆژه‌ کردم، تا ئومیدم کرد ببێته‌ مایه‌ی خێر بۆم. السیره ۳/۳۳۱.

کاتى پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ واژووکردنى په‌یمانە‌که‌ بوویه‌وه، فه‌رمانى کرد به‌ هاووله‌لان هه‌لسن و
 قوربانى بدن، سه‌ریان بتاشن، به‌لام ته‌نانه‌ت یه‌ك پیاویش هه‌لنه‌ستا، سى جار ئه‌م فه‌رمانه‌ی
 وته‌وه. که‌چى که‌س وه‌لامى نه‌داپه‌وه. پیغه‌مبه‌ر ﷺ چوو له‌ لای ام سلمه‌ی خێزانى و ئه‌مه‌ی بۆ
 باسکرد. لێره‌ ژیری ام سلمه‌ ده‌رده‌که‌وئى کاتى وتى: ئه‌ی پیغه‌مبه‌رى خوا، برۆ ده‌ره‌وه‌ و قسه‌
 له‌ گه‌ل که‌س مه‌که‌که‌، تا حوشته‌که‌ت سه‌رده‌بێرى و سه‌رت ده‌تاشى. پیغه‌مبه‌ریش ﷺ به‌ قسه‌ی ام
 سلمه‌ کردارى کرد، کاتى هاووله‌لان ئه‌مه‌یان بینى، هه‌رکه‌سه‌ و به‌ پالنان و به‌ په‌له‌ هه‌لسان و
 ناژه‌لیان سه‌ربه‌برى، سه‌رى یه‌که‌تریان ده‌تاشى، تا خه‌ریک بوو له‌ خه‌فت و مه‌راق و په‌شیمانى
 هه‌ندیکیان هه‌ندیکى‌تریان بکوژن. زاد المعاد ۳/۲۹۵ والطبرانی ۲/۱۲۴.

پاشان موسلمانان گهړانه وه بڼه څو ځایان و ده رکی قوولې تیروانیښی پیغمه مېر ﷺ یان کرد له به ستنی هم ناشتینامه یه که بوو به سهرکه وتنیکی مهن “چونکه ژماره ی ته وانه ی هاتنه ناو ناینی خوا پاش ناشتینامه ی حوده ییبه زور زیاتریون له وانه ی پیشتو موسلمان بیوون. له صه حیحه مسلم هاتووون کاتې هم نایه ته دابه زی: ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا﴾ که هم فته ناشتینامه ی حوده ییبه بوو، پیغمه مېر ﷺ ناردی به شوین عمر و بوی خوینده وه، عمر وتی: نه ی پیغمه مېری خوا، هم ناشتینامه یه ده بیته هوی سهرکه وتن؟ فهرمووی: به لې، نجا به دلخوشی گهړایه وه. مسلم ۱۴۱/۱۲.

هانی ددهات بڼه به خشین و خهرجکردن له پیناوی خوا

یه کڅی له پالپشتی کردنه کانی ئافره تی موسلمانې تیگه یشتوو بڼه میړده که ی، هاندانیه تی له سهر به خشین له پتی خوا، نه ک هاندانی له سهر زیاده خهرجی و مال به هه دهردان و خهرجکردنی له شتی زیاده و بی سوود بڼه فیز و خو هه لکیشان، وه ک چون هم دیارده یه له لای زور له ئافره تانی دوور له رینمایي خوا ده بینن.

له بهرته وه ی هه میشه ئافره تی موسلمان خیر و چاکه و سهرکه وتنی بڼه میړده که ی ده ویت، هانی ددهات بڼه زور ته نجامدانی کاری چاکه، باوه ری به وه هیه که له پالنانی میړده که ی بڼه کاری چاکه پرت و پله و پایه ی زیاده بیت له دنیا و پاداشتی نه براوه شی ده بیت له رژی دوا یی. یه کڅی له نمونه ی هم هلویتنه، هه لویتستی (دایکی ده دحاحه) کاتې میړده که ی هاته وه و پتی وت: که هم په زه ی خو ی و مناله کانی تیا نیشته جین به خشیوویه تی به ئومیځدی به روبووم و هی شووی به هشت (مسلم ۷/۳۳)، له و کاته وه لامی هم ئافره ته نه وه بوو: کرین و فروشته نه که ی برده وه، کرین و فروشته نه که ی برده وه. له باره وه پیغمه مېر ﷺ ده فهرمووی: ((چه نده زورن هم هی شووانه ی بڼه باوکی ده دحاح دانراوه له به هشت، چه ندین جار هم قسه یه ی دپات کرده وه)) احمد والطبرانی (مجمع الزوائد ۳۲۴/۹).

پالېشتی دهکات له گوږپرايه لى بوونی بو خوا

ثافره تی موسلمانى تیگه یشتوو پالېشتی میړده کوى دهکات له شیوه جوړبه جوړه کانی
گوږپرايه لى بوونی بو خوا، به تایبه تی له شه ونویژکردن، به مه سوودیكى گه وړه ی پى ده گه نه ی
چونکه نهو شتانه ی دینیته وه یاد که لى بى ناگایه یان سستی لى دهکات، نه م کاره ده بیته هو ی
نهو ی همدووکیان بچنه ژیر بالی میهر و به زه یی خواوه. بویه پیغه مېهر ﷺ ده فرمووی: ((
خودا پرهم بکات بهو پیاو ی له شهوا هه لسا و نویژی کرد، خیزانه کەشی به ناگاهینا و نهویش
نویژی کرد، نه گهر هه لسته ناو ده پرژینى به رووخساریدا، وه خودا پرهم بکات بهو ژنه ی له
شهوا هه لسا و نویژی کرد و میړده کەشی به ناگا هینا و نویژی کرد، نه گهر هه لسته ناو ده پرژینى
به رووخساریدا)) ابو داود ۴۵/۱ والحاكم ۳۰۹/۱.

دل و دېروونی پردهکات

لاى ثافره تی موسلمانى روښنېر شاراوه نییه که بهرترین کردهو ی له ژيان له پاش پرستش ی
خودا، سهرکه وتنیه تی له چوونه ناو دل ی میړدی، دل و دېروونی پردهکات، تاوه کوو له ناخی
دېروونیدا هه ست بکات دلخو شه به هاوسه ریتی نه م ثافره ته، له ژيانیدا به خته وه ره، له گه لیدا
کامه رانه، لیرو ه ژیری خو ی به کار دینى بو زاینی نهو شتواز و هوکارانه ی کلین و دل ی میړدی
ده کهنه وه، به سانایى لیى نزیك ده بیته وه، له سهر عهرشى دل ی به به خته وه ری و دنیایى
داده نیش.

ده زاننى چاکترین رابواردن و خو شى ژيانه له هه ستى پیاودا، وه ک پیغه مېهر ﷺ فرموویه تی.

به لام نه گهر نه زاننى چون بچیته ناو دل ی میړدی و دېروونی پرېکات، نهوا زوړبه ی جار ده بیته
سهرچاوه ی به دبه ختی و په ژاره و ناخو شى بو میړدی، وه ک پیغه مېهر ﷺ ده فرمووی: ((سئ شت
مایه ی به خته وه ری ثاده میزاده، سئ شتیش مایه ی به دبه ختیته تی. له به خته وه ری ثاده میزاد:
ثافره تیكى چاک و صالحه، مالیکى چاک، ثامرازی گواستنه وه ی چاک. له به به ختیته کانی
ثاده میزاد: ثافره تی خراب، مالى خراب، ثامرازی گواستنه وه ی خراب)) احمد ۱۶۸/۱.

لەم ڕوانگەییەوه چاکەکاری ئافەرەت لەگەڵ مێردی و چوونە ناو دۆلی لە دیندارییە “چونکە لەمەوه بێگەردی و پاراستنی پیاوی تیا، هەروا بناغەیی خێزان پتەو و توندوتۆڵ دەکات، مایەیی بەختەوهرییە بۆ مێردی و منالەکانی.

کاتی ئافەرەت بە سروشتی خۆی ھەزیکات دۆلی پیاو داگیربکات، کە بەمە سروشتە مێیانەکەیی رازی دەکات، تیایدا ھەزی سەنج ڕاکیشان و کەمەندکیشکردنی تێراو دەکات، ئەوا ئافەرەتی موسڵمان تەنھا لە ئاست ئەم ھۆکار و ھەزانە ناوەست، بەلکو لە ڕاکیشانی دۆلی پیاوی ڕەزامەندی خوا بەدی دەکات “چونکە خودا چاکەکاری و ئەمە کرداری لەگەڵ مێردی بە دینداری ئەژمارکردووە و لێرسینەوی لەسەرە، بۆیە سستی ناکات و ھەول دەدات ئەوپەری خۆشەویستی بۆی نیشان بدات و خۆی لە لا خۆشەویست دەکات، بەھۆی ڕوولەتی پاک و جوانی، گوشتاری رێک و شیرینی، مامەلەیی بەرز و شیاو.

خۆی بۆ دەرازی نیتەوه

ئافەرەتی موسڵمان بە ھەموو جۆرەکانی خەشڵ و ھۆکارەکانی خۆجوانکردن خۆی بۆ مێردی دەرازی نیتەوه، بەجۆریک جوان و قەشەنگ و ناسک خۆی نیشان بدات، چاوی مێردی شادبکات، خۆشی بخاتە دۆلی، دەروونی پریکات لە بەختەوهری. ئافەرەتانی چاکی بەراویی و خواپەرستان و قورئانخوینان بەم شێوەیە بوون، لەسەر ووی ھەموویانەوه خاتوو عائشە و ھیتەر “(بەکرەیی کچی عوقبە) ھاتە لای خاتوو عائشە و لەبارەیی خەنە لێی پرسی، خاتوو عائشە وتی: داریکی بۆغۆشە و ئاوەکەیی خاوین و پاکە. ھەروا لەبارەیی ھاکیشانی موو لێی پرسی، خاتوو عائشە وتی: ئەگەر خاوەن مێرد بووی، ئەوا ئەگەر بکری چاوەکانت دەریینی و لە جیگایدا ھی جوانتر دابنسی، بیکە^(۱).

دەیی با ئافەرەتانی کەمتەر خەم و سست لە خۆرازانەنەویان بۆ مێردیان ئەم ڕێنماییەیی خاتوو عائشە ببیستن، با بزەن خۆرازانەنەویان بە پلە یەک دەبی بۆ مێردەکانیان بیست، نەک بۆ ھاوڕێکانیان و دەستەخوشکان و چوونە دەرەویان، ئەو ئافەرەتانەیی سست لە خۆجوانکردن بۆ

(۱) احکام النساء لابن الجوزی: ۳۴۳.

میرده کانیان گونا هبارن“ چونکه یه کئی له واجب و ئهرکه گه وره کانی میرد فهرامۆش ده کهن، له وانه شه به هۆی ئهم که مته رخه میه یان میرده کانیان لاره پئی بن و چاو بپرنه ئافره تانی تر.

ئهو ژنه ی میرده که ی ته نها پرچی کی قژن، پروو خساری کی بزپکاو، جلیکی ناریکی لی ده بینئ، خراپه کار و ده به نگ و بیهۆشه، که چی کاتی ک میوانی دیت یا ده چیته ئاهه نگیک په له ده کات له خوجوانکردن و خۆریکخستن، له کاتی کا له زۆربه ی کاته کانی دا شیوه و جوانیه که ی و رازاوه ییه که ی بۆ میردی فهرامۆش کردوه، به لام واتی ده گهم ئافره تی بیدار به ئاینه که ی به دووره له م که مته رخه میه، چونکه چاکه کار و ئهمه کداره بۆ میردی، بیگومان چاکه کاری له گه ل میرد له دلی ئافره تی موسلمان ی خۆشه ویست و ژیر کۆنایی ته وه له گه ل که مته رخه می و فهرامۆش کردنی ماف.

یه کئی له رینمای ی کانی ئهم ئاینه بۆ ئافره تی موسلمان ئه وه یه خۆی بۆ میردی برا زینیت ته وه، به جۆری ک ئه وه ی پئی خۆش نه بی نه بینئ“ بۆیه له سه ری یاساغ کردوه به جلی رهش و تازی به باری زیاتر له سی رۆژ بمینیت ته وه، مه گهر بۆ میردی بیت، له و کاته دا ریگی ی دراوه ماوه ی چوار مانگ و ۱۰ رۆژ به تازی به باری بمینیت ته وه، وه ک هاتوو وه له و فهرمووده یه ی بوخاری گراویتی ته وه له زهینه ب کچی ام سلمه، وتی: چوومه لای زینب کچی جهش خیزانی پیغه مبه ر ﷺ له و کاته ی برا که ی مردبوو، داوای گولاوی کرد و خۆی بۆغۆش کرد، پاشان وتی: هیچ پیویستی ه کم به گولاو نه بوو، به لام گویم له پیغه مبه ری خوا ﷺ بوو له سه ر مینبه ر ده یفه رمووو: ((ناشی بۆ ئافره تی ک باوه ری به خوا و رۆژی دوا ی هه بیت زیاتر له سی شه و به تازی به باری بمینیت ته وه ته نها بۆ میردی نه بیت که چوار مانگ و ده رۆژ تازی به بار ده بیت)) فتح الباری ۴۸۴/۹.

به پرووی خۆش و سوپاسگوزاری یه وه پیشوازی لی ده کات

یه کئی له هۆکاره کانی خۆرازانده وه ی ئافره تی موسلمان بۆ میردی: پروو خۆشی و قسه خۆشی و شایی و به زمه، ده بی به مانه هه موو ژیا نی پرپکات، وابکات به خته وه ر و دلخۆش بیت، که ده گهریت ته وه مال به پرویه کی گه شاهه و خنده یه کی جوان، وشه یه کی پاک و ناسک پیشوازی لی ده کات، به جۆری ک هه ندی له غمه که کانی له بیرباته وه، ئه وه ندی له توانا دابیت به پروی خۆش و زه رده خه نه وه پیشوازی لی ده کات، تا دلی بۆ به خته وه ری و خۆشی ژیا ن بکری ته وه، وشه ی

سوپاسگوزاری و ئەمە کداری بە گوێیدا دەچرپینێ لەو کاتانەی خێر و خوشیەکی لێی دەستە کەوێت یا دیاریەکی پیشکەش دەکات یا هەر شتێک شایانی سوپاسگوزاری بێت.

ئافرهتی موسڵمانی پۆشنیر ئەمە کدار و دانایەو نازانی ناسوپاسگوزار و بێ ئەمە ک بێت بەرامبەر هیچ کەسێک "چونکە نایە کە دەپاریزی لە خزانه ناو رەفتاری ناشیرین و خراب و نکوێی کردن لە چاکە و دان نەنان بە فەزل و چاکە بەرامبەر، جا چۆن لە گەل میردی خوشەویستی و هاوڕێی رێگا و گەشتی درێژی وادەبێت؟!

لەم فەرموودە تیگەیشتوو کە دەفەر مووی: ((سوپاسی خوای نە کردوو ئەوێ سوپاسی خەلک نە کات)) البخاری فی الادب المفرد ۱/۳۱۰. چۆن سوپاسی میردی ناکات کاتی ئەم فەرموودە دەبیسێ: ((خودا بەرەحمەت سەیری ئەو ئافرهتە ناکات کە سوپاسی میردی ناکات، لە کاتی کە ناتوانی دەستبەرداری بێت و بێ ئەو ژیان بەریتە سەر)) الحاکم ۲/۱۹۰.

بەشدارێ خوشی و ناخوشیەکانی دەکات

لەو شتانەی ئافرهتی موسڵمان پێی دەچیتە ناو دڵی میردی و دەروونی پرده کات: بەشدارێ کردنیەتی لە خوشی و ناخوشیەکانی، لە خەم و بەختەو ریه کانی.

بەشدارێ دەکات لە هەندێ ئارەزوو و کارەکانی پۆژانە، وەک خۆیندەو و وەرزش و گۆیگرتن بۆ هەندێ گوفتاری بەسوود... هێتر، بەجۆرێک ئەو میردە هەست بکات بەتەنیا نییە لە چێژی ئەو خوشیانە ژیان، بەلکو هاوسەریکی ئەمە کدار و خوشەویست و پۆشنیر ئەو کاسە پر لە خوشیە لە گەل دەنۆشی.

ئەو هەتا پیغەمبەر ﷺ چەندین جار پیشڕکی پراکردنی لە گەل خاتوو عائشە ئەنجامداوە، ئەمە بەلگەیە لەسەر هاندانی ئیسلام بۆ بەشداریکردنی هەردووکیان لە خوشیەکانی ژیان "چونکە ئەم بەشداریکردنە کاریگەری زۆرە لەسەر ئاودانی سۆز و خوشەویستی هاوسەریتی، پتەوکردنی پەيوەندیەکان، بەهێزکردنی ئەلقەکانی.

وهك چۆن بەشدارى دەكات لە خۆشەكانى، ئاوه‌هاش بەشدارى خەم و ناخۆشەكانى دەكات، پالپشتى دەكات بە وشەى جوان و خۆش و دلنەوايىكار، ڤاو بۆچوونى تیرنەنداز، ئەمانە لە پال سۆزى ڤاستگۆيانەى دل.

چاوى دەپاریزی لە بیجگە لە میردى

ئافره‌تى موسلمانى ڤاریزكار چاوى دەپاریزی لە بیجگە لە میردى. چاوى نابریته‌ پیاوانى نامه‌هرەم، کرداردەكات بەم ئایه‌ته‌: ﴿وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَصَابِرِهِنَّ...﴾. ئەم چاوى ڤاراستنەى لە سەیرکردنى پیاوى بیگانە، خاسیەتیکی خۆشەویسته‌ لەلای پیاوان، چونکە بەلگەیه‌ لەسەر پاکی و بیجگەردى هەست، ساغى و سەلامەتى بینایی و سپاردەکەى، بەلکو ئەم خاسیەته‌ لە جوانترین خاسیەته‌كانى موسلمانى خاوینى بیجگەردە“ بۆیه‌ خودا ئاماژەى پیکردووە کاتى باسى ئافره‌تانى بەهەشت دەکات و باسى خاسیەته‌ خۆشەویسته‌كانیان دەکات لەلای پیاوان، کە دەفەرمووئ: ﴿فِيهِنَّ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ. وَاَتَا: ئافره‌تى چاوپاریزی تیايه‌ کە بیجگە لە میردەكانیان سەیری پیاوی تر ناکەن و پیاوی تریان ناوێت، ئەم ئافره‌تانه‌ پێشتر نە ئادەمیزاد نە پەرى دەستی لى نەداون و لەگەڵیان جوت نەبوونە ﴿الرحمن: ۵۶.﴾

باس و خاسیەتى ئافره‌تى بۆ ناکات

یه‌کێ لە ڤه‌وشته‌كانى ئافره‌تى موسلمانى تیگە‌یشتوو ئەوه‌یه‌: باسى (وه‌صفی) ئافره‌تانى دەسته‌خوشك و خزم و کەسى ناکات بۆ میردى، چونکە پێغه‌مبەر ﷺ دەفەرمووئ: ((با ئافره‌ت سەیری لەش و لاری ئافره‌تى تر نەکات، پاشان بۆ میردەکەى باسى بکات، وه‌ک بلیى وا سەیری دەکات)) فتح الباری ۳۳۸/۹. “ چونکە ئیسلام دەیه‌وێت ویژدانە‌کان سەقامگیر بن، دلە‌کان ئارام بن، بیروه‌وش و خەیاڵه‌ وروژینه‌ره‌کان سنوردار بن، تا مەرۆڤ بە‌راستی و ئارامی و دلنایى لە ژیانیدا ب‌ڤروات، خەیاڵی هەساوه‌ بی‌ت، بە ئاسانى ئەو کار و ئەرکانە‌ى بۆى دروستکراوه‌ ڤایه‌ڤینى، بیروه‌وشى سەرقال نەبی‌ت بە شتى پوچ و بى‌واتای شتى باسکراو، بە بیروه‌وشى سەرشی‌تانه‌ ناکه‌وێته‌ دواى خەیاڵی باسکراو، ده‌روونى ناشلە‌ژینن و کردار و به‌هره‌کانى پەك ناخات به‌هۆى قسه‌ى زیاده‌ و بى‌سوود کە له‌وانه‌یه‌ ڤایه‌پێچى به‌ره‌و گوم‌ڤایى و خراپه‌کارى.

ئارامى و حەسانە ۋەبىي و دۇنيابىي بۇ دابىن دەكات

ئافرەتى مۇسلىمانى رۆشنىر تەنھا بە خۇرازاندىنە ۋە بەشدارىكىردنى لە ھىوا و ئارەزوو و كار ناۋەستى، بەلكو ئارامى و ھىمنى و دۇنيابىي لە مال بۇ بەرقەرار دەكات، ھەروا ھەولەدەدات لە مائەكەيدا چاۋى تەنھا شتى رىك و پىك و خاۋىن بىينى، رىكخست و زەوق و سەلىقە بىينى، منالى خورەشت جوان و پاك و خاۋىن بىينى، خانى جوان و پازاۋە بىينى... تا دوايى، ئەمانە ھەموۋى دەچنە بازەنى چاكەكارى و ئەمەكدارى لەگەل مېرد كە ئىسلام فەرمانى پىكىردوۋە.

ئەۋەش لەبىرى ئافرەتى مۇسلىمانى تىگەشتوۋ شاراۋە نىيە كە ھاۋسەرگىرى يەكىكە لە ئايەت و بەلگە و نىشانەكان لەسەر دەسەلاتى خاۋى گەۋرە، ۋەك دەفەرمووۋى: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً. وَآتَا: يەكى لە بەلگە و نىشانەكانى دەسەلاتى خاۋى گەۋرە ئەۋەبە لە خودى خۇتان ھاۋسەرى بۇ ھىنانە بوون تا لەپالپا ئارامبگرن و لە نىۋانتان ئەۋەبەرى خۇشەۋىستى و مېھر و بەزەبى دانائە ﴿الروم: ۲۱.

ھاۋسەرگىرى پەيۋەندى گيانە بە گيان لە قوللىرىن پەيۋەندىەكانى، كە خدا لە نىۋان دوۋگيانا گرىي دەدات، تاۋەكوۋ چىۋى ئارامى و دۇنيابىي و سەقامگىرى و خۇشى و چىۋى ھەلەل بىكەن. ئافرەتىش تاكە شوۋىن و ھۆكارى ئاسايش و حەسانەۋەي پياۋە لە مالى ھاۋسەرەتتى خۇشەۋىست، كە ئاۋەدانە بە ئەۋىندارى دىسۆز و سىبەرى بەزەبى بەسۆز. ئافرەتى مۇسلىمانى تىگەشتوۋش باشتىن كەسە لەم واتا بەرزە تىبگات، باشتىن كەسەشە ئەم واتايە بەرجەستە بكات لەسەر زەمىنە پاستەقىنەي ژيانىكى گەشاۋە و بەختەۋەر.

لېبوردە و دىنەرمە

ئافرەتى مۇسلىمان دىنەرم و لېبوردەيە، لە ھەلە و كەم و كورتىەكانى مېردى ئەگەر ھەبن دەبورى، رىق و كىنە لە دلى ھەلناگرى، زوو زوو كەم و كورپەكانى ناخاتەۋە ياد، ھىچ خاسىەتتىكىش ئەۋەندەي دل نەرمى و لېبوردەيى دلى پياۋى بۇ نايىتەۋە، ۋە ھىچ خاسىەتتىكىش ئەۋەندەي شت لە دل ھەلگرتن و يادخستەۋەي خراپەكان و كەم و كورپەكان دەرگاي دلى پياۋ داناخات.

ئافره تی موسلمان له لای ئەم ئایه ته ده وهستی: ﴿وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ﴾. واتا: با لیبورده بن و له هه لّه و کهم و کوری خو ش بن، ئایا هه زنا کهن خودا لیتان خو ش بیت؟ النور: ۲۲. ئەو جو زه ئافره ته شایانی ئەوه یه له سه ر عه رشی دلی می رده که ی دانیشی، هه ر ئەمیش ئەو دروستکراوه یه بتوانی دهروونی پریکات له خو شی و به خته وه ری و شادی.

خاوه ن که سایه تیه کی به هی ز و دانایه

دیارترین ئەو شتانه ی ئافره تی موسلمان ی روونا کبیر به ئاینه که ی جیا ده کاته وه: هی زی که سایه تی و پی گه یشتوویی بیرو هۆش و په فتاری ریک و راسته. به م خو ره وشتانه ئافره تی موسلمان پیش شوو کوردن و پاش شوو کوردن خو ی ده رازینی ته وه “ چونکه ئەمانه به ره مه می تی گه یشتنی تی له ئاینه که ی و په یامه ککه ی.

خاوه ن که سایه تیه کی به هی زه له قو ناغی هه لبا ردنی هاوسه ر، ناتو ی ته وه و لاواز ناییت له به رده م داخوازی دایک و باوکی ئەگه ر له حق و راستی لایاندا و ویستیان له شتیک ناچاری بکه ن ویستی له سه ر نییه. هه روا که سایه تیه که ی لاواز ناییت به رامبه ر ئەو پیاهو ی دیته داوای، وێرای مال و په له و پایه ی به رزی، ئەگه ر خاسیه ته کان و مه رجه کانی می ردی موسلمان ی راسته قینه ی تیا دهسته به ر نه بوو.

دوای شوو کوردنیش هه ر که سایه تیه که ی به هی زه، به هۆی خو ره وشته جوان و ریک و پیکه کانی، گوێرا په لێ بوونی بۆ می ردی. هی زی که سایه تیه که ی به تایی به تی له و کاته ده رده که وێ که کاریک پیو یستی به جیا کاریه ک هه بی ت په یوه ندی به بیرو یا وه ر و ئاینه که ی هه بی ت. وه ک هه لویستی ام سلیم کچی میلحان که ده ستگه ربوو به ئاینه که ی کاتی می رده که ی له سه ر بێ باوه ری مایه وه. هه روا چه سپاوی ام حبیبه له سه ر ئاینه که ی له و کاته ی می رده که ی له ئیسلام هه لگه راپه وه و بوو به مه سیحی. ئەه جاره وه ک سووربوونی به ریره له سه ر جیا بوونه وه ی له و می رده ی خو شی نه ده ویست.

پالنهري سهره كي ئەم ئافره ته بهرزانه له سهر دهستگرتن به هه‌لۆسته بههيزه كانيان: سووربوون بوو له سهر ساغى و سه‌لامه‌تى بېروباوه‌ر و دواتر پازى كردنى خودا بوو. چونكه هه‌ريه‌ك له‌وانه به‌دواى هه‌ل‌ل ده‌گه‌را له ژيانى هاوسه‌رايه‌تى، له كه‌وته‌نه ناو هه‌پام ده‌ترسا نه‌گه‌ر زه‌ماوه‌ندى كرد له‌گه‌ل پياويك باوه‌رى نيه‌ به تايين و بېروباوه‌رى، يان نه‌گه‌ر كه‌م و كورتي هه‌بيت له مافى نه‌و مي‌رده‌ى خۆشى ناويت يا ناتوانى ژيانى له‌گه‌ل به‌ريته‌سهر. وه نه‌گه‌ر هه‌يزى كه‌سايه‌تى و هه‌ستى به‌رزى ده‌روونى باوه‌ردارى نه‌بووايه، نه‌وا ملكه‌چى فهرمانى مي‌رده گومراكه‌ى ده‌بوو و له ري‌چكه خوار و خه‌چكه‌كانى گومرايى ون ده‌بوو، ياخود كاسه‌ى به‌ده‌ختى و چاره‌په‌شى له‌گه‌ل نه‌و مي‌رده ده‌خواره‌وه كه دلى نابيته‌وه بۆ ژيان بردنه‌سهر له‌گه‌لى، جا له هه‌مووكات و شوينه‌كدا ده‌بى ئەمه كاري ئافره‌تى موسلمانى رۆشنه‌ير بى.

به‌لام هه‌يزى كه‌سايه‌تى كه ئافره‌تى موسلمان پتوه‌ى ده‌پازيته‌وه لاي نادات له خاسيه‌ته تاييه‌تبه‌كه‌ى له گوپرايه‌لى بوونى بۆ مي‌ردى و به‌چاكه ژيان بردنه‌سهر و ئەمه‌كدارى و به‌گه‌وره‌گرتنى، به‌لكو هه‌يزى كه‌سايه‌تبه‌كه‌ى واى لى ده‌كات هاوسه‌نگ و دانا بيت له گو‌فتار و په‌فتارى له‌گه‌ل مي‌ردى، سه‌رشه‌يتى و لارى و سو‌كايه‌تى پي‌كردنى تيانيه‌، هه‌تا له كاته‌كانى توپه‌بوون كه بي‌گومان ژيانى هاوسه‌رايه‌تى لى بي‌به‌ش نيه‌، له‌و كاتانه‌ش ئافره‌تى موسلمان دان به‌خويدا ده‌گره‌يت، هه‌چ هه‌ما و قسه‌يه‌كى خراپى لى ده‌رناچى كه هه‌ستى مي‌ردى برينه‌دار بكات، ئەمه‌يه كه‌سايه‌تى به‌هه‌يز و هاوسه‌نگ و ميانپه‌رو.

سه‌يرى خاتوو عائشه بكه له‌كاتى توپه‌يه‌ى و له‌كاتى شه‌ينه‌يه‌ى چه‌نده به‌په‌يز و نه‌ده‌به، كه پي‌غه‌مبه‌ر ﷺ لى تيبه‌ينى كردبوو، وه‌ك خۆى له پي‌غه‌مبه‌ر ﷺ ده‌گه‌ريته‌وه، فهرموويه‌تى به خاتوو عائشه: ((من ده‌زام چ كاتيك ليم پازيت و چ كاتيك ليم توپه‌يه‌ى، خاتوو عائشه ده‌لى: جا له كى ئەمه ده‌زاني؟ فهرمووى: نه‌گه‌ر ليم پازى بيت ده‌لى: نا سو‌ينه‌د به‌ خواى محمد. وه نه‌گه‌ر ليم توپه‌ بيت ده‌لى: نا، سو‌ينه‌د به‌ خوداى ئه‌براهيم. خاتوو عائشه وتى: به‌لى پاسته، سو‌ينه‌د به‌خوا ئەى پي‌غه‌مبه‌رى خوا، ته‌نها ناوى تو ناليم)) مسلم ۲۰۳/۱۵.

ئاي له‌و ئەده‌به به‌رزه‌! ئاي له‌و خۆشه‌ويسته‌ ساغه‌!

هیڙی که سایه تی خاتو عائشه له پوڅی بوختانه که ی بوی هه لبه ستره له هه موو کاتیک به هیتر
 دهرده که وئ، نهو به لایه ی که خدا کردیه تاقی کردنه وه بو پیغه مبر ﷺ و سرجه م ئومه تی
 ئیسلام، تا کومه لیک پی بهرز بن و کومه لیکیش پی ریسوا بن، باوه دارانیش به هویه وه باوه پریان
 پته وتر بیټ، سته مکارانیش ته نها زیانیان بو مایه وه.

له م چیرۆکه هیڙی که سایه تی خاتو عائشه دهرده که وئ، له گهل باوه ره قووله که ی به خوا و
 متمانه بوونی ته نها به خوا که پاکي و بی تاوانییه که ی ناشکرا بکات، ابن القیم له م باره وه ده لی: ((
 بو گشتگیر کردن و تهواو بوونی تاقی کردنه وه و به لایه که پیوستی کرد به وه ی خدا ماوه ی یه ک
 مانگ سروش رابگرئ، له م باره یه وه هیچ شتیک له سروش بو سر پیغه مبر ﷺ دانه به زی، تا نهو
 حیکمه ته ی خوا ده یه ویت تهواو بیټ و به تهواوترین شیوه دهریکه وئ، باوه دارانی راستگو
 به هویه وه باوه و چه سپاویان زیاتر بیټ له سر دادپهروه ری و راستگو یی و گومانی باش به خوا و
 به پیغه مبره که ی و ئال و بهیتی و بنده راستگوکان، نه مه له لایه ک، له لایه کی تر دوورووان ته نها
 درو و دوورووی زیاد بکن، نه یینییه کانیان بو پیغه مبر ﷺ و باوه داران ناشکرا بیټ، تاوه کوو
 نهو په رستش ی ویستراوه له خاتو عائشه و باوکی به تهواوی و بی که م و کوری بیټ و به خششی
 خودایان له سر تهواوتر بیټ، وه تاوه کوو هه ژاری و پیوستی و یستیان بو خوا زیاتریټ، زیاتر
 ملکه چ بن بوی و گومانی باشیان به خوا هه بی و ئومیدیان بهو بی و ئومیدیان له دروستکراوان
 بیچرا، بی هیوابن له سرخستن و دهرودکرده وه له سر دهستی هه دروستکراویک بیټ، جا نه م
 پله و پایه یه گه یشته ئاستی خو ی کاتی ئایه تی بی تاوانییه که ی دابه زی، ابوبکر به خاتو عائشه ی
 وت: هه لسه له بهر پیغه مبر. عائشه وتی: سویند به خوا هه لئاستم بوی و بیجگه له خوداش
 سوپاسی که س ناکه م، چونکه خدا بی تاوانی منی دابه زاند.

هه روا یه کی له حیکمه ته کانی دانه به زاندنی سروش، پاکتاو کرن و پوخته کردنی نه م گرفته بوو له
 هه رچی ننگ و گومان و که م و کوری هه یه، دلی باوه دارانیش له م کاتانه زور به تامه زرویییه وه
 چاوه روانی سروش بوون، پیغه مبر ﷺ و ئال و بهیتی و مالی ابوبکریش و هاوه لان و باوه داران له
 هه موو کاتیک زیاتر پیوستیان به سروش بوو، کاتی دابه زی وه ک بارانی ره همت بوو بو سر زهوی

که چهنده پټويسيستيه تي، بږيه جيگاي خوځي گرت و دلټيان زور پټي شاد بوو، هم سروسه به ختمه وري بږ هينان، خو نه گهر خدا له ساته کاني يه کم سروشي دابه زانده بووايه، هم هم موو حیکمه ته و چهندي تریش نه ده هاته دي.

همروا خدا ويستي وابوو پله وپايه و ريزي پيغه مېهر ﷺ و نال و بهيتي له لاي خوځي دهر خات، وه پيغه مېهر ﷺ لهو کيشه يه وده رنځ و خوځي سهر پهرشتي بهر گري کردن و وه لامدانه وي دوژمنان و ناحه زان بکات، به شيويه که نه نگدار و ريسوايان بکات که دهستي پيغه مېهر ﷺ و کاري نه وي تيانه بيت، به لکو تنهها به خوځي سهر پهرشتي هم موو نه مانه بکات و توڼه ي پيغه مېهر ﷺ و خواخي زاني بکاته وه. همروا مه به ست له م بوختانه نازارداني پيغه مېهر ﷺ بوو، جا ناگوځي هر خوځي گهواهي پاكي بدات له گهل نه وي ده زاني خي زاي بي تاوان و پا که و، هيچ کاتيک گوماني خراپي پي نه بر دوه، بږيه فرمووي: ((کي سهر زه نشتم ده کات نه گهر پاداشتي خراپه ي پياويک بده موه که له باره ي خواخي زانم نازارم ده دات، سويند به خوا بي جگه له خير هيچي تر نه زانيوه له خواخي زانم، وه باسي پياويکيان کردوه که بي جگه له خير هيچي تر لي نه زانيوه، له گهل من نه بووايه هر گيز نه ده هاته ناو مال و خواخي زانم)). پيغه مېهر ﷺ هينده ي به لگه له لاي ابو له سهر بي تاواني و پاكي خاتو عايشه زياتر له وي له لاي باوه داران بوو، به لام بو ته واو کرنی نارامي و خوراگري، سوز و به زه يي، گوماني باشي به په روه ردگاري، متمانه ي پتي، مافي نه و پله و پايانه ي دا، تا نه و کاته ي سروش دابه زي و دلي پي خوشبوو، ريزي زياتر بوو، وه بو نومده ته که شي دهر که وت که چون خدا خوځي بهر گري لي ده کات و سهر پهرشتي کاروباره کانيه تي.

وه نه گهر ورديينه وه له قسه ي خاتو عايشه: ((سويند به خوا هه لناسم بږي و بي جگه له خوداش سوپاسي که سي تر ناکم)) نه و کاته ده زاني زانياري خاتو عايشه له چ ناستيکدا بووه، هي ز ي باوه ري چهنده بووه، چون به خشه کان ده گه رنځي ته موه بولي خدا، له م شوينه تنهها خدا به شايس ته ي ستايشي خوځي ده زاني، يه کتاپه رستيه که ي تنهها بو خدايه، نه و کاته ده زاني هي ز و نازايه تي تا چ راده يه که بووه! هم قسه يي ناماژه کردنه به پاكي و بي تاواني يه که ي خوځي، و اتا شتيکي ودهاي نه کردوه پټويسيست بکات به هه لسان بږي وه کوو که سيک داوي زانستيک بکات و قووتابي بيت، وه له بهر متمانه ي ته واوي به خوشه ويستي پيغه مېهر ﷺ بږي هم قسه يي و توه،

وہکوو نامازۂیدک لەلایەن خۆشەویست بۆ خۆشەویستەکە، کاتێ وای وت لەلای پیغەمبەر ﷺ زیاتر خۆشەویستبوو، ئەم خۆراگری و سەنگینیەیی بۆ خودا بوو "چونکە خۆشەویستترین زاتە لەلای خاتوو عائشە و ئارامی لەسەر تورەبوونی ناگریت. خاتوو عائشە بۆ ماوەی یەک مانگ دلی ھاسەری خۆشەویستی لی گۆرا، کاتێ دوبارە پەزامەندی و ڕوکردنی لی بینی، لەبەری ھەلنەستا و خۆشەیکە دەرنەخست بە پەزامەندی و نزیکیبوونەو، لەگەڵ ئەو ھەموو خۆشەویستیەیی بۆی، ئەمەش ئەوپەری خۆراگری و ھێزە" (۱).

بەلێ، ئەمە ئەوپەری خۆراگری و سەنگینی و ھیزی کەسایەتیە، جا ئافەرەتی موسڵمانی ڕۆشنبیر لە بەرامبەر مێردی خۆ بەکەمزانی، چاکەکار و ئەمەکدارە، خۆشەویستی و نەرمی بۆ دەردەبڕی، گۆتەپایەلە، بەلام کەسایەتیەکە لەبەردەمی ناتۆتەو، ئەگەرچی خۆشەویستترین خۆشەویست بێ، بەرزترینی ھەموو کەس بێ لەلای تا خۆی لەسەر ھەق بیّت و دەستی گرتبێ بە پەتی بەتینی خوا، خاتوو عائشە بەرزترین نمونە کەسایەتی ئافەرەتی موسڵمانی شانازیکارە بە بیروباوەر و ئایینی نیشانەدات، کە راستەقینەیی پەرستنی بۆ خوا دەزانی، دەزانی ئەم پەرستشەیی دەبێ تەنھا بۆ خوا بێ.

کەس و تێنەگات ئەم ھەلوێستەیی خاتوو عائشە لوت بەرز و خۆگرتنە لەوێ مێردی رازی بکات، بەلکو سوود لە ھەلوێستی خاتوو عائشە وەردەگیرێ کە: ئەو عیززەت و بەرزەییە ئیسلام بەخشیوویەتی بە ئافەرەتی موسڵمان، ئەو پێزە کە سەرتاپی گرتووە تا پابەند بیّت بە شەری خوا و ئاینە پەواکە و، پیادە ی پێنمایە پەر لە سوود و ھیکمەتەکانی بکات، ئەمانە بوون ھێز و بەرز و ریز و دانایی بەخشی بە کەسایەتیەکە.

ئیسلا ھەموو مافیکی داو بە ئافەرەتی موسڵمان، ئەوپەری ریزی لیناوە، بەجۆری ئافەرەتی ڕۆژئاوایی ئێرەیی (ھەسودی) پێ دەبات - وەك چۆن پێشتر باسمان کرد - لە ساڵی ۱۹۸۹ ڕۆژنامە (الوطن الكويتية) لە نوال السعداوی پرسى: ئایا تۆ ئافەرەتی ڕۆژئاوا بە پێشەنگ و سەرمەشق دەزانی بۆ ئەوێ چاویان لی بکری؟ وتی: ((نەخیر، ھەرگیز "چونکە ئافەرەتی ڕۆژئاوایی

(۱) زاد المعاد ۳/ ۲۶۱ - ۲۶۴.

له هه نديك بوارا پيشكه وتوو، له هه نديكيش دواكه وتوو، ياساكانى زه ماوه ند و هاوسه رگرتن له نه وروپا سته م له ئافره ت ده كمن، نه مهش هو كاري سه ره له لدانى بزوتنه وه كاني ئازاد كردنى ئافره ته له لايان، وه له نه مهريكا بزوتنه وهى زور به هيتز هه، هه ندئ جار درندانه و شه رانگيزيشن)) پاشان وتى: ((ئايىنى ئيسلام له هه موو ئاي نه كان زياتر مافى ئافره تى داوه، پيتز و به رزى بو مسو كه ركر دووه، به لام نه وهى هه ندئ جار رووده دات نه وه يه: پياو وا يكر دووه هه ندئ لاي نهى نه م ئاي نهى ته رخان كر دووه بو دامه زران دنى كو مه لگه يه كى پياوى باوكايه تى چينا يه تى تيايدا پياوان زالن به سه ر ئافره تان)).

وا ده رده كه وئ له م سته مه باوكايه تيهى دكتوره السعداوى باسي كر دووه كه به هه ندئ له سته م كردن ده شكيت نه وه بو سه ر ئافره ت، ده گه ريت نه وه بو نه فامى و نه شه ر زايى نه و جو ره پياوانه به ريتمايى كاني ئيسلام و دوور بوون ليى.

له سه ركه وتوترينى هاوسه رانه

نه وانهى رابوورى له خو ره وشتى ئافره تى موسلمانى بيدار و خاسيه ته فيكرى و ده روونى و كو مه لاي نه تى و روا له تتي به كاني، ده ركه وت كه هاوسه ريكي سه ركه وتوو، له هه موو هاوسه ريك سه ركه وتوتره، له هه مووشيان خير و فه رى زياتره بو پياو.

چونكه به هوئ تتي گه يشتنى له م ئاي نه له باره ي هه لسان به نه ركه كاني مي ردى، به راستى ده بيت نه با شترين هو كاري رابواردن و خو شى بو پياو له ژيانيدا، كاتى دي ته وه مال به زه رده خه نه يه كى گه شاهه و سلاويكى قه شه نگ پيشوا زى لى ده كات، وه كو به هار رووى تته ده كات و هه موو ژيانى ده رازيني ته وه به گو فتارى خو ش، هيماى دل نه وايى، ئاو ردانه وهى لي هاتوو وانه، گالته ي خو ش، خو رازان دنه وهى جوان، شي وه و روا له تى سه رنج راكي شه ر، مالى ريك و پيك و خاوين، قسه و گو فتارى مر ده نامي ته، خاوى پر له ئاره زووو، له زوريه ي كاته كاني له جي گاي ره زامه ندى نه ودا ده بيت، خو شى و به خته وه رى ده خاته ده روونى.

بەراستی گوێپایەلە بۆی، چاکەکار و ئەمە کدارە، نەرم و نیاڵە، سوورە لەسەر پازیکردنی، نەیتنی نادریکتی، کاروباری لیّ ناشیوینی، لە کاتی تەنگانە بە راو بووونی تیرەنداز پالپشتی دەکات و نامۆژگاری دڵسۆزانە ی پێشکەش دەکات، بە خۆشیەکانی دڵخۆش دەبێت، بە ناخۆشیەکانی خەفەتبار دەبێت، لە رۆاڵت و ناوەرۆکا چاو و دلی تێردەکات، ژیاڵی پرده کات لە خۆشی و شادی، هانی دەدات لەسەر گوێپایەلی بوون بۆ خوا بە هەموو جوړەکانییەوه، بە بەشداریکردنی لەگەلی چالاکی دەخاتەبەر، چاکەکارە لەگەل دایک و باوکی و پێز لە خزم و کەسی دەگریت، چاوی دەپاریژی لە پیاوی بێگانە، بەرزترە لەوهی قسە ی پرپوچ و بی مانا و ناشیرین بکات، سوورە لەسەر دەستەبەرکردنی هیمنی و بی دەنگی و ئارامی و دلیایی و سەقامگیری بۆ میردی و منالەکانی، ئنجا کەسایەتی بەهێزە دوور لە وشکی و سروشت ناخۆشی، هەست ناسکە دوور لە نزمی و لاوازی، ئەوهی بەرامبەری ناچاردەکات ریزی بگریت، لیبورده و نەرم و نیاڵە، خراپە لەبیر دەکات، رق و کینە وەلا دەنیت.

لێرەوه هاوسەری موسلمان بەراستی دەبێتە سەرکەوتوترین هاوسەر، دەبێتە بەخششی هەرەگەورە خودا بۆ پیاو، دەبێتە رابواردن و خۆشیەک کە هیچ خۆشیەکی تر نایگات، راستی فەرمووه پیغمبەر ﷺ: ((دنیا رابواردن و خۆشییە، وە چاکترین رابواردن و خۆشی ئافرەتی صالحیە)) مسلم ۵۶/۱۰.

م ئافرهتى موسلمان له گهلا مناله كانى

دهستىك

بيگومان منال گليتهى چاوى مروقه، سهرچاوهى بهخته وهريه، پوشنايى ژيانه، بهوانه وه ژيان خوش و به تام دهبيت، رزق پيدا دهبيت، هيوكان بهوانه وه گري دهدرين و دهروونه كان دلتيا دهبن. ته گهر پياو له مناله كانيدا پالپشتى و يارمه تى و كومه كى و زياده و هيز بهدى بكات، نهوا دايك هيواي ژيان و دلنه وايى و خوشى دل و رووناكى ژين و مسوگه ربوونى داهاتوو بهدى دهكات. نه مانه ش هه موو پيهو هستن به چاك پهروه رده كردنى مناله كان، ساغى دروست كردنيان و ناماده كردنيان بو ژيان، به جورىك بن به تاكيكى بنياتنه ر و چالاك، خيريان بگه ريتته وه بو دايك و باوك و كومه لگه و خه لكى به گشتى. به مهش ده بنه نهو جورى خودا دهيهه ويته، وهك دهفه رمووئى: ﴿الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا...﴾ واتا: ﴿مال و منال مايهى جوانى و خوشبهختى ژيانى دونيان...﴾ الكهف: ٤٦.

به لام ته گهر پهروه رده يان فهراموشكرا، كهسايه تيان به خراپى دروستكرا، نهوا ده بنه بالگرانى له سهر دايك و باوك و شهر و زيانتيكى گهوره له سهر كومه لگه و خه لك.

په ده بات به بهرپرسياريه تيه گهوره كهى له ناست مناله كانى

ئافره تى موسلمانى ژير ده زانى بهرپرسياريه تى نهو له پهروه رده كردنى مندال و دروست كردنى كهسايه تيان گهوره تره له بهرپرسياريه تى باوك، له بهر نزيكى منال له دايكى و به سه ربردنى زوريه ي كاتيان له گه لى، وه له بهر زانينى وردى دايكيان به هه موو بار و جولانه وه يه كيان له قوناغى پيگه يشت و هه رزه كارى ترسناك له ژيانى عه قلى و سوزى و هه لس و كهوتيان.

ليروه ئافره تى موسلمان دهركى بهرپرسياريه تى ته واوده كات له پهروه رده كردنى مناله كانى كه خوا گوزارشتى ليكردوه و دهفه رمووئى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا

النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ... وَاثَا: ثَمَى ثَمَانِي بَاوَهَرْتَان هِيْناوَه خَوْتَان وَ كَهَس وَ كَارْتَان بِپَارِيْزَن لَه
ثَاگَرِيْكَ كَه سَوْتَه مَهْنِيْه كَهى مَرُوْؤْ وَ بَهْرَدَه... ﴿التَّحْرِيْم: ٦.

بَهَم پِيْئَه دَايَك وَ بَاوَكِي بَهْرِپَرسيَار كَرْدُووَه لَه پَهْرُوهرْدَه كَرْدَنِ مَنَالَه كَان - بَه تَايِيه تِي دَايَك - بَه
پَهْرُوهرْدَه يَه كِي ئِيْسَلَامِيَانَهى وَرْد، نَهْش وَ نَاكَرْدَنِيَان لَه كَهْشِيْكَى چَاك وَ گُوْنجاو، كَه دَاْمَه زَرَاو بِيْت
لَه سَهْر بِنَاغَهى بَه هَاَرْهوشْتِيَه كَان، وَهَك مَامُوْسْتَا وَ پِيْشَه وَاْمَان پِيْغَه مَبَهْر ﴿٣٧١/١ دَه فَهْرَمُووِيْ:
((بَه لَكُو مَن نِيْزْدَرَاوَم تَا بَه هَاَرْهوشْتِيَه كَان تَه وَاو بَكَهْم)) البَخَارِي فِي الْاَدَب الْمَفْرَد ٣٧١/١.

هَهْرَاو زَانَاكَان لَه بَاَرْهَى گَهْوَرَه يِي بَهْرِپَرسيَار يَه تِي دَايَك وَ بَاوَك بَهْرَاْمَبَهْر مَنَالَه كَانِيَان وَ
پَهْرُوهرْدَه كَرْدَنِيَان بَه شِيْوَه يَه كِي شَايَان بَه مُوسْلَمَانِي پَارِيْزَكَاَرْ، دَه لِيْن: هَهْر مَالِيْكَ ئَهْم وَ تَه يَهى
پِيْغَه مَبَهْر ﴿٣٧١/١ بِيْسْتِي: ((فَهْرْمَان بَكَهْن بَه مَنَالَه كَانْتَان تَا نُوِيْزُ بَكَهْن لَهوَ كَاتَهى تَه مَهْنِيَان حَهْوَت
سَالَانَه، وَه لَه سَهْر نُوِيْزَنَه كَرْدَن لِيْيَان دَهْن لَهوَ كَاتَهى تَه مَهْنِيَان دَه سَالَانَه)) اَحْمَد ١٨٧/٢ وَابُو دَاوَد
١٩٣/١، هَهْر مَالِيْكَ ئَهْم فَهْرَمُووَدَه يَهى تِيْدَا دُوْبَاَرْهِيْتَهْوَه وَ دَايَك وَ بَاوَكِيْش پَهْلَه نَه كَهْن بُوْ
پِيَادَه كَرْدَنِ بَه جَوَانْتَرِيْن شِيْوَه، ئَهْوَا ئَهْو مَالَه گُوْنَاهَبَاَرْ وَ كَهْمْتَهْر خَهْمَن، دَايَك وَ بَاوَك لَه سَهْر ئَهْم
كَهْمْتَهْر خَهْمِي وَ فَهْرَاْمُوْش كَرْدَنَه لَه بَهْرَاْمَبَهْر خُوْدَا بَهْرِپَرسيَار دَهْبَن.

چُوْنَكَه ئَهْو مَالَهى خِيْزَانِي تِيَا دَه زِيْ كُوْمَه لَه گَه يَه كِي بَچُووَكَه تِيَايِدَا دَه رُووَن وَ ئَاَرْهَزُوَاتِي
تَاكَه كَانِي دَاْدَه پَرِيْزَرِيْتَهْوَه، بِيْرُوْهُوْش وَ حَهْز وَ زَهْوَقِيَان دُرُوْسْت دَه بِيْت، لَهوَ كَاتَهى هِيْشْتَا مَنَالْن وَ
نَاْمَاْدَهْنَه بُوْ وَهْر گَرْتَنِي وَ تَهى رَاْسْت وَ رِيْئَمَايِي وَ ئَاَرْاْسْتَهى دُرُوْسْت، لَهْم رُوَانْگَهْوَه ئَهْر كِي دَايَك وَ
بَاوَك لَه نَاو خِيْزَان زُوَرْ گَهْوَرَه وَ تَرْسَنَاكَه لَه دَاَرْشْتَنَهْوَهى دَه رُووَن وَ ئَاَرْهَزُوَاتِي كَچَان وَ كُوْرَانِيَان وَ
چَه سِيَانْدَن وَ ئَاَرْاْسْتَه كَرْدَنِ هَه نَاْگَاَوَه كَانِيَان رُوُوَه رِيْگَاي رَاْسْت وَ كَرْدَهْوَهى چَاك.

ئَاْفَرَه تِي مُوسْلَمَانِي تِيْگَه يَشْتُوو هَه مِيْشَه پَهى بَرْدُووَه بَه بَهْرِپَرسيَار يَه تِيَه كَهى لَه پَهْرُوهرْدَه كَرْدَنِ
مَنَالَه كَانِي، زُوَرْ لِيْهَاتُووُووُووَه لَه دُرُوْسْت كَرْدَنِ پِيَاوَان وَ كَارْتِيْ كَرْدَنِيَان وَ گَه يَشْتَنَه دَلِيَان وَ چَاْنْدَنِي
بَنَه مَاي بَهْرَز وَ جَوَان لَه دَه رُووَنِيَان، بَه لَه گَهْش لَه سَهْر ئَهْم قَسَاْنَه ئَهْوَه يَه كَه نَاْفَرَه تِي بِيْدَاَرْي چَاك زُوَرْ
بَاَشْتَر وَ چَاكْتَر لَه پِيَاوَان مَنَالِيَان پِيْگَه يَانْدُووَه، تَه نَاْنَهْت پِيَاوِيْكَى مَهْزَنِي ئَهْم ئُوْمَه تَه نَاْدُوْزِيَهْوَه كَه

رکابه‌ری سه‌ختیه‌کانی رۆژگاریان کردوو و نیوچه‌وانی رووداو‌ه‌کان بۆ پیاوه‌تیاں ملکه‌چبووه، ئیلا ده‌بینی له‌و هه‌موو پالنه‌وانه‌تیه‌ قه‌رزاری دایکی یان ژنه‌که‌یه‌تی. نه‌وه (زبیر بن العوام) ه‌ قه‌رزاری دایکه‌ مه‌زنه‌که‌یه‌تی (صفیه‌ کچی عبدالمطلب) که‌ سروشت و خاسیه‌ته‌ جوانه‌کانی خۆی تیدا پرواندوو.

عبدالله و المنذر و عروة کورانی زبیر به‌ره‌ه‌می ماندوو بوون و خوڤه‌وشتی نه‌سمائی کچی نه‌بویکرن، که‌ هه‌ریه‌که‌یان شوینه‌واری هه‌میشه‌یی و پله‌وپایه‌ی سوپاسکراو و باسکراوی هه‌یه‌.

عبدالله کورێ جعفر ﷺ گه‌وره‌ی سوارچا‌کانی عه‌ره‌ب و چاک‌ترینی لاوه‌کانیه‌تی، هه‌ر له‌ منالیه‌وه‌ له‌ باوکی بیبه‌ش بووه، دایکه‌که‌ی (نه‌سمائی کچی عومه‌یس) له‌ باوه‌شی گرتوو، له‌ به‌هاڤه‌وشتیه‌کان و ڤه‌فتاره‌ چاکه‌کانی خۆی پێ به‌خشیوو که‌ به‌م خوڤه‌وشت و ڤه‌فتاران ه‌ سما بوویه‌ یه‌کێک له‌ ئافره‌ته‌ هه‌میشه‌ زیندوو‌ه‌کانی ئیسلام.

معاویه‌ی کورێ نه‌بی سوفیان، له‌ دایکه‌که‌ی هند کچی عوتبه‌ هێزی که‌سایه‌تی و رۆشنایی هزری وای وه‌رگرتوو که‌ له‌ باوکی ده‌ستی نه‌که‌وت، کاتێ هند نیشانه‌کانی زیره‌کی و ژیری له‌ کورپه‌که‌ی تییینی کرد که‌ هیشتا منال بوو، پێیان وت: نه‌گه‌ر نه‌م کورپه‌ت بژیی ده‌بیته‌ گه‌وره‌ی قه‌ومه‌که‌ی، هند وتی: مه‌رگی ببینم و شینی بۆ بکه‌م نه‌گه‌ر نه‌بیته‌ گه‌وره‌ی هۆزه‌که‌ی.

له‌کاتی‌کا معاویه‌ نه‌یتوانی نه‌و سیاسه‌ت و دانایی و دووربینیه‌ی هه‌یه‌تی بیچه‌سپینێ له‌ کورپه‌که‌ی و جێنشینه‌که‌ی یه‌زید“ چونکه‌ دایکی ئافره‌تیکی ده‌شته‌کی ساده‌ و ساکار بوو، معاویه‌ ته‌نها له‌به‌ر جوانیه‌که‌ی و هۆز و عه‌شیره‌ته‌که‌ی خواستبوو.

هه‌روا بۆرای معاویه‌ (زیاد بن ابی سفیان) که‌ غمه‌ی زیره‌کی و ژیری و دانایی بوو، نه‌یتوانی نه‌م ڤه‌وشته‌ جوانانه‌ی له‌ کورپه‌که‌ی عبدالله بچینێ، دواتر کورپه‌کی ده‌به‌نگ و گیل و بیه‌ه‌شی لێده‌رجوو“ چونکه‌ مه‌رجانه‌ی دایکی ژنیکی فارسی بووه، نه‌و به‌هرانه‌ی پێ نه‌بووه‌ شایانی بکات بیته‌ دایکی پیاویکی مه‌زن.

ههروا میژوو باسی دوو پیاوی گه وره مان بۆ ده کات له بهر هی ئومه ییه، یه که میان: عبدالله بن مروان که ناسراو بوو به ده سترۆیی و ژیری و دانایی و لیها تووویی، دایکه که ی ناوی (عائشه ی کچی موغیره کوری ابن العاص کوری ئومه ییه) که ئافره تیک بوو ناسراو بوو به به هیژی که سایه تی و ئه و په ری ویست و عه زیمه ت و دل بیدار و ژیر. دووه میان: عمر بن عبدالعزیز پینجه مین جینشینی راشیدین که ناسراو بوو به داد په روه ری و خیر و چاکه و پارێزکاری، دایکه که ی (دایکی عاصم بن عمر بن الخطاب) بووه که ریزدارترینی ئافره تی ئه و کاته بووه و خاوه نی جوانترین و ته ووترین خوڤه وشت و په فتار بووه، دایکی ئه م ئافره ته ش ئه و ئافره ته خاوه رسته پارێزکاریه که عمر خواستی بۆ عاصمی کوری چونکه راستگۆیی و دامه زراوی تیا به دیکرد له و پۆژه ی رازی نه بوو ئاو تیکه لی شیر بکات وه ک چون دایکی داوای لیکرد، له ترسی هه سترکردنی به چاودێری خودا له سه ری.

وه ئه گه ر پوو بکهینه ئهنده لس ئه و پیاوه مه زنه پر له ئاوات و هیوایه ده بینین (عبدالرحمان الناصر) ئه میری باوه رداران، به هه تیووی گه وره ده بی بۆ ئه وه ی ده و له تی مه غریب دامه زرینی، که شاکانی ئه وروپا و پادشاکانی ملیان بۆ که چکرد و پوو بکرده په یانگا زانسته کان که زاناکانی ئۆمه ت و بیریارانی تیا بوو و به شیکی گه وره بوو له ژیا ری ئۆمه تی ئیسلامی جیهانی. ئه گه ر به داوی نهینی مه زنی ئه م پیاوه دا بگه رپین، ئه و دایکه مه زنه که ی ده و زینه وه که زانی چون گیانی دامه زراوی و مه زنایه تی و چاوپرینه هیوا و ئاوات له ده روونیدا بچینی.

دوو ئافره تیتری مه زن له سه رده می عه باسی، گیانی به رزی و تیگه یشتن و سه رکه وتنیان خسته ده روونی کورپه کانیا ن، یه که میان: دایکی جعفر بن یه حیایه، وه زیری خه لیفه هاروون الرشید. دووه میان: دایکی پێشه و شافعییه که باوکی خۆی نه بینووه “چونکه له و کاته ی ئه و شیره خۆر بووه باوکی مردووه، دایکی سه ره رشتی په روه رده و چاودێرکردنی کردووه.

به وه نده وازدینین و پیرای ئه وه ی غونه ی ترمان زۆرن له و ئافره ته مه زنا نه ی توانیویانه به هاره وشتیه کان و هه زی سه رکه وتن و په فتار و په وشتی جوان له دلی مناله کانیا ن پرویتن.

سەرکەوتنترین شیواز دەگریته بهر بۆ پهروه ده کردنیان

ئافرهتی موسلمانان تیگه یشتوو ده چیتته ناو ناسینی سروشتی دهروونی مناله کانی، جیوازی
حهز و زهوقیان له بهرچاو ده گری، به چاکی ده چیتته ناو دهروونیان، له ناو جیهانه پاک و
بیگه ده که یان دئ و ده چی، تاوه کوو بنه ما بهرز و په وشت و په فتاره بهرزه کانیان تیا پروینن،
به هره مه ندرتین و ژیرانه ترین شیواز هه لده بژیئ بۆ پوخته کردنی دهروونیان.

هه به سروشتی خوێ که سایه تی دایک نزیکه له که سایه تی مناله کان و خوشه ویسته له لایان،
سهرنج پراکیشه ره بۆیان، دڻ و دهروونیان بۆی ده بیته وه “بۆیه هه رچی خه یال و هه ستیک هه بیته لای
دایکیان باسی ده کهن، نه میش پرووده کاته ئاراسته کردنیان و پوخته کردنی سروشت و هه ستیان،
له مه دا ئاستی بیرو هوش و گونجانی کات له بهرچاو ده گری، نه م ئاراسته کردنه هه ندی جار به
یاریکردن و گالته و گه پ نه بجامده دا، هه رچی هه یما و گوزارشتی خوشه ویستی و سۆز و بهزه بی
هه یه به گویناندا ده چریپینن، به مه ش زیاتر دایکیان خوش ده ویت و پرووده که نه رینمایی و
ئامۆزگاریه کانی، له ناخه وه ملکه چ ده بن بۆ فه رمان و راسپارده کانی، جیوازی زۆره له نیوان
گوپراهیه لیه کی راستگوینانه ی هه لقولای نیو دڻ له گه ل گوپراهیه لیه کی ساخته بی دامه زراو له سه ر
سه ره کۆنه کردن و توند و تیژی و ده سته سه ر داگرتن و ناچارکردن و زۆره ملی، نه مه ی یه که میان
گوپراهیه لیه کی هه میشه بی و پته و و به ره همدار ده بیته، نه وه ی دووه میشیان گوپراهیه لیه کی کاتی و
لاواز و بی بهر ده بیته و خیرا له گه ل نه مانی هه یز و ده سه لات و توندی و زۆره ملی که نه میش
نامینن.

وا ده کات هه ست به خوشه ویستی و سۆزی بکهن

لای ئافرهتی موسلمانان روونا کبیر شاراهه نییه که منال پتویستی به ئامیزی نه رم و گه رم و
خوشه ویستیه کی قوول و گشتگیر و سۆزیکی زۆر راستگو هه یه، تا به دهروونیکی ساغه وه گه شه
بکهن، دوور له نه خوشی و دله راوکی و خه مۆکی، به گه شبینی دهروونیان ئاو بدریت، دلیان پریت
له متمان، هزیرشیان به هیوا و ئاوات و چاوبرینه داهاتوو، لیروه دایک واده کات له هه موو

بۆنەيەك منالەكان ھەست بە خۆشەويستی و سۆز و بەزەبی بکەن کە ھەلەدەقوولێ لە دڵە گەرەکە و ژيانيان نقومی خۆشی و شادی دەکات، دەروونیان پرەدەکات لە متمانە و دڵنیایی.

نافرەتی موسلمانێ پارێزکار بەسۆز و بەزەبیە بەرامبەر بە منالەکانی "چونکە میهر و بەزەبی خورەوشتیکی بنەرەتی ئیسلامە و پیغەمبەر ﷺ بەگوفتار و کردار ھانی داوین لەسەری، وەك ئەنەس ﷺ بۆمان دەگێریتەو و دەلی: ((کەسم نەبینوووە لە پیغەمبەر ﷺ بە بەزەبی و میهرتر بێ بەرامبەر منالان، وتی: ئیبراھیمی کوری لەلای چەند شیردەرێك دانابوو لە مەدینە تا شیری پێ بدەن، ھەموو جار دەرۆشت و ئیمەشی لەگەڵدایوو دەچوووە مائەکە و ئیبراھیمی ھەلەدەگرت و ماچی دەکرد، پاشان دەگەرايەو)) مسلم ۷۵/۱۵.

ھەروا ئەنەس ﷺ دەگێریتەو: کە پیغەمبەر ﷺ ھەرچەند جار بەلای منالان تێپەربوایە زەرەدەخەنە ی بە روویان دەکرد و سەلامی لێیان دەکرد. متفق علیہ. شرح السنہ ۶۴/۱۲.

یەکن لە وتە پەرورەدەبیە ھەمیشە زیندوووەکانی پیغەمبەر ﷺ دەفرمووی: ((لە ئیمە نییە کەسێ بەزەبی نەیتەو بە بچوکەکانمان و ریز و مافی گەرەکانمان نەزانێ)) احمد ۱۸۵/۲ والھاکم ۶۲/۱.

ابو ھریرە ﷺ دەلی: ((پیغەمبەر ﷺ ھەسەنی کوری عدلی ماچکرد، ئەقرەعی کوری حابس وتی: من دە منداڵم ھەبە تا ئیستا یەکیانم ماچ نەکردوو، پیغەمبەر ﷺ فرمووی: ((ھەر کەسێ بەزەبی بە خەلک نەیتەو خودا بەزەبی پیا ناییتەو)) متفق علیہ. شرح السنہ ۳۴/۱۳.

رۆژیکیان دەشت نشینێک ھاتە لای پیغەمبەر ﷺ وتی: ئایا ئێوە منالەکانتان ماچ دەکەن؟ ئیمە ماچیان ناکەین. پیغەمبەر ﷺ فرمووی: ((جا چی بکەم کە خودا پەرحم و بەزەبی لە دلی تۆ دەرکێشاو؟)) فتح الباری ۴۲۶/۱۰.

خاتوو عائشە دەلی: ((ھەرکاتی فاتیمە بەتایە لای پیغەمبەر ﷺ لەبەری ھەلەدەستا و بەخێرھاتنی دەکرد، ماچی دەکرد، لە جینگای خۆی دایدەنیشاندا. وە ئەگەر پیغەمبەر ﷺ بچووبایە لای فاتیمە، فاتیمە لەبەری ھەلەدەستا و دەستی دەگرت و بەخێرھاتنی دەکرد، ماچی

دهکرد، له شویڼی خوی دایده نیشاند. فاتیمه هاته لای پیغه مېر ۷۷۷ لهو نه خوشیږی به هوییه وه کۆچی دواپی کرد، پیغه مېر ۷۷۷ به خیرهاتنی کرد و ماجی کرد)) فتح الباری ۱۳۵/۸ و ابو داود ۴۸۰/۴.

نه وه تا پیغه مېر ۷۷۷ ناماژه به ژنانی قورهیش دهکات و به چاکه ناویان دهبات“ چونکه گرنگی و بایه خیان داوه به منداډ و به میرد لهو فهرموووده یی بوخاری له ابو هریره ۷۷۷ ده گیریتیه وه، ده لئ: گویم له پیغه مېر ۷۷۷ بوو ده یفه رمووو: ((ژنانی قورهیش چاکترین ئافره تن سواری سه ریشتی حوشر بوونه“ چونکه زور به سوز و به زهین له سهر منداډ، له هه موو ژنان زیاتر چاودیږی ده سته هوت و مائی میردیان ده که ن)) فتح الباری ۴۷۲/۶.

ئافره تی موسلماننی بیدار به ئاینه که ی کاتی له بهرده م ئهم فهرمووودانه ده وه ستنی ناتوانی دل رهق و توند و توره بیت له بهرام بهر مندا له کانی، نه گهرچیش خوی به سروشت توند و توره و ووشک بی“ چونکه ئهم رینمایانه ده بیت بگه نه دلی دایک و کانی سوز و به زهیی تیا هه لقوولینن“ چونکه وهک شاعیر خطاب بن المعلی (الحماسة لأبي تمام ۱۶۷/۱) ده لئ:

إِنَّمَا أَوْلَادُنَا بَيْنُنَا أَكْبَادُنَا تَمْشِي عَلَى الْأَرْضِ

إِنْ هَبَّتِ الرِّيحُ عَلَى بَعْضِهِمْ تَمْتَنِعُ الْعَيْنُ مِنَ الْغَمَضِ

واتا:

به پراستی منالانمان جگهرمانن له سهر زهوی ده رۆن نه گهر بایهک له سهر هه ندیکیان هه لبات خه وه له چاو قه ده غه ده کات.

بۆیه ده بیت دایک و باوک بارانی خوشه ویستی و به زهیی بن، سه رچاوه ی سوز و چاودیږی بن، شه پۆلی بایه خدان و فیداکاری و له باوه شگرتن بن.

بیگومان نهو سوزی دایکی موسلمان هه ستنی پی ده کات بهرام بهر مناله کانی له گه وره ترین هوکاره کانی به خته وه ریه له ژیان، ههر نه وه شه ئافره تی رۆژناوایی له ده ستنی چووه، که ژیان

مادیت هه لیمژیووه، کاروباری بهردهوامی پۆژانه ماندووی کردووه، بهمهش ئهم ههسته خیزانییهی له دهستداوه، گوزارشتی ههموو ئهوانه خاتوو (سلمی الحفار له رۆژنامهی - الایام المشقیه له ۱۹۶۲/۱/۳) دهیکات که یهکێ بووه له ئهندامی بزوتنهوه ئافرهتیهکان له ولاتی شام پاش سهردانهکهی بۆ ئهمریکا، دهلیت: ((بهراستی جیی داخه ئافرهت بلندترین بهخششی که سروشت^(۱) پیتی داوه له دهستی بدات - مه بهست پیتی سروشته می یانه کهی پاشان بهخته وهریه کهی - چونکه کاری بهردهوام و شه کهتی (باخچه بچووکهکانی) له کیس بردووه، که پهناگی سروشتیه بۆ ههریهک له بیاو و ئافرهت بهبی جیاوازی، که خونچهکانی ناپشکوین، گولای پهرش نابیت بهبی دایک و سه ره رشتی مال. جا له مال و له ئامیزی خیزاندا بهخته وهری کۆمه لگه و تاک ههیه، بههره و خیر و داهینان دهستده کهویت)).

یه کسانێ دهکات له نیوان کورهکانی و کچهکانی

ئافرهتی موسلمانێ پۆشنیر یه کسانێ دهکات له نیوان کچهکانی و کورهکانی و دادپهروهری دهکات له ههموو کاروباریان، ههچیان له سه ره ههچیان بهرزتر و گهوره تر ناگریت بههۆی زانیی به ناپهسندی ئهم رهفتاره له یاسای ئیسلام، وه له بهرئهوهی ئهم خو ره وشته کاریگه ری خراپی ده بییت له سه ره دهروونی منال کاتی ده بیینی برا کهی لهو بهرزتر ده گیرئ چونکه ئهو مندا لهی ههست به یه کسانێ نهکات له نیوان خو ی و خوشک و براکانی ئهوا به پارایی و گریدراوی و نه کراوهیی و قینه وه گهوره ده بییت، تیرهیی و رق و قینه دلێ ده خوات. به پێچهوانه وهش ئهو منا لهی ههست به یه کسانێ دهکات به شیهیه کی ته ندروستی و پاک و دوور له بیرێ کهم و کورتی و نرمی گه شه دهکات، دوور له رق و کینه و تیرهیی و شت له دل هه لگرتن، دهروونی پر ده بییت له گه شییی و ره زامه ندی و خوشه ویستی و لیبورهیی، هه ره ئه مه شه ئیسلام ده یه هویت له دایکان و باوکان و هانیان ده دات له سه ری.

بوخاری و مسلم و هیت له نوعمان کورێ بشیر ﷺ ده گیرنه وه، کهوا باوکی هینایه لای پیغه مبه ری خوا ﷺ وتی: من کۆیله یه کم به خشیوه بهم کورهم، پیغه مبه ره ﷺ فه رمووی: ((ئایا

(۱) به لکو خودا به خشه ره نک سروشت، ئهم گوزارشتهش یه کیکه له شوینه وار و کاریگه رییهکانی به پۆژناو ابوون.

هه موو کوره کانت به هه مان شتوه پیت به خشیون؟)) وتی: نه خیر، فهرمووی: ((ده بیگه رینه وه)). له گیرانه وهیه کی تر ده فهرمووی: ((نایا نه ممت له گه له هه موو کوره کانت کردوه؟)) وتی: نه خیر، فهرمووی: ((له خوا بترسن و دادپهروهی بکه له نیوان مناله کانتان)) جا باو کم صه ده قه کی گیرایه وه. له گیرانه وهیه کی تر پیغه مبه ر ﷺ ده فهرمووی: ((تهی بشر کوری تر تهیه بهیجگه له مه؟)) وتی: به لئی، فهرمووی: ((بو هه موویانت به خشیووه وه کوو بو نه ممت به خشیووه؟)) وتی: نه خیر، فهرمووی: ((دهی مه مکه به گه واهیده ر“ چونکه من گه واهی له سهر ستم ناده م)) پاشان فهرمووی: ((نایا هه ده کهن هه موویان وه که یه که به رامبه رتان چا که کار بن؟)) وتی: به لئی، فهرمووی: ((که واته“ نا نه خیر بو نه م گه واهیدانه)) متفق علیه. شرح السنه ۲۹۶/۸.

له م روانگه یه وه ئافره تی موسلمان دادپهروه ده بی له گه له هه موو مناله کانی، هیچیان له سهر هیچیان به رزتر ناگرئ، چ له خهرجی چ له دیاری و به خشین و مامه له، به م جوړه دلی هه موویان بو دیته وه، نزی خیری بو ده کهن، دهروونیان پر ده بیته له نه مه کداری بو و له ریز و گه وریه کهی.

له سۆز و چاودی ریه کهی جیاوازی ناکات له نیوان کچ و کوړ

ئافره تی موسلمانی راستگو له سۆز و چاودی ریه جیاوازی ناکات له نیوان کوره کانی و کچه کانی، وه که هه ندی لهو ئافره تانه ی کاریگری و شوینه واری نه فامی له سهریان ماوه نه م کاره ده کهن، به لکو به یه که چاوی سۆز و به زه بی و دادپهروهی و چاودی ریه سهیری کچان و کوړانی ده کات، له کاتی که ده زانی منال به خشی خوایه، نه م به خش شه ش چ کچ بی چ کوړ لادان و گوړین و په تکر د نه وهی بو نییه، وه که ده فهرمووی: ﴿يَهَبُ لِمَن يَشَاءُ إِنَّا لَهُ وَهَبُ لِمَن يَشَاءُ الذُّكُورَ، أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنَّا وَبَعْلُ مَن يَشَاءُ عَقِيمًا، إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ. واتا: خودا په گه زی می ده به خشی به وهی بهیویت وه په گه زی نیریش ده به خشی به وهی بهیویت، یان له هه ردو په گه ز ده به خشی هه ندیکیش هیچی پی نابه خشی و بی وه جاغ ده بیته، به راستی خودا زانا و به توانایه﴾ الشوری: ۴۹، ۵۰.

ئەو پاداشتە مەزنەش لای ئافرەتی موسڵمانی ژیر شاراوە نییە کە خودا ئامادە ی کردووە بۆ ئەو کەسە ی کچان بە جوانی پەرەردە بکات، بوخاری و مسلم لە خاتوو عائشە دەگێرنەو، و توو یە تی: ((ئافرەتێک هاتە لام و دوو کچی پێ بوو، داوای شتی لێکردم، منیش بێجگە لە دەنکە خورمایەک هیچی ترم نەبوو، دەنکە خورماکەم پێیدا، دایکە کە دەنکە خورماکە ی کردە دوولەت و دای بە هەردوو کچە کە ی، بە خۆشی هیچی لێ نەخوارد، پاشان هەلسا بە خۆی و دوو کچە کە ی رویشتن، جا پێغەمبەر ﷺ هاتەو مالهەو، منیش ئەم ڕووداوەم بۆ گێڕایەو، ئەویش فەرمووی: ((هەر کەسێ بە کچان تاقیکرایەو و جوان پەرەردە ی کردن بۆی دەبنە پەرژین لە ئاگری دۆزەخ)) متفق علیە. شرح السنه ۱۸۷/۶.

لە گێڕانەو یە کە تری مسلم هاتوو، خاتوو عائشە و تی: ((ئافرەتێکی هەژار هاتە لام دوو کچی خۆی پێ بوو، منیش سێ دەنکە خورما دایە، هەریە کەو دەنکێکی دا بە هەردوو کچە کە ی، دەنکە کە ی تریشی بەرز کردەو بۆ دەمی تاییخوات، بەلام کچەکانی داوایان کرد، بۆیە ئەمیشی کردە دوولەت و دای پێیان، منیش زۆر سەرسام بووم بەم کارە، ئەمەم لەلای پێغەمبەر ﷺ باسکرد، پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: ((خودا بەهۆی ئەم کارە بەهەشتی بۆ مسۆگەر کرد، یا فەرمووی: گەردنی لە ئاگر نازاد کرد)) مسلم ۱۷۹/۱۶.

ابو هريره ؓ ده‌لی: پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: ((هەر کەسێ سێ کچی هەبیّت و ئارامبگری لەسەر سەختی و ناخۆشی و خۆشیەکانیان، خودا دەبخاتە بەهەشت بەهۆی سۆز و بەزەییە کە ی بۆیان، پیاویک و تی: ئەگەر دوو کچ بێ، ئە ی پێغەمبەری خوا؟ فەرمووی: ئەگەر دوو کچیش بیّت، پیاویکی تر و تی: ئەگەر یە کچ بێ، ئە ی پێغەمبەری خوا؟ فەرمووی: ئەگەر یە کچیش بیّت)) احمد ۳۳۵/۲ و الحاکم ۱۷۶/۴.

ابن عباس ؓ ده‌لی: پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: ((هەر کەسێک خێزانە کە ی کچیکی بیّت و زیندەبەچالێ نەکات و سووک و ڕیسوای نەکات، کۆرە کە ی بەسەر زال نەکات و بە بەرزتری نەگریّت، خودا بەهۆیەو دەبخاتە بەهەشت)) الحاکم ۱۷۷/۴.

بهزهیی پیغه مبهەر ﷺ تادی بهر فراوانتر ده بی و له پال کچان خوشکانیش ده گریتهوه، وهك ابی سعید الخدری له پیغه مبهەر ﷺ ده گریتهوه، فهرمووویهتی: ((ههركهسێ سێ کچ یا سێ خوشکی هه بیته و له گه لیان چاك و باش بیته، مسۆگهر ده چیته به هه شت)) البخاری فی الادب المفرد ۱۶۲/۱.

له گێڕانهوهی ته بهرانی: ((ههركهسێ له ئۆمهتی من سێ کچ یا سێ خوشکی هه بیته، سه ره بهرشتیان بکات تا ده گهنی، مسۆگهر له به هه شت له گه ل من ئاوه هایه، په نجهی شه هاده و ناوه راستی به یه که وه نووساند)) الطبرانی (مجمع الزوائد ۱۵۷/۸).

جا چ دایکیکی ژیر و سه نگین هه یه ناخ و ئۆف بکات له پهروه ده کردنی کچ، یان کۆره کانی له سه ره بهر تر بگرێ، له کاتی که گوپیستی ئهم فهرموو دانه ده بیته که بهم شیوه به گه وه ره باسی پهروه ده کردنی کچان ده کات، بۆ ئه وه که سه ش پهروه ده یان ده کات به جوانی و باش ده بیته له گه لیان به هه شتیکی ئاماده کردووه که پانتایی ئاسانه کان و زهوییه و ده بیته هاوه لی پیغه مبههر ﷺ.

کچ له خیزانی موسلمان و له کۆمه لگهی ئیسلامی تیگه یشتوو پارێزراو و خۆشه ویست و پێزداره، هه میشه له لایه ن دایکی یان باوکی به تاییه تی دایکی نامیزی گهرم و پاراستنی ته واوی به دی ده کات، چاودێری گشتی ده کری تا له مالی باوکی بیته یا له مالی براکانی، یا هه رکه سی که له وانه ی سه ره بهر شتی ده که ن، جا چ شووی کرد بی یا نه یکرد بی “چونکه ئیسلام ژیا نیکی سه ره بهرز و بی پیویستی بۆ دایه ن کردووه و مسۆگهر کردووه، پاراستوویه تی له ژیا نی سه ختی و نزمایه تی و پیویستی و گو مپایی، له وانه ی ئافره تانی کۆمه لگه مرۆڤایه تیه کانی دوور له ئاینی خوا دو چاری ده بنه وه” له و کۆمه لگانه ده بی نی هه رکاتی کچ بووه ۱۸ سا ل له باوه شی گهر می دایک و باوکی دیته ده ره و پرو به پرو ی ژیا نی دژواری مادیه ت ده بیته وه، که پره له سه ختی و مه ترسی، له کاتی که زۆر پیویستی به پاراستن و سۆز و چاودێری و په نا هیه.

ئەمە ئەو جىاوازىيە بەرفراوانىيە لە نىوان ياسا و شەرىعى خۇدا كە ھاتووو بەۆ بەختەو ھەرى مەرۆڭ، لە گەل ياسا و شەرىعى مەرۆڭى كەم و كورت كە بەھۆيەو مەرۆڭ بەدبەخت بسوو. بۆيە نامۆ نىيە كە بىيىن لە پۆژئاوا لە ئەنجامى ئەم شەرىع و دەستورە مادىيە كۆمەلەك لە كچانى لارەپۆ و سەرلى شىواو ھەن، ھەروا كۆمەلەك لە داىكانى پىھەلخلىسكاوى بىشوو لە كچانى چارەپەش و وىل، بەداخەو ھەش ژمارەى ئەم جۆرىنە پۆژ بە پۆژ لە زىادە داىە.

نزا و پارانەو ھى خراب لە منالەكانى ناكات

ئافەرەتى موسلىمانى بىدار نزاى خراب لە منالەكانى ناكات، وەك ملكەچىەك بەۆ فەرمانى پىغەمبەر ﷺ كە لە فەرمووودە درىژەكەى جابر ؓ دەيگىرتەو، دەفەرمووئى: ((نزا مەككەن لە خۆتان، نزا مەككەن لە منالەكانتان، نزا مەككەن لە سامان و مالتان، نەبادا لە گەل ئەو ساتە يەكبگىرتەو كە تىايدا نزا و پارانەو ھەكانتان وەلام دەدرىنەو و گىرا دەبن)) مسلم ۱۸/۱۳۹.

چونكە نزا كردن لە منال باويكى چاك و خوڤەوشتىكى پەسەندىيە، وە ھەر ئافەرەتەك لەكاتى توڤەبى نزاى كردبى مسۆگەر پەشيمان بۆتەو لەو كاتەى توڤەبى بەرىداو و ھاتۆتەو ھۆش خۆى، وا تىناگەم داىكىك كە بىرى رووناك بى بە پىنمايى ئاينەكەى خۆى لەبىركات و ھاوسەنگى لە دەستبەتات و نزا لە منالەكانى بكات، ئەگەرچى ناپەھەتى زۆريان لىبىيىنى” چونكە پىنى خۆش نىيە بجزىتە ناو كىشەيەك كە ئافەرەتانى توڤە و ھەلچوو و سەرشىت دەكەونە ناوى.

ئاگادارە لە ھەرچى كاردەكانە سەر دروستبوون و ئاراستەكردن

ئافەرەتى موسلىمانى چاوكراو لەسەر منالەكانى، چاودىرى جوولە و چالاكى و ئارەزوو و ھەزى منالەكانى دەكات، دەزانى چى دەخوينەو و چى دەنوسن و كى دەكەن بە ھاوڤى و لەكاتى دەست بەتالەش دەچنە كوئى، ئەمانە ھەموو دەزانى لەكاتەك منالەكانى ھەست بەم چاودىرىيە ناكەن، ھەركاتەك بىيىنى لارى لە راوبۆچوون يا تىڤوانىن يا خويندەو يا ئارەزوو، يا پەيوەستبوون بە ھاوڤىيەكى خراب، يا چوونە جىگەى ناپەسەند، يا خوگرتن بە ھەندى باو وەك جگەرەكىشان و ھىتر، يا ھەندى يارى خراب و ياساغ ئەنجامبەدەن كە پىچەوانەى رەفتارى موسلمانە و كات دەكوژى و ووزە بەھەدەر دەدات و رايندىنى لەسەر دەست بەتالى و شتى پىوچ.... ھەركاتەك

دايك ههستی به شتیک له مانه کرد له مناله کانی، خیرا دهچته سهر پاستکردنهوې شم لاریه و گپړانهوېان بۆ سهر رینگای پاست به شیوازیکی نهرم و نیانی ودانایی دل دامهزراویهوه، بهژیرانه و به پاست و پیک ناراستهیان دهکات بۆ پاستی، دایک زۆر زیاتر له باوک دهتوانی شم کاره بکات بههوی نزیکی له منالهکان و مانهوهی لهگهلان کاتینکی دریزتر، ههروا منال زیاتر لهلای دایکی دلای دهکاتهوه و ههندی شتی لهلا باس دهکهن که لهلای باوک باسی ناکهن، لیروه بهرپرسیاریهتی دایک دهردهکهوی له پهرورهکردنی چاکي بۆ منالهکانی، دروستکردنیان به شیوهیهکی ساغ و دروست، دارشتنهوهی کهسایهتیان به جوړی گونجاو بیت لهگهل بنهماکانی ئیسلام و بههاو باوهکانی.

چونکه ههموو منالیک لهسهر خۆپسکی ئیسلامهتی له دایک دهبی، ههر دایک و باوک دهبنه هوی به جوولهکهکردنی یا به گاوردنی یا به مهجوسیکردنی (ناگر په‌رست) وهک پیغه‌مبهر ﷺ له فهرموودهی پاستی بوخاری باسیکردوه.

دایک و باوک کاریگهریهکی زۆریان ههیه لهسهر دارشتنهوهی بیروهوشی منال و دروستکردنی کهسایهتی و پهرورهکردنی دهروونیان، بههوی هۆکاره پهروره‌یهیه کاریگهره‌کان لهسهر کهسایه‌تییه‌کی لهو کاتهی مناله تا گه‌وره ده‌بیت. شه پهرتووکهی منالان به‌ردهوام لی‌ده‌خویننه‌وه پیویسته هزری بکاته‌وه، دروستکاری بۆ دهروونیان لهسهر بنه‌مای به‌هاره‌وشتییه‌کان، خۆراک بدات به کهسایه‌تییه‌کیان بههوی پیشه‌نگی به‌رز و نمونه و سه‌رمه‌شقی بلند، نهک بیته هوی له‌ناچوونی عه‌قل و بیران، تیکدانی خۆپسکیان و ههرچی پشکوی خیر ههیه له دهروونیان بیکوژینته‌وه....

ناره‌زوو و هیواش پیویسته گه‌شه بدات به لایه‌نی خیر له دهروونیان نهک لایه‌نی شهر، پشکوی ره‌وا و پاستی له دلان دابگیرسینی نهک درۆ و پوچه‌لی و نه‌فسانه، پهروره‌دهی زه‌وق و هه‌زی دروست بنیات بنی نهک هی نه‌خۆش و ناته‌واو.

براده‌ریش پیویسته به‌رهو به‌ههشت بیبات نه‌ک به‌رهو ناگر، پینمایی بکات بو حق نه‌ک بو
ناره‌وا، ناراسته‌ی بکات بو تیگه‌یشت و به‌رزی و سه‌رکه‌وتن و خیر و چاکه نه‌ک بو گومرایی و
نزمی و بی‌هیوایی و خراپه‌کاری، چه‌ندین هاوړی هه‌بوونه هاوړیکه‌ی خوی به‌رهو خراپه و هه‌ل‌دیږی
شهر و گيژاوه‌ی نزمی بردووه، له کاتيکا باوکان و دایکان له مناله‌کانیان بی ناگان.

بهم شیویه چاوی دایک هه‌رده‌م کراویه له‌سهر مناله‌کانی له په‌روه‌رده‌کردنیان و
ناراسته‌کردنیان، تیینی په‌رتوک و گوڅار و هاوړی و ناره‌زوو و قووت‌بخانه و ماموستا و یانه و
هوکاره‌کانی راگه‌یاندن ده‌کات و هه‌رچی‌تر کاریگه‌ری هه‌بیټ له‌سهر دروست‌کردنی که‌سایه‌تی
مناله‌کانی و په‌روه‌رده‌کرنی هوښ و ده‌روون و بیروباوه‌ریان، له‌کاتی پیویستیش تیکه‌ل ده‌بیټ به
سلبی بی یان نیجایی، یان به‌کومه‌کی باوک نه‌گه‌ر پیویستی کرد، شیوازی توکمه و سه‌رکه‌وتوو
هه‌ل‌ده‌بژیږی که دروستی کرداری په‌روه‌رده‌کردنی مناله‌کان مسوگه‌ر ده‌کات و له پښگر و نادروستی
و کاردانه‌وه ده‌پیاریزی.

چه‌ندین خیزان هه‌نه به‌هو‌ی دایکه ژیر و بی‌دار و تیگه‌یشتووه‌کی که په‌ی بردووه به
به‌رپرسیاریه‌تیه‌کی به‌رامبه‌ر مناله‌کانی، له په‌روه‌رده‌کردنی مناله‌کانی سه‌رکه‌وتوو بووه،
به‌باشترین شیوه هه‌لساوه به‌ئهرکی خوی، به‌هو‌یه‌وه منالی وای پیگه‌یاندووه که به‌خیر گه‌راوه‌ته‌وه
سهر دایک و باوک و کومه‌لگه و خه‌لکی.

وه‌چه‌ندین خیزان هه‌نه سستیان کردووه له په‌روه‌رده‌کردنی مناله‌کانیان“ له‌به‌رته‌وه‌ی دایکه‌که
په‌ی‌نه‌بردووه به به‌رپرسیاریه‌تیه‌کی به‌رامبه‌ر مناله‌کانی و فهرامو‌شی کردون، دواتر بوونه‌ته
مایه‌ی بارینی خراپه و ده‌ره‌نجامی دژوار بو دایک و باوک و کومه‌لگه و خه‌لکی.

هه‌رگیز منال نابیتته پارچه‌یه‌ک له خراپه نه‌گه‌ر دایک و باوک به‌تاییه‌تی دایک به‌رپرسیاریه‌تی و
ئهرکی خویان بزائن به‌رامبه‌ر مناله‌کانیان، وه به‌باشترین شیوه هه‌لسابن به پیاده‌کردنی هم
به‌رپرسیاریه‌تیه.

بەھا رەھبەتە كانیان قیادا دەروینی

ئافرەتى موسلمان ھەولەدەدات بەھارەھەشتیەكانى وەك خۆشویستنى دەوروپەر، پەییوھەندى خزمایەتى، دلئەوايىکردنى لاوازن، پریزگرتنى گەورە، بەزەبى بۆ بچووك، ھەزکردن بە کارى خیر، پاستگۆبى لە گوشتار و کردار، بەجێگەیاندى بەلێن، دادپەرورەى لە پریاردان... و ھىتر لە پەفتارى جوان و پەسند لە دەروونی منالكانیدا برویتى.

ئافرەتى موسلمانى ژیریش دەزانى چۆن بچیتە ناو ناخى دەروونی منالەكانى و ئەم خورەھەشتانەیان تیا برویتى بە بەکارھێنانى باشتەین و ژیرانەترین شیواز، وەك پێشەنگىكى چاك و خۆشەویست بەچاکە تێكەل بى و چاك مامەلە بکات، بەزەبى و نەرمى و خۆپاگرى و خۆبەكەم زانین و لیبوردەبى و خۆشەویستى و سۆز و گرنگىدان و ھاندان دەرھات، لەگەل یەكسانى و دادپەرورەى و نامۆزگارى و ئاراستەکردن و پێنمایى بەشیوھىەكى نەرم دوور لە لاوازی، تۆكەم دوور لە توندپەرەوى، گەتوگۆ و لیبەرسینەو و بەدواداچوونەو دوور لە بیزارى، ھەرەوا چاوپۆشىکردن لە ھەندى ھەلە بەبى زیان پێگەیاندى، بەم جۆرە منالەكان بە شیوھىەكى دروست و پێك پەرورەدە دەبن، ھۆشیان کراو و بیریان پێگەیشتوو دەبیت، صالح و چاك و ئەمەكدار دەبن، لەسەر بەخشین بەتوانا و بەھیز دەبن، ئامادە و دەست و برد دەبن لە بیناکردن و ئاوەدانکردنەو بە بوارە ھەمەجۆرەكانى ژيان، جیى سەرھەمەنیش نییە كە پەرورەدەى دایكى موسلمان باشتەین بەرھەمى ھەبیت" چونكە دایك قوتابخانەى یەكەمە لە پەرورەدەکردنى گەلان، یەكەم مامۆستایە بۆ بەھرەداران و بنیاتنەرانى ژياری، وەك حافظ ابراھیم^(۱) دەلێ

الأم مدرسة إذا أعددتها أعددت شعبا طيب الاعراق

الام استاذ الاساتذة الالى شغلت مآثرهم مدى الآفاق

واتا: دایك قوتابخانەى كە ئەگەر ئامادەى بكەى ئەوا گەلێكى خاوەن پەچەلەكێكى چاك و باش ئامادە دەكەى....

(۱) دیوان حافظ ابراھیم: ۲۸۲ ط دار الکتب المصریة.

۱- ئافرهتى موسلمان له گهڻ بووك و ناواكانى

۱- له گهڻ بووكه كانى

تېروانىنى بۆ بووكه كەى

ئافرهتى موسلمانى پۆشنېر به پېنمايى ئاينه كەى و پاژاوه به خوږه وشته بهرزه كانى وه كچى خۆى دهروانىته بووكه كەى، كه قهدير راكيشاوه تا بېتته هاوسه رى كورپه كەى و بۆته يه كېك له نهدامانى خېزانە كەى. ههروهها بووكېك نه گهر له سهر بهها و بنه ماكانى ئىسلام پهروه رده بووى وهك دايكى خۆى دهروانىته خهسووى، پاش نهوى مالى دايك و باوكى جېهېشتووه و هاتوته مالى هاوسهرايه تى نوئ.

بووكېكى باش هه لده بۆيرى

ههريه له پياو و ئافرهت له ههولئ نهوه دايه پېش به نه نجامگه ياندى پروسه ي هاوسه رگىرى يه كېك هه لېبۆيرى خاوهن ئاين و خوږه وشت و پهروه رديه كى دروست و دامه زراو و ناوبانگى باشى هه بېت.

ئافرهتى موسلمانى تېگه يشتوو كاتى كچېك بۆ كورپه كەى ده خوازىت، به دواى كچېكى شاين ده گه پى بۆى، هه ميشه بهو جۆره بېرده كاته وه كه كچېكى تر بۆ خېزانە كەى زياد ده كات، وه كوو ئه وان رېز و خۆشه ويستى پى ده دات، وه كوو ئه وان ئهرك و كارى خۆى ده بېت له چوارچېوه ي خېزانىكى گه وره، ئومېدى سهر كه وتن و به خته وه رى و دامه زراوى و سه قامگىرى بۆ ده خوازى له ژيان، بۆيه ته نها به دواى جوانى پوو خسار و شېوه و لهش و لارى سهرنج راكېشهر دانا گه رېت، به لكو له پال نه مانه و پېش هه موويان به دواى ئاينىكى دروست، خوږه وشتىكى جوان، كه سايه تيه كى هاوسه نگ و سه نگين داده گه پى، وهك پېغه مېهر ﷺ ده فهرمووى: ((ئافرهت بۆ چوار شت ده خوازى: بۆ مالى، بۆ بنه ماله و ناوبانگى، بۆ جوانييه كەى، بۆ ئاينه كەى، تۆ خاوهن ئاينه كه هه لېبۆيره، ئه ي خاك به سهر)) متفق عليه. شرح السنه ۸/۹.

پښ له راستی بوونی له مائی هاوسه رایه تی ده گری

له روانگه ی نهم تیروانینه ژیرانه له مەر بووک و بوونی له ناو مائی هاوسه رایه تی و شوین و چیگای بووک له نیوان تاکه کانی خیزانی نوئی که بووک ده گویریتته وه بوی، مامه لئی چاک له لایه ن خه سوو بهرامبهر بووک سهراوه ده گری، دادپهروه ری سه ره لده دا، یه کسان ی و دانایی زال ده بی به سر هه لویست و په فتار و کردار و کاردانه وه کانی.

هه رگیز خه سووی پارێزکار و تیرو له نه ده بی ئیسلامی و بنه ماکانی، خه یائی نه وه ناکات که بووک که ی کورپه که ی لی زه وت کردوه، که چهن دین ساله نه وه به ختوی ده کات و شه و رۆژی له پیناو پهروه رده کردنی خه ر جکردوه، تا نه و کاته ی بووه پیاو و کهوته سه رده ست و بازووی خوی و توانای به خشین و خه ر جکردن و فیدا کاری پهیدا کرد، بووک که ده بیاته هیلانه ی به خته وه ری و نه میش له م که شه نارامه و گولاو پریتنه دایکی و ماندوو بوونی چهن د ساله ی و شه و غونیه کانی له بیر ده کات! نه م خه یاله شه رانییه نایی به میشکی ئافره تی موسلمان ی چاکه خواز“ چونکه سونه تی خودا ده زانی له ژیان، ده زانی که نه و کورپه ی به شیری ئیسلام پهروه رده ی کردوه هه رگیز ژنه جوانه که ی ناتوانی دایکی له بیر باته وه، نه و بووک هه ش که خوی له نیوان کچانی باوهرداری پاک هه لیبژاردوه رازی نابیت نه م بی نه مه کی و خراپه کاری یه له میرده که ی پروبدات بهرامبهر دایکی، له کاتی کا ئیسلام هه رامی کردوه.

نه گه ر خه سوو هه سته غیره ی بۆ دروستبوو له بهرامبهر بووک که ی له ساته کانی لاوازی مرؤف، په نا ده باته بهر ئاینه که ی و ته قوا و له خواتر سانه که ی و نه م هه سته رقاوی یه له خوی دوور ده خاته وه و ده گه ریتته وه بۆ رابوونه باوه ری و ته قوا که ی و تیروانینی راست و دروستی بۆ بووک، نه مه ش بیرو بۆ چوون و کاری باوه ردارانه کاتی شه ی تان بیه ویت ده ستیان لی بوه شینی، وه خدا ده فهرمووی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُم مُّبْصِرُونَ﴾. و اتا: نه وانه ی له خوا ده ترسن کاتی دو چاری راپایی (وه سه وه) ی شه ی تان ده بنه وه ته وبه ده که ن و فهرمانی خدا دیننه وه یادی خویان و نه و کاته به رچاو رۆشن ده بن و سه ریچی شه ی تان ده که ن و ملکه چی فهرمانی خوا ده بن ﴿الاعراف: ۲۰۱﴾.

لیره وه هاوسهنگی له ژيانی خیزانی نیوان بووک و خهسوو و میرد دروست دهبی، بهمهش کارهکان به ئاراسته‌ی سروشتی خوین ده‌پۆن که ئاره‌زووات و ههز و گومراییه‌کان کاریان تیناکات، به‌لکو کارتیکه‌ریان هۆش و ژیری و دانایی و پینمایی‌کانی ئاین ده‌بی.

نامۆزگاری ده‌کات و تیکه‌لی تاییه‌تمه‌ندیه‌کانی نابیت

ئافره‌تی موسلمانانی پارێزکاری تیکه‌یشتوو هه‌ر له‌یه‌که‌م ساتی هینانی بووکه‌که‌ی ئه‌وه‌ی له‌به‌رچاوه‌ که بووکه‌که‌ی مافی خۆیه‌تی ژيانی هاوسه‌رایه‌تی به‌ هه‌موو په‌هه‌ند و واتاکانی بژییت تا له‌ چوارچێوه‌ی هه‌ڵاڵ دابییت و له‌ سنووری شه‌رع لاینه‌دابیت، بۆ که‌سیش نییه‌ تیکه‌لی تاییه‌تمه‌ندیه‌کانی نیوان ژن و میرد بییت، مه‌گه‌ر پینوێستیه‌کی زۆر هه‌بییت، ئه‌مه‌ش له‌ بازنه‌ی ئه‌و نامۆزگارییه‌ ده‌بییت که له‌ هه‌موو موسلمانیک داواکراوه، وه‌ک پینغه‌مه‌به‌ر ﷺ ده‌فه‌رمووێ: ((ئاین نامۆزگاریکردن و دلسۆزییه‌...)) مسلم ۳۷/۲.

به‌ شیوازییک ئه‌م کاره‌ ده‌کات وه‌ک چۆن له‌گه‌ڵ که‌که‌ی خۆی بیکات، چۆن ده‌یه‌وێت که‌که‌ی ژیانیکه‌ی هاوسه‌ریان‌ه‌ی هین و به‌خته‌وه‌ر و سه‌ریه‌خۆ و بژییت له‌ هه‌موو لایه‌نه‌کانی، که‌س به‌هۆی تیکه‌لبوونی له‌ تاییه‌تمه‌ندیه‌کانی ژيانی لی تال نه‌کات، به‌هه‌مان شیوه‌ش به‌بی جیاوازی بۆ بووکه‌که‌شی ده‌بی پێی خۆش بییت.

چاکه‌کاره‌ له‌گه‌ڵ بووک و په‌فتاری باشه‌ له‌گه‌لی

خه‌سووی موسلمانانی تیکه‌یشتوو له‌گه‌ڵ بووکی چاکه‌کاره‌ و ریزی لی‌ده‌نی و په‌فتار و مامه‌له‌ی باشه‌ له‌گه‌لی، وای لی ده‌کات هه‌ست به‌ خۆشه‌ویستی و ریزی بکات، گوێ له‌ راوبۆچوونه‌کانی ده‌گریت، هه‌ر راوبۆچوونیکه‌ی دروستبوو کاری پێ‌ده‌کات و ده‌ستخۆشی لی ده‌کات، ئه‌وه‌شی هه‌له‌ و چه‌وت بی به‌ نه‌رم و نیانی بۆی راست ده‌کاته‌وه، له‌م کارانه‌شی پابه‌ند ده‌بی به‌ ژیری و دادپه‌روه‌ری و چاکه‌کاری، بریاریک ده‌دات وه‌ک ئه‌و بریاره‌ی له‌سه‌ر که‌که‌ی ده‌یدا ئه‌گه‌ر له‌ شوینی بووایه‌ و بۆچوونی خۆی ده‌برپێبووایه، خودا ده‌فه‌رمووێ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ

وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا. واتا: نهی نه‌وانه‌ی باوه‌رِتان هیتاوه له خوا بترسن و قسه و گوفتاری ریک و دروست و گونجاو بکه‌ن ﴿الاحزاب: ۷۰﴾.

نهمه‌ش له بیرناکات ماوه ماوه و نیشان بدات که له ناخی ده‌روونیدا به‌خته‌وه‌ره کاتی کورپه‌که‌ی ده‌بینی له‌گه‌ل ژنه‌که‌ی به‌خته‌وه‌ره، به‌مه جوانترین و ناوازه‌ترین هه‌ست ده‌خاته ده‌روونی کورپه‌که‌ی و بووکه‌که‌ی، هه‌روا له بۆنه‌کان بووکه‌که‌ی وه‌کوو کچه‌کانی له‌گه‌ل خۆی ده‌بات و وا ده‌کات هه‌ست بکات که یه‌کیکه له‌وان، به‌لکو نه‌ندامیکی خۆشه‌ویسته له نه‌ندامانی خیزانه‌که‌ی له‌وه‌ته‌ی هاتۆته ناو هیلانه‌ی هاوسه‌رایه‌تی و له‌گه‌ل کورپه خۆشه‌ویسته‌که‌یان زه‌ماوه‌ندی پیکراوه.

به‌م شیوه‌یه خه‌سو له‌لای بووک خۆشه‌ویست ده‌بی “چونکه سه‌ماندوویه‌تی که بووکه‌که‌ی له‌لای خۆشه‌ویسته، به‌ پیچه‌وانه‌ی نه‌وه‌ی ده‌بینین له‌ کۆمه‌لگه‌ دواکه‌وتوو‌ه‌کانی دوور له‌ پێنمایی خوا که پرپه له‌ رق و کینه و سیلان و ناکۆکی له‌ نێوان بووک و خه‌سوو، تا وای لی‌ها‌توو‌ه‌ نهم دوژمنکاری‌یه‌ی نێوانیان بۆته باویک و دیارده‌یه‌کی زالی نیو کۆمه‌لگه، که په‌ند و گۆرانی له‌سه‌ر وتراوه، وه‌ک بلیی نه‌و دوژمنکاریه‌ شتیکی باو و ئاسایی و چاولیکه‌ری‌یه و که‌س لی‌ی ده‌ریاز نابیت! به‌لام هه‌چ له‌و دوژمنکاریه‌ روونادات نه‌گه‌ر هه‌ریه‌ک له‌ بووک و خه‌سوو دان بنی به‌ مافی نه‌وه‌ی‌تر له‌ ژیان و له‌و ناسته‌ش بوه‌ستایه که فه‌رمانی وه‌ستانی تیا دراوه وه‌ک چۆن ئیسلام نه‌خشه‌ی بۆ کیشاوه “بۆیه نهم دوژمنکاری‌یه له‌ناو کۆمه‌لگه‌ی ئیسلامی هۆشیار و رووناکبیر نه‌ماوه، له‌وانه‌ی ده‌ستگرن به‌ ئاینی خوا و پا‌به‌ندن به‌ بریار و بنه‌ما و ده‌ستوو‌ره‌کانی.

دانا و دادپه‌روه‌ره له‌کاتی بریاردانی له‌سه‌ر بووکه‌که‌ی

جاری واده‌بی خه‌سوو گرفتار ده‌بی به‌ بووکیکی خاوه‌ن په‌وشتی خراپ، یان مامه‌له‌ی خۆش نییه و توند و وشکه، لی‌ره‌وه پتووستی هۆشیاری و دانایی و چاکه‌کردن به‌رامه‌به‌ر به‌ خراپه‌ ده‌رده‌که‌وئ که پتووسته له‌ خه‌سوودا هه‌بیت، وه‌ک خودا ده‌فه‌رمووئ: ﴿وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ، وَمَا يُلْقَاهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقَاهَا إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ. واتا: چاکه و خراپه وه‌ک یه‌ک نییه، خراپه لاده به‌وه‌ی چاک‌تره به‌وه‌ی دانایی و لی‌بو‌رده‌بیت نه‌وکاته نه‌وه‌ی دوژمنکاریت له‌گه‌لی هه‌یه ده‌بیتته دۆستیکی دلسۆز و نزیک

و خۆشه‌ویست و پالېشت، ئەو پلەوپایەییەش تەنھا کەسانی ئارامگر و خۆراگر پێی دەگەن کە
خاوەنی بەش و بار و بەختیکی گەوره و مەزن و چاکەکارن ﴿فصلت: ۳۴، ۳۵.

یەکنێ لە هۆکارەکانی لادانی خراپە بە چاکە ئەوەیە کە خەسوو سلبیاتی بووکه‌کە و هەڵەکانی
تا لە توانای دابیئت لە کۆرپەکە بشاریته‌وه، خۆی بەجیا و بەتەنھا بووکه‌کە ئامۆژگاری بکات،
سووربوونی خۆی بۆ بووکه‌کە دووپات بکاتەوه لەسەر بەرده‌وام مانەوه‌ی ماله‌کە ئاوه‌دان بیئت
بە خێر و خۆشه‌ویستی و کردەوه‌ی چاکە، بەرده‌وام ئامۆژگاری دەکات تا پرزگاری دەبیئت لە
سلبیاتەکانی یان لەسەری سووک دەکات، بەم شیوه‌یه‌ بووک هەست دەکات کە خەسووه‌کە دەسته
خوشکیکی خۆشه‌ویست و دڵسۆزه‌ بۆی، ئەک دوزمنیکی ر‌قه‌کار و پیلانگیر کە هەموو لایەنەکانی
چوارچێوه‌ی ژیانی ئی‌گرتبی.

ئەگەر خەسووی موسڵمانی پارێزکار ستمیکی بینی لە کۆرپەکە بۆ سەر بووکه‌کە، ئەوا لە
بریاردانی پابەند دەبێ بە دادپەروەری “چونکە تەقوا و لەخوا ترسانەکە دەی‌گیریتەوه لەوه‌ی
لایەنگیری کۆرپەکە بکات لەکاتی‌کا لەسەر حق نییه، دەستی ناگرێ لەسەر ستم، وەک خودا
دەفەرمووێ: ﴿وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ... وَاَتَا: قسە‌ی حق ب‌ل‌ین ئەگەر لەسەر خزم و
نزیکی‌ش ب‌ی...﴾ الانعام: ۱۵۲.

هەروا دەفەرمووێ: ﴿وَإِذَا حَكَمْتُم بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ... وَاَتَا: ئەگەر دادستان کرد
لەن‌ی‌وان خەل‌کی دادپەروەرانە بریاریدەن...﴾ النساء: ۵۸.

جا ئافره‌تی موسڵمانی تی‌گە‌یشتوو کە ورددەبیته‌وه لەم ئایەتانه‌ هەرگیز ناکەو‌یتە گونا‌هی
سته‌م‌کردن، هەمووکات دادپەروەرانە بریارده‌دات، ئەگەرچی بریارەکە لە بەرژوه‌ندی بووکه‌کە و
لە دژی کۆرپەکە دابیئت.

ب - له گهل زاواکانی

تیروانینی بو زاوا

تیروانینی خه سووی موسلمانن پړو شنبیر بو زاوای جیاوازی نییه له گهل تیروانینی بو بووکه کهی، وهک چۆن وهکوو کچی دهروانیتته بووکه کهی ناوه هاش وهکوو کوپری دهروانیتته زاوای، وهک چۆن دهیه ویت کوپره کهی له هه موو کهس باشت بیټ، ناوه هاش حمز دهکات زاواکهی له هه موو کهس باشت بیټ.

زاوای باش هه لده بژیږی

کوریک هه لده بژیږی به زاوای خوئی که خاوهن ثاین و خوړه وشت و نابانگی په سندن بیټ، وهک پیغمبر ﷺ دهفرمووئ: ((نه گهر که سیک هاته خوازیږی کچه کانتان و له ثاین و خوړه وشتی رازی بوون، کچه کانتانی بدهنئ، نه گهر وانه کهن فیتنه و گهنده لیه کی بهر فراوان له سهر زهوی بلاوده بیته وه)) الترمذی ۲/۲۷۴ وابن ماجه ۱/۶۳۳. ئافره تی موسلمان ناخه لته تی به شیوه و رواله تی جوان و بهرچا و یا پله و پایه و مالی زور چونکه ده زانی به زه ماوه ندی کچه کهی له کوپره کوپریکی تر دیته پیزی کوپره کانی که شهره ف و شکو و ئاپرو و بهخته و هری کچه کهی پی ده سپیږی، که سیکیش خاوهن ثاین و خوړه وشتی جوان و مهردایه تی و به هار په وشتیه کان نه بیټ ناتوانی نه و بنه رتانه له کچه کهیان پیاړیږی.

پیزی لی ده گری و چاکه کاره له گه لی

سهرینییه زاوا جیگای پری و له بهرچا و گرتنی خه سوو بی، له کاتی بونه کان و دهکات هه ست بکات تاکیکه له خیزانه که بوته میږدی کچه کهیان، پیویسته هیوای بهخته و هری و سهرکه و تن بو زاوا و بو کچه که بخوازن له ژبانی دریژی بهیه که وهیان، نه و زاوایه ده بی شایانی نه وه بی دلنیا بن لی له سهر پاراستنی ئاپروی کچه کهیان و هیئانه دی ناوات و حهزه کانی، هه روا خه سوو ده بی و بکات نه و زاوایه هه ست بکات که نه و دایکی دووه میه تی، له کاتی پیویست ئاموژگاری دهکات، هه ولده دات هوکاره کانی بهخته و هری بو زاوا و بو کچه کهی و مناله کانی دابین بکات.

پالپشتی کچه که ی ده کات تاوه کو هاوسه ریکی چاک بیت له گهل میردی

نافرته موسلمانن تیگه یشتوو هر بهوه ناوه ستنی ناموزگاری کچه که ی بکات له سه ر سوود گه یاندن پیی له کاروباری مال و میرد و مناله کان، به لکو هردهم چاوه کانی کچه که ی ده کاته وه له سه ر هرشتیک مایه ی به خته وه ری و دلخوشی میرده که ی تیداییت، هانی ده دات له سه ر هه لسان به ئهرکه کانی میرد و خیزان به جوانترین شیوه، نه گهر له کچه که ی شتیک بیینی له که مته رخمی و سستی و فهراموشکردن، خیرا ناموزگاری ده کات و ئاراسته ی ده کات و یارمه تی ده دات بۆ لادانی ئهم که م و کورتییه، به جوریک که لیئیک له کچه که ی جی ناهیتلی به هویوه له لای میردی بۆ پرز بیت یا له بهرچاوی که م بیت. خه سووی رووناکیهر نه وه له یاد ناکات که ماوه ماوه نامازه بکات به چاکه و لایه نه باشه کانی زاواکه ی، زوو زوو ئهم چاکانه ده خاته وه یادی کچه که ی تا زیاتر په یوه ست بیت پیی و خوشه ویستی بۆ زیاتر بیت و پازی بیت به وه به شه ی خودا بۆی براندۆته وه، به مده ش ده بیته چاکترین پالپشت بۆ کچه که ی له ده سترگرنی به ژیا نی هاوسه رایه تی و بهرده وامبوونی و بلاوکردنه وه ی به خته وه ری و خوشی له که شه که یدا.

دادپهروهه و له سه ر ناحه ق لایه نگیری کچه که ی ناکات

خه سووی موسلمان پابه نده به دادپهروهه ی له هه لۆیست و برپاره کانیدا له و کاتانه ی نه گهر له یه که نه گه یشتن یا ناکۆکیه که له نیوان کچه که ی و زاواکه ی پروبدات، یا خود که م و کورتیه که بیینی له کچه که ی که بیته هۆی شتواندی چاکه کاریه که ی بۆ میردی، یا ئهرکه کانی یا پاراستنی هه ز و ئاره زوووه شه رعیه کانی، ئه وکاته لایه نگیری کچه که ی ناکات، وشه ی حه ق و دادپهروهه ی ده لی، وه که خودا ده فهرمووی له سوره تی الانعام: ۱۵۲ (پیشتر رافه کراوه). هه روا که ده فهرمووی له سوره تی الاحزاب: ۳۴ (پیشتر رافه کراوه).

نه گهر لاربوونه وه ی بینی له کچه که ی به سووکایه تی کردن به میرده که ی یا زیاده خه رجی، ناموزگاریکردنیش سوودی نه بوو، ئه واه قسه ی حه ق ده کات و بۆ کچه که ی روون ده کاته وه که هه له یه و له سنووری شه رع تیبه رپووه، وه که خودا ده فهرمووی: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ

يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا. واتا: بنده کانی راسته قینه‌ی خوا ئه‌وانه‌ن کاتئ دبه‌خشن زیاده‌خه‌رجی یا ده‌رچوون له فەرمانی خوا ناکه‌ن و میان‌گیرن ﴿الفرقان: ۶۷﴾.

ئه‌گهر له که‌سایه‌تی که‌که‌ی هێژیکێ زāl و سته‌مکاری بینی که له پێژ و پایه‌ی می‌ردی که‌م ده‌کرده‌وه، ئه‌وا به‌ راشکاوی که‌که‌ی تیده‌گیه‌نئ که‌ پیاو سه‌رپه‌رشتیار و سی‌به‌ر و په‌نای ئافره‌ته، خودا ده‌فه‌رمووئ: له‌ سوره‌تی النساء : ۳۴ (پیشتر رافه‌کراوه).

ئه‌م سه‌رپه‌رشتیه‌ی پیاو بۆ ئافره‌ت ده‌گه‌رپێته‌وه بۆ دوو هۆکاری بئه‌رته که‌ نایبته ئافره‌ت هه‌رگیز له‌بیری بکات، ئه‌وانیش: ۱) به‌هۆی فه‌زلی زیاتری پیاو له‌ پووی دروستبوونییه‌وه به‌سه‌ر ئافره‌ت. ۲) به‌هۆی خه‌رجی گرته‌ ئه‌ستۆ ﴿وَلِلرَّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ﴾.

خه‌سووی موسلمانێ ژیر و پارێزکار له‌ هه‌لۆیست و بریاری دادپه‌روه‌رانه‌ی له‌ نیتوان کورێ و زاوای جیاوازی ناکات، وه‌ک چۆن هه‌ز ده‌کات کورپه‌که‌ی سه‌رپه‌رشت و به‌ریوه‌به‌ری بووکه‌که‌ی بێت و پێره‌وی ژیا‌نی هاوسه‌رایه‌تیان به‌ پیاوانه‌ و مه‌ردانه‌ و خۆپا‌گرانه‌ و دانا‌یانه‌ به‌ریوه‌ ببات، به‌هه‌مان شیوه‌ش بۆ زاواکه‌ی هه‌ز ده‌کات و ئاوات ده‌خوازئ، ئه‌گه‌رچی هه‌ندئ جار که‌مێک توندیش بینیی له‌ زاواکه‌ی به‌رامبه‌ر که‌که‌ی “چونکه‌ سه‌رچاوه‌ی ژیری و دادپه‌روه‌ری ئه‌مه‌ ده‌خوازئ له‌ ئافره‌تێک باوه‌رێ به‌ خوا و پوژێ دوا‌یی هه‌یه‌.

وه‌ک چۆن خه‌سووی موسلمان زیاده‌خه‌رجی پێ خۆش نییه‌ له‌ بووکه‌که‌ی، ئه‌گه‌ر زیاده‌خه‌رجی بکات، به‌هۆی ئه‌وه‌ی دلی به‌ کورپه‌که‌ی ده‌سوئ، به‌هه‌مان شیوه‌ ئه‌گه‌ر که‌که‌ی زیاده‌خه‌رجی بکات و سنور تێپه‌رینئ ته‌میی ده‌کات بۆ ئه‌وه‌ی دادپه‌روه‌ری و یه‌کسانی پیا‌ده‌ بکات.

دانا و ژیر و لی‌هاته‌وووه له‌ پووبه‌رووبوونه‌وه‌ی گرفته‌کان

هه‌ندئ جار زاوا خاوه‌نی بیرو‌ب‌چوونیکێ تایبه‌تی ده‌بیت که‌ ژنه‌که‌ی و خه‌سه‌وه‌که‌ی به‌ دلیان نایبته، یاخود سروشتیکێ تایبه‌تی هه‌یه‌ له‌گه‌ل سروشتی ئه‌وان نا‌گوجئ، لی‌ره‌وه‌ له‌یه‌ک دوورکه‌وته‌وه‌ و نا‌کوکی پووده‌دات، ئه‌رکی خه‌سووی موسلمان لی‌ره‌ ئه‌وه‌یه‌ ژیرانه‌ به‌جئ بۆ زاواکه‌ی

و دانایی به کاربندی، تیگه‌یشتوو بیّت و هۆشیارانە خۆی بگه‌یه‌نیته دڵ و تیروانیسی زاواکه‌ی، وه بۆ ئەوه‌ی بگاته مه‌به‌ست پابه‌ند ده‌بی به ئارامگرتن و خۆپاگری و چاک پەفتارکردن و بیزار نه‌بوون.

زۆر هۆشیاره و سلبیاتی زاواکه‌ی بۆ کچه‌که‌ی گه‌وره ناکات، به‌لکو تا له توانای داییت له‌سه‌ری سووک ده‌کات، هه‌ولده‌دات به شتواز و هۆکاری شهرعی و هه‌کیمانه چاره‌سه‌ری ئەم سلبیاتانه بکات، له‌کاتی‌کا ئەگەر ئەم سلبیاتانه که‌لینی‌ک و په‌له‌یه‌ک نه‌بن له که‌سایه‌تی زاواکه‌ی له‌ پرووی ئاین و خو‌ره‌وشته‌وه، وه هێنده ترسناک نه‌بی بییته هۆی دارپوخانی ژیا‌نی هاوسه‌رایه‌تی.

به‌م شتویه خه‌سووی موسلمان‌ی رووناکی‌ر ده‌بیته مایه‌ی خیر و فەر و پیرۆزی بۆ کچه‌که‌ی و زاواکه‌ی، کۆله‌گه‌یه‌کی چه‌سپا‌ویش ده‌بیّت له کۆله‌گه‌کانی ژیا‌نی هاوسه‌ریان، به‌هۆی دادپه‌روه‌ری و پارێزگاریه‌که‌ی به‌لگه ده‌دات به‌ده‌سته‌وه که دایکی دووه‌مه بۆ زاواکه‌ی نه‌ک دوژمنی‌کی باو، وه‌ک چۆن ئەم تیروانیسه‌ی بلاوه له‌ نیوه‌نده نه‌فام و دواکه‌وتوو‌ه‌کان، ئەمه‌ش ده‌گه‌رێته‌وه بۆ ده‌ره‌نجامی خراپ پیاده‌کردنی موسلمانان بۆ فەرمانه‌کانی ئاین و که‌مه‌ترخه‌مییه له‌ پابه‌ندبوونیان به‌ خو‌ره‌وشتی ئیسلامی و بنه‌ماکانی.

ئێستا با قه‌باره‌ی ئەو به‌خته‌وه‌ری و خۆشی‌یه گه‌وره‌یه بی‌نیسه به‌رچاومان که ئەو دوو خێزانه (خێزانی کۆره‌که‌ی و خێزانی کچه‌که‌ی) هه‌ستی پی‌ده‌که‌ن له‌گه‌ڵ ئەم خه‌سووه باوه‌ردار و پارێزکار و تیگه‌یشتوو‌ه، کاتی‌ک ئەم خه‌سووه بۆته هاو‌پێسه‌کی خۆشه‌ویست بۆ زاوا و بۆ سووک، ئەم خۆشه‌ویستییه‌ی بۆته مایه‌ی به‌خته‌وه‌ری هه‌ردوو خێزان.

به‌راستی ئەم خه‌سووه به‌هۆی دانایی و پارێزکاری و دادپه‌روه‌ریه‌که‌ی و پەفتاری چاکی له‌گه‌ڵ زاوا و بووکی، که‌شی‌کی به‌خته‌وه‌ر و خۆشی دایینه‌کردوو‌ه بۆ ژیا‌نی کچه‌که‌ی و کۆره‌که‌ی، بی‌گه‌ردی و هه‌سانه‌وه و دلتیایی به‌رپا‌کردوو‌ه هه‌ردوو خێزانی به‌ سووده‌ گشگیر و به‌رفراوانه‌که‌ی گرتۆته‌وه، ئەم سووده‌ش به‌ په‌له‌یه‌ک ده‌گه‌رێته‌وه بۆ کۆره‌که‌ی و کچه‌که‌ی پێش بووک و زاواکه‌ی.

۷ نافرەتى مۇسۇلمان لەگەل خەزىم و كەس و كارى

نافرەتى مۇسۇلمان و كەس و كارى

نافرەتى مۇسۇلمانى رووناكېر و شارەزا بە ئاينەكەى دەزانى خەزىمى مافىيان لەسەرى ھەيە، داواى لىكراوہ ئەم پەيوەندىيە بگەيەنى و چاكەكارى لەگەلئان.

ريزگرتنى ئىسلام لە خەزمايەتى

ئىسلام ريزىكى ناوازەى ناوہ لە خەزمايەتى، كە بىجگە لە ئىسلام ھىچ ناين و شەريەت و دەستور و فەلسەفەيەكىتر نەيناسىوہ “بۆيە مۇسۇلمانى سەبارەت بە خەزمايەتى و گەيانەندى ئەم پەيوەندىيەى لەلا خۆشەويستەكردوہ، زۆر بە توندیش ھەرەشەى كردوہ لەوانەى نكۆلى لىدەكەن و دەپچرىن، بوخارى لە ابو ھىريرە ؓ دەگىرتتەوہ، پىغەمبەر ﷺ فەرموويەتى: ((خودا دروستكراوانى دروستكرد، كاتى لە دروستكردنيان برويەوہ، خەزمايەتى (الرحم) ھەلسا و وتى: ئەمە شوينى پەناگرتەيە بە تۆ لە پچرانەندى ئەم پەيوەندىيە. خودا فەرمووى: بەلى، ئايا رازى دەيىت پەيوەندىم لەگەل ئەو كەسە بگەيەنم كە پەيوەندى تۆ دەگەيەنى و لەگەل ئەوہش بىپچرىنم كە پەيوەندى لەگەل تۆ دەپچرىن؟ وتى: بەلى، خودا فەرمووى: دەى ئەمە با بۆ تۆ يىت))، پاشان پىغەمبەر ﷺ فەرمووى: ئەگەر دەتانەوى ئەم ئايەتە بخویننەوہ: ﴿فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتَقَطَّعُوا أَرْحَامَكُمْ، أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَارَهُمْ. وَاتَا: وَاتَا تىمەگەن لە سزای ئىمە دەربازتان دەيىت كاتى پشت ھەلەكەن لە پەيامى ئىمە و گەندەلى لە زەوى بلاوبەكەنەوہ و پەيوەندى خەزمايەتى بىپچرىن، ئەو جۆرانە خودا نەفرەتى لىكردون و گووى لە بىستنى ھەق كەركردون و چاوى ھۆشى نابىناكردون﴾ متفق عليه. شرح السنه ۲۰/۱۳.

ئايەتى قورئان پەيتا پەيتا ھات و جەختى كەردەوہ لەسەر شوين و پلەوپايەى پەيوەندى خەزمايەتى لە ئىسلام، پال دەنى بۆ چاكەكردن لەگەل خەزما و ھۆشدارى داوہ لە پچرانەندى و

خراپه کاری بهرامبه‌ری، وهك ده‌فهرموووی: ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ...﴾ واتا: له‌و خواجه بترسن كه به‌هۆیه‌وه داواده‌كهن و، خۆتان بیاریزن له پچراندنی په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی ﴿النساء: ۱۱﴾

لیزه‌خودا فرمان به ته‌قوا ده‌كات، ستایشی گه‌یانندی په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی کردووه و به گه‌وره‌ی گرتووه و جه‌ختی کردووه له‌سهر پله‌وپایه و گرنگیه‌که‌ی، و هانی زوتر گه‌یاندن و چاکه‌کرنی داوه له‌گه‌لی. بۆئه‌وه‌ی یادی خزمایه‌تی زیندوو و به‌رده‌وام بیت له هه‌ستی موسلمان، خودا له زۆر نایه‌ت فرمانی به گه‌یاندن و چاکه‌کاری کردووه پاش باوه‌پوون به‌خوا و چاکه‌کاری له‌گه‌ل دایک و باوک، ده‌فهرموووی: ﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾ الاسراء: ۲۳ پیشتەر ڕافه‌کراوه. پاش که‌می‌ک ده‌فهرموووی: ﴿وَأْتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَابْنِ السَّبِيلِ وَلَا تَبْذُرْ تَبْذِيرًا﴾. واتا: مافی خزم و نزیکت بده له‌گه‌ل مافی هه‌ژار و ری‌پوار و زیاده‌پۆیی مه‌که‌که له خمرجی ﴿الاسراء: ۲۶﴾. گه‌لی‌کی‌تر نایه‌ت هه‌نه له باره‌ی خزمایه‌تی و گه‌وره‌یی‌یه‌که‌ی....

پله‌وپایه‌ی چاکه‌کاری له‌گه‌ل خزم له‌پاش پله‌وپایه‌ی دایک و باوک هاتوووه “چونکه‌قورشان له ریت‌مای‌کانیدا پله به پله دیته‌خواره‌وه له به‌رزوه‌وه بۆ‌نزمتر، به‌هۆیه‌وه په‌یوه‌ندی‌یه مرو‌فایه‌تیه‌کان روون ده‌کاته‌وه و پله‌یان ده‌ست‌نیشان ده‌كات، له دایک و باوک ده‌ست‌پیتده‌كات پاشان خزم و که‌س پاشان هه‌تیو و هه‌ژار و ری‌پوار و دراوسی، که له‌وی بازنه‌ی گۆرپانی چاکه‌کاری به‌رفراوانتر ده‌بیت و سه‌ره‌تا نزیکان پاشان نه‌وانه‌ی له‌خوارتر دین ده‌گریت‌ه‌وه تا ده‌گاته‌هه‌موو خاوه‌ن پتو‌یسته‌یه‌کان له‌خیزانی مرو‌فایه‌تی گه‌وره، ئیسلام له‌و قوناغه‌ندی‌یه‌دا هه‌ز و ئاره‌زووی مرو‌فایه‌تی له‌به‌رچاو‌گرتووه و به‌وه ده‌ستی پیکردووه که له‌پیشتەر بۆ به‌چاکه‌کردن له‌گه‌لی، وهك پیاده‌کردنیک بۆ به‌نامه‌ی ئیسلام له‌ری‌ک‌خستنی کۆمه‌ل‌گه‌ی ئیسلامی، که وایکردووه سه‌ره‌هرشتی کۆمه‌ل‌ایه‌تی له‌چوارچێوه‌ی خیزانه‌وه ده‌ست‌پیکات، پاشان فراوانتر ده‌بیت بۆ بازنه‌ی خزمایه‌تی، پاشان ده‌چیت نه‌وان بازنه‌ی کۆمه‌ل‌ایه‌تی به‌بی زۆره ملی ته‌نها بۆ ئاسانکاری، به‌مه‌ش دامه‌زراوی و سۆز ده‌رخست و به‌زه‌یی به‌یه‌ک داها‌تن له‌نیوان ئاده‌میزاده‌کان جی‌به‌جی ده‌كات، تا خوشی و گه‌شبینی و به‌خته‌وه‌ری له‌ژیان بلا‌وبی‌سته‌وه.

یه کئی لهو پڙانهی ئیسلام به خشیوویه تی به خزمایه تی وایکردووه په یوه نییه که یه کئی بی له بنه ما سه ره تا کانی ئیسلام و بنه په ته گه وره کانی ئەم ئاینه ی بو مرۆفایه تی هیناویه تی، ملکه چبوونی پیغه مبه ر ﷺ بو فرمانی خوا وه ک روونکردنه وه یه ک بو بو بنه ما و بنچینه کانی ئەم ئاینه نوییه و رینمایی کانی، و وایکردووه ئەو پڙه ی به خزمایه تی دراوه بیته دیارترین و رووترینی رینمایی و فرمانه کانی ئەم شه ریه ته پیروژه، ئەم شته ده بینن له فهرمووده درێژه که ی ابی سفیان له گه ل هرقل، کاتی هرقل له ابی سفیان پرسى: پیغه مبه ره که تان فرمانی چیتان پیده کات؟ وتی: ((ده لئى: ته نها الله په رستین، هیچ هاو به شیکی بو بریار مه ده ن، وازیسن له وه ی باب و باپیر اتان ده یانوت، فرمانان پیده کات به نویژکردن، راستگوویی، داوین پاکى، گه یاندنی په یوه ندی خزمایه تی)) متفق علیه. ریاض الصالحین: ۵۱.

په یوه ندی خزمایه تی له ریزی رینمایی گه وره کانی ترى ئەم ئاینه بیگه رده هاتوو وه وه یه کتا په رستی و نویژکردن و پابه ندبوون به راستگوویی و داوین پاکى. لیرو ه په یوه ندی خزمایه تی ده بیته دیارترین جیا که ره وه کانی ئەم ئاینه که ئەبوسفیان چرپاندی به گوئی هرقل له و کاته ی یه که مجاره له باره ی ئیسلام پرسیار ده کات و ده یه ویت له گرن گترین ئەو شتانه تی بگات که هیناویه تی.

هه روا له فهرمووده ی درێژی (عه مرو بن عبه سه) که کۆمه لئیک له ئادابه کانی ئیسلامی له خوگر توه، تیایدا ده لئى: له مه که هاته لای پیغه مبه ر ﷺ - له سه ره تای پیغه مبه رایه تی - و پیم وت: تو کئی؟ فهرمووی: ((پیغه مبه رم)). وتم: چ پیغه مبه ریک؟ فهرمووی: ((نیر دراوی خودام)). وتم: به چی تو ی نار دووه؟ فهرمووی: ((ناردمیتی به گه یاندنی په یوه ندی خزمایه تی، شکاندنی بت و په رستراوی بیجگه له الله، وه به په رستنی الله به ته نها و هیچ هاو ده لئیکى بو بریار نه درئ...)) مسلم ۱۱۵/۶. ئنجا له بهر گرن گى په یوه ندی خزمایه تی ده بینن پیغه مبه ر ﷺ له پیشه وه ی بنه ما و بنه چه کانی ئیسلام با سیکردووه.

له ابی ایوب الانصاری هاتوووه: پیاویک وتی: ئەمە پێغەمبەری خوا، کارێکم پێبۆ بختە بەهەشت، فەرمووی: ((تەنھا الله بپەرستە و هاوێڵی بۆ بپار مەدە، نوێژەکانت بکە، زەکات بدە، پەيوەندی خزمایەتی بگەیهێنە)) متفق علیه. رياض الصالحين: ۱۹۵.

چەندە مەزنە پەيوەندی خزمایەتی! چەندە سەنگین و قورسە لە تەرازووی کردەوه چاکەکانی مەرۆژ! ئەوەتا لە گەڵ پەرستنی خوا و یەکتاپەرستی و نوێژ و زەکات هاتوووه، کەواتە لە کردەوه هەرە بەرزە چاکەکانە کە خاوەنەکەم دەخاتە بەهەشت و لە ناگر دەپپاریزی.

ئەنەس رضی اللہ عنہ دەڵێ: پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: ((هەرکەس حەزیکات رزق و رۆزی فراوان بێت، تەمەنی درێژ و بە فەر بێت، با پەيوەندی خزمایەتی بگەیهێنێ)) متفق علیه. شرح السنه ۱۹/۱۳. ابن عمر رضی اللہ عنہما دەیوت: ((هەرکەس لە پەرورەدگاری بترسێ و پەيوەندی خزمایەتی بگەیهێنێ، مردنی دوادەکەوێت، مالتی زۆر دەبێت، کەس و کاری خۆشی دەوێن)) البخاری فی الادب المفرد ۱۴۰/۱.

گەیانندی پەيوەندی خزمایەتی وەك چۆن لە پیاو داواکراوه ئاوه‌هاش لە ئافرەت داواکراوه، فەرمانە کە ئاراستەم مەرۆقی موسڵمان کراوه چ پیاو بێ چ ئافرەت، وەکوو ئەرکە شەرعیە گشتیە کانی تر. لەم روانگەوه ئافرەتی موسڵمانی پارێزکار راسگۆیانە و گەرم و گۆرانە روودەکاتە گەیانندی پەيوەندی خزمایەتی، ئەرك و کار و سەرقالیەکان و بەرپرسیاریەتیەکان هەرچەندە زۆر بن لە گەیانندی ئەم پەيوەندییە داینا بن.

ئافرەتی موسڵمانی تیگەیشتوو دەزانێ گەیانندی پەيوەندی خزمایەتی مایە خێر و فەرە بۆ رزق و تەمەنی، میهر و سۆزێکی خواپە کە لە دنیا و دواڕۆژ دەیگرێتەوه، هەروا مایە دەستکەوتنی خۆشەویستی خەڵک و ناوبانگی باشە، بە پێچەوانەوه پچراندنی ئەم پەيوەندییە دەبێتە هۆی بەدبەختی و بەلا و رق لێبۆنەمی خوا و خەڵک، بەهۆیەوه‌ش لە بەهەشت دوور دەکەوێتەوه، وەك پێغەمبەر ﷺ دەفەرمووێ: ((ناچێت بەهەشت کەسێک پەيوەندی خزمایەتی بپچرێنێ)) متفق علیه. شرح السنه ۲۶/۱۳.

ئافرهتى موسلمان دهبى بزاني رهمهتى خوا قهدهغه دهكرى و دهگيرتتهوه لهو كهسهى پهيوهندي
 خزمایهتى دهپچړننئ، ميهړ و بهزهىى خواى بهسهریدا نابارى، تنانست بهسهر شو كۆمهل و
 گهلش دانابارى كه كهسيكى تيايتت هم پهيوهنديى پچړاندبى. وهك هاتوووه له فهرمووووه
 بوخارى له الادب المفرد ۱/ ۱۴۴ كه پيغهمبهر ﷺ دهفرمووئ: ((رههمهت و ميهړى خودا
 دانابارىته سهر كۆمهل و گهلنك كهسيكى تيايتت پهيوهندي خزمایهتى پچړاندبى)).

بويه ابو هريره لهيهكئ له كورهكانيدا له شهوهكهى رۆژى پينج شهعه واتا شوى هينى وتى:
 سورم لهسهر شهوى ههركهسيك پهيوهندي خزمایهتى پچړاندوو له نيومان ههلسئ. بهلام كهس
 ههلهستا، سى جار شهوى دوباره كردهوه، پاشان كوپنك ههلسا چوو لاي پورنكى كه چهندين
 سال بو سهردانى نهدهكرد، كاتئ لئى چوو ژوووهوه، پورى وتى: شهوه چى توى هينايه سهردانى
 من برازكهه؟ وتى: گويم له ابو هريره سو واى دهوت، وتى: دهبگهړتوه لاي و لئى بيرسه
 لهبهرجى واى وتوو؟ ابو هريره وتى: گويم له پيغهمبهر ﷺ بو دهيفهرموو: ((كردهوهكانى مرؤف
 ههمو ئيوارهيهكى رۆژى پينج شهعهى شوى هينى دهخريته بهردهستى الله، كردهوهى كهسيك
 وهرناگيرئ كه پهيوهندي خزمایهتى پچړاندوو)) البخارى فى الادب المفرد ۱/ ۱۴۲.

بهراستى شهعه بهلايهكى گهورهيه دوچارى شو كهسه دهبيتتهوه كه پهيوهندي خزمایهتى
 دهپچړننئ، كاتئ نزا دهكات گيرا ناييت، كار و كردهوهكانى بهرز ناييتتهوه، بهدواى رهمهتى
 خواويه كهچى رهمهتى خوا لئى دووردهكهويتتهوه، لهه روانگهيهوه ههرگيز نابى ئافرهتتئ ئيسلام
 تيكهلى دلئى بووبى پهيوهندي خزمایهتى بپچړننئ.

ئافرهتى باوهردار به خوا و به رۆژى دواى خوى لهه گوناوه دهپاريزئ“ چونكه پيغهمبهر ﷺ
 دهفرمووئ: ((هيج گوناھيكله ستهمكردن و پچړاندنى پهيوهندي خزمایهتى شايانتر نيهه كه
 خودا سزاي خاوهكهى پيش بخت له دنويا لهگهل ههلگرتنى بوى بو دواړوژ)) رواه احمد ۵/ ۳۸
 وابن ماجه ۲/ ۳۷. لهبهرشهوى پچړاندنى پهيوهندي خزمایهتى و ستهمكردن لهيهك ناستئ بويه
 پيغهمبهر ﷺ لهيهك فهرمايشدا كويكردوتهوه، وهك جهختكرديك لهسهر پهيوهندي بهتين لهنيوان

پچرانندی ئەم پەيوەندىيە و ستمەکردن. جا چ ستمەيک دژوارترە لە لەيهە ترازاندنى زنجيرەى
خزمایەتى و پچراندى گريکانى خۆشەويستى لەنيوان کەس و کار و نزيکان؟!.

پيغەمبەر ﷺ دەفرمووي: ((خزمایەتى (الرحم) سکالاً دەکات لەلای خودای ميهرهبان و
دەلى: خوايه من ستمەم ليکراوه، خودايە منيان پچراندوو، خودايە من وا...، خواش وەلامى
دەداتەو: ئايا رازى دەبیت پەيوەندیم بپچرینم لەگەڵ ئەوێ پەيوەندیت دەپچرینى و بىگەيەنم
لەگەڵ ئەوێ دەتگەيەن؟)) البخارى فى الادب المفرد ١/١٦٤.

لە فرموودەيەکی قودسيدا پيغەمبەر ﷺ دەفرمووي: خودا دەفرمووي: ((من ميهرهبانم،
من خزمایەتى (الرحم) دروستکردوو، لە چاوغى ناوی خۆم ناوم لیناوه، هەرکەسێ بىگەيەنئ
دەيگەيەنم، هەرکەسيکيش بپچرینى دەپچرینم)) البخارى فى الادب المفرد ١/١٣٢.

لەم دەقانه جەختکردنيکی ئاشکرا هەيه لەسەر ئەوێ کەسيک پەيوەندى خزمایەتى بگەيەنئ
بەختەوهر و خۆشەويست و ريزدارە و چيژى رەزامەندى و رەحمەتى خوا دەکات. کەسيکيش ئەم
پەيوەندىيە بپچرینى بەدەخت و چارەرەش و دابراوه لە پەروەردگارى و بيبەشە لە لیبوردن و
رەزامەنيیەکی.

ئافرهتى موسلمان بەپيى رينمايى ئىسلام پەيوەندى خزمایەتى دەگەيەنئ

ئافرهتى موسلمانى رووناکبیر هەميشە پەيوەندى هەيه لەگەڵ خزمانى، هيج سەرقالیەك و
ئەركيکی دايکايەتى و مال لە گەياندى ئەم پەيوەنيیە بئ ئاگای ناکات، کاتى سەردانەکانى رێک
دەخات بەپيى پلەبەندى لە ئىسلام لە نزيکترينيان دەست پيڤدەکات، سەرەتا سەردانى دايکی
دەکات، پاشان باوکی، پاشان ئەوانى تر لە نزيکەو تا بەرەو خوارتر، پياویک هاتە لای پيغەمبەر
ﷺ وتی: ئەى پيغەمبەرى خوا، کئ لەپيشتەرە بە چاک هاوريتى کردنى؟ فرمووي: ((دایکت،
پاشان دایکت، پاشان دایکت، پاشان باوکت، پاشان ئەوانەى لە خوارترن)) متفق عليه. رياض
الصالحين: ١٨٩.

ئافرهتی موسلمان: چاکه کردن له گه ل خزمان و نزیکان دوو پاداشتی هیه، پاداشتی خزمایهتی و پاداشتی خیرکردن، نه گهر ئافرهت ده لئه مه ندبوو با یارمه تی نه وانه بدات که پیوستیان به یارمه تییه، به مهش نهو دوو پاداشته ده باته وه و دلئی خزمانیشی پرده بیته له خوشه ویستیه که ی، ههر نه وه شه ئیسلام هانمان ده دات له سه ری و پیغه مبه ریش ﷺ بانگه وازی بو ده کات، وه که لهو فهرموو ده یه ی زینب خیزانی عبدالله بن مسعود ده یگیریتته وه که پیشتر ناماژه مان پیکردبوو.

هه روا پیغه مبه ر ﷺ ده فهرمووئ: ((خیر به هه ژار خیریکه، وه به خزم دوو خیره: سه ده قه و گه یاندنی په یوه ندی خزمایه تییه)) الترمذی ۸۴/۲.

له صحیحی بوخاری هاتوووه، مه یونه ی کچی حارث دایکی باوه پداران، هه وائی نارد بو پیغه مبه ر ﷺ که ئەم که نیه که که ی خوی نازاد کردووه بی نه وه ی مؤلته وهرگری. جا کاتی نۆره ی شهوی مه یونه هات به پیغه مبه ری ﷺ وت: ئەی پیغه مبه ری خوا زانیوته که نیه که که ی خۆم نازاد کردووه؟ فهرمووی: ((واتکردووه؟)) وتی: به لئی، فهرمووی: ((نه گهر بتهه خشیبوویه خالوانت پاداشتت گه وهرتر ده بوو)) متفق علیه. شرح السنه ۱۹۵/۶.

پیغه مبه ر ﷺ له هه موو ده رفعت و بۆنه یه کدا جه ختی ده کرده وه له سه ر له پیشتربوونی نزیکان به چاکه کردن له گه لیان، کاتی ئەم نایه ته دابه زی: ﴿لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ...﴾ واتا: ناگه نه پله ی چاکه کاری راسته قینه تا نه به خشن لهو شتانه ی لاتان خوشه ویسته... ﴿ال عمران: ۹۲، ابو ته لحه هاته لای پیغه مبه ر ﷺ و وتی: ئەی پیغه مبه ری خوا، خودا ده فهرمووئ: ﴿لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ...﴾ وه خوشه ویسترین مال له لای من (بیرحاء) ه - بیرحاء باخیکی خورما بوو- نه وه کردمه سه ده قه بو خوا به ئومیدی چاکه که ی و هه لگرتنی بۆم له لای خوا، ده ی ئەی پیغه مبه ری خوا، چۆنی به باش ده زانی هه لئس و که وتی پی بکه، پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی: ((ئه مه مالئکی پر له قازاغه، ئەمه مالئکی پر له قازاغه، وه نه وه ی وتت بیستم، من وای به باش ده زانم که بیده یته نزیکانت، ابو ته لحه وتی: وا ده کم ئەی پیغه مبه ری خوا، جا ابو ته لحه دابه شیکرد به سه ر نزیکانی و ئاموزایانی)) متفق علیه. شرح السنه ۱۸۹/۶.

پیغەمبەر ﷺ لە پێی پێنمایى كانی چووێ ناو ناخی رۆژگار، كاتى ئامۆژگارى هاوێلانى كرد سەبارەت بە خەلكى مىصر لەو فەرموودەى مىسلى گێراتیەو: ((ئێو مىصر رزگار دەكەن، خاكێكە قیراى دراویانە، كاتى رزگارتان كرد، لەگەڵ خەلكەكەى چاكەكار بن)) چونكە خاوەن پەیمان و خزمى ئێمەن. یا فەرمووی: خاوەن پەیمان و خەزورانی ئێمەن)) مىسلى ۹۷/۱۶. زاناكان لە رافە كردنى ئێمە فەرموودەیدا دەلێن: خزمایەتیەكە بەهۆى ئەوێە كە هاجەرەى داىكى اسماعیل لەوانە، خەزورایەتیەكەش بەهۆى ئەوێە كە ماریەى داىكى ابراهیمی كۆرى پیغەمبەر ﷺ لەوانە.

كاتى ئافرەتى موسلمان گۆببىستى ئێمە پێنمایى بەرزەى پیغەمبەر ﷺ دەبیت، زیاتر پروودەكاته خزمانى، خۆشەویستى و سۆزى بۆ وێنەیان پێشكەش دەكات، بەردەوام سەردانیان دەكات و چاكەیان لەگەڵ دەكات.

پەيوەندى خزمایەتى دەگەیهنى ئەگەرچى ناموسلمانیش بن

ئافرەتى موسلمان سەیری پێنمایى ئایەكەى دەكات، دەبینى بەهۆى لیبوردەبى و هەستە مرۆفایەتیەكەى زیاتر شكۆدار دەبى كاتى ئامۆژگارى دەكات بە گەیانەندى پەيوەندى خزمایەتى لەگەڵ خزم و كەس ئەگەرچى ناموسلمانیش بن، لەو فەرموودەى عبدالله بن عمر بن العاص ﷺ دەگێریتەو، وتى: گویم لە پیغەمبەر ﷺ بوو بە ئاشكرا و بۆ پەردە دەیفەرموو: ((بەرەى فلانە كەس خۆشەویست و پالپشتى من نین، بەلكو خۆشەویست و پالپشتى من خوا و باوەردارانى چاكن، بەلام پەيوەندى خزمایەتیان لەگەڵدا هەیه و منیش دەمەوێت بە چاكە و بەو شیوەى شایستەیه بێگەیهنم)) متفق علیه. شرح السنه ۲۹/۱۲.

كاتى ئێمە ئایەتە دابەزى: ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾. واتا: خزمە نزیكەكانت هۆشداربكەو و بیانترسینه ﴿الشعراء : ۲۱۴﴾، پیغەمبەر ﷺ بانگى قورەیشى كرد، ئەوانیش كۆبوونەو، بەگشتى و بەتایبەتى بانگى كردن و فەرمووی: ((ئەى بەرەى كەعب بن لوئەى، خۆتان لە ئاگر رزگاربكەن. ئەى بەرەى مۆرە بن كەعب، خۆتان لە ئاگر رزگاربكەن. ئەى بەرەى عەبد شەمس، خۆتان لە ئاگر رزگاربكەن. ئەى بەرەى عەبد مەناف، خۆتان لە ئاگر رزگاربكەن. ئەى بەرەى هاشم خۆتان لە ئاگر

رزگار بکه. ئەى بەرەى عبدالمطلب، خۆتان لە ئاگر رزگار بکه. ئەى فاتیمە، خۆت لە ئاگر رزگار بکه“ چونکە من لە لای خوا بۆ ئیوە هیچ شتیکم پێناکړی و دەسلەتەم نییه، تەنھا ئەوە نەبێ ئیوە خزم و نزیکى منن و منیش وەکوو شایستەیه ئەم پەيوەندى یه دەگەیهنم و مافى خۆى دەدەم)) مسلم ۷۹/۳.

ئەم رێنمایانە چووبوو یە ناخى گوتى موسلمانان و جىگای خۆى لەناو دليان کردبوو یەو“ بۆیە ابن عبداللہ (الاستيعاب) وە ابن حجر لە (الاصابه) دەگێرنەووە کە کەنیزە کىکى صفیە دایکى باوہرداران ھاتە لای (عمر ؓ) ئەمىرى باوہرداران و تى: ئەى ئەمىرى باوہرداران، صفیە رۆژى شەممەى خۆش دەوێت و سەردانى جولەکش دەکات. عمر ؓ ناردى بە شوین صفیە و لەم بارەوہ لىپرسى، ئەمیش وەلامى دایەوہ: ھەرچى شەممە یە ئەو خۆشم نەویستووە لەو کاتەوہى خودا بۆى گۆرپومەتەوہ بە رۆژى ھەینی، وە ھەرچى جولەکشە ئەو پەيوەندى خزمایەتیم لەگەڵیان ھەيە و پەيوەندى کە دەگەیهنم، پاشان پرویکردە کەنیزە کە کەى و لىپرسى سەبارەت بەو پالئەرەى وای لىکردووە ئەم درۆیە بکات؟ کەنیزە کە کە وەلامى دایەوہ: شەیتان ئەم کارەى پىکردم! وەلامى صفیەش ئەوہبوو: برۆ تۆ ئازادى^(۱).

لیرەوہ ئافەرەتى موسلمان دەبینى کە شەوئى سۆزى مەروفايەتى لە دلى موسلمانىک دانابرى کە شایەتى دابى، بەلکو لىیەوہ دەپرژیتە سەر ھەموو خزمىک و مافى خۆى دەداتى بەچاکە، ئەگەرچى ناموسلمانیش بن. ئەو گوزارشتەى پىغەمبەر ﷺ کە دەفەر مووی: ((غیر ان لکم رحماً سابلھا ببلھا)) و اتا: ((تەنھا ئەوہ نەبى ئیوە خزم و نزیکى منن و منیش دەمەوێت ئاودىرى بکەم و مافى خۆى بدەم)) لە لوتکەى رەوانبىژى عەرەبىیە، کاتى پەيوەندى خزمایەتى چواندووە بە زەوى، بە گەياندن و چاکە کارى لەگەڵیان ئاودەدرى و خۆشەویستى و سۆز دیتە بەرھەم. بە پچراندنى و پشت لەیە ککردن و وشک دەبى و تەنھا رق و وشکى بەرھەم دینى. مەروفى موسلمانى راستەقینە ساز و خۆشەویستە لەلای خەلکى“ چونکە خەلکى تیايدا بەرجەستەبوونى بەھارەوشتەکان و خاسیەتە چاکەکان بەدى دەکەن.

(۱) الاستيعاب ۱۸۷۲/۴، وابن حجر في الاصابة ۱۲۷/۸.

ئىسلام ھانى چاكە كىردى داۋە لەگەل داىك و باوك، ئەگەرچى بى باۋەپىش بىن، ھەروا ھانى چاكە كىردن دەدات لەگەل خىزما ئەگەرچى بەھەمان شىۋە بى باۋەر بىن، لە روانگەى لىبوردەبى مەروفايەتى و ئەو سۆزەى كە ئەم ئاينە بۆ ھەموو خەلگى ھىناۋە، كە دەفەر موۋى: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾. واتا: ئىمە تۆمان تەنھا ۋە كوو مېھەر ۋە ھەمەتتەك ناردوۋە بۆ ھەموو جىھان ﴿الانبىاء: ۱۰۷﴾.

لە واتا بەرھەر اۋانەكەى پەيۋەندى خىزمەتەى تىگەشتوۋە

ئافرەتى مۇسلمان دەزانى پروۋە كانى گەياندى پەيۋەندى خىزمەتەى زۆرن، بۈرەكانى بەرھەر اۋانە، شىۋاز و پۈللەتەكانى جۆراۋجۆرە: جارى بە بەخشىنى پارە دەبىت بۆ لادانى ھەژارى و پىكرىنەۋەى پىۋىستى و لادانى بەلا، يا بە سەردانىكى پىر لە سۆز دەبىت كە پەيۋەندى پەكانى خىزمەتەى بەھىز دەكات و كانى خۆشەۋىستى دەتەقنىتتەۋە، ھەندى جار بە وشەيەكى چاك و زەردەخەنەيەكى پىر لە سۆز و پىشۋازىيەكى گەرم دەبىت، يا بە ئامۇژگارى و دىلسۆزى و فەيداكارى دەبىت، ھەروا گەياندى ئەم پەيۋەندى پە بە كارى تى خىر و چاكە دەبىت كە سۆزى مەروفايەتى پتەۋدەكات و ھەستى بەيەكەۋە ژيان و بەزەبى و گونجان و خۆشەۋىستى و سۆز لەنىۋان خىزما گەشە پىندەدات.

بۆ ئەم مەبەستانە رىئىماي پىغەمبەر ﷺ ھاندەرە لەسەر بەردەۋامبۈنى ئەم پەيۋەندى پە، ئەگەرچى لە سادەترىن شىۋە و كەمترىن خەرجى دابىت، ۋەك دەفەر موۋى: ((ئەۋدىرى خىزمەتەى تەن بىكەن ئەگەر بە سەلامەتەى بىت)) البزار ۳۷۳/۲.

پەيۋەندى خىزمەتەى دەگەيەنى ئەگەرچى ئەۋان سەردانى نەكەن

ئەو ئافرەتە مۇسلمانەى كە گىيانەكەى تىراۋبۈۋە لە رىئىماي ئەم ئاينە پەۋايە پەيۋەندى خىزمەتەى دەگەيەنى ئەگەرچى ئەۋان بىپىچرىن، ھەرگىز ۋە كوو ئەۋان مامەلە ناكات كاتى سەردانى بىكەن سەردانىيان بىكات و كە سەردانى نەكەن سەردانىيان نەكات“ چۈنكە ئافرەتى مۇسلمان ھەردەم پەيۋەندى خىزمەتەى دەگەيەنى و مەبەستىشى دىلسۆزىيە بۆ خوا و دەستكەۋەتى پاداشتە و، چاۋەپۋانى بەرامبەر نىيە، يان بۆتەۋەى سەردانى بىكەنەۋە، بەمەش بەھۋى كىردار و

په‌وشته‌کەى نمونەىەکی بەرز له‌ په‌وشتى بلندی مرۆڤایه‌تى دینیتته‌وه که ئیسلام هه‌میشه سووربووه له‌سه‌ر په‌گ داکوتانى له‌ ناخى موسلمانان. گه‌يشتن به‌م ناسته‌ کارێکى نسته‌مه‌ ته‌ن‌ها بۆ نه‌وانه نه‌بیت خودا پێنمایى کردون و ده‌روونیان ملکه‌چبووه بۆ په‌زامه‌ندى خودا، ئه‌م جووره‌ ئافره‌ته‌ موسلمانانه به‌رزانه‌ کردار به‌م فه‌رموووده‌یه‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌که‌ن، که ده‌فه‌رمووێ: ((به‌وه‌ که‌سه‌ ناوتری په‌یوه‌ندى خزمایه‌تى گه‌یاندوه‌ کاتى سه‌ردانى بکه‌ن سه‌ردانیان بکاته‌وه‌، به‌لکو نه‌وه‌ که‌سه‌ په‌یوه‌ندى خزمایه‌تى گه‌یاندوه‌ کاتى په‌یوه‌ندى له‌گه‌ڵ ده‌پچرێن، ئه‌م سه‌ردانیان ده‌کات و په‌یوه‌ندى‌یه‌ که‌ ده‌گه‌یه‌نێ)) فتح الباری ٤٢٣/١٦.

ئه‌مه‌یه‌ نه‌وه‌ خو‌ره‌وشته به‌رزى مرۆڤایه‌تى که ئیسلام ده‌یه‌وێ پیاو و ئافره‌تى موسلمان بیگاتى له‌ مامه‌ڵه‌ی له‌گه‌ڵ خزمان. پیاویك هاته‌ لای پێغه‌مبه‌ر ﷺ وتی: نه‌ی پێغه‌مبه‌رى خوا، من خزمانیك هه‌ن سه‌ردانیان ده‌که‌م و سه‌ردانم ناکه‌ن، چاکه‌یان له‌گه‌ڵ ده‌که‌م خراپه‌م له‌گه‌ڵ ده‌که‌ن، به‌رامبه‌ریان نه‌رم و نیانم، به‌رامبه‌رم نه‌فام و نه‌زانن، پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووێ: ((ئه‌گه‌ر وه‌ك چۆن ده‌لیی وابیت، نه‌وا وه‌ك نه‌وه‌ وایه‌ گلی گه‌رمیان ده‌رخوارد به‌دى، وه‌ له‌لایه‌ن خواوه‌ش پشتگیری و یارمه‌تى ده‌رت ده‌بێ له‌سه‌ریان تا له‌سه‌ر ئه‌م باره‌ بمێنێ)) مسلم ١١٥/١٦.

ئای له‌ خزمایه‌تى! چه‌نده‌ قورسه‌ کیشى گه‌یاندنى ئه‌م په‌یوه‌نییه‌ له‌ ته‌رازووی به‌نده‌ی باوه‌ردار! چه‌نده‌ به‌ده‌ختن نه‌وانه‌ی نکۆلی لێ‌ده‌که‌ن! نه‌وانه‌ی په‌تى خۆشه‌ویسته‌یه‌کى ده‌پچرێن! چه‌نده‌ مه‌زنه‌ پاداشتى نه‌وه‌ی ده‌یگه‌یه‌نێ و ئارام ده‌گرێ له‌سه‌ر مامه‌ڵه‌ی وشك و پچرانی خزمانى به‌رامبه‌رى! به‌جۆریك خوا به‌ پشتیوانی خۆی کۆمه‌کی ده‌کات و به‌سه‌ریانی زāl ده‌کات و دلی پرده‌کات له‌ ئارامگرتن به‌رامبه‌ر به‌ ئه‌زیه‌ته‌کانیان، سه‌قامگیر و خۆپاگری ده‌کات له‌سه‌ر به‌رده‌وام ده‌ستگرتنى به‌م خو‌ره‌وشته مرۆڤایه‌تیه‌ ناوازه‌یه‌.

لێ‌روه‌ ئافره‌تى موسلمانى راستگۆ له‌ هه‌موو کاتێک په‌یوه‌ندى خزمایه‌تى ده‌گه‌یه‌نێ و نایپچرێنێ. به‌ ئومیدی به‌رده‌وامبوونی میهرى خوا له‌سه‌رى، پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمووێ: ((خزمایه‌تى (الرحم) نووساوه‌ به‌ عه‌رشى خودا و ده‌لی: هه‌رکه‌سى بمگه‌یه‌نێ، خودا په‌یوه‌ندى له‌گه‌ڵ

بگه‌یه‌نئ، وه هه‌رکه‌سی بمچرئینئ، خودا په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل بچرئینئ)) متفق علیه. ریاض الصالحین:
 .۱۹۱

۸ ئافره‌تی موسلمان له‌گه‌ل دراوسێکانی

ئافره‌تی موسلمان چاکه‌کار و به‌سۆزه‌ بۆ دراوسێکانی

یه‌کئ له‌ خوڤه‌وشته‌کانی ئافره‌تی موسلمان ی پۆشنبیر به‌ ڕێنمایی ئاینه‌که‌ی، که‌ پابه‌نده‌ به‌ په‌ته‌ به‌تینه‌که‌ی، ئه‌وه‌یه‌: له‌گه‌ل دراوسێکانی چاکه‌کار بی‌ت و گرنگی و بایه‌خ بدات به‌ کاروباریان.

ڕێنمایی ئیسلام به‌ چاکه‌کردن له‌گه‌ل دراوسێ به‌رجه‌سته‌ ده‌کات

ئافره‌تی موسلمان تیگه‌یشتوو له‌ ڕێنمایی به‌رز ی ئیسلام له‌ هاندانی گه‌رم و گورپی و ئامۆژگاری توندی سه‌باره‌ت به‌ دراوسێ، ته‌ناه‌ت پله‌وپایه‌یه‌کی وای بۆ داناوه‌ له‌ پایه‌کانی په‌یوه‌ندی‌یه‌ مڕۆیه‌یه‌کان که‌ پێشتر مڕۆڤایه‌تی له‌ هیچ ئاینی‌کی‌تر نه‌یناسیوو، وه‌ک خودا ده‌فه‌رمووئ: ﴿وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَالْأَلَدِينَ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ...﴾ واتا: ﴿ته‌نها الله‌ به‌رست و هیچ هاوبه‌شی‌کی بۆ بریار مه‌ده‌ن و له‌گه‌ل دایک و باوکانتان چاکه‌کار بن هه‌روا له‌گه‌ل خزم و نزیکان و هه‌تیوان و که‌م ده‌رامه‌تان و دراوسێی خزم و دراوسێ ناخزم و هاوڕێی گه‌شت له‌ کاری چاکه‌ و ڕێیوار و ئه‌و کۆیلانه‌ی له‌ ژێر ده‌ستانن...﴾ النساء: ۳۶

له‌م پوانگه‌یه‌وه‌ هه‌رکه‌سی‌ک له‌ته‌ک مڕۆڤی موسلمان بی‌ت مافی دراوسێیه‌تی له‌سه‌ره‌، ئه‌گه‌رچی په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی یا ئاینی له‌ نێوانیاندا نه‌بی‌ت، له‌مه‌شه‌وه‌ ریزلێنانی دراوسێ و به‌رزراگرته‌نی په‌یوه‌ندی دراوسێتی له‌شه‌رعی ئیسلامی شکۆدار به‌دی ده‌کرێت.

پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمووئ: ((جبریل - ع - له‌باره‌ی دراوسێ هێنده‌ پاریسپاردم تا وامزانی میراتی لێ‌ده‌گرئ)) متفق علیه. شرح السنه ۷۱/۱۳.

ئەمە ئەو پلەوپايە بەرزەيە كە دراوسى ناسىويەتى لە شەرى ئىسلام “بۆيە پىغەمبەر ﷺ لە ھەموو بۆنەيەك فەرمانى دەكرد بە چاكەكردن لەگەل دراوسى. ابو امامە ﷺ دەلى: ((گويم لە پىغەمبەر ﷺ بوو، كە لەسەر حوشترە لوت براوەكەى بوو لە ھەجى مائىئاويى، دەيفەرمووو: سەبارەت بە دراوسى پاتاندەسپىرم، زۆر ئەوەى دوبارە كەردەو، تا وتم: ميراى لىدەگرى)) الطبراني (مجمع الزوائد ۱۶۵/۸).

ھەروا پىغەمبەر ﷺ دەفەرمووئ: ((ھەركەسى باوەرى بە خوا و بە پۆژى دوايى ھەيە با چاكەكار بئ لەگەل دراوسىكەى، وە ھەركەسى باوەرى بە خوا و بە پۆژى دوايى ھەيە با پىز لە ميانى بگرى، وە ھەركەسى باوەرى بە خوا و بە پۆژى دوايى ھەيە با قسەى خىر بكات ئەگەر نا با بئ دەنگ بئ)) متفق عليه. رياض الصالحين: ۱۸۵.

لە گىرپانەوھەيەكىترى بوخارى: ((ھەركەسى باوەرى بە خوا و بە پۆژى دوايى ھەيە با ئازارى دراوسىكەى نەدات...)) فتح البارى ۴۴۵/۱۰.

دەبين لە سەرەتاي ئەم فەرموودانەو پايىسپاردىن بە چاكەكردن لەگەل دراوسى، وە ئەم چاكەكارىيە بە نىشانەيەك لە نىشانەكانى باوەرپوون بەخوا و بە پۆژى دوايىيە و بەرھەمىكە لە بەرھەمە چاكەكانى.

ئەوھى بۆ خۆى پىي خۆشە بۆ دراوسىكانى پىي خۆشە

ئافرەتى موسلمانى بىدار دلنەرمە، سنگ فراوانە، سروشت خۆشە، دراوسىيى خۆش دەوئ، زۆر ھەستيارە لە ھەرچى ئەزيەتيان بدات يا پىزيان بريندار بكات يا ئازاريان پىيگەيەئ، خىرى بۆ دەوئ وەك چۆن خىرى بۆ خۆى دەوئ، بە خۆشەيەكانيان دلخۆشە، بە ئازاريان دلتنەنگە، لەم فەرموودەيە باش تىگەيشتووھ كە دەفەرمووئ: ((كەسيكتان باوەرپناھيتى تا ئەوھى بۆ خۆى پىي خۆشە بۆ براكەشى پىي خۆش بىت)) متفق عليه. شرح السنه ۶۰/۳۰.

له گيترانه وهيه کي مسلم له نه سه وه له پيغه مبه ره وه ﷺ فەرموو يه تی: ((سویند به وهی گیانی منی به دهسته به ندهیه ک باوه رناهیینی تا نه وهی بۆ خۆی پیی خوشه بۆ دراوسیکه شی یا فەرمووی بۆ براکه شی پیی خوش بیئت)) مسلم ۱۷/۲.

ئافره تی موسلمان له یادی ناچیت ماوه ماوه به خشین و دیاری پیشکهش به دراوسیکانی بکات، یان هندی لهو چیشته ی بۆ بنیړی که بۆنی بۆیان ده چیت و ده زانی نه وان له توانایان نییه وه که ئهم چیشته ئاماده بکه، تاوه کوو نهو گونجانه کۆمه لایه تی به تیته دی که پیغه مبه ره ﷺ هانی داوین له سه ری له فەرمووده ی ابا ذر ﷺ که ده فەرمووی: ((نه ی نه با ذر، نه گهر شله یه کت لیئا تاوه که ی زۆر بکه و بۆ دراوسیکه شی بنیړه)) مسلم ۱۷۲/۶.

له گيترانه وهیه کي تر: ((نه گهر شله یه کت لیئا تاوه که ی زۆر بکه، پاشان سهیری مالی دراوسیت بکه و به چاکه هه ندیکیان بۆ به)) مسلم ۱۷۲/۶.

ئافره تی موسلمان ی دینداری ویژدان زیندوو به رگه ناگر ی بیینی دراوسیکه ی نه بوون و کهم ده رامت و ده ستیان بۆ درێژ نه کات، یا شتی که له خۆراک و پیوستی تریان بۆ بنیړی، به تایبه تی نه گهر به خۆی هه بوون و ده وله مه ندبوو و خودا له به خشی و خوشیه کانی ژیان ی پیدابوو، له کاتی که ئهم فەرمووده یه ده بیسی: ((باوه ری به من نه هیئاوه نه وه ی به سکی تی ره وه بخه وی له کاتی که دراوسیکه ی له ته نیشتیه وه برسییه، وه نه ویش به حالی ده زانی)) الطبرانی والبزار (مجمع الزوائد ۱۶۷/۸).

وه: ((باوه ری ته واو ناهیینی نه وه ی به خۆی تی ره و دراوسیکه ی برسییه)) الطبرانی وابو یعلی (مجمع الزوائد ۱۶۷/۸).

به پیی توانای خۆی له گه ل دراوسیکانی چاکه ده کات

ئافره تی موسلمان چاکه له گه ل دراوسی پی ده کات نه گهر به شتی که که میش بیئت، وه له بهر فیز و شهرم خیری کهم ناگی ریتته وه به بیانوی نه وه ی بل ییت: جوان نییه نهو شته که مه ی پی به خشم تا نهو کاته ی شتی که گونجاوتر و زۆر تر ده به خشم، به مهش دراوسیکه ی لهو خیره به دهسته بی بهش

دەكات بەئومىدى خىرىكى زۆرى چاۋەروان كە لەوانەيە ھەر بەدەستى نەكەويت و دەرفەتى خىرەكەشى لە كىس دەچىت، بۆيە پىغەمبەر ﷺ دەفەرمووى: ((ئەي ئافرەتانی موسلمان: خىركردن بە دراوسى بەكەم مەزانن با لەقە سى مەپىكىش بىت)) متفق عليه. شرح السنه ۱۴۱/۶.

خوای گەورەش دەفەرمووى: ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ. وَاَتَا: ھەركەسى يەك تۆسقال چاكە بكات پاداشتەكەى وەردەگرىتەوہ﴾ الزلزله: ۷.

ھەروا پىغەمبەر ﷺ دەفەرمووى: ((خۆتان لە ئاگر بپاريزن نەگەر بە لەتە خورمايەكيش بىت، نەگەر ئەوہشتان نەبوو ئەوا بە قسەيەكى چاك)) متفق عليه. شرح السنه ۱۴۱/۶.

لەم فەرمايشتانە ئەوہش تى دەگەين ئەو دراوسىيەى خىرى پى دەكرى نەگەر شتىكى كەمىش بىت، باش وايە لەبەرچاوى بىت و سوپاسى خاۋەنەكەى بكات“ چونكە بە سوپاسكردن لەسەر چاكە خۆشەويستى و دلسۆزى لە نيوان دراوسىكان بلاۋدەبىتەوہ، سۆز و بەزەيى لە ژيانيان گەشە دەكات، لەپال ئەمانەوہ سوپاسگوزارى رەوشتىكى رەسەنى ئىسلاميە، وەك پىغەمبەر ﷺ دەفەرمووى: ((كەسى سوپاسى خەلك نەكات سوپاسى خوای نەكردوہ)) البخارى فى الادب المفرد ۳۱۰/۱.

ئىسلام ويستى خۆشەويستى و سۆز لە نيوان دراوسىكاندا بلاۋبكاتەوہ، وە رىڭاكانى گەيشتنى مەروۇف بۆ ئەم خۆشەويستى و سۆزە زۆرن، وەك: ديارى پىشكەشكەشكردن“ بۆيە پىغەمبەر ﷺ جەلەوگىرى كردوہ لە ئافرەت لەوہى ديارى ناردن بۆ دراوسى يا وەرگرتن لىي بەكەم بزائى“ چونكە ئافرەت لەو جۆرە ھەلۆيىست و بۆنانەدا ھەستيارە، كە لەوانەيە كاريگەرى ھەبى لەسەر دەروونى بەرامبەر بە دراوسىكانى، بەمەش سەرنجى ئافرەتى موسلمان رادەكىشى بۆ لاى ئەوہى گەنگە لە ديارى مانا مەروفايەتيە بەرزەكەيەتى نەك ماناى مادى و پوالەتى ديارىيەكە، ئافرەتى موسلمانىش نابى بى ئاگا بىت لەم واتا مەروفايەتيە، ئەو ديارىيەى پىشكەش بە دراوسىكەى دەكات يان

پیشکەشی دەکرێت بە بچوکی نەزانیّت“ چونکە لە دیدی ئیسلام ناوەرۆک لەپیشترە لە پۆلەت و مادیات.

چاکە لەگەڵ دراوسێکانی دەکات ئەگەرچی موسڵمانیش نەبن

ئافەرەتی موسڵمان تەنھا بەو ناوەستی چاکە لەگەڵ دراوسێی خزم یا موسڵمانی بکات، بەلکۆ چاکە لەگەڵ دراوسێی ناموسڵمانیش دەکات، ئەمەش بەپێی پێنمایە بەرزەکانی ئیسلامە لە لیبوردەیی و چاکەکردن لەگەڵ هەموو خەڵک بە جیاوازی ناین و بۆچوونەکانیان، بەمەرجێک ئەگەر مایە ئازار و دەست درێژی نەبن بۆ سەر موسڵمانان، خودا دەفەرمووێ: ﴿لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَيُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ. وَاَتَا: خودا قەدەغەتان ناکات لەوەی چاکەکار و دادپەرورە بن لەگەڵ ئەوانەیی بێ باوەڕ، ئەوانەیی لەسەر ناین لە دژتان نەجەنگاون و لە مال و ولاتی خۆتان وەدەریان نەناون، بەراستی خودا دادپەرورەنای خۆش دەوێت﴾ الممتحنه: ۸.

لەم پوانگەییەو هەبوو عبدالله بن عمر ئەگەر مەڕێکی سەربریواوە لە خزمەتکارەکی دەپرسی: ((ناردت بۆ دراوسێ جولەکەمان؟ ناردت بۆ دراوسێ جولەکەمان؟ چونکە من گویم لە پیغەمبەر ﷺ بوو دەیفەرموو: ((جبریل سەبارەت بە دراوسێ هیئەدە پارسپاردم تا وامزانی میراتی لێدەگرێ)) متفق علیه. شرح السنه ۷/۱۳.

چەندە بەرفراوانە بەزەیی ئیسلام بە خەڵکی! چەندە نەرم و نیاوە لە چاودێریکردنی ئەوانەیی لەژێر سیبەری هیمن و ئاسایشی دەژین! میژوو گەواهی دەدات کە خاوەن پەرتووکی ئاسمانییەکان زۆر بە ئاسایش و هیمنی و دُنیا بوون لە خۆیان و ئابرو و مال و سامان و ئاینیان ژیاون لەتەك دراوسێ موسڵمانەکانیان لە زۆربەیی خاکە ئیسلامییەکان، چێژیان وەرگرتوووە لە چاک دراوسێیی کردنی موسڵمانان بۆیان و پێز لێگرتنیان و مامەڵەیی جوان و ئازادی بپرووچوونیان، ئەوەتا کەنبەسە دامەزراوەکانیان لە دێرژەمانەووە لە گوندی موسڵمانان لەسەر لوتکەیی چیاکان هەر ماوە،

له ده‌ورپشتیان به هزاران موسلمانان لایه، که ده‌ره‌یان داوڼ به چاودیری و پاراستن و چاکه‌کردن و دادپه‌روه‌ری و دراوسیتی کردن به‌چاکه.

له چاکه‌کردنیدا دراوسئ نزیکه‌کان پیش ده‌خات پاشان نه‌وادی‌تر

نافره‌تی موسلمان بئ‌شاگا نییه له‌و ریک‌خستنه ورده‌ی ئیسلام دایناوه له چاکه‌کردن له‌گه‌ل دراوسئ، کاتئ رایسپاردوین به چاکه‌کردن له‌گه‌ل دراوسئ به‌پئی نزیکیان لیمان، نه‌مه‌ش به له‌به‌رچاوگرتنی هی‌زی په‌یوه‌ندی له نیوان دوو دراوسئی به‌یه‌که‌وه نووساو، که وه‌ک باوه زور هه‌ستیارن به‌رامبه‌ر یه‌کتر، تاوه‌کوو به‌هۆیه‌وه خوشه‌ویستی و سۆز به‌رده‌وام بیت له نیوانیاندا...، خاتوو عائشه وتی: وتم: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا، دوو دراوسیم هه‌نه، بۆ کامه‌یان دیاری و شت بنیرم؟ فه‌رمووی: ((بۆ نه‌وه‌یان ده‌رگای له تۆ نزیکه‌تره)) البخاری فی الادب المفرد ۱/۱۹۸.

نه‌مه نه‌وه ناگه‌یه‌نئ نافره‌تی موسلمان له‌گه‌ل دراوسئ دووره‌کان چاکه نه‌کات، به‌لکو هه‌رچی له چوارچیوه‌ی مالیدا ده‌ره‌ی دابئ له دراوسئی چاک ده‌چیته بازنه‌ی دراوسیه‌تی و مافی دراوسئی له‌سه‌ر هه‌یه، نه‌وه‌ی پیشتر له فه‌رمووده‌که باسکرا ته‌نها ریک‌خستنیکی ئیسلامیه تیایدا پیغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌ستی ده‌روونی دراوسئی هه‌ره‌نزیکی له‌به‌رچاوگرته‌وه، نه‌میش به‌هۆی زور به‌سه‌ریه‌کداچوون و مامه‌له‌ی پیکه‌وه و بوونی خوشه‌ویستی له نیوانیاندا.

نافره‌تی موسلمانان راستگۆ باشت‌ترین دراوسیه

شتیکی ئاساییه نافره‌تی موسلمانان راستگۆی بیدار به ئاینه‌که‌ی باشت‌ترین دراوسئ بیت له‌ناو کۆمه‌لگه “چونکه چاکه‌کردن له‌گه‌ل دراوسئ په‌ه‌شتیکی په‌سه‌نی ئیسلامی قووله له ویژدانئ نافره‌تی موسلمان که په‌روه‌رده بووه له‌سه‌ر خو‌ره‌ه‌شتی ئیسلامی به‌رز، وه‌ک پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمووی: ((چاکترین هاو‌پ‌ له‌لای خوا باشت‌رینه‌یه بۆ هاو‌پ‌یکه‌ی، وه باشت‌ترین دراوسئ له‌لای خوا باشت‌رینه‌یه بۆ دراوسیکه‌ی)) الترمذی ۳/۲۲۴.

ههروا پیغه مبهەر ﷺ دراوسیی بهیه کئی له هۆکاره کانی بهخته وهری داناوه که دهفه رمووئی: ((یه کئی له هۆکاره کانی بهخته وهری موسلمان له دونیادا دراوسیی چاک و مال و خانوو یه کی فراوان، وه نامرازی گواسته وهی خویش و باش)) الحاکم ۱۶۶/۴.

پیشینهی چاک به های دراوسیی چاکیان ده زانی، بهیه کئی لهو به خششانه یان هه ژمار ده کرد که به پاره هه لئاسه نگیئرئ، یه کئی لهو دهستکه وتانه یه که هیچ دهستکه وتیکی دنیا هاوشانی ناییت، میژوو بۆمان ده گیریت هوه که دراوسیی (سعد بن العاص) ۱۰۰۰۰۰ دره می زیاتر درایه له سه ر نرخی خانوو هه کی، پاشان به کریاری وت: ئەمە نرخی خانوو هه که مه، ئەه ی به چه ند دراوسیی سی سعیدم لیده کری؟ کاتی سعید ئەم قسه یه ی پی گه یشته وه نرخی خانوو هه کی نارد بۆ دراوسیی که ی و له خانوو هه که ش هیشتیه وه.

ئەمە لاپه ره ی دره وشاوه ی دراوسیی چاکه، ده بی لاپه ره ی دراوسیی خراب چۆن بی؟

دراوسیی خراب و لاپه ره ی ره شی

ده قه راسته کان جه خت ده که نه وه له سه ر ره شی و تاریکی و پۆخلی لاپه ره ی دراوسیی خراب، نافره تی موسلمانیش کاتی سهیری ئەم لاپه رانه ده کات له ترسی ئەو ئاکامه خراپانه یان دهروونی دهه ژئ و ههستی پر ده بیئت له رق و دوور که وتنه وه له م جوړه خاسیه تانه.

دراوسیی خراب له به خششی ئیمان دامالراوه

ئەمە به سه بۆ به ده ختی و چاره ره شی دراوسیی خراب که دامالری له نیعمه تی ئیمان، گه وه ره ترین و دیارترین نیعمه ت له ژبانی مروژ. پیغه مبهەر ﷺ له فه رمایشتیدا به ته واوی جه ختی له سه ر کردۆته وه و هیچ نه رمیه ک و پاشگه زبوونه وهی تیانییه، که دهفه رمووئی: ((سویند به خوا باوه رناهیئن، سویند به خوا باوه رناهیئن، و ترا: کئی ئەه ی پیغه مبه ره ی خوا؟ فه رمووی: ((ئەو که سه ی له خراپه و شه ری دراوسیی که ی دلتیا (ئهمین) نه بی)) متفق علیه.

له گټرانه‌وه‌ی مسلم هاتوووه: ((ناچټته بهه‌شت شه‌وه‌ی دراوسټټکه‌ی دُنیا نه‌بټ له شه‌ر و خراپه‌ی)) مسلم ۱۷/۲.

چنده تاوانټکی گه‌وره‌یه کاتټی مرؤډ ده‌که‌وټته خراپه‌کاری له‌گه‌ډ دراوسټټی و به‌هؤیه‌وه له به‌خششی نیمان داده‌مالټړی و بیبه‌ش ده‌بټ له چوونه بهه‌شت!!

کاتټی ئافره‌تی موسلمانټی ینگه‌رد هم ده‌قانه ده‌خوټنټته‌وه هه‌رگیز به میټشکی دانایه‌ت له‌هه‌رچ بارودوخټک بیت خراپه له‌گه‌ډ دراوسټټی بکات“ چونکه خراپه‌کاری له‌گه‌ډ دراوسټټی و پیلانگیران بؤ یه‌کتري و ده‌نگ داېرین و دووبه‌ره‌کی له‌گه‌ډیان له‌گوناه‌ی بچوک نییه، به‌لکو له‌گوناهه گه‌وره‌کانه و نیمانت له‌کیس ده‌بات و هه‌ره‌شه له‌چاره‌نووسی دواړوژت ده‌کات، ئایا هیچ به‌لایه‌ک هه‌یه گه‌وره‌تر بټ له‌نه‌مانی نیمان و له‌ده‌ستدانی دواړوژ که دټی ئافره‌تی موسلمانټی بؤ راجله‌کټی و ده‌روون و بوونی بؤ بهه‌ژئ؟

دراوسټټی خراپ ئافره‌تټیکه کاروکرده‌وه‌ی به‌هه‌ده‌ر چوووه

جا نه‌گه‌ر وه‌ک رابوورد دراوسټټی خراپ باوه‌ړی له‌ده‌ستبدات، شه‌وا به‌راستی ئافره‌تټیکه کاروکرده‌وه‌کانیشی به‌هه‌ده‌ر رڼیووه، له‌پاش شه‌و پرپاره‌وه هیچ کرده‌ویه‌ک سوودی بؤ نایټت و هیچ کارټکی چاکه‌ی به‌رزنابټته‌وه تا به‌رده‌وام و سووربټت له‌سه‌ر ئازاردانی دراوسټټکه‌ی“ چونکه کرده‌وه چاکه‌کان له‌سه‌ر بنه‌مای باوه‌ړیوون به‌خوا داده‌مه‌زري، باوه‌ړیوونیش به‌خوا ته‌نها وشه‌یه‌ک نییه به‌ زمان بوترئ، به‌لکو پیاده‌کردنټکی وورده بؤ شه‌و شتانه‌ی خوا داوای ده‌کات له‌به‌نده‌کانی. جا نه‌گه‌ر ئافره‌تټیک به‌هؤی خراپي له‌گه‌ډ دراوسټټکه‌ی و به‌رده‌وام ئازاردانی باوه‌ړ له‌ده‌ستبدات، با ئیتر به‌نیازی شه‌و نه‌بټ خودا هیچ کرده‌ویه‌کی چاکي ئی‌په‌رگری هه‌رچه‌نده گه‌وره‌ش بټ، به‌لکو کرده‌وه‌کانی به‌هه‌ده‌ر ده‌چن و شوټنه‌وار و کاریگه‌ریان نامټنټی، نه‌گه‌رجی شه‌و و پړوژبیشی له‌و کرده‌وانه خه‌رج کردبټ!!

به‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ یان وت: شه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا، فلانه ئافره‌ت شه‌ونوټټ ده‌کات، به‌پړوژیش به‌پړوو ده‌بټت و ئاوا ده‌کات و ئاوا ده‌کات، وه‌ خټر و سه‌ده‌قه ده‌کات، به‌لام به‌ زمانی

دراوسیکانی نازارده‌دات، پیغه‌مبەر ﷺ فەرمووی: ((هیچ خیرێکی پێوە نییه و له کۆمه‌لی دۆزه‌حه)) وتیان: فلانه ئافره‌تیش نوێژه فەرزە‌کان ده‌کات، پارچه‌ پەنیر ده‌کاته‌ خێر، به‌لام نازاری که‌س نادات، پیغه‌مبەر ﷺ فەرمووی: ((ئهو ئافره‌ته‌ له‌ کۆمه‌لی به‌هه‌شته)) البخاری فی الادب المفرد ۲۱۰/۱.

هه‌روا پیغه‌مبەر ﷺ ده‌فەرمووێ: ((سێ که‌س له‌وانه‌ی مایه‌پووج و بی‌به‌ره‌مه‌ن: پێشه‌وايه‌ک ته‌گەر چاکه‌ی له‌گه‌ڵ بکه‌ی سوپاست نه‌کات، ته‌گەر خراپه‌شی له‌گه‌ڵ کرا خۆش نه‌بی و نه‌بووری، وه‌ دراوسێی خراپ ته‌گەر خێر و چاکه‌یه‌کت لی‌ بیهێنێ ده‌یشاریته‌وه‌، وه‌ ته‌گەر شه‌ر و خراپه‌یه‌کیش بیهێنێ بلاوی ده‌کاته‌وه‌، هه‌روا ئافره‌تێکیش ته‌گەر له‌گه‌ڵی بیت و له‌ به‌ره‌و پرووی بیت نازارت ده‌دات، ته‌گه‌ریش لی‌ ونبووی و دیارنه‌بووی ناپاکیت له‌گه‌ڵ ده‌کات)) الطبرانی ۲۶۸/۱۸.

به‌م شیوه‌یه‌ ده‌قه‌کان یه‌ک له‌دوا‌ی یه‌ک دین و وینه‌ی ناشیرینی دراوسێی خراپ ده‌کێشن که‌ ده‌روونی ئافره‌تی موسلمانێ بێگه‌رد لی‌ هه‌راسان ده‌بیت، وه‌ زۆر ئاگادار و بیداره‌ له‌ که‌وتنه‌ ناو گونا‌هی خراپه‌کردن له‌گه‌ڵ دراوسێ و زۆر دووره‌ له‌وه‌ی پۆژێک له‌ پۆژان بیهێته‌ دراوسێی خراپ، یا ناکۆکی و دوژمنایه‌تی، یا ئیژه‌یی و پیلانگیران هه‌بیت له‌ نێوان ئه‌م و دراوسێکانی“ چونکه‌ هه‌رده‌م ئه‌و فەرموووده‌یه‌ی پیغه‌مبەر ﷺ ی له‌ گوێیدا ده‌زنگیته‌وه‌ که‌ ده‌فەرمووێ: ((یه‌که‌م دوو نه‌یار که‌ له‌ پۆژی قیامه‌ت به‌رامبه‌ری یه‌کتر ده‌گرن دوو دراوسێنه‌)) رواه‌ احمد والطبرانی (مجمع الزوائد ۱۷۰/۸).

که‌مه‌ترخه‌می ناکات له‌ چاکه‌کردن له‌گه‌ڵ دراوسێکانی

ئافره‌تی موسلمان ته‌نها به‌وه‌ ناوه‌ستی خراپه‌ نه‌کات له‌گه‌ڵ دراوسێکانی، به‌لکو هه‌میشه‌ ده‌ستپێشخه‌ره‌ بۆ چاکه‌کاری له‌گه‌ڵیان تا له‌ توانای دا‌بیت، له‌کاتی پێویست که‌مه‌ترخه‌می ناکات له‌ چاودێرکردن و پێزگرتن و چاکه‌کردن له‌گه‌ڵیان، له‌ترسی ئه‌و هه‌ره‌شه‌ی پیغه‌مبەر ﷺ که‌ ده‌فەرمووێ: ((چه‌ندین دراوسێ له‌ پۆژی دوا‌ی به‌ستراوه‌ به‌ دراوسێکه‌ی و، ده‌لی: په‌روه‌ردگارا“

ئەمە دەرگای بەرپووی مەن داخست، چاکە و خێری لەمەن گرتەوه)) البخاری فی الادب المفرد
۲۰۰/۱.

موسلمان لە تێپروانی نیسلام بینایەکی بەرز و تۆکمەییە و خشتەکانی پۆلەیی ئەم ئۆمەتەن، هەر
خشتەییەکیشت پێویستە یە کەگرتوو و تۆکمە بێت و زۆر بەتوندی بە خشتەیی تەنیشتی نووسابێ،
تاوەکوو بینایەکی توندوتۆڵ و بەهێز و خۆراگر دەستەبەریبێت، ئەگەرنا دوچاری هەراسان و پووخان
و کەوتن دەبێتەوه.

پاشان نیسلام ئەو خشتانەیی دەورەداوه بە شوریایەکی بەهێز لە تۆیشووی گیان، بۆ
پارێزگاریکردن لە یە کەگرتوویی و چەسپاوی و بەرگریەکی، تا بینای موسلمانان هەمیشە بەهێز
بێت، هیچ هۆکاریک کاری تێنەکات، وەک دەفەرمووی: ((باوەردار بۆ باوەردار وەک بینا وایە،
هەندیکێ ئەوەی تری راکێشاوه و توندکردوه)) متفق علیه. شرح السنه ۴۷/۱۳.

هەروا دەفەرمووی: ((وێنەیی باوەرداران لە ئەوینداری و بەزەیی و سۆزبان بۆ یە کتری وەک یەک
جەستە وایە، کاتێ ئەندامییکی دێتەئێش، هەموو جەستە بۆی بەناگا دەیت و شەونخونی بۆ دەکات
و تایی لێ دیت)) متفق علیه. شرح السنه ۴۶/۱۳.

تاینیک بەم شێوە سەیرە سووریبێت لەسەر یە کەگرتنی تاکەکانی زۆر پێویستە کە پەییوەندی نیوان
دراوسێکان توندوتۆڵ بکات و دايمەزێنێ لەسەر بناغەییەکی چەسپاو لە ئەوینداری و چاکە
و گونجان و مامەلەیی باش.

ئارام دەگرتی لەسەر ئازار و کەم و کورتیەکانی دراوسێ

شتیکێ نامۆنییە ئافرەتی موسلمانێ رووناکبیر بە ئاینەکی ئارامبگرتی لەسەر ئازار و ئەزەیی
دراوسێکانی، بەرامبەر بە خراپەکانیان خراپە ناکاتەوه، کاتێ خاسیەتیکێ ناپەسەندیان لێدەبینی
هەلناچێ و تورە نابیت، هەرگیز هەلە و کەم و کورتیەکانیان بۆ ناژمیڕێ و بە چاویان داناواتەوه،
بەلکو فشار دەخاتە سەر دەروونی و لییان دەبورێ، پاداشتی ئەم دان بەخۆداگرتەشی لە خوا

چاوه پروانه، دلنیا به له وهی پاداشتی هم هه لویستهی له لای خودا ون ناییت، به لکو له لای خودا زیاتر خۆشه ویستی ده کات و په زامه ندی ده ست ده که ویت، به گویری هم فهرمووده یه ی ابو ذر ده یگیریته وه لهو کاته ی ده گات به مطرف بن عبدالله که پتی وت: ((نه ی نه با ذر باس و خواسی توم پی که یشتوه زور تامه زرۆی دیمانه ت بووم، وتی: له پیناوی خوا ی گه وره! ده ی نهوا پیتم گه یشتی. وتم: فهرمووده یه کم بۆ بلّی له پیغه مبه ر ﷺ ت بیستبی، وتی: ((خودا سی که سی خۆش ده ویت و رقیشی له سی یه)) وتی: واش تی ناگه م درۆ به زمانی پیغه مبه ر ﷺ بکه م، وتم: نهو سی یه کین که خودا خۆشی ده ویت؟ وتی: ((پیاویک به خۆراگریه وه تی کوژان ده کات له پیناوی خوا به ئومیدی پاداشتی خوا یی و ده جه نگێ تا ده کوژری، ئیوه ش له قورئانه که تان ده یخویننه وه، پاشان ئایه ته که ی خوینده وه: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًا كَانَتْهُمْ بُنْيَانٌ مَرصُوصٌ﴾ واتا: ﴿به راس تی خودا نهوانه ی خۆش ده ویت که له پیناویدا ده جه نگن یه ک ریز بن وه ک بینایه کی تو که م و توند﴾ وتم: پاشان کی؟ وتی: ((پیاویک دراوسی یه کی خراپی هیه و ئازاری ده دا، نه میش نارامده گرێ تا خودا له کۆلی ده کاته وه به ژیان یا به مردن...)) احمد والطبرانی (جمع الزوائد ۱۷۱/۸).

یه کی له خوږه وشته کانی ئافره تی موسلمان که ئیسلام په روه رده ی کردوه و ههستی پیگه یان دووه نهویه نارامبگرێ له سه ر نه زیه تی دراوسی تا له توانای داییت و به رامبه ر نه زیه ته کانیان چاکه بکات، به مەش غونه ی هه ره به رز دینیته وه له سه ر چاک په فتار کردن له گه ل دراوسی، هه روا په گی خراپه کاری و نا کوکی و رق و کینه له دهروونیان ده رده کیشتی، له سه رووی هه مووشیانه وه ملکه چی فهرمایشتی پیغه مبه ر ﷺ ده بیّت که ده فهرمووی: ((هه رکه سی باوه ری به خوا و به رۆژی دوا یی هیه نه زیه تی دراوسی نادا...)) فتح الباری ۴۴۵/۱۰.

ده با گو ییستی هم فهرمووده یه بن نهو ئافره تانه ی بۆ شه ری منالّ هۆشیان له ده ست ده دن و جنیو و قسه ی ناشیرین ئاراس ته ی دراوسی کانیان ده کهن، و هه موو مافیکی دراوسی یه تی له یاد ده کهن، په یوه ندی هه کانی خۆشه ویستی و ژیا نی چه ند سا له و نزیکایه تی ده پچرین له ساتیکی تو په بووندا، با نهو جوړه ئافره تانه بزانه که دژی پینمای کانی ئیسلام هه لّس و کهوت ده کهن له باره ی چۆنیه تی مامه له کردن له گه ل دراوسی و رازی بوونه بن به دراوسی خراپ.

با چاوی ئەوانەش گۆشادەیی کە پێزەگرن لە دراوسێ و خۆیان ئارایش دەدەن بە ئارامگرتن و سەنگینی و رەفتاری جوان و وەلامی خراپە بە خراپە نادەنەوه، بەپراستی ئەوانە خودا پازێ بوو لە رەفتاری دانا و تێگەیشتوانەیان.

۹. ئافەرەتی موسڵمان لە گەڵ خوشکان و ھاوڕێیانی

لەپێناوی خوا خۆشیانی دەوێت و ھاوڕێیەتیان دەکات

ئافەرەتی موسڵمان لە پەییوەندیە کۆمەڵایەتیەکانی لە گەڵ خوشکان و ھاوڕێیانی جیاوازه لە ئافەرەتانی تر. ئافەرەتی موسڵمان ئەم پەییوەندیانە لە سەر بنەرەتی بڕایەتی خوایی دادەمەزرێنێ. ئەم بڕایەتیە خواپەش بەرزترین پەییوەندییە دەبەستری لە نیوان مرۆڤ و مرۆڤ، چ پیاو بیست چ ئافەرەت. بەپراستی ئەمە پەییوەندی باوهر بەخوا کە خودا لە نیوان سەرجهەم باوهرداران بەستویەتی، وەك دەفەرمووی: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ﴾. واتا: بەپراستی باوهرداران بۆ یەكترن ﴿الحجرات: ۱۰﴾.

ئەم پەییوەندییە تۆکمەترینی پەییوەندیەکانی دڵ، توندترین گریی نیوان دڵەکانە، بەرزترین پەییوەندی هۆش و گیانە.

بۆیە جێی سەر سوڕمان نییە بێنین خوشکانی لەپێناو خوا پەییوەندیان بەردەوام و توندتۆڵە، دامەزرێوە لە سەر بنەمای خۆشەویستی لەپێناو خوا، کە بەرزترین و بێگەردترین خۆشەویستیە لە ژیاانی مرۆڤ. ئەمە ئەو خۆشەویستیە دامالراوێیە لە هەرچی بەرژووەندی هەیە، پاکە لە هەرچی مەبەست و نیازە، بێگەردە لە هەرچی گەرد و پەلە هەیە “چونکە سەرچاوەی بێگەردی و روونی و پاکێەکی لە چرای سروش و پێنمایی پیغەمبەر ﷺ وەر دەگری، ئەو خۆشەویستیەیی تیایدا موسڵمانان شیرینی باوهر دەچێژن، پیغەمبەر ﷺ دەفەرمووی: ((سَيِّئُ تَاكَاَرٍ تَهْكَرُ لَهْ هَرَّ مَرْوُفٍ هَبْنِ شَرِيْنِيْ باوهر دەچێژی: بەپراستی خوا و پیغەمبەری لەهەموو کەسیك خۆشتر بۆی، هەر کەسیکی خۆش بویت تەنھا لەبەر خوا خۆشی بویت، وە رقی بیستەوه بگەڕیتەوه سەر بۆ باوهری پاش ئەوێ خودا رزگارێکرد لێی وەك چۆن پێی ناخۆشە فێر بدریتە ناو ئاگر)) متفق علیه.

پله‌وپایه‌ی ئه‌وانه‌ی له‌پیناوی خوا یه‌کتریان خوش دهویتی

ده‌قی راستی ده‌وله‌مه‌ندی زۆرمان هه‌یه‌ سه‌باره‌ت به‌ به‌رزراگرتنی ئه‌وانه‌ی له‌پیناوی خوا یه‌کتریان خوش ده‌ویتی، پیاو بن یا ئافره‌ت، هه‌مووی وینای پله‌وپایه‌ی به‌رز و ریزداریان ده‌کات که خودا له‌ رۆژی قیامه‌ت پێیان ده‌به‌خشێ.

ئه‌وانه ئه‌وه‌نده‌یان به‌سه‌ خودا له‌ رۆژی قیامه‌ت بانگیان ده‌کات: ((کوان ئه‌وانه‌ی له‌پیناوی من یه‌کتریان خوشویستوه! ئه‌م‌رۆ له‌ژێر سایه‌ی خۆم سیبهریان بۆ ده‌که‌م له‌و پۆژه‌ی بیجگه‌ له‌ سیبهری من سیبهری‌تر نییه‌)) مسلم ۱۲۳/۱۶.

گه‌یشتن به‌ پله‌وپایه‌ی خوشه‌ویستی پاک و پوختی مرۆڤ به‌رامبه‌ر به‌ برای مرۆفی ته‌نها له‌ بۆ مه‌به‌ستی په‌زنامه‌ندی خوا سه‌خت و دژواره‌، ته‌نها ئه‌وانه‌ پێی ده‌گه‌ن که‌ دڵ و گیانیان بیگه‌رده‌، دونیا و ئه‌وه‌ی له‌ دنیا‌دا‌یه‌ له‌به‌رچاویان که‌م بایه‌خه‌“ بۆیه‌ به‌رزتر‌بوون له‌ شته‌ سه‌رنج پاک‌ئێشه‌ره‌کانی ژیا‌نی مادیه‌ت و ئاره‌زووات و خوشیه‌کانی، وه‌ خوشی تاتایی لای خوا‌یان هه‌لبژارد، بیگومان په‌زنامه‌ندی خواش له‌ هه‌مووی گه‌وره‌تره‌، بۆیه‌ سه‌یرنییه‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌و فه‌رموده‌یه‌ی معاذ بن جب‌ل ﷺ لێی ده‌گێڕێته‌وه‌، به‌فرمووی: ((خودای به‌رز و خاوه‌ن شکۆ ده‌فرمووی: ئه‌وانه‌ی له‌پینا‌و گه‌وره‌یی من یه‌کتریان خوشویستوه‌ له‌ رۆژی قیامه‌ت مینه‌به‌ری نورانیان بۆ هه‌یه‌، پیغه‌مبه‌ران و شه‌هیدان ئێره‌ییان پێ ده‌به‌ن)) الترمذی ۲۴/۴.

هه‌روا ابو ه‌ریره‌ ﷺ له‌ پیغه‌مبه‌ره‌وه‌ ﷺ ده‌گێڕێته‌وه‌ فه‌رموویه‌تی: ((پیاوی سه‌ردانی براهه‌کی کرد له‌ ئاوا‌یه‌کی‌تر، خ‌وداش له‌سه‌ره‌ رێگای فریشه‌یه‌کی بۆ نارد، کاتێ پێی گه‌یشتن وتی: بۆ کوێ ده‌چی؟ وتی: ده‌چمه‌ لای براهه‌کم له‌م ئاوا‌یه‌، وتی: ده‌چی پا‌داشته‌ی چاکه‌یه‌کی بده‌یته‌وه‌؟ وتی: نه‌خێر، ته‌نها له‌پینا‌وی خوا خۆشم ویستوه‌، وتی: ده‌ی من له‌لایه‌ن خوا‌وه‌ نێردراوم بۆ تۆ تا پێت بلێم: به‌راستی خودا تۆی خوشویستوه‌ وه‌ک چۆن تۆ له‌پینا‌وی خوا ئه‌موت خوشویستوه‌)) مسلم ۱۲۴/۱۶.

پیغمبر ﷺ دهیزانی خوشیستی پاک و بیگهرده چهنده کاریگهره لهسهر بههیزکردنی کۆمه‌لگه مرویه‌کان و بهرزکردنه‌وه‌ی و بهخته‌وه‌رکریان “بۆیه نه‌نه‌س” ﷺ ده‌لی: پیاویک له‌لای پیغمبر ﷺ بوو، پیاویکیش به لایاندا تپیه‌ری، پیاوه‌که وتی: ئە‌ی پیغمبره‌ری خوا من نه‌و پیاوهم خۆش ده‌ویت، پیغمبره‌ری ﷺ فهرمووی: ((نایا پیت راگه‌یانده‌وه؟)) وتی: نه‌خیر، فهرمووی: ((ده‌ی پیتی بلێ))، نجا پیاوه‌که شوینی کهوت و وتی: من له‌پیناوی خوا تۆم خۆش ده‌ویت، نه‌میش وتی: ئە‌و کهسه تۆی خۆش بویت که له‌پیناویدا منت خوشیستوه)) ابو داود ۴/۴۵۲.

پیغمبر ﷺ خۆشی ئە‌م کاره‌ی ده‌کرد و موسلمانانی فیرده‌کرد چۆن کۆمه‌لگه‌ی خوشه‌ویستی و براهه‌تی و بیگهردی بنیات بنین، پۆژیکیان ده‌ستی معاذی گرت و فهرمووی: ئە‌ی معاذ، سویند به‌خوا تۆم خۆش ده‌ویت، پاشان ئە‌ی معاذ راتده‌سپیرم: ههرگیز له‌یاد مه‌که‌که پاش هه‌موو نوێژیک بلی: (اللَّهُمَّ اَعِنِّي عَلَى ذِكْرِكَ وَشُكْرِكَ وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ) واتا: (خودایه کۆمه‌کیم بکه و یارمه‌تیم بده له‌سهر یادکردنی تۆ و سوپاسکردنت و به‌چاک‌ی په‌رستنت)) احمد ۵/۲۴۵.

پیشه‌وا مالک له‌ الموطأ به اسنادیکی راست له‌ ئە‌ب‌ی ئیدریس الخولانی ده‌گیڕیتسه‌وه، ده‌لی: ((چومه مزگه‌وتی دمشق، پیاویکم بینی دهم به زهرده‌خه‌نه، خه‌لکی له‌ ده‌وربه‌ری کۆبونه‌وه، نه‌گه‌ر له‌ شتیک ناکۆکیان بوا به ده‌گه‌رانه‌وه لای و پریان وه‌رده‌گرت. منیش پرسیم نه‌وه کی‌یه؟ پییان وتم: ئە‌مه معاذ بن جبل ﷺ ه، بۆ به‌یانی زوو هه‌لسام و چومه مزگه‌وت، بینیم له‌ پیش من هه‌لساوه و وا نوێژ ده‌کات، چاوه‌روانی بووم تا له‌ نوێژه‌که‌ی بوویه‌وه، پاشان به‌ره‌و پروی هاتم و سلاوم لیکرد، پاشان وتم: سویند به‌خوا خۆشم ده‌ویی، وتی: له‌پیناوی خوا؟ وتم: له‌پیناوی خوا، وتی: له‌پیناوی خوا؟ وتم: له‌پیناوی خوا، نجا به‌ ملی عه‌باکه‌م رایکیشام بۆ خۆی و وتی: مژده‌ت لی بێ، له‌ پیغمبر ﷺ م بیست ده‌یفه‌رموو: ((خوا‌ی گه‌وره فهرموویه‌تی: خوشه‌ویستی من واجب بووه بۆ ئە‌وانه‌ی له‌پیناوی من یه‌کتریان خۆش ده‌ویت، ئە‌وانه‌ی له‌پیناوی من کۆده‌بنه‌وه و داده‌نیشن، ئە‌وانه‌ی له‌پیناوی من سه‌ردانی یه‌کتر ده‌که‌ن، ئە‌وانه‌ی له‌پیناوی من ده‌به‌خشن)) رواه مالک فی الموطأ ۲/۹۵۳.

كارىگەرلى خۇشويىستىن لە پىناۋى خوا لە ژيانى موسلمانان

ئىسلام ھاتووۋە تا كۆمەلگەيەكى غونەيى دامەزراۋ لەسەر خۇشەويىستى و برايەتى و دلسۆزى بنيات بىنى، جا زۆر پىويىست بوو خۇشەويىستى لە دللى تاكەكانى برويىنى كە كۆمەلگەيان لى پىك دىت "بۆيە ئەم خۇشەويىستىيەى نىوانيانى كرده مەرجىك لە مەرجەكانى باوەر و چوونە بەھەشت، مسلم لە ابو ھريره ؓ دەگىرپتەو، پىغەمبەر ﷺ فەرموويەتى: ((سويند بەوہى گيانى منى بەدەستە ناچنە بەھەشت تا باوەرپنەھيىن، وە باوەرپناھيىن تا يەكترتان خۇش نەويىت، ئايا شتىكتان پى بلىم ئەگەر بىكەن لەلای يەكتر خۇشەويىست دەين؟ سەلام و ناشتى لە نىوانتان بلاۋىكەنەو))
مسلم ۳۵/۲.

ئەمەيە تىپوانىنى دروستى رىنمايى پىغەمبەرايەتى، دەركى ئەو دەكات كە رىق و كىنە لە دلەكان لاناچىت و پىسى و گەندەللى ململانى و ئىرەيى لە دلەكان ناشورىتەو مەگەر بە برايەتيەكى راستگويانە و بەرز نەيىت، كە لە ژيانى موسلمانان بلاۋىيىتەو پىرى بكات لە خۇشەويىستى و دلسۆزى و بەيەكەوہ ژيان و بىگەردى و سىنە پاكى، خاۋىنى بكاتەو لە رىق و يەكتر نەويىستى و ناپاكي و كىنە، تاكە رىگەش بۆ گەيشتن بە ھەموو ئەمانە بلاۋەردنەوہى ناشتى و سلاۋەردنە لە يەكتر، تا بىيىتە كلىلى دلان بۆ ھەلەكەردن لەگەل يەكتر و چاكەكارى خۇشەويىستى و بىگەردى. لەم روانگەيەوہ بوو پىغەمبەر ﷺ ئەم واتايەى بە گوياكاندا دووپات دەكردەو، بەمەش تۆۋى خۇشەويىستى لە دلان دەچاند بە شىۋەيەك بىنە چاۋدىرى يەكتر، تا ئەو خۇشەويىستىيە گەورە و پاك و رووناكە بەرھەم بىت كە ئىسلام ھەمىشە دىھەويىت بۆ موسلمانان.

بەم خۇشەويىستىيە بىگەرد و پىگەيشتوۋە پىغەمبەر ﷺ دەرۋونى نەوہى پىشىنەى موسلمانانى بنيات نا، بەراستى بوون بە بنەمايەكى پتەو و تۆكەم كە كۆشكى بەرزى ئىسلامى لەسەر دامەزرا، بوون بە ئەستىرەى درەوشاۋە لە ئاسمانى تاريكى مەرفايەتى و رىگاي بۆ ھەموو گەل و نەتەوہەك رۆشەكردەو.

هەر بىم خۆشەويستىيە بىڭگەرد و راستگۆيە پىڭەمبەر ﷺ تۈانى كۆمەلگەي غونەيى مرۆفائەتى دامەزراو لەسەر برايهى ئيمان، بى وىنە لە توندوتۆلى تۆكمەيى و بەرگەگرتنى بۆ تىڭزىشان و فيداكارى لەپىناو بلاوکردنەوى ئىسلام، ھەروا ناوازه بوو لە يەكگرتووبى و پالېشتى و ھارىكارى، ۋەك پىڭەمبەر ﷺ دەفەرموئى: ((باوەردار بۆ باوەردار ۋەك بىنا وايە، ھەندىكى ھەندىكى تى رادەكىشى و توند دەكات)) متفق عليه.

ھەروا دەفەرموئى: ((غونەي باوەرداران لە خۆشەويستى و مېھر و سۆزىيان بۆ يەكتر غونەي يەك جەستەيە، كاتى ئەندامىكى نەساغ دەبىت، ئەوا ھەموو جەستە بۆي دىتە شەوغونى و تا گرتن)) متفق عليه. شرح السنه ۴۶/۳۱.

ئافرەتى موسلمانىش لە سەرەتاي ئىسلام و بەدرىزايى مېژوش بەشدارىكردووە لە دروستكردنى ئەم كۆشكە پىرۆزەي ئىسلام بەھۆي بلاوکردنەوى بانگەوازي خۆشەويستى لەپىناوى خوا، بەمەش بە دل و ھەستى پروودەكاتە خوشكان و ھاوړىكانى و پەيوەندى دۆستايەتى بۆ خوا پتەو دەكات.

لە خوشكانى دەنگ دانابرى و پشتيان تى ناكات

ئەمە لاي ئافرەتى موسلمانى رۆشنبىر شاراوە نىيە كە ئەو ئىسلامەي ھانى برايهى و خۆشەويستى و سۆزى داو، ھەر ئەويشە دەنگ دابىران و پشت لەيەك كردن و دەست لەيەك ھەلگرتنى ياساگەردووە ئەگەر بەراستى لە پىناوى خوا يەكترىيان خۆشويستووە، پىڭەمبەر ﷺ دەفەرموئى: ((ئەو دوو كەسە بەراستى لەپىناوى خوا يا لەپىناوى ئىسلام يەكترىيان خۆش نەويستووە ئەگەر بەھۆي يەكەم گوناھ كە لە يەكىكىيان پروودەدا لەيەكتر جىيايىنەو)) البخارى فى الادب المفرد ۴۹۳/۱.

ھەندى جار لەكاتى سروشتى لاوازي مرۆڤ و كاتەكانى تورەيى رەنگە خوشكىك خراپە بكات بەرامبەر بە خوشكەكەي، ئەم تورەيى و ھەلچونە لەوانەيە بىتتە ھۆي دابىرانيان لەيەكتر، لىرەدا ئافرەتى موسلمان لە يادى ناچىت رىنمايى ئىسلام بى ئاگا نىيە لە سروشتى دەروونى مرۆفەكان كە بىگومان دوچارى ھەلچوون و تورەبوون و ورۆزاني سۆز و ئارەزوو و گۆرانكارىەكانى دەبىتەو،

بۆيە سىڭ پۇڭزى دانائە بۇ دەروونى مەۋقەكان تا بتوانى شۆرشى ھەلچون كې بىكائەۋە و ھاۋارى
تورپەيى كىزكائەۋە، ۋەك پىغەمبەر ﷺ دەفەرموۋى: ((ھەلەل نىيە بۇ موسلمان دەنگ دابرى و
پشتكا لى براى خۇى زياتر لى سىڭ پۇڭز، كاتى بىيەك دەگەن ئەم پروى ۋەرگىپى و ئەو رووى
ۋەرگىپى، ۋە باشترەكەيان ئەۋەيە كە يەكەجار سلاۋ دەكات)) متفق عليه.

لەم روانگەيەۋە ئافرەتى موسلمانى بىدار بەردەۋام نايىت لى دەنگ دابرىان ھۆكارەكان ھەرچى
بن، بەلكو پەلە دەكات لى تەۋقەكردن و سلاۋكردن لى، ۋە دەشرانى باشترىنيان ئەۋەيە يەكەجار
سلاۋدەكات، جا ئەگەر دەستە خوشكەكەى ۋەلامى سلاۋەكەى دايەۋە، ئەۋا ھەردوۋكيان لى
پاداشتى ئاشت بوۋنەۋەكە بەشداردەبن، ۋە ئەگەر ۋەلامى نەدايەۋە، ئەۋا ابو ھىررە دەلى: گويم لى
پىغەمبەر ﷺ بوۋ دەيفەرموۋ: ((ھەلەل نىيە پىاۋىك دەنگ دابرى لى باۋەدارىك زياتر لى سىڭ
پۇڭز، پاش ئەۋ سىڭ پۇڭزە با بەرەۋروۋى بچىت و سلاۋى لى بىكات، ئەگەر سلاۋەكەى ۋەلام دايەۋە،
ئەۋا ھاۋبەش دەبن لى پاداشتەكە، ۋە ئەگەر ۋەلامى نەدايەۋە، ئەۋا ئەۋەى سلاۋى كىردوۋە بى
گوناه دەبىت لى تاۋانى ئەۋ دەنگ دابرىان)) البخارى فى الادب المفرد ۵۰۵/۱.

ۋەشى پىاۋ لەم فەرموۋدەيەدا (ئافرەت و پىاۋ) دەگرىتەۋە، ۋە ھەرچەندە ماۋەى دەنگ دابرىان
زىاترىيت ھىندەىتر گوناھى زىاتردەبىت، پىغەمبەر ﷺ دەفەرموۋى: ((ھەر كەسى سائىك دەنگ
دابرى لى براكەى ۋەك ئەۋە وايە خوئىنى رشتى)) البخارى فى الادب المفرد ۴۹۷/۱.

چەندە ئاشىرىنە تاۋانى دەنگ دابرىن و پشت لىيەككردن لى ياساى ئىسلام! چەندە ئۇبائىكى
قورسە لى ئەستوى ئەغامدەرانى! تا ۋاى لىدەيت دەيتە بارتەقاي رشتى خوئىنىكى ھەلەل! ئەۋىش
لەبەرئەۋەيە بەرنامەى ئىسلام لى بارەى پەرۋەردەكردنى دەروۋنەكان دامەزراۋە لەسەر خۇشەۋىستى
ۋە برايەتى و نىزىكبۈۋنەۋە و ئاشنايەتى “بۆيە ئىسلام دەيەۋىت ئىرەيى و پشت لىيەككردن و رىق و
كىنە لى ژيانى موسلمانان ۋەدەرنىت، نايەۋىت يەكى لى ۋە روشتە نىمانە بىگەردى ژيانىان لىل
بىكات” بۆيە پىغەمبەر ﷺ دەفەرموۋى: ((لە يەكتر دامەبىر، پشت لى يەكتر مەككەن، رىقتان لى
يەكتر نەبىتەۋە، ئىرەيى بە يەكتر مەبەن، ۋە بىن بە براى يەكتر ۋەك چۆن خۇدا فەرمانى
پىكردوۋن)) مسلم ۱۶/۱۲۰.

ھەروا دەفەرمووئ: ((دوورکەونەوہ لە بەدگومانی“ چونکە بەدگومانی درۆترینی گوشتارە، بەدوای کەم و کورتی یەکتەدا مەگەرین، سیخوپی بەسەر یەکتەر مەککەن، مەلەنێ و دژایەتی مەککەن، ئیڕەیی بە یەکتەر مەبەن، رەقتان لە یەکتەر نەبیئەوہ، پشت لە یەکتەر مەککەن، وە بێن بە بەندە ی خوا و برای یەکتەر)) متفق علیہ.

وہ دەفەرمووئ: ((ئیڕەیی بە یەکتەر مەبەن، لەسەر کەل و پەل نرخی زیاد دامەنێن تا خەلکی فریو بدەن، وە رەقتان لە یەکتەر نەبیئەوہ، پشت لە یەکتەر مەککەن، لەسەر کەپین و فرۆشتنی یەکتەر کەپین و فرۆشتن مەککەن، وە بێن بە بەندە ی خوا و برای یەکتەر، موسلمان برای موسلمانە ستەمی لی ناکات، نایداتە دەست و ریسوا و بێ ئومیدی ناکات، بەکەم سەیری ناکات، تەقوا و لە خوا ترسان لیئە - سێ جار ئامازە ی بۆ سنگی دەکات - ئەوئەندە بەسە بۆ خراپەکاری مەوژ کە رقی لە برای موسلمانێ بیئەوہ و بەکەم سەیری بکات، ھەموو شتیکی موسلمان لەسەر موسلمان یاساغە، خوینی و مالی و ئابروی)) مسلم ۱۶/۱۲۰.

کاتی ئافرەتی موسلمان ئەم دەقانە دەخوینیئەوہ کە ھەرچی رەوشتی جوانە لە خۆشەویستی و نیازپاکی و دوستایەتی و برایەتی و دڵسۆزی و بەزەیی و فیداکاری لەخۆگرتووە، سینگێ بەرگە ی رق و کینە ناگریت و ناتوانی بەردەوام بێ لەسەر دەنگ دابران، مەگەر ئافرەتیێک بیت دلی نەخۆش بیت، و ھۆشی وشک و رەوشتی لاریئ. جا ھەرپەشەییکی زۆر توند ھەیە بۆ ئەو جۆرە ئافرەتە دل رەق و میئشک بەردانە چ پیاو بێ چ ئافرەت، وە ک پیئەمبەر ﷺ دەفەرمووئ: ((دەرگاکی بەھەشت لە پۆژانی دووشەمە و پیئنج شەمە دەکریئەوہ، لەم پۆژانەدا خودا لە ھەموو بەندەییە ک خۆش دەبیت ئەگەر ھیچ ھاوبەشیکی بۆ خوا بریار نەدابێ، تەنھا کەسیێک نەبێ کە لە نیوان خوی و براکە ی ناکۆکی ھەیە، جا دەفەرمووئ: مۆلت بەن بەم دووانە تا ئاشت دەبنەوہ، مۆلت بەن بەم دووانە تا ئاشت دەبنەوہ)) مسلم ۱۶/۱۲۲.

ابو الدرداء ؓ دەیوت: ((ئایا باسی کردە یەکتان بۆ بکەم کە چاکترە لە بەخشین و خیرکردن؟ ئاشتکردنەو ی دوو کەس، لەکاتیێکا ناکۆکی و دووبەرەکی و رق لی بوونەوہ ھەموو پاداشت و چاکەییە ک رەش دەکاتەوہ)) البخاری فی الادب المفرد ۵/۵۰۵.

لهم روانگه یوه نافرته موسلمان پیویسته پروبکاته خوشکانی و نیوانیان چاک بکاته وه“
چونکه باشته له صدهقه و له پژوو، وه بهرده وامبوونیش له سر دهنګ دابران و رق و کینه
هموو پرستشه کان و خیره کانی له ناو د بات، پیغمبر ﷺ ده فرمووی: ((نایا هه والی
کرده یه کتان پی بلیم باشته له پله ی پژ و نوژ و خیر؟ وتیان: به لی، فرمووی: ((چاک کرده ی
نیوانی خه لکی“ چونکه تیګچوونی نیوانی خه لک وهك موس د تاشی)) ابو عیسی ده لی:
فرموده یه کی راست و درسته. له پیغمبره وه ﷺ ده گیرنه وه، فرموویه تی: ((وهك موس
ده تاشی، نالیم موو ده تاشی، به لکو ثاین ده تاشی)).

چاپوښ و لیبوردیه بهرامبه ریان

نافرته موسلمان چاپوښ و لیبوردیه بهرامبه ر خوشکان و هاورپیان، هیچ رق و کینه و
ګومانیک له دلیدا نییه بهرامبه ریان، تورپیی ده خواته و لییان خوش ده بیت، بی نه وه ی په شیمان
بیته وه لهو خوشبونه، یا هه ست به که می بکات، به لکو دلنیا یه له وه ی بهم په فتاره ی خودا لی
خوش ده بیت، وهك ده فرمووی: ﴿وَالْكَافِرِينَ الْغِظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾. واتا:
نه وانه ی رقی خو یان ده خونه وه و له خه لکی ده بورن، وه خودا چاکه کارانی خوش ده ویت ﴿ال
عمران: ۱۳۴.

چونکه نه گهر تورپیی له ده روونی مرؤژ شورشی کرد و لیخو شبون ی به دوا دا نه هات،
سهرده کیشتی بو ناکوکی و رق و کینه، نه مه شیان بو سر مرؤژ له تورپیی سه ختیره، به لام نه گهر
لیخو شبون ی له دوا هات، پشکو ی تورپیه که ی ده کوژیتته وه، ده روونیشی له رق ده شواته وه، نه وه ش
پله وپایه ی چاکه کارانه.

هه روا تورپیی ناگره بو بی شه ی ده روون و دلی مرؤژ داخ ده کات، له کاتیکا لیبوردیه ی و رق
خواردنه وه دلی مرؤژ رووناك ده کاته وه، هه ست به فینکایه تی
دلنیا یی ده کات، سره وتن و ناشتی ویزدانی پرده کات.

هیچ کاتیک لیبوردیی و خوشبوون نابیتته هۆی کهمایه تی و نرمی، به لکو به هۆیه وه له لای خوا بهرزده بیته وه، پیغه مبهەر ﷺ ده فەرمووی: ((مرۆڤ به هۆی لیبوردیهیه وه هه میشه له لای خوا شکۆدارتر و پێژدارتر ده بیته، وه هه رکه سی بۆ خوا خۆی به کهم بزانی مسۆگەر خودا به رزی ده کاته وه)) مسلم ۱۶/۱۴۱.

به هۆی ئەم ئاکارانه ئافره تی موسلمان لای خوا خۆشه ویست و پێژدار ده بیته. پیغه مبهەر ﷺ ده فەرمووی: ((هه رکه سی خۆی له سی ئاکار پیاڕیزی، خودا له گوناھێری خوش ده بیته بۆ هه رکه سی ئاره زووی بیت: ئەو که سه ی بمی و هیچ هاوه لیک بۆ خوا بپاڕنه دات، وه نه بیته جادوگەر و شوینی جادوگه رییه تی نه که ویت و، رقی له برای خۆی نه بوویه وه و به رامبه ری کینه ی له دل نه بوو)) البخاری فی الادب المفرد ۵/۵۰۵.

به پرویه کی خوش به ره و پرووی خوشکانی ده جیت

ئافره تی موسلمانێ راستگۆ رووخۆشه، روخسار گه شه، دهم به زه رده خه نه یه، هه ر به م شیوه یه ش به ره و پرووی خوشکانی ده بیته وه، پیغه مبهەر ﷺ ده فەرمووی: ((هیچ چاکه یه که به که م مه زانن ته نانه ت نه گه ر به پرویه کی خوش پێشوازی له براکه ت بکه ی)) مسلم ۱۶/۱۷۷.

پرووخۆشی خه سه له تیکی جوانه، ئیسلام هانی بۆ داوین و مرۆڤ به هۆیه وه ده توانی خۆشه ویستی خه لک به ده ست بێنن، یه کی که له و کرده وه چاکانه ی خاوه نه که ی پاداشتی له سه ر وه رده گری“ چونکه زۆری کات پرووگه شی به لگه یه له سه ر بێگه ردی ناخ، ئیسلامیش بایه خی داوه به خۆرازانده وه ی موسلمانان به م بێگه ردیه ی ناخ و پوا له ت و کردنی به ئاکاریکی هه میشه یی، بۆیه پیغه مبهەر ﷺ ده فەرمووی: ((زه رده خه نه ت به پرووی براکه ت سه ده قه یه)) الترمذی ۳/۲۲۸.

جریر بن عبدالله البجلی ؓ ده لێ: ((له و کاته ی موسلمان بووم هه رکاتی پیغه مبهەر ﷺ به ره و پرووم به اتایه بمیینیایه ئیلا به رووم ده گرێه وه)) فتح الباری ۱۰/۵۰۴.

ئیسلام ویستی په یوه ندیه کانی خۆشه ویستی و دۆستایه تی به پته وی و یه که گرتووی بمیینه وه“ بۆیه سه لاو کردن و پرووگه شی و گوشتار شیرینی و به جوانی پێشوازی کردن له یه کتری له لا

خۆشهويستکردن، تاوهكوو دهروونهكان به كراوهي و بېنگهردى پرووبكهنه هاريكاري و چاكهكاري و كردهوي باش، ههتا بهتوانا بىت لهسهر راپهپاندنى ئهركهكانى ئىسلام و ههول و تهقهلا و فيداكاريهكان.

دئسۆز و ئامۆزگاره بۆيان

پيغه مبهەر ﷺ دهفرمووى: ((ئايين دئسۆزىيه)) وتمان: بۆكى؟ فهرمووى: ((بۆ خوا و بۆ قورئانهكهى و بۆ پيغه مبههرهكهى و بۆ گهرهوى موسلمانان و خهلكى بهگشتى)) مسلم ۳۷/۲.

ئهم رهفتاره وا دهكات ئافرهتى موسلمان دئسۆزىيت بۆ خۆشهكهكانى، فيليان لى نهكات، فريويان نهكات، هيچ خيريكيان لى نهگريتهوه، ئهم كارهش بۆ پروپامايى ناكات، بهلكو باوهپرى وايه كه دئسۆزى و ئامۆزگارى له بنهما سهرهكهكهكانى ئىسلامه كه موسلمان بهپيشينهكان بهيعهتيان لهسهر دهاو وهك جرير بن عبدالله ﷺ دهلى: ((پهيام دا به پيغه مبهەر ﷺ لهسهر كردنى نووژ، و دانى زهكات، و دئسۆزى و ئامۆزگارى بۆ ههموو موسلمانيك)) متفق عليه.

سهرنج دهن پيغه مبهەر ﷺ ئايىنى له يهك وشهدا پيناسه كردهوه و ئهويش دئسۆزى و ئامۆزگارىيه، ئهمهش جهتكرديتكه لهسهر ئهوهى ئهم ئاكاره كۆلهكهى ئايينه، بناغه رهسهن و چهسپاوهكهيهتى، يهكيكه له مهرجهكانى راستى برپا، پيغه مبهەر ﷺ دهفرمووى: ((هيچ كاميكنتان باوهپرى راستهقينهتان نابى تائهوهى بۆ خوى پيى خۆشه بۆ براكەشى پيى خۆش بىت)) متفق عليه.

كهسانيكيش بهو پلهوپايهيه دهگن كه ئىسلام ههستى پالقته كردهبى، خويستى له سنگى دهركيشا بى، دل و ناخى له ئيرهيهى و رق و كينه پاك كرابيستهوه و له شويينيدا خۆشهويستى خهلكى تيا روابى.

ئافرهتى موسلمانى راستگۆش له بهرئهوهى ئهو ههستانهى له ناخى دهروونى جيگيربووه و دهزانى ئهو ئاكارانه يهكيكن له مهرجهكانى دروستى باوهپ و تهواويهتیهكهى، دهزانى ئايينهكهى

دامه‌زراوه له‌سەر د‌ل‌س‌ۆ‌ز‌ی و ئام‌ۆ‌ژ‌گ‌اری، ب‌ۆ‌یه ش‌یا‌وی گ‌ه‌یش‌تنه به‌م پ‌له‌و‌پ‌ایه سه‌خته، به‌ل‌کو که‌م که‌مه و‌ای ل‌ی‌د‌یت ئ‌ه‌م ر‌ه‌فتاره به‌رزانه ب‌بنه ش‌ت‌ی‌کی ئ‌اس‌ایی له ژ‌یانی و ر‌ه‌فتاری له‌گ‌ه‌ل‌ خوش‌کان و ها‌و‌پ‌ی‌کانی، د‌واتر ده‌ب‌ی‌ته ئ‌او‌ی‌نه‌یه‌کی ر‌است‌گ‌ۆ ب‌ۆ‌یان و ئ‌ام‌ۆ‌ژ‌گ‌اری و ر‌ێ‌ن‌م‌ای‌ان ده‌کات، هه‌م‌یشه ه‌ی‌و‌ای خ‌ی‌ر و چاکه‌یان ب‌ۆ ده‌خوا‌ز‌ی. أب‌و هریره ؓ ده‌ل‌ی: ((باوه‌پ‌دار ئ‌او‌ی‌نه‌ی ب‌راکه‌یه‌تی، ئ‌ه‌گ‌ه‌ر عه‌ب‌ی‌ی‌کی ل‌ی‌ب‌ینی ب‌ۆ‌ی چاک ده‌کاته‌وه)) البخاری فی الادب المفرد ۳۳۳/۱.

ئ‌ه‌م وته‌یه‌ی أب‌و هریره پ‌ز‌ی‌س‌ک‌ی‌که له رووناکی و ر‌ێ‌ن‌م‌ای‌ی پ‌ی‌غه‌م‌به‌ر ؓ که ده‌فه‌رم‌و‌ی: ((باوه‌پ‌دار ئ‌او‌ی‌نه‌ی باوه‌پ‌داره، وه باوه‌پ‌دار ب‌رای باوه‌پ‌داره، چاود‌یری م‌ال و خا‌و‌خ‌یزانی ده‌کات و، له‌پ‌اش م‌له‌ش پار‌ی‌ژ‌گ‌اری ل‌ی ده‌کات)) البخاری فی الادب المفرد ۳۳۳/۱.

یه‌ک‌ی له س‌رو‌شته ئاکاره‌کانی ئافره‌تی موس‌ل‌مانی ر‌است‌گ‌ۆ له‌گ‌ه‌ل‌ خوش‌ک و ها‌و‌پ‌ی‌کانی ئ‌ه‌وه‌یه که خا‌وه‌نی ئ‌ه‌و ج‌ۆ‌ره هه‌ل‌و‌ی‌سته به‌رزیه، وه ناتوان‌ی له‌و ئ‌استه به‌رزه دابه‌ز‌ی“ چونکه ئ‌ه‌وه‌ی له‌و که‌شه پاک و ب‌ی‌گ‌ه‌رد و پ‌ر له خ‌ۆ‌شه‌و‌ی‌ستی و د‌ل‌س‌ۆ‌ز‌ی و ب‌رایه‌تی‌یه ب‌ژ‌ی‌ت ناتوان‌ی دابه‌ز‌ی‌ته پ‌له‌ی رق و کینه و نا‌پ‌اکی و خ‌ۆ‌ی‌ستی و ئ‌یره‌یی...

چاکه‌کار و د‌ل‌س‌ۆ‌زه ب‌ۆ‌یان

ئ‌ی‌سلام ته‌نها به هاندانی ک‌چان و ک‌ورانی ب‌ۆ چاکه‌کردن له‌گ‌ه‌ل‌ ها‌و‌پ‌ی‌ان نه‌وه‌ستاوه، به‌ل‌کو هان‌یدا‌ون له‌سەر چاکه‌کردن له‌گ‌ه‌ل‌ ها‌و‌پ‌ی‌انی دایک و باوک، وه‌ک جه‌خت‌کرد‌ن‌ێ‌ک له‌سەر گ‌ه‌وره‌یی د‌ل‌س‌ۆ‌ز‌ی و چاکه‌کردن له‌ ده‌روونی م‌رو‌قا‌یه‌تی، وه ب‌ۆ ر‌ه‌گ دا‌کو‌تانی له ژ‌یانی ئ‌ی‌سلام‌یا‌نه‌یان.

له صحیحی مسلم، ابن عمر ؓ وت‌ی: پ‌ی‌غه‌م‌به‌ر ؓ فه‌رم‌و‌یه‌تی: ((باش‌ترین وه‌فاداری و چاکه‌کردن ئ‌ه‌وه‌یه پ‌یا‌و په‌ی‌وه‌ندی نز‌یک‌ایه‌تی له‌گ‌ه‌ل‌ د‌ۆ‌ستان و ها‌و‌پ‌ی‌انی ب‌گ‌ه‌یه‌ن‌ی و چاکه‌یان له‌گ‌ه‌ل‌ ب‌کات)) مسلم ۱۱۰/۱۶.

پ‌ی‌غه‌م‌به‌ر ؓ ز‌ۆ‌ر به‌ته‌نگ چاندنی ت‌ۆ‌وی ئ‌ه‌مه‌ک‌داری و د‌ل‌س‌ۆ‌ز‌ی بو‌وه له‌ ده‌روونی موس‌ل‌مانان، ئ‌ه‌وه‌تا پ‌یا‌و‌ن‌ێ‌ک له‌ به‌ره‌ی سه‌له‌مه‌ وت‌ی: ئ‌ه‌ی پ‌ی‌غه‌م‌به‌ری خوا، ئ‌ایا له‌پ‌اش م‌ردنی دایک و باوکم چی

ماوه له چاکه کاری بهرامبهریان بکه؟ فەرموووی: ((نزیان بۆ بکهی، داواى لیخۆشبوونیان بۆ بکهی، بەلێنهکانیان پاش مردنیان بهجی بگهیەنى، وه پهيوهندی خزمایهتیان بگهیەنى که نهگهر بههۆی نهوانهوه نهبیّت ئهم پهيوهندییه ناگات، ههروا پێزگرتن له هاورپێکانیان)) ابن حبان ۱۶۲/۲.

پێغه مبه‌ر ﷺ چرایه‌کی رۆشنی له پێنمایه‌هه‌کانی بۆ ئافره‌هانی موسلمان جیه‌یه‌شتوووه تا پێگای چاکه‌کاری و دڵسۆزی و ئهمه‌که‌داریان بۆ رووناک بکاته‌وه، خاتوو عائشه ده‌لی: غیهره‌م بهرامبه‌ر هیچ یه‌کیک له هاه‌سه‌ره‌هه‌کانی پێغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌بووه هینده‌ی غیهره‌م بهرامبه‌ر به‌ خاتوو خه‌دیجه، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی هه‌رگیزیش نه‌مبینیبوو، به‌لام پێغه‌مبه‌ر ﷺ زۆر باسی ده‌کرد و ناوی ده‌هینا، وه کاتێ مه‌ریکی سه‌رده‌به‌ری و پاشان پارچه‌ پارچه‌ی ده‌کرد، پاشان ده‌ینارد بۆ هاورپێانی خه‌دیجه، منیش پێم وت: وه‌ک بلیی له‌ دنیا بێجگه‌ له‌ خه‌دیجه هیچ ئافره‌تیکی تر نه‌بووه! ئه‌ویش ده‌فەرموو: ((ئهو وابوو...وابوو، هه‌ر له‌ویش کورپێکم هه‌بوو)) فتح الباری ۱۳۳/۷ و مسلم ۲۸/۱۵. له‌ گێڕانه‌وه‌یه‌کی‌تر: ((مه‌ری سه‌رده‌به‌ری و، به‌دیاری هینده‌ی ده‌نارد بۆ هاورپێانی خه‌دیجه که به‌شی هه‌موویانی ده‌کرد)) فتح الباری ۱۳۳/۷.

له‌م پێنمایانه‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ چاکه‌کاری و ئهمه‌که‌داری په‌گ داده‌کوته‌ی و فراوان ده‌بیته‌وه تا هاورپێه‌ دووره‌هه‌کانی باوان و هاه‌سه‌ره‌انی مردووش ده‌گریته‌وه، جا چ جای هاورپێی خزمانی نزیک له‌ زیندووێ؟

نهرم و نیان و به‌زه‌یه‌یه‌ له‌گه‌لیان

ئافره‌تی موسلمانێ تیگه‌یه‌شتوو له‌ ئاینه‌که‌ی لووت به‌رزی ناکات له‌سه‌ر ده‌سته‌ خوشکانی، قسه‌ی په‌ق و په‌فتاری توندیه‌یه‌ له‌گه‌لیان، به‌لکو هه‌میشه‌ نهرم و نیانه‌ له‌گه‌لیان و به‌چاکه‌ و نهرمی له‌گه‌لیان ده‌ژیی، له‌م باره‌وه‌ خودا ده‌فەرموو: ﴿أَذِلَّةً عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةً عَلَى الْكَافِرِينَ. واتا: نهرم و نیان و خاك سیفه‌تن بهرامبه‌ر به‌ باوه‌پداران و به‌رز و شکۆدار و توندن له‌سه‌ر بێ باوه‌پان﴾ المائده: ۵۴.

لهم ثابتهدا ثافرهتی پروادار ئەو بارەى له بهرچاو بهرجهسته ده بێت كه پێویسته ئافرهتی موسلمان له سه‌رى بێت له گه‌ڵ هاوڕێیانی. به‌راستی ئەمه‌ حاله‌تیكى نمونه‌یه‌ له خاك سیفه‌تى و نهرم و نیانی و چاكی ڕه‌فتار كه ده‌گاته‌ لوتكه‌ى نهرم و نیانی و ده‌یچوینى به‌ زه‌لیل بوون له به‌رامبه‌ر یه‌ كترى.

پێغه‌مبه‌ر ﷺ فهرموویه‌تى: ((نهرم و نیانی له‌ ههر شتێك دا بێت جوان و سه‌نگینی ده‌كات، وه‌ له‌ ههر شتێك ده‌ریه‌ینرى كه‌م بایه‌خ و ناشیرینی ده‌كات)) مسلم ۱۶/۱۴۶.

كاتى ئافره‌تى موسلمان سه‌یری ژياننامه‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌كات، واقى و ڕده‌مینى له‌ به‌رزى ره‌فتار و كه‌سایه‌تیه‌كه‌ى، كه‌ ئەوپه‌رى نهرم و نیانی له‌ كردار و گوڤتارى به‌دى ده‌كریت، هه‌رگیز لێى نه‌بینراوه‌ ڕۆژێك له‌ ڕۆژان له‌ گه‌ڵ كه‌سێك توند و ڕه‌ق بوو بێت چ له‌ كردار چ له‌ گوڤتار، خودا له‌ باره‌یه‌وه‌ ده‌فهرمووی: ﴿وَلَوْ كُنْتَ فَظًا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ...﴾ واتا: ئەى محمد ئەگه‌ر تۆ ره‌فتار وشك و دل ڕه‌ق بوویتایه‌ ئەوا ئەوانه‌ى ده‌وروبه‌رت په‌رته‌یان ده‌كرد و كه‌ست له‌ گه‌ڵ نه‌ده‌ما ﴿ال عمران: ۱۵۹﴾.

ئهنه‌س ﷺ ئەدگاری پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌كات و ده‌لى: (ماوه‌ى ۱۰ ساڵ خزمه‌تى پێغه‌مبه‌ر ﷺ م كردوو، هه‌رگیز وشه‌ى ئۆفى پێ نه‌وتووم، وه‌ هه‌ر كارێكم كردوو نه‌یفه‌رموووه‌: بۆچى واتكردوو؟ وه‌ بۆ كارێكیش نه‌مكردبى خۆزیا ئەو كاره‌ت بكردایه‌!! متفق علیه‌).

هه‌روا ئهنه‌س ﷺ ده‌لى: (پێغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌رگیز جینیوى نه‌داوه‌ و نه‌فه‌رتى نه‌كردوو، له‌كاتى سه‌ره‌نشتاش ده‌یفه‌رموو: ((ئهو به‌چى ناوچه‌وانى خۆلاوى بووه‌؟^(۱))) فتح الباری ۱۰/۴۵۲.

له‌ پاشمله‌ باسیان ناكات

ئافره‌تى موسلمان له‌ كۆر و دانیشه‌نه‌كان له‌ پاشمله‌ به‌خراپه‌ باسى كه‌س ناكات، به‌لكو زمانى به‌تایبه‌تى له‌ غه‌یبه‌تكردنى هاوڕێیانی ده‌پاریزی“ چونكه‌ غه‌یبه‌تكردن هه‌رامه‌، وه‌ك خودا

(۱) له‌ ڕاڤه‌ى ئەم وتبه‌ و تراوه‌: پێغه‌مبه‌ر ﷺ به‌م وتبه‌ و یستویه‌تى نزایه‌ك بكات بۆ به‌ زۆر سوچه‌ بردن، كه‌ ئەمه‌ش هه‌ر ڕێنمایى و چاكه‌كارى به‌ بۆ.

ده فەرمووئ: ﴿وَلَا يَغْتَبَ بَعْضُكُم بَعْضًا أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَحِيمٌ﴾. واتا: هەندیکتان غەیبەتی هەندیکتان مەككەن، ئایا كەستان پیتی خوشە گۆشتی براكەى بە مردوویی بخوات، بێگومان پیتان خوش نییە، دەى لە خوا بترسن، بەراستی خودا تەوبە گیرا دەكات و میهرەبانە ﴿الحجرات: ۱۲﴾.

ئافرەتی موسڵمانی پارێزکار هەمیشە زمانی خۆی دەپاریژی لە تێوەگلانی لە غەیبەتکردن "چونكە پیڤغەمبەر ﷺ ھۆشداری داوہ بە معاذ بن جبل ؓ و دەستی بە زمانی خۆی گرت و فەرمووئ: ((ئەمە بیاریزە)) معاذ وتی: ئایا بەھۆی قسەکردنیشەوہ گوناھمان دەگا و لیتمان دەگیرئ؟ پیڤغەمبەر ﷺ فەرمووئ: دایکت شیوەنت بۆ بکا، ئەى بێجگە لە بەرھەمی زمان چیتەر ھەبە مەوۆ لەسەر روخساری یا فەرمووئ لەسەر لووتی بخاتە ناگرەوہ؟)) ابن ماجہ ۱۳۱۵/۲.

غەیبەتکردن ئاکاریکی ناشیرینە، نابێ لە ئافرەتی موسڵمانی رووناکبیر بە پێنمایی ئاینەکەیدا ھەبێت، وە کەسایەتیە ئیسلامیە بەرزەکەشی رازی نابێت خواھەنی دووروو و دووزمان بێت و، بەپیتی بەرزەوہندیەکانی بسازی و دووروویی بکات و لە دانیشتن و کۆرەکانی غەیبەتی خوشکان و ھاورپیانى بکات، وە کاتیکیش پێیان بگات دڵسۆزی و راستگۆیان بۆ دەرخات و بە روویان پێبکەنئ!! چونکە دەزانئ ئەم خۆگۆرپنە یاساغە لە دەستوری ئیسلام کە دامەزراوہ لەسەر راستگۆیی و دامەزراویی و روونی، پیڤغەمبەر ﷺ دەفەرمووئ: ((خراپترینى خەلکى خوا لە پۆژى قیامەت دووروەکانن، ئەوانەى بە جوړە پرویەك دینه لای ئەوانە و بە پرویەكى تیش دەچنە لای ئەوانىتر)) فتح الباری ۴۷۴/۱۰ و مسلم ۱۵۷/۱۶.

ئافرەتی موسڵمانی راستگۆ خواھەنی یەك پرووہ، پرویەكى گەشاوہی روونی بێگەرد، ئەو پەنگ و ئەو پەنگ ناکات، ھەر بەیەك پروو پێشوازی لە ھەموو خەلك دەكات، وە دەشزانئ دووروو منافقە، وە ئیسلام و نیفاقیش لە یەك كەس كۆنابیتەوہ و منافقان لەژیری ژێرەوہی ناگرى دۆزەخن.

دووہرە لە مشت و مەر و گالئە و گەپی ئەزیەت ئامیز و شکاندن بە ئێن

یەكئ لە ئاكارەکانی ئافرەتی موسڵمانی ژیر ھاوسەنگی و دانایی و ھۆشیارییە لە ھەلکردنی لەگەڵ دەستە خوشکانی، گالە و مشت و مریان لەگەڵ ناکات، گالئەى بئمانا و لە سنوربەدەر

ناكات، ئەگەر بەلئىيان بى بىدات نايىشكىنى، ۋەك پىغەمبەر ﷺ دەفەرمووئى: ((لەگەل براكەت مشت و مېر و قېرەقې مەككە، ۋە زىادەپۇى مەككە لە گالەكردن، بەلئىنكىشى بى مەدە پاشان نەبەيتە سەر)) البخارى فى الادب المفرد ۱/ ۴۸۵.

چونكە گالە و قېرەقې سنگ دەگوشى، بەھۆيەۋەش لىت دوورەكەۋەنەۋە و رىيان لىت دەبىتەۋە، ھەروا زىادەپۇى لە گالە و گەپى ئەزىت نامىز بىگەردى پەيۋەندى نىوان دوو خوشك لىل دەكات، بەلئىن نەبردەنە سەرىش خاسىەتى براىەتى و راستگۇى پىر دەكا و دەشىۋىنى و پىزى نىوانىان كەم دەكاتەۋە، جا ئافرەتى موسلمانى بىدار زۆر لەۋە بەرزترە بىزىتە ناۋ ئەۋ جۆرە لادانە كۆمەلەيەتپانەى لە بەرزى كەسايەتى مەۋف كەم دەكاتەۋە.

دەستبلاۋە و پىز لە خوشكانى دەگىت

ئافرەتى موسلمانى پۇشنىر دەستبلاۋە بەرامبەر بە خوشكان و ھاورپىيانى، پوخسار گەشاۋە و دەم بە زەردەخەنەيە لەكاتى بانگەشەكردىيان و پىشۋازى و رىزلىگرتىيان و ئامادەكەرنى خوان بۇيان“ چونكە دىمانە و بەيەكگەيشت لەسەر خواردن و خوان پەيۋەندى براىەتى و خوشكايەتى پتەوتر دەكات لە نىوانىان، لە ژياناندا شەۋغى بەرزى سۆز دەپىزىنى كە ئافرەتى پۇشۋاۋى لىى بىبەشە، ئەۋ ئافرەتى ژيارى مادىەتى سەردەم پەروەردەى كردوۋە و لە دەروونىدا گىيانى خۇيىستى و يەك ئاخۇرى پواندوۋە، دەبىنى دەنالىنى بەدەست وىرانبونى گىيان و وشكى ھەست و سۆز، ئەمەش لە ئەنجامى ھەستكردن بە بىبەشبون لە دۇستايەتى ھاورپى دلسۆز. ئەمە ھالى مەۋفى پۇشۋاۋىيە بەگشتى و ئافرەتى پۇشۋاۋى بەتايىبەتى، ۋە ئەۋ پىزگرتەى بۇ ۋەدەستەپىنانى سەگ و پەروەردەكردنى و نازپىدانى و چاودىرىكردنى تەنھا بۇ قەربوۋەكردەۋەى نەبۋىنى ئەۋ كانىاۋەى سۆزى مەۋقايەتەيە كە فەلسەفەى مادى لە دەروونىدا وشكى كردوۋە. لە پاپۇرتىكى فەرەنسيدا ھاتوۋە: ژمارەى سەگ لە فەرنسا گەيشتۆتە ۷ مىليۇن، لەكاتىكا ژمارەى دانىشتۋانى ۵۲ مىليۇن كەسە، ئەم سەگانە لەگەل خاۋەنەكانىيان ۋەكوۋ خزم و خويش دەژىن، ۋە شتىكى نامۇ نىيە كە لە چىشتخانەى پارسى بىنى سەگىك و خاۋەنەكەى لەسەر يەك خوان نان دەخۆن، كاتى لە بەرپىسىكى كۆمەلەى چاودىرىكردنى ئاۋەل لە پارسى پارسىاركرا: ((لەبەرچى فەرەنسىەكان بە

شېۋازىك مامەلە و رەفتار لەگەڵ سەگەكانيان دەكەن وەك رەفتار و مامەلەيان لەگەڵ خۆيان؟
 وەلامى دايەو: (چونكه ئەوان دەيانەوئى خۆشەويستى بە دەست بێنن، بەلام لە نىوان خەلك
 كەسيان دەست ناكەوئى تا خۆشيانيان بوئ)^(١).

مرۆڤى مادى لە پۆژئاوا يا لە پۆژھەلات گەيشتۆتە ئەو رادەيەى مرۆڤيكي دۆستى خۆشەويست
 و ئەمەكدار نادۆزيتەو لە كۆمەلگاكەى تا خۆشەويستى و سۆزى پيڤدات" بۆيە پرويكردۆتە
 نازەلان كە تياياندا ئەمەكدارى و خۆشەويستى زياتر دەست دەكەوئىت لەوەى لە مرۆڤەكانى
 دەورووبەرى دەستى دەكەوئىت.

ئەم پۆچونە لەو جۆرە سۆزە لەلایەن مرۆڤى پۆژئاوايى بوو ھۆى وشكکردنى سەرچاوەى
 ھەستى مرۆڤايەتى لە دەروونیدا، ئەمەش يەكەم شتيك بوو سەرغى ئەديبە كۆچبەرەكانى
 موسلمان و ناموسلمانى راکيشا" چونكه ئەوان سەيرى ژيانى مادى پۆژئاوايان كرد كە مرۆڤى
 وەكو ئاميريك ليكردوو، بەجۆريك لە ژيانيدا بيڤجگە لە ماندوووبوون و بەرھەمھيئەت و مەملەتەى
 توند لەسەر دەستكەوتنى مادە ھيچيتەر نانسى، دلئى بۆ دۆستتيك ناھەژئ، زەردەخەنيەك ناكات
 بەرامبەر خۆشەويستى ھاوړپيەك، بەلكو ھەميشە ھەپەساو و خەريكى پەلە پەلە و ئامير و
 جەنجالئ و قەرەبالغىيە، ئەو ھۆكارانە بوون ئەديبانى سەرسام كرد كاتئ بينيان خۆيان لە ولاتى
 موسلمان بە جۆريكيتر پەرورەدە بوون، لە كەش و ھەوايەكى پۆحانئ ھەناسەيان داو، دەروونيان
 پرپوو لە خۆشەويستى مرۆڤ بۆ مرۆڤ، بۆيە راپەرپن و بە گەرمى بانگەشەى پۆژئاوايەكانيان كرد
 بۆ خۆشەويستى و برايەتى و ئاشنايەتى، ئەو (نسيب عريضة) يە بەيداخى ئەم بانگەوازە
 مرۆيەى ھەلگرتوو، بانگى مرۆڤى پۆژئاوايى دەكات كە مادە دلئى رەشكردوو، تيشكەكانى
 ژيارى چاوى كويژ كەردوو، دەنگى ئامير گويى كەركردوو، پتي دەلئ:

يا ابن ودي، يا صاحبي، يا رفيقي ليس حيي تطفلا أو ثقاله

فاجبني (بيا أخي) يا صديقي وأعد، إنها ألد مقالة

^(١) من مقال للأستاذ وحيدالدين خان بعنوان: (وجوب تطبيق الشريعة الاسلامية في كل زمان ومكان) نشره مجلة المجتمع الكويتية، العدد ٣٢٥،
 في ٢٤ من ذي القعدة ١٣٩٦ هـ = ١٦ من تشرين الثاني في نوفمبر ١٩٧٦ م.

وإذا شئت أن تسير وحيدا وإذا ما اعترتك مني ملالة
فامض، لكنما ستمع صوتي صارخا (يا أخي) يؤدي الرسالة
وسياتيك أين كنت صدى حبي فتدري جماله وجلاله

ئاتا: ئەى كۆرى دۆستىم، ھاورپىم، برادەرم: خۆشەويستىم بۆت منالانە و بالئىكرانى نىيە. جا بە
ئەى برا وەلەم بەدووە ئەى ھاورپىم، وە دوبارەى بىكەوە چونكە ئەمە خۆشەويستىم وتەيە. وە
ئەگەر ويستت بە تەنھا بېرۆى، وە ئەگەر لەلايەن منەوە بىزارىيەك رېڭاى پىنگرتى. ئەوساكە بېرۆ،
بەلام پاشان دەنگم دەبيستى ھاوار دەكات (براكەم) پەيامەككەى دەگەيەنئى، وە لە ھەر كۆى بىت
زايەلەى خۆشەويستىم پىت دەگا، ئەوكاتە ھەست بە جوانى و بەرزىيەكەى دەكەى.

ھەروا لەم ولاتە رۆژئاواييانە ژيانى مادىيەت زۆر سەخت دەبئى لەسەر (يوسف أسعد غانم)، زۆر
بىزار دەبئى لەو ژيانە پر لە ئەرکە، كە نقومى شەپۆلى مادى توندبوو، ھىچ شەوغيكى رۆحانيەت
يا دۆستايەتى يا سۆزى لى بەدى ناكەى "سەرچاوەكانى كانياوى تاسەى ولات و شەوق و
خۆشەويستى بۆ خاكى عەرەب لە ولاتى ئىسلامى دەتەقيتەو، ئەو شويئەى جيڭاى لە دايكبوونى
پىغەمبەران و سەرچاوەى رۆحانيەتە، ولاتى دۆستايەتى و برايەتى و بىڭەردىيە، بۆيە ئاوات
دەخوازئى ئەگەر تەنانەت لەژىر رەشمالئىكى عەرەبىش بىت بژيئ و دونياى ژيارى جيڭيلى بە ھەموو
ئەو نارەحەتى و دەنگە دەنگەى ھەيەتى و دەلئى: (ئەگەر تەمەن ھەمووى بىتە ھەلمىكى كورت
لەسەر خاكىكى عەرەبى، ئەوكات سوپاسى خوا دەكەم لەسەر ژيانىكى كورتى پانرەو لە دونيايەك
كە اللە لە نىو دلئى خەلكەكەدا نىشتەجئ بوو... زۆر لە رۆژئاوا ماندوبووم بە رادەيەك ئەو
ماندوبوونە ھەراسانى كردووم، ئۆتۆمبىل و فرۆكە بۆ خۆتانى بىەن و وشترىك و ئەسپىكىش بەدەن
بە من، دونياى رۆژئاوا بە زەوى و دەريا و ئاسمانىيەو بۆ خۆتانى بىەن، وە رەشمالئىكى عەرەبى
بەدەن بە من تا لە يەكئى لە بەرزايەكانى ولاتم لىبان، لەسەر كەنارى (بردى)، لە قەرەغى
رافيدەين، لە خاكى عەمان، لە بىبابانى سعودىيە، لە ھەريمە نەناسراوكانى يەمەن، لەسەر لوتكەى
ھەرمەكان، لە پانتايى ئاقارەكانى لىبىيا، رەشمالئىكى عەرەبىم بەدەنئى تا لە تايەكى دابنىم و
دونياش لە تايەكەىتر، ئەو كاتە من براووم و قازانجم كردوو...)).

ئەو دەقانەى لە ئەدەبى كۆچبەرەن لەسەر ئەم بابەتە دەدوین زۆرن، ھەموویان وینای تینویتی كۆچبەرەن دەكەن بۆ سەرچاوەى ئەو سۆزەى لە جیھانى مادىيەتى پوژئاوا لە دەستیان داو، ئەوێش سەرچاوەى شەیدابوون و ھۆگرى بۆ پوژھەلات تەقاندەوێ كە ئیسلام دۆستایەتى و براىەتى و سۆز و ھاوبەرپرسیاریەتى تیايدا بلاوكردۆتەو.

ئىسلام لە پوژھەلات تۆرى خۆشەوێستى لە دەروونەكان چاندووە، نەمامى براىەتى و دۆستایەتى لە دلان رواندووە، ئەوێتا پیغەمبەر ﷺ - دەفەرمووی: ((باشترینتان ئەو كەسەى كە نان بەدەى و وەلامى سەلام دەداتەو)) احمد ۱۶/۶.

ھەروا مزگینى دەدات و دەفەرمووی: ((سەلام لە خەلكى بكە و، نان بەدە بە و، پەيوەندى خزمایەتى بگەىنە، شەویش ھەلسە شەونوێژ بكە لەو كاتەى خەلك نووستووە، ئنجا بە ناشتى و سەلامەوێ پرۆ بەھەشت)) احمد ۲۹۵/۲ و الحاکم ۱۲۹/۴.

ھەروا دەفەرمووی: ((لە بەھەشتدا كۆشكى وا ھەىە لەناوھەى دەروھى دەبینرى و لە دەروھەشى ناوھەى دەبینرى، خودا ئامادەى كردووە بۆ ئەوانەى نان بەدن و گوشتار و قسە نەرمەن، پوژوو دەگرن، لەو كاتەش بە شەو خەلك نووستووە ئەوان بە ئاگان و شەونوێژ دەكەن)) احمد ۳۴۳/۵ و ابن حبان ۲۶۲/۲.

لە پاشملە نزا بۆ خوشكانى دەكات

ئافرەتى موسلمانى راستگۆ ئەوێ بۆ خۆى پىى خوش بیى بۆ خوشكەكەشى لە پىى خوا پىى خۆشە، لە پاشملە نزاى خىرى بۆ دەكات، نزاى ناديارىك بۆ ناديارىك، كە پرە لە گورپى دۆستایەتى راستگۆيانەو، لە دلێكى راستگۆ و دۆست دەردەچى، وە دلنیاىە لەوێ ئەو جوړە نزاىانە خىراترىيانە لە گىرابوون، بەھۆى دلسۆزى لە پارانەوێكە، گەرمى ھەست، بەرزى مەبەست، ئەمەش پیغەمبەر ﷺ جەختى لەسەر كردۆتەو، وەك دەفەرمووی: ((خىراترىنى نزا بۆ گىرابوون نزاى ناديارىكە بۆ ناديارىك)) البخارى فى الادب المفرد ۸۳/۲.

ئەم واتايە لە دەروونی هاوێلان چەسپابوو، بۆيە ھەر دەرڤەتیک بەتايە پيش داوايان لە براکانيان دەکرد تايادا نزيان بۆ بکەن، لەم ڤووە پياو و ئافرەت يە کسانن، ئەمەش بەلگەيە لەسەر بەرزى ئاستى کۆمەلگەي ئەو کاتە، بخارى لە ادب المفرد دەريکردووە لە صفوان بن عبدالله بن صفوان کە ميژدى (الدرءاء كچى ابى الدرداء) بوو و تى: ھاتمە شام، داىكى دەردائىم لە مائەوہ يىنى، بەلام باوكى دەرداء لە مائەوہ نەبوو، داىكى دەرداء پيى و تى: دەتەوئى ھەج بکەى؟ و تى: بەلى، و تى: کەواتە نزي خيّرمان بۆ بکە “چونکە پيغەمبەر ﷺ – دەيفەرموو: ((نزي مروؤفى موسلمان بۆ براکەي لە پاشملە گيرايە، لەلای سەريەوہ فريشتهيەك راسپيژدراوہ، ھەرچەند جار نزا بکات، ئەو دەلى: ئامين، بۆ تۆش بە ھەمان شيۆه)) البخارى فى الادب المفرد ۸۴/۲ ، و تى: ئنجا لە بازار باوكى دەردائيشم يىنى، ئەميش بە ھەمان شيۆه ئەو فەرمووودەيەي لە پيغەمبەرەوہ ﷺ بۆ گيژامەوہ.

پيغەمبەر ﷺ گيانى بەيەكەوہيى لە دەروونی موسلمانان رەگ داکوتا، وە ڤەيوەندى خۆشەويستى لەپيئاوى خوا لە نيوانياندا پتەوکرد، خەلک ويستى لە دلياندا بلاوکردهوہ، ھەر دەرڤەتیک بووايە ھەستى خۆويستى و تەك ويستى لە دلياندا ريشەکەن دەکرد، تاوہ کوو ھەستى خۆشەويستى و ڤەيوەندى و ھاوہەرپرسيارى تى و فيداكارى و خزمایەتى لە ژيانى کۆمەلگەي موسلمان بچەسپى. ئەوہ تا کاتى پيغەمبەر ﷺ لە پياويك دەيىسى بە دەنگى بەرز نزا دەکات و دەلى: خودايە تەنھا لە من و لە محمد خۆش ببە، پيغەمبەر ﷺ پيى دەفەرمووئى: ((ئيمەت لە خەلکيکى زۆر جياکردهوہ و ڤەناگيرکرد)) البخارى فى الادب المفرد ۸۵/۲.

ئەمەيە ئافرەتى موسلمان کە ئيسلام ڤەروەردەيکردووە، خوشکانى خۆش دەويت و لەپيئاوى خوا دۆستايەتيان دەکات، راستگۆ و دلسوژە لە خۆشەويستىيەکەي بۆيان، بايەخ دەدات بە ھەرچى مايەي سوودە بۆيان، ھەرچى بۆ خۆي پيىخۆش بيت بۆ ئەوانيشى پيخۆشە، لە غەمى مانەوہي پەتى خوشکايەتى و خۆشەويستى دايە لە نيوانياندا، دەنگيان لىدانابري و پشتيان تى ناکات، ليۆردەيە و لە ھەلە چاوپۆشى دەکات، ھيچ رق و کينەيەك لە دليدا بەرامبەريان ھەلناگرئ، ھەميشە بە ڤوويەكى گەش و دەمى بە زەردەخەنەوہ پيشوازيان لى دەکات، چاکەکار و ئەمەكدارە

بۆيان، نەرم و بەزەییە لەگەڵیان، لە پاشملە بەخراپە باسیان ناکات، بە گالە و قەرە ھەستیان نازارنادات، دەستبلاوہ بۆیان و ریزیان لیدەگریت، لە پاشملەش نزاى خیریان بۆ دەکات.

جیگای سەر سورمان نییە ئافرەتى موسلمان کە ئیسلام ھەستى پەرورەدە کردووہ و کەسایەتى دارشتووہ، ئەو ئاکارانە لەخۆبگریت، ئەمە سەراسیمای ئیسلامە لە پەرورەدەکردنى مرۆڤ، پیاو بێ یا ئافرەت، لە ھەركات و شوینیك ژیاپی.

١. ئافرەتى موسلمان لەگەڵ کۆمەڵگای

دەستیك

ئافرەتى موسلمان بەھوى وەکوو پیاو پاسپێردراوہ، خواھنى پەياميکە لە ژيان، بۆیە دەبیئت کەسیكى کۆمەڵایەتى چالاک و کاریگەر بیئت، ئەوەندەى پەوشى ژيانى و خێزانى و تواناکانى دەرەفى پێ بدات، بەپێى توانا تیکەلى ئافرەتان دەبیئت، ھەلس و کەوتیان لەگەڵ دەکات بە خورەوشتى ئیسلامى بەرز کە بەھۆیەوہ لە ئافرەتانى تر جیا دەبیئتوہ.

ئافرەتى موسلمانى پۆشنبیر لەھەر کۆتییەك ھەبیئت دەبیئتە بەیداخى رووناكى و چرای پێنمایى و سەرچاوى ئاراستەکردن، ھەروا دەبیئتە فاکتەرێكى کاریگەر بۆ بنیات نان و ئاراستەکردن و پۆشنبیرکردن بەھۆى گوفتار و کردارەکانى.

ئافرەتى موسلمان بەھۆى بەرچاو پۆشنى بە پێنمایى قورئان و تیراویوونى لە سەرچاوى سوونەتى پاکى پیغەمبەر ﷺ، خواھنى کەسایەتییەكى کۆمەڵایەتى بەرزە لە جۆرى یەكەم، ئامادەییە بۆ راپەراندنى ئەركە بانگخوازییەكەى لەناو کۆمەڵى ژنان. چاو و ھزر و دانایی لەسەر پێنمایى کانى ئەم ئاینە کراوہتەوہ کە بەھۆیەوہ ھەر لە سەرەتاوہ لە میژووى ئافرەتانى جیھان بەرزیکردۆتەوہ، برێكى زۆرى لە توێشوى بەھارەوشتیەکان پێ بەخشیوہ کە قورئان و فەرمووودە باسیانکردووہ، خۆزانندنەوشى بەم ئاکارانە بە ئاین ھەژمارکردووہ، کە مرۆڤ لەسەریان پاداشت وەرەدەگریت و لە وازھێنانیش لییان سزا دەچێژێ، ئەم دەقانەى قورئان و فەرمووودە توانى وا لە

کەسایەتی ئافەرەتی راستگۆ لە گەڵ خوا بکات بێتە نمونەیهکی دانسقه بۆ ئافەرەتی کۆمەڵایەتی بەرز و پەرەردە کراو پارێزکار و پاک و چاک و پارێزراو.

ئافەرەتی موسڵمانی تێگەیشتوو لە ئەحکامەکانی ئاینەکە، لە هەر کۆبونەوەیەکی ئافەرەتانه هەبێت ئامادە دەبێ، بنەما و ئاکارە جوانەکانی ئاینەکە لە خۆدا بەرجەستە دەکات، بەهۆی کردارکردن بەم بنەمایانە و خۆرازانندنە بەم ئاکارە جوانانە. ئنجا ئافەرەتی موسڵمان لەم سەرچاوە گەورە و دەوڵەمەندە داب و نەریت وەر دەگرێ، هەر لەم سەرچاوەیەش تێراو دەبێ و دەروونی پاک دەکاتەو و کەسایەتییه کۆمەڵایەتیە موسڵمانەکی پێک دێنێ.

خۆرەوشتی چاک و جوانە

ئافەرەتی موسڵمانی پارێزکار خۆرەوشت جوانە، خانەدانەو بێ فیزە، گوشتار نەرم و میهرەبانە، مامەڵە ئاسانە، ساز و گونجاو لە گەڵ دەورووبەر، لە مانەش پەیرەوی پیغەمبەر ﷺ دەکات، ئەنەس ﷺ کە خزمەتکاری بوو گواهی بۆ دەدات و دەڵێ: ((پیغەمبەر ﷺ لە هەموو کەس خۆرەوشتی چاکتر بوو)) متفق علیه.

پیغەمبەر ﷺ خاوەنی خۆرەوشتێکی بەرزبوو، خوا دەفەرمووێ: ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾. واتا: بەراستی محمد تۆ خاوەنی خۆرەوشتێکی مەزنی ﴿القلم: ٤﴾.

پیغەمبەر ﷺ کاریگەری خۆرەوشت چاکێ بۆ موسڵمانان زۆر دوپات دەکەردەو، وەک دەفەرمووێ: ((باشترینان ئەوانەن خۆرەوشتیان لە هەمووان چاکتره)) فتح الباری ٤٥٦/١٠ و مسلم ٧٨/١٥.

وێ دەفەرمووێ: ((خۆشەویسترینتان و نزیکترینتان لە من لە پۆژی دواویی ئەوانەن خاوەنی چاکترین خۆرەوشت بن، و ئەوەشی زۆر رقم لێی دەبێ و لە هەمووان لەمن دوورتره لە پۆژی دواویی کەسانی جەنەباز و دەم درێژان و (المتفیهقون)ن، وتیان: جەنەباز و دەم درێژانمان زانی، ئەم (المتفیهقون) چییه؟ فەرموووی: ((خۆ بەزل زانان)) الترمذی ٢٤٩/٣.

هاوه لآن چ پياو چ ئافرهت ئهم ئاراسته بهرزهى پيغه مېهر ﷺ يان له باره ى رهوشت چاكي دهبيست و به چاوى خويان بهرجهسته كړدى زيندوى خورشه وشته جوانه كانيان له كهسايه تىيه كه ى ده بينى “ بويه به هار هوشتيه كان له دهرونيان چاپ ده بوو، وه ببوه يه كي له رهفتار و ئاكاره هم ميشه بينه كانيان، ليروهه ئه و نهوى خاوه ن خوره وشتى ناوازه سه ى هه لدا له و كومه لگه نونه بينه له باشتري ن سه ده.

نه نس ﷺ ده لى: ((پيغه مېهر ﷺ زور ميه ره بان بوو، هر كه س بهاتايه لاي به لينيكي پي ده دا، وه نه گهر هه بينوايه هر ئه و كات به لينه كه ى ده برده سه ر، رۆژيكيان بانگى نوږيدا، له و كاته ده شتنيشنيك هات و جله كانى پيغه مېهر ﷺ ى راكيشا و وتى: من هه ندئ له پيويستيم ساوه ده ترسم تا نوږ ده كه ى له بيرى بكهم، پيغه مېهر ﷺ له گه لى هه لسا تا له پيويستيه كه ى بوويه وه، پاشان هات و نوږ ى كرد)) البخارى فى الادب المفرد ۱/ ۳۷۵.

پيغه مېهر ﷺ پنى شهرم نه بوو گوئ بو ده شتنيشنيك بگرئ و پيويستيه كه ى بو دابن بكات، له گه ل نه وى بانگى نوږيشى دابوو، وه سنگى ته نگ نه بوو به وى جله كانى گرتبوو و سووربوو له سه ر دابن كړدى پيويستيه كه ى پيش نوږ “ چونكه پيغه مېهر ﷺ خه ريكي دروست كړدى كومه لگه يه كي خاوه ن خوره وشتى چاك بوو، به كردار چونيته ى رهفتار كړدى موسلمانى له گه ل براكه ى مروږى فير ده كردن، ئه و بنه ما رهوشتيانه ى بو برپاردان كه پيويسته له ناو كومه لگه ى موسلمانان بلاويته وه.

وه نه گهر به ديدى ناموسلمان خوره وشت چاكي سه رچاوه ده گرئ له باش به خيوكردن و جوانى و ساغى په روه رده ه به رزى ئاستى خوينده وارى، ئه وا خورشه وشت چاكي له لاي موسلمانان پيش هه موو ئه وانه ده گه رپته وه بو رينمايى ئاين كه خوره وشت چاكي كردوه به رهفتاريكي رپشه يى له مروږى موسلمان، به هويه وه له دونيادا پله وپايه ى به رزده بيتته وه و هك پيغه مېهر ﷺ ده فه رموئ: ((هيج شتيك له رۆژى قيامه ت له ته رازووى باوه ردار قورستر نييه له خوره وشت چاكي “ چونكه به راستى خوا رقى له مروږى به دگو و جنيوده ره)) الترمذي ۳/ ۲۴۴.

بەلکو ئىسلام خورەشت چاکی بە باوەڕی تەواو ھەژمارکردوو، وەك پيغەمبەر ﷺ دەفەرمووی: ((ئەو باوەردارەى لە ھەموو کەس باوەرى تەواوترە، ئەو کەسەى لە ھەمووان خورەشتى چاکترە)) الترمذي ۳۱۵/۲.

ئوسامە کورێ شۆرەیک ﷺ وتی: ((لەلای پيغەمبەر ﷺ زۆر بە پزێوە دانیشتبووین وەك بلیی بەلنڤە لەسەر سەرمان نیشتوو، ھەموومان بێ دەنگ بووین و قسەمان نەدەکردو لەو کاتە خەلکانیک ھاتن و وتیان: کام بەندەى خوا لەلای خودای مەزن خۆشەویستترە؟ فەرموو: ((ئەوانەى لە ھەمووان خورەشت چاکترن)) الطبرانی ۱/۱۸۱، ۱۸۳.

سەیرینیە خاوەنى چاکترین خورەشت خۆشەویستترین بەندە بێ لەلای خوا“ چونکە خورەشت چاکی لە یاسای ئىسلام کاریکى مەزنە، قورستین کردەویە لە تەرازوو، پيغەمبەر ﷺ دەفەرمووی: ((ھیچ شتیک لە تەرازوو دانانری قورستر بێ لە خورەشت چاکی، وە خورەشت چاکی خاوەنەکەى دەگەییەنیتە پلەى پۆژو و نوێژ)) الترمذي ۳/۲۴۵. لە گیرانەویەکیتر: ((بەندە بەھۆى خورەشت چاکییەو دەگاتە پلەى ئەو کەسەى ھەردەم بەپۆژوو و بە شەویش شەونوێژ دەکات)).

لەم پوانگەییەو بوو پيغەمبەر ﷺ جەختی لەسەر گرنگی خورەشت جوانی دەکردەو بۆ ھاوڵە بەپزێەکانی و ھانی دەدان تا خۆیانى پێ برازیننەو، لە پێگەى شیوازی جۆراوجۆری لە گوftar و کرداری ئەم رەوشتەى خۆشەویست دەکرد بۆ دەروونیان“ چونکە دەیزانى چەندە کاریگەرە بۆ پەرورەدەى سروشت و خۆرسکی مەرۆڤ، و پاککردنەوێ دەروون، ھەروا چاککردن و جوان بوونی رەفتار، ئەوەتا ﷺ بە أبی ذر دەفەرمووی: ((ئەى أبا ذر، پینماییت بکەم بۆ دوو رەفتار، کە لەسەر بآلت گران نییە و، لە ھەموو رەفتاریکیتریش قورسترە لە تەرازوو؟ وتی: بەئێ ئەى پيغەمبەرى خوا، فەرمووی: ((دەستگريە بە خورەشت جوانى و زۆر بێ دەنگى“ چونکە سویند بەوێ گيانى منى بە دەستە کەس لەم دووانەى جوانتر نەدۆزیوئەو تەواو تا خۆى پێ جوان بکات)) رواه ابو يعلى والطبراني (مجمع الزوائد ۲۲/۸).

ههروا دهفهرمووی: ((خوپرهوشت جوانی فەر و بهره که ته، به دره وشتیش نه گبه تییه، چاکه کاریش ته من زیاد ده کات، خیر و به خشنیش ریگه له مردنی خراپ ده گرئ)) احمد ۵۲/۳.

پیغه مبهەر ﷺ له یه کئ له نزاکانی دهیغه رمووو: ((خوایه وهك چۆن روخسارمت باش و جوان کردوو، رهفتار و خوپرهوشتیشم باش و جوان بکه)) احمد ۴۰۳/۱.

ئهم نزایه ی پیغه مبهەر ﷺ به جوان کردنی خوپرهوشتی، له کاتیک خدا له بارهیه وه دهفهرمووی: ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾ القلم: ۴ پیشتەر رافه کراوه. به لگهیه کی قووله له سهر توندی بایه خدانی پیغه مبهەر ﷺ به خوپرهوشت جوانی، تاوه کوو موسلمانان هه میسه له م رهفتاران ه زیاد بکهن...

جا خوپرهوشت جوانی وشهیه کی گشتگیره، هه موو رهفتار و رهوشتیکی جوان له خۆده گریت که مرؤف پیی ده پازیتته وه و، پاکی ده کاته وه و بهرزی ده کاته وه: وهك شهرم و حهیا و هیمنی و نهرم و نیانی و لیبوردیهی و رووخۆشی و دامه زراوی و نیاز پاکی و دلسۆزی و دهست پاکی هتد.

که چی لیکۆله ره وه له دهقه کانی ئاراسته کرنی کۆمه لایه تی له ئیسلام، خۆی له بهرامبهر ژمارهیه کی یه کجار زۆر له م دهقانه ده بینیتته وه که هانی ههرچی خوپرهوشتی جوانه ده دات له وه خوپرهوشته کۆمه لایه تییه بهرزانه، ئهمهش به لگهیه له سهر مه بهستی ههره بهرزی ئیسلام له پیکهینانی که سایه تی مرؤفی موسلمانانی کۆمه لایه تی به شیوهیه کی زۆر ورد، وه ته نها به خوپرهوشته گشتیه کان ناوهستی، به لکو له سهر هه موو به شیک له به شه کانی خوپرهوشت ده وهستی که لایه نیک له لایه نه کانی که سایه تی کۆمه لایه تی ته واواکار پیک ده هیئی، ئهم گشتگیری و ته واواکارییه له هیچ پرۆگرامیکی په روه رده یی کۆمه لایه تی دهسته بهر نه بووه وهك له پرۆگرامی ئهم ناینه دهسته بهر بووه.

لیکۆله ره وه له م دهقانه بۆ نیشان دانی که سایه تی ئافره تی موسلمان هیچ ریگایه کی له به رده م نییه بیجگه له وهستان له لای ههریهك له وه دهقانه و وردبونه وه له و پێنمایی و ئاراسته و دهستورانه ی له خۆگرتوه، تاوه کوو بتوانی ئه وه که سایه تییه کۆمه لایه تییه بهرزه نیشانبدات که

مروفتی موسلمانان پي جیاده کړيته وه و چ پياو چ نافرته، هه روا مژکي نه و که سایه تپيه جياوازه و ناکاره کانی دیاری بکات، له وانه:

راستگويه

نافرته موسلمان له گه له هه موو خه لک راستگويه “چونکه له بنه ماکانی نیسلام وانسی هاندان له سر راستگویی فیږیوه، که له لوتکه ی چاکه کاری و بهاره وشتیه کان وینای ده کات، قه ده غه ی درو کړدنی کردوه و به سرچاوه ی هه موو خراپه کاری و گنده لئ و کرداریکی خراپی داناوه. پیغه مېهر ﷺ ده فرموو: ((راستگویی بهره و چاکه کاری ده بات، وه چاکه کاریش بهره و بهه شت ده بات، وه پياو هه میسه راست ده لئ تا له لای خوا به راستگو دهنوسری. درو کړدن بهره و خراپه کاری ده بات، وه خراپه کاریش بهره و ناگر ده بات، وه پياو بهر ده وام درو ده کات تا له لای خوا به دروژن دهنوسری)) متفق علیه.

لیږه نافرته موسلمان سووره له سر نه وه ی راستگو بیت، به دوا ی راستگو ییدا ده گړت، له کردار و گوftarه کانی پابند ده بی پیی، نه مهش پله و پایه یه کی بهر ز و شکو داره نافرته موسلمانان پاریزکار به هو ی راستگویی و دل پاک ی پیی ده کات و له لای خوی خوی به راستگو و ریزدار دهنوسری.

گه واهی به درو نادات

نافرته موسلمانان ینگه رد که یاساکانی نیسلام و پینماییه بهرزه کی که سایه تپیه کی دارپشتوه، هه رگیز گه واهی به درو نادات “چونکه گه واهی درو له یاسای نیسلام یاساغه، خودا ده فرموو: ﴿وَأَجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ. وَاَتَا: خُتَانٌ بَعْدَ دَوْرٍ بَکْرٍ لَهْ گه واهی به درو﴾ الحج: ۳۰.

گه واهی به درو ویرای یاساغیه کی، له نرخ و بهای نه مانته و ده ست پاکیش که ده کاته وه، نابرو و که سایه تپیه خاوه نه کی بریندار ده کات، وه که سیکی شهرمه زار و ریسوا و بی نرخ وایه له بهرچاوی خه لک، بویه خوی گه وره ده فرموو: ﴿وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا

كِرَامًا. واتا: يه كئى له خهسلته جوانه كانى باوه پدار نهويه گهواهى به درؤ نادهن و به پژهوه به لای قسهى بئ سوود تيده پهن و خوځيانى لى ده پاريزن ﴿الفرقان: ۷۹﴾.

نه وه تا له بهر گه وره يى نهم سهر پيچى يه پيغه مبه ر ﷺ له دواى دوو گوناھى گه وره باسى ده كات كه باوه ر له دلى مرؤف داده مالن، وهك ده فهرمووى: ((تايه گه وره ترينى گوناھه كاتتان پئى رابگه يه نم؟ وتان: به لئى نهى پيغه مبه رى خوا، فهرمووى: ((هاوه ل برپاردان بؤ خوا، خراپه كارى له گه ل دايك و باوك، ئنجا پالكه وتبوو هه لسا يه وه و دانيش و فهرمووى: هه روا قسه و گوفتارى درؤ و گهواهى درؤ، هيئدهى دوباره كرده وه وتان: خوځيا بئ دهنگ ده بو)) متفق عليه.

د لئسوژ و ناموژگار

ئافره تى موسلمان ته نها به خاوين كرده وهى دهروونى خوځى ناوه ستئ له ئاكارى ناشيرين، به لكو به هه ر ئافره تيك بگات له وانهى له ريگاي خوا لاريان كردو ته وه ناموژگارى ده كات، چه ندين ئافره ت هه نه له ناو كو مه لئى ژنان زياده رويان كردوه له سه ر دهروونى خوځيان و پئويستيان به كه سيكه ناموژگاريان بكات، به هوځى رهفتارى جوانييه وه سه رنجيان بؤ لاي ريگاي راست راده كيشتى.

ناموژگار يكردى ئافره تى موسلمانى تيگه يشتو بؤ كه سانى تر كاريكى سونه ت و زياده خير نيه، به لكو نه رك و واجبيكه و ئاين هاني داوه له سه رى، پيغه مبه ر ﷺ ده فهرمووى: ((ئاين د لئسوژى و ناموژگارى يه، وتان: بؤ كئى؟ فهرمووى: بؤ خوا، بؤ كتابى خوا، بؤ پيغه مبه ره كه ي، بؤ گه وره و رابه رى موسلمانان و سه رجه م خه لكى)) مسلم ۳۷/۲.

هه روا جه رير كوپى عبدالله ﷺ ده لئى: ((په يانم به پيغه مبه رى خوا ﷺ دا له سه ر نه نجامدانى نوځه كان و دانى زه كات د لئسوژى و ناموژگارى بؤ هه موو موسلمانيك)) متفق عليه.

چه نده جوانه نه وه گوزار شتهى پيغه مبه ر ﷺ كاتئ ده فهرمووى: ((الدين النصيه)) واتا: ((ئاين د لئسوژى و ناموژگارى يه))، ئاينى هه ر هه موو له يهك وشه دا كو كردو ته وه كه (د لئسوژى و ناموژگارى يه)، وه كوو ئاماره يهك بؤ هه موو موسلمانيك تا به هاى د لئسوژى و ناموژگارى بزاني،

وه بزانی چهنده کاریگه ره له سهر ژیانی تاك و خیزان و كۆمه لگه“ چونكه ههركاتیك دلسۆزی و ئامۆژگاری له ناو گهلیك بلاویت مسۆگهر رینمایی رینگهی راست دهبن، وه له ناو ههر گهلیكیش نه مینێ مسۆگهر سهریان لی دهشیوی.

بۆیه دلسۆزی و ئامۆژگاری له سهرووی ئه وه پراسانه وه دیت كه موسلمان تیایدا په یانی به پیغه مبههر ﷺ داوه له سهر، وهك له وه فهرمووده ی رابورد كه باسی دلسۆزی و ئامۆژگاری له دوا ی نوێژ و زهكات دیت، ئه مهش به لگه یه له سهر گرنگی ئه م ئاكاره له ته رازووی كرده وه كانی مرۆشی موسلمان، وه ترسناکیه كه ی له دیاری كردنی چاره نوسی له دواړژدا“ بۆیه لیږه وه ده بیته ئاكاریکی ریشه یی له ئاكاره كانی موسلمان ی راستگۆی پارێزكار، ئه وه ی سوره له سهر ئه وه ی به چاکی كۆتایی به ژیانی بیت له وه پۆژه ی هه موو خه لکی له بهر دهستی په روه ردگاری ده وه ستی.

خیر و چاكه به خه لکی نیشاندهدات

ئافره تی موسلمان ی پارێزكار كه ئیسلام دهروونی پالفته كرده وه، له ژهنگی خۆیستی و حهزی خۆده رخستن خاوینی كرده وته وه، ههركاتیك به چاك بزانی خیر و چاكه به خه لکی نیشاندهدات، تاوه كوو بیته ناو رووناکی و سوود بینین، لای یه كسانه ئه گه ر ئه م كاره خیره له سهر دهستی خۆی بیت یان له سهر دهستی كه سانی تر بیت“ چونكه پیغه مبههر ﷺ ده فهرمووی: ((ههركه سی چاكه و خیر رینمایی خه لکی بكات، ئه وا پاداشتی وهك پاداشتی ئه وه كه سه وایه كه چاكه و خیره كه دهكات)) مسلم ۳۸/۱۳.

ئافره تی موسلمان دووره له وه ی ته نها خیری بۆ خۆی بویت بۆ ئه وه ی له بهر چاوی خه لک خۆی ده رخت، وهك ئه وه ئافره ته خۆیستانه ی حه ز به خۆده رخستن ده كهن، به لام ئافره تی موسلمان كه رینمایی خه لک دهكات بۆ چاكه ده زانی پاداشته كه ی له لای خوا ی گه و ره جیگیره له ههر په وش و بارێكدا بیت، وه پاداشتی خوا ی گه و ره ش له لای ئافره تی موسلمان ی پارێزكار زۆر گه و ره تر و مه زنتره له ناوبانگ و خۆده رخستن، به مهش خیزان و كۆمه لگه گه شه دهكات، تاوه كوو له وه كه سه و به گویره ی ئه وه توانایانه ی خدا پیی به خشیوه هه لسی به ئه رکی خۆی.

چەندىن جار ئەم خورەشتى خۆيىستى و خۆدەرخستىنە كوشندەيە خېرى لە كۆمەلگە گرتۆتەوه“
چونكە چاكە بە دەستان حەزيانكردووە تەنها بە دەستى خۆيان چاكە بكەن و خەلكى تر لە برى
ئەوانەوه چاكە نەكەن، لەكاتىكا بارودۆخ رینگايان نادات بەم چاكەيە ھەلسن، بەم جۆرە خېرەكە
ھەر بە نىژراوى دەمىنيتتەوه، چاكەكارى و بەرژەوھەندىيەكە پەكى دەخرى، وە كۆمەلگەش بيبەش
دەبى لەو خېرەى لە مېشكى ھەندى كەسە و دەيشارىتتەوه و لىتى بى دەنگ دەبى تا بواى بە
ئەنجامگەياندىنى بۆ دەرەخسە، لەوانەشە ئەم دەرەفەتە ھەر نەيەتە پېش و، تەمەنیش كۆتايى پى
بىت، بەم جۆرە ئەو خېرە لە بەندى مېشكە تاريكەكان دەمىنيتتەوه. موسلمانانىش بە پىاو و
ئافرەتيانەوه ئەوانەى بە نيازى پاداشتى خواين دوورن لەم بەلايانە، ھەر دەرەفەتى خېرىك بىتە
پېش يەكسەر بە خەلكى پادەگەيەنن، پاداشتى خۆشيان دەست دەكەويت وەك ئەو كەسەى
خېرەكەى ئەنجامداوہ.

فيل و تەلەكە و ناپاكى ناكات

ئافرەتى موسلمانى راستگۆ كە ئاشنايەتى كردووہ لەگەل راستى، بۆتە يەكى لە ئاكارەكانى،
ھەرگىز فىل و تەلەكە و ناپاكى لەگەل خەلكى ناكات“ چونكە ئاكارى دەروون نزمەكانە،
پىچەوانەى راستگۆيىيە“ چونكە راستگۆيى دەبى دلسۆزى و دامەزراوى و ئەمەكدارى و دانايى و
دادپەرورەى لەگەلدا بىت، دوورە لە دوورويى و درۆ و فىل و تەلەكە و ناپاكى.

خۆرسكى ئافرەتى موسلمانى راستگۆ، كە تىراوبووہ لە پىنمايى ئىسلامى بىگەرد پادەكات و
بىزارە لەم ئاكارنە، لەم ئاكارە خراپانەدا نيشانەى دامالينى لە بە ئەندامبوونى لە ئىسلام دەبينى،
پىغەمبەر ﷺ دەفەرمووى: ((ھەركەسى لە دژمانا چەك ھەلگىرى لە ئىمە نىيە و، ھەركەسى
فىلمان لى بكات لە ئىمە نىيە)) مسلم ۱۸/۲.

لە گىراپانەويەكىترى موسلم ھاتووہ: پىغەمبەر ﷺ بە لای ھەندى خۆراكى كۆكراوہى سەريەك
تېپەپرى و دەستى خستە ناوى و لە پەنجەكانىيەو ھەستى بە تەراتى كرد، فەرمووى: ((ئەو چىيە
ئەى خاوەن خۆراك؟)) وتى: باران لى داوہ ئەى پىغەمبەرى خوا، فەرمووى: ((ئەى نەدەبووا لە
سەرەوہى خۆراكەكەى دابىنى تا خەلكى بىبينى ئەوہى فىل بكات لە ئىمە نىيە)) مسلم ۱۰۹/۲.

كۆمەلگەي مۇسلمان دامەزراۋە لەسەر پاكي ھەستى مەۋقايەتى و، لەسەر دىلسۆزى و ئامۇزگارى بۆ ھەموو مۇسلماننىڭ، ۋە بەجىگەياندنى بەلپن بەرامبەر ھەركەسنىڭ بىت، ۋە ئەگەر كەسنىكى ناپاك و تەلەكەباز ھەبوو، ئەوا دەبىتتە نامۇ و ناكەسە لەناو كۆمەلگە و تاكەكانى، پەناگىرە لە ئاكار و پەفتارە بەرز و جوانەكانيان.

ئىسلام فىل و تەلەكە و ناپاكي لە تاوانە گەورەكان ھەژماركردوۋە كە لە دونيادا خاۋەنەكەي ريسوا دەكات، لە پۆژى دوايىش پەروى پەش دەبىت، ئەۋەتا پىغەمبەر ﷺ رايگەياندوۋە: ((بۆ ھەر ناپاكيك و ستەمكارىك لە پۆژى دوايى ئالايەك ھەيە، دەۋترى: ئەمە ناپاكي و ستەمى فلانە كەسە)) متفق عليه.

ئەي لە شەرمەزاري و ريسوايى ناپاكان، ئەۋانەي وايانەدەزاني پۆژگار ناپاكيەكەياني پىچاۋەتەۋە، كەچى لە پۆژى دوايى لە سەرووي ھەموو خەلگەۋە ديار دەبن و بەيداخى ناپاكيەكەيان بە دەستيانەۋەيە.

ئىنجا ئەو جۆرانە لەو پۆژى دوايى زياتر سەرشۆپ و شەرمەزار دەبن، كاتى خۋاي گەورە بە خۋى دىتتە بەرامبەريان و لە دۇيان دەۋەستى، ۋەك ھاتوۋە لە فەرموۋەدى قودسى، خۋاي گەورە دەفەرموۋى: سى كەس خۇم لە دۇيان دەۋەستم لە پۆژى قىامەت: پياۋىك بە ناۋى مەن دەدات و پاشان ناپاكي دەكات، ۋە پياۋىك كەسنىكى ئازادى فرۇشتوۋە و نرەكەي خواردوۋە، ۋە پياۋىك كرىكارىكى بە كرى گرتوۋە و كارى بۆ تەۋاۋكردوۋە كەچى كرىكەي پىنەداۋە)) فتح البارى ۴/۴۱۷.

ئافرەتى مۇسلماننى راستگۇ دوردەكەۋىتەۋە لە ھەموو شىۋە و رۈالەتەكانى ئەم جۆرە خورەۋشتانە، كە ئىستاگەلى زۆرن لە جىھانى ئافرەتانى سەردەم، ۋە پارى نايىت بىچىتتە پىزى منافقان، پىغەمبەر ﷺ دەفەرموۋى: ((چۈر خورەۋشت لە ھەركەسى دابن دەبىتتە منافقىكى تەۋاۋ و پوخت، ۋە ئەۋەي يەك خورەۋشتى لەم چۈرە تىبابى ئەۋا خورەۋشتىكى لە نىفاق (دوۋوبى) ھەيە تا ۋازى لى دەھىنى: كاتى بە ئەمىن و دەست پاك دادەنرى ناپاكي دەكات، كاتى قسە بىكات

درۆ ده کات، وه کاتێ به لێن بدات نایاته سهر و ناپاکی ده کات، وه کاتێ نه یار بێ له گهل که سێک خراپه و ناراستی ده کات)) متفق علیه.

به لێنی ده بانه سهر

یه کێ له ئاکاره جوان و به رزه کانی ئافره تی موسلمان ی راستگۆ: به لێن بردنه سهره “ چونکه ئهم ئاکاره هاوده می راستگویییه و یه کیکه له به رههم و ئه نجامه کانی، خوره وشتیکی په سنده و به لگه یه له سهر به رزی ئهو ئافره ته ی خۆی پێ ده رازینیته وه، وه کۆمه کی ده کات بۆ سهر که وتن له ژیانیدا، به هۆیه وه خۆشه ویستی و پێزی خه لکی ده ست ده که ویت.

به لگه نه ویسته که به لێن بردنه سهر کایگه ری هه یه له سهر پواندنی خوره وشته جوان و ناوازه کانی کوپان کچان کاتێ ده بینن دایکانیان به م خوره وشته رازاونه ته وه، به هۆیه وه ده بنه نمونه و سهرمه شقیکی باش بۆیان.

به لێن بردنه سهر له لای ئافره تی موسلمان ته نها ئاکاریکی کۆمه لایه تی نییه، تاوه کوو له نیو هاو پریان و ده سته خوشکانی خۆی پێ ده رخا، به لکو به لێن بردنه سهر خوره وشتیکی په سه نی نیسلا مییه، له هه موو خوره وشته کانی تر زیاتر به لگه یه له سهر دروستی باوه ر و راستی نیسلا مه تی. له م باره وه خوای گه وه ده فره موو: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوفُوا بِالْعُقُودِ. وَاِتَا: ئه ی ئه وانه ی باوه رتان هێناوه ئه مه کدارین به رامبه ر به به لێنه کانتان و بیانبه نه سهر﴾ المائده: ۱.

هه روا ده فره موو: ﴿وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا. وَاِتَا: په یانه کانتان بیه نه سهر چونکه خوای گه وه لیپرسینه وه ده کات له گهل په یان هه لوه شینان﴾ الاسراء: ۳۴.

ئهمه فره مانیکی خوایی یه کالاکه ره وه یه بۆ به نده باوه رداره کانی به هه لته وه شانده وه ی به لێن و په یانه کانیا ن و هه روا بردنه سهری پێداویستی یه کانی ئهم به لێنه به کردار، که هه یج بواریک نییه بۆ خۆده رباز کردن لێ “ چونکه ناگونجی بۆ موسلمانان کاتێ به لێنیکیاندا خۆیانی لێ بدزنه وه، به لکو پێویسته به جوانترین شیوه بیبه نه سهر.

ئىسلام رقى دەيتتەمۇ لە بەدگۇيان و ئائەمەكان بەرامبەر بە بەلئىن و ئەوانەى (قەولى و بەلى)ىن بەبى ئەۋەى كىردارى ھەيىت يان بەلئىنەكەى بىاتەسەر، خودا دەفەرموۋى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ. كَبُرَ مَقْتًا أَنْ تُقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ. وَاتَا: ئەى ئەوانەى باۋەرستان ھىناۋە بۆچى ئەۋەى دەيلىن بە كىردار نايىسەلمىنن، لەلەى خۋاى گەۋرە گوناھىكى گەۋرەيە كە قىسە بىكەن و بە كىردار نەيسەلمىنن﴾ الصف: ۲، ۳.

خودا رازى نىيە بۆ بەندە باۋەردارەكانى چ پىياۋ چ ئافرەت دابەزىتە ئەۋ ئاستە نزمەى بەدگۇيى و بەلئىن نەبىردنە سەر و شىكاندننى پەيمان و پابەند نەبوون بە بەلئىنەكانيان“ چونكە ئەمە شىاۋى باۋەردار نىيە، پىنغەمبەر ﷺ دەفەرموۋى: ((نیشانەى دوۋروۋ سى خورپەۋىشتە: كاتى قىسە دەكەت درۆ دەكەت، ۋە كاتى بەلئىن بىدات نايىاتە سەر، ۋە كاتى بە دەست پاك دابىرى ناپاكى دەكەت)) متفق عليه. لە گىرپانەۋەيەكەترى مسلم ھاتوۋە: ((ئەگەرچى رۆژۋو بگىرى و نوپىز بىكات و بانگەشەى مۇسلمانەتى بىكات)) مسلم ۲/۴۸.

چاكى ئىسلامەتى ئافرەتى مۇسلمان تەنھا لە ئەنجامدانى پەرىستىشتەكان نىيە، بەلكو بە ئاۋىتەبوۋنى دەروۋىيەتى لەگەل ياسا و خورپەۋىشتە بەرز و بىنەما بلندەكانى ئىسلامىيەۋەيە، بەجۆرىك ھەرچى خودا پىي رازى نەبىت لىي رۋو نادەت، نە بەلئىن شىكاندن، نە فىل كىردن لە مامەلە، نە ناپاكى لە پەيمان و گىرى بەستە“ چونكە ئەمانە ھەمۋى پىچەۋانەى خورپەۋىشتى ئىسلام و مۇسلمانانە، تەنھا لە رەفتارى دوۋروۋاندا ھەيە.

دەى ئەۋ ئافرەتانەى درۆ لەگەل مىنالەكانيان دەكەن با ئەۋ پاستىيە بزانن، كاتى بەلئىن پى دەدەن و پاشان نايىبەنە سەر، بەھۆيەۋە تۆۋى درۆ و بەلئىن شىكاندن لە دەروۋىيان دەپوئىنن، ۋە با بىشانن بەم كىردارىيان دەچنە رىزى مىناقان، سزى مىناقانىش ۋەك زانراۋە ژىرى ژىرەۋەى ئاگرى دۆزەخە.

دووره پیریزه له دوورپوویی

نافره تی موسلمانې راستگو و ټیگه‌یشتو و راشکاو و پوونه له گوftar و بریاره‌کانې، دووره له دوورپوویی و پووپامایی و ستایشکردنی ناراست، چونکه ده‌زانی دوورپوویی یاساغه له ټاينه‌کې، وه شیاوی که سایه‌تی نافره تی موسلمانې راستگو نییه.

سه‌یری پیغه‌مبه‌ر ﷺ بکه کاتې به‌ره‌ی عامر هاتنه لای و ستایشیان کرد و وتیان: تو گه‌وره‌ی ټیمه‌ی، فرمووی: ((گه‌وره هر الله یه)) وتیان: له هه‌موومان پایه‌دارتری و، له هه‌موومان ده‌سته‌لدارتری و به تواناتری، فرمووی: ((ده‌ی نه‌و قسانه‌تان یا هه‌ندې له‌و قسانه‌تان بکه‌ن، به‌لام باشتر وایه نه‌بنه بریکاری شه‌یتان و له جیاتی نه‌و قسه بکه‌ن، من نامه‌وئ له‌و شوین و پله‌وپایه‌ی خودا دایناوم به‌رزترم بکه‌ن، من محمدی کورې عبدالله م، به‌نده و نیردراوی خوام))^(۱).

به‌م و تمیه پیغه‌مبه‌ر ﷺ رینگای له‌و که‌سانه برې که به‌سمر خه‌لکیدا هه‌لده‌لین و له‌کاتیکا هه‌ندیکیان شایه‌نی نه‌و جوړه ستایشه نین، وټپرای نه‌وه‌ی بینگومان پیغه‌مبه‌ر ﷺ گه‌وره‌ی پیغه‌مبه‌رانه و گه‌وره و باشتړینی موسلمانانه، به‌لام ده‌زانی کاتې ده‌روازه‌ی پیا‌ه‌ل‌نان کرایه‌وه سهرده‌کیشې بژ ترسناکی خزانه ناو نیفاق و دوورپوویی، که ناوه‌پوکی ټیسلامی بیگه‌رد و خاوین پی‌پزی رازی نییه، نه‌و راستیه‌ش نایگریته خوی که نه‌م ټاينه‌ی له‌سمر دامه‌زراوه، هه‌روا پیغه‌مبه‌ر ﷺ هاوه‌لانی قه‌ده‌غه ده‌کرد له پیا‌ه‌ل‌نان له‌و پووی مروژ، نه‌بادا سه‌ریکیشې بژ دوورپوویی و پیا‌ه‌ل‌نراویش دوچاری فیز و لووت به‌رزی و شاگه‌شکمی خوی بیت، بخاری و مسلم له‌و ابی به‌کره ده‌گیرنه‌وه: پیاوټک له‌لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ پوویه‌پوو ستایشی پیاوټکی‌تری کرد، پیغه‌مبه‌ر ﷺ فرمووی: ((تیاچیت! له‌و گه‌ردنی براکه‌تدا، له‌و گه‌ردنی براکه‌تدا، چه‌ندجار نه‌مه‌ی دویاره‌کرده‌وه)) پاشان فرمووی: ((نه‌گر هر ویستان ستایشی براکه‌تان بکه‌ن، با بلې: من وای ده‌بینم، خوداش خوی خاوه‌نیه‌تی و نه‌و ده‌زانی هه‌لیسه‌نگینې، وه من که‌س له‌سمر خوا چاک و پاک

^(۱) حیاة الصحابة: ۹۹/۳.

ناکەم، واتى دەگەم ئەو کابرايە فلانە شت و فیسارە شت بزانی)) فتح الباری ٤٧٦/١٠ و مسلم ١٢٦/١٨.

جا ئەگەر ناچاربووی کەسێک ستایش بکە، با ستایشەکەت راستگۆ بیست و بگۆنجی لە گەڵ راستی پیاھەلنراو، وە پێویستە مام ناوەندی بیست و زیادەرۆیی تیانەبیست، تەنھا بەمە کۆمەلگە لە دوورویی و پروپامایی و خۆھەلنان خاوتن دەبیستەو.

بخاری لە الادب المفرد لە رهجائەو لە میحجەن الاسلەمی ﷺ ھاتوو، پێغەمبەر ﷺ و میحجەن لە مزگەوت دەبن، پێغەمبەریش ﷺ پیاوێک دەبینی نوێژ دەکات و کپنوش دەبات و دەچەمیستەو، فەرمووی: ((ئەمە کێیە؟)) میحجەن دەستی کرد بە پێداھەلگوتنی، دەیوت: ئەو پێغەمبەری خوا، ئەو فلانە کەسە ئاوايە و ئاوايە، فەرمووی: ((زمانت بگەرە با نەیبسی و بەھۆیەو تیا بچیت!)) الادب المفرد ٤٣٣/١.

لە گێڕانەوێ احمد ھاتوو، ئەو پێغەمبەری خوا، ئەمە فلانە کەسە لە باشترین خەلکی مەدینە، یان وتی: لە ھەموو خەلکی زیاتر نوێژ دەکات، پێغەمبەریش ﷺ فەرمووی: ((با نەیبسی، نەبادا بەھۆیەو تیا بچیت، دووجار یان سێ جار ئەمە دووبارە کردو، پاشان فەرمووی: ((ئێوە نەتەوێھەکن خودا ئاسانکاری بۆتان ویستو)) احمد ٣٢/٥.

پێغەمبەر ﷺ بیستنی ستایش و پیاھەلنانی بە تیاچوون ناو بردو، بەھۆی بوونی شوینەواری خراب و قوولێ لەسەر دەروونی مەروفايەتی کە ھەز دەکات لە بیستنی ستایش، بەھۆیەو پیاھەلنراو سەری لێ دەشیو، لووت بەرز دەبیست، پرووی لە خەلکی وەر دەگێرێ، وە ئەگەر ئەم پیاھەلنانە لە لایەن دووروان و درۆزان و تەلە کە بازان دووبارە بووێھە بە پرووی - کە ئەمرو ئەو جۆرانە چەندە زۆرن لە دەورووبەری بەرپرسان و خاوەن دەسلالت و پۆستەکان - ئەوا دەبیستە شتیکی ئاسایی و باو لە لای و ویستی ئارەزووی دەروونی جێبەجێ دەکات، دواتر رقی لە بیستنی ئامۆژگاری و رەخنە دەبیستەو، وە بێجگە لە ستایش و پیاھەلنان و زیادەرۆیی و گولاپەرژین کردن ھیچێتر وەر ناگرێ و پێی رازی نابێت، ئنجا لە پاش ئەمەش سەیرینیە ھەق و راستی لە ناو بچیت، دادپەروەری بکوژریت، چاکە کاری زیندە بە چال بکری، کۆمەلگەش گەندەل بیست.

بۆيە پيغەمبەر ﷺ فەرمانى دەکرد بە ھاوئلانى كە خۆل بېرژىننە روخسارى ئەوانەى بەسەر خەلگىدا ھەلدەلەين، نەبادا لەناو كۆمەلگەى ئىسلامى ژمارەيان زۆر بىت، بەھۆيەو دەورويى بلاوبىتەو و بەلاكان ھەموو لايەك بگرىتەو.

لە نافع ﷺ و ھىترىش: پياويك بە ابن عمر ﷺ وتى: ئەى باشترينى خەلك، يان وتى: ئەى كورى باشترينى خەلك! ابن عمر وتى: نە من باشترينى خەلكم و نە كورى باشترينى خەلكم، بەلكو من بەندەيەكم لە بەندەكانى خوا، ئومىدەم بە ميھرى خوا ھەيە و لە سزاشى دەترسم، سويند بەخوا ئاوھە ھەميشە ستايشى پياو دەكەن پيى داھەلدەلەين تا لەناوى دەبن^(۱).

ھاوئلان باش تىگەيشتبون لە تىبىنيە وردەكەى پيغەمبەر ﷺ سەبارەت بە رينمايى كردنيان بۆ كاروكردەوكان و سەلامەتى بوون لە دوورويى، كەسانىك بە ابن عمر ﷺ يان وت: ئيمە دەچينە لاي دەسەلاتدارەكان، ئەو قسانەى لەبەردەميان دەيلەين پيچەوانەى ئەو قسانەيە كاتى لەلايان ديينە دەرەو، ابن عمر وتى: (ئيمە لە سەردەمى پيغەمبەر ﷺ ئەوھەمان بە نىفاق و دوورويى دادەنا) فتح البارى ۱۷۰/۱۳.

ئافرەتى موسلمانى راستگۆش ھيئەدى لە ئايەكەى فيرەووە تا پەناى بدات لە خزانە ناو دوورويى ترسناك كە زۆر لە ئافرەتانى ئەو سەردەمە دەخزينە ناوى، كە وا دەزانن سنورى زمان شيرينيان تينەپەراندووە، ئاشزانن ھەندى جار زمان شيرينى ياساغە و بەرەو قولايى نىفاق دەيانبات و ھەستيش ناكەن "چونكە بەھۆيەو لە دەرخستنى ھەق و راستى بى دەنگ دەبن، يان ستايشى كەسانىك دەكەن كە شايسەى ئەو پياھەلنەن.

خاوەنى ھەيا و شەرمە:

بىگومان يەكئى لە خۆرسكەكانى ئافرەت شەرمە، ئەو شەرمەم مەبەستە كە زاناکان پىناسەيان كردووە: برىتيە لە خورەوشتىكى بەرز و ھەميشە ھۆكارىكە بۆ وازھينان لە خراپە و دووركەوتنەو لە كەمتەرخەمى بەرامبەر خاوەن مافەكان، پيغەمبەرىش ﷺ نمونەى ھەرە بەرزى

(۱) حياة الصحابة ۱۰۳/۳.

شهرم و حەيابوو، ابو سعید الخدری ؓ وتی: (پێغه‌مبەر ﷺ زۆر بە شهرم و حەياتریوو لە کچی ناو کەژاو، ئەگەریش شتیکی پێ ناخۆش بووایە لە پوخساری دەمانزانی) متفق علیه.

ابن عمران بن حصین ؓ وتی: پێغه‌مبەری خوا ﷺ فەرموووی: ((شەرم هەموو کات بە خێر و چاکە دیت)) متفق علیه.

لە گێڕانەوهی مسلم هاتوووه: ((شەرم و حەیا سەرتاپای خێر و چاکەیه، یا فەرموووی: ((شەرم و حەیا هەر هەمووی خێر و چاکەیه)) مسلم ۷/۲.

ابو هريره ؓ وتی: پێغه‌مبەری خوا ﷺ فەرموووی: ((ئیمان حەفتا و هەندیک بەشە، یان شەست و هەندیک بەشە، باشتینی و تەبی لااله الا الله یە، و نزمترینی لابردنی ئازارە لەسەر پێگا، شەرم و حەیا بەشیکی لە ئیمان)) متفق علیه.

ئافرهتی موسڵمانی راستگۆی پارێزگار بە شهرم و حەیا و ڕەوشت جوان و هەست ناسکە، هیچ گۆفتار و کرداریکی لێ ڕوونادات خەلکی ئازاربات، یا گەورەییان بریندار بکات“ چونکە شهرم و حەیاکە کە ڕیشەیی داکوتاو لە ئاوگەلە شکۆدارەکەیی بەهۆی تێگەیشتنی لە شهرم و حەیا ی ئیسلامی پەنای دەدات لە هەرچی سەرپێچی شەری هەیە. بە دووری دەگریت لە هەر لاریک لە مامەڵەیی لەگەڵ خەلکی، ئەک تەنها لەبەر شهرم و حەیا، بەلکو لەبەر شەرمی خوا و لەبەرئەوهی نایەوێت ستمێک ئاوێتەیی باوەڕەکەیی بێت“ چونکە شهرم و حەیا بەشیکی لە باوەڕ، ئەمەش بەرزترین پلەیه ئافرهت پێی گەیشتبێت لە دەستگرتنی بە شهرم و حەیا، لێرەوه جیاوازی ئافرهتی موسڵمانی خاوەن شهرم و ئابرو بەدیاردەکەوێت لەگەڵ ئافرهتی ڕۆژئاوایی کە دامالراوە لە هەرچی پەردەیی شەرمە.

پاکیزه و جوامیڤره

یه کۆی لەو ڕەفتارانەیی ئافرهتی موسڵمانی پێ جیادەکرێتەوه: پاکیزەیی و جوامیڤرییه، کاتی دوچاری تەنگی وز هەژاری دەبێتەوه ئارام دەگرێ، و دەست دەگرێ بە پاکیزەیی و جوامیڤری، زیاتر هەول دەدات بۆ دەرپازبوون لەو نالەبارییەیی بە دەستیەوه دەنالیێت، وه هەرگیز بیر لە سوال و

داواکردن ناکاته وه“ چونکه ئیسلام رازی نییه ئافره تی موسلما ی راستگۆ خو ی بخته شه و جۆره هه لۆیستانه وه، شکۆداری یه بۆی شه گهر پاکیزه یی خو ی بیاریزی ت و بی نیاز بی ت و ئارام بگری ت، شه و کاته ش خودا کۆمه کی ده کات و چه سپاوی ده کات له سه ر ئارام گرتن و بی نیازی و پاکیزه یی، پیغه مبه ر ﷺ ده فهرمووی: ((هه رکه سی دایمی نی خو ی پاک را گری خودا پاک ی ده کاته وه، وه هه رکه سی بی نیازی بنوی نی له وه ی له لای خه لکه خودا ده وله مهن دی ده کات، وه هه رکه سی خو ی بگری خودا ئارام ی پی ده گری، وه ه یچ به خشی نیك شه وه نده ی ئارام گرتن خیر تر و فراوان تر نییه که درابی به که سیك)) متفق علیه.

ئافره تی موسلمان ی رۆشن بیر به رینمای ی ناینه که ی ده زانی که ئیسلام له مائی ده وله مهن دان مافی هه ژارانی دانا وه، به بی ه یچ چاوبه ره وژی ری و منه تیباریه ک ده توان ی وه ریبگری، له هه مان کاتدا ده یه ویت هه ژاران هه تا له و مافه ش بی نیاز بن، وه ده ریخست که ده ستی بالا چاکتره له ده ستی ژیره وه، وه له سه ر موسلمانان پیوسته چ پیاو چ ئافره ت ده ستی ژیره وه نه بن“ چونکه شه مه بۆیان شیاوتر و ریزدارتره، شه مه ش پالنه ریکه بۆ که م ده رامه تان تا زیاتر هه ولده ن و پالنه دهنه به خشین و سه ده قه و خیر و هه رواش پاراستنی رو و ئابرو و ریزداری مرو فی تیا یه، نه بادا رۆژیک دو چاری ئازار و نه زیه تیک ببه وه، بۆیه پیغه مبه ر ﷺ ده فهرمووی: ((ده ستی بالا خیرتره له ده ستی ژیره وه، ده ستی بالا شه و ده ستیه که ده به خشی، ده ستی ژیره وه ش شه و ده ستیه که وه ده گری و داوا ده کات)) مسلم ۱۲۴/۷.

تیکه ئی کاریک ناییت په یوه ندی به وه وه نه بی ت

ئافره تی موسلمان ی رۆشن بیر ژیر و زیره که، تیکه ئی کاریک ناییت په یوه ندی به و نه بی ت، چاونا پریتته ده ورو به ری بۆ شه وه ی له تاییه تمه ندی یه کانیان بکۆلێته وه، هه روا خو ی هه لئاقوریتته ناو کاریک په یوه ندی به که سانی تر هیه چ نزیک چ دوور، که له وانه یه به گونا ه و سه رزه نشت بشکیته وه سه ری. کاتی خو ی دوور ده گری له م خو په وشته و له به دگۆبی و قسه ی پر وپوچ، شه و ده ستی گرتو وه به خو په وشته ی په سه نی ناینه که ی که مرو فی به رزکردۆته وه له گو فتار و کرداری پر وپوچ و، به ها ره وشته کانی پی به خشیو وه، وه رینمای ی با شترین رینگا و شیوازی کرد له مامه له ی

كۆمەلگەۋە چارەسەر نايىت، بەلكو بە ئامۇژگارى جوان و پازاندنەۋەى گويپرايەلى بون بۆ خدا و، قىزەۋەن كوردنى سەرىپچى لە دەروونيان چارەسەر دەيىت، بەدەر لە ھەرچى برىندار كوردن و پروبە پروبوۋنەۋە و پروشكاندنېك“ چونكە بە گوشتارى شېرىن و ئامۇژگارى چاك و جوان لە كاتى چىپاندنى ھەق و راستىيەكان بە گويچكەكاندا كىلىلى دلەكان دەيىتەۋە و، دەروۋنەكان پام دەبن، ئەندامەكان ملكەچ دەبن، بۆيە خۋاي گەۋرە مۇسلمانانى قەدەغە كەردۋە لە سىخورى و شويىنكەۋتنى عەببى خەلك، كە دەفەرموۋى: ﴿وَلَا تَجَسَّوْا﴾. واتا: سىخورى مەككەن و شويىنى عەببى يەكتر مەككەن ﴿الحجرات: ۱۲﴾.

چونكە ئاشكرا كوردنى كەم و كورتى گوناھباران و، شويىنكەۋتنى عەببەكانيان و، سىخورىپ كوردن لەسەريان و، باسكەريان، تەنھا بە زيان بۆ ئەۋان ناگەرپتەۋە، بەلكو ئازارى ھەموو كۆمەلگە دەدات“ بۆيە خۋاي گەۋرە بەتۈندى ھەرەشە لەۋانە دەكەت كە ھەز دەكەن بى ئابروۋى لەناۋ كۆمەلگە بلاۋيىتەۋە“ چونكە ھەر كاتى خراپەكارى لەناۋ كۆمەلگە بلاۋبوۋيەۋە و باسكەردنى ئابروۋى خەلكى تيا زۆر بو، پروپاگەندە و گومانى تيا تەشەنە كەرد، مۇگەر دوچارى بەلاى لادان لە رىنگاي راست دەبن، گوناھكەردنىش كاريگەرى نايىت لەسەر دەروونيان و، پەيۋەندى براپەتە دەپچرى، دوژمنايەتى و رق و كىنە و گەندەلى لە نىۋ تەكەكان بەرپا دەيىت، بۆيە پىغەمبەر ﷺ دەفەرموۋى: ((ئەگەر بە شويىن عەببى مۇسلمانان بىكەۋىت خراپ و گەندەلىيان دەكەيت، يا خەرىكە خراپ و گەندەلىيان بىكەيت)) ابو داۋد ۳۷۵/۴.

ھەروا دەفەرموۋى: ((بەندەكانى خوا ئازار مەدەن، عەبىداريان مەككەن، شويىنى كەم و كورتىەكانيان مەككەن“ چونكە ھەر كەس شويىنى عەببى براى مۇسلمانى بىكەۋىت، خۇدا شويىن عەببى ئەۋ دەكەۋى و ئابروۋى دەبات ئەگەر لەناۋ مالى خۇشى يىت)) احمد ۲۷۹/۵.

پىغەمبەر ﷺ زۆر دلى دەئىشا بە دەست خاۋەن گومانى خراپ و زمان دىرئى لەسەر ئابرو و ناموسى خولك، دەروۋنى پاكى ھەلدەچۈۋ كاتى شتىكى لەم بابەتە پى دەگەيشتەۋە، ابن عباس ؓ ئەم ھەلچۈنەى پىغەمبەرمان ﷺ بۆ وينا دەكەت لەسەر ئەۋ جۆرە كەسانە، دەلى: ((پىغەمبەر ﷺ وتارىكى خويىندەۋە بە جۆرىك كچانى ناۋ كەژاۋەش گويىيىستى بون، فەرموۋى:

((ئەى ئەوانەى بە زمان باوەرپتان هیناوه و هیشتا نهچۆته ناخى دلتان، باوەرداران ئازار مهدهن و، شوین عهیب و ئابرویان مهککهون" چونکه ههرکهسێ شوین عهیب و ئابروی برای موسلمانى بکهویت، خودا شوینی عهیبی دهکهویت، وه ههرکهسێ خودا شوینی عهیبی بکهویت ئابروی دهبات، نهگهر لهناو مالى خوشى بیت)) الطبرانى (مجمع الزوائد ۹۴/۸).

دووهره له ریا (پروپامایى)

ئافرهتى موسلمانى تینگه‌یشتوو و دانا ناخزیتته ناو گۆماوى ریا و پروپامایى و له خۆبایى بوون و خۆهه‌لکێشان" چونکه شاره‌زایى بوونى له ئاینه‌کهى ده‌پاریزێ، وه له‌به‌رئه‌وه‌ى ده‌زانى کرۆکى ئهم ئاینه د‌ل‌سۆزیه‌ى بۆ خوا له کردار و گو‌فتار، وه ههر شوینه‌واریکى ریا هه‌بیت پاداشته‌کان پوچه‌ل ده‌که‌نه‌وه و کرده‌وه‌کان به‌فیڕۆ ده‌ده‌ن، ده‌بیتته‌ مایه‌ى شه‌رمه‌زاری و پ‌یسوایى بۆ خاوه‌نه‌که‌ى له‌ پ‌ۆژى د‌وایى" چونکه ئامانج له‌ دروستکردنى مر‌و‌ف و په‌رى ته‌نها په‌رستنه‌ بۆ خوا، خودا ده‌فه‌رمووی: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُون﴾ ب‌یشتر ر‌افه‌ کراوه.

ئهم په‌رستشه‌ به‌ته‌واوى له‌لایه‌ن خواوه‌ وه‌رناگیرئ نه‌گهر به‌ پاکى و پوختى بۆ خوا نه‌بیت، وه‌ک ده‌فه‌رمووی: ﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءً. واتا: فه‌رمانیان پ‌یکرا بوو ته‌نها الله ب‌په‌رست و هاوه‌لى بۆ ب‌پارنه‌ده‌ن به‌ د‌ل‌سۆزى ئاینه‌که‌ى پ‌یاده‌ بکه‌ن و مه‌یل و ئاره‌زوو نه‌که‌ن بۆ ئاین و ر‌ی‌بازى‌تر﴾ البینه: ۵.

هه‌رکاتیک کرده‌وه‌ى ئافره‌تى موسلمان له‌که‌دار بوو به‌ ریا و هه‌زى خۆده‌رخست و ناوبانگ، یان سوپاسکردن و پ‌یاهه‌ل‌گوتن، ئەوا کرده‌وه‌کان به‌ فیڕۆ ده‌چن، پاداشته‌که‌ى پوچه‌ل ده‌بیتته‌وه، خودا ده‌فه‌رمووی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَبْطُلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ. واتا: ئەى ئەوانەى باوەرپتان هیناوه خیر و به‌خشینه‌کانتان پوچه‌ل مه‌ککه‌نه‌وه به‌هۆى منه‌تکردن و ئازاردانى هه‌ژار، وه ئەو که‌سه‌ى بۆ ریا و پروپامایى مالى ده‌به‌خشئ و باوه‌ریشى به‌ خوا و به‌ پ‌ۆژى د‌وایى نییه‌ نمونه‌ى ئەوه وه‌ک به‌ردیکى لوس وایه هه‌ندئ خاکی له‌سه‌ره، کاتئ بارانى لئ ده‌دات ته‌نها به‌ردیکى ره‌ق ده‌می‌نیتته‌وه، هه‌رچى

کردوویانه به فیرو دهچیت و توانایان به سهر هیچ شتی کدا نییه، وه الله پرتیمایی کۆمه لی بی باوه ران ناکات ﴿البقره: ۲۶۴﴾.

دهبینین له کۆتایی ثایه ته که توندی هه پشه که ده گاته نهو رادهیهی نهو جوژانه شیایو پرتیمایی خوا نهبن و له ریزی بی باوه ران هه ژمارده کرین“ چونکه کاری نهوانه ته نهها خۆده رخستن بووه له بهر چاری خه لک به کرده وهی چاک، غه می ره زامه ندی خویان نه بووه، وه ک ده فهرمووی: ﴿يُرَاؤُنَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا﴾. واتا: له بهر چاری خه لک خۆ ده رده خه نه به کرده وهی چاکه، که چی زۆر که می یادی خوا ده که نه وه ﴿النساء: ۱۴۲﴾.

لیروه کرده وه کانیان به سهریان داده دریتته وه“ چونکه له گه ل خوا شتی تریان کردۆته هاریه ش، خوداش هه موو کرده وهیه کی به پوختی ته نهها بۆ خۆی ده ویت، ابو هریره ؓ ده لی: گویم له پیغه مبه ر ؓ ده فهرموو: ((خودا فهرموو یه تی: من له هه موو هاریه شیک بی نیازترم له شیرک و هاوه ل بۆ بریاردان، هه رکه سی کرده وه یه ک بکات و که سیکی ترم له گه ل بکاته هاریه ش، نهوا ده یسپیرمه هاریه شه که ی)) واتا: لیتی وهرناگرم.

ئافره تی موسلمانان روونا کبیر به ئاینه که ی وریایه له که وته نه ناو ریا له کرده وه چاکه کانی که زۆریک لهو ئافره تانه ی له چوارچیوه ی بازنه ی خیر و چاکه کار ده که ن تیی ده که من بی نه وهی هه ست بکه ن، که ده بینن هه ندی جار ده ست ده که ن به ئاماره کردن به کارو چالاکیه کان و ناوه ینان و باسکردنیان له بۆنه کان، لیروه ترازانی گه وره رووده دات، ابو هریره ؓ وتی: پیغه مبه ر ؓ فهرموو یه تی: ((یه که م که س له رۆژی قیامت دادگه ری له گه ل ده کریت پیاوی که شه هیدبووه و ده هیترئ، خودا به خششه کانی خۆی دینیتته وه یاد و نه می ش دانیان پیتا ده نی، خودا ده فهرمووی: ده ی چیت بهو به خششانه کرد؟ ده لی: له پیتاوت کوشتارم کرد و جه نگام تا شه هیدبووم، خودا ده فهرمووی: درۆت کرد، به لام جه نگاهی تا بلین پیاویکی ئازا و نه به رده! ده ی نه وه ش وترا، پاشان فهرمانی بۆ ده رده چی و له سهر روو فریتی ده دهنه ناو دۆزه خ. وه پیاویکی ش فیری زانیاری بووه و خه لکی ش فیڕ کردووه، وه قورئانی ش خویندووه، ده هیترئ، خودا به خششه کانی خۆی دینیتته وه یاد و نه می ش دانیان پیتا ده نی، خودا ده فهرمووی: ده ی چیت بهو به خششانه کرد؟ ده لی: فییری

زانباری و زانست بووم و خه لکیشم فیژکردوو و له پیناوی تۆش قورئام خویندوو، خودا ده فرمووی: درۆت کرد، به لام فیژی زانست و زانباری بویت تا بلین: زانابه، قورئانت خویند تا بلین: قورئان خویند! دهی نه وهش وترا، پاشان فرمانی بۆ ده رده چی و له سهر پوو فرپی ده دهنه ناو دۆزهخ. وه پیاویک خودا مائی زۆری پیداه، له هه موو جوژه کانی مالّ خودا پیی داوه، ده هیئری، خودا به خششه کانی خۆی دینیتته وه یاد و نه میش دانیان پیدا دهنی، خودا ده فرمووی: دهی چیتکرد بهو به خششانه؟ ده لی: ههر جیگا و کاریک تۆ پیّت خۆشبوو پیّت که به خشین و خیبری تیابکریّت، من لهو جیگا و کاره به خشیموه له پیناوی تۆ، خودا ده فرمووی: درۆت کرد، به لام نه وهت کرد تا بلین: ده ستبلاو سه خی و خیژکره! دهی نه مهش وترا، پاشان فرمانی بۆ ده رده چی و له سهر پوو فرپی ده دهنه ناو دۆزهخ)) مسلم ۵۱/۱۳.

هه روا پیغه مبه ر ﷺ ده فرمووی: ((هه رکه سی کرده وهی ناشکرا بکات بۆ خه لکی بۆ ریا مسۆگهر خوی گه و ره ئاپرووی ده بات له رۆژی قیامت، وه ههر که سی کارو کرده وهی ده رخت تا له لایان پله و پایهی به رزیّت مسۆگهر خوی گه و ره په نهانیه کانی له به رچاوی هه موو دروستکراوان ده رده خات و په رده یان له سهر لاده بات)) متفق علیه.

له به رپاره کانی دادپه روه ره

زۆر جار قه ده ر ئافره تی موسلمان ده خاته هه لۆیستیک داوای لیبکری پای خۆی یا به رپاریک بدات، لیژه وه باوه پی موسلمان و تیگه یشتن و پارێزکاریه که ی ده رده که وی. جا ئافره تی موسلمانێ تیگه یشتوو دادپه روه رانه به رپاره دات، سته م ناکات، لایه نگیری ناکات، پالئاداته ئاره زوو، وی پای دژواری بارودۆخ چونکه ده زانی دادپه روه ری و دوورکه و تنه وه له سته م کرۆکی ئاین و ناخه که یه تی، وه ک خودا ده فرمووی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ. وَاتَّقُوا اللَّهَ عَسَىٰ تَتَّقُونَ﴾ خودا فه رمانتان پیده کات به گێژانه وهی سپاره ده کان بۆ لای خاوه نه کانیان وه نه گهر دادتان کرد له نێوانی خه لکی به یه کسانێ و دادپه روه رانه داد بکه ن ﴿النساء: ۵۸.

ئەو دادپەرورەرییەى بىرى ئافرەتى موسلمان تىيگەيشتووه لە ئاينهەكى دادپەرورەرىيەكى بوخت و ورده، دۆستايەتى و رق هاوسەنگيەكى لار ناکاتەوه، برادەرايەتى و خزمایەتى و نزیکایەتى کار لە بىگەردىيەكى ناکات، خودا دەفەرمووی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاَنُ قَوْمٍ عَلَى أَنْ لَا تَعْدِلُوا اعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ. واتا: ئەى ئەوانەى باوەرپتان هیناوه بۆ خوا وەستاو و ئامادەبن و گەواھیدەرى دادپەرورەرانە بن، وە رق و کینەى نێوان دوو ھۆز و کۆمەڵ ناچارتان نەکات لەسەر ئەوێ دادپەرورە نەبن، دادپەرورە بن“ چونکە دادپەرورەرى لە پارێزکاری نزیکترە، دەى خۆپارێز بن و لە خوا بترسن، بەراستی اللە شارەزا و زاناى بە کردەوہکانتان ﴿المائدہ: ۸.

ھەروا دەفەرمووی: ﴿وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَى. واتا: ئەگەر قسەتان کرد دادپەرورەرانە بن ئەگەرچى بەرامبەر خزم و نزیکانیش بێت ﴿الانعام: ۱۵۲.

ئەوہتا پیغەمبەر ﷺ نمونەى ھەرە بەرزى هینایەوہ لە دادپەرورەرى کاتى أسامە کوپى زەید ھاتە لای و بۆ ئافرەتییکی مەخزومیە کە دزی کردبوو تەکای لەلای کرد تا دەستى نەبڕیتەوہ، پیغەمبەر ﷺ یش سووریو لەسەر بپینى دەستى و بە زەیدی فەرموو: ((تکا دەکەى لە یەکى لە سنورەکانى خودا؟ سویند بە خوا ئەگەر فاتیمەى کچی محمد دزی بکردایە دەستیم دەبپرى)) متفق علیہ.

ئەمە ئەو دادپەرورەرییە گشتى و پەھایەى کە پیادە دەکرى لەسەر گەورە و بچوک، پاشا و ژێردەست، موسلمان و ناموسلمان، هیچ کەسێک لە سزای رزگارى نابێت، ئەمەش ئەو جیاوازییە لە نێوان دادپەرورەرى کۆمەڵگەى ئیسلامى و کۆمەڵگەکانى تر.

میژوو وەستانى ئەمیری باوەرپداران (علی بن أبى تالیب ﷺ) مان بۆ دەگیریتەوہ لەبەردەم دادوەر (قازى شورەیح) لەتەک جولەکەکەى نەیارى کە قەلغانەکەى پیشەوا عەلى دزی بوو، قازى بۆ چەسپاندنى دادپەرورەرى پێز و گەورەیی ئەمیری باوەرپدارن قەدەغەى نەکرد لە داواکردنى بەلگە لەسەر دزینی قەلغانەکە، کاتى ئەمیری باوەرپداران بەلگەى دەست نەکەوت، قازى بپیری بۆ

بەرژەوهندى جوله كەدا لە دژى ئەمىرى باوەرداران! مێژووى ئىسلامىش پەرە لەو جۆرە نمونە و
هەوالانە كە بەلگەن لەسەر سەرۆكەتەى حق و دادپەرۆرى لە كۆمەلگەى ئىسلامى.

لەم پروانگەىيەو ئەفرەتى موسلمان پابەندە بە پێنمايى ئاينەكەى و دادپەرۆر دەبێ لە گفتار و
كردارەكانى، ئەم خۆرەوشتە زياتر دەچەسپێ كاتى حق و راستى ديارين بى لە كەلتورىدا،
دادپەرۆرى پەسەن بى لە ئۆمەتەكەيدا، لارپوونەو لە دادپەرۆرى و راستى ياساغە لە شەرىعەت
و دەستورەكەى.

ستەم ناكات

بە پادەى سووربوونى ئەفرەتى موسلمانى پارێزكار لەسەر دادپەرۆرى لە گفتار و كردارىدا،
پەنادەگرێ لە ستەمكارى لە گفتار و كردارى "چونكە پێغەمبەر ﷺ دەفەرمووی: ((خۆتان
پارێزن لە ستەم" چونكە ستەم تارىكايىيە لە رۆژى قىامەت)) مسلم ۱۶/۱۳۴.

خودا بە تەواوى ستەمى ياساگر دوو، هېچ بوارىكى جێنەهێشتوو بە ئىجتىهاد و تەئوئل،
خودا لەو فەرموودە قودسىيە دەفەرمووی: ((ئەى بەندەكانم: من ستەم لەسەر خودى خۆم
ياساگر دوو، وە لە نێوانى ئێوەشم ياساگر دوو، كەوابوو ستەم لە يەكتر مەكەن)) مسلم
۱۶/۱۳۲.

جا ئەگەر خودا بەو گەرەبى و دەسلەتە پەهاىيەى هەيەتى ستەمى لەسەر خۆى ياساگر دى،
ئایا دەگونجى بۆ بەندەى كەم و كورتى لاواز بکەوێتە تاوانى ستەمكردن لە براى مەژووى خۆى؟
پێغەمبەر ﷺ دەفەرمووی: ((موسلمان براى موسلمانە، ستەمى لێناكات، پششى تێناكات و
بىئۆمىدى ناکات، هەرکەسێ لە پێويستى براکەى دايت خودا لە پيوستى ئەودا دەييت، وە
هەرکەسێ ناخۆشەك لەسەر موسلمانێك لادەت، خودا ناخۆشەك لە ناخۆشەكانى رۆژى
قىامەتى لەسەر لادەت، وە هەر کەسێ موسلمانێك پۆشتە بکات و عەيبى پێوشت، خودا لە
رۆژى قىامەت پۆشتەى دەکات و عەيبى دەپوشت)) فتح البارى ۵/۹۷.

دەبینین پیغەمبەر ﷺ تەنھا ستمەکردنی لەسەر مرۆڤی موسڵمان یاساغ نەکردوو، پشت تێکردنیشی لەسەر یاساگرکردوو "چونکە لە پشت تێکردنی موسڵمان بۆ براکە ی ستمیەکى گەورە ھەیە، لە بەرامبەر دا جێبەجێکردنی پێویستی براکە ی و لا دانى غەم لەسەری و داپۆشینى عەبیەکانى لە لا خۆشەویستکردوو، وەك بلیى ئاماژە بەو دەکات کە دواکەوتن لەو بەها ڕەوشتیانە ستم و کەمتەرخەمییە و بێ دادییە لە ئاست ئەو براپەتیییە کە موسڵمان و براکە ی بەیەکەو دەبەستیتێتەو.

ئەمانە ھەمووی واتای پیادەکردنی دادپەرورەییە لەسەر ھەموو مرۆڤێک، وە دوورکەوتنەویە لە ستم لە بەرامبەر ھەر مرۆڤێک بێ، ھەرچەند ناموسڵمانیش بێ، خوا دەفەرموێ: ﴿لَا يَنْهَاهُكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾. واتا: خودا قەدەغەتان ناکات لە ئاست ئەوانە ی لە ناینتانەو لە دژتان ناجەنگن و لە مال و ولاتتان و دەدەرتان نائین لەو ی چاکەکار و دادپەرور بن لە گەلیان، بەراستی خوا دادپەرورەنای خۆش دەوێت ﴿الممتحنه: ۸﴾.

دادپەرورە لە بەرامبەر ئەو ی خۆشی ناوێت:

ھەندێ جار بەیەکەو ژیان لەسەر ئافەرەتی موسڵمان ژیانێک دەسەپێ لە گەڵ کەسانێک کە خۆشی ناوین، وەك کۆبونەو ی ئەم لە گەڵ ژنی شوبرا یا براژن یا دس، کە لەوانە یە دۆستایەتی لە نێوانیاندا نەبێت، یا دلی بۆ ناییتەو، ئەمەش کاریکی باو لە زۆر لە مائەکان، کە سیش ناتوانن نكۆلی لی بکات، وەك پیغەمبەر ﷺ روونیکردۆتەو کەوا گیانەکان وەکوو پۆلی بالندە وان، ئەوانە ی ئاشنای یەکتر بوون خۆشەویستی و دۆستایەتی لە نێوانیان پەیدادەبێت، وە ئەوانەشی ئاشنان جیاوازی و ناکۆکی دەکەوێتە نێوانیان. جا دەبێ ئافەرەتی موسڵمان لەو حالەتەدا چۆن بێت؟ ئایا لە رەفتار و ھەلۆیست و کاردانەویدا سلبی دەبێت؟ یان میھرەبان و گونجاو و خورەوشت بەرز و دادپەرور دەبێت ھەتا لە گەڵ ئەو ی خۆشیشی ناوێت؟ بەلکو دادپەرور و خورەوشت شیرین دەبێ، ئەو ڕقە ی لە دلیەتی دەری ناکات بەرامبەری، وە ھیچ ھەلۆیست و رەفتار و کاردانەو یەکی لی ڕوونادات کە ئاماژە بە ھەستی ساردی ناو دلی بکات، بەلکو بە شیوہیەك خۆی دەردەخات کە

رق و كينه‌ی ناو دلی دهرنه‌كه‌ویت، بۆیه پرووی خوش ده‌بیٚت له‌گه‌لی و به‌سۆز ده‌بیٚت، به‌نهرم و نیانی له‌گه‌لی ده‌په‌یقی، أبی الدرداء رضی اللہ عنہ وتی: ((ئیمه به‌ پرووی هه‌ندئ كه‌س پیده‌كه‌نین، له‌كاتیكا دله‌كانان نه‌فره‌تیا ن لی ده‌کردن)) فتح الباری ۵۲۷/۱.

عورو‌ی كوری زوبه‌یر وتی: خاتوو عائشه پیی راگه‌یا ندووه: پیاویك ده‌ستوری وه‌رگرت تا بیٚته لای پیغه‌مبهر ﷺ، پیغه‌مبهر ﷺ فهرمووی: ((پینگای پی بده‌ن، كورپکی نه‌گه‌تی بنه‌ماله‌كه‌یه‌تی، یا براهه‌کی نه‌گه‌تی هۆزه‌كه‌یه‌تی)) كاتئ هاته‌ ژووره‌وه به‌نهرمی قسه‌ی له‌گه‌لكرد، خاتوو عائشه ده‌لی: وتم: نه‌ی پیغه‌مبهری خوا، سه‌ره‌تا چیت وت، پاشانیش به‌نهرم و نیانی قسه‌ت له‌گه‌لكرد! فهرمووی: ((نا‌ی عائشه: خراپترین پله‌وپایه‌ی كه‌سیك لای خوا نه‌وه‌ی خه‌لكی له‌بهر به‌دگویی خویانی لی بیاریژن یا جئی بیٚتن)) فتح الباری ۵۲۸/۱.

چونكه‌ به‌ته‌نگه‌وه‌ هاتنی خه‌لك و هه‌لكردن له‌گه‌لیان و به‌زه‌یی پیداهاتنیا ن له‌ خو‌ره‌وشتی باوه‌رداران‌ه، وه‌نهرم و نیانی و گو‌فتاری شیرین به‌رامبهر خه‌لك له‌ گرن‌گترین هۆكاره‌كانی به‌یه‌كه‌وه ژیا ن و دۆستایه‌تی و نزیک‌بو‌نه‌وه‌یه كه‌ ئیسلام له‌سه‌ری هانی داوین، مو‌سلمانانی پاسپاردووه تا پابه‌ندبن پیی.

نه‌و ئافره‌ته‌ مو‌سلمان‌ه‌ی ئیسلام دا‌یر‌شته‌وه‌ ناكه‌و‌یت‌ه‌ دوا‌ی سۆزیه‌وه‌ له‌ خو‌ش‌ویست‌ی‌ان ر‌قبو‌نه‌وه‌، به‌لكو‌ میا‌ن‌ره‌و و با‌به‌تیانه‌ و دا‌د‌په‌روه‌رانه‌ و راسته‌قی‌نانه‌ ده‌بیٚت له‌ هه‌لو‌یست و برپاره‌كانی به‌رامبهر نه‌وه‌ی خو‌شی ناو‌یت له‌ ئافره‌تان، له‌ هه‌موو نه‌مانه‌ بیرو‌ه‌و‌ش و ئاین و جوام‌یر‌یه‌كه‌ی و خو‌ره‌و‌شته‌كه‌ی ده‌كات‌ه‌ دا‌د‌وهر، بۆیه‌ گه‌وا‌هی نا‌دات نه‌كه‌ر حه‌ق و راستی نه‌بیٚت، برپا‌ری‌ن‌كیش نا‌دات نه‌گه‌ر به‌یه‌كسانی نه‌بیٚت، وه‌ را دهر‌نا‌بر‌ئ نه‌گه‌ر دا‌نا‌یا‌نه‌ نه‌بیٚت، له‌ هه‌موو نه‌مانه‌دا دا‌ی‌كا‌نی باوه‌رداران سه‌رمه‌شقیه‌تی كه‌ نه‌وان له‌ لووت‌كه‌ی دا‌نا‌یی و دا‌د‌په‌روه‌ری و پا‌ری‌ز‌كا‌ری بوون له‌ برپاردان له‌سه‌ر یه‌ك‌تری، خاتوو عائشه نه‌یك‌ترین خ‌ی‌زانه‌كانی پیغه‌مبهر ﷺ بوو له‌ دلی، زه‌ینه‌ب كچی جه‌ش له‌مه‌دا مل‌م‌لا‌نیی له‌گه‌لدا ده‌کرد“ بۆیه‌ زۆر ئاسایی بوو نه‌گه‌ر غیره له‌ نیوانیا‌ندا هه‌بیٚت، كه‌چی نه‌م غیره‌یه‌ قه‌ده‌غی نه‌ده‌کردن له‌ گه‌وا‌هی دان به‌ حه‌ق، جا سه‌یره‌كه‌ چۆن باس و نه‌دگاری یه‌ك‌تر ده‌كه‌ن: له‌ ص‌ح‌یح‌ مو‌س‌لم‌ ها‌ت‌وو‌وه‌، خاتوو عائشه سه‌باره‌ت به‌ زه‌ینه‌ب

دهلئى: زهينەب مەملانئىيى لە گەلدا دەکردم لە پلەوپايەم لە لای پيغەمبەر ﷺ، وە ھەرگيز ئافرەتيكەم نەبينيوو ە باشترىي لە تايين لە زهينەب، يا پاريزكارترىي، راستگوترىي و زياتر پەيوەندى خزمایەتى بگەيەنئى، زۆرتر خيّر و بەخشين بکات، وە زۆرتر ەولبەدات و خۆى مانەدووبکات لەو بەخشينەى دەيدات تا لە خودا نزىكى بکاتەو، تەنھا ئەو نەبئ پەفتارى توند بوو، زوو توپە دەبوو، بەلام زوو سارد دەبوو ەو. مسلم ۲۰۶/۱۵

ھەروا لە صحيح بوخارى ھاتوو ە، خاتوو عائشە لە بارەى بوختانەکەى بۆى ەلەبەسترا بوو پاشان خودا بئى تاوانیەکەى دەرخست، ئاماژە بە گەواھيدانى زهينەب دەکات بۆى: ((پيغەمبەر ﷺ لە زهينەب کچى جەحش لە بارەى منەو دەپرسئ، فەرموویەتى: ئەى زهينەب، چى لئى دەزانى؟ چى دەبينى؟ زهينەب بيش دەلئى: ئەى پيغەمبەرەى خوا گوئ و چاوم دەپاريزم، سوئند بەخوا بيچگە لە خيّر ھيچى ترم لئى نەزانيوو)) پاشان خاتوو عائشە وتى: ((لەکاتىکا زهينەب مەملانئىيى لە گەل دەکردم لەسەر پلەوپايەى لە لای پيغەمبەر، بەلام خودا بەھۆى لە خوا ترسانەکەى پاراستى)) فتح البارى ۴۵۵/۸.

وە ئەو ەى سەيرى پەرتوو کەکانى (سیر و طبقات) بکات، چەندین گوتەى داىکانى باو ەرداران دەبينئى کە جۆرەھا ستایشى تيدايە لە ھەويو ە بۆ ھەويئ لەوانە: لە أم سەلەمە سەبارەت بە زهينەب دەگيرنەو: ((زهينەب لە لای پيغەمبەر ﷺ جىگای ريز و خوشەويستى بوو، وە پيغەمبەر ﷺ زۆر باسى دەکرد، زهينەب ئافرەتيكى چاک بوو، زۆر بەرپۆزوو دەبوو و شەونويژى دەکرد، بە دەستى خۆى شتى دروست دەکرد، پاشان ھەمووى دەبەخشی بۆ ھەزاران))، ھەروا لە عائشەو سەبارەت بە زهينەب دەگيرمەو ە لەو کاتەى ھەوالئى مردنيان پيدا: ((ئەو ئافرەتەى زۆر ستایش و سوپاس دەکرا کۆچى دوايى کرد، خواپەرست بوو، پەناگەى ھەتيوان و بيو ەژنان بوو))^(۱). وە خاتوو عائشە لە بارەى مەيمونە دەلئى: ((سوئند بەخوا ميمونە کۆچى دوايى کرد... بەلام سوئند بەخوا لە ھەموومان پاريزکارتر بوو لە ھەمووشمان زياتر پەيوەندى خزمایەتى بە جىگەياند))^(۲). ئەمە

(۱) السط الثمين: ۱۱۰، والإستيعاب ۱/۴، ۱۸۵، والإصابة ۸/۹۳.

(۲) الإصابة: ۸/۱۹۲.

په فتاری دایکانی باوه‌ردار بوو له‌گه‌ل هه‌ویکانیان، له‌مه‌وه بو‌مان دهرده‌که‌وئ که‌چهنده په‌فتار و خوړه‌وشت به‌رز بوون له‌گه‌ل خه‌لکانی‌ترو ته‌مانه به‌هؤی ژیان‌نامه‌ی نمونه‌بیان به‌رنامه‌یه‌کی به‌یه‌که‌وه ژیانی شک‌ودار داده‌پژن بو‌ ئافره‌تانی موسلمان به‌هؤی فراوانی ئاسوی عه‌قل و ه‌وشه‌وه هه‌رچی رق و کینه هه‌یه ده‌میژئ، وه سنوری‌ک داده‌نئ بو‌ غیره ته‌گه‌ر هه‌بوو به‌هؤی دانایی و چاکه‌کاری و ره‌وشتی به‌رز، به‌م جوړه ئافره‌تی موسلمان داده‌په‌روه ده‌بئ به‌رامبه‌ر نه‌و ئافره‌ته‌ی خو‌شی ناو‌یت، هه‌ر کی‌یه‌ک بئ و پله‌وپایه‌ی هه‌رچی بی‌ت، داده‌په‌روه ده‌بی‌ت له‌ بریاردانی له‌سه‌ری، سه‌نگین و په‌وشت شیرینه له‌ هه‌لس و که‌وتی له‌گه‌لی.

به‌ په‌ژاره‌ی که‌س شاد ناب‌یت

ئافره‌تی موسلمانی راستگو و پار‌یزکار که‌ رازاوه‌ته‌وه به‌ ئاکاره جوانه‌کانی ئاینه‌که‌ی، به‌ په‌ژاره‌ی که‌س دل‌خ‌وش ناب‌یت“ چونکه‌ ته‌مه خوړه‌وشتی‌کی نرم و نازارده‌ر و بریندارکه‌ره ناب‌ی له‌ ئافره‌تی پار‌یزکار دابی، پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمو‌وئ: ((شادبوونت بو‌ په‌ژاره‌ی براکه‌ت ده‌رمه‌خه، نه‌بادا خودا په‌حم به‌و بکات و تو‌ گرفتار بکات)) الترمذی ۶۶۲/۴.

ئافره‌تی موسلمان که‌ ئیسلام پال‌فته‌ی کردووه له‌ ده‌روونیدا شو‌ین‌یک ناب‌یته‌وه بو‌ ته‌م خوړه‌وشته‌و به‌ل‌کو به‌زه‌یی د‌یته‌وه به‌وانه‌ی دو‌چاری به‌لا ده‌بن و نزای خ‌یریان بو‌ ده‌کات، په‌له ده‌کات له‌ سوو‌کردنی به‌لا‌که له‌سه‌ریان، به‌ ئازاریان بازار ده‌چیژئ، ته‌م شادبوونه به‌ په‌ژاره‌ی خه‌ل‌ک ته‌نها له‌ ده‌روونی تاریک و توند و په‌ق و به‌رد دهرده‌که‌وئ، نه‌و ده‌روونه‌ی داری‌ژراوه له‌سه‌ر پیلان‌گی‌ژان و تو‌له‌سه‌ندنه‌وه و کینه و هه‌زی بینینی شک‌ستی و ئازاری خه‌ل‌ک. ئافره‌تی موسلمان له‌م خوړه‌وشته دووره و په‌ناگیره.

به‌ دووره له‌ گومانی خراب

یه‌کئ له‌ خوړه‌وشته‌کانی ئافره‌تی موسلمانی راستگو ته‌وه‌یه به‌بئ به‌ل‌که گومانی خراب به‌ که‌س ناب‌ات، خودا ده‌فه‌رمو‌وئ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ.

واتا: ئەى ئەوانەى باوەرپتان هیناوه دوورکەونەوه لە زۆربەى گومان، بەراستی هەندى لە گومان گوناھ و تاوانە ﴿الحجرات: ۱۲﴾.

چونکە دەزانى گومانی خراپ بردن دەتخاتە گوناھەوه، بەتایبەتى ئەگەر لە هزر و هەستیدا قسە و خەيالى زۆر بکات، پاشان دەييينى خەلک تاوانبار دەکات بە عەيب و تاوان، لەکاتىکا ئەوان لىي بى تاوانن، ئەو بەدگومانييه لە ئىسلام ياساغکراوه “بۆيە پيغەمبەر ﷺ دەفەرمووى: ((خۆتان پياريزن لە گومانی خراپ، چونکە بەدگومانی درۆتيرينى گوفتارە)) متفق عليه.

ئنجە ئافەرەتى موسلمانى راستگۆ و پاريزکار لە قسەکردندا بەدواى راستيدا دەگەرێ، هيج قسەيهک بە زارى دانايەت شوينەواری درۆى پتوھ ديار بيت، جا چۆن دەکەويته گوناھى بەدگومانی کە درۆتيرينى گوفتارە؟!

بەم ھۆشداريەوه پيغەمبەر ﷺ موسلمانان ئاراستە دەکات بەوھى تەنھا پوکارى کردار لە خەلک وەرگرن، وە دوورکەونەوه لە گومان و قسە و باسى ئەنديشە “چونکە لە ئاکارى موسلمان نييه پەنھانى خەلک ئاشکرا بکات و بکەويته باسى تايبەتمەنييهکانيان و ئابرويان” چونکە پەنھانييهکان خودا پيى دەزانى و ئاشکراى دەکات و ليپرسينەوھى لەسەر دەکړى لەلایەن خواو، بەلام مەرۆف تەنھا پوکارى کردار سەير دەکات و دەيکاتە پتوهر.

عبدالرزاق لە عبدالله بن عتبە بن مسعود ؓ دەگيژيترەوه، وتى: گويم لە عمر بن الخطاب ؓ دەيوت: ((خەلکانىک ھەبوون لە سەردەمى پيغەمبەر ﷺ بەھۆى سروشەوھ دەناسران و پياريان لەسەر دەدرا، بەلام وا سروش نەماو، بەلکو ئيستا بەھۆى پوکارەوھ دەتانناسين و پيارتان لەسەر دەدەين، جا ھەرکەسێ خيّر و چاکەمان بۆ دەربري ئەوا لىي دلتيا دەبين و لە خۆمانى نزىک دەکەينەوھ، وە کارمان بە پەنھانى و نەيتنى ناو دلى نييه، خودا لەسەر شاراوھکانى ليپرسينەوھى لەگەڵ دەکات، وە ھەر کەسێ شەر و خراپەمان بۆ دەربري لىي دلتيا نابين و باوەريشى پى ناکەين، ھەرچەندە بلى: من نيازىم خراپ نييه))^(۱).

^(۱) حیاة الصحابة ۸۵/۲

لیره وه ئافره تی موسلمان ی پۆشنبیر به ئاینه که ی، که پابه نده به هوکاره کانی پارێزکاری و کرده وه ی چاک، هه موو کات خۆی ده پارێزی له هه ر وشه یه که به ده می دادیت که ئازاری خوشکه موسلمان ه که ی بدات چ له نزیك چ له دور، خودا ده فهرمووی: ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾. واتا: له به ره ی شتیك گه واه ی مه ده و قسه مه که که که زانیاریت له سه ری نییه، به راستی له قیامه ت له به ره ی گو ی و چاو و دل له خاوه نه که ی ده پرسر یته وه ﴿الاسراء: ۳۶﴾.

بۆیه ئافره تی موسلمان له لای ئه وه نه هیه ی خودا ده وه ستی و به زانیارییه وه نه بی ت قسه ناکات، به دلنیا ییه وه ش نه بی ت به یار نادات چونکه خودا ده فهرمووی: ﴿مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ﴾. واتا: هه ر وشه یه که بی ته سه ر زاری مرؤف ئیلا فریشته یه که ی چاودیر و ئاماده ده ی نو سی ت ﴿ق: ۱۸﴾.

ئافره تی موسلمان ی بیدار به های به ره رسیاریه تی ئه وه وشه یه ده زانی که له ده می ده رده چی، ده زانی پیغه مبه ر ﷺ فهرمو یه تی: ((پیاو هه یه قسه یه که ده کات بۆ په زامه ندی خوا، ناشزانی ئه وه قسه یه لای خوا هی نه ده به رز و گه وره یه، خودا به هو یه وه په زامه ندی خۆی بۆ ده نو سی تا ئه وه رۆژه ی پیی ده گات، پیاویش هه یه قسه یه که ده کات خودا پیی نا رازی یه، ناشزانی هی نه ده خراپ و دژوا ره، خودا به هو یه وه تو ره یی خۆی له سه ر ده نو سی تا رۆژی زیندوو یو نه وه))^(۱).

ئافره تی موسلمان ی پارێزکاری ژیر زور گرنگی نادات به زۆریه ی ئه وه قسه و باس و گومان و ئه فسانانه ی له کۆر و دانیشه نه کان ده و تر ی، به تاییه تی له کۆری ئافره تانی ده ست به تال و ساده، وه رینگه به خۆی نادات ئه وه جو ره قسانه له زمانیدا هه لگر یت و، پاشان شتیکی لی بگی ر یته وه به بوونی به لگه و دلنیا یی، پیغه مبه ر ﷺ ده فهرمووی: ((ئه وه نه ده به سه بۆ ئه وه ی مرؤف به درۆزن هه ژمار بکری که هه رچی بی سی بیگی ر یته وه)) مسلم ۷۳/۱.

^(۱) حدیث صحیح رواه مالک فی الموطأ ۹۸۵/۲ کتاب الکلام: باب ما یؤمر به من التحفظ فی الکلام.

زمانی دهگری له غهییته (باسکردنی پاشمله) و قسه هیئان و بردن (دوو زمانی)

ئافرهتی موسلمانان پوښنیر به ناشکرا و به پنهانی له خدا دترسې، سوره لهسهر شهوهی غهییته و دوو زمانی نهی بهسهر زاریدا که خودای توره بکات و بیخاته ریزی غهییته تکارانهو، وهک دهفرمووی: ﴿وَلَا يَغْتَبِ بَعْضُكُم بَعْضًا أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَحِيمٌ﴾. واتا: هندیکتان غهییته هندیکتان مهککهن ئایا کهستان پیی خوشه گوشتی براکهی به مردویی بخوات، بیگومان پیتان خوش نییه، دهی له خوا بترسن، بهراستی الله تهویه گیرا دهکات و میهره بانه ﴿الحجرات: ۱۲﴾.

ههروا گوئیستی شهو فرموودهیه دهیته: ((موسلمانان راسته قینه شهویه که موسلمانان له زمان و له دهستی پاریزراو بن)) مسلم ۱۲/۵. و ههست دهکات غهییته تکران گوناهایکه ناشی بو کهسی باوهردار، وه ههکهسی راهاتبی لهسهر غهییته تکران له کوپ و دانیشتنهکاندا شهوا له ئافرهته چاکهکان ههژمار ناکریت.

خاتوو عائشه وتی: به پیغه مبهه ﷺ وت: تو هه ره صهیهته بهسه، ئافرهتیکی واو وایه... ههندی له رایهکان دهلین: مه بهستی شهوه بوو بالای کورته - پیغه مبهه ﷺ فرمووی: ((قسهیهکت کرد نه گهر تییکه لی ئاوی ده ریا بکردرایه بوگه نی دهکرد)) ابو داود ۳۷۱/۴.

ههروا ئافرهتی موسلمان له ریگهی فرموودهی پیغه مبهه ﷺ دهزانن گوناھی وا ههیه له غهیه تیش ترسناکتره، شهویش بوختانکردنه، وهک دهفرمووی: ((خوتان دوورخه نهوه له گوگاهه ویرانکارهکان، وتیان: شهی پیغه مبهه ری خوا، چین شهو گوناها نه؟ فرمووی: هاو بهشی دانان بو خوا، جادوگه ری، کوشتنی که سیك خودا هه رامي کردوه مه گهر به حهق بی، خواردنی مالی ههتیو، خواردنی سوو، پاکردن له پوژی غهزا و تییکوشان، ههله بهستی درو و بوختان به ئافرهتانی داوین پاک و بی ناگا و باوهردار)) متفق علیه.

ئافرهتی موسلمان کاتس گوئیستی شهو پیتنماییه بهرزه دهیته هه رگیز ناکه ویتته ناو غهیه تکران به هه ره شیویه که بیته، ههروا پیگهش نادات له کوپ و دانیشتنی شهودا کهس غهیهته بکات، بهلکو غهیهته له لا کرا ههلوئیستی بهم شیویه دهیته که پیغه مبهه ﷺ.

دهفەرمووئ: ((هەركەسى بەرگري كرد له براكەى كاتى غەيبەتى دەكرا ئەوا حەقە لەسەر خوا لە ناگر ئازادى بكات)) احمد ۶/۶۱.

هەروا ئافەرەتى موسلمان زمانى لە دووزمانىش دەپارێزیت و، دەزانى ترسناكى دووزمانى لەسەر بلاوبوونەوى خراپە و گەندەلى لە كۆمەلگە چەندە زۆرە و، چۆن زەبیری پەيوەندى دۆستایەتى و خۆشەویستى لە نێوان تاكەكان دەپچرێنى، وەك پێغەمبەر ﷺ دەفەرمووئ: ((باشترین بەندەكانى خوا ئەوانەن كاتى دەیانابینی خوات دەخەنەوێ یاد و یادى خوا دەكەن، وە خراپترین بەندەكانى خوا ئەوانەن بۆ دووزمانى دین و دەچن، ئەوانەى نێوانى دۆستان و خۆشەویستان تێك دەدەن و، هەولێدەن دەردەسەرى توشى ئەوانە بکەن كە خۆیان پاراستوو)) احمد ۴/۲۲۷.

ئەوێندەش بەسە بۆ ئافەرەتى دووزمان كە هەرگیز ناچیتە بەهەشت، وەك پێغەمبەر ﷺ دەفەرمووئ: ((ناچیتە بەهەشت ئەوێ دووزمانى بكات)) متفق علیه.

وێ ئەوێ زیاتر مایەى نێگەرانی و ترسە لە ئاكامەكانى دووزمانى ئەوێهە كە بوخارى و مسلم و هیتیش لە ابن عباس ؓ دەگێرنەوێ وێ: ((پێغەمبەر ﷺ بە لای دوو گۆردا تێپەرى، فەرمووئ: ئەو دووانە وا سزا و ئەشكەنجە دەدرێن، وە لەسەر شتیك ئەشكەنجە دەدرێن كە خەلكى بە گوناھى گەورەى نازانێ. یەكەمیان بۆ دووزمانى دەهات و دەچوو، ئەوێتریان خۆى لە پاشاھى میز خاوین نەدەكردەوێ، وێ: ئنجا داواى لقە دارخورمائیكى سەوز و تەپى كرد و كەردیە دولەت، پاشان لقیكى لەسەر ئەو گۆرە و، ئەوێتیش لەسەر گۆرەكەى تر چاند، پاشان فەرمووئ: ئومێد دەكەم خۆدا سزاكەیان لەسەر سوك بكات تا بە سەوزى بمێننەوێ)) متفق علیه.

خۆى دوورده گرى له جنىو و گوفتارى پيس

ئافەرەتى موسلمان كە ئیسلام پالڤتەى كردووە هەرگیز جنىو و قسەى پيس بەسەر زمانیدا نایەت“ چونكە دەزانى رێنماییه كانی ئیسلام زۆر بەتوندى قەدەغەى ئەو جۆرە خۆرەوشتانە دەكات، ابن مسعود ؓ وێ: پێغەمبەر ﷺ فەرمووئ: ((جنىودان بە موسلمان سستم و لە پى دەچوونە، وە كوشتار كەردنیش لە دژى بى باوەپىیه)) متفق علیه.

ههروا دهفهرمووی: ((خودا هه‌رچی زمان پیس و خراپه کاره خۆشی ناوێت)) احمد والطبرانی (مجمع الزوائد ۸/۶۴).

وه دهفهرمووی: ((خودا رقی ده‌بیته‌وه له که‌سی جنیوده‌ر و زمان پیس)) الطبرانی (مجمع الزوائد ۸/۶۴).

ئه‌مانه چهند ئاکارگه‌لیکن ناشی بۆ ئافره‌تی موسلمان که باوه‌ر تیکه‌لی دلی بوبی و شه‌وئی رێنمایی خوایی له رێنمایی ئیسلام هه‌لمژیبی، وه یاسا و رێساکانی ئیسلام زمان و هه‌ستی پالته‌کردبی "بۆیه زۆر دووره له شه‌ره قسه و جینۆ، بیگومان له‌و ئاکاره جوانانه پیغه‌مبه‌ر ﷺ سه‌رمه‌شقیه‌تی، ئه‌نه‌س ﷺ وتی: ((پیغه‌مبه‌ر ﷺ جنیوده‌ر و زمان پیس و نه‌فه‌تکار نه‌بووه، له کاتی سه‌رزه‌نشیتیدا ده‌یفه‌رموو: چی‌یه‌تی؟ ئاو‌ه‌ها نیوچه‌وانی خۆلاوی بووه)) فتح الباری ۱۰/۴۵۲.

ته‌نانه‌ت پیغه‌مبه‌ر ﷺ زمانی پاراستوه له نه‌فه‌ت کردنو به پیغه‌مبه‌ر ﷺ وترا: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا، نزا بکه له هاوبه‌ش بریارده‌ران، فه‌رموو: ((من نه‌نێردراوم نه‌فه‌ت بکه‌م، به‌لکو بۆ په‌حه‌مت و به‌زه‌یی نێردراوم)) مسلم ۱۶/۱۵۰.

هه‌روا ده‌فهرمووی: ((ته‌ری ده‌زانن نه‌دار و مایه‌پوچ (المفلس) کی‌یه؟ وتیان: نه‌دار و مایه‌پوچ له‌لای ئیمه نه‌وانه‌ن دره‌م و که‌ل و په‌لیان نییه، فه‌رموو: نه‌دار و مایه‌پوچ ئۆمه‌تی من له پۆژی قیامه‌ت ئه‌وه‌یه که خاوه‌نی نوێژ و زه‌کاتیشه، به‌لام دیت جینۆی به‌وه داوه بوختانی به‌و کردوه، مالتی ئه‌وی خواردوه، خوینی ئه‌وه‌ی پژانده‌وه، له‌ فلانی داوه، جا له چاکه‌کانی هه‌لده‌گیرئ و ده‌درئ به خاوه‌ن مافه‌کان، کاتی چاکه‌ی نه‌ما و مافی خه‌لکیشی له‌سه‌ر مابوو، ئه‌وا له خراپه‌ی خاوه‌ن مافه‌کان هه‌لده‌گیرئ و ده‌خریته سه‌ر خراپه‌ی ئه‌و و پاشان فری ده‌دریته ناو ناگر)) مسلم ۱۶/۱۳۵.

بیگومان ده‌بی ئه‌و جو‌ره قسه‌ پرپوچ و ململانی و جینودانه له ژیا‌نی ئافره‌تی موسلمانێ راستگو نه‌مینێ که دامه‌زراوه له‌سه‌ر خو‌ره‌وشت به‌رز و په‌روه‌رده و ریزگرته‌نی هه‌ستی مرو‌فایه‌تی، به‌رز و پله‌ی کۆمه‌لایه‌تی له هه‌لس و که‌وت و گو‌فتار.

گالته به کهس نکات

کهسایه‌تی نافرته‌تی موسلمان که هزی خۆ به‌که‌م زانی‌نی تیار‌واوه، دووره له لوت به‌ری و خۆ به‌زل زانین، نابێ گالته به کهس بکات“ چونکه خودا ده‌فرمووی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَر قَوْمٌ مِّن قَوْمٍ عَسَىٰ أَن يَكُونُوا خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِّن نِّسَاءٍ عَسَىٰ أَن يَكُنَّ خَيْرًا مِّنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوا أَنفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِالْأَلْقَابِ بِئْسَ الْأَسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ وَمَن لَّمْ يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ. واتا: ئەو ئه‌وانه‌ی باوه‌رتان هه‌تاوه با هه‌یج کۆمه‌ل و هۆزێک ئه‌وه‌ی تر به‌که‌م نه‌زانێ و گالته‌ی پێ نه‌کات چونکه له‌وانه‌یه له‌لای خوا له‌وان چاک‌ترین، وه با هه‌یج ئافره‌تی‌کیش ئه‌وه‌ی تر به‌که‌م نه‌زانێ و گالته‌ی پێ نه‌کات چونکه له‌وانه‌یه له‌لای خوا له‌وان چاک‌ترین، هه‌روا عه‌یب له‌یه‌کتر مه‌بیننه‌وه و به‌ناویانگی خراپ بانگی یه‌که‌تر مه‌که‌ن، چونکه ئه‌وانه‌ی ئه‌و گونا‌هانه له‌پاش ئه‌وه‌ی باوه‌ریان هه‌تاوه ده‌چه‌ ریزی فاسقان و سنور به‌زێنان، وه هه‌رکه‌سی ته‌وبه‌ نه‌کات ئه‌وا ده‌چێته‌ ریزی سته‌مکارانه‌وه ﴿الحجرات: ۱۱.

هه‌روا پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فرمووی: ((ئه‌وه‌نده به‌سه‌ بۆ خراپه‌کاری مرۆڤ که‌ رقی له‌ باری موسلمانێ بێته‌وه و به‌که‌م سه‌یری بکات)) مسلم ۱۶/۱۲۱.

نهرم و به‌زه‌یی‌یه به‌رامبه‌ر خه‌لك:

له‌ سروشتی نافرته‌تی موسلمان ئه‌وه‌یه نهرم و به‌زه‌یی و به‌سۆز و په‌فتار شیرین بێ“ چونکه ئه‌مه زیاتر ده‌گونجێ له‌گه‌ڵ نافرته‌ و پێکهاته‌که‌ی، له‌م پ‌وانگه‌یه‌وه ئافره‌تان ناویان نراوه (په‌گه‌زی نهرم و ناسک) (الجنس اللطيف).

ئه‌و ئافره‌ته‌ موسلمانیه‌ی تیار‌وبوه له‌ پێنمایی ئاینه‌ بێگه‌رده‌که‌ی زیاتر نهرم و به‌زه‌یی‌یه به‌ ئافره‌تانی ده‌ورو به‌ری، زیاتر ناسک و په‌فتار شیرینه‌ له‌ هه‌ل‌کردن له‌گه‌ڵیان“ چونکه خودا له‌ به‌نده‌کانی ئاکاری نهرم و نیانی و به‌زه‌یی و دانایی خۆش ده‌وێت، وای‌کردوه ئه‌وانه‌ی خۆده‌پازیننه‌وه به‌م ئاکارانه‌ زیاتر له‌ دل و ده‌روون نزیک بن و خۆشه‌ویست بن، خودا ده‌فرمووی: ﴿وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ.

وَمَا يُلْقَاهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقَاهَا إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ. واتا: هرگیز چاکه و خراپه یه کسان نین، که وابوو خراپه به چاکه لایده، ئەو کاته له گەڵ ئەو که سهی دوژمنایه تیتان ههیه و نه یارن وهکو پالپشت و دۆستیکی نزیک و گیانی به گیانی لێدیت، ئەم پله و پایه یهش تهنها ئارامگران دهیگهنی وه هه ورا تهنها خاوهنی بهخت و بهشی مهزن دهیگاتی ﴿فصلت: ۳۴، ۳۵.

با ئافرهتی موسلمان بزانی بهزهیی و نهرم و نیانی یه کیچکه له ئاکاره کانی خوای گه و ره و حهز دهکات له هه موو کاریکی بهنده کانی شیدا هه بیته، پیغه مبهه ﴿ده فهرمووی: ((خودا بهزهیی و نهرم و نیانه، حهزیش له نهرم و نیانی و بهزهیی دهکات له هه موو کاروباریکدا)) متفق علیه.

هه ورا ده فهرمووی: ((خودا نهرم و نیانی و بهزهیی یه و حهزی لهم ئاکاره یه، وه ئەو پاداشتهی له سهه نهرم و نیانی دهیدات زیاتره له وهی له سهه توند و تیژی دهیدات، وه زیاتره له هه رچی کرده یه یه کیتر هه یه)) مسلم ۱۶/۱۶.

وه ده فهرمووی: ((نهرم و نیانی له هه ر شتیکی دابیته به هادار و جوانی دهکات، وه له هه ر شتیکی هه لبگیری بێ نرخ و ناشیرینی دهکات)) مسلم ۱۶/۱۶.

له هه موو کاتیکیدا پیغه مبهه ﴿به کرده وه موسلمانانی فیری نهرم و نیانی ده کرد هه رچهنده هه لویسته که زۆر کاریگه ر بیته و تو په یی بو روژی نی. ابو هریره ؓ وتی: ((ده شتشی نیکی هه لسا و له مزگه وت میزی کرد، خه لکی په لاماریان دا، پیغه مبهه ﴿ده فهرمووی: ((وازی لی بیسن و دۆلکه یه ک ناو بهر ژیننه سهه میزه که ی، ئیوه نیژدراون بۆ ئاسانکاری، نه نیژدراون بۆ گرانکاری)) فتح الباری ۱/۳۲۳.

به نهرم و نیانی و بهزهیی و لیبوردهیی ده رگای دلان ده بیته وه کاتی بۆ حهق بانگیان بکهن، نه ک به توند و تیژی و تو په یی، پیغه مبهه ﴿ده فهرمووی: ((مژده ده ر بن و خه لکی دوور مه که وه یه نه وه له تاین، ئاسانکار بن و گرانکار مه بن)) متفق علیه.

چونکه مرو فیه کان به سهروشتی خو یان به توند و تیژی و شکی و تو په یی دوور ده که ونه وه، وه زیاتر له گەڵ ئەوانه ی نهرم و نیان و خوو شیرینن ده گو ئیجین و ده سازین، خوا ده فهرمووی: ﴿وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا

غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ. وَاَتَا: ئەى محمد ئەگەر تۆ توند و وشك و دل رەق بویتایە ئەوانەى دەورووبەرت لیت دوور دەکەوتنەوه ﴿ال عمران: ۱۵۹﴾.

ئەمە گوتهیه کی هه‌میشه زیندووه، ده‌ستوریکی دامه‌زراو و چه‌سپاوه، بۆ هه‌موو ئافره‌تیه‌که خه‌ریکی بانگه‌واز کردنه بۆ رینگای راست، که پێویسته له‌سه‌ری بزانی به‌جوانی به‌چیته ناو دلان، وه له‌پێناویدا هه‌موو رینگاکان و شێوازه‌کانی نهرم و نیانی به‌زه‌یی و دانایی به‌گریته‌به‌ر، هه‌رچه‌نده له‌لایه‌ن ئەوانه‌ی بانگیان ده‌کات دوچارى ر‌ه‌تکرده‌وه و پرووگرژی و پشت لیکردن بیت‌هوه “چونکه‌گوفتاری شیرین و نهرم و خۆش مسۆگه‌ر له‌ناو دل و ده‌روون ر‌ه‌چکه‌ی خۆی ده‌گریت، وه مسۆگه‌ر کاریگه‌ری خۆی ده‌بیت” بۆیه کاتی‌خودا پێغه‌مبه‌ر موسی ؑ و هاروون ؑ ی ناردە لای فیرعه‌ون، پێی فەرمووون: ﴿اِذْهَبَا اِلٰی فِرْعَوْنَ اِنَّهُ طَغٰی. فَقَوْلَا لَهٗ قَوْلًا لَّيِّنًا لَّعَلَّهٗ يَتَذَكَّرُ اَوْ يَخْشٰی. وَاَتَا: پرۆته لای فیرعه‌ون چونکه‌ سنوری به‌زاندووه و سته‌می کردووه، به‌ نهرم و نیانی له‌گه‌ڵی بدوین و به‌ ئومیدی ئەوه‌ی بیرکاته‌وه و بترسی ﴿طه: ۴۳، ۴۴﴾.

جریر بن عبدالله ؑ وتی: پێغه‌مبه‌ر ؑ فەرمووویه‌تی: ((هه‌رکه‌سی له‌ نهرم و نیانی و به‌زه‌یی بیه‌ش بکری، ئەوا له‌ هه‌موو خیرێک بیه‌شکراوه)) مسلم ۱۶/۱۴۵.

خاتوو عائشه ده‌لی: پێغه‌مبه‌ر ؑ پێی فەرموووه: ((ئەى عائشه ده‌ستگره به‌ نهرم و نیانی و به‌زه‌یی چونکه‌ ئەگەر خودا خیری بویت بۆ مالێک رینگای نهرم و نیانی و به‌زه‌ییان نیشاندەدات)) احمد ۶/۱۰۴.

له‌ گێڕانه‌وه‌یه‌کی‌تر: ((ئەگەر خودا خیری بۆ دانیشتوانی مالێک بویت نهرم و نیانی و به‌زه‌ییان ده‌خاته‌ناو)) احمد ۶/۱۰۴.

جابر ؑ وتی: پێغه‌مبه‌ر ؑ فەرمووویه‌تی: ((ئەگەر خودا خیری بۆ گه‌لیک بویت نهرم و نیانی و به‌زه‌ییان ده‌خاته‌ناو)) البزار (مجمع الزوائد ۸/۱۸).

پیغهمبەر ﷺ دهفهرمووی: ((تایا ههروالی ئهوانهتان بدهمیی که له ئاگر ههرام دهکرین، یان ئاگریان لهسهر ههرام دهکرئ؟ ئاگر یاساغ و ههرامکراوه لهسهر ههموو نزیکیکی سانا و نههرم نیان و گونجاو و لهبار)) الترمذی ۶۵۴/۴.

رینمایی پیغهمبهرایهتی زیاتر مرۆڤ بهرزدهکاتهوه لهو کاتهی نههرم و نیانی له دلی دهروونی و داوای لیدهکات ههتا لهگهڵ ئاژهلێش نههرم و نیان بیئت، دهفهرمووی: ((خودا چاکهکاری لهسهر ههموو شتیکی نوسیوو، جا ئهگهر شتیکتان کوشت با به چاکهکاری بیئت، وه ئهگهر ئاژهلێکتان سهبربری با به چاکهکاری بیئت، با ههریهکهتان چهۆکهی باش تیژکات، ئاژهلهکهش پالخان)) مسلم ۱۰۶/۱۳.

چونکه بهزهیی هاتنهوه به ئاژهلی سهبرپراو بهلگهیه لهسهر نههرم و نیانی دهروونی کهسهکه و میهر و سۆزی بهرامبهر ههموو گیانلهبهریک، وه ههرکهسی ئهم واتایانهی له دلی چهسپا بهرامبهر ههئس و کهوتی لهگهڵ گیانداران، ئهوا بهرامبهر به مرۆڤ زیاتر نههرم و نیان و بهسۆز دهبیئت.

میهرهبانه

ئافرهتی موسلمان میهرهبانه، کانیای میهرهبانی و سۆز له دله گهورهکهی و دهروونه پاکهکهی ههڵدهقوولی: چونکه دهزانئ میهری ئهو بۆ دهرووبهر مایهی پژانی میهری خوایه له ئاسمان، پیغهمبەر ﷺ دهفهرمووی: ((میهرهبان به بهرامبهر خهڵکی زهوی، میهرهبان دهبیئ لهگهڵت خودای ئاسمان)) الطبرانی (مجمع الزوائد ۱۸۷/۸).

وه ((ههرکهسی بهزهیی نهیهتهوه به خهڵکی، خوا بهزهیی پیدانایهتهوه)) الطبرانی (مجمع الزوائد ۱۸۷/۸).

ههروا: ((رهحمهت و بهزهیی دهروناکیشرئ تهنها له بهدبهخت و چارهپهشیک نهبی)) البخاری فی الادب المفرد ۴۶۶/۱.

میهر و بهزهیی له دهروونی ئافرهتی موسلمان تهنها بهرامبهر به خاوخیزان و منالهکانی و نزیک و خزمانی نییه، بهلکو ههموو خهڵکی دهگریتهوه: چونکه پیغهمبەر ﷺ دهفهرمووی:

((باوه‌ری راسته‌قینه ناهینن تا ره‌حم به یه‌کتر نه‌کهن، وتیان: ئە‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا، هه‌موومان به ره‌حمین، فهرمووی: مه‌به‌ستم ئە‌و میهر و به‌زه‌یی‌یه نییه به‌رام‌به‌ر دۆسته‌کەت هه‌ته، به‌لکو میهره‌بانی به‌رام‌به‌ر خه‌لک، که میهره‌بان‌یی‌یه‌کی گشت‌یی‌یه)) الطبرانی (مجمع الزوائد ۸/ ۱۸۶)

ئە‌وه ئە‌و ره‌حه گشتی و ته‌واوه‌یه که ئیسلام سه‌رچاوه‌که‌ی له‌ دئی موسلمانان ته‌قاندۆ‌ته‌وه و، کردویه‌تی‌یه یه‌کی‌ک له‌ ئاکاره جیا‌که‌ره‌وه‌کانی، تاوه‌کوو کۆمه‌لگه به‌ پیاو و ئافره‌تی، ده‌وله‌مه‌ند و هه‌ژاری، سه‌رجه‌م تاکه‌کانی ببیته کۆمه‌لگه‌یه‌کی ته‌واوی پر له‌ میهر و به‌زه‌یی، که برایه‌تی و دۆستایه‌تی و میهر و سۆز له‌ که‌ش و هه‌واکه‌ی بلاویته‌وه.

پی‌غه‌مبه‌ریش ﷺ غونه‌یه‌کی بی‌وینه‌ بوو له‌ میهری‌کی پوخت، وه‌ک مسلم و بوخاری له‌ ئە‌نه‌س ﷺ ده‌گێ‌رنه‌وه، فهرموویه‌تی: ((من ده‌چمه ناو نوێ‌و، نیازم وایه نوێ‌وه‌که درێ‌ژ‌یکه‌مه‌وه، گویم له‌ گریان‌ی مندالیک ده‌بی‌ت، نوێ‌وه‌که کورت ده‌که‌مه‌وه)) چونکه ده‌زانم دایک گریان‌ی منداله‌که‌ی چه‌نده له‌ لا سه‌خته)) متفق علیه.

هه‌روا چه‌ند ده‌شتنشینیک هاتنه‌ لای پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ، یه‌کی‌کیان وتی: ئە‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا، ئی‌وه مناله‌کانتان ماچ ده‌کهن؟ سویند به‌خوا ئیمه‌ ماچیان ناکه‌ین. پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ فهرمووی: ((جا چیم به‌ ده‌سته ئە‌گه‌ر خودا ره‌حم و میهری له‌ دئی تۆ ده‌رکیشا بی‌؟؟)).

رۆ‌ژیکیان پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ حسن بن علی ﷺ ماچکرد، ئە‌قره‌ع بن حابس التیمی له‌ لای بوو، ئە‌قره‌ع وتی: من ده‌ کو‌رم هه‌نه تا ئیستا یه‌کی‌کیانم ماچ نه‌کردوه، پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ سه‌یری‌کرد و پاشان فهرمووی: ((هه‌رکه‌سی ره‌حم نه‌کات ره‌حمی بی‌ناکری)) متفق علیه.

جاری‌کیان عمر ﷺ ویستی پیاوی‌ک بکاته کاربه‌ده‌ستی موسلمانان، گوئی لیّ بوو ئە‌و پیاوه قسه‌ی ئە‌قره‌ع بن حابسی دوباره‌ده‌کرده‌وه، به‌وه‌ی ئە‌و مناله‌کانی ماچ ناکات “بۆ‌یه عمر ﷺ په‌شیمان بوویه‌وه له‌سه‌ر کاردانانی، وتی: ئە‌گه‌ر دلت به‌زه‌یی و ره‌حمی بۆ منالی خۆت لیّ نه‌دات، چۆن له‌گه‌ڵ خه‌لکی به‌ ره‌حم ده‌بی؟ سویند به‌خوا هه‌رگیز ناتکه‌مه‌ کاربه‌ده‌ست، پاشان ئە‌و نوسراوه‌ی درپاند که ئاماده‌یکردبوو بۆ له‌سه‌ر کاردانانی.

مسلم و بخاری له ابو هريره ؓ ده گيرنهوه: پيغه مبهري ؓ فەرمووويەتی: ((پياويك له ريگايەك دەرويشت زۆر تينووی بوو، بيريکی ئاوی بينی، چووہ ناوی و ئاوی خواردەوہ، پاشان ھاتەدەر بينی سەگيک له برسانا زمانی دەرکيشاوہ و له تاوانا خاک و خۆلي شيدار دەخوات، پياوہ کە وتی: ئەم سەگە ھيئدەي من تينووہ، چووہ ناو بيرە کە و پيلاوہ کەي پرکرد له ئاو، پاشان بەدەمی گرتی تا سەرکەوت و دای بە سەگە کە، خوداش له بری ئەم کارە سوپاسی کرد و ليی خوۆش بوو))، ئنجا ھاوہلان وتیان: بۆچی بەھۆی ئاژەلانی شەوہ پاداشت دەدرينەوہ؟ فەرموووی: لە بری چاکەکردن لەگەڵ ھەر گيانلەبەريک پاداشت دەدرينەوہ)) متفق عليه.

جاريکیان پيغه مبهري ؓ له شويئيک دابەزی، بلبليکی سوور بە شپزەیی لەسەر سەری پيرۆزی ھەئيشت، وەك بليی ھانای بۆ ھيئاوہ و سکاڵای ستمی پياويکی لەلا دەکات کە ھيلکەي لی بردووہ، بۆيە پيغه مبهري ؓ فەرموووی: ((کۆ ئەوہی خەفەتبار کردووہ و، ھيلکە کەي بردووہ؟ پياويک وتی: ئەي پيغه مبهري خوا، من ھيلکە کەييم بردووہ، فەرموووی: ((بۆی بگەپينەوہ وەکوو بەزەیی و پەھمیک بە ھالی)) البخاری في الادب المفرد ٤٧٢/١.

پيغه مبهري ؓ بەم رينمايە ويستی ھەستی قوول و فراوان و گشتگيري پەحم و بەزەیی بچيني دلي مومسلمانان، تا ھەرچی باوەردارە بە سروشت و خۆرسک ببيتە مروفيکی خاوەن ميھر و بەزەیی تەنانەت بەرامبەر ئاژەلانيش، وە ھەر کاتێ مروف دليکی ميھرەبانی ھەبوو ھەتا بۆ ئاژەل، ئەوا ناشی دلي رەق بيت بەرامبەر بە برای مروفي.

لە صحيحی مسلم ھاتووہ، ابو هريره ؓ وتی: پيغه مبهري ؓ فەرموووی: ((سەگيک لە دەورووبەري بيريکی ئاو دەسوپايەوہ، تينویتی زۆری بۆ ھيئابوو، خەريکبوو لە تينوانا بمري، لەو کاتە يە کۆی لە ئاڤەتە داوین پيسەکانی بەنی ئيسرائيل بينی و پيلاوہ کەي لەپي کردەوہ و ئاوی بۆ دەرھيئا و تينویتی شکاند، بەھۆيەوہ خودا ليی خوۆشبوو)) مسلم ٢٤٢/١٤.

ئەوہندەش بەسە بۆ گەورەیی و ريزی ميھرەبانی و بەزەیی کە يە کيکە لەناوہکانی خوا (الرحيم).

کارده کات له سهر سوودگه ياندن به خه لکي و لاداني نازار و شکستی لتيان

نافره تي موسلمانانې پاستگو هه ولده دات توخميکي بنياتنهر و سوودبه خش خير بيت، نهک تنها بو خوي، به لکو بو هه موو خه لک، بويه هه ميشه به دواي دهره تي کاري خيره، هه رچه نده بواري بي و له تواناي داييت کاري خير نه نجام ددات، خودا ده فرمووي: ﴿وَأَفْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ الحج: ٧٧.. واتا: هه ميشه کاري خير بکهن به نوميدى بردنوه و سهر فرازبون

نافره تي موسلمان ده زانې نه نجامداني کاري خير بو خه لکي پهرستشه نه گهر بو خوا بيکات، وه دهرگاگاني خيريش والايه له بهرده مي موسلمانان، ههر کاتيک بيانه وييت ده چنه ناويه وه و په همت و په زامه ندي خوا ده به نه وه. هه روا شيواز و پوه کاني خير و چاکه زور و جزيره جوړه، گوړه پانيس فراوان و دريژ و بهرينه، جيگاي هه موو نه وانه ي لي ده بيته وه که کارده کهن له پيتاوي خوا، وه ههر کاريکي خير به نيازي پوخت بو خوا به صده ده قه و خير يکي ته و او دهنوسري له تواماري کرده وه کانيان، پيغه مبهري ﷺ ده فرمووي: ((هه موو چاکه يه ک صده ده قه يه)) متفق عليه. وه ده فرمووي: ((قسه ي خوښ و باش صده ده قه يه)) متفق عليه.

به لکو ميهري به فراواني خوا به شي هه موو نافره تيکي موسلمانانې نياز پاک ده کات نه گهر کاري خير بکات، وه نه گهر کاري خيريش نه کات به مهرجيک خوي له خراپه و شهر بگري، ابي موسي ﷺ وتي: پيغه مبهري ﷺ ده فرموويه تي: ((هه موو موسلماننيک صده ده قه ي له سهر واجبه)) وتيان: نه ي پيغه مبهري خوا، نه گهر نه ييو صده ده قه بکات؟ ده فرمووي: ((با به ده ستي خوي کاريکات و سوود به خوي بگه يه ني و صده ده قه بکات)) وتيان: نه ي نه گهر نه يتواني و نه يکرد؟ ده فرمووي: ((کومه کي که سيکي خاوهن پيويستي بکات که به هو يه وه دوچاري په ژاره بووه)) وتيان: نه ي نه گهر و اينه کرد؟ ده فرمووي: ((با فرمان به چاکه يا به خير بکات)) وتيان: نه ي نه گهر و اينه کرد؟ ده فرمووي: ((با خوي له شهر و خراپه بگري نه وه بوي ده بيته صده ده قه)) متفق عليه.

به لي "به راستي مروفي موسلمان نه و که سه يه خه لکي له زمان و ده ستي پاريزراو بن.

ههروا امام احمد رحمه الله ده‌لئ: پيغه مبهه رحمه الله له‌لای هه‌ندی کهس وه‌ستا که دانیشتبوون، فەرمووی: ((نایا هه‌والی باشت‌رینتان له خراپ‌ترینتان پی‌پا‌بگه‌یه‌م؟ خه‌لکه‌که بی ده‌نگبوون، سی‌جار ئه‌مه‌ی دوباره‌کرده‌وه، پیاویک له نیوانیان وتی: به‌لئ ئه‌ی پيغه مبهه‌ری خوا، فەرمووی: ((باشت‌رینتان ئه‌وه‌یه که چاوه‌پروانی خیری لیده‌کریت و، له شه‌ر و خراپه‌ی د‌ل‌نیان، وه خراپ‌ترینتان ئه‌وه‌یه که خیری لی چاوه‌پروان ده‌کری، کهچی له شه‌ر و خراپه‌ی د‌ل‌نیا نابن)) احمد (مجمع الزوائد ۱۸۳/۸).

ئافره‌تی موس‌لمان‌ی راسته‌قینه‌ش له‌و جۆزه‌یه ئومیدی خیری لیده‌کریت و له خراپه و شه‌ری د‌ل‌نیان، وه کاتی له دنیا پرووده‌کاته کاری خیر، ده‌زانی هه‌وله‌کانی به‌هه‌ده‌ر ناچیت و پاداشتی له‌سه‌ر وه‌رده‌گریته‌وه له پوژی دوا‌یی، پيغه مبهه رحمه الله ده‌فەرمووی: ((هه‌رکه‌سی په‌ژاره‌یه‌ک له په‌ژاره و ناخوشیه‌کانی دنیا له‌سه‌ر باوه‌رداریک لاب‌دات، ئه‌وا خودا په‌ژاره و ناخوشیه‌ک له ناخوشیه‌کانی قیامه‌تی له‌سه‌ر لاده‌دات، وه هه‌رکه‌سی له‌سه‌ر قه‌رزاریک ئه‌رکی سووک بکات، خودا له دنیا و دوا‌پوژ ئه‌رکی له‌سه‌ر سووک ده‌کات)) مسلم ۲۱/۷.

هه‌میشه ئافره‌تی موس‌لمان هه‌وله‌دات کاری خیر بکات تا له توانای دابیت “چونکه ده‌زانی پيغه مبهه رحمه الله فەرموویه‌تی: ((هه‌رکه‌سی خودا به‌خششیکی به‌سه‌ر داببارینی و خوش‌گوزهرانی بکات، پاشان نیگه‌ران بوو له‌وه‌ی له پیویستی خه‌لکی به‌کاری بی‌نی، ئه‌وا ئه‌و به‌خششه‌ی دوا‌چاری فه‌وتان کردوه)) الطبرانی (مجمع الزوائد ۱۹۲/۸).

ئافره‌تی موس‌لمان هیچ کاریکی خیر به‌که‌م نازانی، ئه‌گه‌ر نیازی د‌ل‌سوژی و پاستگویی بو‌ خوا‌ی له‌گه‌ل‌دابوو، ئه‌وه‌تا پيغه مبهه رحمه الله ده‌فەرمووی: ((پیاویکم بینی له به‌هه‌شت ده‌سوراپه‌وه و خوشی ده‌بینی به‌هزی ئه‌وه‌ی داریکی له‌سه‌ره‌ ریگا بریپوویه‌وه که ئازاری خه‌لکی ده‌دا)) مسلم ۱۷۱/۱۶.

خیرکردن پروی زوری هه‌یه، که موس‌لمانان پیویسته کاری تیا‌بکه‌ن و، پيش‌پیکتی له‌سه‌ر بکه‌ن بو‌ گه‌یشتن به‌ په‌زامه‌ندی خوا وه‌ک: پيشکه‌شکردنی خیر و سوود بو‌ خه‌لکی، له‌گه‌ل‌ لادانی ئازار و سه‌ختی له‌سه‌ر خه‌لکی.

چونكه لادانى نازار و سهختى له سهر موسلمانان كه مترنييه له پيشكه شكردى خيّر و سوود بۆيان، ههردوكيان له كردهوهى چاكن و بكههكهى له سهرى پاداشت دهكرىت، ههركۆمهلگايه كيش له ههموو كات و شويىتكدا پيويستى به ههردوو كردار ههيه “چونكه بههۆيانهوه خيّر و چاكه بلاودهبيتهوه له كۆمهلگه و، پهيوهندىيهكانى خوشهويستى له نيوان تاكهكانى توندتر دهبيت، چيژى جوانى ژيان و خوڤى بهيهكهوه ژيان دهكهن، ئەمەش ئامانج و مەبەستى ئىسلامه، ابو برزه وتى: وتم: ئەي پيغهەمبەرى خوا، شتيكەم فير بكه مايهى سوودبى بۆم. فەرمووى: ((نازار و سهختى له سهر ريگا لابهه)) مسلم ۱۶/۱۷۱. له گيپرانهوهيهكىتر: ئەي پيغهەمبەرى خوا، رينمايى كاريكەم بكه بمخاته بهههشتهوه، فەرمووى: ((نازار و سهختى له سهر ريگا لابهه)) چونكه ئەمە بۆ تۆ به سهدهقهيه)) احمد ۴/۴۲۳.

جا چ جوړه كۆمهلگهيهكى پهروهردهكراو و بهرزه ئەو كۆمهلگهيهى ئىسلام بنياتى دهنى، كاتى دهخاته ههستى تاكهكانى كه يهكى لهو كردهوه چاكانهى له خودا نزيك دهكاتوه و خاوههكهى دهخاته بهههشتهوه، لابردي نازار و زيانە له سهر ري خهلك؟

مرؤفايهتى ئەمرو زۆر پيويستى بهم جوړه كۆمهلگايهيه “چونكه تيايدا ههموو تاكيك ههست دهكات بهشداريكردى له كاري خيّر و بهرهوپيشبردنى كۆمهلگه له خودا نزيكى دهكاتوه و دهبخاته بهههشتهوه، ئەگەر تهنانهت لابردي نازار و زيانيش بيت له سهر ريگاي خهلك. چهنده جياوازي ههيه له نيوان كۆمهلگهيهكه ئەو جوړه دهروونه ههستيارانه دادهريژى كه بهرگه ناگرن فەرمۆشى و دواكهوتويى و پيس و پۆخلى له كۆمهلگهيان بيينن، وه له نيوان ئەو كۆمهلگهيهى گرنگى نادات به دارپشتنهوهى دهروونهكان، كه دهيانبينى گوى نادنه پاك و خاويى و پيسى و نازار و پاشماوهكانيان له سهر ريگا فرى ددههن، بى گوى دانه نازارى خهلك” بۆيه دهسهلات ناچار دهبيت ياسا و بريار دهرىكات بۆ سزادانى سهريچى كاران.

وه ئەگەر جيهانى رۆژئاوايى لهو بوارهدا گهيشتۆته ناستيكي بهرز له ريكخستن به راهيئانى تاكهكانى له سهر ريزگرتنى ياسا و پرژيم و، پيادهكردنى بهوردى و توندى، ئەوا ئىسلام لهم ريكخستنەدا به ۱۵ سەده پيشى كهوتوو لهگهڵ جياوازييهكى زۆرو ئەويش ئەوهيه: تاكى

موسلمان پال دهنرى بۇ پياده كوردنى ياسا بەدئسۆزى و راستگۆيى “چونكه دهنانى لادانى لەم ياسايە سەرىپچىيە بۇ خوا و، لە پۇژى دوايى سزاي لەسەر وەرەگى، لەكاتىكا مەژى پۇژناوایی لە سەرىپچى كوردنى ياسا زياتر لە گوناھىكى مەدەنى نابىنى، ئنجا ويژدانى ئازارى دەدات يان نا، بەتايبەتى ئەگەر لەژىر چاودىرى خەلك نەبوو و، دەسەلات لىنى بى ئاگابوو.

خەم لەسەر خوشكى قەرزاري دەرەوئىتەو

ئافرەتى موسلماننى پارىزكار بە سروشتى پىكهاى روالەتى و پەفتارى جىادەكرىتەو، كەسايەتەكەشى بەھۆى لىبوردهيى و خورەوشتى سانا و شىرىن و رەفتارى چاك و باشى دەناسرىتەو، ئەگەر قەرزىكى لەلای خوشىكى ھەبوو و كاتى دانەوھى ھاتبوو، ئەم خوشكەش كەمدەرامەت بوو، ئەوا دانەوھى قەرزەكەى بۇ دوا دەخات بۇ كاتىك كەمدەرامەتەكەى نەمىنى، وەك خواي گەورە دەفەرموو: ﴿وَإِنْ كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ. واتا: ئەگەر كەسى قەرزار كەمدەرامەت بوو با مۆلەتى بدرى تا خوشگوزەران دەيىت﴾ البقرە: ۲۸۰.

مۆلەتدانى قەرزار خورەوشتىكى بەرزە. ئىسلام ھانى لەسەر داوين “چونكه بەھۆيەو مەژىيەتى مەژە دىتەدى لە مامەلە كوردنى لەگەل براى مەژى، ھەرچەندە خاوەن مافىش بىت. ئافرەتى موسلمانىش كاتى ئەم كارە دەكات ملكەچى فەرمانى خوا دەيىت و، كاريكى چاك پىش دەخات كە لە بەلا و سەختى قىامەت دەپارىزى و، لەژىر سايەى عەرشى خودا سىبەرى بۇ دەكرى، ئەبى قەتادە ؑ وتى: گويم لە پىغەمبەرى خوا ؑ بوو دەيفەرموو: ((ھەركەسى پىش خوش بىت خودا لە ناخوشى و بەلاكانى پۇژى قىامەت رزگارى بكات، با خەم لەسەر قەرزاريك بپەوئىتەو، بە مۆلەتدانى، يا دانەوھى قەرزەكەى لەجياتى)) مسلم ۱۰/۲۲۷.

ابو ھىریرە ؑ وتى: پىغەمبەر ؑ فەرموويەتى: ((ھەركەسى مۆلەتى قەرزاريكى كەمدەرامەت بدات، يا لە جياتى بىداتەو، خودا لەژىر سىبەرى عەرشى خۆى لە پۇژى قىامەت سىبەرى بۇ دەكات لەو پۇژەى بىجگە لەو سىبەرە سىبەرى تر نىيە)) الترمذى ۵۹۰/۳.

ههروا ابو هريره ﷺ وتی: پیغه مبهەر ﷺ فەرموویه تی: ((پیاویک هه بوو قهرزی به خه لکی ددها، به خزمه تکاره که ی دهوت: نه گهر چو یته سه ر قهرزاریکی که مده رامهت له قهرزه که ی ببوره، بهو نو می ده ی خوداش له نیمه ببوری، کاتی مرد و به خودا گه یشته، خودا لی ی خوشبوو)) متفق علیه.

ابی مسعود البدری ﷺ وتی: پیغه مبهەر ﷺ فەرموویه تی: ((پیاویک له پیش ئیوه لی پرسی نه وه ی له گه لکرا، بینان هیچ خیر و چاکه یه کی نیه ته نها نه وه نه بی مامه له ی فروشتن و قهرزی له گه ل خه لک ده کرد و، پیاویکی ده وله مه ند بوو، فەرمانی ده کرد به خزمه تکاره کانی که له قهرزی که مده رامهت ببورن، خوداش پیغه فەرموو: ((نیمه بهو ناکار و خه سیه ته له تو له پیشترین، ده ی وازی لی بینن و لی ببورن)) مسلم ۲۲۶/۱۰.

حذیفه ﷺ وتی: ((به نده یه کیان هینا لای خوی گه و ره له وانه ی خودا مال و سامانی بی دا بوو، خودا پی فەرموو: له دنیا دا چیت کرد؟ - هیچ که س ناتوانی له و روزه هیچ قسه یه که له خوا بشارت نه وه - وتی: خودایه له مالی خۆت پیمت به خشی، منیش شتم به قهرز به خه لکی ده فروشت و، یه کئی له ناکاره کانه لی بوردن بوو له قهرز، نه وه ی هه ییوایه له سه ریم سوک ده کرد، نه وه شی که مده رامهت بوایه مۆله تم ددها، خودا فەرموو: ((من بهو ناکاره له تو له پیشترم، له و به نده یه م ببورن)) جا عوقبه بن عامر ﷺ و ابو مسعود الانصاری ﷺ وتیان: ناوه هاما ن له ده می پیغه مبهەر ﷺ بیستوه)) مسلم ۲۲۵/۱۰.

چاوتیر و به خشنده یه

یه کئی له ناکاره کانی ئافره تی پابه ند به یاسا کانی ئاینه که ی: چاوتیری و به خشنده یی و نانده یی، ده ستبلاوه بۆ کاری خیر، ده سته کانی کراو یه بۆ که مده رامهت و خاوه ن پیویستیان، خیر ده کا و ده به خشی هه رکاتی ده رفهت و بواری بۆ نه یه که هه بیته چونکه ته و او دلنیا یه له وه ی نه و خیره ی ده ی کات له لای خودا ون نابیت، وه که ده فەرموو: ﴿وَمَا تَنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ

عَلِيم. واتا: هرچی بیه‌خشن له خیرِ خودا پیی شاره‌زا و زانایه و پاداشتتانه له‌سه‌ری ده‌داته‌وه ﴿البقره: ۲۷۳.﴾

باوه‌ری وایه نه‌وهی ده‌یه‌خشی له‌پیناوی خودا به چهن‌دین هی‌ند بوی قهره‌بو ده‌کریت‌ه‌وه، وهك ده‌فرمووی: ﴿مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أُنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُنبُلَةٍ مِئَةُ حَبَّةٍ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ. واتا: غونه‌ی نه‌وانه‌ی له‌پیناوی خوا خیر ده‌کمن و ده‌به‌خشن وهك ده‌نکه گه‌مئیک وایه که حه‌وت گوته گه‌می لی په‌یدا ده‌بی له‌هر گوته‌گه‌مئیک سه‌د ده‌نکه گه‌م هه‌یه، وه خوداش بو هه‌رکه‌سی بیه‌وی فەر و زیاده ده‌کات، وه فه‌زل و فه‌ری خودا به‌رفراوانه، وه خودا زانایه به‌وه‌ی شی‌اوی نه‌و زیاده‌یه ﴿البقره: ۲۶۱.﴾

هه‌روا ده‌فرمووی: ﴿وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ. واتا: هه‌رچی بیه‌خشن خودا بو‌تانی زیاد ده‌کات و نه‌ش و غای ده‌کا ﴿السبا: ۳۹.﴾

چهن‌دین نایه‌تی‌تر که باس له زیاد‌بوونی مالی به‌خشاو ده‌کات....

نافره‌تی موسلمان ده‌زانئ نه‌گه‌ر خوی له چروکی ده‌روون نه‌پاریزی، دواتریش سوربو‌نی له‌سه‌ر کو‌کردنه‌وه‌ی مال و سامان زال بیت به‌سه‌ری. نه‌وا دو‌چاری له‌ناو‌چوون و که‌م بوونی مال‌ه‌که‌ی ده‌بیته‌وه، وهك پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فرمووی: هه‌ر رۆژیک به‌یانی دیت به‌سه‌ر به‌نده‌کانی خوا، ئیلا دوو فریشته له ئاسمانه‌وه داده‌به‌زن، یه‌کیکیان ده‌لی: په‌روه‌ر دگارا: نه‌وه‌ی ده‌به‌خشی زیاتری پی بده‌ی، نه‌وه‌ی‌تریش ده‌لی: نه‌وه‌شی ده‌یگریت‌ه‌وه و نایه‌خشی مال‌ه‌که‌ی له‌ناو‌به‌ی)) متفق علیه.

له فەرمووده‌ی قودسی هاتوووه: ((نه‌ی نه‌وه‌ی ئاده‌م بیه‌خشه‌ پیت ده‌به‌خشی)) متفق علیه.

نافره‌تی موسلمان ده‌زانئ به‌ خیر‌کردن مالی که‌م ناکات، به‌لکو فه‌ری تی ده‌که‌وی و پاک ده‌بیته‌وه، پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فرمووی: ((مالی هیچ که‌سیک به‌ به‌خشین و سه‌ده‌قه که‌م ناکات)) مسلم ۱۴۱/۱۶.

به لکو باوه‌ری وایه نه‌وهی له‌پیناوی خوا ده‌بیه‌خشی ده‌میڼی“ چونکه له تۆماری کرده‌وه‌کان ده‌نوسری، نه‌وه‌ی تر ده‌روات و نامیڼی، بۆیه کاتی پیغه‌مبه‌ر ﷺ - پرسیاریکرد له خاتوو عائشه و فەرمووی: ((چهنده ماوه‌ته‌وه له‌و مه‌ره‌ی سه‌رمان بری؟)) خاتوو عائشه وتی: ته‌نها پيله‌که‌ی ماوه‌ته‌وه، پیغه‌مبه‌ر ﷺ فەرمووی: ((به‌لکو هه‌مووی ماوه‌ته‌وه جگه له پيله‌که‌ی)) الترمذی ۶۴۴/۴.

له‌پیناو هه‌موو نه‌مانه ئافره‌تی موسلمانانی دانا و شاره‌زا به ئه‌حکامی ئاینه‌که‌ی په‌له ده‌کات له خیر و چاکه و به‌خشین. بخاری له ابن عباس ؓ - وتویه‌تی: ((له رۆژی جه‌ژن پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌رچوه‌ده‌ر، دوو رکات نوێژیکرد، هیچ نوێژی‌تری له‌پیش و له‌دوای نه‌کرد، پاشان هاته‌سه‌ر ئافره‌تان و فەرمانی پێکردن به سه‌ده‌قه و به‌خشین، ئافره‌تی وا هه‌بوو ته‌لقه‌ی زیر یا زیوی ده‌به‌خشی، هی واش هه‌بوو ملوانکه‌که‌ی ده‌به‌خشی)) فتح الباری ۳۳۰/۱۰.

له گێڕانه‌وه‌یه‌کی‌تری بخاری هاتوووه: ((ئافره‌تان نه‌نگوستیله‌یان کردۆته خیر)) فتح الباری ۳۳۰/۱۰ یان ((گواری گوییان...)) فتح الباری ۳۳۱/۱۰.

دایکانی باوه‌رداران و ئافره‌تانی باوه‌ردارانی پیشینه‌ی غونه‌ی هه‌ره به‌رزی به‌خشین و خیر بوونه.

الذهبي له پورتوکه‌که‌ی (سير أعلام النبلاء ۱۸۷/۲) له وه‌رگێڕانی له دایکی باوه‌رداران خاتوو عائشه که‌وا جارێکیان ۷۰۰۰۰ دره‌می کرده خیره له کاتیک دایمیڼی به‌رگی زیره‌که‌ی پینه‌کردبوو.

هه‌ورا جارێکیان معاویه سه‌ده‌هزار دره‌می بۆ نارد، نه‌ویش نه‌یهیشت بگاته شه‌و تا هه‌مووی به‌خشی، که‌نیزه‌که‌که‌ی پیتی وت: نه‌گه‌ر به دره‌میکی گۆشت بۆمان کړیباویه! خاتوو عائشه وتی: نه‌ی نه‌ده‌بوا پیم بلیتی.

جارێکی‌تر معاویه ملوانکه‌یه‌کی بۆ خاتوو عائشه نارد بای سه‌ده‌هزار دره‌م ده‌بوو، نه‌میش له نێوان دایکانی باوه‌رداران دابه‌شیکرد.

وه عبدالله بن الزبير هندی پاره‌ی له‌ناو دوو کیسه بۆی نارد که به‌قه‌ده‌ر سه‌ده‌ه‌زار ده‌بوو،
 نه‌میش داوای ده‌فریکی کرد و ده‌ستی‌کرد به دابه‌شکردنی به‌سه‌ر خه‌لک، کاتی شه‌و داها‌ت وتی:
 ئە‌ی که‌نیزه‌ک نانی به‌ربانگم بۆ بی‌نه - جا خاتوو عائشه ده‌ستوری وابوو هه‌میشه به‌ پۆژووبوو -
 که‌نیزه‌که‌که وتی: ئە‌ی دایکی باوه‌رداران“ ئە‌ی نه‌تده‌توانی به‌ دره‌هه‌می‌ک گوشتمان بۆ بکړی؟ خاتوو
 عائشه وتی: بال‌م گران مه‌که‌که، نه‌گه‌ر یاد‌ت خسته‌بامه‌وه ده‌مکړی.

عبدالله بن الزبير ﷺ له‌ باره‌ی هه‌ردوو خوشک ئە‌سما و عائشه بۆمان ده‌گێڕێته‌وه: هه‌یچ ئافره‌تی‌کم
 نه‌بینیوه به‌خشنده‌تر بۆ له‌ ئە‌سما و عائشه، جا به‌خشنده‌یه‌یه‌که‌یان له‌یه‌که‌تر جیاوازی‌بوو، هه‌رچی
 عائشه‌یه، هه‌یدی هه‌یدی شتی کو‌ده‌کرده‌وه، تا زۆر ده‌بوو ئنجا ده‌یه‌یه‌خشی، به‌لام ئە‌سما هه‌یچ
 شتی‌کی بۆ به‌یانی هه‌ل‌نه‌ده‌گرت، و‌اتا هه‌رچی ده‌سته‌که‌وتایه‌یه‌که‌سه‌ر ده‌یه‌یه‌خشی.

مسلم له‌ خاتوو عائشه ده‌گێڕێته‌وه، که‌ پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ - فه‌رمویه‌تی: ((ئوه‌ی له‌ هه‌مووتان
 ده‌ستی درێژ‌تره‌ له‌ هه‌مووان زووتر به‌ من ده‌گات، خاتوو عائشه ده‌لی: جا هه‌ریه‌که‌مان ده‌ستمان
 ده‌پێوا تا بزانی‌ن کامان له‌ هه‌مووان ده‌ستی درێژ‌تره‌! به‌لام زه‌ینه‌ب له‌ هه‌مووان ده‌ستی درێژ‌تر‌بوو“
 چونکه‌ به‌ ده‌سته‌کانی کاری ده‌کرد پاشان ده‌یه‌یه‌خشی)) مسلم ۸/۱۶.

عمر بن الخطاب ﷺ هه‌ندی خه‌لاتی نارد بۆ زه‌ینه‌ب، ئە‌میش ده‌ستی خسته‌ ناوی و وتی: خودا
 له‌ عومه‌ر خۆش بی‌ت، خوشکانی‌ترم خۆراگه‌رت‌بوون له‌سه‌ر ئە‌و جو‌ره‌ به‌خششه. وتیان: ئە‌مه
 هه‌موی بۆ تۆیه، وتی: سبحان الله! هه‌ل‌پێژ‌ن و جلی‌کی به‌سه‌ر داده‌ن، پاشان به‌ (به‌ره‌زی کچی
 رافع)ی - که‌ ئە‌م ئە‌و هه‌واله‌مان بۆ ده‌گێڕێته‌وه - وت: ده‌ست بخه‌ره‌ ناوی مشت‌یکی لی‌ده‌ری‌نه‌ و
 ییبه‌ بۆ به‌ره‌ی فلان، به‌ره‌ی فلان له‌ خزمان و هه‌تیوانی بوون، تا که‌می‌ک له‌و خه‌لاته‌ له‌ژێر جله‌که
 مابوویه‌وه، به‌ره‌هه‌ پێی وت: ئە‌ی دایکی باوه‌رداران خوا لی‌ت خۆش بی‌ت، سو‌یند به‌خوا ئی‌مه‌ش
 به‌شمان تی‌یدا هه‌بوو وتی: ئوه‌ی له‌ژێر جله‌که‌ ماوه‌ته‌وه بۆ ئی‌وه‌ بی‌ت، سه‌یرمان کرد ۸۵ دره‌هه‌می

له ژیر مابوو پاشان دهستی بهرزکرده وه بۆ تاسمان و وتی: خودایه له پاش ئهم سالتوه چیر خه لاتى عومهرم پى نه گات، ئنجا پيش نه وهى سالت بسورپیتته وه کۆچى دوايى کرد))^(١).

ابن سعد وتی: ئهم قسه يه ی زهینه ب به عومهر ﷺ گه یشتته وه، وتی: ئهم ئافره ته خیرى پیوه یه، بۆیه چوه بهرده رگای و سلاوى بۆ نارد و، وتی: پیم گه یشتته وه پاره که ت هم مووی به خشیووه، ئنجا هه زارد ره مه یترى بۆ نارد تا له لای خوی به یه یلته وه، به لام زهینه ب ئه میشى هم موو به خشى و هپچى لى هه لته گرت.

میژوو باسى ئافره تیكى ترى به خشنده مان بۆ ده کات، نه ویش: (سه کینه کچى حسین) ه که هه رچى ده سته که وتایه ده یبه خشى، نه گه ریش پاره ی ده ست نه که وتایه بازنى ده ستى درده هیئا و دهیدا به وانى سوال ناکه ن و نه دارن.

هه روا عاتیکه ی کچى یه زیدى کورى موعاویه هه رچى هه بوو هم مووی به خشى به هه ژارانى به ره ی ابى سوفیان.

یه کیکی تیش: (ام البنین) ه خوشکى عمر بن عبدالعزیز، به راستى سه رمه شقیك بوو بۆ به خشین، ده لى “هه ر کۆمه لیک هه ز و ئاره زوووی له شتیك هیه، هه ز و ئاره زوووی منیش له به خشینه، بۆیه هم موو هه ینبیه ک کۆیله یه کى ئازاد ده کرد، هه روا سواری جهنگى ئاماده ده کرد له پیناوى خوا، ده یوت: ئۆف له چروکى وز ره زیلى، نه گه ر جل بوايه له به رم نه ده کرد، وه نه گه ر پێگا بوايه نه مده برى^(٢).

یه کیکی تر (زییده یه) هاوسه رى خه لیفه هاروون الرشید، که بۆ خه لکى مه که که و حیجاز روباړیکى ئاو له به ر رۆیشته وى هه لکه نه ده سترابوو به سه رچاوه کانى ئاو و شوینی باران، که ناوئا به کانى زییده، وه به یه کى له شته سه رسورپه یته ره کانى ئهو سه رده مه داده نرئ، کاتى

^(١) طبقات ابن سعد ٨/١١٠، ٩/١٠٩ و وصفه الصفوة ٢/٤٨٠، ٤٨١ و سير اعلام النبلاء ٢/٢١٢.

^(٢) احکام النساء لابن الجوزي: ٤٤٦.

خەزىنەدارەكەى خەرجى ئەم پېرۆزە گەورەيەى لا زۆربوو، زىيىدە وشە زىندوووەكەى وت: (كاربەكە
هەتا ئەگەر لىدانی يەك چەكوش دىنارىكى تىبچىت).

نومەى زۆرمان هەنە لەسەر ئافرەتانی باوەردارى بەخشندە لەو کاتەو تە سەردەمى
ئەمپروشمەن، كە بەدواى خىر و بەخشىن دەگەران و چاوى هەتيوانيان دەسپرى، دلى هەزارانيان
فەينك دەکردەو، سەختى و ناخوشيان لەسەر گرفتاران لادەدا، جەستەى روتيان پۆشته دەکرد...

ئافرەتى موسلمان هېچ خىرىك بەكەم نازانى، بەلكو بەپىتى تواناى خوى خىر دەكات“ چونكە
دەزانى خودا پاداشتى لەسەر دەداتەو ئەگەر كەمىش بىت، خواى گەورە دەفەرمووى: ﴿لَا يُكَلِّفُ
اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا. وَاتَا: خودا ئەوەندەى لە تواناى مرۆڤ داىە پىسى دەسپىرى و داواى لى
دەكات﴾ البقرە: ۲۸۶.

بوخارى و مسلم و هىتر دەگىرنەو، پىغەمبەر ﷺ فەرموويەتى: ((ئەگەر ئافرەت لە خۆراكى
مالەكەى بەخشى - لە گىرپانەوى مسلم: لە مالى مېردەكەى - بى خراپەكارى ئەوا پاداشتى ئەو
بەخشىنەى بۆ هەيە، وە بۆ مېردەكەشى پاداشتى پەيداكردى مالەكە هەيە، بۆ گەنجىنەوانىش
هەمان پاداشت هەيە، پاداشتى هېچيان لە ئەوىتر كەم ناكاتەو)) فتح البارى ۲۹۳/۳.

پىغەمبەر ﷺ دەفەرمووى: ((خۆتان لە ناگر بياريزن ئەگەر بە لەتە خورمايەكيش بىت)) فتح
البارى ۲۸۳/۳.

ئىسلام دەرگاكانى خىرى لەسەر پشت والاكردووە بۆ پياوان و ئافرەتان، دەولەمەندان و هەزاران،
وە ناوى ناوە صەدەقە، تاوەكوو هەزاران و كەمدەرامەتان لەو بەشدارىكردنە بىبەش نەبن بەهوى
نەدارىەكەيان، وە هەموو كارىكى خىر و چاكەى بە صەدەقە هەژماركردووە، هەزار پاداشتى
لەسەر وەردەگرى وەك چۆن دەولەمەند بە بەخشىن و خىر كردن پاداشت وەردەگرى، پىغەمبەر ﷺ
دەفەرمووى: ((هەموو كارىكى خىر صەدەقەيە)) متفق عليه.

بەم شىوئە ئىسلام بەشدارىكردى هەموو تاكەكانى كۆمەلگەى لەكارى خىر بەديهىنا، هەروا
بنيات نانى گەشەسەندن و پىشخستە و چاككردى كۆمەلگەى بەديهىنا، سەرەوتن و دلتىايى و

خوښی و ناسودېږی و خسته دلیانوه و بههویه مړوځ هست به مړوځایه تیه که ی ده کات و، ړیز و پله و پایه ی ده پاریزئ، وه له بهر ده م بهر پر سیاریه تیه که ی داده نئ له ژیان، پاداشته که شی بو مسوگر ده کات.

ثافره تی موسلمانې به خشنده خیر و صدهقه به که سانی شایسته ده کات، وهك پیغه مېهر ﷺ ده فهرمووی: ((نهو کهسه هه ژار نییه به دنکه خورمایهك یا دووان، یا پارویهك یا دووان به ړی ده کریت، بهلکو هه ژار نهو کهسیه شهرم ده کات داوا بکات و سوال بکات)) متفق علیه.

هه روا له صحیحې بوخاری و مسلم هاتوووه: ((هه ژار نهو کهسه نییه له دهرگای مالان ده که ړی و به پارویهك یا دوان، یا خورمایهك یا دووان به ړی ده کرئ، بهلام هه ژار نهو کهسیه هیچ گومان نابات ده وله مهندي بکات، که سیش پی نازانی تا صدهقه ی پی بکه، وه هه لیش ناستی سوال بکا و له خه لکی داوا بکات)) رواه الشیخان.

ثافره تی موسلمان نه گهر خاوه مال بوو زوړتر به هه تیو ده به خشې و سهرپه رشتی په روه رده و پینگه یان دنی ده کات“ چونکه پیغه مېهر ﷺ ده فهرمووی: ((من و سهرپه رشتکاری هه تیو له به هشت وهك نهو دووانه ین)) ثاماره ی به په نجه ی دوشاومژه و ناوه راست کرد و که میك له یه کی جیا کر د نه وه)) متفق علیه.

هه روا ثافره تی موسلمان خیر به بیوه ژن و هه ژار ده کات“ چونکه پیغه مېهر ﷺ ده فهرمووی: ((نهو ی له پیویستی بیوه ژن و هه ژار دایه وه کوو تیکوشر و مواهیدیکه له پیناوی خوا)) وا تی ده گم فهرمووی: ((وه کوو که سیکه هه میسه نویژ بکات و نه خوی و، هه میسه به ړوژوو بیت و نان نه خوات)) متفق علیه.

چونکه چاکه کردن له گه ل بیوه ژن و هه ژار و سهرپه رشتی کردنی هه تیو له ړیزدارترینی کرده وه کانه، کاریکی مړویی به رزه، له گه ل که سایه تی ثافره تی موسلمان ده گونجی و زیاتر ناسکی و مړوځایه تی و پاکی و جوامیری پی ده به خشې.

ناز و منعت ناکات به سهر نهوانه‌ی خیریان پی‌ده‌کات

کاتّی خوای گه‌وره پِی‌گه‌ی خیرکردن و به‌خشینی بۆ نافرته‌ی موسلمان خوش ده‌کات، منعت و ناز ناکات به‌ خیره‌که‌ی، به‌لکو سوره له‌سهر نه‌وه‌ی خیره‌که‌ی بی‌گهرد و پوخت بۆ خوا بی‌ت، وه‌ک خدا ده‌فرمووی: ﴿الَّذِينَ يَنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يَتَّبِعُونَ مَا أَنْفَقُوا مَنًّا وَلَا أَذًى لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ. وَاثَا: نهوانه‌ی مالیان ده‌به‌خشن له‌پیناوی خوادا پاشان منعت و ناز ناکه‌ن و نازاری ده‌روونی هه‌ژاره‌که ناده‌ن پاداشتی نه‌و کاره‌یان له‌لای خدا بۆ هه‌یه و له‌ پۆژی دوا‌بیش نه‌ ترسیان له‌سهر نه‌ خه‌م و خه‌فت ده‌خۆن﴾ البقره: ۲۶۲.

نافرته‌ی موسلمان ده‌زانێ هه‌چ شتێک وه‌کوو منعت و ناز پاداشتی خیرکردن پوچه‌ل ناکاته‌وه‌و خدا ده‌فرمووی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَبْطُلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى... وَاثَا: نه‌ی نهوانه‌ی باوه‌رتان هه‌ناوه‌ خیر و سه‌ده‌قه‌کاتتان پوچه‌ل مه‌که‌نه‌وه‌ به‌ منعت و نازکردن و نازاردانی ده‌روونی هه‌ژار...﴾ البقره: ۲۶۴.

منعت و نازکردن به‌سهر هه‌ژاران، سوکایه‌تی کردنه‌ به‌ مروّقایه‌تیه‌که‌ی و په‌له‌وپایه‌ی‌که‌ی، که‌مه‌کردنه‌وه‌ی پِی‌زیه‌تی، نه‌مانه‌ هه‌مووی له‌ یاسای ئیسلام یاسا‌غه‌ که‌ که‌سی به‌خشنده‌ و که‌سی وه‌رگر به‌ دوو برا نه‌ژمار ده‌کات، هه‌چ جیاوازی‌یه‌ک له‌ نیتواناندا نییه‌ مه‌گه‌ر به‌ ته‌قوا و کاری چاکه‌، براش ناز و منعت ناکاته‌ سه‌ر برا‌که‌ی و نازاری ده‌روونی نادات، له‌ پِیزی که‌م ناکاته‌وه‌، بۆیه‌ پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ له‌و فرمووده‌یه‌ی مسلم له‌ ابو ذر ؓ ده‌گه‌ی‌پته‌وه‌، فرموویه‌تی: ((سَیْ کَه‌سَ خودا له‌ پۆژی قیامه‌ت قسه‌یان له‌گه‌ل ناکات و، سه‌یریان ناکات و، پاکیان ناکاته‌وه‌ و، سه‌زایه‌کی به‌سه‌زیان بۆ هه‌یه‌، سَی جار ته‌مه‌ی دوباره‌کرده‌وه‌، ابو ذر وتی: ناومێد و زیامه‌ندن، نه‌وانه‌ کین نه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا؟ فرمووی: نه‌وه‌ی جله‌کانی شوپ ده‌کات تا ژێر پاژنه‌ی بۆ فیز و لووت به‌رزی، وه‌ نه‌وه‌ی منعت و ناز به‌سهر هه‌ژاران ده‌کات، وه‌ نه‌وه‌ی کالā و که‌ل و په‌له‌که‌ی به‌ سویندی درۆ به‌ قازانجی زۆر ده‌فرۆشی)) مسلم ۱۱۴/۲.

ئارام و لەسەر خۆیە

نافرەتی موسڵمانی پۆشنبیر دەروونی خۆی لەسەر هیمنی و میهربانی و خواردنەوی پق و لیبوردەیی و چاکە پادینیی، وەك خودا دەفرمووی: ﴿وَالْكَافِرِينَ الْغَيْظُ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾. واتا: ئەوانەى پقى خۆیان دەخۆنەوه و لە خەلكى دەبۆرن، وە خودا چاكەكارانى خۆش دەوێت ﴿ال عمران: ۱۳۴﴾.

﴿وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ وَمَا يُلْقَاهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقَاهَا إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ﴾ فصلت: ۳۴، ۳۵ پښتەر پاشه كراوه.

پيغه مبهەر ﷺ به ئەشجى كورپى عبدالقيس ﷺ دەفرمووی: ((تۆ دوو ئاكارى تىدايه خودا خۆشيانى دەوێت: لەسەر خۆی و مان دان)) مسلم ۱/۱۸۹.

لەبەر ئەوەى لەسەر خۆی و مان دان (الحلم والأناة) دوو ئاكارى هەره جوانى لە ئاكارەكانى موسڵمانان كە خودا پێى پازىيە، بۆيە پيغه مبهەر ﷺ لە وەلامى پرسىارى ئەو پياوہى هاتە لای و داواى وشەيەكى كرد و چەندىن جار دوبارەيكردهوه و داواى لە پيغه مبهەر ﷺ ئامۆژگارى بكات، پيغه مبهەر ﷺ پێى فرموو: ((تۆرە مەبە)) فتح البارى ۱۰/۵۱۹.

نافرەتى موسڵمان هەندى جار تۆرە دەبێ، بەلام تۆرە بوونەكەى بۆ خوايە ئەك بۆ خۆى، تۆرە دەبێ كاتى دەبينى لە نێو كۆمەلای نافرەتانا بنەماكانى ناين بئىرخ دەكرين و، خەلكى لە ياسا و ئەحكامەكانى لاينداوه و زماندریوى لەسەر ناين دەكەن، بوخارى و مسلم دەگێرپنەوه لە پيغه مبهەر ﷺ ((هەرگیز پيغه مبهەر ﷺ بۆ خۆى تۆلەى لە كەس نەكردۆتەوه، مەگەر سنورى خودا و خالە سورەكانى بەزینرابن و فرامۆشكرابن، ئەو كاتە بۆ خوا تۆلەى دەسەندەوه)) فتح البارى ۶/۵۶۶.

پيغه مبهەر ﷺ تۆرە دەبوو و پەنگى پرووى پیرۆزى دەگۆرا كاتى خراپەيەك بكرابوایە بەرامبەر ناين، یا هەڵەيەك لە پيادهكردنى ئەحكامەكانى بەدى بكرایە، یاخود گوى نەدان و فرامۆشى بكرایە لە جیبەجیكردنى سزاكانى خوا.

ئەو پۆژە تۆرەبوو كاتى پياویك هاتە لای و وتى: من بە ئەنقەست لە نوێژى بەيانى دواوەكەم بەهۆى فلانە نوێژخوین" چونكە نوێژەكەى زۆر درێژدەكاتەوه، ئنجا هەرگیز نەبينراوه پيغه مبهەر

ﷺ له نامۆزگاریکردنیدا هیندهی ئەو پۆژه تورپە بیئت، فەرموووی: ((ئەوی خەلکینە: هەتانه خەلکی له ئاین دوورده خاتەوه، جا هەر یه کێکتان پێش نوێژی بۆ خەلک کرد با کورتی بکاتهوه“ چونکه ئەوانەى له دواوهینه پیر و منال و خاوهن پێویستی تیاپه)) متفق علیه.

رۆژێک پێغه مبه‌ر ﷺ له گه‌شتێک گه‌راپه‌وه و هاته لای خاتوو عائشه و په‌رده‌یه‌کی ته‌نکی بینی وینهی تیاوو، یه‌کسه‌ر دايمالێ و په‌نگی گۆرا و فەرموووی: ((ئەوی عائشه ئەوهی له هه‌موو که‌س سزای توندتره له پۆژی دوايی ئەوانه‌ن لاسایی ده‌ستکردی خوا ده‌که‌نه‌وه)) متفق علیه.

وه پێغه مبه‌ر ﷺ زۆر تورپه‌بوو له گوته‌ی ئوسامه بن زه‌ید له‌باره‌ی ئەو ئافره‌ته مه‌خزومیه‌ی دزیکرد، پێغه مبه‌ریش ﷺ سووربوو له‌سه‌ر ئەوه‌ی سزای خواى له‌سه‌ر جێبه‌جێ بکات، جا ویتان: کێ غیره‌ت ده‌کا له‌باره‌یه‌وه له‌گه‌ڵ پێغه مبه‌ر ﷺ قسه‌ بکات؟ ویتان: ننجاکێ له‌ ئوسامه بن زه‌ید بوێرت‌ره، خۆشه‌ویستی پێغه مبه‌ری خوايه ﷺ، ئوسامه قسه‌ی له‌گه‌ڵکرد، پێغه مبه‌ریش ﷺ به‌تورپه‌یه‌وه فەرموووی: ((له‌باره‌ی سنوړێک له‌ سنوړه‌کانی خوا تکه‌ ده‌که‌ی؟ پاشان هه‌لسا و وتاریدا، پاشان وتی: ((گه‌لانی پێش ئێوه تیاچوون به‌هۆی ئەوه‌ی کاتێ پیاوی ناودار و دیار دزی بکردایه‌ وازیان لێ ده‌هێنا و سزایان نه‌ده‌دا، وه ئەگه‌ر لاواز و بێ ده‌سه‌لاتانیان دزی بکردایه‌ سزای خویان له‌سه‌ر جێبه‌جێ ده‌کردن! سوێند به‌خوا ئەگه‌ر فاتیمه‌ی کچی محم‌د دزی بکات ده‌ستیم ده‌بریه‌وه)) متفق علیه.

ئەوه‌بوو تورپه‌بوونی پێغه مبه‌ر ﷺ، وه ئەمه‌ش پوخته‌که‌یه‌تی له‌ ئاینی ئیسلام: تورپه‌بوون بۆ خوا بیئت نه‌ک بۆ خودی خۆی. وه ئافره‌تی موسلمانێ بێداریش به‌ پێنمایی ئاینه‌که‌ی که‌ شوێن هه‌نگاوی پێغه مبه‌ر ﷺ ده‌که‌وێت و پێنمایی و ئا‌راسته و هه‌لس و که‌وت و کرداره‌کانی هه‌میشه له‌به‌رچاوه، له‌کاتی تورپه‌بوون دان به‌خۆیدا ده‌گریت، تورپه‌بوونه‌که‌شی هه‌میشه بۆ خوا و ئاینی خوا و سنوړه‌کانیه‌تی.

لېبوردې ونه رم و نیا نه و رق و کینه له دئی هه ئناگرئ

نافره تی موسلمان رق و کینه هه ئناگرئ له دئی“ چونکه ئیسلام ئهم خوږه وشته ی له دهر وون هه لکیشاوه و ناگرئ رق و کینه ی کوژاندو ته وه، دهر وونی لم خوږه وشته پاککردو ته وه، له شوی نیدا تووی برایه تی و خو شه ویستی و لیبورد هی و لیخو شبون ی چاندو وه، خدا ده فرمو ی: ﴿وَالْكَافِرِينَ الْغِیْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ (پیشتر رافه کراوه).

به راستی ئه و پله و پاییه هه موو کهس پی ئناگات، مه گهر که ساتیک دهر وونیان پاک و پوخت بی، هزی دوژمنایه تی و تو له سندنه وه و رق و کینه ی فر ئ دابی، تا شیاوی گیشتن بی به پله و پاییه ی ئیحسان. ئیسلام به م رینماییه به رزه توانی بجیته ناخی دهر وونه کان و خاوین و بیگهر دی بکاته وه، وه ئه ودلانه ی پری بوو له دژایه تی و شت هه لگرتن و رق و کینه بیانگوزی به دئیک به خو شه ویستی و پشتگیری و دو ستایه تی کرایته وه.

ئه و تا هند کچی عوتبه پیش موسلمان پیش موسلمان بوونی دله که ی پریو له ناگرئ دوژمنایه تی و رق و کینه بۆ پیغه مبه ر ﷺ و ئال و به یتی، ته نانه ت له رۆژی ئازاد کردنی مه که پیغه مبه ر ﷺ خوینی هه لاک کرد له سزای ئه و هه تکه ی کردبو ی به لاشه ی هه مزه ﷺ له رۆژی ئوحود، به لام کاتی موسلمان بوو ها ته لای پیغه مبه ر ﷺ وتی: ((ئه ی پیغه مبه ری خوا، له سه ر رووی ئه و زه وییه له هه موو کو مه لئیک زیاتر هه زم ده کرد گه ل و کو مه لئ ی تو به ر یسوایی و شکستی بیینم، به لام ئه مرۆ له سه ر رووی ئه و زه وییه له هه موو گه ل و کو مه لئیک زیاتر هه ز ده که م گه ل و کو مه لئ ی تو سه ر به رز و سه ر که وتووبن)) فتح الباری ۱۴۱/۷.

ئنجا له پیناوی خوا و ئاینه که ی، په راگهنده یی و ته نیایی نامینی، دله کان هوگری یه کتر ده بن، زامی رق ریشه که ن ده کړئ، خوږه وشتی کینه و رک دهر ده کیشرئ.

قورئان لیها توو ترین شیوازی گرت به ر له به رز کردنه وه ی دهر وونی مرو قایه تی بۆ ئهم ناسته به رزه، کاتی بریاریدا ئه وه ی دو چاری ستم لیکردن ده بیته وه مافی خو یه تی خو ی سه ر خا و به رهن گاری دوژمنایه تی بیته وه“ چونکه سزای خراپه خراپه یه که وه کوو خو ی، به لام بانگی مرو قی

ستمم لیبردهیی و لیخوشبون بردی، وهك خودا دهفهرمووی: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ، وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ، وَلَمَنْ انْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ، إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ، وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ. واتا: نهوانهیی دوچارى ستمم دهبنده بهرهنگارى ستممهكهكه دهبنده وه خوځيان سهر دهخن، وه سزای ههر خراپهیهكه خراپهیهكه وهكوو خوی، بهلام نهوهی له ستممهكار خوځش بیټ و دوستایهتی دروست بکاتهوه نهوا بیگومان خودا پاداشتی دهاتهوه، بهراستی خودا ستممهکارانی خوځش ناوټت. وه ههر کهسی تۆلهیی خوی بکاتهوه له ستممهكار هیچ گوناھی لهسهرنییه و لیسی ناگیرئ، بهلکو گوناھ لهسهر نهوانهیه یهکههجار ستمم له خهلکی دهکن و لهسهر زهوی کاردهکن لهسهر سهریچی و خراپهکاری، نهوانه سزایهکی بهسوځان بۆ ههیه، وه ههرکهسی نارامبگری و تۆله نهکاتهوه و چاوپۆشی بکات له ستممهكار نهوه داواکاری شهرعی خوی پیادهکردوه ﴿الشوری: ۳۹-۴۳.

سهیرکه کاتی بوختانگیران دروځان ههلبهست بۆ خاتوو عائشه، ابوبکر بهلینیدا ئیتر یارمهتی و کۆمهکی ببریټ لهوانهیی پیشتتر یارمهتی دهدان و ئیستاش نههم بوختانهیان بۆ کهکهکی ههلبهستوه، چونکه لهو کاتهی تورهبیی و غهم و پهژارهیهده وای بیینی نهوانه بهدغهکن و شیایو چاکه نین، بهلام خودا لهبرنهوهی راستگویی و پاکی و بیگهردی ابوبکر ﷺ دهزانی، نهیهیشت بچیته ژیر فشاری خواستی تۆلهسهندنهوه و دامرکاندنهوهی نهو رقهی له دهرونییدا بوو، بۆیه گێرایهوه کرۆکی رهسانهیهتیهکهی و بیگهردی دهروونه بروادارهکهی، پالی نا بۆ بهرزی لیبردهیی و لیخوشبون، وهك دهفهرمووی: ﴿وَلَا يَأْتَلِ أُولُوا الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولِي الْقُرْبَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِيَعْفُوا وَلِيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ. واتا: خاوهن دارایی و خوځگوزهران له ئیوه با سویند نهخۆن لهسهر نهوهی یارمهتی خزم و نزیکان و ههژاران و کۆچههرانی رتیی خوا نهدهن، دهی با لییان خوځش بن و چاوپۆشی بکهن له ههلهکانیان، ئایا پیتان خوځش نییه الله لیتان خوځش بیټ و چاوپۆشی له ههلهکانتان بکات، وه الله چاوپۆش و میهرهbane ﴿النور: ۲۲.

کۆمه‌لگهی خوایی دامه‌زراو له‌سه‌ر براهه‌تی ئیمانی هه‌رگیز مامه‌له‌ی نیوان تاکه‌کانی دانامه‌زری له‌سه‌ر هه‌میشه لیپرسینه‌وه و پیکانی هه‌له‌کان و تۆله‌سه‌ندنه‌وه و دامرکاندنه‌وه‌ی رقی دڵ و سه‌رخستنی خود، به‌لکو له‌سه‌ر براهه‌تی و چاوپۆشی و لیپورده‌یی و له‌بیرکردنی هه‌له‌کان دادمه‌زری، وه‌ك خودا ده‌فه‌رمووی: ﴿وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ، وَمَا يُلْقَاهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقَاهَا إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ﴾ فصلت: ۳۴، ۳۵ پێشتر رافه‌کراوه.

ئه‌گه‌ر هه‌میشه به‌رامبه‌ر خراپه‌ خراپه‌ بکریت نه‌وا ئاگری دوژمنایه‌تی و رق و کینه و دوپه‌ره‌کی له‌ نیوان خه‌لکی هه‌لده‌گیرسی، وه‌ بێجگه‌ له‌ رق و کینه و ململانی و دوپه‌ره‌کی هه‌یچی‌تری لی به‌رهم نایه‌ت. به‌لام ئه‌گه‌ر خراپه‌ به‌ چاکه‌ وه‌لام درایه‌وه نه‌وا ئاگری دوژمنایه‌تی ده‌کوژنیه‌وه، ده‌نگی توپه‌یی کپ ده‌کاته‌وه، شوێشی ده‌روون داده‌مرکینێ، په‌له‌ی رق و کینه ده‌شواته‌وه، نه‌وا کاته‌ نه‌یاره‌کان به‌هۆی قسه‌یه‌کی خوش، زه‌رده‌خه‌نیه‌کی نورانی له‌لایه‌ن یه‌کی‌کیانه‌وه ده‌بنه‌وه دوستی گیانی به‌ گیانی. به‌راستی سه‌رکه‌وتنێکی گه‌وره‌یه‌ بۆ ئافه‌ت خراپه‌ به‌ چاکه‌ لابدات، به‌مه‌ش دوژمنایه‌تی بگورێ بۆ دوستانه‌تی، رق و کینه بۆ خوشه‌ویستی، ئه‌مه‌ش ته‌نها خاوه‌ن به‌ختی گه‌وره‌ و خۆراگر و ئارامگران ده‌یگه‌نێ، خودا ده‌فه‌رمووی: ﴿فَاصْفَحْ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ. وَاَتَا: زۆر به‌جوانی چاوپۆشی بکه‌ و لیپورده‌ به‌﴾ الحجر: ۸۵.

پێغه‌مبه‌ر ﷺ به‌کردار و گوftar وه‌رگێرانێکی زیندووی ئه‌م خوڤه‌وشته به‌رزه‌ مروییه‌ بووه، خاتوو عائشه‌ وتی: ((پێغه‌مبه‌ر ﷺ به‌ده‌ستی خۆی له‌ هه‌یج دروستکراویکی نه‌داوه، نه‌ ئافه‌ت نه‌ خزمه‌تکار، ته‌نها ئه‌گه‌ر له‌پیناوی خودا تیکۆشایی، وه‌ هه‌رگیز له‌پیناوی خۆی تۆله‌ی له‌که‌س نه‌کردۆته‌وه ته‌نها ئه‌گه‌ر شتی‌ک له‌ سنوره‌کانی خوا به‌زێنرابی، نه‌وا کاته‌ بۆ خوا تۆله‌ی کردۆته‌وه)) مسلم ۸۴/۱۵.

پێغه‌مبه‌ر ﷺ په‌په‌وی پێنمایی خۆی ده‌کرد که ده‌فه‌رمووی: ﴿خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ. وَاَتَا: له‌ په‌فتاری خه‌لک سانایی وه‌رگه‌ و فرمان بکه‌ به‌چاکه‌ و چاوپۆشی بکه‌ له‌ نه‌زانی و نه‌قامی خه‌لک و فه‌رامۆشیان که﴾ الاعراف: ۱۹۹.

نه‌نس ﷺ وتی: له‌گه‌ڵ پێغه‌مبەر ﷺ ده‌رۆیشتم کراسینکی به‌ یاخه‌ی نه‌جرانی دامین نه‌ستوری له‌به‌ردابوو، ده‌شته‌کیه‌ك هات و زۆر به‌توندی یاخه‌ی ڕاکیشا، سه‌یری لایه‌کی شانی پێغه‌مبەر ﷺ م کرد بینیم شوینه‌واری یاخه‌ی کراسه‌که‌ی له‌سه‌ر دیاریوو به‌هۆی توندی ڕاکیشانه‌که، پاشان وتی: ئه‌ی محمّد“ فهرمانبده‌ له‌و مالّهی خودای له‌لاته‌ به‌شم بده‌ن، پێغه‌مبهریش ﷺ ئاوړی لێدایه‌وه، پێکه‌نی، پاشان فهرمانیکرد بریکی پێ به‌خشن)) متفق علیه.

مسلم و بوخاری ده‌گێڕنه‌وه: ئافره‌تیکی جوله‌که‌ مه‌ریکی به‌دیاری نارد بو پێغه‌مبەر ﷺ، پێغه‌مبەر ﷺ و هه‌ندێ له‌ هاوه‌ڵان لێیان خوارد، پاشان پێغه‌مبەر ﷺ فهرمووی: ((ده‌ست هه‌لگرن، ژه‌هراوی‌یه))، جا ئافره‌ته‌که‌یان هینا بو لای و پێغه‌مبەر ﷺ پێی فهرموو: ((چی پالێ نای ئه‌و کاره‌ بکه‌ی؟)) وتی: ویستم بزانم ئه‌گه‌ر پێغه‌مبەر بیت خودا بو‌تی ئاشکرا ده‌کات و هیچ زیانیکت پێ ناگه‌یه‌نی، وه‌ ئه‌گه‌ریش پێغه‌مبەر نه‌بیت ئه‌وا له‌ ده‌ستت ڕزگارمان ده‌بیت، وتیان: ئه‌ی نه‌یکوژین؟ فهرمووی: ((نه‌خێر)) ئنجا لێی خو‌شبوو. رواه‌ الشیخان.

هه‌روا به‌ره‌ی ده‌وس یاخی بوون و ڕازی نه‌بوون ملکه‌چی فهرمانی خوا و پێغه‌مبهره‌که‌ی بن، طُفیل بن عَمْرُو الدَّوسِي ﷺ هاته‌ لای پێغه‌مبەر ﷺ وتی: ئه‌وه‌ به‌ره‌ی ده‌وس یاخی بوون و ملکه‌ج نابن، له‌لا خوا نزای خراپیان لێ بکه، پێغه‌مبەر ﷺ ڕوویکرده‌ ڕووگه‌ و ده‌سته‌کانی به‌رزکردنه‌وه، خه‌لکی وتیان: به‌ره‌ی ده‌وس تیاچوون، به‌لام پێغه‌مبهری میهره‌بان فهرمووی: ((به‌روه‌ردگارا ڕێنمایی به‌ره‌ی ده‌وس بکه‌ و به‌ موسلمانانی بیانیه‌ینه، په‌روه‌ردگارا ڕێنمایی به‌ره‌ی ده‌وس بکه‌ و به‌ موسلمانانی بیانیه‌ینه)) متفق علیه.

پێغه‌مبەر ﷺ له‌ ده‌روونی موسلمانان خو‌ره‌وشتی لی‌بوردیه‌ی و چاوپۆشی ده‌چاند، هه‌رچه‌نده‌ له‌ به‌رامبه‌ردا به‌ خراپه‌ و داب‌ڕان و پشت تێکردن وه‌لام بدرايه‌وه“ چونکه‌ به‌هۆی داناییه‌که‌یه‌وه‌ ده‌یزانی خه‌لکی به‌ نه‌رم و نیانی و لی‌بوردیه‌ی زیاتر به‌ره‌و ڕووت دێن و وه‌لامت ده‌ده‌نه‌وه‌ له‌وه‌ی به‌توندی وتیژی، عوقبه‌ کو‌ری عامر ﷺ ڕسی: ئه‌ی پێغه‌مبهری خوا، باشترینی کرده‌وه‌ کانم پێ بلی، فهرمووی: ((ئه‌ی عوقبه، په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی له‌گه‌ڵ ئه‌و خزمانه‌ بگه‌یه‌نه‌ که‌ په‌یوه‌ندیت

له گەڵ دەپچرێنن، وه ئەوهی بێبەشت دەکا و ناتداتێ تۆ پێی بێخەشە، ئەوهشی سەتەمت لێ دەکا وازی لێیێنە)) له گێڕانەوهیهکیتر: ((ئەوهی سەتەمت لێ دەکا لێی بېورە)) احمد والطبرانی (مجمع الزوائد ۸/۱۸۸).

ئاسانکارە و کار لەسەر خەلکی گران و ئالۆز ناکات

ئافەرەتی موسڵمان هەمیشە کاروبار لەسەر خەلکی ئاسان دەکات و گران ناکات، چونکە ئەم خوڕەوشتە زیاتر جێی پەزاسەنی خوایه، وهك دەفەرمووی: ﴿يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ الْعُسْرَ. وَاَتَا: خُودَا ئَاسَانَكَا رِي بۆ ئِيوَه دَهوِيَت نَهك كَا رَا رَا نِي﴾ البقره: ۱۸۵.

بۆیه پێغه مبه‌ر ﷺ دەفەرمووی: ((خەلکی فێر بکەن و ئاسانکار بن کاریان لەسەر سەخت و گران مەکەن، وه ئه‌گەر یه‌کیکتان تو‌په‌بوو با بێ دهن‌گ بێ)) البخاری فی الادب المفرد ۱/۳۴۲.

ئەو ئافەرەتی پەنا دەباتەبەر ئالۆزکردن و کارگرانی لەپاش ئەوهی رێنمایی ئیسلامی بۆ ڕوون بویه، ئافەرەتیکی پارێزکار و دادپەروەر نییه، هەر ئافەرەتێک ئەگەر لاریه‌ك له خو‌په‌وشت، ئالۆزیه‌ك له ده‌روونی، درزیه‌ك له كه‌سایه‌تی و په‌روه‌رده‌ی نه‌بی‌ت پەنا ناباتەبەر گرانکاری و ئالۆزکردن، ئەو‌ها خاتوو عائشه ده‌لێ: ((پێغه‌مبه‌ر ﷺ هەر كاتیك له نیوان دوو كادا سه‌رپه‌شك بکرایه ئاسانه‌كه‌ی هه‌ڵده‌بژارد، به مه‌رجیه‌ك گونا‌ه نه‌بوايه، ئەگەر گونا‌ه بوايه له هه‌موو كه‌س زیاتر لێی به دووربوو، وه پێغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌رگیز بۆ خۆی خۆی تۆ‌له‌ی له كه‌س نه‌كردۆته‌وه، مه‌گه‌ر سنو‌ری خوا به‌زێنرابی، ئەو كاته بۆ خوا تۆ‌له‌ی سه‌ندۆته‌وه)) متفق علیه.

ئنجا ئافەرەتی موسڵمانی ڕۆشن‌بیر و پارێزکار لەئاست رێنمایی پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌هه‌ستێ و نایه‌زینی، وه سه‌رپێچی فه‌رمانه‌كانی ناکات.

ئیره‌یی (هه‌سو‌دی) نابات

ئافەرەتان گەلێ زۆر دو‌جاری نه‌خۆشی ئیره‌یی ده‌بنه‌وه، كاتێ ده‌بینن هه‌ندێ له ئافەرەتان كه له‌وانیش كه‌مه‌تر جوا‌نتر و هۆشیا‌رتر و ڕۆشن‌بیرترن، كه‌چی نه‌قومی پا‌ره و خۆشی و ده‌وله‌مه‌ندی

بونو، له کاتیکه نهو به شیکې که میشی لهو خوشی به نییه، به لّام له بهر نه وهی ثافره تی موسلمانې
 بیدار باوهړې وایه هرچی لهو ژیاڼه پرووده دات به بریار و قهدهری خوایه، وه خوشی رابواردنه کانی
 دنیا هرچنده زوړین هر که مه له ته که نهوهی ناماده کراوه بۆ ثافره تانی باوهړدار و چاوتیر و
 رازی به بهشی خوا، وه بهای راسته قینهی ثافره لهوهیه تایی ته رازووی پاریزکاری و کردهوهی
 چاکی قورستر بڼ، نه که لهوهی دیته دهستی له خوشیه کانی دنیا و هوکاره کانی لهزه تی دنیای
 کاتی و رژیستوو، وه هرچنده نه م بڼه مایانه له دهروونی ثافره پته وتر بڼ هیڼده دهروونی
 بیگهرد و خاوین و دلنیا ده بڼ، وه دهچیته ریزی نهوانه ی رهامه ندی خویان بردۆتموه له
 بههشت، هرچنده خاوهنی په رستشی زوړیش نه بیت، احمد به سڼه دیکې حسه ن له نه نه س بن
 مالک ﷺ وتی: ((له لای پیغمبر ﷺ دانیشتبوین، فهرمووی: ((نیستا پیاوړیک دیته لاتان له
 خه لکی بههشته)) جا پیاوړیک له یاریده دان هات^(۱)، ناوی دهستنویر له ریشی ده تکا، ههر دوو
 پیلاوه کانی به دهستی چه پی هه لواسیبوو، کاتی به یانی هات به هه مان شیوه پیغمبر ﷺ
 قسه یکرد، هه مان پیاو هات، بۆ رژی سڼیم دیسان پیغمبر ﷺ هه مان قسه یکرد، هه مان
 پیاویش هات له سر شیوه یه که مجار. کاتی پیغمبر ﷺ له کوره که هه لسا عبدالله بن عمرو بن
 عاص ﷺ دواي نهو پیاوه کهوت، وتی: من له گه ل باوکم بۆته ناکوکیمان و سویندم خواردوو تا
 سڼ شهو ناچمه وه مال هوه، نه گهر رازی بیت تا نهو سڼ شهو ده روات لای خوت بهیل هوه، وتی:
 به لئ، نه نه س ده لئ: عبدالله بۆمانی باس ده کرد، کهوا سڼ شهو له گه لئ بووه نه بیینیوه هیچ
 شهونویر بکات، تنها کاتی له سر جیگای نووستن خوی وهرده گیرا یادی خوی ده کردو تا نویژی
 به یانی ده هات. عبدالله وتی: به لّام گویم لئی نه بوو بیجگه له خیر هیچ قسه یه کتر بکات، کاتی
 نهو سڼ شهو تیپه رین و خه ریکبوو کاره کی به که م بزائم، وتم: نهی عبدالله له نیوانی من و باوکم
 ناکوکی نه بووه، به لّام سڼ جار له پیغمبر ﷺ م بیست دهی فهرمووو: ((نیستا پیاوړیک له خه لکی
 بههشت دیته لاتان)) هر سڼ جاریش تۆ ده هاتی، بۆیه ویستم له مالتان مینمه وه تا کردهوت
 بیینم و پهیره ویت بکه م، که چی نه قبینی کارنکی گه وره بکه یت؟ وتی: هر نهوهیه که بیینیت،
 کاتی پشتم لی کرد و ویستم برؤم بانگی کردم و وتی: هر نهوهیه که ده بیینی، به لّام له دل و

^(۱) نهو پیاوه (سعد بن ابی وقاص) بوو وه کوو چۆن له کتابی (البدایة والنهاية) ی ابن کثیر ۷۴/۸ ناری هاتوووه.

دەرووڤدا بەرامبەر بە موسلمانان ناپاکی و ئیرەیم بۆ کەس نییه سەبارەت بەو بەخششانی خودا پێیانی بەخشیون، عبدالله وتی: ئەوێه تۆی بەو ئاستە گەیانندوو، ئەوێه شە کە ئیمە بەرگە ی ناگیرن)) احمد ۳/ ۱۶۶.

ئەم فەرمووودە پێرۆزە بەلگەیه لەسەر کاریگەری پاکی دەروون لە رق و ئیرەیی و کینه و ناپاکی لەسەر دیاریکردنی چارەنوسی مەژۆلە دواڕۆژیدا و، بەرزکردنەوێ پلەوپایەیی لەلای خوا، وە گیرابوونی کردەوێ ئەگەرچی کەمیش بێت، ئەم کاریگەریە زۆر بەروونی دیارە لەو پیاوێ و یپرای کەمی پەرستشی بەهۆی بێگەردی سینه و پاکی و سەلامەتی خەلک لە ئازار و زیانی چوو بەهەشت، بە بەراورد لەگەڵ ئەو ئافرەتە ی لەبارەیهوێ لە پیغەمبەر ﷺ یان پرسی: کەوا ئافرەتیکە شەونوێژ دەکات و زۆر بە پۆژوو دەبێت، بەلام ئازاری دراوسێکانی دەدات، بۆیه پیغەمبەر ﷺ فەرمووی: ((خێری تێدا نییه، لە خەلکی ناگرە)) البخاری فی الادب المفرد ۱/ ۲۱۰.

مروثیک هەرچەندە پەرستشی زۆر بکات، بەلام کە دلی پێبوو لە هەستی رق و ئیرەیی و کینه، ئەوا پەرستشەکە ی تەنها پۆلەتیه و پالی نەداوێه بنەمایەکی پتەو لە باوهر، بۆیه کایگەری نەبوو لەسەر خاوتنکردنەوێ دەروون لە ئیرەیی، پیغەمبەر ﷺ دەفەرمووی: ((لە دەروونی هیچ بەندەیهک ئیمان و حەسودی کۆناییتەو)) ابن حبان (۱۰) ۴۶۶.

ضمرة بن ثعلبة ﷺ وتی: پیغەمبەر ﷺ فەرمووی: ((خەلکی بە خێر و سەلامەتن تا حەسودی و ئیرەیی بە یەکتەر نەبن)) الطبرانی (مجمع الزوائد ۷۸/۸).

ئافرەتی موسلمانێ پۆشنبیر و ژیر ئەوێه لە نێوان پەرستشی چاک و نێوان پاکی دەروون لە پیسی رق و کینه کۆیکاتەوێ بەم شێوێه دەگاتە بەرزترین پلە ی تەقوا و لەلای خوا پلە ی بەرز وە دەست دێنێ، بەمەش لە دنیادا خۆشەویستی و پێزی خەلک دەباتەو، وە دەبێتە بەردیکی پتەو و خاوتن لە بینای کۆمەلگە ی خاوتن و یەکگرتوو و بەرز کە شایستە ی هەلگرتنی پەيامی خودا بێ بۆ خەلک.

دوووره له شانازی و حهزی خۆدهرخستن

یه کڼ له ناکاره کانی ئافره تی موسلمان ی پۆشنبیر و خوړه وشتی ئیسلامی ئەوه یه خۆ به کم زان و راستکار و راستگویی، خۆ به گهوره زانین و له خۆبایی بوون و درۆ نازانسی، بانگه‌شهی شتی ناکات هی خۆی نه‌بێ و خۆی به شتی ناکادات هی خۆی نه‌بیت، له بهرامبهر هاویره‌گه‌زانی خۆی ده‌رناخت، چونکه ده‌زانی ئەم خوړه‌وشته ناگوڅی له‌گه‌ڵ سروشتی ده‌روونی که بنهما و ده‌ستوری ئیسلام دروستی کردووه.

ئافره‌تیک هاته لای پیغه‌مبهر ﷺ پرسیاریکرد پێگهی بدات بلی: که‌وا می‌رده‌که‌ی شتی واو وای پێداوه، له راستیشدا وا نییه، مه‌به‌ستی شانازی و خۆده‌رخستن و فیز بووه، پیغه‌مبهر ﷺ وه‌لامی دایه‌وه: ((ئەوه‌ی به شتی خۆی ده‌رخا و له راستیشدا وانه‌بێ وه‌ک ئەوه وایه دوو جلی ساخته‌ی له‌بهر دابی)) مسلم ۱۱۰/۱۴.

ئیسلام نایینیکه له‌سهر راستگویی و بێگه‌ردی و خۆبه‌که‌م زانین و راستکاری دامه‌زراوه، رقی ده‌بیته‌وه له درۆ و ناپاکی و فیز و خۆبه‌زل زانین و بانگه‌شهی شتی درۆ و ده‌له‌سه. بۆیه نایه‌وێت تاکه‌کانی ئەو جوړه په‌فتارانسه له‌ خۆیگرن و خۆیان له‌سهر خه‌لکی به‌گه‌وره‌تر بگرن، وه زۆر به‌توندی سه‌رزه‌نشتی ئەو جوړانه‌ی کردووه وه‌ک چۆن باسی خرابی که‌سیک ده‌کری که دوو جلی ساخته‌ی له‌بهر دابی و خۆی پێ بدات و ده‌رخات.

دوووره له خۆگۆڕین و خۆسه‌پاندن و بائگران کردن (التنطع والتكلف)

ئافره‌تی موسلمان ی تیگه‌یشتوو له پوه‌ت و په‌فتار و کرداره‌کانیدا ئاسایی و سروشتییه، له قسه‌کردن خۆی ناگۆڕی، به شیوازیك قسه ناکات تاوه‌کوو سه‌رغی خه‌لکی بۆ لای خۆی پاکیشی و خۆی ده‌رخا، چونکه خۆگۆڕین له کردار و گوفتار شتیکی په‌سند نییه، عبدالله بن مسعود ﷺ وتی: ((سویند به‌وه‌ی بیجگه له‌و په‌رستراوی‌تر نییه که‌سم نه‌بینیوه هینده‌ی پیغه‌مبهر ﷺ توند بیت له‌سهر ئەوانه‌ی له کردار و گوفتار خۆیان ده‌گۆڕن، له‌پاش ئەویش که‌س هینده‌ی ابو بکر ﷺ توند نه‌بووه له‌سه‌ریان، وه وابه‌زام عومه‌ریش ﷺ له هه‌موو خه‌لکی سه‌ر روی زه‌وی زیاتر بۆیان خه‌فته‌بار بوو، یان لیان ده‌ترسا)) ابو یعلی والطبرانی (مجمع الزوائد ۲۵۱/۱۰).

كه سايه نيه كهى له لای خه لكى خۆشه ويسته

نافره تى موسلمان گرنگى ده دات به وهى هۆكارى كرده وهى چاك و كاريگه رى سودبه خش بىت و،
ناوبانگى باشى له ناو كۆمه لگه هه بى و له لای خه لكى خۆشه ويست بى.

وه خۆشه ويستى خه لكى به لگه يه له سه ر خۆشه ويستى خوا بۆى “چونكه پيغه مبهر ﷺ
ده فهرمووى: ((كاتى خدا به نده يه كى خۆش ده ويّت بانگى جبريل ده كات و ده فهرمووى: من فلا نه
به نده م خۆش ده ويّت تۆش خۆشت بوى، ئنجا جبريل خۆشى ده ويّت، پاشان له ئاسمان بانگ
را ده ديّرى و ده لى: خدا فلا نه به نده ي خۆش ده ويّت ئيوه ش خۆشتان بوى، ئنجا خه لكى ئاسمان
خۆشيان ده ويّت، پاشان ئه و خۆشه ويستى يه ي بۆ له سه ر زه وى دا ده نرى. وه ئه گه ر خدا رقى له
به نده يه ك بىته وه بانگى جبريل ده كات و ده فهرمووى: من رقم له فلا نه به نده يه تۆش رقت لى
بىته وه، ئنجا جبريل رقى لى ده بىته وه، پاشان بانگى خه لكى ئاسمان ده كات: خدا رقى له فلا نه
به نده يه ئيوه ش رقتان لى بى، فهرمووى: ئه وانيش رقيان لى ده بىته وه، پاشان ئه و رقه ي بۆ
له سه ر زه وى دا ده نرى)) مسلم ۱۸۴/۱۶.

ئمه ئه و نه يتييه پهنه انيه خوا ييه بۆ هه ندئ له موسلمانان سه باره ت به خۆشه ويستبو نيان
له لای خه لك، ئه وه خۆشه ويستى خوا يه له نيوان خه لكى ئاسمان و زه وى بلا وى كرده ته وه، يان ئه و
رقه ي خوا يه كه له سه ر زه وى بو يان دانرا وه.

كه سينك ئه و خۆشه ويستى يه خوا ي ده ست ناكه ويّت مه گه ر بۆ گه يشتن به ره زامه نيه كه ي رو وى
كر دىته خوا، وه كه سينكيش دو چارى ئه و رقه ي خوا نابىته وه مه گه ر پشتى له رى نما ييه كه ي كر دى
و سه ر پىچى كر دى.

مژده ي خۆشويستنى خوا و ره زامه ندى يه كه ي ته نها بۆ با وه ردارانه، ئه وانى كارى چاك ده كه ن و
خه لكيش ستايشيان ده كه ن له سه ر ئه و جو ره كاره چاكانه، مسلم له ابى ذر ﷺ ده گى رى ته وه
وتويه تى: به پيغه مبهرى خوا وترا: چى ده لى سى سه باره ت به و پيا وهى كارى چا كه و خىر ده كات و
خه لكيش له سه رى ستايشى ده كه ن؟ فهرمو وى: ئمه مزگى نى پىش وه خته ي با وه رداره)) له

گيڙانه ويه کي تري مسلم هاتوووه، ((وه خه لکي له سهر نهو جوړه کارانه خوشيان دهوټ)) مسلم
۱۸۹/۱۶.

نافره تي موسلمانې پازاوه به بهار په وشته کان، که هر چي فرماني خويه جبهه جي دهکات و،
نه وي قه ده غه يکړدوه نايکات، شايه ني نهو مرگيښه پيش وه خته يه، جا هر که سي بيناسي
خوشي دهوټ به هو ي کړدوه چا که کاني وه: (چاپوشي له نه فامان.. چا که کړدن به رامبه به
خراپه.. به زه ي هاتنه وه به رامبه ناثوميدان و به شخړاوان.. هه زکړدن به خير بو
خه لکي.. فرمانوش کړدنې خود له پيناو خه لکي پيوستتر.. قسه ي خير و چا که... هتد)، نه م
خوړه وشته به رزانه که وه ريکي گران به هايه گردنې نافره تي موسلمانې جوان تر کړدوه، به هو ي وه
پنمايي ثابته کي شاره زا بووه و، خوشه ويستي خه لکي وه ده ست هيناوه له دونيا، وه
ده ست که وتني په زامه ني خوا و به هه شته کي له دواړو ژدا.

له گه ل خه لکي ده سازي و دوست و خوشه ويسته

نافره تي موسلمانې ژير ساز و خوشه ويسته، به هو ي که سايه تيه شيرين و سهرنج پاکي شهر و نهر م
و نياني و هل کړدنې له گه ل خه لک، دوستايه تي ژنان دهکات و تي که ليان دهيت و خوشياني
دهوټ، نه وانيش دوستايه تي دهکهن و تي که لي دهن و خوشيان دهوټ، نه مه به رز ترين ثاکاري
کومه لايه تيه که نافره تي بيگاتي و خو ي پي ناماده بکات بو په يوه ندي کړدن به کومه لي نافره تان
و، وه ده سته ينياني متمانه يان و کار تي کړنيان "چونکه نهو جوړه کومه لانه تنه ها لهو نافره تانه قسه
هر ده گرن و متمانه دهکهن و دلنيا دهن که ساز و دوست و خوشه ويست بن.

پيغه مبه ر ﷺ ده فرمو وي: ((ايا هه والي خوشه ويستري تان و نزیک تري تان له کوري من له
روژي قيامت پي رابگه يه نم؟ سي جار يان دوو جار نه مه ي دوباره کړدوه، وتيان: به لي نه ي
پيغه مبه ري خوا، فرمو وي: نه وي خوړه وشتي له هه موان چاکتر و باشتره)) احمد ۱۸۵/۲ له
هه ندي گيڙانه وه نه مه ي بو زياد کړاوه: ((خاک سيفه تان و بي فيزان نه وانه ي ساز و دوست و
خوشه ويستن و له گه ل خه لکي ده گوځين)).

ئەو جۆرە ئافەرەتە ساز و خۆشەويىستە دەتوانى پەيامىك بگەيەنئ، سودببەخشى، خەللى
ھۆشيار بىكاتەو، ئەوھشى وەھا نەبىت خىرى تىانييە، پىغەمبەر ﷺ دەفەرموئ: ((باوەردار ساز
و خۆشەويىستە لەگەل خەللى دەگونجى و دەسازئ، وە خىر لەو دەنييە كە نازانى خۆى
خۆشەويىست بىكات و لەگەل خەللى بسازئ و بگونجى)) احمد والىزار (مجمع الزوائد ۸/۸۷).

پىغەمبەر ﷺ غونەى ھەرە بەرزە بۆ ئۆمەتەكەى لە چاكى رەفتار كەردن لەگەل خەللى و
لەتھاتوويى لە خۆشويىستنى دلەكان بۆى، بانگى كەردوين تا لە كەردار و گوشتار و مامەلەدا پەپرەوى
بەكەين، شىواز و رىنگاى گونجاوى بۆ كىشاوين بۆ چۆنيەتى چوونە ناو دلى خەللى و دەستكەوتنى
خۆشەويىستى و شەيدايى و ھۆگرى خەلك “چونكە پىغەمبەر ﷺ ھەميشە مژدەدەربوو، خورەوشت
سانا و خۆشبوو، نەرم و نىيان بوو، توند و تىژ نەبوو، بچوبوايە كۆرپەك لەو شوپنە دادەنيش كە
كۆتايى خەلكەكە و كۆرەكەيە، فەرمانيشى دەكرد بە خەلك تا وابن، مافى ھەموو تاكيكى
كۆرەكەى دەدا و ھەركەسە و پشكى خۆى وەردەگرت، ئامادەبوانى كۆرپى پىغەمبەر ﷺ ھەستيان
نەدەكرد كەس لەوان رىزدارترە، ھەركەسيك داواى شتەكى لى بەكردايە بۆى جىبەجى دەكرد، يان
بە قسەيەكى خۆش رازى دەكەردن، خەللى ھەموو بەھۆى رەفتارى جوانى و دلغراوانىيەكەى
بەختەوەر بېوون، بېويە باوك بۆيان، لە ھەق و راستيشدا ھەموو خەلك لەلاى وەكوو يەك بوون،
خەللى لە كۆرپدا يەكسان بوون، تەنھا بە تەقوا لە يەكتەر بەرزتر دەبوون، خاك سىفەتى بوون،
رېزيان لە گەورە دەگرت و سۆز و بەزەييان بۆ بچوك ھەبوو، بۆ خاوەن پىويستىيەك خۆدى
فەرامۆش دەكرد، غەريبە و ئاوارەيان دەپاراست. ئىنجا پىغەمبەر ﷺ كەسى ناوومىد نەدەكرد، بۆ
خۆى وازى لە سى شت ھىنابوو: مەشت و مې.. زيادەپۆيى.. ھەروا ئەوھى پەيوەندى بەو نەبووايە.
بەرامبەر خەلكيش وازى لە شت ھىنابوو: سەرزەنشتى كەسى نەدەكرد.. غەيب و نەنگى لەكەس
نەدەگرت.. باسى ئاپروى كەسى نەدەكرد. ئىنجا قسەيەكى نەدەكرد ئومىدى پاداشتى لى نەكردايە،
كاتى قسەى بەكردايە دەورويەر گوڭيان بۆ دەگرت بى ئەوھى جۆلە بەكەن وەك بلىتى بەلئەدە لەسەر
سەريان ھەلئىشتوو، تا بىدەنگ نەبوايە قسەيان نەدەكرد، لەلاى ئەو مەشت و مې و مەملانىييان
نەدەكرد، پىدەكەنى بەوھى ئەوان پىكەنييان پىدەھات، سەرسام دەبوو بەوھى ئەوان پىي سەرسام
دەبوون، ئارامى دەگرت لەسەر كەسى نامۆ و غەريب لە بەرامبەر وشكى گوشتار و داواكاريان،

تهنانت به هاوه لانی ده فەرموو: ((ئەگەر خاوەن پێیستیه کتان بینی کۆمەکی بکەن، وە هەرگیز بە سوپاس و ستایشی کەس رازی نەبوو مەگەر چاکەیه کی بەرامبەر کرابێ، هەرگیز قسەی کەسی نەدەبێ تا کەسە کە خۆی وازی دەهێنا یا کوتایی پێ دەهێنا یا هەڵدەستا))^(۱).

خاتوو عائشە دەلی: خۆی لە خەلکی خراپ دەپاراست و قسەی نەرم و ڕەفتاری چاکی لەگەڵ دەکرد وەک لە فتح الباری هاتوووە ۴۷۱/۱۰.

بێگومان ئافەرەتی موسڵمانی پێگەیشتوو و کراوە، پەڕەوی پێغەمبەر ﷺ دەکات لە ڕەفتاری لەگەڵ خەلکی باش و خراپ، بەمەش خۆشەویست و گونجاو و ڕێزدار دەبێت لەناو کۆمەڵەی ئەرە ئافەرەتانی ناسیویانە یان ناویان بیستوو.

نەهینی دەپاریزی

لای ئافەرەتی موسڵمانی پێگەیشتوو و ژیر شاراوە نییە پاراستنی نەهینی لە جوانترینی ئەرە خۆڕەوشتانەیه کە مەروە دەپاریزێتەو، چ پیاو چ ئافەرەت" چونکە پاراستنی نەهینی بەلگەیه لەسەر پێگەیشتنی کەسایەتی، پتەوی خۆڕەوشت، سەلاری تیروانین، سەنگینی بیروھۆش...بۆیە لەم ڕوانگەیهو ئافەرەتی موسڵمان نەهینی پارێزە بەوێ ئیسلام داوای لێکردوو و کردووەتی بە جوانترین خۆڕەوشت.

وێ جوانترین نمونە لەسەر پاراستنی نەهینی هەلۆیستی ابوبکر ﷺ و عثمان ﷺ بەرامبەر بە عومەر ﷺ، کاتێ عومەر داوایانی لێکرد حەفصە کچی بخوازن پاش ئەوێ بیوژن کەوت، بخاری بۆمان دەگێڕێتەو: عبدالله کوری عومەر ﷺ دەلی: کاتێ حەفصە کچی عەمەر ﷺ بیوژن کەوت، عومەر ﷺ وتی: ((بە عثمان کوری عەففان گەیشتم و حەفصەم پێشکەشی کرد، وتم: ئەگەر حەز بەکی حەفصە کچی عومەرت لێ مەرە دەکەم، وتی: بە بیری لێ بەکەمەو. چەند شەویەک تیپەری، پاشان پێم گەیشتم و وتی: بۆم دەرکەوت کە جارێ ژن نەهینم، وتی: گەیشتم بە ابوبکر الصدیق ﷺ وتم: ئەگەر حەز بەکی حەفصە کچی عومەرت لێ مەرە دەکەم. ابو بکر ﷺ

^(۱) حياة الصحابة ۲۲/۱، ۲۳.

بئى دەنگ بوو، هيچى پىن نەوتم، جا زۆر تورەبووم زياتر لەوہى لە عثمان. چەند شەوئىك چاوەرپىم کرد. پاشان پىغەمبەر ﷺ داوايکرد و مارەيکرد، جا ابو بكر پىم گەشت و وتى: رەنگە لىم تورە بووبى ئەو كاتەى حەفصەت پىشكەشكردم و وەلامم نەدايەوہ؟ وتم: بەلى، وتى: بەلام ئەوہى پىگرم بوو لە وەلامدانەوہى داواكارىەكەت تەنھا ئەوہ بوو دەمزانى پىغەمبەر ﷺ باسيكردوہ، نەشدەبوايە نەينى پىغەمبەرى خوا ﷺ بدركىتم، وە ئەگەر پىغەمبەر ﷺ دەستى لى ئەلگرتايە من پىن پازى دەبووم)) فتح البارى ١٧٥/٩.

مسلم لە ئەنەس ﷺ دەگىرپتەوہ، وتوہتى: ((پىغەمبەر ﷺ ھاتە سەرم، منيش لەگەل مندا لان يارىم دەکرد، پىغەمبەر ﷺ سلاوى لىمان کرد و، ناردمى بۆ پىويستىەكى، بەھۆيەوہ تۆزىك لە دايكم دواكەوتم. كاتى ھاتمەوہ لای دايكم، دايكم وتى: بۆچى دواكەوتى؟ وتم: پىغەمبەر ﷺ ناردمى بۆ پىويستىەكى، وتى: پىويستىەكەى چى بوو؟ وتم: نەينىيە، وتى: نەينى پىغەمبەر ﷺ بە كەس نەلىي. ئەنەس دەلى: سويند بەخوا ئەى ثابت ئەگەر ئەو نەينىيەم بۆ كەسيك باسكردايە بۆ تۆم باس دەکرد)) مسلم ٤١/١٦.

ئەوہيە پەرەردەى ئىسلامى، دايكىك ھانى كورەكەى دەدات لەسەر پاراستنى نەينى و ناچارى ناكات و شىوازىتر بەكارناھينى بۆ ئەوہى نەينىيەكەى پىن بدركىنى، ئەمە ئەو ئاستە بەرزەيە كە مروؤ پىويستە بىگاتى، چ پياو بى چ ئافرەت.

نەينى دركاندن كاريكى خراپ و ناپەسندە، وە دركاندنى ھەندى نەينى لەوانىتر خراپترە، پىغەمبەر ﷺ دەفەرموئ: ((خراپترين پلەوپايەى خەلك لەلای خوا لە رۆژى دوايى پياويكە خۆى بۆ ھاوسەرەكەى والا دەكات و ئەميش خۆى بۆ والا دەكات، پاشان نەينىيەكانى بلاودەكاتەوہ)) مسلم ٨/١٠.

چونكە نەينى و تايبەتمەندىيەكان دەبيت پارىزاو و پەنھان بن و تەنھا خاوەنەكانيان بيزان، كەسيكىش ئەگەر كەم ھۆش نەبيت، خورەوشتى لار نەبيت، كەسايەتى لاواز نەبيت، تايبەتمەندىيەكانى لەلای خەلكى بلاوناكاتەوہ، موسلمانانيش بەھۆى رىتمايى ئاينەكەيان و خورەوشتە جوان و بەرزەكانيان، دوورن لەم جۆر رەفتارانە.

پرووی خۆشه

له گرنگترین ھۆکاره کانی سهرکهوتنی ئافرهتی موسلمان له ژيانى تاييهتى له گهڵ ھاوسهر و خيزانى و، له ژيانى گشتى کۆمهلايهتى ئهويه: پرووخۆش بىت، دل ساف بىت، دهم بهزهردهخه نه بىت و مژدهى لى ببارى، ههموو ئهمانه وا دهکهن له لای خهلكى خۆشهويست بى و له دليان نزيك بى، له پال ئهمهش يهکىکه له پرهتاره چاکهکان و، جوانى کهسايهتى و، کارى چاکه و باش.

له صحيحى مسلم هاتوووه، پيغه مبهەر ﷺ فرمووويهتى: ((هيچ چاکه يهک به کم مەزان، تهنا ته ئه گهر به پروويه کى خۆش به پرووى براکت ببيته وه)) مسلم ۱۷۷/۱۶.

ئافرهتى پرووخۆش ئاسوده يى و به خته وه رى ده خاته دلى ميړده کهى، ههر چه ند چاوى بکه ويته سه رى زياتر له لای بهر يتر و بهرز و خۆشهويست ده بى، به ههمان شيوهش له ناو کۆمهلى ئافره تانا، چونکه هيچ شتيك وه کوو پرووخۆشى سۆز و خۆشهويستى له ناو کۆمه لگه بلاونا کاته وه، ئهم رهفتار و کارانهش زياتر شياوى ئافرهتى موسلمانى بانگخوازه بۆ ريگاي خوا، چونکه به هوى ئه و ناکارانه وه ده توانى بگاته دلەکان و بچيته قولايى دهروون.

ئيسكى سوکه

ئافرهتى موسلمانى بيدار ئيسك سوکه، ئاسان له گهڵ خهلكى هه لده کات، قسه خۆشه، له کاتى گالته و گه پى هاو پييانى بيزار نابيت پرووگرژ نابيت، گالتهى خۆش ده کات، به لām گالته کردنى ئافرهتى موسلمان شه قل و مۆرکى ئيسلامى پيوه دياره، دانا به زيته ئاستى قسهى پرپوچ و جنيو و گوفتارى ناشيرين و نابه جى.

پيغه مبهەر ﷺ گالتهى ده کرد له گهڵ هاوه لانى، به لām له باز نهى حق و راستى ده رنه ده چوو، هه ندئ له هاوه لان به پيغه مبهريان ﷺ وت: تو گالته مان له گهڵ ده کهى، فرموى: ((به لى، به لām بيچگه له حق و راستى هيچى تر ناييم)) البخارى فى الادب المفرد ۳۶۵/۱.

له په رتوکه کانی ژياننامه ی پيغه مېر ښه هاتوووه که گالته ی له گه ل مناليکی بچوک ده کرد نازناوی (ابا عومیر) بووه، کور ی یه کی له هاوه لان بوو، بالنده یه کی هه بوو یاری له گه ل ده کرد. پوژتیکان به خه فته تباری بینی، فرمووی: له بهرچی ابا عومیر به خه فته تباری ده بینم؟ وتیان: نهو بالنده یه ی یاری له گه ل ده کرد مردوووه نه ی پيغه مېره ی خوا، پيغه مېره ی ښه به گالته به مناله که ی فرمووو: ((ابا عومیر، چوله که که ت چی کرد؟)) حیاة الصحابة ۱۴۹/۳.

پیاوړیک هاته لای پيغه مېر ښه داوای ناژه لای سواری لیکردو پيغه مېره ی ښه به گالته پی فرمووو: ((من له سهر پستی به چکه ی ماوشتړیک هه لنده گرم، وتی: نه ی پيغه مېره ی خوا، جا چ له به چکه ی ماوشتړیک بکه م؟ فرمووی: ((نایا وشتړ بیجگه له به چکه چتری ده بی؟)) البخاری فی الادب المفرد ۳۶۶/۱.

احمد له نه نه س ښه ده گپړتیه وه، وتویه تی: پیاوړیک بیابان نشین ناوی زاهیر بوو، هه موو جار لهو بیابانه وه دیاری ده هینا بو پيغه مېر ښه، پيغه مېره ی ښه هوکاری گه پرانه وه یو نامه ده کرد کاتی بیویستایه پرواته وه، ننجا پيغه مېر ښه ده فرمووو: ((زاهیر له بیابان دیاریمان بو دینی نیمه ش نامه ده ده که ین)). پيغه مېر ښه زاهیری خوش ده ویست، پیاوړیک ناشیرین و نابوت بوو، جاریکیان پيغه مېر ښه هاته لای، نه ویش که ل و پهلای ده فروشت، پيغه مېر ښه له پشته وه له باوه شی گرت، زاهیریش نه یده دی، وتی: به رمد! نه وه کی یه؟ ناوړی دایه وه و پيغه مېره ی ښه ناسی، ننجا توندتر پستی به سنگی پيغه مېر ښه نوساند، پيغه مېره ی ښه ده فرمووو: ((کی نهو به نده یه ده کړی؟)) وتی: نه ی پيغه مېره ی خوا، که واته سویند به خوا واده بینی بی بازارم! پيغه مېر ښه فرمووی: ((به لام له لای خوا بی بازار نیت)) یان فرمووی: ((به لام له لای خوا تو به هاداری)) احمد (جمع الزوائد ۳۶۸/۹).

پیره ژنیک هاته لای پيغه مېر ښه وتی: نه ی پيغه مېره ی خوا، له خودا داوام بو بکه بمخاته به هه شت، پيغه مېره ی ښه به گالته فرمووی: ((نه ی دایکی فلان، به هه شت پیره ژنی ناچیت)) پیره ژنه که ش رویش و گریا، پيغه مېر ښه فرمووی: ((پی بلین به پیره ژنی ناچیت به هه شت)) چونکه خودا ده فرمووی: ﴿إِنَّا أَنشَأْنَاهُنَّ إِنشَاءً فَجَعَلْنَاهُنَّ أَبْكَارًا. وَاتَّصَلْنَ﴾ به پراستی

ثیمه دروستیانمان کردوون، وه له پاش ئهوهی له دنیا دا بپوونه پیره ژن دوباره دهیانکهینهوه کچی
 لاو﴿ الترمذی ۱۱۱.﴾

احمد له خاتوو عائشه دهگیریتتهوه، وتی: ((له هندی له گهشتهکان له گهل پیغه مبهـر ﷺ
 دهـرچووم، ئهـو کاته تازه ههـلده کهـوتم و گوشتن نهـببوم، جا پیغه مبهـر ﷺ به خهـلکه کهـی فرهـمووو:
 ((ئیهو پێشمان کهون، ئهوانیش پێش کهوتن، پاشان پیتی فرهـمووو: وهـره با پێشپرکیـت لهـگهـلدا
 بکهـم)) منیش پێشپرکیم لهـگهـلی کرد و به پێشی کهوتم لیم بردهوه، ئنجا پیغه مبهـر ﷺ ماوهیهـک
 بێ دهنگ بوو تا قهـلهـوبووم و گوشتن بووم، منیش ئهـو پێشپرکییم ههـر له یاد نهـمابوو، له یهـکی
 له گهـشتهکان دیسان دهـرچووم لهـگهـلی، به خهـلکه کهـی فرهـمووو: ((به پێش کهون)) خهـلکه که به
 پێش کهوتن، پاشان پیتی فرهـمووو: ((وهـره با پێشپرکیـت لهـگهـل بکهـم))، پێشپرکیم لهـگهـلی کرد،
 بهـلام ئهـمجارهـیان ئهـو به پێشم کهوت و بردهوه، ئنجا دهستی کرد به پێکهـنین و فرهـمووی:
 ((ئهوهیان بهوهی تر)) احمد ۲۴۶/۶ وابو داود ۴۱/۳.

پیغه مبهـر ﷺ که پێشهـوا و رابهـر و مامۆستای موسلمانان بوو، کهچی هندی جار گاتهـی
 ده کرد و هندی جاریش خۆشی و شادی دهـردهـبری، وێرای سهـرقالیـه سهـختهـکانی رابهـرایهـتی که
 پیتی ههـلدهـستا بۆ دامهـزراندنی ئۆمهـت و نهـتهـوهی ئیسلام و، ئاراستهـکردن و ئامادهـکردنی سوپای
 تیکۆشان و کارو باری تر.

خاتوو عائشه وتی: ((خواردنی (حهـریـره^(۱))م لینا بۆ پیغه مبهـر ﷺ بۆیم هیـنا، به خاتوو
 سهـودهـم وت - که پیغه مبهـر ﷺ له نیوانی من و ئهـو دانیشتبوو -: بخۆ، سهـوده نهـبخوارد، وتم:
 دهـبخۆی، ئهـگهـرنا دهـم و چاوتی پێ دهـسوم، ههـر نهـبخوارد، منیش دهـستم لهـناو ههـریـره که ههـلینا و
 دهـم و چاویم پێ سو، پیغه مبهـر ﷺ پێکهـنی، وه به دهستی خۆی ههـندیکی بۆ سهـوده دانا و پیتی
 فرهـمووو: تۆش دهـم و چاوی پێ بسوو. له گیرانهـوهیهـکی تر: عائشه دهـلی: پیغه مبهـر ﷺ پانی بۆ
 دابهـزاند تا تۆلهم لی بکاتهـوه، ئنجا سهـوده ههـندیکی لهـو ههـریـره له دهـفره که ههـلگرت و دهـم و
 چاومی پێ سوو، پیغه مبهـریش ﷺ پیده کهـنی)) ابو یعلی (جمع الزوائد ۳۱۶/۴).

(۱) ههـریـره خواردنی نهـخۆشه، ئارد و پۆن و شیر پێکهـوه تیکهـل دهـکری و لیدهـنری.

ئەم فەرموودانە بەلگەن لەسەر سانایی ئیسلام و موسلمانان و، لەسەر ئەو ئیسیک سوکی و قسە شیرینی و گەمە و یارییە ئیسلام دەیهوئیت، ئەوانە چەند ئاکاریکی خۆشەویست بۆ ئافرەتی موسلمانێ ئەو سەردەمە، کەمەندکیشی و جوانی و کاریگەری زیاتر دەدات بە کەسایەتییەکی.

خۆشی و ئاسودەیی دەخاتە دڵان

ئافرەتی موسلمانێ تیگەیشتوو بایەخ دەدات بە بلاوکردنەوی خۆشی و ئاسودەیی لە نیوەندی ئافرەتانا، هەروا بلاوکردنەوی زیندویتی و خۆشی و چالاکی لە دەروونیاندا، لە ڕیگەیی گێڕانەوێ هەوایی خۆش و نوکتەیی گالته نامیز و نوێ و ناوازه "چونکە ئاسودەیی خستنه ناو دلی موسلمانان لە چوارچێوەی ئەوێ خودا ڕێی پێداوه، داواکاری ئیسلامە و شەری ئیسلامی بێگەرد هانی لەسەر داوین، تاوەکوو کەش و هەوای موسلمانان پڕبێ لە خۆشەویستی و ئاسودەیی و گەشبینی، دواتریش ئامادەبێ بۆ بەراستی کارکردن و فیداکاری.

پێغەمبەر ﷺ دەفەرمووی: ((هەرکەس بەو شیوەی خودا پێی خۆشە بە برای موسلمانێ بگات و ئاسودەیی بکات، خودا لە ڕۆژی دوايي ئاسودەیی دەکات)).

ئافرەتی موسلمانێ ژیریش جۆرەها شیوازی ئاسودەیی خستنه دلی لەبەر دەستە تا بەهۆیەوه خۆشی بخاتە دلی خوشکانی، وەکوو: سلاوکردنێکی گەرم و گۆر، قسە و گوشتاری شیرین، ئاوێدانەوێکی ژیرانە، نوکتەییەکی بەتام، مزگینییەکی خۆش، زەرەخەنەییەکی خۆشەویستانە، سەردانیکی دلسۆزانە، دیاریەکی دلخۆشکەر، پەییوەندی بەردەوام، پالپشتییەکی راستگۆیانە، دلتەوایی کردن، کە بەهۆیانەوه دەرگای دلتەکان دەبێتەوه، تۆوی خۆشەویستی دەچنرێ، پەتی پەییوەندی دوستایەتی دەگەییەنرێ، ڕەگی باریەتی بە هیژتر دەکات.

توند نییە

ئافرەتی موسلمان ئەو کارانە توند ناکات کە لە شەرعدا ڕێیان پێداوه، بەتایبەتی لە بۆنەکان، وەک گۆرانی و سرود وتن لەکاتی جەژنەکان و ئاهەنگی بۆک گواستەوه، هەروا بینینی هەندێ دیمن و نمایشی دلخۆشکەر بە مەرجێک گەندەلی و ئازار و گوناھی لێنەبێتەوه.

ئەگەرچى ئافرىقىي مۇسۇلمان ھەندى يارى و خۆشى ئەنجام دەدات لە بۆنەكان، بەلام نابىي بىيىتە ھەموو غەمى، لە صحىحى بوخارى ھاتووو: خاتوو عائشە ئافرىقىي ھەتتە بۆك بۆ پياويكى ئەنصارى، پىيغەمبەر ﷺ ھەرموووي: ((ئەي عائشە شايى و بەزمتان نەکرد)) چونكە ئەنصار ھەزىيان لە شايى و بەزمتە)) فتح البارى ۲۲۵/۹.

لە بوخارى ھاتووو: خاتوو عائشە وتى: ((پىيغەمبەر ﷺ ھاتە لام، منىش دوو كەنيزەكم لەلا بوو گۆرانى (بُعَاثِيَان^(۱)) دەوت، پىيغەمبەر ﷺ لەسەر جىگاگەي پالکەوت و پرووى خۆي وەرچەرخاند، ابوبكرىش ﷺ ھاتە ژورەو و خۆي لى تورە كردم و وتى: زورنای شەيتانى لەلاي پىيغەمبەرى خواﷺ! پىيغەمبەرىش ﷺ پرووى تىكرد و ھەرموووي: لىيان گەپى. عائشە وتى: كاتى پىيغەمبەر ﷺ بىئاگا بوو لىيان، بە چاو ئامازەم بۆ كردن و چوونە دەرەو)) فتح البارى ۴۴۰/۲.

لە گىپرانەو ھەيەكىلى بوخارى: پىيغەمبەر ﷺ ھەرموووي: ((ئەي ابوبكر ھەر گەلىك جەئنىكى ھەيە، ئەمەش جەئنى ئىمەيە)) فتح البارى ۴۴۵/۲.

ھەروا بخارى قسەي خاتوو عائشە دەگىرپىتەو: ((پۆژىكيان جەئن بوو، رەش پىستەكان بە زىرى چەرم و پىم يارىيان دەکرد، جا نازام يان من داوام لە پىيغەمبەر ﷺ كرد يان خۆي ھەرموووي: ھەز دەكەي سەيركەي؟ وتم: بەلى، ئىجا لە پىشتى خۆي رايگرتەم، پومەتى لەسەر پومەتم بوو، وە دەيفەرمووو: بگرن ئەي بەرەي ئەرفىدە^(۲). تا ئەو كاتەي بىزار بووم، ھەرموووي: ئەوئەندە بەسە؟ وتم: بەلى، ھەرموووي: دە بپۆ)) فتح البارى ۴۴۵/۲.

لە گىپرانەو ھەيە كۆپى رومان لەلاي نەسائىيەو: پىيغەمبەر ﷺ دەيفەرمووو: ((ئەرى تىر نەبووي، ئەرى تىر نەبووي؟ منىش دەمووت: نەخىر، تا بزانم پلەوپايەم چەندە لەلاي)) فتح البارى ۴۴۰/۲.

(۱) بُعَاث: شۆيىكە لە قەراغى مەدېنە تىيادا شەرىك لە نىوان ئەوس و خەزرج رۆيداو پىش ئىسلام ئاوانراو بە پۆژى بەپ، شاعىران

شىعەرى زۆريان لەسەر وتوو...

(۲) نازناويكى ھەبەشيەكانە.

سیراج له ږیگه‌ی ابی الزناد له عوروه له خاتوو عائشه ده‌گیړنه‌وه: پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌و ږوژه
 فهرمووویه‌تی: ((تاوه‌کوو جوله‌که بزانی ثیمه فراوان و کراویه، وه من به ثاینیکی راستال
 و سانا و دلوثان نیردراوم)) فتح الباری ۴۴۴/۲.

ترمذي له خاتوو عائشه ده‌گیړته‌وه، وتوویه‌تی: ((پیغه‌مبه‌ر ﷺ دانیشتبوو، له پر گویمان له
 غه‌لبه غه‌لب و ده‌نگه دنگی منالان بوو، پیغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌لسا سه‌یری‌کرد، بیني ثافره‌تیکی
 حه‌به‌شی سه‌ما ده‌کات و منالانیش له دهوره‌ی کوښونه‌ته‌وه، فهرموووی: ((ته‌ی عائشه، وهره
 سه‌یرکه)) منیش هاتم، گهردم له‌سهر شانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ دانا، له نیوان شانی و سه‌ری سه‌یری
 ثافره‌ته‌که‌م ده‌کرد، پیی فهرمووم: ((ته‌ری تیر نه‌بویت؟)) منیش همر ده‌مووت: نا، تا بزائم
 پله‌وپایه‌م چنده له‌لای، تا نه‌و کاته‌ی عومر ﷺ ده‌رکه‌وت، تیر خه‌لکه‌که له ترسانا په‌رته‌یان
 لیکرد، پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرموووی: ((من ده‌بینم شه‌یتانه‌کانی په‌ری و ناده‌می له عومر هه‌لاتن))
 عائشه وتی: تیر منیش گه‌رامه‌وه)) الترمذي ۶۲۱/۵.

ثم فهرموودانه به‌لگن له‌سهر چاکی و جوانی خورشه‌وشتی پیغه‌مبه‌ری هاوسهر ﷺ و نازدانی
 به هاوسهره‌که‌ی، وه بایه‌خدانی به به‌خته‌وه‌رکردنی و خوشی خستنه‌ دلای، هه‌روا به‌لگه‌یه له‌سهر
 فراوانی و کراویه‌ی و سانایی نیسلام و، میهره‌بانیه‌که‌ی بۆ ثافره‌تان کاتی ږیگه‌یدا رابویری به
 هه‌ندئ جوړی خوشی و به‌زم و یاری، که هه‌ندئ له ثافره‌تانی توندپوه‌ی نه‌مړو به تاوانیکی
 گه‌وره‌ی تیده‌گن و ثافره‌تی له‌سهر سزا ده‌دن.

پیویسته ثافره‌تی موسلمان له زوربه‌ی کاته‌کانی راست و بی پیچ و شوخی بیټ، خه‌ریکی کاری
 به‌رز بیټ، وهرجه‌رخن له کاری پوچ و بی‌سود، به‌لام نه‌مه نه‌وه ناگه‌یه‌نئ به‌شداري شایی و به‌زم و
 خوشی نه‌کات له بونه‌کان به‌و شیوه‌ی نیسلام ږیگه‌ی پیداوه‌ه‌وه‌کوو کراویه‌ی و خوشی و فراوانی
 چونکه‌خودا شاره‌زای ده‌روونه‌کانه و ده‌زانی ماوه نا ماوه ثاره‌زوووی بال سوک‌کردن و شایی و به‌زم
 و خوشی ده‌کن، تاوه‌کوو پاشان چالا‌کانه‌تر بگه‌ړینه‌وه‌ه‌سهر کاری راستی، به دلکی پته‌وتر و
 ناماده‌بونکی زیاتر بۆ هه‌لگرتنی نه‌رکی هه‌لسان به به‌رپر‌سیاریه‌تیه‌کان. هه‌ر نه‌وه‌شه نیسلام له
 پرؤگرامه‌هاوسه‌نگ و یه‌کسان و گشتگیره‌که‌ی به‌دیه‌یناوه.

لووت بهرزی ناکات

ئافره تی موسلمانن پاستگۆی پۆشنییر بئ فیزه، لووت بهرزی ناکات له سههر ئافره تانی تر له وانیهی که متر جوانترن، یا بنه ماله و په چه له کیان وه کوو ئهو ناودار نییه “ چونکه ده زانی فیز و لووت بهرزی له دنیا ده بیته هۆی بییهش بوون له خۆشیه کانی دوا پۆژ، خدا ده فرمووی: ﴿ تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا، وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ. وَاَتَا: به ههشت ناماده کراوه و دانراوه بۆ ئهوانه له سههر زهوی لووت بهرزی ناکهن و سهه پیچی و گهنده لی ئه نجام نادهن، وه ئاکامی چاک و باش بۆ پارێزکارانه ﴿ القصص: ۸۳.

ههروا ده فرمووی: ﴿وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ. وَاَتَا: ﴿به فیزه وه پوو له خه لکی وه رمه گیڕه، وه له سههر زهوی به لووت بهرزی و کهش و فشه وه مه پۆ، به راستی الله خۆشی ناییت له هه رچی خۆ به زل زان و شانازی کار بییت له سههر خه لکی ﴿ لقمان: ۱۸.

پیغه مبههر ﷺ ده فرمووی: ((ناچیته به ههشت ئه وهی تۆز قالیك فیزی له دلدای بییت، پیاویك وتی: پیاو ههیه ههز ده کات جله کهی و پیلا وه کهی جوان و باش بییت. فه رمووی: ((خودا جوانه و جوانی خۆش ده وییت، لووت بهرزی دان نه نانه به حق و به سوک و به کهم سههیر کردنی خه لکه)) مسلم ۸۹/۲.

حارثة بن وهب ؓ وتی: له پیغه مبههری خوا ﷺ بیست ده یفه رموو: ((نایا هه والی کۆمه لی ئاگرتان پی بدهم؟ هه موو دل رهق و توندیکه، که له پۆشتنییدا لووت بهرزی ده کات و، خۆی به زل ده زانی)) متفق علیه.

ئهو هندهش به سه بۆ ئافره تانی لووت بهرزی به فیزی خۆ به زل زان له سههر هاو پیکانیان که خودا سزایه کی ناخ (معنوی) له پۆژی دواپی بۆ ناماده کردوون، پیغه مبههر ﷺ ده فرمووی: ((خودا له پۆژی دواپی سههیری ئهو که سه ناکات له بهر لووت بهرزی جلی شۆپی له دوا ی خۆی ده خشانده)) متفق علیه.

وه دهفهرمووی: ((سئ کەس خودا له پۆژی دوایی قسهیان له گەڵ ناکات و، خاوتنیان ناکاتهوه و، سهیریان ناکات و، سزایهکی به سۆشیان بۆ ههیه: به سالآچویهکی داوین پیس، پادشایهکی درۆزن، وه ههژاریکی خۆ بهزل زان)) مسلم ۱۱۵/۲.

چونکه خۆ بهگهوره زانین تایبهتمهندی خوای بالآ دهسهته، ناشئ دروستکراوی لاواز و بئ دهسهلات بیکاته تایبهتمهندی خۆی، وه ههرکەس دهروونی خۆ بهزل زانی بۆ پازاندهوه، ئەوا سنوری پلهوپایه ئولوهیهتی خوای بهزاندوه، له مسلم هاتوووه: ((خودای بالآ دهست دهفهرمووی: ((شکۆداری پۆشاکمه، خۆ بهگهوره زانینیش بالآ پۆشه، ههر کهسیک له یهکیک له دووانه ململانییم لهگهڵدا بکات نازاری دهدهم)) متفق علیه.

پیغه مبهەر ﷺ دهفهرمووی: ((ههرکهسیک خۆی بهگهوره هاته بهرچاو، یان له رۆشیتیدا لوت بهرزی کرد، ئەوا کاتی به خوا دهگاتن خودا لیتی تورهیه)) البخاری ۷/۲.

خاک سیفەت و خۆ بهکەم زانە

ئافرهتی موسلمانێ شارەزا به ئاینهکە، خاک سیفەتییه، خۆ بهکەم زانە، دڵ فراوانه، له ههڵکردنی لهگهڵ خهڵکی نهمه “چونکه دهزانئ له بهرامبهر ئەو دهقانهی ههپهشه له لوت بهرزی دهکەن، دهقیتر ههیه هانی خۆ بهکەم زانین و راختنی بالآ دهدهن و خۆشهویستی دهکەن، مسلم دهگیرێتهوه: پیغه مبهەر ﷺ فهرموویهتی: ((ههرکهسئ بۆ خوا خۆی بهکەم بزانی مسۆگەر خوا بهرزی دهکاتهوه)) مسلم ۱۴۱/۱۶.

ههروا دهفهرمووی: ((خودا سروشی بۆ ناردم که خۆ بهکەم زان بن، تاوهکوو کەس شانازی بهسەر کەس نهکات، وه کەس دهستدریژی نهکاته سەر کەس)) مسلم ۲۰۰/۱۷.

ئافرهتی موسلمان له وردبونهوهی له ژياننامهی پیغه مبهەر ﷺ نمونهیهکی زیندوو و ناوازه دهبینئ له خاک سیفەتی و خۆ بهکەم زانین و سانایی و پێژ و دهروون فراوانی، دهگیرێتهوه نهسه

ﷺ به لای چەند منالێك تیپه‌پووه و سلاوی لێکردوون و، وتی: (پێغه‌مبەر ﷺ وایکردووه) متفق علیه.

هه‌روا ئه‌نه‌س ﷺ له‌باره‌ی خاك سیفه‌تی پێغه‌مبەر ﷺ ده‌گێڕته‌وه: كه‌نیزه‌كێك له‌ كه‌نیزه‌كه‌كانی مه‌دینه ده‌هات ده‌ستی پێغه‌مبهری ﷺ ده‌گرت و بۆ كۆی بیویستایه ده‌یبرد، تا پیویستی بۆ جێبه‌جێ بكات)) فتح الباری ۱۰/۴۸۴.

ته‌میم كۆری ئوسه‌ید دێته مه‌دینه، تا له ئه‌حكامه‌كانی ئیسلام پرسی، ئه‌و پیاوه‌ هه‌زی به دیتنی پێغه‌مبەر ﷺ ه، ئه‌و پێغه‌مبهری یه‌كه‌م پیاوی ده‌وله‌تی ئیسلامیه، كه‌چی هه‌یج پاسه‌وان و په‌رده و رێگریك نابینی له‌ گه‌یشتن پێی، ئه‌وه‌تا ته‌میم خۆی بۆمان ده‌گێڕته‌وه، كه‌ مسلم لێی ده‌گێڕته‌وه، وتویه‌تی: ((گه‌یشتمه لای پێغه‌مبەر ﷺ له‌و كاته‌ی وتاری ده‌دا، وتم: ئه‌ی پێغه‌مبهری خوا، پیاویکی ناشاره‌زا و نامۆ هاتوووه له‌ ئاینه‌كه‌ی پرسیار بكات، نازانی ئایینی چییه؟ ده‌لێ: پێغه‌مبەر ﷺ وتاره‌كه‌ی جێهێشت و هاته لام، كورسیه‌کیان بۆ هێنا و له‌سه‌ری دانێشت و ده‌ستی كرد به‌ فێرکردنم له‌وه‌ی خودا فێری كردبوو، پاشان گه‌رایه‌وه سه‌ر وتاره‌كه‌ی و ته‌واویكرد)) مسلم ۶/۱۶۵.

هه‌روا پێغه‌مبەر ﷺ ئه‌م خوڤه‌وشته‌ی له‌ ده‌روونی هاوه‌لان ده‌چاند، بخاری ده‌گێڕته‌وه، پێغه‌مبەر ﷺ فهرموویه‌تی: ((ئه‌گه‌ر بۆ قۆلی مه‌رێك یان بۆ پێچكه‌كه‌ی بانگه‌شه‌ بكریم به‌ ده‌میه‌وه ده‌چم، وه‌ ئه‌گه‌ر قۆلی مه‌رێك یان پێچكه‌كه‌ییم به‌ دیاری بۆ بینن ره‌وانه‌ی ناكه‌مه‌وه و وه‌ری ده‌گرم)) فتح الباری ۵/۱۹۹.

میان‌ره‌وه‌ له‌ جل و به‌رگ و پۆله‌ت و دیمه‌نی

ئافره‌تی موس‌لمانانی رۆن‌اكبیر پابه‌نده به‌ میان‌ره‌وی له‌ هه‌موو شتێك به‌تایبه‌تی له‌ جل و به‌رگ و دیمه‌نی، بایه‌خ به‌ چاكی و باشی دیمه‌نی ده‌دات به‌بێ زیاده‌رۆیی و لووت به‌رزى، په‌یره‌وی ئه‌و ئافره‌ته زیاده‌رۆیانه ناكات كه‌ جل و به‌رگه نوێكانیان له‌پاش ئه‌وه‌ی یه‌كجار له‌به‌ری ده‌كهن و فرپیی

دهدن و، دواى مؤديكى بى سنور كهوتون، له ههمان كاتيشدا ديمه و پټك و پټكى جل و بهرگى
فهراموش ناكات.

له ناستى ميانپهوى دههوستى، وهك خودا دهفهرمووى: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا
وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا. واتا: نهوانى له خهرجيدا زيادهپويى ناكهن و رهزيليلى ناكهن، وه له نيوان
نمو دوانه دان و ميانپهون﴾ الفرقان: ٦٧.

ئافرهتى موسلمان هوشدار و ئاگاداره له ملكهچبوون بۆ كۆيلايهتى مۆده، كه خانهى
نمايشگاكانى جل و بهرگ سهرپهرشتى دهكه و، هيچ خيهر و چاكهيهكيان بۆ ئافرهت ناويت،
بهتاييهتى ئافرهتى موسلمان.

ئافرهتى موسلمان خۆى دهپاريژى لهو كۆيلايهتیهى پيغه مبهى ﴿ﷺ﴾ هوشدارى له بارهوه داوين،
وهك دهفهرمووى: ((بهدهخته كۆيلهى دينار و درههم و قهديفه و خورى و صوف، نهگهر بيدهيتى
پازى دهبيت، وه نهگهر نهيدهيتى پازى نابيت)) فتح البارى ٨١/٦.

ههروا پيغه مبهى ﴿ﷺ﴾ دهفهرمووى: ((لهو كاتهى پياويك به كهش و فشهووه دهپويى، لهناو دوو
جلى جونا به فيزهوه دهپويى و خۆى بادهدا، زۆر سهرسام بوو به خۆى، خودا به زهويدا رويىچواند،
تا رۆژى قيامت به ناخى زهويدا دهچيسته خوارهوه)) مسلم ٦٤/١٤.

ئافرهتى موسلمان جوانكارى و هۆكارى پازاندنهويهكه بهكاردىنى كه شهرع رىى داوه، ههروا
جلى جوان و پټك و پټك و گرانبههاش لهبهر دهكات، بهلام نهمانه ههموى له چوارچيوهى نمو شته
پاك و چاكانهيه كه خودا بۆى ههلال كردووه، بهبى نهوهى لاركاتهوه بۆ زيادهپويى و زياده
خهرجى، نهمهش نمو ميانگيريهيه كه ئىسلام بانگهشهى بۆ دهكات، وه جياوازيهكى زۆريش ههيه
له نيوان ئافرهتى موسلمانى ميانگير و دانا و سهنگين، لهگهلا ئافرهتى زيادهپۆ و ناش و بۆش و
ناژير.

ئافرهتى موسلمانى رۆشنپير له جل و بهرگ و ديمهنيى دووره له زيادهپويى ههروا له
كهمهترخهيمى: نه زياده پويى و زياده خهرجى دهكات له خۆپازاندنهوه و جل و بهرگ و ديمهنيى،

وه نه كه مته رخه می ده كات له دیمه ن و جل و بهرگی تا پاده ی په زیلی و چروکی، یان زوهد بکات له ریك و پټکی دیمه ن و چاك و باشكردنی، به گومانی نه وه ی بهم زوهد وه خواپه رستی ده كات و په زامه ندی خودا ده باته وه.

نه و ئافره ته ی جلی جوان له بهر ده كات بۆ فیز و لووت به رزی و خۆیادان له سهر دهسته خوشكانی گونا هباره “چونكه خودا نه وانه ی خوښ ناوټ كه لووت به رزن و شانازی ده كهن به خویان، به لام نه و ئافره ته ی جل و بهرگی جوان له بهر ده كات به مه بهستی ده رختنی به خششی خودا، تا وه كوو پالپشتی و كۆمه کی بیت بۆ له خواپه رستی، نه و گویا په لای خودایه و پاداشتی به چاكه ده درټه وه، نه و هشی جلی جوان له بهر ناكات له بهر په زیلی، هیچ سه نگ و پټیكی له دلای خه لكی نییه، وا ده زانی به حه رامكردنی شته حه لاله كان له سهر خۆی خواپه رستی ده كات، نه میش به هه مان شیوه گونا هباره، وه كوو چۆن شیخی نیسلا م ئیبن ته میه - رحمه الله - ^(۱) ده لی: (كۆله كه و پالپشتی به خته وه ری ئافره ته ی موسلمان له دین و دونیای له مانیه: دامه زراوی و نیوه نجیه ته ی میان په وه ی.

نه مه كار و پیشه ی ئافره ته ی موسلمان ی رۆشن بیره به ر ینمای ی ئاینه كه ی، كه پابه نده به نه حكامه پیروژه كانی و، جل و بهرگی خاوی ن و جوان و ریك و پټك و شایه نی خۆی له بهر ده كات، به خششی خوا له سهر خۆی ده رده خا، به بی زیاده پۆی و لووت به رزی و كهش و فشی.

گرنگی ده دات به كاروباره به رز و پایه داره كان

ئافره ته ی موسلمان ی تیگه یشتوو له ر ینمای ی ئاینه كه ی گرنگی ده دات به كاروباره به رز و پایه داره كان، دوور ده كه و یته وه له كارو باری كه م بایه خ و پوچ و نرم كه شایسته ی گرنگی دانی نییه له لایه ن مرقفی به رز و شكۆمه ند، له سهر نه م به مایه به رزه له بایه خدان و مه به ست و ئامانجی ناوازه په یوه ندی له گه ل ئافره تانی تر بنیات ده نی، له ژیا نیدا بواریك نییه بۆ هاوړپیه ته ی كردنی ئافره ته ی ئاش و بۆش و به دگۆ و بی نرخ، وه كاتیشی نییه بۆ گۆته گۆت و قسه ی بی سود و كه م

^(۱) فتاوی ابن تیمیة ۲۲/۱۳۸، ۱۳۹.

بایه‌خ، پیغه‌مبەر ﷺ ده‌فرمووی: ((خودای به‌رز و شکۆمه‌ند به‌رێز و به‌خشنده‌یه، وه‌ خوشی دیت له‌ مرۆفی به‌رێز و به‌خشنده و له‌ کاروباری به‌رز و پایه‌دار، وه‌ رقی ده‌بیته‌وه‌ له‌ کاروباری بێ‌نرخ و کم‌ بایه‌خ)) الطبرانی (مجمع الزوائد ۱۸۸/۸).

گرنگی ده‌دات به‌ کاروباری موسلمانان

ئافره‌تی موسلمانێ رۆناکبیر به‌ ئه‌حکامه‌کانی ئاینه‌که‌ی گرنگی دان و بایه‌خدانی ته‌نها له‌ می‌زد و مناله‌کانی نییه، به‌لکو بایه‌خ به‌ کاروباری موسلمانان ده‌دات، به‌ دوا‌ی هه‌واڵ و ده‌نگ و باسیانه‌ “چونکه‌ موسلمانان وه‌ک پیغه‌مبەر ﷺ چواندویه‌تی به‌یه‌ک جه‌سته، کاتی ئه‌ندامی‌کی بیته‌ نیش، نه‌وا سه‌رجه‌می جه‌سته‌ی بۆ دیته‌ شه‌ونخونی و تا هاتن. مسلم ۱۴۰/۱۶. هه‌روا چواندویه‌تی به‌ یه‌ک بینایه‌ که‌ به‌شیکێ به‌شه‌که‌ی‌تری راده‌کیشی و توند ده‌کات. مسلم ۱۳۹/۱۶.

لێ‌روه‌ گرنگی دانی ئافره‌تی موسلمانێ رۆشنبیری سه‌رده‌م به‌ کاروباری تاکی موسلمان و خێزانی موسلمان و کۆمه‌لگه‌ی موسلمان و ئۆمه‌تی ئیسلامی سه‌رچاوه‌ی گرتوه‌ له‌ که‌سایه‌تیه‌ موسلمانانه‌ تێره‌که‌ی به‌ گیانی ئیسلام، که‌ له‌ ئاست رێنمایی و ئه‌حکامه‌کانی وه‌ستاوه، هه‌روا سه‌رچاوه‌ی گرتوه‌ له‌ تێروانیی بۆمرۆ و ژیان و گه‌ردون، وه‌ له‌ هه‌ستکردنی به‌و به‌رپرسیاریه‌تیه‌ی ئیسلام هه‌موو موسلمانیکێ پێ‌ هه‌له‌په‌ساردوه‌وه، به‌ مه‌به‌ستی گه‌یاندن و روونکردنه‌وه‌ی ئه‌حکامه‌کانی بۆ خه‌لک.

له‌ نمونه‌ی ئه‌و ئافره‌ته‌ موسلمانانه‌ی بایه‌خیان داوه‌ به‌ کاروباری موسلمانان: مسلم له‌ (مولی شداد) ده‌گێرته‌وه، وتی: چوومه‌ لای عائشه‌ له‌و رۆژه‌ی سه‌عد بن ابی وقاص کۆچی دوا‌یی کرد، له‌و کاته‌ عبدالرحمن بن ابی بکر هاته‌ ژوره‌وه‌ و ده‌ستنوێژی له‌ لا هه‌لگرت، خاتوو عائشه‌ فرمووی: ئه‌ی عبدالرحمن ده‌ست نوێژه‌که‌ت به‌ ته‌واوی و رێک و پێکی بشۆ “چونکه‌ له‌ پیغه‌مبەر ﷺ م بیستوه‌ ده‌یفه‌رموو: ((هاوار و تیاچوون بۆ پاژنه‌ی پێکان له‌ ئاگری دۆزه‌خ)) مسلم ۱۲۸/۳.

خاتوو عائشه‌ سه‌رنجی عبدالرحمانی برای راکیشا له‌وه‌ی پاژنه‌ی پێکانی جوان نه‌شوستوه، بۆیه‌ له‌سه‌ر ئه‌مه‌ بێ‌ ده‌نگ نه‌بوو، به‌لکو ئاگاداری کرده‌وه‌ به‌ پێوستیه‌تی رێک و پێکی و ته‌واوه‌تی

دهستونیز گرتن، ئەم جوړه بایه خدانهش له سەر هه موو موسلماننیک واجبه هەر کات و ږهوشیک بیته پېش و پېویست بکات به فەرمانکردن به چاکه و جلّه و گېری کردن له خراپه.

وه کاتې عومەر رضی اللہ عنہ به خه نجر لیتی درا و ههستی به نزیکبوونه وهی مردنی کرد، به عبدالله ی کورې وت: برؤ لای عائشه و سهلامی لئیکه و، مؤلّه تی لی وەرگره تا له مائی نهو له گه ل پیغه مېهر رضی اللہ عنہ و ابوبکر رضی اللہ عنہ بنیژریم، عبدالله هاته لای عائشه و پئی ږاگه یاند، عائشه وتی: به لئ به ږیزه وه، پاشان وتی: کورده کم، سهلامی من به عومەر ږاگه یه نه و پئی بلئ: ئومه تی محمد صلی اللہ علیہ وسلم به بئ شوان و ږا بهر جئ مه هیله، جئ نشینیک له شوینی خوت دانئ، له پاش خوت فەرماؤشان مه که که“ چونکه من ده ترسم دو چاری ناژاوه و فتنه ببین. طبقات ابن سعد ۳/۳۶۳.

ئهمه تیروانیی دروست و دووربین و ژیرانه یه بؤ کاروباری ئومه ت و، به زه یی هاتنه وه یه پئی له وهی به بئ شوانیک بمینتیه وه سه ره رشتی بکات و کاروباری له دهست بگریت و یه کیتئو ئاسایشی بپاریژئ.

نافره تی موسلمانن سهرده میس له وته کانی خاتوو عائشه چرایه که ده بینئ ږیگه ی تیگه یشتنی بؤ ناوه ږوکی ئیسلام و بؤ بهر پرسیاریه تیه که ی له ئاین و ئومه ته که ی و گرنگی دانی به کاروباری موسلمانان بؤ رووناک ده کاته وه، تاوه کوو چاوکراوانه ږا په ږئ بؤ به جئ گه یاندنی ئه رکی کارکردن بؤ بیدار کردنه وهی موسلمانان و، بانگه شه کردنیان بؤ گه ږانه وه یان و بوونیان به باشتړین ئومه ت که بؤ خه لکی به دیه یئ نراوه.

ږیز له میوانی ده گری

نافره تی موسلمانن ږاستگو زور به گهر می پېشوازی له میوانی ده کات، په له ده کات له ږیز گرتیان، وه که پیغه مېهر رضی اللہ عنہ ده فهرموئ: ((هر که سی باوه ږی به خوا و به ږوژی دوا یی هیه با ږیز له میوانی بگری)) متفق علیه.

نافره تی موسلمان کاتې ږیز له میوانی ده گری جه خت له سهر باوه ږپونی به خوا و به ږوژی دوا یی ده کاته وه، پیغه مېهر رضی اللہ عنہ ده فهرموئ: ((هر که سی باوه ږی به خوا و به ږوژی دوا یی هیه

با ریز له میوانی بگری و پاداشتی بکات)) وتیان: پاداشتی چییه نهی پیغه مبهری خوا؟
 فەرموووی: ((پۆژ و شهوه کە، وه میوانیش سی پۆژه، ئەگەر زیاتر لهوه مایهوه به صهدهقه بۆی
 ده‌نوسری)) متفق علیه.

له‌م پوانگه‌یه‌وه ریزگرتن له میوان کاریکی به‌ریز و خۆشه‌ویسته له‌لای هه‌موو موسلمانیک
 باوه‌ری به‌خوا و به‌پۆژی دوابی هه‌یه، له‌لای خواش پاداشتی له‌سه‌ر هه‌یه، له‌لای خه‌لکیش
 ناوبانگی چاک و باش وه‌ده‌ست دینی، ئیسلام میوانداری ریک‌خستوه و سنوریکی بۆ داناهه. به‌م
 شیوه‌یه پاداشتی میوان شه‌و و پۆژیکه، پاشان ئهرکی میوانداری دیت که سی پۆژه، ئه‌وه‌ی زیاتر
 له‌مه‌ ده‌بیته صه‌دهقه و له‌په‌راوی کرده‌وه چاکه‌کانی ئافره‌تی موسلمانانی خاوه‌ن میوان ده‌نوسری.

ریزگرتنی میوان له‌ ئیسلام کاریکی خۆیست نییه به‌پیتی ئاره‌زووو هه‌وا و کۆششی که‌سه‌کان
 بیت، به‌لکو ئه‌رك و واجبه له‌سه‌ر هه‌موو موسلمانیک و ده‌بیته له‌و کاته‌ی یه‌کێ له‌ ده‌رگای
 ده‌دات و به‌میوانی دیته مالیان جیبه‌جیی بکات، پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فەرمووێ: ((شه‌وی میوانداری
 حقه‌ و واجبه له‌سه‌ر هه‌موو موسلمانیک به‌رامبه‌ر ئه‌و که‌سه‌ی ده‌چیته مالی و پۆژی تیا
 ده‌کاته‌وه، ئه‌م حقه‌ و واجبه ده‌بیته قه‌رز له‌سه‌ر شانی، ئەگەر بیه‌ویته ده‌یداته‌وه، ئەگه‌ریش
 بیه‌ویته فەرامۆشی ده‌کات)) البخاری ۲/۲۰۷.

به‌لام ئه‌وانه‌ی دلایان ته‌نگ ده‌بی به‌ پیشوازیکردن له‌ میوان و، ده‌رگایان به‌ پوو داده‌هه‌ن، هه‌یچ
 خیریان تیدا نییه، امام احمد له‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌گێڕیته‌وه فەرمووویه‌تی: ((خیر له‌و که‌سه‌ دانییه
 میوانی راناگری)) احمد ۴/۱۵۵.

ئیسلام میوان راگرتنی واجبه‌کرده‌وه له‌سه‌ر هه‌موو موسلمانیک، به‌یه‌کێ له‌ حقه‌ فەرزیه‌کانی
 میوانی داناهه، که‌ نابێ هه‌یچ مرۆفیکێ موسلمان که‌مه‌رخه‌می بکات له‌ جیبه‌جی‌کردنی، عوبه‌
 بن عامر ؓ وتی: وتم: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا تۆ ده‌ماننیریته‌ لای کۆمه‌ل و هۆزیک ده‌بینه
 میوانیان و رامانناگرن، رات چییه به‌رامبه‌ر به‌مه‌؟ فەرموووی: ((ئەگەر له‌لای کۆمه‌ل و هۆزیک
 بوونه میوان و فەرمانکرا به‌وه‌ی پتویسته بۆ میوان بۆتان کرا، پیتی رازی بن، ئەگەر نه‌یانکرد،
 ئه‌وا مافی ئه‌و میوانداریه‌ی له‌سه‌ریان پتویسته لێیان وه‌رگرن)) متفق علیه.

رېزگرتن له میوان خوږه وشتیکې ئیسلامی ږه سښه، بویه ئافره تی موسلمان نابې چاوتښک و چروک بې له رېزگرتن له میوان، یان میړده کوی شهرمه زار بکات له باره ی پېشوازیکردنی له میوان، بارودوخ و ږهوشی خو ی و میړده کوی همر چوښک بیت“ چونکه ابو هریره ؓ له پیغه مېهر ؓ ده گیرېته وه، فهرموو یه تی: ((خواردنی دووان به شی سیان ده کات، وه خواردنی سیانیش به شی چواران ده کات)) متفق علیه.

که واته پېویست به ترس ناکات له هاتنی له ناکاوی میوان، جابر ؓ وتی: گویم له پیغه مېهر ؓ بوو ده یفه رمووو: ((خواردنی یه ک کس به شی دوو کس ده کات، وه خواردنی دوو کس به شی چوار کس ده کات، خواردنی چواریش به شی هشت کس ده کات)) مسلم ۲۲/۱۴.

ئافره تی موسلمان که ئیسلام د هروونی دارشتووه، ناترسې له دهستی زور له سهر خوانی نان خواردن، پیچه وانه ی حالی ئافره تی پوژئاوا که پېشوازی له میوانیک ناکات نه گهر پېشتر خواردنیکې بو ئاماده نه کردبې، به لکو ئافره تی موسلمان پېشوازی له میوانه کان ده کات نه گهر له ناکاویش بېنه سهر دانی، به دلنیکې خو شه وه میوانه کان به شداری پې ده کات له خواردنی خو ی و خیزانه کوی، جا چی ده بیت نه گهر چند پارویه کی کم له پشکی نه و پوژنی گده ی کم بوویه وه“ چونکه برسیتی سانتره له لای ئافره تی موسلمان ی راستگو له رانه گرتنی میوان وه ک چوښ خودا و پیغه مېهره کوی فهرمانیان پیکردووه، به لکو برپای وایه خودا فهر و بهر ده کت ده خاته خواردنه که یان، وه هیچ پېویستی هک نییه بو نه و جوړه ږه فتره وشکانه ی مروقی پوژئاوا یی پی گرفتار بووه، نه وانه ی په روه رده ی دهستی ژیار ی مادیه تن چ له پوژئاوا چ له پوژه لات.

بوخاری و مسلم له ابو هریره ؓ ده گیرنه وه: پیاوړیک هاته لای پیغه مېهر ؓ، پیغه مېهریش ؓ ناریه لای خیزانه کانی بو خواردن، وتیان: له ئاو زیاتر هیچی ترمان نییه، ئنجا پیغه مېهر ؓ فهرموو ی: ((کې نه وه ی له خو ده گری یا میوانداری ده کات؟)) پیاوړیک له یاریده دهران وتی: من، بر دیه وه لای خیزانه کوی و وتی: رېز له میوانی پیغه مېهر ؓ بگره، وتی: بیجگه له خواردنی مناله کان هیچی ترمان نییه، وتی: خواردنه که ئاماده بکه، خوشت خهریک بکه به چاک کردنه وه ی چراکه، وه مناله کانیش نه گهر داوای نانی ئتواریان کرد بیاغخوینه، ئنجا خواردنه کوی ئاماده کرد

و، خۆی خەریک کرد بە چراکه و، منالەکانیشی خەواند، پاشان هەڵسا و وای نیشاندا چراکه چاک دەکاتەوه، بەلام کۆژاندیەوه و، خۆیان وا نیشاندا نانی ئیوارە دەخۆن و، بە سکی برسی خەوتن. که بهیانی بوویهوه چوو لای پیغه مبه‌ر ﷺ، پیغه مبه‌ر ﷺ فەرمووی: ((خودا سەرسام بوو له کردەوه‌ی ئەو شەوه‌تان به‌رامبه‌ر به‌ میوانه‌که‌تان))، جا خودا له‌بارەیانەوه ئەم نایەتە‌ی ناردە خواره‌وه: ﴿وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾. واتا: خودی پیویستی خۆیان فەرامۆش دەکەن بۆ هەژارانێ‌تر هەرچە‌نده خۆیان له‌ پیشتە‌ر به‌و پیویستی‌یه، وه هەر که‌سێ خۆی به‌بارتێ‌زی له‌ چروکی دەروون و په‌یوه‌ستبوونی به‌ مالتی دنیا ئەوانه‌ براوه‌و سەرکه‌وتوون ﴿الحشر: ٩﴾.

ئافره‌تی موسلمانێ رێژدار میوان پاده‌گرێ له‌ هەر کاتی‌ک سەردانی بکه‌ن، به‌مه‌ش ده‌بی‌ته‌ پالپشت بۆ می‌رده‌که‌ی تا ئەمیش رێ‌ژ له‌ میوان بگرێ و په‌له‌ بکات له‌ به‌گه‌رمی پی‌شوازی‌کردن لی‌یان:

وه‌ك شاعیر ده‌لێ:

أَصَاحِكُ ضَيْفِي قَبْلَ إِنْزَالِ رَحْلِهِ وَخَصَبُ عِنْدِي وَالزَّمَانُ جَدِيبُ
مَا الْخَصْبُ لِلْأَضْيَافِ أَنْ يَكْثَرَ الْقَرَى وَلَكِنَّمَا وَجْهُ الْكَرِيمِ خَصِيبُ

واتا:

به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌ و پێکه‌نین پی‌شوازی له‌ میوانم ده‌که‌م پی‌ش ئەوه‌ی که‌ل و په‌لی دابه‌زێ، پیت و فه‌ر و پی‌روزی ده‌رژێ‌ته‌ سه‌رم هەرچە‌نده‌ پۆ‌ژگاریش قاتی و گرانی بی‌ت، هەرگیز پیت و فه‌ری بۆ میوان به‌ زۆری خواردن نی‌یه، به‌لکو‌ پرووی گه‌شی مرو‌فی به‌خشنده‌ خۆی پیت و فه‌رو پی‌روزی‌یه.

پېښوونکی خوی فهراموش دهکات بؤ کهسانی پېښوونکی (خونه ویسته)

نافره تی موسلمان که له رېنمایي نیسلامی بېگهر د تینویتی شکاوه، خودی خوی فهراموش دهکات له خیر و چاکه و به کهسانی تر دهبه خشې، هرچه نده خواونی مالی زوریش نه بی، چونکه ثم کاره زور بهرز و ناوازه و خوشه ویسته، نیسلام ناماژی پیداه و، هانی داوین له سهری، تاوه کوو بیته شه قلیکی تاییه تی و مروفی موسلماننی راستگو و به خشنده ی پی بناسریته وه.

یاریده دهران (خودا لیان رازی بیت) پېشه ننگ و سهرمه شقی ثم ناکاره جوانه بوون له پاش پیغه مبر ﷺ، خودا له باره یانه وه ده فرمووی: ﴿وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾. واتا: ثم یاریده دهرانه ی له مه دینه جی نشین و هر زوو باوه ریان هیناه و ثم کوچه رانه یان خوش دهویت که بؤ لایان کوچ دهکن و له دهروونیان هیچ حسودی و تیره یی هست پی ناکه ن بهرامبر ثم مال و داراییه ی پیان دهبه خشن و خودی پېښوونکی خویان فهراموش دهکن بؤ هه ژارانی تر هرچه نده خویان له پېشترن به و پېښوونکی، وه هر که سی خوی بپاریزی له چروکی دهروون و په یوه ست بوونی به مالی دنیا نه وانه براوه و سهرکه وتوون ﴿الحشر: ۹﴾.

ژیانی پیغه مبر ﷺ پرېو له و فیداکاریه، بویه له ناو دهروونی موسلماننی پېشینه رهگی داکوتابوو، رچوویوو له خوړه وشتیان، سهل بن سعد ؓ وتی: نافره تیک هاته لای پیغه مبر ﷺ جلیکی چنراوی هیناه، وتی: به دهستی خوم چنیومه تا له بهری بکه ی، پیغه مبر ﷺ وهریگرت و پېښوونکی پیبوو، به و جله هاته لایان، یه کی وتی: بیده به من، چه نده جوانه! فرمووی: باشه، جا هندی له لایان دانیشت، پاشان رویشته وه و جله که ی پیچایه وه و بوی نارد، خه لکه که پیان وت: کاریکی باشت نه کرد! پیغه مبر ﷺ له بهری کرد و پېښوونکی پیبوو، پاشان لیست داوا کرد که ده زانی هیچ داواکاریه که رت ناکاته وه، وتی: سویند به خوا بؤ نه وه داوام لی نه کرد تا له بهری بکه م، به لکو تا بیته کفتم. سهل وتی: جا به راستیش بوو به کفی)) فتح الباری ۱۴/۳.

پیغه مبر ﷺ دلی خوش ده بوو به بینینی ثم خوړه وشته له خه لکی، وه که ده فرمووی: ((ثم شعریه کان نه گهر له غه زادا نافره تیان پیوه ژن که وتایه، یان خوراکی مناله کانیان له مه دینه

که می کردبایه، هه رچی له لایان بوو له ناو یه ک جی کۆیان ده کرده وه. پاشان له ناو یه ک ده فر بهشیان ده کرد به یه کسان، ئه وان له منن و منیش له وانم)) متفق علیه.

چهنده جوانه ئه و خۆنه ویستی یه ی ئه نصار که مرۆفایه تی لیانی ناسیوه! هه رواش له ئه شعهریه کان و هاوشیوه ی ئه وان له نه وه کانی ئیسلام ناسیوانه! وه فزل و به خشنده یی پیغه مبه ر ﴿﴾ چهنده مه زنه که تۆوه که ی له ده روونی نه وه کانی پیشینیه ی موسلمان چاند، نه وه کانی تریش لییان وه رگرتن، تا بوو به خوړه وشتی کی ره سه ن له خوړه وشته کانی کۆمه لگه ی ئیسلامی.

داب و نه ریه کانی ملکه چی پیوه ره کانی ئیسلام ده کات

ئافره تی موسلمان ی چاوکراوه به ئه حکامه کانی ئاینه که ی ملکه چی داب و نه ریه و باوی چه وت ناب، له وه ی خه لکی له سه ری راهاتوو وه “ چونکه له وانیه ئه و نه ریه له که لتوری نه فامی کۆن یا سه رده م بیّت که ئیسلام دانی پیا نانی.

ئافره تی موسلمان ماله که ی به وینه و په یکه ر نارا زینیتته وه، سه گ له ماله که ی راناگری بۆ پاسه وانی “ چونکه پیغه مبه ر ﴿﴾ قه ده غه ی لی کردوو وه، هه روا ده قه راسته کانی ش به ته وای یاسا غیان کردوو ه.

ابن عمر ؓ وتی: پیغه مبه ر ﴿﴾ فرموو یه تی: ((ئه وانیه ئه و وینانه دروست ده که ن له رۆژی قیامت ئه شکه نجه ده درین، پیا ن ده وتری: ده ی ئه وه ی دروستان کردوو ه زیندووی بکه نه وه)) متفق علیه.

خاتو عائشه وتی: پیغه مبه ر ﴿﴾ له گه شتیک گه رایه وه، منیش په نجه ره یه کی بچو کمان هه بوو به په رده یه ک دامپۆشیبوو وینه و په یکه ری تیابوو، کاتی پیغه مبه ر ﴿﴾ ئه مه ی بین ی رهنگی گۆرا، فرمووی: ((ئیه عائشه، توندترین ئه شکه نجه له لای خوا له رۆژی قیامت بۆ ئه وانیه لاسایی ده ستردی خوا ده که نه وه!)) عائشه وتی: ئیمه ش په رده که مان پارچه پارچه کرد و کردمانه سه رینیک یان دووان)) متفق علیه.

ابن عباس ؓ وتی: گویم له پیغه مبهەر ﷺ بوو دهیفرمووو: ((هه موو نیگار کیشیک دهچیتته ناو ناگر، هەر وینهیه کی کیشابێ لیی دهییتته نه فسیک و، له ناو دۆزهخ ئەشکهنجیهی دهدا)) ابن عباس وتی: ئەگەر هەر ناچار بووی ئەو کاره بکهی، ئەوا وینهی دار و بهرد و ئەو شتانیهی گیانیان تیا نییه بکیشه. متفق علیه.

ابي طلحة ؓ وتی: پیغه مبهەر ﷺ فەرموو یه تی: ((فریشته کان ناچنه مالتیک سهگ یان وینهی تیا بی)) متفق علیه.

خاتوو عائشه وتی: جبریل - علیه السلام - به لێنی دایه پیغه مبهەر ﷺ له کاتیکی دیاریکراو بیته لای، به لام کاته که هات و جبریلش نه هات! عائشه وتی: پیغه مبهەر ﷺ گۆچانیکی له دهست بوو فری تیا دا و، فەرموو ی: ((خودا و پیغه مبههرانی خوا هەرگیز به لێنیان ناشکێتن)) پاشان ئاویری دایه وه و بیینی توله سهگیك له ژێر چه رپایه که یه تی. فەرموو ی: ((نهم سهگه که ی هاتۆته ژوره وه؟)) منیش وتم: سویند به خوا ناگام لیی نه بووه، ئنجا فەرمانی کرد و دهریان کرده دهره وه، پاشان جبریل هاته لای، پیغه مبهەر ﷺ فەرموو ی: ((به لێنت پیدام و بوۆت دانیشتم، که چی نه هاتی!)) جبریل - علیه السلام - فەرموو ی: ((ئەو سهگه ی له مالتان بوو پیگرم بوو، ئیمه ناچینه مالتیک سهگ یان وینهی تیا بی)) مسلم ۸۱/۱۴.

دهقی فەرموو ده له م باره یه وه زۆرن، هه مو یان هه لواسینی وینه و چه سپاندنی په یکه ر حه رام ده که ن. وه په رده ی لاداره له سه ر حیکمه تی نهم حه رام کردنه، به تاییه تی له م سه رده مه تیایدا منافقان و لاره رێیان و خاوه نی به رژه وه ندی و حه ز و ئاره زوو و په له ده که ن بوۆ ئەوه ی سه ته مکاران زیاتر درێژه بدن به سه ته مگانیان، به هۆی دامه زراندنی په یکه ر بۆیان له ژیان و له پاش مردنیان، تا وه کوو ببیته په رستراو یان هاو شیوه ی په رستراو، که له سه ر ته ختی پاشایه تی دانیش توون و په شتی لاوازان و بی ده سه لاتان به دار و قامچی سو رده که نه وه.

ئەو ئیسلامه ی پیش پانزه سه ده بیرو باوه ری یه کتا په رستی هیئا، هه رچی بت و هاو به ش دانانه بوۆ خوا و نه فامیه هه مووی تیک شکاند، هه رگیز رازی نابیت جاریکی تر ئەو بتانه بگه رینه وه

ژیانی موسلمانانن جارئ به ناوی زیندوو راگرتنی یادی فلانسه سهرکرده، جارئ تر به ناوی پزگرتن له فلانسه هونرمه نند، یا به ناوی به گه وره گرتنی زانا یان شاعیر یان فلانسه شه دیب. کۆمه لگهی ئیسیسلامی کۆمه لگهی کی یه کگرتووه، به گه وره گرتن و پیروژ راگرتن بۆ کهس نازانسی بیجگه له الله، لهم روانگهی وه هیچ شویئیکی نییه بۆ نهو جوړه بت و پهیکه رانه.

هرچی راگرتنی سه گه، نهوا باسی تیا نییه نه گهر بۆ راوکردن یان بۆ مهرو مالآت و مینگه ل یان بۆ زهوی و زار بیئت، وهک هاتوووه له فهرموووده ی ابن عمر ؓ وتی: بیستم له پیغه مبه ر ؓ دهی فهرمووو: ((ههر کهسی سه گینک را بگرتی ته نهها سه گینک نه بی که بۆ راوکردن یان مینگه لی مه ر و مالآت بی، نهوا هه موو پوژئیک له پاداشتی دوو قیرات کهم ده بیته وه)) متفق علیه.

هرچی راگرتنی سه گه له سه ر شیوه ی پوژئاوا له ماله کان، بایه خدان و نازدان پیئی، وه خواردن و صابون و شامپوئی تاییه تی بۆ دابنری، هه روا دروستکردنی گهرماوی تاییه ت بۆی، له وانهی له دهوله ته پوژئاوا ییه کان و ولاته یه کگرتووه کان نه بجامده درئ و چه ندين ملیار دۆلاری له سالتیک بۆ خه رج ده کری، نهوا هیچی به سه ر ئیسلام و داب و نه ریه ته پاکه که یه وه نییه. وه نه گهر رهوشی دهروونی و نه ته وه بی مرؤقی پوژئاوا و، نهو ژیا نه وشکه ی مادیه ت که تیایدا ده ژین لاری کردونه ته وه تا راده ی زیاده روئی کردن له پهروه رده کردنی سه گ، تا به هۆیه وه سۆز و خۆشه ویستییه که که له مرؤف ده ستیان نه که وتوووه قه ره بووی بکه نه وه له ژیا نی کۆمه لایه تیان، نهوا ژیا نی کۆمه لایه تی له ئیسلام به سۆزی مرؤفایه تی ئاودراوه و هیچ پیویستییه که بهو جوړه لاری و لادانه نییه ^(۱).

هه روا ئافره تی موسلمانانی تیگه یشتوو له ده فری زیړ و زیو ناخوا و ناخواته وه، هه رچه نده زوړیش دهوله مه نده و خۆشگوزهران بیئت چونکه به کارهیئانی ده فری زیړ و زیو له ئیسلام یاساغه.

ام سه له مه وتی: پیغه مبه ر ؓ فهرمووویه تی: ((ته وه ی له ده فری زیو ده خواته وه وهک نه وه وایه ئاگری دۆزه خ له سکیدا رادا)) متفق علیه.

^(۱) سهیری تحلیلا لهذا الانحراف ص: ۲۹۱ - ۲۹۳.

له گټړانه وهی مسلم هاتوووه: ((نه وهی له ده فري زير يان زيو ده خوات و ده خواته وه)) مسلم ۲۹/۱۴. له گټړانه وهی په کي تر: ((هر که سي له ده فري زير يان زيو بخواته وه وه که نه وه وايه له سکيدا ناگريک له ناگري دوزه خاډا)) مسلم ۳۰/۱۴.

نافره تی موسلمانې روښنېر له هر کوښه ک بیت نه ریته ک کومه لگا که ی ده خاته ته رازووی حوکم و بنه ما و ټیگه یشته کانی نیسلام، هرچی له گه لې بگوځې وریده گړې، نه وه شی پیچه وانه بیت پشنگویتی ده خات، چ له کاتی ماره پرین یا له کاتی ناهه نگی بوک گواسته نه وه بیت، یان له ژيانی مال و خیزان کومه لگا کان بیت“ چونکه داب و نه ریت له نیو گه لان و ولاتانی نیسلامی زور و جیاوازن، نجا حکمت له داب و نه ریته کان یاسایی و مه شروعیت و گونجانیته له گه ل نیسلام، نه که له زوری و بلا بونه وهی و پیاده کردنی له نیو خه لکی.

پابه نده به نه ده بی نیسلام له خواردن و خواردنه وه

نافره تی موسلمانې بیدار به وه جیا ده کرته وه ده سترگه به نه ده بی نیسلام له خواردن و خواردنه وه، کاتی له سر خوان نان ده خوات، یا کاتی ریک و پیکی خوانه که ی ده بینی، ده زانی تا چ را ده یه که نه ده بی نیسلامی په پیره و کردوه.

نافره تی موسلمان به ناوی خوا ده ست به خواردن ده کات، وه به دهستی راستی و له لای خوښه وه ده خوات، وه پیغه مبر ﷺ ده فرمووی: ((ناوی خوا بینه و به دهستی راست بخو و له لای خو ته وه بخو)) متفق علیه.

نه گهر له سره تا له یادی چو ناوی خوا بینی، نه وا خاتو عائشه ده لی: پیغه مبر ﷺ فرمووی په تی: ((هر یه کیکتان نانی خوارد با ناوی خوا بینی، نه گهر له یادی چو له سره تا وه ناوی خوا بینی، با بلې: به ناوی خوا له سره تا و له کوتایی)) ابو داود ۴۷۵/۳ و الترمذی ۲۸۸/۴.

هرچی نان خواردنه ده بی به دهستی راست بی، هر گیز نافره تی موسلمان به دهستی چه پی نان ناخوات، پیغه مبر ﷺ ده فرمووی: ((نه گهر یه کیکتان نانی خوارد با به دهستی راستی بخوات،

ههروا به دهستی راستی بشخواتهوه، “چونکه شهیتان به دهستی چهپی دهخوا و دهخواتهوه))
مسلم ۱۹۱/۱۳.

ههروا دهفهرمووی: ((کهستان به دهستی چهپی نهخوا و نهخواتهوه “ چونکه شهیتان به دهستی
چهپی دهخوا و دهخواتهوه)) مسلم ۱۹۲/۱۳.

نافع ئەمەى لى زیادکردوه: ((وه به دهستی چهپی نهبهخشی و وهرنهگرئ)) مسلم ۱۹۲/۱۳.

سهلهمهى كورپى ئەكوهع ﷺ وتى: پياويك له لای پیغهمبهر ﷺ به دهستی چهپی نانی خوارد،
فهرمووی: ((به دهستی راست بخۆ)) وتى: ناتوانم: فهرمووی: ((يا خوا هەر نهتوانى))! تهنها
لهبهر لووت بهرزی وتى ناتوانم! ئنجا ئەو پیاوه تا مرد نهیتوانى ئەو دهستهى بو دهمی
بهرزکاتهوه. مسلم ۱۹۲/۱۳.

پیغهمبهر ﷺ له ههموو شتيك حەزى له راستهوانهیبى دهکرد و هانى خەلكيشى لهسەر ددها،
بوخارى و مسلم و امام مالك له ئەنس ﷺ دهگیرنهوه: هەندى شیریان هینا بو پیغهمبهر ﷺ به
ئاوى بیر روونکرا بوویهوه، له لای راستهى دهشتنشینيك و لای چهپیشى امامى ابوبکر وهستا بو،
ئنجایه کهجار به خۆ لى خوارد هوه، پاشان دایه دهشتنشینه که و فهرمووی: ((راسته پاشان
راسته)) متفق علیه.

سهیل بن سعد ﷺ وتى: ((خواردنهویهکیان هینا بو پیغهمبهر ﷺ لى خوارد هوه، له لای
راستی کورپک - ئەو کورپه ابن عباس بووه - بوو، لای چهپیشى پیاوی به تهمن بوون، به
کورپه کهى فهرموو: ((پێگه ددهى یه کهجار بدهمه ئەوانه؟)) کورپه که وتى: نا سویند بهخوا بهشى
خۆم له تۆ به کەس نادهم، ئنجا پیغهمبهر ﷺ دایه دهستی)) متفق علیه.

ئەو دهقانه ههموویان جهخت لهسەر گرنگى ئەم ئادابه ئیسلامیه دهکهنهوه، که دهبی
موسلمان بهبی کهمتهرخه می دهستی پیوه بگریت، هاوهلان و شۆنکه وتوانیش لهسەر ئەم حاله
بوون، ئەوهتا عمر ﷺ له یه کى له سهردانهکانى و بهسهرکردنهوى گهله کهى، پیاویکی بینى به
دهستی چهپی ده بخوارد، پى وت: بهندهى خوا به دهستی راست بخۆ، جاریکى تر بینیهوه به دهستی

چه‌پی ده‌بخوارد، به داره‌که‌ی ده‌ستی لی‌یدا و پی‌ی وات: به‌نده‌ی خوا به ده‌ستی راست بخۆ، بۆ جاری سی‌یه‌میش بینی به ده‌ستی چه‌پی ده‌بخوارد، به داره‌که‌ی ده‌ستی لی‌یداو و به‌توندی پی‌ی وت: به‌نده‌ی خوا به ده‌ستی راست بخۆ، پیاوه‌که وه‌لامی دایه‌وه، نه‌ی نه‌میری باوه‌پداران نه‌و ده‌ستم براوه‌ته‌وه، عمر وتی: به‌چی براوه‌ته‌وه؟ وتی: له‌ پۆژی غه‌زای مو‌تته براوه‌ته‌وه، ئنجا عومهر گریا، پرویه‌کرده‌ پیاوه‌که و داوای لی‌بوردنی لی‌کرد و دل‌نه‌وایی کرد و وتی: کئی ده‌ستنویژت پی‌ی هه‌لده‌گرئ؟ کئی پی‌یوستیه‌کانت جینه‌جی ده‌کات؟ کئی له‌ کاروباره‌کانت کۆمه‌کیت ده‌کا؟ پاشان فه‌رمانیه‌کرد چاودیری بکری‌ت و سه‌ره‌رشتی بکری‌ت.

ئه‌وجا پروی گو‌فتارم له‌و ئافره‌تانه ده‌که‌م که یاسا و پژی‌می خوانی پۆژئاوایی په‌په‌وه ده‌که‌ن، به دانانی جه‌نگال له‌لای چه‌پ و چه‌قۆش له‌لای راست، تاوه‌کوو به‌ده‌ستی راست خواردنه‌که به‌پن و به‌ده‌ستی چه‌پیش بی‌خوات، ئنجا ده‌بینی خال به‌ خال ئه‌م پژی‌مه په‌په‌وه ده‌که‌ن، به‌بی هه‌موارکردن، که‌چی کاتی به‌ده‌ستی چه‌پیان ده‌خۆن پی‌چه‌وانه‌ی رینمایی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ په‌فتار ده‌که‌ن، وه‌ تو‌زی‌ک خۆیان نه‌زیه‌ت نا‌که‌ن و جه‌نگاله‌که به‌گو‌یزنه‌وه ده‌ستی راست و چه‌قۆکه‌ش بۆ ده‌ستی چه‌پ، نه‌بادا پی‌چه‌وانه‌ی په‌وتی پۆژئاوایی ره‌فتار به‌که‌ن. ئه‌مه‌ش جو‌زی‌که له‌ دا‌روخانی ده‌روونی که ئۆمه‌تی ئی‌مه پی‌وه‌ی گرفتاربووه له‌و تازه‌گه‌ریه‌ی بۆی په‌وانه ده‌کری و پی‌ی به‌ پی‌ی پی‌اده‌ی ده‌که‌ن به‌بی هه‌موارکردن، یا گو‌زانی‌ک که به‌گو‌نجی له‌گه‌ل که‌سایه‌تی و ئاین و بنه‌ما په‌سه‌نه‌کانی. ئافره‌تی موس‌لمانی رۆشن‌بیریش دووره له‌و لاساییه‌ی کو‌یرانه و بی‌ نرخانه.

ئافره‌تی موس‌لمانی رۆشن‌بیری شانازی‌کار به‌ ئاینه دامه‌زراوه‌که‌ی و نه‌ده‌به به‌رزه‌که‌ی جه‌خت ده‌کاته‌وه له‌سه‌ر خواردن به‌ ده‌ستی راستی، ئافره‌تانی‌تریش بۆ ئه‌مه بانگ ده‌کات، شه‌رمیش نا‌کات کاتی به‌ ئاشکرا ئه‌م کاره ده‌کات له‌ ئاهه‌نگ و نه‌و کو‌بوونه‌وانه‌ی تا ئی‌ستاش ده‌ست‌گرن به‌وه‌ی له‌لایه‌ن پۆژئاوا دیت، تاوه‌کوو ئافره‌تانی بی‌ ئاگا و ئاش و بۆش بی‌داربینه‌وه، به‌گه‌رینه‌وه بۆ بی‌روه‌وشیان له‌ په‌په‌وه‌کردنی رینمایی سونه‌تی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ له‌ راسته‌وانه‌یی له‌ کاتی خواردن و خواردنه‌وه.

هه‌رچی پرسى دووه‌مه، ئه‌وه‌یه له پێش خۆیه‌وه بخوات، وه‌كوو چۆن عومەر بن ابى سه‌له‌مه رضی اللہ عنہ ده‌لى: منال بووم له‌ژێر سه‌ره‌رشتى پێغه‌مبه‌ر ﷺ دابووم، نائمان ده‌خوار، منیش به‌ هه‌موو لایه‌كى ده‌فره‌كه ده‌ستم ده‌گیرا، پێغه‌مبه‌ر ﷺ فرمووی پێم: ((ئەى منال! ناوی خوا بێته و به ده‌ستى راستت بخۆ، وه له‌پێش خۆشت بخۆ)) متفق عليه.

جوانتره بۆ ئافره‌ت کاتى به ده‌ستى نان ده‌خوات، به نهرم و نىانی و رێك و پێكى بىخوات، كعب بن مالك رضی اللہ عنہ وتی: (پێغه‌مبه‌رى خوا ﷺ م بىنى به سى په‌نجهى نانى ده‌خوارد، کاتى ته‌واو ده‌بوو په‌نجه‌کانى ده‌لیسته‌وه) مسلم ۲۰۴/۱۳.

جابر رضی اللہ عنہ له پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌گیرپێته‌وه فرمانی‌کردوه به لیسته‌نه‌وى په‌نجه‌كان و سه‌پنه‌وى ده‌فرى نان خواردن و فرمووی: ((چونكه ئێوه نازانن له كوێى خواردنه‌كه‌تان فەر و پیرۆزى هه‌یه)) مسلم ۲۰۷/۱۳.

ئهنه‌س رضی اللہ عنہ وتی: پێغه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌گه‌ر نانى بخواردایه هه‌ر سى په‌نجهى ده‌لیسته‌وه و ده‌یفه‌رموو: ((ئه‌گه‌ر پارویهك له یه‌كێكتان كه‌وته خواره‌وه با هه‌لیگیرته‌وه و پىسیه‌كه‌ى لى لابات و بىخوات و بۆ شه‌یتان جیى نه‌هێلى)) وه فرمانى پێمان ده‌کرد ده‌فره‌كه‌ش سه‌پنه‌وه و ده‌یفه‌رموو: ((ئێوه نازانن له كوێى خواردنه‌كه‌تان فەر و پیرۆزى هه‌یه)) مسلم ۲۰۷/۱۳.

له‌م رێنماییه به‌رزى پێغه‌مبه‌ر ﷺ وێرای ده‌ستكه‌وتنى فەر و پیرۆزى، هاندانه له‌سه‌ر پاك و خاوینى ده‌سته‌كان و ده‌فره‌كان، وه سه‌پنه‌وه‌یان له پاشاوه‌ى خواردن كه شایسته‌تره به‌ مرۆقى په‌روه‌رده‌كراوى خاوین، زیاتریش به‌لگه‌یه له‌سه‌ر رێك و پێكى و خاوینى و زه‌وقى به‌رزى، ئه‌م‌پروش رۆژئاواىیه‌كان ده‌ستیان گرتوه به‌و داب و نه‌ریته‌ى پێغه‌مبه‌ر ﷺ پیاده‌ى کردبوو پێش ۱۵ سه‌ده، ئه‌م‌پرو رۆژئاواىیه‌كان ده‌فره‌کانیان ده‌سه‌پنه‌وه و هه‌یچى تیا ناهێلن.

ئافره‌تى موسلمانى په‌روه‌رده‌كراو له کاتى نان خواردن مرچه‌مرچ و مشه‌مش ناکات، فو له خواردن ناکات، ده‌نگى ناخۆشى لى نابیسرى، پاروى گه‌وره ناخاته ده‌مى نه‌بادا دیمه‌نى ده‌مى و شیوه‌ى هه‌لتاوساو و ناشیرین بێته به‌رچاو سه‌روشت و ناسكى و نه‌رمیه‌كه‌ى بێزراو بێته به‌رچاو.

ئەو كاتەش لە نان خواردن تەواو دەبێ سوپاسی خوا دەكات، ئەبو ئومامە رضي الله عنه لە پێغەمبەر ﷺ دەگێڕێتەوه: كاتێ خواردن هەڵدەگیرا دەیفەرموو: ((الحمد لله كثيراً طيباً مباركاً فيه، ولا مَكْفِيٍّ وَلَا مُدْعٍ وَلَا مُسْتَغْنِيٍّ عَنْهُ، رَبَّنَا)) فتح الباري ٥٨٠/٩.

واتا: ((سوپاس و ستایشی زۆر و پاك و پڕۆز و فەر تێخراو بۆ الله، خودایە كەمى نەكەى و لیمانى نەبرى و لىى بى نیاز نین، پەروەردگارمان)).

معاذ بن انس رضي الله عنه وتی: پێغەمبەر ﷺ فەرموو: ((هەر كەسێ نانی خوارد پاشان وتی: الحمد لله الذي اطعمني هذا الطعام ورزقنيه من غير حول مني ولا قوة)) ابو داود ٦٣/٤٠ و الترمذي ٥٠٨/٥.

واتا: ((سوپاس و ستایش بۆ ئەو خواوەی ئەوەی پێ بەخشیم و رزق و رۆزی پێدام بێ ئەوەی هیچ هەول و هیژ و توانایەکی منى تێدا بێت، ئەوا خودا لە گوناھى خۆش دەبێت)).

ئافەرەتى موسلمانى خاوەن پەروەردەى ئىسلامى عەیب لە خواردن ناگرێ، ابو هريره رضي الله عنه وتی: ((هەرگیز پێغەمبەر ﷺ عەیبى لە خواردن نەگرتوو، ئەگەر دلى بەردایە دەبخوارد، وەگەرنا وازی لى دەهینا)).

هەرچی ئەدەبى ئاو خواردنەویە بەهەمان شێوە لە ئەدەبى ئىسلامى وەریدەگرێ، لە پاش بسم الله کردن بە دوو یان سێ جار ئاوەكە دەخواتەوه، هەناسەى لەناو دەفرى ئاوخواردنەوه نادات، تا لە توانای دا بێت لە دەمى كۆندە ئاو ناخواتەوه، فو لەناو ئاو ناكات، تا لە توانای بێت بە دانیشتن ئاو دەخواتەوه، ئەنەس رضي الله عنه وتی: ((پێغەمبەر ﷺ بە سێ جار ئاوى دەخواردەوه)) متفق عليه.

پێغەمبەر ﷺ دەفەرموو: ((بە يەك جار ئاو مەخۆنەوه وەك ئاو خواردنەوهى حوشتەر، بەلام بە دوو جار یان سێ جار ئاو بخۆنەوه، وە كاتێ ئاو دەخۆنەوه بسم الله بكەن، كاتێكیش تەواو بوون الحمد لله بكەن)) الترمذي ٣٠٢/٤.

ابى سعيد الخدرى رضي الله عنه وتی: پێغەمبەر ﷺ قەدەغەى كردوین لە فوكردن لە خواردنەوه، پیاویك وتی: شتى پیسی تیا دەبینم، پێغەمبەر ﷺ فەرموو: ((كەواتە بپڕێژە))، وتی: لەیەك هەناسەدا

تیر ئاو ناچم، پیغه مبهەر ﷺ فرمووی: ((کهواته ده فره که له ده مت بهر زکهر وه پاشان هه ناسه بده)) الترمذی ۳۰۲/۴.

ئنجاشتره بۆ ئافره تی موسلمان له پال ئه مانه ی باسکران له ده می کونده نه خواته وه و به دانیشن ئاو بخواته وه تا له توانای داییت، هه رچه نده دروسته ئه گهر له ده می کونده ش بخواته وه و یا به وه ستاوی ئاو بخواته وه “ چونکه پیغه مبهەر ﷺ به هه موو ئه م حاله تانه ئاوی خواردو ته وه.

پابه نده به سلاوی ئیسلام

یه کێ لهو ئادابه ئیسلامیانه ی ئافره تی موسلمانی پێ جیاده کریته وه: پابه ندیوونیه تی به سلاوی ئیسلامی، به السلام علیکم ده گات به موسلمانان، به پێی بنه ماکانی سلاوکردن که ئیسلام دایرشتوه و فرمانیکردوه به سلاوکردن له یه کتری.

سه لامکردن له ئیسلام ئه ده بیکی ئیسلامی ره سه ن و دیاریکراو و پێکخراوه، خودا له قورئان فرمانی پێکردوین، پیغه مبه ریش ﷺ پێکی خستوه و بنه ما و بنه ره ته کانی بۆ داناوین له پێگه ی فرمووده کانی، که فرمووده گیره وه کان له به شیکی سه ره بخۆیان داناوه و ناویان ناوه (کتاب السلام) یان (باب السلام).

خودا ده فرمووی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَى أَهْلِهَا. وَاتَا: ئه ی ئه وانه ی باوه رتان هیناوه نه چنه مالائیک بێجگه له مالی خۆتان تا مۆله ت وهرده گرن و سلاو ده کهن له دانیشن تانه که ی﴾ النور: ۲۷.

هه روا فرمانیکردوه به هه مان شیوه یان به باشتر سلاو وه لامبدهینه وه، واجبه له سه ره هه ر که سیك سلاو ده بیسی وه لام بداته وه و فرامۆشی نه کات، خودا ده فرمووی: ﴿وَإِذَا حَيَّيْتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا. وَاتَا: ئه گهر سلاوتان لیکرا به باشتر یا وه کو خوی وه لام بده نه وه﴾ النساء: ۸۶.

عبداللہ بن عمر بن العاص ؓ وتی: پیاویک له پیغهمبر ﷺ ی پرسى: کامه ئیسلام خیرتره؟
فهرمووی: ((نان بدهی و سه لامکردن له وهی دهناسی و نایناسی)) متفق علیه.

سه لامکردن یه کیکه لهو ۷ راسپاردهیهی پیغهمبر ﷺ به هاوه لانی راسپاردبوو تا پیوهی
پابه ند بن له ژیانى کۆمه لایه تیان، البراء بن عازب ؓ وتی: ((پیغهمبر ﷺ فهرمانى به ۷ شت
پیکردوین: سهردانى نه خوش، شوینکه وتنى جه نازه، وتنى یرحمک الله بهو که سهی ده پشمی،
سه رخستنى لاواز و بی ده سه لات، پالپشتى کردنى ستم لیکراو، سلاوکردن، نه شکاندنى سویندى
سویندخۆر)) متفق علیه.

پیغهمبر ﷺ گرنگیه کی زۆرى داوه به سلاوکردن، هانى داوین له سه ر پیاده کردنى، وه
خۆشه ویستى کردووه له لامان“ چونکه دهیزانى کاریگهرى چهنده زۆره له سه ر تهقاندنه وهی
سه رچاوهی خۆشه ویستى له دهروونه کان و، پته کردنى په یوه ندى یه کانی دل، هه روا تۆکمه کردنى
په یوه ندى یه کانی دۆستایه تی و نزیکایه تی و سینه سافى له نیوان تاکه کان و کۆمه له کان، ته نانه ت
به هۆکارى دروستبوونى خۆشه ویستى داناوه که به ره و ئیمان و باوه ر ده بات، دواتریش بۆ
به هه شت، وه که ده فهرمووی: ((سویند به وهی خودى منى به دهسته ناچه به هه شت تا
باوه ر نه هیئن، باوه ریش ناهیین تا یه کترتان خوش نه ویت، ئایا شتیکتان پی بلیم نه گهر بیکنه بیته
هۆى خۆشه ویستبوونتان له لای یه کتر؟ هه میشه سلاو له یه کتر بکه ن)) مسلم ۳۵/۲.

وه ده فهرمووی: ((نه وهی له هه موو که س له خوا له پیشتره ئه و که سه یه یه که عجار سه لام
ده کات)) ابو داود ۳۸۰/۵.

بۆیه عبداللہ بن عمر ؓ ده چوویه بازار و به لای هه ر یه کیک تیپه رپیوايه سلاوى ده کرد، رۆژیك
یه کیك لیى پرسى: له بازار چی ده که ی، نه شتیك ده کړی، نه له کهل و په لیک ده پرسى و نه نرخى
زیاد ده که ی، له کۆرو دانیشته کانی بازارپیش دانایشى؟ وتی: (به لکو ده چینه بازار له پیتاوى
سلاوکردن له وانى پییان ده گه ین)) البخارى ۴۶۵/۲.

سلاوکردن له ئىسلام داب و نەرىتتىكى كۆمەلەيتى نىيە، مەۋزۇلە سەردەم و ژىنگە جىاجىكان دايانپشتى، كە لە ژىنگەيەكى كۆمەلەيتى بۆ ئەۋەتىر و لە سەردەمىك بۆ سەردەمىكىتر گۆرانكارى بەسەر دادىت، بەلكو ئەدەبىتى ئىسلامى دىيارىكراۋە لە پەروى شىۋاز و بنەما و بنەپتەكانى، ۋە تەنھايەك شىۋازى ھەيە و مۇسلمانانى پۆشنىپ بەھۋى ئەدەبىي ئاينەكەيان پىۋە پابەند دەبن، ئەۋانەى گەنگى دەدەن بە پىادەكەرنى پىنمايە جۆرەجۆر و پەسەنەكەى، شىۋازەكەش ئەمەيە: (السلام عليكم ورحمة الله وبركاته). بەم شىۋازە و بە پانەۋى كۆ دەگوتىر، ئەگەر چى ئەۋەى سلاۋى لىدەكەرى يەك كەشيش بىت، ۋەلامدەرىش دەلى: (وعليكم السلام ورحمة الله وبركاته).

ئافەرتى مۇسلماننىش پابەندە بەم شىۋازە پىۋەزەى سلاوکردن، سلاۋى پەسەنى ئىسلامى، ۋە بە سلاۋىتر و شىۋازىترى بىجگە لەمە رازى نايىت.

ئەم سلاۋى ئىسلام خودا بۆ مۇسلمانانى ھەلبۇاردۋە لەۋەتەى ئادەم ﷺ دى دروستكردۋە و فېرى كردۋە، تا بەم شىۋازە سلاۋ لە فېرىشتەكان بىكەت“ چۈنكە واتاى سەلام (ناشتى) خۇشەۋىستىر شتە بۆ مەۋزۇ لە ھەمۋەكەت و شۈننىكدا. ۋە بىجگە لە ئۆمەتتى ئىسلام كە لەسەر ئاينى پاك و بىگەرد ماۋەتەۋە، ھېچ ئۆمەتتىكىتر پابەند نەماۋە بەم سلاۋە خاۋىيە پەسەنە، پىغەمبەر ﷺ دەفەرەمۋى: ((كاتى خودا ئادەم ﷺ دى دروستكرد، فەرەمۋى: پەرو سلاۋ بىكە لەمە كۆمەلە - چەند فېرىشتەيەك بوون دانىشتىبون - بېيىستە چۆن سلاۋت لىدەكەن، ئەمە دەبىتتە سلاۋى خۆت و نەتەۋەكەت، ئىنا ئادەم ﷺ فەرەمۋى: (السلام عليكم، فېرىشتەكان وتيان: السلام عليك ورحمة الله، ئەۋان رەمە الله يان بۆ زىادكرد)) متفق عليه.

بۆيە سەيرىيە ئەم شىۋازە بىتتە سلاۋى پىۋەز و پاك“ چۈنكە لەلەين خوداۋە بۆمان ھاتوۋە و فەرمانى پىكردۋىن بىكەين بە سلاۋى خۆمان و لىلى لاندەين بۆ شىۋازىتر، خودا دەفەرەمۋى: ﴿فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُبَارَكَةٌ طَيِّبَةٌ﴾. واتا: ئەگەر چۈنە ھەر مائىك سلاۋ لە خۆتان بىكەن - واتا بلىن: السلام علينا وعلى عباد الله الصالحين - سلاۋىكى پىۋەز و پاك و بىگەرد لەلەين خواۋە و پاداشتى لەسەر ۋەردەگەنەۋە ﴿النور: ۶۱﴾.

خاتوو عائشه وتی: پیغهمبەر ﷺ پئی فەرموووم: ((ئەمە جبریلە سەلامت لێدەکات، وتی: وتم: سەلام و رەحمەت و بەرەکاتی خوا لەو بێ)) متفق علیه.

سلاوکردن لە ئیسلام بنەمای هەیه، ئافەرەتی موسڵمانی پابەند بە ڕێنمایی ئاینەکەى سورە لەسەر بەوردی پیادەکردنی لە ژيانى کۆمەڵایەتی، ابو هريره ﷺ وتی: پیغهمبەر ﷺ فەرمووی: ((سواری سلاو لە پیادە دەکات، پیادەش سلاو لە دانیشتوو دەکات، چەند کەسیکیش سلاو لە چەند کەسیکی زۆرتر دەکەن)) متفق علیه. لە گێڕانەوهیهکیتری بوخاری: ((بچوکیش سلاو لە گەوره دەکات)) البخاری: ٤٤٠.

ئەسمای کچی یەزید وتی: پیغهمبەر ﷺ ڕۆژیک بە مزگەوتدا تێپەری، کۆمەڵیک ئافەرەت دانیشتبوون، پیغهمبەر ﷺ دەستی هەڵبەری وەکوو سلاوکردن لێیان)) الترمذی ٥٨/٥.

پێویستە لە منالیش سلاو بکړی، تاوه‌کوو رابێن لەسەر ئادابی سلاوکردن، ئەنەس ﷺ ڕۆژیک بەلای چەند منالیک تێپەری و سلاوی لیکردن و، وتی: (پیغهمبەر ﷺ وایکردووه) متفق علیه.

یەکیکیتر لە بنەما و ئەدەبەکانی سلاوکردن لە ئیسلام ئەوهیه: کاتێ بە شەو سلاو لە یەکی دەکەى بە دەنگیکی نزم بێت، بە شیوهیهک نووستوو بێدار نەکاتەوه، میقداد ﷺ وتی: ((ئێمە بەشە شیرى پیغهمبەر ﷺ مان هەڵدەگرت، ئنجا بە شەو دەهاتە لامان و بە شیوهیهک سلاوی دەکرد نووستووی بەئاگا نەدەهینا، تەنھا کەسى بێدار دەبیست، ئنجا ئەو شەوهش پیغهمبەر ﷺ هاتە لامان و وەکوو جارێ سلاوی کرد)) مسلم ١٤/١٤.

هەروا سلاوکردن تەنھا بۆ چوونە ژووره‌وه نییه، بەلکۆ کە هاتیە دەرۆش سلاو بکە، پیغهمبەر ﷺ دەفەرمووی: ((کەسیکتان چووه کۆڕ و دانیشتیکیک با سلاو بکات، کاتێ هەڵساش با سلاو بکات" چونکە سلاوی یەکەم لەپێشتر و خێتر نییه لەوهی کۆتایی)) ابو داود ٣٨٦/٥ و الترمذی ٦٢/٥.

ئىنجا ئافرهتى موسلمانى پۇشنىرى خاوهنى خورەشتى رەسەنى ئىسلامى لە پىرى پىنمايىه بەرزەكانى پىنغەمبەر ﷺ لە گەورەيى سلاوكردن و ئادابەكانى تىدەگات و بەوردى لە ژيانى تايىبەتى و گشتى پىادەي دەكات و، خەلگىش هان دەدات لەسەر پىادەكردنى و پابەندبوون بە بنەماكانى.

ناچىتە بىجگە لە مالى خوى مەگەر بە مۆلت وەرگرتن

ئافرهتى موسلمانى پۇشنىرى ناچىتە مالىكى بىجگە لە مالى خوى پىش مۆلت وەرگرتن، پاشان سلاو لە دانىشتوانى ئەو ماله دەكات. ئەمەش فەرمانىكى خوايىه، ناكى فەرماوش بىرى و چاوپوشى لىبىرى، وەك دەفەرموى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَى أَهْلِهَا ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ. فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّى يُؤْذَنَ لَكُمْ وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ ارْجِعُوا فَارْجِعُوا هُوَ أَزْكَى لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ﴾ و ﴿وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَأْذِنُوا كَمَا اسْتَأْذَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ. وَاتَا: ئەى ئەوانەى باوەرتان هیناوە نەچنە مالاىك بىجگە لە مالى خوتان تا مۆلت وەرەگرن و سلاو لە دانىشوانەكەى دەكەن. ئەگەر كەستان لەو ماله نەبىنى نەچنە ژورەو تا مۆلتەتان دەدرى، وە ئەگەر پىتان و ترا بگەرىنەو، بگەرىنەو، چونكە گەرانەو تان باشتە لە چوونە ژورەو تان، وە خودا شارازا و زانايە بە كردهو كانتان﴾ و ﴿كاتى منالەكانتا گەيشتنە تەمەنى پىگەيشتن با مۆلت وەرگرن وەك چۆن گەورەكانيان پىش ئەوان مۆلتەى هاتنە ژورەويان وەرەگرت.﴾ النور: ٢٧، ٢٨، ٥٩.

ناشى بۆ ئافرهتى موسلمان مۆلت وەرەگرى بۆ چوونە مالىك كە دروست نىيە بۆى بچىتە ئەو ماله، وەك مالىك تەنھا پىاوى بىگانەى تىابى، مۆلت وەرگرتنى ئافرهتى موسلمان بۆ چوونە لای ئافرهتانه، يان ئەو پىاوانەى مەحرەمن.

مۆلت وەرگرتنىش لە ئىسلام ئادابى هەيە:

یەكەمیان: مۆلەت وەرگەر لەبەر دەرگا ناوەستی، بەلكو لای چەپ یا راستی دەرگا دەگرێ، عبدالله بن بۇسر ۛ وتی: ((كاتی پیغەمبەر ۛ چوبایە مائیک و ویستبای مۆلەتی چوونە ژورەو وەرگرت، لەبەر دەرگا نەدەووەستا، بەلكو لەلای راست یان چەپی دەرگا دەووەستا، ئەگەر مۆلەتی درابوایە دەچوویە ژورەو ئەگەرنا دەپریشت)) البخاری ۵۱۳/۲.

چونکە مۆلەت وەرگرتن لەپیناو سەیرکردنی چاو دانراوە، سهل بن سعد ۛ وتی: پیغەمبەر ۛ فەرموووی: ((بەلكو مۆلەت وەرگرتن لەپیناوی چاو دانراوە)) متفق علیه.

لەم پوانگەیهووە دروست نییە بۆ کەسی مۆلەت وەرگەر پیاو بێ یا ئافرەت، راستەوخۆ لەبەر دەرگا بوەستی و چاو بپریتە کردنەوێ دەرگا.

دووهمیان: یەكەمجار سلاوکردن پاشان مۆلەت وەرگرتن، دروست نییە مۆلەت وەرگرتن پیش سلاوکردن، ربیع بن حیراش وتی: پیاویك لە بەرەوی عامر بۆی گیرامەو، پیغەمبەر ۛ لە مائیک بوو، ئەمیش مۆلەتی چوونە ژورەوێ وەرگرت و وتی: بێمە ژورەو؟ پیغەمبەر ۛ بە خزمەتکارەکە فەرموو: ((پرۆ دەرەو لای ئەو کابرایە و چۆنیەتی مۆلەت وەرگرتنی فێر بکە. پێی بلی: بلی: السلام علیکم، ئایا بێمە ژورەو؟ پیاو کە گوئی لێ بوو، وتی: السلام علیکم، ئایا بێمە ژورەو؟ پیغەمبەر ۛ مۆلەتی داو و هاتە ژورەو)) البخاری ۵۱۸/۲.

سییەمیان: پێیستە مۆلەت وەرگەر ناوی یان نازناوی خۆی بدات، ئەگەر پێی وترا: تۆ کیی؟ وە نابێ وشەیهکی شاراو و نادیار بلی وەك: منم، یا خۆمانین، جابر ۛ وتی: هاتمە لای پیغەمبەر ۛ لە دەرگام دا، فەرموووی: کییە؟ وتم: منم، فەرموووی: منم منم؟! وەك بلی پێی ناخۆشبوو)) متفق علیه.

ابی ذر ۛ وتی: (شەویك لە شەوێکان چوومە دەرەو، بینیم پیغەمبەر ۛ بە تەنیا دەروات، منیش لە ژێر رۆشناوی مانگ رۆیشتم، ئاوێ دایەو و بینیمی، فەرموووی: ((ئەو کێیە؟)) وتم: ابو ذر. متفق علیه.

ام هانيء وتى: هاتمە لاي پىغەمبەر ﷺ خۆى دەشوشت، فاتىمەش پەردەى بۆ كىردىبوو،
فەرمووى: ((ئەو كىيە؟)) وتم: (منم ام هانىء). متفق عليه.

چوارەميان: ئەگەر پىي وترا بگەرپتو، با بگەرپتەو بى ئەوئى لە دلەو پىي ناخۆش بىت، خودا
دەفەرمووى لە سورەتى النور ئايەتى ۲۸. پىشتەر رافە كراو.

بۆيە ابو موسى الاشعري ؓ وتى: پىغەمبەر ﷺ فەرمووى: ((مۆلەت وەرگرتن سى جارە، ئەگەر
پىگاي چوونە ژورەوئى درا باشە، ئەگەرنا با بگەرپتەو)) متفق عليه.

ابو موسى ؓ وتى: (سى جار مۆلەتم لە عمر وەرگرت بۆ چوونە ژورەو، كەچى پىگەى
پىنەدام، منىش گەرپامەون كەسىكى نارد بە شوپىم و وتى: ئەى عبدالله، سەخت بوو لەسەرت
لەبەر دەرگام بوەستى؟ بزانه خەلكىش بەهەمان شىو لايان سەختە لەبەر دەرگات بوەستن، منىش
وتم: بەلام من سى جار مۆلەتم لىت وەرگرت، كەچى پىگەم پىنەدرا، منىش گەرپامەو (ئاوہا
فەرمانمان پىنكراو) عمر وتى: لە كى ئەوئى بىستوو؟ وتم: لە پىغەمبەر ﷺ م بىستوو، وتى:
شتىكت لە پىغەمبەر ﷺ بىستوو كە ئىمە نەمانبىستوو؟ ئەگەر بەلگەيەكى رۆشن لەسەر ئەو
قسەيەت نەهئىيەو دەتكەمە پەند. ئنجا چوومە دەرەو تا هاتمە لاي كۆمەلئى لە ئەنصار لە
مىزگەوت دانىشتبون، لەم بارەيەو پرسىارم لىيان كرد، وتيان: ئايا كەسىك هەيە گومانى لەو
قسەيە هەبى؟ منىش ئەوئى عمر وتى پىم راگەياندن، وتيان: دەبى ئەوئى لە هەموومان بچوكتەر
لە گەلت بى بۆ لاي عمر، ئنجا ابو سعید الخدرى يان ابو مسعود هەلسا و لەگەلم هات بۆ لاي
عمر و وتى: لەگەل پىغەمبەر ﷺ دەرچووين، دەرچووە لاي سعد بن عوبادە، گەيشتە مالىيان و
سلاوى كرد، بەلام مۆلەتى پىنەدرا، دوبارە سلاوى كرد، پاشان سى بارە سلاوى كرد، هەر مۆلەتى
نەدرا، فەرمووى: ئەوئى لەسەر ئىمە بوو كىردمان، پاشان گەرپايەو، ئنجا سعد شوپىنى كەوت و
وتى: ئەى پىغەمبەرى خوا، بەو كەسەى تۆى بە حق ناردوو، هەرچەند جار سەلامەت دەكرد
دەمبىست و وەلامم دەدايەو، بەلام هەزمكرد زۆرتەر سەلام لە خۆم و لە مال و خىزانم بكەى.
ئنجا ابو موسى وتى: سوپىد بەخوا ئەمىن و دەست پاكەم لەسەر فەرموودەى پىغەمبەرى خوا ﷺ،

عمر وتى: بەللى، بەلام ھەزم دەکرد قسەكەت بىسەلېنىم و دۇنيا بىم)) فتح البارى ۲۶/۱۱ ومسلم ۱۳۰/۱۴.

لە گىرپانەھى مىسلىم ھاتووھ: كاتى عومەر ؓ فەرمودەكەى بۆ سەلما، ۋەكوو سەرزەنشتى دەروونى خۆى وتى: (لەو فەرمانەى پىغەمبەرى خوا ﷺ بى ئاگا بووم، دەرچوون بۆ بازىرگانى لە بازار سەرقال و بى ئاگای كىرەبووم) مىسلم ۲۳۴/۱۴.

ئەمانە ئاداب و بىنەماكانى مۆلەت ۋەرگرتن بوو لە ئىسلام، بىگومان ئافىرەتى موسلىمانى گىرنگى دەدات بە ۋەرگرتنى و مىلكەچىوون بۆى و پىادەكردنى لە ژيانىدا، ھەر كاتىك بىچىتە سەردانى مالىك، مۆلەتى چوونە ژورەوھ لە خاۋەن مال ۋەردەگرى، ھەروا كوپان و كچانىشى فىرى ئەم ئادابانە دەكات.

بىچىتە كۆرپىك لەو شۆيىنە دادەنىشى كە كۆتايى كۆرەكەيە

ئەمەش يەككىتە لە ئەدەبى ئافىرەتى موسلىمان كاتى دەچىتە كۆرپىكى قەرەبالغ و ئافىرەتائىتر پىش ئەو شۆيىنى خۇيان گىرتوۋە، لەو كاتەدا ئەم لە كۆتايى كۆرەكە دادەنىشى. ئەمەش ئەدەبىكى كۆمەلايەتى بەرزە لە كىردەوھ و گوڧتارى پىغەمبەر ﷺ ۋەرگىراۋە، ھىماى زەۋقى جوان و پاىەبلىندى كۆمەلايەتى و پەڧتارشىرىنىيە.

ئافىرەتى موسلىمانى بىدار بەسەر دانىشتوانى كۆرەكە تىنپەپرى و خەلكى ئاچارناكات تا شۆيىنى بۆ چۆل بىكەن، جابر بن سەمورە ؓ وتى: ((كاتى بەھاتىنايە كۆرى پىغەمبەر ﷺ لەو شۆيىنە دادەنىشتىن كە كۆتايى كۆرەكەيە)) ابو داۋد ۱۶۴/۵ والترمذى ۷۳/۵.

ئافىرەتى موسلىمانى بىدار دوورە لەۋەى لە نىۋانى دوو كەس دانىشى و لە يەكەيان بىكات، مەگەر زۆر پىۋىست بى، يان بە مۆلەتى ئەۋان بىت "پىغەمبەر ﷺ دەڧەرموۋى: ((دروست نىيە بۆ ھىچ پىۋاىك لە نىۋانى دوو كەس دانىشى مەگەر بە رىگە دانىان بىت)) ابو داۋد ۱۷۵/۵ والترمذى ۱۴/۵.

ئىسلام بەتوندى ناپەسندى و قىزەونى ئەم خورەوشتەى روونکردۆتەو، سەيدى المقبرى وتى: (بە لای ابن عمر تىپەرىم پىاویكى لەگەلدابوو قسەى لەگەل دەکرد، منیش چوومە لایان، ابن عمر لە سنگى دام و وتى: ئەگەر دوو كەست بىنى بەیەكەو قسە دەكەن مەچووە لایان و لەگەلایان دامەنیشە، تا مۆلەتیاں لى وەرەگرى، وتم: ئەى عبدالرحمن خودا چاكت بكات، بەلكو نیازم وابوو خىرىكتان لىبىستم) البخارى ۵۸۰/۲.

هەندى جار يەكەى هەلەدەستى بۆ يەككىكتەر تا لە شوىنى داينىشىنى، لەو حالەتەدا باشتر وایە پازى نەبىت و دانەنیشى، ابن عمر ؓ وتى: پىغەمبەر ؐ دەفەرموى: ((نەكەن كەسىكتان كەسىكتەر لە شوىنەكەى هەلەستى، پاشان خۆى لىى دانىشى، بەلام كۆر و دانىشتنتان فراوان بكەن و شوىنى يەكتەر بكەنەو)) متفق عليه. ابن عمر ؓ باوى وابوو ئەگەر يەكەى لە كۆرپىك بۆى هەلسايە تا لە شوىنى دانىشى پازى نەدەبوو و دانەدەنىشت. مسلم ۱۶/۱۴.

ئافەرەتى موسلمان پەپرەوى ئەم ئادابانە دەكات بۆ بردنەوێ پەزامەنى خوا

ئەگەر سى ئافەرەت بوون دووانيان جيانابنەو و بەنەيتى قسە ناكەن

پىنمايەكانى ئىسلام هاتن تا مەژى بەرز و هەست بلىند دارپىژى، بەشىوہەك وردبىن بىت، هەستى خەلكى رەچاوكات، ئەم ياسايانە دانراون بۆ بەدەيەتەنەى بنەما خورەوشتى و شىوازى كۆمەلايەتى كە كۆك و مەبەستى ئەم ئاينەى، وە فەرمانى پىكردوين دەستى پىئوہ بگىرن و لە ژيانماندا پىادەى بكەين.

پىغەمبەر ؐ دەفەرموى: ((ئەگەر سى كەس بوون، نابى دووانتان بەنەيتى و بەجيا لەوہىتر قسە لەگەل يەكتەر بكەن، تا تىكەلى خەلك دەبن)) چونكە ئەم كارە دلى ئەوہىتر خەفەتبار دەكات)) متفق عليه.

ئافەرەتى موسلمانىش دەست بەم پىنمايە دەگرى و هەستى خوشكى سىيەم لەبەرچاوكە دەگرى، باروودوخ هەرچۆنىك بىت. وە ئەگەر پىويست بوو دووان بەجيا لەوہى سىيەم قسە بكەن، ئەوا با مۆلەتى لىوہرگرن و، لە كورتى قسەى دەپىتەو و، داواى لىبوردنىش دەكات.

ئەمە خورەوشتى ئافرەتى موسلمانى تىگەيشتوو و سەنگىن و رىيائە. ئەمەش شىۋازە كۆمەلەيتىيە بەرزەكەيتى لە رەفتارى لەگەل خەلكى، مالك لە الموطأ لە عبدالله بن دىنارەو، وتى: (من و ابن و عومەر لەو مالى خالد بن عوقبە بووين كە لە بازار بوو، پياويك هات ويستى بەنهيى قسەى لەگەلدا بكات، بيجگە لە منيش كەسىتر لەگەل ابن عمر نەبوو، بۆيە پياويكىترى بانگكرد و بووين بەچار، بە من و بەو پياوہى بانگى كرد وتى: تۆزيك دواكەون، چونكە لە پىغەمبەر ﷺ م بىستوو فەرمووويەتى: ((نابى دوو كەس بەنهيى بەجيا لەوہىتر بەيەكەوہ قسە بكەن)) الموطأ ۹۸۸/۲.

ئافرەتى موسلمانيش پەپرەوى ئەم كارەى ابن عمر دەكات، ھەستى كەسى سىيەم لەبەرچاۋ دەگرى، ئەبادا ئازار بخوات، ابن عمر بەم كارەى ھەموانى فيركرد كە ئەمە سونەتى پىغەمبەرى خوايە ﷺ، ۋەكوو جەختكرديك لەسەر ئەو ھەلوستەى پيوستە لەو ھالەتەنە ۋەربگيرى، بۆ لەبەرچاۋگرتنى ھەستى خەلك و پەپرەوكردنى سونەتى پىغەمبەر ﷺ.

ريز دەنى لە ئافرەتى بەسالاچوو چاكەكار و بەخشنە:

ئەمەش خورەوشتيكى بەرزى كۆمەلەيتى ئىسلاميە، يەككە لە ديارترين بنەما خورەوشتيەكانى.

ئافرەتى موسلمانيش بى ئاگا نىيە لە دەستگرتن بەم بنەما و بنەرەتە ئىسلاميە دييرنانە كە ناسنامەى پەسەنايەتى بە ئافرەتى موسلمان دەبەخشى لە كۆمەلگەى ئىسلامى، ئەوہشى دەستى پتوہ نەگرى لە پلەويايەى بە ئەندامىەتى بوونى لە ئۆمەتى ئىسلام دادەمالپرى و دەردەهيئىرى، پىغەمبەر ﷺ دەفەرمووى: ((لە ئۆمەتى من نىيە ئەوہى ريز لە بە سالاچوانان نەگرى و بەزەيى نەيەتەوہ بە بچوكمەن و مافى زاناكانان نەزانى)) احمد والطبراني.

چونكە ريزگرتن لە ئافرەتى بە سالاچوو و پيشخستنى لەوانەى بە تەمەن بچوكتەن، بەلگەيە لەسەر پايە بەرزى كۆمەلگە و، لەسەر دەستگرتنى ئەندامەكانى بە پىنمايە پەفتارىەكانى ئىسلام، ھەروا بەرزى دەروونيەتى ئەندامەكانى ئەم كۆمەلگەيە نیشان دەدات، چ پياو بى چ

ئافرهت. پيغهمبەر ﷺ كه بينى عبدالرحمن قسه دهكات، لهكاتيكا لهو شاندهى هاتبونه
 بهردهستى پيغهمبەر ﷺ له ههموان به تهمهن بچوكتر بوو، فهرمووى: ((با گهوره قسه بكات،
 با گهوره قسه بكات)) جا عبدالرحمن بى دهنك بوو و، نهوى لهو گهورهتر بوو قسهى كرد. متفق
 عليه.

ئهم رهتاره ئاكارىكى بهرزه، پيادهکردنى پهريستشه، پيغهمبەر ﷺ دهفهرمووى: ((يه كى له
 هۆكارهكانى به گهورهگرتنى خودا: ريزگرتنه له موسلمانى سهرسپى و بهسالاچوو، ههروا ريزگرتن
 لهوى قورئانى ههگرتوه، نه نهوى وازى لى دينى يا دووره له خويندنهوه و كارپيكردى، وه
 ريزگرتن له دهسهلاتدارى دادپهروه)) ابو داود ۱۷۴/۵.

ئافرهتى موسلمان بهم كارهى فهرمانى پيغهمبهرى خوا ﷺ جيهجى دهكات، مسلم وتى: ((له
 خاتوو عائشه دهگيرنهوه وتويهتى: پيغهمبەر ﷺ فهرمانى پيكردوين ههر كهسهو له ناست و
 شوين و پلهوپايهى خۆى دانبيين)) مسلم ۵۵/۱.

دانانى ههر كهسهو له شوين و پلهوپايه و ناستى خۆى واتاى زانينى ريز و گهورهبيهكهيهتى.

چاوى به مالى خهلكيدا ناگيرى

ئافرهتى موسلمانى بيدار و سهنگين چاو به مالى خهلكيدا ناگيرى، تا بزائى چى تيايه و چيان
 ههيه“ چونكه ئهمه ئاكارىكى پهسند و جوان نيهه، بۆيه پيغهمبەر ﷺ فهرمووييهتى: ((ههر
 كهسى چاو به مالى كهسييدا بگيرى بهبى مؤلتيان، نهوا ههلاله بۆيان چاوى كويز بكن)) مسلم
 ۱۳۸/۱۴.

له كۆر و دانيشتنهكان باوهشك نادات تا له تواناي دايت

ئافرهتى موسلمانى ژير و رۆشنيسر به ئادابى كۆر و دانيشتن، تا له تواناي دايت باوهشك
 نادات، وه ئهگهر زۆرى بۆ هيتا، ههولدهدات رپى لى بگريت، پيغهمبەر ﷺ دهفهرمووى: ((ئهگهر

یه کیکتان باوهشکی هات با تا له توانای دایه بیخواتهوه)) فتح الباری ۶۱۱/۱۰ و مسلم ۱۲۳/۱۸.

به لām نه گهر باوهشکه کهی بۆ نه خورایه وه، با دهستی له سهر ده می دابنیت، پیغه مبهه ﷺ ده فرمووی: ((نه گهر یه کیکتان باوهشکی هات با دهستی له سهر ده می دابنیت)) چونکه شهیتان ده چیته ژوره وه)) مسلم ۱۲۲/۱۸.

باوهشک هاتن کاریکی ناپه سنده، ناشی بۆ مرۆفی په روه ده کراو، بۆیه پیویسته پتی پی بگری، شهویش به دهست خستنه سهر ده و داپوشینی دیمه نی ناشیرینی کرانه وهی ده له خه لکی چونکه باوهشک هاتن نیشانه ی ته مبه لئ و بیزاری ده گه یه نی.

له کاتی پشمن دهست ده گری به نه ده بی نیسلام

نافره تی موسلمان ده زانی نه و نیسلامه ی نه ده بیکی داناوه بۆ باوهشک هاتن، نه ده بیکیشی داناوه بۆ پشمن، ابو هریره رضی الله عنه وتی: پیغه مبهه ﷺ فرموویه تی: ((خودا خوشی دیت له پشمن و رقی له باوهشکه، جا نه گهر یه کیکتان پشمی و سوپاسی خوی کرد، نه و واجب له سهر هه موو موسلمانیک گوئ بیستی ده بی بلیت: یرحمک الله، هه رچی باوهشکه له شهیتانه وهیه، نه گهر که سیکتان باوهشکی هات با تا له توانای دایه بیگریته وه)) چونکه کاتی یه کیکتان باوهشکی دیت شهیتان پتی پیده که نی)) فتح الباری ۶۱۱/۱۰.

ده بینین رودای و بجوک له ژیا نی موسلمان به بی بنه ما و ناداب تینا په ری، تا موسلمانان له ناخیا نه وه هه ست بکه ن نه م تاینه هاتوو وه بۆ چاک کردنی هه موو کاروباریکیان، هیچ کاریکی بجوک یا گه وهی به بی ریکخستن و یاسا تینه په راندوو، هه میسه شیوازی تاییه تی بۆ داناوه به هۆیه وه مرۆڅ به خودای ده به ستیته وه.

کاتی نافره تی موسلمان ده پشمی پیویسته له سهری بلیت: الحمد لله، وه له سهر نه وهشی ده بیسی بلیت: یرحمک الله، نه میسه وه لāmی نه و نزایه ده داته وه و ده لئ: یهدیکم اله ویصلح بالکم.

پيغەمبەر ﷺ دەفەرموو: ((ئەگەر يەكئەكەت پشەمى با بلى: الحمد لله، وه براكەى يا ھاوپىكەى با بلى: یرحمك الله، ئەگەر پىي وت: یرحمك الله، با بلى: يهدیکم الله ویصلح بالکم)) فتح الباری ۶۰۸/۱۰.

پيغەمبەر ﷺ دەفەرموو: ((ئەگەر يەكئەكەت پشەمى و سوپاسى خۆاى کرد، ئەوا پىي بلىن: یرحمك الله، ئەگەر سوپاس و ستایشى خۆاى نەکرد، ئىوھش پىي مەلین یرحمك الله)) مسلم ۱۲۱/۱۸.

ئەنەس ؓ وتى: دوو پیاو لەلای پيغەمبەر ﷺ پشەمىن، بە يەكئەكەت فەرموو: یرحمك الله، بە ئەوئەتیاى هیچ نەفەرموو، جا ئەوئەى هیچى پى نەفەرموو بوو، وتى: فلان پشەمى و پىيىت فەرموو: یرحمك الله، بەلام من پشەمى پىت نەفەرموو یرحمك الله؟ فەرموو: ((ئەو سوپاس و ستایشى خۆاى کرد، بەلام تۆ سوپاس و ستایشى خوات نەکرد)) متفق عليه.

لە ھاندانى پيغەمبەر ﷺ بۆ ئەم کارە مەبەستى گەورە دەردەكەوئ، ەك: یادکردنى خوا و سوپاس و ستایش کردنى، ھەروا بەھیزکردنى پەيوەندى برايەتى و دۆستايەتى و سینه سافى لە نىوان مۇسلمانان، ئنجا ئەوئەى دەپشەمى سوپاسى خوا دەكات لەوئەى بەھۆئ ئەم پشەمىنە مىكرۆب و ھەستىارى و شتى زيانبەخش دەردەچى و دەبىتە مايەى سوود بوئ، ئەوئەى دەبىسى پىي دەلئ یرحمك الله ەك زیاتر ھەستکردن و نواندنى برايەتى“ چونكە دیارە ئەوئەى سوپاسى خوا دەكات ھەمیشە شیاوى رەھمەتى خوايە، لە بەرامبەردا ئەوئەى پشەمىو نزاىەكى درىژترى بۆ دەكات تیايدا ھەرچى واتاى خۆشەويستى و خىر و دۆستايەتى ھەيە لە خۆى دەگرئ.

بەم شىوئە ھەر بۆنەيەك و پوداويك بە ژيانى مۇسلمانان تىپەرى تيايدا ئىسلام وایکردووە بىتە مايەى وەيادخستەنەوئەى خوا و پتەوترکردنى پەيوەندى پەكانى برايەتى و خۆشەويستى و سۆز لە دەروونیان.

ئەدەبىكى ترى پشەمى ئەوئەى: ابو ھیرە ؓ وتى: ((پيغەمبەر ﷺ ئەگەر پشەمىبايە دەستى يا جلى لەسەر دەمى دادەنا، وە دەنگىشى پى نزم دەکردەو)) ابو داود ۲۸۸/۵ والترمذى ۸۶/۵.

ئافرهتى موسلمانى پۆشنىرى پەرۋەردەكراو بە ئەدەبى ئىسلامى لە ھەموو ئەو پوداوانەى بەسەرىدا تېپەر دەبىت، ئەوا فەرموودەى و پىنمايى پىغەمبەر ﷺ رىگا و شىۋازەكانى لە يادە و ۋەكوو خۆى پىادەيان دەكات.

چاۋەروانى جىابونەۋەى ھىچ ئافرهتلىك ناكات لە مېردەكەى تا بە خۆى شوئى بگريتهۋە
ئافرهتى موسلمانى پۆشنىرى پارىزكار ھەست دەكات لە كۆمەلگەيەكى ئىسلامى دەۋى، تاكەكانى خوشك و براى ئەون، لەو كۆمەلگە خوايىەدا ناپاكى و سەتم و زۆردارى و ھەرچى خورەۋشتى ناپەسندە كە لە كۆمەلگەكانى تر ھەيە ياساغ و ھەرامە.

لە ناپەسندترىنى ئەو خورەۋشتانە چاۋپرېنى ئافرهتە بۆ پىاۋىكى خاۋەن خىزان، بەمەبەستى سەندنى لە خىزانەكەى پاش جىابونەۋەى لىي، تا ھەرچى خىر و بېرى ئەو پىاۋە ھەيە بۆ خۆى گلىداتەۋە، ئافرهتى موسلمانىش زۆر دوورە لەو جۆرە خورەۋشتە خراپ و نزمە، بوخارى و مسلم لە ابو ھريرە ؓ ئەۋىش لە پىغەمبەر ﷺ فەرموۋىەتى: ((نرخ لەسەر كەل و پەل زىاد مەككەن بۆ فرىودانى خەلكى، داۋاش لەو كەسە مەككەن شتىكى كپىۋە كپىنەكەى ھەلۋەشىنئىتەۋە، تا بە كەمتر بفرۆشئى، ۋە دەست مەگرن بەسەر نرخى بازار بۆ زىان گەياندن، ۋە داخۋازى ئافرهتلىك مەككەن كە براكەت داخۋازى كردوۋە تا دەستى لى ھەلدەگرئ، ھەروا ھەلال نىيە بۆ ھىچ ئافرهتلىك داۋاى جىابونەۋەى ئافرهتلىكى تر بكات لە مېردەكەى بۆ ئەۋەى خىر و بېرەكەى بۆ خۆى گلداتەۋە)) فتح البارى ۴/۳۵۲، ۳۵۳ ومسلم ۹/۱۹۸.

لە گېرپانەۋەيەكى بوخارى لە ابو ھريرە ؓ ھاتوۋە: ((دروست نىيە بۆ ئافرهتلىك داۋاى جىابونەۋەى خوشكەكەى بكات، تا ھەموو خىر و بېرەكەى بۆ خۆى بىت، بەلكو قەدەر چى بۆ بېيار دابى ھەر ئەۋە بەش و بارىەتى)) فتح البارى ۹/۲۱۹.

چونكە موسلمان خوشكى موسلمانە، باۋەرى وايە ئەۋەى خودا بۆى نوسىبى پىتى دەگات، ۋە ناپىتە باۋەردارى راستەقىنە تا ئەۋەى بۆ خۆى پىتى خۆش بىت بۆ خوشكىشى پىتى خۆش بىت: ۋەك

پيغمبر ﷺ د فەرمووئ: ((هيچ کاميکتان باوهری راسته قينه ناهيئن تا ئه وهی بۆ خوئی پيئی خوښه بۆ براکه شی پيئی خوښ بيت)) متفق عليه.

ليړه وه ئافره تی موسلمان بهوئی رۆشنیبری و باوهړه کي پاريزراو ده بی له کهوتنه ناو ئه و گوناوه و پيسبون پيئی، وه کوو گوپړايه ليه ک بۆ فەرمانی خوا و پيغمبره کي و، وه کوو وه ستانيک له ناست بنه ما مرؤفایه تيه بهرزه کان که ئيسلام له که سایه تی ئيسلام هه ويینی کردووه، نه ک له ترسی ئابرووچوونی کۆمه لایه تی“ چونکه ئافره ت ده توانی کار و پیلانه کانی داپوښی، وه خوئی دهربازکات له و ئابرووچوونه کۆمه لایه تيه، به لām ناتوانی له رکيئی خدا دهرباز بيت“ چونکه خدا ناشکرا و په نهانیه کانی ده زانی.

کار و پيشه يه ک هه لده بزيړی بگونجی له گه ل سروشته می يانه کي

ئيسلام ئه رکي کارکردن و پهيدا کردنی خه رجي بۆ بزيړی ژيانی خوئی له سه ر ئافره تی موسلمان هه لگرتووه، ئه و ئه رکي سپاردووه به باوکي يا برای يا ميړدی يا يه کي له خزمانی، بزيه چاو نابريته کارکردن له دهره وه نه گه ر زۆر پتيويست نه بی“ چونکه له دهره وه ژيانی نازادانه و سه ربه رزانه ی بۆ مسؤگه ر نيه، يا نه گه ر کۆمه لگا پتيويستی به کاری ئه و هه بوو، ئه و کار يک ده کات له گه ل می يانه کي بگونجی و، سه ربه رزی و خوړه وشتی و نايني بپاريژی.

بزيه ئيسلام ئه رکي پهيدا کردنی خه رجي خيژان و بهرپرسياريه تی ژيانی سپاردووه به پياو، تا ئافره ت ده ست به تال بيت بۆ ژيانی هاوسه رایه تی و دايکايه تی، دواتريش ببیته په يمانه و ناسوده یی و جوانی و گولاو و گه شيني ناو مال، هه روا ببیته ئه و هوښ و بيری کاروباری ميړده کي رپک ده خات، ئه و سۆزه ی له که ش و هه وای مال بلامی ده کاته وه، ئه و گيانه بالداره ی له ده وری جگه رگۆشه کانی باله فری ده کات و ده سورپيته وه.

نمه تيړواني ئيسلامه بۆ ئافره ت و خيژان، هه ر ئه مه شه فه لسه فه ی ئيسلام له مه ر هاوسه رایه تی و خيژانداری.

به پيچهوانه‌ی ئه‌مه، فەلسەفە‌ی پوژئاوا سەبارەت بە ئاڤرەت و مالا و خيزان و منداالا و دادەمەزري کە: کاتي کچ دەبيته ۱۷ سال، باوک يا برا يا يە کي له خزماني ناچار نابن خەرجي ژياني بگرنه ئه‌ستو، بە لکو پيويسته له‌سەري بە دواي کاريک دابگه‌رپيت تا خەرجي ژياني دابين بکات بو خوي، پاشانيش هەنديکي لي پاشەکهوت بکات بو پروسە‌ي هاوسەرگيري، کاتي شوو دەکات له‌سەري پيويسته هاوکاري مي‌رده‌کەي بکات له خەرجي مالا و منداالا، کاتي پيريش دەبي و هيشتا تواناي کارکردني دەميني، پيويسته له‌سەري بە‌رده‌وام بيت له کارکردن بو پەيداکردني بژيوي ژيان، ئه‌گەرچي خاوه‌ني منالي ده‌وله‌مەنديش بيت.

بيگومان ئاڤرەتي موسلمانن تيگه‌يشتوو هەست بەو جياوازي‌يه بە‌رفراوانه دەکات له نيوان بارودوخي ئاڤرەتي موسلمان و بارودوخي ئاڤرەتي پوژئاوا، ئاڤرەتي موسلمان پاريزراوه و ژيانينيکي پيزدارانه و سەر‌به‌رزانە‌ي بۆ‌مسوگەر کراوه، بە‌لام ئاڤرەتي پوژئاوا هەميشه ماندوو و پيسوا و بي پيزه بە‌تايبه‌تي کاتي بە‌سالا ده‌چي.

سکالاي بيرياراني (فلاسفه) پوژئاوايي يە ک له دواي يە ک هات سەبارەت بەو ئاسته خراپە‌ي ئاڤرەتي پوژئاوايي پتي گه‌يشتوو له کۆتايي سەده‌ي رابردوو، بانگخوازي ئيسلامي گه‌وره دکتور مصطفى السباعي - رحمه الله - له پەرتوکه‌ي (المراة بين الفقه والقانون) کۆپله‌يە ک له وتە‌ي ئه‌و بيرياره پوژئاوايانە‌ي هيناوه‌ته‌وه، سەبارەت بە‌ رهوش و ئاستي خراپي ئاڤرەتي پوژئاوا له‌وه‌ي ئه‌و بيريارانه هەستيان پيکردوو...، له‌وانه: فەيله‌سوفی ئابوري (جول سيمون) ده‌لي: ((ئاڤرەتان بونەته ته‌ون چن و چاپکەر... هتد، مي‌ري له کارگه‌کان بە‌کاريان ديني، بە‌م شيوه‌يه چە‌ند دره‌ميکيان دەستکه‌وتوو، له بە‌رامبە‌ريدا کۆله‌کە‌ي خيزانيان روخاندوو، بە‌لي پياو سوديک ده‌بين له دەستکه‌وتي ژنه‌کە‌ي، بە‌لام بە‌هوي کارکردني ئاڤرەت پياو دەستکه‌وتي کە‌م بۆ‌ته‌وه.

هەروا ده‌لي: (ئاڤرەتاني پايه‌ بلندتريش هەن له‌وانە‌ي باسە‌ن کردن، کە سەر‌به‌رشتي ژمي‌رياري دە‌کە‌ن، وه له شوييني بازرگاني کارده‌کە‌ن، هەروا مي‌ري له پيشە‌ي فيرکردن بە‌کاريان ديني، هەشيانه له پۆسته و گهياندين و هيله ناسنيە‌کان و بانقه‌کاني فەرە‌نسا کارده‌کە‌ن، بە‌لام ئه‌م کار و پيشانه به ته‌واوي له خيزان دايماليون)).

ههروا ده‌لی: ((ده‌بی ئافرهت هه‌ر به ئافره‌تانه‌یی بێنیت‌هوه“ چونکه‌ ته‌ن‌ها به‌م ئا‌کاره‌ ده‌توان‌ی به‌خته‌وه‌ری بد‌ۆزیت‌هوه‌ و به‌ خه‌ل‌گیش‌ی بیه‌خشی. ده‌ی با ره‌وش‌ی ئافره‌ت چا‌ک بکه‌ین، به‌لا‌ با نه‌ی‌گ‌ۆزین، وه‌ ئا‌گا‌دار و هه‌ش‌دار بین له‌وه‌ی بیان‌گ‌ۆزین به‌ پیاو“ به‌م شی‌وه‌یه‌ خیر‌یک‌ی زۆریان له‌ ده‌ست ده‌چیت“ چونکه‌ سروشت^(۱) هه‌موو شتی‌کی به‌ جوانی و وردی دروست‌کرد‌وه‌، ده‌ی با لی‌ی بکو‌لینه‌وه‌ و هه‌ول‌ی چا‌ک‌کرد‌نی بده‌ین، ده‌با خۆمان بپار‌یزین له‌ هه‌موو ئه‌و هه‌کارانه‌ی له‌ یاسا و فونه‌ راسته‌قینه‌کان دوور‌ده‌خاته‌وه‌)).

له‌ هه‌مان سه‌رچاوه‌ وته‌ی ئافره‌ته‌ نوسه‌ری ئینگلی‌زی به‌ناوبانگ (ئه‌نا رورد) دینیت‌هوه‌ که‌ ده‌لی: ئه‌گه‌ر که‌چان‌مان خزمه‌ت‌کار بن له‌ ما‌لان، یان وه‌کوو خزمه‌ت‌کار بن، چاک‌تره‌ و به‌لا‌که‌ی سو‌ک‌تره‌ له‌ کار‌کرد‌نیان له‌ کار‌گه‌کان“ چونکه‌ که‌چ له‌و شو‌ینانه‌ بی‌س ده‌بی‌ت، روونی و ره‌ونه‌قی ژیا‌نی هه‌تا هه‌تایی له‌ناو ده‌چیت، خۆزگه‌ و لا‌تانی ئی‌مه‌ وه‌کوو و لا‌تانی مو‌س‌لمانان بوا‌یه‌، له‌و‌ی پا‌کی و بی‌گه‌ردی و ئاب‌روو بالا‌پۆشیانه‌، له‌و‌ی خزمه‌ت‌کار و کو‌یله‌ خۆش‌ترین ژیا‌ن ده‌گ‌وزه‌ری‌ن، وه‌کوو من‌دا‌ل له‌ ما‌ل ره‌فتاریان له‌گه‌ل ده‌که‌ن، هیچ کاتی‌ک خرا‌به‌ به‌رامبه‌ر ئاب‌رویان نا‌کر‌ی، به‌لی“ سه‌رش‌پۆری به‌ بۆ و لا‌تانی ئینگلی‌ز که‌چه‌کانی ببه‌ فونه‌ی خرا‌به‌ کاری و ریسوا‌یی به‌ه‌و‌ی تی‌که‌لبوونیان به‌ پیاوان. ده‌ی له‌به‌رچی هه‌ول‌ نا‌ده‌ین که‌چ له‌ ما‌له‌وه‌ جی‌گه‌ر بی‌ت به‌و شی‌وه‌یه‌ی ده‌گو‌ن‌جی له‌گه‌ل ئاو‌گ‌له‌ سروشته‌که‌ی له‌ هه‌ل‌سانی به‌ کاری ما‌ل، وه‌جی‌ه‌یشتنی کاری پیاو بۆ پیاوان، له‌پێناو سه‌لامه‌ت پا‌گرتنی ئاب‌روکه‌ی؟!)).

دکتۆر مصطفی‌ السباعی ده‌لی: ئافره‌تی پ‌ۆژئاوایی ئیره‌یی ده‌بات به‌ ئافره‌تی مو‌س‌لمان، به‌ ناوا‌ته‌ که‌می‌ک له‌و ماف و پاراستن و پ‌ی‌ز و سه‌قامگیریه‌ی ده‌ست بکه‌و‌یت، که‌چی‌کی ئی‌تالی له‌ کو‌لیژی ئوکسفۆرد ماف ده‌خو‌ین‌ی، پاش ئه‌وه‌ی هه‌ندی‌کی له‌ مافه‌کانی ئافره‌تی بی‌ست له‌ ئیسلام، که‌ چۆن ئیسلام دیار‌ده‌کانی پ‌ی‌زگرتنی بۆ ده‌سته‌به‌ر‌کرد‌وه‌ کاتی به‌خشی له‌ ئه‌رك و په‌یدا‌کرد‌نی

^(۱) نه‌مه‌ گ‌ۆزان‌کاری ب‌ن باوه‌رانه‌ی پ‌ۆژئاوایه‌: (سروشت) له‌ جیا‌نی خودای دروست‌کاری بالا‌ده‌ست، پاش ئه‌وه‌ی پ‌ۆژئاوا پشتی کرد له‌ نا‌ین ئه‌م بۆ‌چوونه‌ی په‌یره‌و کرد.

خه رجی ژیان، وه ته‌واو ده‌ست به‌تالی کرد بۆ گه‌یاندنی په‌یامی هاوسه‌رایه‌تی و خیزانی، وه من ئیره‌یی ده‌بهم به‌ ئافره‌تی موسلمان، ئاوات ده‌خوازم ته‌گهر له‌ ولاتی ئیسلام له‌ دایک بوومایه‌.

نهم راسته‌قینه‌یه‌ له‌ هزری ئافره‌تانی رابه‌ری بزوتنه‌وه‌ی ژناندا جی‌گیربووه‌ له‌ ولاتی عه‌ره‌بی، نه‌وه‌تا خاتوو سه‌لما الحفار الکزبری که زیاتر له‌ جارێک سه‌ردانی نه‌وروپا و نه‌مریکای کردووه‌، له‌ رۆژنامه‌ی (الایام الدمشقیه‌) که له‌ ئه‌یلول (سبتمبر) ۱۹۶۱ م ده‌رچوو، له‌ به‌دواداچونه‌وه‌یه‌کی له‌سه‌ر قسه‌ی استاذ شقیق جبری له‌ په‌رتوکه‌که‌ی (ارض السحر) سه‌باره‌ت به‌ به‌دبه‌ختی ئافره‌تی نه‌مریکی نوسیویه‌تی: ((نهم ئه‌دبیه‌ گه‌شتیاره‌ تییینی کردووه‌ که نه‌مریکاییه‌کان منالانیان هه‌ر له‌ سه‌ره‌تای ژیانان ئاراسته‌ ده‌که‌ن له‌سه‌ر خوشیستنی ناسن و ئامیڤ و پالنه‌وانیه‌تی له‌ کاتی یاریکردن و گه‌مه‌دا، هه‌روا ئافره‌تان کاری پیاوان ده‌که‌ن له‌ کارگه‌کانی ئۆتۆمبیل و خاوی‌نکردنه‌وه‌ی رینگاو بان، ئنجا ئازار ده‌خوات بۆ به‌دبه‌ختی ئافره‌ت له‌ به‌هه‌ده‌ربردنی لای و ته‌مه‌نی له‌وه‌ی ناگونجی له‌ گه‌ڵ می‌یانه‌که‌ی و سروشت و زه‌وقی. به‌راستی نه‌و قسه‌یه‌ی استاذ جبری دلی خوش کردم“ چونکه‌ ماوه‌ی پینج ساڵه‌ له‌ گه‌شتیکم له‌ ولاته‌ یه‌ کگرتوه‌کانی نه‌مریکا گه‌راومه‌ته‌وه‌، من دلم ده‌سوێ بۆ حالی ئافره‌ت که شه‌پۆله‌ کویره‌کانی به‌ناو یه‌کسانی رایمائیوه‌، له‌پیناو ده‌ست خستنی بژیوی ژیان به‌دبه‌خت بووه‌، ته‌نانه‌ت ئازادی و سه‌ربه‌خویشی له‌ ده‌ست داوه‌، نه‌و ئازادیه‌ی زۆر هه‌ولێ ده‌ست خستنی‌دا“ چونکه‌ ئیستا بۆته‌ دیلی ئامیڤ و چرکه‌. ئیستا به‌ کاریکی قورس داده‌چیته‌وه‌، به‌راستی جی‌ی داخه‌ ئافره‌ت به‌رزترین شت له‌ ده‌ستبدات، می‌یانه‌که‌ی پاشان به‌خته‌وه‌ریه‌که‌ی“ چونکه‌ کاری به‌رده‌وام و پر شه‌که‌تی باخچه‌ بجوکه‌کانی له‌ کیس چواندووه‌ که په‌ناگه‌ی سروشتیه‌یه‌ بۆ ئافره‌ت و سه‌ربه‌رشتی مال، جا به‌خته‌وه‌ری کۆمه‌لگه‌ و تاک له‌ مالان و له‌ نیوان نامیزی خیزان ده‌ست ده‌که‌ویت، که سه‌رچاوه‌ی نیگا و کانیای خیر و داهینانه‌)).

گومرایی راسته‌قینه‌ نه‌وه‌یه‌ ئافره‌ت بخزێته‌ به‌ر کارکردن و به‌ربه‌ره‌کانی پیاوان بکات، تا شوینیان بگه‌ڕێته‌وه‌، یان هاویه‌شیان بکات، بێ نه‌وه‌ی پیوستی به‌رژه‌وه‌ندی گشتی هه‌بی، به‌راستی نه‌مه‌ نه‌و شله‌ژانه‌ نه‌ویستراوه‌یه‌ که نه‌ته‌وه‌ و گه‌لانی له‌سه‌رده‌می داروخان و فتنه‌ و لاری و

گومرایی دوچارى ده‌بن. ئافره‌تى موسلمانى پۆنساكېر به قورشان و فهرمووده، پازى نايىت بخزىنرئىته ناو ئەو جوۆره ره‌وشه، بىزاره له‌وهى بىيټه كهل و په‌لنكى كه‌م بايه‌خ، تىنوان و چاوچنۆكان و خاوه‌ن سه‌رمايه‌دارى هه‌ولئى قووتدانى بده‌ن، يان بىيټه ياربه‌كى باق و بريق و هه‌رچى ده‌روون نزمه له‌وانه‌ى به‌ناو پياوون چيۆ وه‌رگرن له‌ هاوپرئىتى كردنى، زۆر سه‌ربه‌رزانه ئەم پيشكه‌وتنه درؤيسنه كوئيرانه‌يه ره‌ت ده‌كاته‌وه كه بانگه‌شه‌ى ده‌رچوونى ئافره‌ت ده‌كات به پرووت و قووتى و بئى جل و به‌رگ، تا له‌ ته‌ك پياو له‌ نوسينگه‌كان و دام و ده‌زگاكان كاربه‌كات، ئافره‌ت به‌م هه‌لوئىسته ره‌سه‌ن و ژيرانه و دانايانه‌ى خزمه‌تيكى گه‌وره پيشكه‌ش به ولا‌ت و كۆمه‌لگه و ئۆمه‌ته‌كه‌ى ده‌كات به‌هۆى بانگه‌وازكردنى بۆ لادانى ئەم گالته‌جاريه گه‌وره له‌ به‌ربه‌ره‌كانى ئافره‌ت بۆ پياو له‌ كاره‌كانياندا، وه لادانى پاشماوه سلبه‌يه‌كانى ئەم گالته‌جاريه له‌ گه‌نده‌لئى بسوونى خوڤه‌وشت و، فه‌رامۆشكردنى خيژان، به هه‌ده‌رچوونى مال، گه‌وره‌تره له‌و سوده‌ى ئافره‌ت پيشكه‌شى ده‌كات له‌ كاره‌كه‌يدا، به‌لگه‌ش له‌سه‌ر ئەمه وته‌ى دادوه‌رى كۆرياي باكوڤه له‌ كۆنگره‌ى يه‌كيتى ئافره‌تان له ولاته‌كه‌ى سالى ١٩٧١: ((ئيمه پيگه‌مان داوه ئافره‌تان بچنه ناو كۆمه‌لگه، ئەمه به‌هۆى نه‌بوونى ده‌ستى ئيشكه‌ر نه‌بوو، ئەگه‌رئيش به راشكاوى قسه بكه‌ين، ده‌ليين: ئەوه‌ى ده‌وله‌ت هه‌لى ده‌گرئ له‌ ئه‌ركى ئافره‌تانا زۆر گه‌وره‌تره له‌و سوده‌ى ئافره‌تان پيشكه‌ش به ده‌وله‌تى ده‌كه‌ن له‌ پيگه‌ى به‌شداريكردنيان له‌ كاركردن پاش ئەوه‌ى هاتنه ناو كۆمه‌لگه، پاشان وتى: كه‌واته له‌به‌رچى ده‌مانه‌وئ ئافره‌تان چالاك بن له‌ راپه‌رپينيان بۆ چوونه ناو كۆمه‌لگه؟ چونكه نامانجى ئەو راپه‌رپينه‌يان به‌شيوه‌يه‌كى سه‌ره‌كى شو‌رشىكه بۆيان و گوڤرانيانه له‌سه‌ر ره‌وتى چيني خزمه‌تكار له‌ ميانه‌ى ژيانى كۆمه‌لايه‌تى، پارته‌كه‌ى ئيمه‌ش چالاكى ئافره‌تان هانده‌دات بۆ چوونه ناو كۆمه‌لگه له‌پيئناو هه‌لگيرسانى شو‌رشى ئافره‌تان و گوڤرانيان له‌سه‌ر ره‌وتى چيني خزمه‌تكار، ئەگه‌رچى ئه‌ركى ده‌وله‌تئيش قورستر بكه‌ن)).

بيگومان ئافره‌تى موسلمانى رۆشنبيري تينگه‌يشتوو پيگاي خۆى دۆزيوه‌ته‌وه و، جئ پيى خۆى ناسيووه، پاش ئەوه‌ى ئەو جياوازيه گه‌وره‌ى بينيوه له‌ نيوان حوكمى خوا و حوكمى نه‌فامى، ئنجا حوكمى خواى هه‌لبئارد بئى گوڤدان و ناوڤدانه‌وه له‌ بانگه‌وازي نه‌فامان: خودا ده‌فه‌رمووئ:

﴿أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾. واتا: نایا داوای حوکمی نه فامی ده کهن؟ نایا کی له الله حوکمی باشتره بۆ گهل و کۆمه لیک تیده گهن و بیرده که نه وه ﴿المائدة: ۵۰﴾.

لاسایی پیاوان ناکاته وه

ئافره تی موسلمان که شانازی ده کات به که سایه تیه که ی ههرگیز لاسایی پیاوان ناکاته وه “ چونکه ده زانی لاسایی کردنه وه ی ئافره ت بۆ پیاو، پیاویش بۆ ئافره ت له شرعی ئیسلام حهرامه “ چونکه حیکمه تی خودا و سونه ته هه میشه زیندوو ه که ی له گهردون و ژیا نی مرۆڤ وا ده خوازی پیاو که سایه تی تاییه ت و جیاوازی هه بی له ئافره ت، ئافره تیش که سایه تیه کی سه ره بخۆ و جیاوازی هه بی له پیاو، ئه م جیاوازیه ش پیوستیه بۆ ههردوو ره گهز “ چونکه هه ریه که یان رۆلی جیاوازی هه یه له وه ی تر له ژیا ن، ئه م جیاوازیه ی کاری سه ره کی ره گهز و ئه رکی له ژیا ن ته واه به ستراوه به جیاوازی که سایه تی ره گهز، واتا به جیاوازی که سایه تی پیاو له ئافره ت، وه جیاوازی که سایه تی ئافره ت له پیاو.

ئیسلامیش هه ر شته ی له شوینی تاییه تی خۆی داناوه کاتی بۆ هه ریه کی له پیاو و ئافره ت ئه رکی خۆی بۆ دیاری کردوه له ژیا ن، وه ئه و کار و پرێگایه ی بۆ ئاسان کردوه که بۆی دروست بووه. لیره وه هه ر ده رچونیک له م دیاری کردنه خوا بیه واتای ده رچوونه له و فیه ریه ی خودا خه لکی له سه ر به دیه ی ناوه، ساخته کردنه له سروشتی مرۆڤ و لار کردنه وه یه تی له په سه نایه تی دروست کردنه چه سپا وه که ی، ئه مه ش نه ویستراوه له لایه ن ههردوو ره گهز، به لگه ش له سه ر ئه مه: ئافره ت رقی له پیاوی ژنان بیه که لاسایی ئافره ت ده کاته وه، وه پیاویش رقی له ئافره تی پیاوانی و زه ره که لاسایی پیاو ده کاته وه. وه ئاوه دان کردنه وه ی گهردون و به خته وه ری مرۆڤایه تی به شیوه ی راستی خۆی ته واه نابی ت مه گه ر به جیاوازی ئه و دوو ره گهزه له یه کتر، وه به پیاوه کردنی هه ریه ک له و دوو ره گهزه بۆ ئه و جیاوازیه ی له وه ی تری جیاوه کاته وه و، هاریکاری هه ردوکیان بۆ ئاوه دان کردنه وه ی گهردون و به خته وه رکردنی مرۆڤایه تی.

له پیناو هه موو نه مانه، ده قه ئیسلامیه کان هاتن و به توندی هه ره شه یان کرد له وانیه ی لاسایی ره گه زه که ی تر ده که نه وه، ابن عباس ؓ وتی: ((پینغه مبه ری خوا ؓ نه فره تی کردووه له و پیاوانه ی لاسایی ئافره تان ده که نه وه، له و ئافره تانه ی لاسایی پیاوان ده که نه وه)) فتح الباری ۳۳۲/۱۰.

هه رو ابن عباس ؓ وتی: ((پینغه مبه ر ؓ نه فره تی کردووه له پیاوانی ژنانی و ژنانی پیاوانی، وه فهرمووی: ((ئو جوړانه له مالّ ده رکهن))، وتی: جا پینغه مبه ر ؓ فلانه پیاوی ژنانی له مالّ ده رکرد، وه عومهریش فلانه ئافره تی پیاوانی له مالّ ده رکرد)) فتح الباری ۳۳۲/۱۰.

ابو هریره ؓ وتی: پینغه مبه ری خوا ؓ نه فره تی کردووه له و پیاوه ی جلی ژنانه له بهر ده کات، وه له و ئافره ته ی جلی پیاوانه له بهر ده کات)) ابو داود ۸۶/۴ وابن حبان (۱۳) ۶۳.

ئنجا له و رۆژه ی موسلمانان شهرعی خویان پیاده ده کرد و، کۆمه لگاکیان به رووناکی ئیسلام رووناک بویه وه، هیچ شوینه واریکی گرتی لاسایی کردنه وه ی یه کتری ئو دوو ره گه زه له ئارادا نه بوو، به لām نه مپۆ، له پاش ئه وه ی سیبه ری ئیسلام له سه ر موسلمانان لاکه وت، رووناکیه که ی له کۆمه لگاکیان ونبوو، ده بینین له زۆر له و کۆمه لگایانه ئافره تانی پانتۆلی ته سک و تریسک له بهر ده کهن، سترپج و به دی ته سک که بۆ پیاو و بۆ ئافره تیش ده شی، ئنجا سه ر و قژیان لی پووت کردووه و قۆل و باسکیان ده رخستووه، به شیویه ک وه کوو کوپانیان لی هاتوووه، به هه مان شیوه کوپی گه نگی ژنانی وا ده بینین که ملوانکه ی زیپی له ملکردووه و هاتۆته سه ر سنگه پووته که ی و، قژی درپژ کردووه و، سه روسیمای وه کوو ئافره ت لی کردووه، به شیویه ک ئاسته نگه له یه کیان جیا بکه یته وه.

ئو دیمه نه زمانه له هه ندی ولاتانی ئیسلامی که دوچاری داگیرکردنی فیکری بونه ته وه ده بینن، وه له زۆر له و لاوانه ی توشی شکستی رۆحی بوونه ته وه، ئه م دیمه نانه مایه ی شه رمه زاریه بۆ ئۆمه تی ئیسلامی و کۆمه لگاکی و بنه ما و داب و نه ریته ئیسلامیه کان، ئه م دیمه نانه له لایه ن پۆژئاوای بێ دین و رۆژه لاتنی بێ باوه ر سه ری هه لداوه، تیایدا هه رچی گومپایی و لاری وله ری لادانه بلاویوته وه، بۆته هۆی به ده ختبوونی و چاره ره شییه کی گه وره، کاتی له فیه ری ساغ و

سەلامەتى رايمالى بەرەو لارى و گومپايى، ئەمەش خراپترىن ئاكام و ترسناكترىن پەتا و نەخۇشى لىكەوتەو.

ئىمەش لە ھەموو ئەمانە پروشك و دوكلەمان بەركەوتوۋە، كە بەگشتى ژيانى ئەوانەى گرتەو لە پىنمايى خوا لايانداۋە لە ھەندى لە ۋلاتانى ئىسلامى، پاش نەمانى سەردەمى خەلافەتى ئىسلامى و پارچە پارچە بوونى يەككىتى ئۆمەت و، لە قىنى زۆرىك لە بنەماكانى لە ھەندى لە كۆمەلگا ئىسلامىيەكان، بەشپۆھىيەك ئەو جۆرە ئافرەت و پياۋە ناۋازانە نامۆبوون لەسەر جەستەى ئۆمەتى ئىسلامى و، دەرچوون لە پىرۆگرامە رەسەن و بنەما چەسپاۋ و كەسايەتتە جياۋازەكەى.

بانگەواز دەكات بۇ حەق و راستى

ئافرەتى مۇسلىمانى پۇشنىپىر بە پىنمايى ئاينەكەى دەزانى مەرۋى بە گالئە دروست نەكراۋە، بەلكو دروستكرداۋە تا پەيامىك بگەيەنى، سىپاردەيەك ھەلگىرى، ۋە ھەللىسى بە ئەنجامدانى فەرزىك، كە پەرستىنى خوايە، ۋەك دەفەرموۋى: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾. پىشتەر راقەكراۋە.

پەرستىنى خواش ھەموو جۈلەيەكى ئىجابى و بنىاتنەر دەگىتتەۋە بۇ ئاۋەدانكردنەۋەى گەردون و، بەدەيھىنانى ۋەتى خوا لەسەر زەۋى و، پىيادە كردنى بەرنامەككەى لە ژيان، ئەمانە ھەموۋى لەسەر مۇسلىمانان پىيويستە بانگەۋازى بۇ بكنە چ پياۋ چ ئافرەت.

لېرەۋە ئافرەتى مۇسلىمانى راستگۆ ھەست بە ئەركى خۆى دەكات لە بانگكردنى ئافرەتان بۇ ئەو حەقەى ئەم باۋەرى پىھىئاۋە، مەبەستى لەمەش ئەو پاداۋاشتە خوايىيە كە بەلئىنى خوايە بۇ ئەوانەى خەلكى بانگ دەكەن بۇ خوا، ۋەك ھاتوۋە، پىتغەمبەر ﷺ بە ھەلى ﷺ دەفەرموۋى: ((سۆيىد بەخوا ئەگەر خوا بەھۆى تۆۋە يەك پياۋ پىنمايى بكات خىترتەر بۇت لە ۋىستى سۈور)) فتح البارى ۷/۷۶۷.

ۋشەيەكى چاك كە ئافرەتتىكى مۇسلىمان لەناۋ كۆمەللىك ئافرەتى بى ئاگا دەيلىتن يا دەيچىرىتن بە گۆيى ئافرەتتىكى دوور لە پىنمايى خوا، كاريگەرى خۆى دەيىت لەسەر دەرۋونى، بەھۆيەۋە

پاداشتی گه وره ی دهست ده که ویت که خیرتر بی له و شتری سوور، نه میش به هادارترینی مال بوو لهو سهرده مه، له پال نه مه پاداشتی وه کوو نهو که سه هیه که رینماییه که ی وه رگرتووه. وه ک پیغه مبر ﷺ ده فرمووی: ((هر که سی بانگهواز بکات بو رینمایی و هیدایهت، نهوا پاداشتی وه کوو پاداشتی نهوانه هیه که شوینی که وتوون و رینماییان وه رگرتووه، هیچیش له پاداشتی نهوان کهم ناکاته وه)) مسلم ۲۲۷/۱۶.

نافره تی موسلمان ی روشنبر هیچ زانستیک به کهم بایه خ نازانی لهو کاتانه ی نافره تان بانگ ده کات بو لای خوا، چه نده ی ده زانی با بیگه یه نی، هرچی بیستوه له ناموژگاری و رینمایی با بیگه یه نی، نه گهر یه ک نایه تیش بی له قورئان، پیغه مبر ﷺ به هاوه لانی ده فرموو: ((نه گهر یه ک نایه تیش بیت له منه وه بیگه یه نن)) فتح الباری ۴۹۶/۶.

لهوانه یه نهو نایه ته، یان وشه یه ک له وشه کانی بانگخواز، شوینی باوه پ بکاته وه له دلی بهرامبر، نهو کاته ش گری رینمایی ده چیه ناو دهروونی نافره تی گوینگر و پرووده کاته حهق و، ژیانی هه مووی بهم نوره گشه رووناک ده بیتته وه^(۱).

لیروه نافره تی موسلمان هه میشه هه ولده دات نافره تان بانگ بکات بو حهق، که له م سهرده مه دا زور پیوستیان پییه تی به ثومیدی دهستکه وتنی ره زامه ندی خوا، به هویه وه روشنبری له ناو ریزی نهو نافره تانه بلاوده کاته وه که روشنبری و رینماییان بی نه گه یشتوه، به لگه دهاته دهست که نهو نافره تیکی باوه پرداره و نهوه ی بو خوی پی خۆشه بو خوشکیشی پی خۆشه، بهم خوړه وشته نافره تی بانگخواز جیاده کریتته وه له نافره تانی ئاسایی، به راستی نه مانه خوړه وشتی بهرز و بلندن، پیغه مبر ﷺ ئامازه ی پیداه و ستایشی کردوه، ده فرمووی: ((خودا نهو که سه گه شاهه و خۆشگوزهران بکات که شتیک له ئیمه ده بیستی و پاشان وه کوو خوی ده یگه یه نی، به شکو نهوه ی ده گه یه نی تیگه یشتووتره و روشنبر تره له وه ی ده بیسی)) الترمذی ۳۴/۵.

(۱) نافره تیکی نزیک ی خۆمام بانگ کرد بو رینمایی و هیدایهت، زور که لله رهق بوو، هرچیم بو باس ده کرد بیانویه کی ده هیناوه تا ملکه چ نه بی، تا له کۆتایی پرسیری کرد و تی: باشه تۆ نهو هه موو قسانه ده کی من چۆن بزایم راسته قینه ن؟! وتم: نهو قورئانه بۆمانی روون کردۆتته که تا ئیستا ته نانهت یه ک پیتی لی زیاد و کهم نه کراوه و بی گۆرانکاری و به پاریزراوی و زیندوویی ماوه ته وه! تنجا رینمایی وه رگرت، تا ئیستاش ده تی: ته نها نهو قسه یه له دلم چه سپاو بوویه مایه ی هیدایهت دایم. سوپاس بو خوا.

ئافرهتی موسلمانى رۆشنپىر به پىنمايى قورئان و فەرمووده وەك چراي رۆشن وايە، پىنگا بۆ خەلكى رووناك دەكاتهوه له شهوه زەنگى تاريكايى، وه هەرگىز خوشكاني ونبوو له تاريكايى شهو لهم نوره بيبەش ناكات، پاش ئەوهى ئەو پاداشته گهورهى بۆ روونبوويهوه كه خودا نامادهيكردووه بۆ بانگخوازانى دلسۆزان و راستگۆ.

فەرمان دەكات به چاكه و قەدەغەى خراپه دەكات

ئەم كارە تەنها ئەركى پياو نيبە، بەلكو هەردوو رەگەز دەگرێتەوه، وەك خودا دەفەرموو: ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ. واتا: پياوانى باوه‌پدار و ئافرهتانی باوه‌پدار هەندێکیان پالێشت و دۆستی یەکن و فەرمان دەکەن بە چاکه و قەدەغەى خراپه دەکەن و نوێژ ئەنجام دەدەن و زەكات دەدەن و گوێزپایەلێ خوا و پێغەمبەرەکی دەکەن، ئەوانە خودا رەحم و میهریان لەگەڵ دەکات، بەراستی خودا بالادەست و دانایە ﴿التوبه: ۷۱.

ئىسلام پله‌وپایه‌یه‌کی به‌رزى کۆمه‌لایه‌تى به‌خشیوه به ئافرهت کاتێ ئەو ئەركه کۆمه‌لایه‌تیه‌ى پێ سپارد، ئەركى فەرمانکردن به چاکه و قەدەغەکردن له خراپه، كه بۆ یه‌كه‌بجار له مێژوو كرا به فەرمانده، وه بێجگه له ئىسلام هه‌میشه به فەرمان پێكراو ناسیویانه.

له به‌رامبەر ئەم ئەركه‌دا كه خۆى له خۆیدا پێژ و گه‌وره‌یه‌یه، ئافرهتى موسلمان هه‌لده‌ستى به واجبى فەرمانکردن به چاکه و قەدەغەکردن له خراپه له سنور و ناوه‌ندیك كه له‌گەڵ سروشته مێ‌يانه‌كه‌ى ده‌گونجێ، وه له بازنه و بواری تایبه‌تمه‌ندى خۆى، ئنجا به‌ره‌نگارى خراپه ده‌بێت‌هوه و به هۆش و دانایی و ژیری‌هوه قەدەغەى خراپه دەكات، جا ئەگەر توانی به ده‌ست خراپه‌كه لاده‌دات، ئەگەر نه‌یتوانی به زمان بۆ روون ده‌كاته‌وه، ئەگەر نا به دڵ پێى ناخۆش ده‌بێت، وه هه‌میشه بیر لهو شیواز و هۆكارانه ده‌كاته‌وه كه ده‌بێتە مایه‌ى لادان و نه‌هێشتنى خراپه‌كه له ر‌ه‌گه‌وه، پێغەمبەر ﷺ - ده‌فەرموو: ((هەر كه‌سێ خراپه‌یه‌كى بىنى با به ده‌ست بێگۆزێ، ئەگەر

نەیتوانی با بە زمانی، ئەگەر هەر نەیتوانی با بە دلی، ئەوەشیان لاوازترینی باوەرە)) مسلم ۲۲/۲.

ئافرهتی موسلمان بە دلسۆزیهوه و بە شیوهی ئامۆزگاری ئەم کاره دهکات بەرامبەر بە خوشکانی موسلمان بێ ئاگا یا که متهرخم له پهیرهوکردنی پێنمایی ئیسلامی بێگهره، پێغه مبهەر ﷺ دهفرمووی: ((ئاین دلسۆزی و ئامۆزگاریه، وتمان: بۆ کێ؟ فرمووی: بۆ خوا و بۆ کتابة کهی و بۆ پێغه مبههرکهی و گهرهی موسلمانان و خه لکی به گشتی)) مسلم ۳۷/۲.

ئافرهتی موسلمان تێگه یشتوو کاتێ هه لدهستی به فرمانکردن به چاکه و قه دهغه کردنی خراپه له نیوه ندی ئافره تانا، ده بیته هۆی راستکردنه وه ی زۆر هه ل و کار و داب و نهریتی چهوت و کۆن، که پێچهوانه ی پێنمایی ئیسلامین، ئەو هه لانه ش یه کجار زۆرن له ناوه ندی ئافره تانی بێ ئاگا و دوور له ئاین، ئافره تی موسلمانیش کاتێ به ره نگاری ئەو هه لانه ده بیته وه به مه به ستی راستکردنه وه ی ئەو داب و نهریتانه و، روونکردنه وه ی رای ئیسلام تیایدا، خزمه تیک و خیریککی گهره به ئۆمهت و کۆمه لگاکه ی ده کات و، ده بیته چاکترینی خه لک: پیاوێک هاته لای پێغه مبهەر ﷺ لهو کاته ی له سه ر مینه بر بوو، وتی: ئەی پێغه مبه ری خوا کام خه لک خیرترینی خه لکه؟ فرمووی: ((خیرترینی خه لک ئەوه یه له هه مووان زیاتر فرمان بکات به چاکه و قه دهغه ی خراپه بکات، وه له هه مووان زیاتر په یوه ندی خزمایه تی بگه یه نی)) احمد والطبرانی.

ئافره تی موسلمان بێداری خاوه نی پرس، له سه ر درۆ و ساخته یی بێ ده نگ نابیت، سستی نانوینێ له روونکردنه وه ی حق، به لاری و لادان پازی نابیت، هه میشه کارده کات له سه ر سود گه یاندن به خوشکانی له کۆمه لگه ی ئیسلامی و، ده ره یێنایان لهو دواکه وتووی و که مته رخه می و نه فامیه ی تێیکه وتوون، ئافره تی موسلمان لهو کارهیدا ته نه ها مه به ستی ملکه چه بوونه بۆ فرمانی خوا و پێغه مبه ره که ی، بۆ لادانی سزای خوا که ئەو کۆمه لگایانه ده گریته وه بێ ده نگن له ناست خراپه کاری و فرمان ناکه ن به چاکه و قه دهغه ی خراپه ناکه ن.

کاتی ابوبکر ﷺ کرایه خلیفه، چووه سهر مینبهر، سوپاس و ستایشی خوی کرد، پاشان وتی: ئەمێ خەلکینەو ئێوە ئەو ئایەتە دەخویننەو: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسُكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَن ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ﴾ واتا: ﴿ئەمێ ئەوانەم باوەرتان هێناوە ئێوە تەنھا خۆتان بەدەستە، ئەوانەم گومراوونە زیانتان پێناگەینن ئەگەر ئێوە هیدایەت و ڕێنمایی وەرگرن﴾، وە ئێوە ئەم ئایەتە لە شوێنی خۆی بەکارناهێنن، وەمەن لە پێغەمبەری خوام بیست دەیفەرموو: ((ئەگەر خەلکی خراپەیان بینی و نەیانگۆڕی، نزیکە خودا هەموویان بە گشتی سزا بدات))^(۱).

ئافەرەتی موسڵمانی پارێزکاریش هەموو کات بۆ خێر هەنگاو دەنێ، فەرمان دەکات بە چاکە، قەدەغەمی خراپە دەکات، ئامۆژگاری خەلک دەکات، ڕەوش و کرداری بۆگەن و گەندەڵ ڕاست دەکاتەو، هەرگیز ڕازی نابێت مەروڤێکی سەلبی و لارە ڕۆ و کەللە ڕەق بێت، وە هەرگیز کەمتەرخەمی ناکات لەو پەرسانەم پەیدوەستن بە ئاین“ چونکە کاروباری ئاین گەلێ نەیه، لە هیچ لادان و هەڵەیهک تیایدا نابێ بۆ دەنگ بێت، ئەگەرنا دەکەوێتە بەر ئەو خەشەمی خوا کە جولهکەم بەرکەوت، پێغەمبەر ﷺ دەفەرموێ: ((لە پێش ئێوە لە بەنی ئیسرائیل کەسانی واهەبوون، ئەگەر بیاندیبایە کەسێک خراپە دەکات قەدەغەیان دەکرد و هەڕەشەیان لێ دەکرد، بەلام بۆ بەیانی لەگەڵی دادەنێشت و دەبجوارد و دەبجواردەو، وەک بلیی دۆنێی هیچ خراپەیهکی لێ نەبینیوه، کاتی خودا ئەمەمێ لێیان بینی دڵەکانیان دابەیهکا و ناکۆکی کەوتە نێوانیان لەسەر زمانی داود و عیسا کۆری مەریەم، بەهۆی ئەوێ سەرپێچیان کرد و ستمیان دەکرد، سویند بەوێ خودی منی بەدەست دەبۆ فەرمان بکەن بە چاکە و، قەدەغەمی خراپە بکەن، وە دەبۆ لە دەستی خراپەکار بدەن، وە لەسەر حەق سزای بدەن، یان خودا دڵەکانتان دەدا بەیهکا و نەفرەتتان لێ دەکات وەک چۆن نەفرەتی لێیان کرد)) الطبرانی ۱۰/۱۶۶.

زەنگ و دانایە لە کاتی بانگەوازکردنیدا:

ئافەرەتی موسڵمان لە کاتی بانگەوازکردندا ژیر و دانا و ڕیایە، زەنگانە دەناخافتی لەگەڵ ئەوانەم بانگیان دەکات، ئاستی فیکری و کۆمەڵایەتی لەبەرچاو دەگرێ، بەهۆی داناییهکەم زۆر

(۱) حیاة الصحابة ۳/۲۳۳.

به جوانی و چاکی ده چیتّه دلّ و هوشیان و ناموژگاریان ده کات، وهك خودا ده فهرمووی: ﴿أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ. وَاتَا: بانگه‌واز بکه بۆ ږینگای خوا به حکمهت و دانایی و ناموژگاری چاکه﴾ النحل: ۱۲۵.

خوی دوور ده‌گرځی له دريژکردنه‌وهی باس و قورسکردن و سه‌ختکردنی له‌سهر گوښگر، به‌لکو به چروپړی و روونیه‌وه نه‌وهی ده‌یه‌وهی ده‌یگه‌یه‌نئ، به شیوازیکی جوان و گه‌شبینانه و دوور له بیژاری، وه به چهند قوناغیک کاره‌کانی ده‌کات نه‌ک به یه‌کجار، تاوه‌کوو بهرام‌بهر به ناسانی بتوانئ فیکره‌کمی وهرگرځی و پیاده‌ی بکات و به ږه‌زامه‌ندی‌یه‌وه ملکه‌چی بیټ، نه‌مه ږه‌فتاری پیغه‌مبهر ﷺ بووه لهو کاته‌ی ناموژگاری خه‌لکی کردووه، عبدالله بن مسعود ؓ هه‌موو پینج شه‌مانیک وتاری بۆ خه‌لکی ده‌دا، پیاوړیک پیی وت: نه‌ی ثه‌با عبدالرحمن: خوژیا هه‌موو ږوژیک یادت خستباینه‌وه و ناموژگاریت کردباین، وتی: (من له ترسی نه‌وهی بیژاری ږووتان تی‌بکات نه‌و کاره ناکم، وه من چهند ږوژ جاریک ناموژگاریتان ده‌کهم، وهك چوڼ پیغه‌مبهر ﷺ چهند ږوژ جاریک ناموژگاری ده‌کردین له ترسی وهره‌س بوون و بیژاری) متفق علیه.

نهرم و نیانی له گرنه‌ترین پیدایسته‌ی‌کانی نافره‌تی بانگ‌خوای دانا و ژیره، هه‌روا نارام‌گرتن له‌سهر دره‌نگ تیگه‌یشتنی هه‌ندی‌کیان و، نه‌فامی و بی‌ناگایان بهرام‌بهر زوړیک له پرسه‌کانی نه‌م ناینه و، له‌سهر هه‌له دوباره بووه‌کانیان، وه له‌سهر پرسیاره وهره‌س و زوړه‌کانیان، له‌مانه هه‌مووی په‌یره‌وی پیغه‌مبهر ﷺ ده‌کات، معاویه بن الحکم السّلمی ؓ وتی: ((تیمه له‌گه‌ل پیغه‌مبهر ﷺ نویژمان ده‌کرد، لهو کاته پیاوړیک له‌وانه‌ی نویژیان ده‌کرد پشمی، منیش وتم: یرحمک الله، خه‌لکه‌که هه‌موو سه‌یریان کردم، وتم: دایکت شیوه‌نت بۆ بکات، بۆچی وا سه‌یرت ده‌کهن؟ ننجا له پانی خو‌یان ده‌دا، که بینیم ده‌یانه‌وئ بی‌ده‌نگم بکه‌ن توږه‌ بووم، به‌لام بی‌ده‌نگیش بووم، کاتئ پیغه‌مبهر ﷺ نویژی کرد، دایک و باوکم به قوربانی بیټ، که له پیش و له دوا‌ی نه‌و هیچ ماموستایه‌کم نه‌بینیوه و به‌جوانی خه‌لکی فی‌ر بکات، سوئند به‌خوا نه‌خوی لی‌توږه‌ کردم نه‌ لی‌دام و نه‌ جنیوی پیدام، فهرمووی: ((نه‌و نویژانه ناشئ قسه‌ی خه‌لکی تیا بکړئ، به‌لکو سه‌رتاپای سبحان الله و الله اکبر و قورئان خوئندنه)) - أو كما قال ﷺ - وتم: نه‌ی پیغه‌مبهری

خوا، من له ناو نه فامی هاتوووم، وه خودا ئیسلامی بۆ هیناوین، جا تیاماندایه جادوگر و فالگیره وهیه، فهرمووی: ((مه چوه لایان)) وتم: هه مانه رهشبینن! فهرمووی: ((ئه مه ته نهها شتی که له سنگ و دلپانه، با رینگه تان پێ نه گرن، چونکه نه زیان نه سودی نییه)) مسلم ۲۰/۵.

یه کێ له خوڤه وشته دانا و سه رکه وتوووه کانی و شیوازه کاریگه ره کانی بانگخواز نه وهیه: به خراپه وه لایمی خراپه و کهم و کورتی ناداته وه، به لکو نه رم و نیان ده بیست له کاتی ناخاوتن له گه لپان، بێ نه وهی به راشکاوانه باسی خراپه و کهم و کورتیه کانیان بکات، زۆر به دانایی و وریاییه وه هه ولده دات له خراپه و کهم و کورتیه کانیان ده ریا زیان بکات، به له بهر چا و گرنتی ههسته کانیان تا بریندار نه بیست، تاوه کوو ده روونیان له بانگهوازه کهی نه ره و پسته وه، ئهم شیوازه زیاتر ده چیتته ناو ده روون و کاریگه ری له سه ر دل ده بیست، وه سه رکه وتوووتره له چاره سه رکردنی په تا و نه خوشیه ده روونی و خوڤه وشتی و کۆمه لایه تیه کان، خاتوو عائشه وتی: ((ئه گه ر پێغه مبه ر ﷺ له باره ی که سی که وه شتیکی پێ گه یشتبایه وه، نهیده فهرمووو: له بهر چی فلانه کهس واده کات؟ به لām ده یفه رمووو: له بهر چی فلانه قه وم واده کهن و واده کهن))^(۱).

ئا کاریکی تری سه رکه وتووی ئافره تی بانگخواز نه وهیه: قسه کانی دوباره کاته وه و روونی کاته وه بێ نه وهی به رامبه ری وه رهس بکات، به جوړیک هه ست بکات تی ی ده گهن و، ده چیتته ناو دلپان، ئه نهس ﷺ وتی: ((پێغه مبه ر ﷺ ئه گه ر قسه ی بکر دایه سی جار دوباره ی ده کرده وه، تاوه کوو تی ی بگهن، وه ئه که ر به لای کۆمه لێک تی په رپیا وه سی جار سه لامی لیده کردن)) فتح الباری ۱/۱۸۸.

خاتوو عائشه وتی: ((گو فتار و قسه ی پێغه مبه ر ﷺ روون و ئاشکرا بوو، هه ر کێ بی بیستایه تی ی ده گه یشت)) ابو داود ۴/۳۶۰.

له گه ل ئافره تانی چاکه خواز هاوڕێیه تی ده کات و تیکه ل ده بیست

ئافره تی موسلمان له هاوڕێیه تی کردنی له گه ل ئافره تانا به دوا ی ئافره تی چاکه خواز ده گه ریت، تا ببنه خوشک و هاوڕێ، به تیکه ل بوون له گه لپان دلخۆش ده بیست، هاریکاریان ده کات له سه ر

^(۱) حیاة الصحابة ۱۲۹/۳.

کاری خیر و چاکه و پاریزکاری، ههروا پینمایى ئەو ئافەرەتانه دەکات و پۆشنبیریان دەکات لەو ژینگانەى پۆشنبیری نیسلامى لى کەمە“ چونکە تیکەلبوون لەگەڵ ئافەرەتانى چاکەخواز و دانىشتن لەگەڵیان، هەمیشە بە خیر و سوود و پاداشتى گشتگیر دەگەریتەوه، وه وا دەکات ئافەرەتانى ئەو کۆمەڵگەى زياتر لە ناين تیبگن و پروو لە حەق بکەن، بۆیە خودا دەفەرمووی: ﴿وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَن ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا. واتا: ئەى محمد ئارامبگرە لەگەڵ ئەوانەى هەزار و کەمدەرەمەتن و بەیانیان و ئیواران خوا دەپەرستن بە ئومىدى دەستکەوتنى ڕەزامەندى خوا، وه پرووت لىيان وەرەمەگیرە و پروو لە پیاوى ديار و دەولەمەند مەککە، ئايا نيازت بە خوڤى و رازاوەبى دونيايه، وه به گوێى ئەوانە مەککە کە مۆرى بى ئاگايىمان لەسەر دلى داوه لە بەرامبەر يادکرەوهى ئىمه و بى باوهره و شوينى ئارهزووى دەرۆون کەوتوو و بى باوهرى زياده پۆبى کردوو﴾ الکەف: ۲۸.

ئافەرەتى موسلمانى پۆشنبیر وشك و توند نابى لە کاتى تیکەلبوونى لەگەڵ ئافەرەتانى چاکەخواز، ئەگەرچى بە ڕوالت ئاستى کۆمەلایەتى و مادیان لەو نزمتر بن“ پەند و حیکمەت لە مەرۆڤ لە کرۆکى و ناووهى کەسایەتیه نەک لە ڕوالت و شیوه و دەولەمەندى“ چونکە موسى ﷺ لەگەڵ ئەوهى پینغەمبەرىش بوو کەچى بەدواى ئەو بەندە چاکە کەوت تا لى فیر ببیت، زۆر تەوازوعوه پیتی فەرموو: ﴿هَلْ أَتَّبِعُكَ عَلَىٰ أَنْ تُعَلِّمَنِ مِمَّا عَلَّمْتَ رُشْدًا. واتا: دەکرى پەیرهوت بکەم تا لەو زانستەى لەلاتە شتى راست و دروستم فیر بکەى؟﴾ الکەف: ۶۶.

کاتى بەندە چاکەکە وهلامى دایهوه: ﴿إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا. واتا: تۆ ناتوانى لەگەڵ مندا ئارامبگرى!﴾ الکەف: ۶۷.

موسى ﷺ بەوپهرى خوڤه‌بوستى و ئەدەبه‌وه فەرموو: ﴿قَالَ سَتَجِدُنِي إِِنْ شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا. واتا: بە پشتیوانى خوا دەمبینى ئارام دەگرم لەگەڵت وه سەرپنجى هیچ فەرمانیکت ناکەم﴾ الکەف: ۶۹.

نافره تی موسلمانى رووناكبير كاتى تىكه لى نافره تانى چاك ده بىت، په ی بردووه به وه ی مروښه كان وه ك انزاكان وان، هه يانه گرانبه ها و هه شيانه كم نرخن، وهك پيغه مبهړ ﷺ ده فمرموو: ((خه لكى كانزان وهك كانزای زير و زيو، باشترييان له سهرده مى نه فامى باشترييانه له نيسلام نه گهر تيبگه نه ناين، وه روج و گيانه كان وهك پولى بالنده وان، نهوانه ی ناشناى يه كترن له گهل يه كتر ده سازين، وه نهوانه ی نااشنان له گهل يه كتر ناكوك و جياواز ده بن)) مسلم ۱۸۵/۱۶.

وه له ريگه ی رينمايى ثاينه كه ی فيربووه نهوانه ی له گهل يان تيكه لى ده بىت دوو جوړن: هاوړپى چاكه، يان هاوړپى خراپه، پيغه مبهړ ﷺ ده فمرموو: ((نونه ی هاوړپى چاك و هاوړپى خراپ وهك ميسك فروش و كوره چى وايه، ميسك فروش، يان گولاوت پى ده به خشى، يان لىسى ده كړى، يان بوڼى خوښى لى ده كه ی. وه كوره چى يان نه وه تا جله كه ت ده سوتينى، يان يش بوڼى ناخوښى لى ده كه ی)) متفق عليه.

له م پروانگه يوه بوو هاوه لانى ريزدار بايه خيان ددها به سهردانى كردنى خه لكى چاكه كار له نافره تان و پياوان لهوانه ی خوا و روژى دواييان ده خستنه وه ياد، دلانيان نهرم ده كرد، نه نه س ﷺ ده گيرپيته وه: (پاش كوچى دوايى پيغه مبهړ ﷺ ابوبكر ﷺ به عومهر ﷺ وت: هه لسه با بچينه سهردانى ام نه يهن^(۱) سهردانى بكه ين وهك چوڼ پيغه مبهړ ﷺ سهردانى ده كرد، كاتى چوونه لای گريا، ابوبكر و عومهر وتيان: بوچى ده گريت؟ نه وه ی له لای خوايه چاكتر و خيرتره بو پيغه مبهړى خوا، وتى: له بهر نه وه ناگريم، به لكو ده گريم چونكه نيگا له ناسمان برپاوه، نهوانيش داiane پر مه ی گريان و له گهل ام نه يهن ده گريان) مسلم ۹/۱۶.

كوړى نافره تانى چاك كه يادى خواى تيا ده كريت، قسه و باسى سوو ده خشى تيا ده كريت، فريشته كان ده وه ی ده دن و، خوداش له ژير ره حمه تى خوى سي به ريان بو ده كات، لهو جوړه كوړ و دانيشتنانه ده روون خاوين ده بىته وه، بيرو هوښ گه شه ی تيده كه وي، روچه كان پوخت و پاك ده بنه وه،

(۱) ام نه يهن داينه ی پيغه مبهړ ﷺ و خزمتكارى بووه له مندالى، كاتى گموره بووه پيغه مبهړ ﷺ نازادى كردووه، پاشان زيد بن حاربه خواستى، وه پيغه مبهړ ﷺ پزى ليدنه و چاك بووه له گهل و ده فمرموو: ((ام نه يهن دايكى منه)).

ئىنجا لە دونيادا بەروبوومە پىڭگەيشتوو و سوودەكەيان دەست دەكەوتىت، وه لە رۆژى دوايش
شوين و پلەوپايەى پىژدار و سوياسكراويان بۆ نامادەكراوه.

هەولئى چاككردنئى نيوانى ئافرهتەن دەدات

كۆمەلگەى ئىسلامى بەوه لە كۆمەلگەكانىتر جيا دەكرىتەوه تيايدا برايهتى بلاووتەوه، بە
دۆستايەتى ئاوه دانە، لە نيوانياندا پەيوەندى گەرم و لەيهك تىگەيشتن و لىبوردهيى و سینه سافى
هەيه، وىراى ئەمانەش كۆمەلگەيهكى ئادەميه و بەدەر نيهه لەوهى هەندى جار ناكۆكى و
ناخۆشى بكەوتىتە نيوان تاكلەكانى، بەمەش لەيهك دابراڻ و دەنگ دابراڻ و پچراڻ دروست دەبىت.

بەلام ئەم ناخۆشيانە بەهۆى پىنمايى ئاسمانى هەر زوو نامىنئ، لە شوينيدا برايهتى و
دۆستايەتى و نزىكايەتى دەگەرپىتەوه، دواتر رەگى دوژمنايهتى و رق و دابراڻ دەردەكىشئ، ئىنجا
هەر كاتىك فتنەيهك كەوتە نيوان دۆستەكان و، شەيتان كەلىنى خستە نيوانى توندوتۆلى
پەيوەندىەكان و، دابراڻ و ناكۆكى لە نيوانيان بەرپابوو، ئەوا نەوهەكانى ئىسلام هەولئى چاكە و
خىرى خوڤان دەدەن بۆ چاككردنئى نيوانى موسلمانان، پىغەمبەر ﷺ دەفەرموئى: ((دروست نيهه
بۆ پياوئىك زياتر لە سى رۆژ دەنگ دابريئ لە باوەردارىك، ئەگەر سى رۆژەكە تىپەپى با هەول بدات
بىبينئ و سەلامى لى بكات، ئەگەر وەلامى سەلامەكەى دايهوه ئەوا بەشدار دەبن لە
پاداشتەكە، وه ئەگەر وەلامى نەدايهوه ئەوا ئەو موسلمانە بى تاوان دەبى لە گوناھى دەنگ
دابرينەكە)) البخارى ٥٠٥/١.

خوداش فەرمانى بە موسلمانان كردووہ نيوانى دوو كۆمەلئى ناكۆك چاك بكەنەوه، كە
دەفەرموئى: ﴿وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَى
فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتَّى تَفِيءَ إِلَى أَمْرِ اللَّهِ فَإِنْ فَاءَتْ فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ
يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ. واتا: ئەگەر دوو كۆمەلئى باوەردار جەنگان لە دژى يەكتر ئەوا نيوانيان چاك
بكەنەوه، ئەگەر كۆمەلئىكيان ستم و دەستدرىژى كردە سەر ئەوهىتر ئەوا بجهنگن لە دژى ئەوهى
ستم و دەستدرىژى دەكات تا ملكەچى فەرمانى خوا دەبىت، ئەگەر ملكەچى فەرمانى خوا بوو

ئەو بە دادپەرورەنە نىوانىيان چاك بكنەو و ئاشتىيان كەنەو "چونكە بەراستى خودا دادپەرورەننى خوش دەوئەت ﴿الحجرات: ۹.﴾

چونكە كۆمەلگەى باوەرداران پىويستە بە دادپەرورەرى و خوشەويستى و گەرم و گورى ئاوەدان بىت و، گولوى دوستايەتى تىدا پرزا بى، خوا دەفەرموى: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلَحُوا بَيْنَ أَخَوِيكُمْ وَأَتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾. واتا: بەلكو باوەرداران بىر يەكترن كەوابوو نىوانى براكتان چاك بكنەو و ئاشتىيان بكنەو، وە لە خوا بترسن تا رەحمتان پى بكات ﴿الحجرات: ۱۰.﴾

لە پروانگەى ئەم رىنمايانەو نافرەتى موسلمان داواى لىكراو نىوانى خوشكانى ناكۆك چاك بكاتەو، تەنەتەم كلشوم بنت عقبە بن معيط وتى: لە پىغەمبەر ﷺ بىست دەفەرموو: ((ئەو كەسە درۆزن نىيە نىوانى خەلكى چاك دەكات، جا هەواىلىكى چاك دەگەينى، يان قسەيەكى خىر دەكات)) مسلم ۱۵۷/۱۶ لە گىرانەو يەكترى مسلم ئەمەى زياد كردوو: ((نەمىستوو پىغەمبەر ﷺ لە هىچ شتىك رىگە بە قسەى زياد بدات لەو قسانەى خەلكى دەيكن تەنەا لە سى خالەتدا نەبى: لەكاتى جەنگ، وە لەكاتى ئاشتكردەوئەى خەلك، كاتىكىش پىساو قسە بۆ خىزانەكەى دەكات و نافرەتىش قسە بۆ مێردەكەى دەكات)) مسلم ۱۵۷/۱۶.

تىكەلى نافرەتان دەبىت و ئارام دەگرى لەسەر ئەزىيەت و ئازايران

نافرەتى موسلمانى راستگوى خزمەتگوزار خاوەنى پرسىكە، هەلگرى پەيامىكە، پىشپەوى بانگەوازيكە، ئەوەشى ئەو ئەركە بەرزەنەى لە ئەستۆ گرتبى، پىويستە خوئى رايىنى لەسەر ئارامگرتن و خۆراگرى و فىداكارى لەپىناويدا.

نافرەتى موسلمانى خزمەتگوزار پىويستە ئارامبگرى لەسەر هەلوئىستى هەندى لە نافرەتان، وەك كاردانەوئەى خراب و، خراب هەلسەنگاندىيان بۆ ئەركە پىروژەكەى، وە گالته كردنى هەندىكيان بە پاينەديوونى بە ئادابە ئىسلامىيەكان و ئەحكامەكانى و، تىكەل و پىكەلى راكانيان و سادەبى بىركنەويان و، سستى بەدەنگەو هاتنىيان بە پىل حەق و، خولانەويان لە دەورى خوئان و بەرژەوئەنديەكانيان و، گرنگى دانه بى نرخەكانيان و، رووكردە دوتيا و خوشى و بەزمەكانى، بى

ئەو ھىسابىڭ بۇ دۈرۈڭىيان بىكەن، يا لەلەي فەرمانەكانى ئاين بوەستى، ۋە چەندىن كىردارى تىر كە
 لىيان پروودەدات و سىنگى بانگخۋازى پىچ تەنگ دەبىچ، تەنانت ھەندى كات دەرۋونىيان ۋا فشارىيان
 دەرەنە سەر تا ۋازىيىنن و كارى لەپىنناۋى خوا جى بىلن، ئەمانە ھەموۋى پرووبەپروۋى ئافرىتان و
 پىپاۋانى بانگخۋاز دەبىتەۋە لە ھەموو كات و شۈيىنىكدا، بۆيە پىيغەمبەر ﷺ دەرەموۋى: ((ئەۋ
 باۋەردارەى تىكەلى خەلكى دەبىت و ئارام دەرگى لەسەر ئەزىيەت و ئازارەكانىيان خىرتىر و چاكتەرە
 لەۋەى تىكەلى خەلكى نابت و ئارام ناگرى لەسەر ئەزىيەت و ئازارەكانىيان)) البخارى ۴۷۸/۱.

پىيغەمبەر محمد ﷺ و پىيغەمبەرلى پىشى نونەى ئارامگرتن بوون لەسەر ئەزىيەتى خەلكى، لە
 نونەى ئەۋ ئارامگرتنە گەرەبە: مسلم و بخارى دەرگىرەۋە: پىيغەمبەر ﷺ ھەندى دەستكەۋتى
 جەنگى دابەشكرد ۋەكوۋ ھەموو جارىك، پىپاۋىك لە يارىدەدەران وتى: سۈيىند بەخوا ئەۋە
 دابەشكردنىك بوو رەزامەندى خۋاى تىدا رەچاۋ نەكراۋە! ئەم قەسەبە گەيشتەۋە پىيغەمبەر ﷺ و
 پىپى دىلگران بوو، رەنگى گۇرا و تورە بوو، پاشان وتى: ((بەرەستى موسى لەۋە زىياتر ئەزىيەتى درا
 كەچى ئارامى گرت)).

بەم چەند ۋەشە كەمە تورەبى پىيغەمبەر ﷺ دامركايەۋە و دەرۋونى كپ بوۋىەۋە، ئەمە
 خورەۋشتى پىيغەمبەرلى بانگخۋازى راستگۇ بوۋە لە ھەموو كات و زەمانىكدا، بىي ئەم
 ئارامگرتنەش بانگەۋاز كىردن بەردەۋام نابت و بانگخۋازىش چەسپاۋ دامەزراۋ نابت.

ئافرىتى مۇسلمانى بانگۋاخۋازى تىگەيشتۈش ژىر و زىرەكە لە ھەلسەنگاندنى دەرۋونى
 ئەۋانەى بانگىيان دەرەكات لەگەل ئاستى فىكرى و كۆمەلەيتيان، ھەرۋا قەسەكردن لەگەلئان بەۋ
 شىۋازەى دەرگۈنچى و كارىگەرى دەبىچ بۇ سەرنج راکىشانىيان بۇ لای خۋى.

چاكەى لەبەرچاۋە و سوپاسى لەسەر دەرەكات

يەككى لە خورەۋشتەكانى ئافرىتى مۇسلمانى راستگۇ ئەۋەبە ئەمەكدارە و چاكەى لەبەرچاۋە و
 سوپاسى كەسى چاكەكار دەرەكات و، ھانى چاكەكارىش دەرەكات، پىيغەمبەر ﷺ دەرەموۋى: ((ھەر

که سنی چاکه یه کی له گه ل کرا، پاشان به چاکه کاری وت (خوا پاداشتی به خیرت بداته وه) نهوا به تهوای سوپاس و ستایشی چاکه که ی کردووه)) الترمذی ۳۸۰/۴.

وه دهفه رمووی: ((نهووی به خوا په نای گرت په نای بدهن.... وه نهووی چاکه ی له گه ل کردن پاداشتی بده نه وه)) ابو داود ۱۷۲/۲ واحد ۶۸/۲.

سوپاسکردنی چاکه له دیدی ثافره تی موسلمانان یی دار ناینیکه و پرنمای پیغمبر ﷺ هانی له سهر داوه، وه خوږه وشتی کی کومه لایه تی باو نییه به پیی هوا و ثاره زوو و بهر ژه وهندی پیاده بکړی.

خواه نی چاکه له دیدی ثافره تی موسلمان شایه نی سوپاسکردنه، نه گه رچی له سهر دهستی نهو سود و بهر ژه وهندیش نه هاتیته دی“ چونکه به سه بوی به دم بانگه وازی خیر و چاکه و جوامیری هاتوووه و پروی کردو ته خیر و چاکه، به هو ی نه م هه لویسته ی شایسته ی سوپاسی ناخی دل ده بیته، هر نه وه شه نیسلام له موسلمانانی ده ویت: سوپاسکردن له سهر هه لویستی مهردانه، به ده مه وه هاتن و جوامیری، ده ست پیشخه ری بو چاکه، به چاپوشی کردن له ناکامه کانی و له راده ی به دیهاتنی بهر ژه وهندی و سود و هز و ویست.

گرنگی دانی نیسلام به خوږه وشتی سوپاسکردنی چاکه گه یشته راده یه که سوپاسکردنی خوا تهواو نابی مه گه به سوپاسی خه لک بیت له سهر چاکه، نهو دهروونه ی رانه هاتوووه له سهر سوپاسکردنی که سیک چاکه ی له گه ل کردووه، دهروونیکی بی نه مه که و ناسوپاسگوزاره، چاکه و خیری له بهر چاو نییه و سوپاسی له سهر ناکات، بویه ناماده و سازیش نییه تا سوپاسی خوا بکات، که هه موو نیعمه ت و خیر و چاکه یه کی پی به خشیووه، پیغمبر ﷺ دهفه رمووی: ((سوپاسی خوی نه کردووه نهووی سوپاسی خه لک نه کات)) البخاری ۳۱۰/۱.

ثافره تی موسلمانان یی دار په ی بردووه بهووی له سوپاسکردنی چاکه بلاو کر نهووی خیر و چاکه هه یه و، هاندانه له سهری و خو شه ویست کردنی ه تی، هه روا راهاتنه له سهر پاراستنی ده ست و

هاندانی چاکه و دان نانه به چاکه. نهمانهش هه مووی له لایه نه چاکه کانی که سایه تی ئافره تی موسلمانانی به رزه که بایه خی داوه به دارشتنی و دروستکردنی له کۆمه لگهی ئیسلامی.

سهردانی نهخۆش دهکات

سهردانی نهخۆش له داب و نه ریه کۆمه لایه تیه ئیسلامیه چاکه کانه پیغه مبه ر ﷺ بـهـ ماکانی چه سپاندوه و کردویه تیه واجب له سه ر موسلمان، نه گهر که مته رخه می تیا بکات گونا هبار ده بیـت، ده فهرمووی: ((مافی موسلمان له سه ر موسلمان پیـنـجـن: وه لامدانه وهی سه لام، سهردانی نهخۆش، شوینکه وتنی جه نازه، وه لامدانه وهی داوه ت، نزاکردن بۆ که سی ده پشمی)) متفق علیه.

هه روا ده فهرمووی: ((مافی موسلمان له سه ر موسلمان شه شن: وتمان: نه وانه چین نهی پیغه مبه ری خوا؟ فهرمووی: ((کاتی پیی ده گهی سه لامی لی بکه ی، نه گهر داوه تی کردی بچی به ده مه وه، نه گهر نامۆزگاری کردی گوێزایه لی به، نه گهر پشمی و سوپاسی خوی کرد نزا ی بۆ بکه ی، نه گهر نهخۆش کهوت سهردانی بکه ی، وه نه گهر مرد شوینی جه نازه که ی بکه وه)) مسلم ۱۴/۱۴.

پیغه مبه ر ﷺ فهرمانی کردوه و ده فهرمووی: ((برسی تیـر بکه ن، سهردانی نهخۆش بکه ن، دیل نازاد بکه ن)) فتح الباری ۵۱۷/۹.

براء بن عازب رضی الله عنه وتی: ((پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرمانی پیکردوین به سهردانی نهخۆش، شوینکه وتنی جه نازه، نزاکردن بۆ پشمیوو، سویند بردنه سه ر، سه رخستنی سته ملیکراو، وه لامدانه وهی بانگه شه و داوه ت، سه لامکردن)) متفق علیه.

ئافره تی موسلمانانی روونا کبیر به رینمایی ئاینه که ی له سهردانی کردنی نهخۆش بالگرانی و بیزاری نابین، به هو ی خه م و په ژاره ی نهخۆش، به لکو له سهردانی کردنی نهخۆش هه لمئینی هه ناسیه کی رۆحی به دی ده کات، هه ستیکی دهروونی ناوازه ی بۆ دروست ده بیـت، که هه مو کهس تیی ناگات مه گهر که سیـک له واتای گشتگیر و خیر و پاداشتی سهردانی نهخۆش تیگه یشتبێ که له م فهرمووده یه هاتوووه، پیغه مبه ر ﷺ ده فهرمووی: ((خودا له رۆژی قیامهت

ده فەرمووێ: ئەى ئەوێ ئادەم نەخۆش کەوتم نەهاتیە سەردانم! دەلی: پەرورەدگارم چۆن سەردانت بکەم لە کاتی ئێکە تۆ پەرورەدگاری جیهانیانی؟! فەرمووێ: ئایا نەتەزانی کە فلانە بەندەم نەخۆش کەوت و سەردانت نەکرد؟ نەتەزانی ئەگەر سەردانت بکرایە منت لەلا دەدۆزیەوه؟! ئەى ئەوێ ئادەم برسی بووم تیرت نەکردم! دەلی: خودایە چۆن تیرت بکەم کە تۆ پەرورەدگاری جیهانیانی؟! فەرمووێ: نەتەزانی فلانە بەندەم داوای لێکردی تیری بکە؟ نەتەزانی ئەگەر تیرت بکرایە منت لەلای دەدۆزیەوه؟! ئەى ئەوێ ئادەم داوای ئاوم لێکردی ئاوت پێنەدام! دەلی: خودایە چۆن تیراوت بکەم لە کاتی ئێکە تۆ پەرورەدگاری جیهانیانی؟! فەرمووێ: فلانە بەندەم داوای ئاوی لێکردی پیت نەدا، نەتەزانی ئەگەر ئاوت پێدا بوایە منت لەلای دەدۆزیەوه؟) مسلم ۱۶/۱۲۵.

چ سەردانیکی بەرە کەتارە! چ کارێکی مەزنە! کە ئافەرەتی موسلمان بەرامبەر خوشکان و لاوازان پیتی هەڵدەستێ لە کاتی ئێکە لە خزمەتی خوا دەبیت و، خودا کارە گەورە کەى دەبینی و پاداشتی نەپراوەی لەسەر دەداتەوه، ئایا پێرۆزتر و گەورەتر هەیە لەو سەردانیی خودا پێرۆز و بەرپێزی بکات و هانی لەسەر بدات؟.

ئەجا لە رۆژی قیامت خەیاڵی پەشیمانی و شەرمەزاری ئەو کەسە بێنە بەرچاوت کە تەمبەلی کردووە و کەمتەر خەمی کردووە لە سەردانی نەخۆش، ئەو کاتەش پەشیمانی داد نادات.

نەخۆش لە کۆمەڵگەى ئیسلامی لە کاتی ئازار و ناخۆشیدا هەست بە تەنیاى ناکات، سۆز و نەزای ئەوانەى سەردانی دەکەن لە خەم و ئازاری کەم دەکەنەوه، ئەمەش لوتکەى پایە بلندى مەرفەئەى تەیه و، ئەوپەڕى بەرزى هەستى مەرفەئەى تەیه، بێجگە لە ئیسلام لە هیچ مەژوو و کۆمەڵگەى تە نەزانراوه.

مەرفەئەى نەخۆش لە رۆژئاوا رەنگە نەخۆشخانەى بەدۆزیتەوه لە خۆى بگرێ و، پزىشکێک چارەسەرى بکات، بەلام زۆر بەدەگمەن دەستى سۆز، وشەى کى سارپێژکار، خەندەى کى بوژپنەر، نەزایە کى دڵسۆزانە، بەشدارى کردنیکی پاستگۆی وێژدانى دەست دەکەوێت“ چونکە فەلسەفەى مادى کە ژيانى رۆژئاوای داپۆشیووه، رووناکی سۆزى مەرفەئەى کۆژاندۆتەوه، وه روونى و

سادەبىي ھەستى بىرايەتى داپۆشيوو، مەۋقۇ پەناگىر كەردوۋە لە پالئەرى نامادى بۆ ھەئسان بە كارى خىر.

مەۋقۇ پۇژئاۋايى ھىچ پالئەرىك نابىنى بۆ سەردانى كەردنى نەخۇش ئەگەر بەرژەۋەندىيەكى مادى نەبى بە سوود بگەرپىتەۋە بۆى بۆ ئىستاي يا داھاتوۋى، لەكاتىكا مەۋقۇ مۇسلمان پاداشتى خوايى پالى دەنى بۆ سەردانى كەردنى نەخۇش.

دەقەكان لەم بارەيەۋە زۆرن، سەرچاۋەى ھەستى بىرايەتى لە دەروون دەتەقېنىتەۋە و، پالئەنىن بۆ سەردانى كەردنى نەخۇش كە لە قولايى ويژدانەۋە بىت، پىغەمبەر ﷺ دەفەرموۋى: ((مۇسلمان كاتى سەردانى بىراى نەخۇشى دەكات، لەناۋ باخى بەھەشتايە تا دەگەرپىتەۋە)) مۇسلىم ۱۶/۱۲۵.

ھەروا دەفەرموۋى: ((ھەر مۇسلماننىك بەيانىيەك سەردانى مۇسلماننىكى نەخۇش بىكات ئەۋا ھەفتا ھەزار فرىشتە نزاى بۆ دەكەن تا شەۋ دادىت، ۋە ئەگەر بەشەۋ سەردانى بىكات ئەۋا تا بەيانى ھەفتا ھەزار فرىشتە نزاى بۆ دەكەن، ۋە لە پاداشتيدا بەروبوۋى پىگەيشتوۋى بەھەشتى بۆ ھەيە)) الترمذى ۳/۲۹۲.

پىغەمبەرى خوا ﷺ بەھۆى دانايىيەكەى و شارەزايىيەكەى بە دەروونى مەۋقايەتى و كاريگەرى باشى سەردانى كەردنى نەخۇش لەسەر دەروونى نەخۇش و كەس و كارى، بۆيە ھەرگىز دوانەدەكەۋت لەسەردانى كەردنى نەخۇش و، دلتەۋايى كەردنى و نزاكەردن بۆيان، تەنانت دەروونى ھىندە بەرزبوۋ تا سەردانى مەنالىكى نەخۇشى جۈلەكەى كەردوۋە كە خەمەتى دەكەرد، ئەنەس ﷺ ۋتى: ((كۆرپىكى جۈلەكەى خەمەتى پىغەمبەر ﷺ ى دەكەرد، نەخۇش كەۋت، پىغەمبەرىش ﷺ سەردانى كەرد، لەلاى سەرى دانىشت، فەرموۋى پىتى: مۇسلمان بە، مەنالىكە سەيرىكى باۋكى كەرد كە لەلاى بوۋ، باۋكى ۋتى: بە گۆتى باۋكى قاسم بىكە، ئىنجا مۇسلمان بوۋ، كاتى پىغەمبەر ﷺ لەلاى ھاتە دەرەۋە فەرموۋى: سۇپاس بۆ خوا كە لە ناگر پزگارى كەرد)) فتح البارى ۳/۲۱۹.

ئىنجا سەردانى كەردنى نەخۇش چەند ئاداب و سۈنەت و بىنەمايەكى ھەيە، كە ھاۋەلە بەرپزەكان لەبەريان كەردبوۋ و پىادەيان كەردبوۋ، ۋە سۈنەتى پىرۋىزىش بۆمانى تۆمار كەردوۋە، لەۋانە:

دانیشتن له لای سهری نه خوش، ابن عباس ؓ وتی: ((کاتئ پیغمبهر ﷺ سهردانی نه خوشی بکردایه له لای سهری داده نیشت، پاشان هوت جار دهیفرمووو: ((أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ يَشْفِيَكَ)) واتا: ((داوا له خودای مهزن ده کهم، خاوهنی عهرشی مهزن، شیفات بو بنیرئ)) البخاری ۶۳۳/۱.

هیئانی دهستی راست به سهر جهستهی نه خوش و نزاکردن بوی، خاتوو عائشه وتی: ((پیغمبهر ﷺ سهردانی نه خوشی هندی له کهس و کاری ده کرد، به دهستی راستی دهستی دههینا به سهر جهستهی و دهیفرمووو: ((اللهم رَبَّ النَّاسِ أَذْهَبِ الْبَاسَ، إِشْفِ، أَنْتَ الشَّافِي، لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ، شِفَاءً لَا يُغَادِرُ سَقَمًا. واتا: پهروهردگاری هه مو خه لک، نه زیهت و نازار لاده، شیفای بده، خوت شیفای ده نیړی، بیجگه له شیفای تو شیفای تر نییه، شیفایه ک هیچ نه خوشیه ک تی نه په پرنی)) متفق علیه.

ابن عباس ؓ وتی: پیغمبهر ﷺ سهردانی دهشت نشینیکی کرد، جا نه گهر بجوبایه سهردانی نه خوشی که دهیفرمووو: ((لَا بَأْسَ ظَهَرَ إِنْشَاءُ اللَّهِ. واتا: هیچ نییه، به پشتیوانی خوا مایه ی پاکه ره وهی گونا هه کانه)) فتح الباری ۱۱۸/۱۰.

ئافره تی موسلمانیش په له ده کات له سهردانی کردنی نه خوش، ته مبه لئ و سستی ناکات“ چونکه له ناخیدا ههست به گه وره یی واتای نهو سهردانه ده کات، له میژووی ئافره تانی چاکه خوازی سهره تانی ئیسلام، نمونه ی کرداری زورمان هیه به ئافره تانی که ته نانهت سهردانی پیاوانیشیان کردوه تا ئافره تان، له چوارچیوهی ئابرووداری و حهیا و شهرمه وه.

له صحیحی بخاری هاتووه: قووته یبه بۆمان ده گیریتته وه، له مالک، له هشام بن عوروه، له باوکیه وه، وتی: خاتوو عائشه وتویه تی: ((کاتئ پیغمبهر ﷺ هاته مه دینه ابوبکر ؓ و بلال ؓ نه خوش که وتن، وتی: منیش چوممه سهردانیان، وتم: باوکه ئیستا چونی؟ بلال ئیستا چونی؟)) فتح الباری ۱۱۷/۱۰.

ئافرهتى موسلمان له سهرهتاي ئىسلام پەي بردبوو به واتاي سەردانى كەردنى نەخۆش، دەرکی ئەو خۆشەویستی و دۆستایەتی و سۆزەي دەکرد که له خۆي دەگرئ، بۆیه خیرا بهو ئەركه پیرۆزه هەلدهستا، دلتهوایی نەخۆشی خەمباری دەکرد، ئازار و پەژارەي لەسەر سووک دەکرد، بەمەش پەيوەندی دۆستایەتی پتەوتر دەکرد، سەرچاوەي خۆشەویستی دەرئەقاندەوه، ئنجای ئافرهتی موسلمانێ ئیستاش زۆر لەپیشترە تا پەیرەوی ئەو کەلە ئافرهتانه بکات له زیندووکردنەوهی ئەو سونەتە پیرۆزه.

شیوەن ناگیڕی بۆ مردوو

ئافرهتی موسلمانێ رۆناکیر به ئەحکامی ئاینهکەي، دانا و سەنگین و خۆگرە، کاتێ دوچاری کارەساتێک، یا غەم و پەژارەيەك دەبێتەوه هۆش و ویستی له دەست نادات وەکوو حالێ ئافرهتانی نەفام و ترسنۆک، بەلکو ئارام دەگرێت به ئومێدی پاداشتی خوايی، لەکاتی تەنگانه دەست دەگرئ به پێنمایی ئیسلام له هەلئس و کەوتەکانی.

هەرگیز شیوەن ناگیڕی و سەردولکە بۆ مردوو نالێ “چونکه ئەو کارە له کرداری موسلمان نییه، بەلکو له کرداری بێ باوەر و خۆپەشتی نەفامییه، پێغه مبهەر ﷺ دەرئەرمووی: ((دوو خۆپەشت له خەلکیدا هەن که کوفر و بێ پرواین: تەعەندەن له نەژاد و پەچەلەك، وه شیوەن گیڕان بۆ مردوو)) مسلم ۵۷/۲.

وه دەرئەرمووی: ((له ئیمه نییه ئەوهی له پومەتی خۆي دەدا و، یەخەي دادەدرئ، یان سەردولکەي سەردەمی نەفامی بلیتەوه)) متفق علیه.

ئافرهتی موسلمانێ هۆشیار به ئەحکامی ئاینهکەي باوەرپێ وایه که مردن حەقه، وه هەر کەسێ لەسەر ئەو زەوییه بێت رۆو له نەمانه، وه ژیان پردی پەڕینهوهیه بۆ ئاخیره، لەوێ ژیانی جاپیدانی لەتەك پەرورەدگار هەیه. بۆیه ئەو ترس و تۆقینه که هاوسەنگیت له دەست دەدات، هۆشت دەبا و، وا دەکات له روخسارت بەدی، جلت دادپێتی، هاوار و قیژە قیژ بکەي هیچ واتایهکی نییه.

أبي بردة بن أبي موسى وتي: باوکی موسی دوچاری نازاریکی وابوو، له هۆشی خۆی چوو، سه‌ری له کۆشی یه‌کێ له ئافره‌تانی که‌س و کاری بوو، یه‌کێ له ئافره‌تانی که‌س و کاری هاواری کرد، ابو موسی نه‌یتوانی هیچ وه‌لامیکی بداته‌وه، کاتی هاته‌وه هۆش خۆی وتی: ((من به‌ریه له‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ لینی به‌ری بووه)) چونکه پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌ری بووه له‌وه‌ی له‌کاتی ناخۆشی و کاره‌ساتا هاوار ده‌کات و ده‌نگ به‌رزده‌کاته‌وه، وه له‌وه‌ی قژی ده‌رنیته‌وه، وه له‌وه‌ی جلی داده‌رنی)) مسلم ۱۱۰/۲.

له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی ئیسلام ئه‌و کارانه‌ی حه‌رامکردوه، به‌لام رێگای داوه به‌ خه‌مباری دل و گریان بۆ مردووی خۆشه‌ویست “چونکه ئه‌وانه سه‌رچاوه‌یان له‌ سۆزی مرقا‌یه‌تی مه‌شروع و هه‌لاله، ئه‌و په‌حمته‌ خوا‌یه که له‌ دلان چینه‌راوه، ئوسامه بن زه‌ید ؓ وتی: ئیمه له‌لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ بووین، یه‌کێ له‌ که‌چه‌کانی ناردی به‌ شوینی و پیتی پاگه‌یاند که‌ کو‌ری که‌چیکێ خه‌ریکه ده‌مری، پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرمووی: بگه‌رپه‌وه لای و پیتی بلی: ئه‌وی خودا ده‌بیاته‌وه ه‌ی خۆیه‌تی و ئه‌وه‌شی ده‌یه‌خشی هه‌ر ه‌ی خۆیه‌تی، هه‌موو شتیک له‌لای خوا ئه‌جمل و کاتیکی دیاریکرای هه‌یه، پیتی بلی با ئارام بگه‌ری و چاوه‌روانی پاداشتی خوا بیت. به‌لام نێردراوه‌که‌ چوو و گه‌راپه‌وه و وتی: سویندی خواردوه هه‌ر ده‌بێ بیی، وتی: ئنجا پیغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌لسا و سعد بن عبادة و معاذ بن جبل له‌گه‌ڵی هه‌لسان، منیش له‌گه‌ڵیان رۆیشتم، مندا‌له‌که‌ی بۆ به‌رزکرایه‌وه، له‌و کاته‌ی له‌ گیانه‌للا بوو و مرخه‌ مرخی ده‌هات، جا پیغه‌مبه‌ر ﷺ فرمیسک به‌ هه‌ردوو چاوانی هاته‌ خواره‌وه، سعد پیتی وت: ئه‌وه چییه ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا؟ فهرمووی: ((ئه‌وه په‌حمته و میهره خودا له‌ دلی به‌نده‌کانی داناوه، وه خوداش په‌حم و به‌زه‌یی دیته‌وه به‌ به‌نده به‌په‌حم و به‌زه‌یه‌کانی)) مسلم ۲۲۴/۶، ۲۲۵.

عبدالله بن عمر ؓ وتی: سعدی کو‌ری عوباده نه‌خۆش بوو، پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌گه‌ڵ عبدالرحمن بن عوف و سعد بن ابی وقاص و عبدالله بن مسعود سه‌ردانیان کرد، کاتی چوونه لای بینیان وا له‌سه‌ره مه‌رگه و له‌ هۆشی خۆی چوو، فهرمووی: ((ئایا گیانی ده‌رچوه؟)) وتیان: نا ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا، پیغه‌مبه‌ر ﷺ گریا، کاتی خه‌لکه‌که‌ گریانێ پیغه‌مبه‌ر ﷺ یان بینێ ئه‌وانیش

گریان، فەرموووی: ((نەرئ نابینن؟ خودا بەهۆی گریانی چاو و خەمباری دل کەس سزا نادات، بەلام بەمە سزا دەدات - ئاماژەی بە زمانی کرد -، یان پەحم دەکات)) متفق علیه.

ئەنس ﷺ وتی: پێغەمبەر ﷺ چوو لە لای ابراهیمی کۆری، لەو کاتەی لەسەرە مەرگ بوو، هەردوو چاوەکانی پێغەمبەر ﷺ هۆن هۆن فرمیسکی دەباراند، عبدالرحمن بن عوف وتی: تۆش ئەم پێغەمبەری خوا؟ فەرموووی: ((ئەم کۆری عوف، ئەو پەحم و میهره، پاشان قسەیهکیتری کرد و فەرموووی: ((چاو دەگری و، دل پەژارە دەیگرئ، بەلام شتیک نالێن لە پەزامەندی پەرەردگارمان نەبێت، بەراستی ئەم ئیبراهیم ئیمە بە مردنی تۆ غەمبارین)) متفق علیه.

ئیسلام پێگەیداوه بە گریان وەکوو دەرپرینی پەژارە و غەمباری“ چونکە مەژۆ ناتوانی گریانی بگریتهوه لە کاتی تەنگانە و کارەساتا، بەلام فەدەغەم هەر کاریکی کردوو ناگری غەم و پەژارە خۆش بکات، پڕاندنی فرمیسک بەگور و بەشیوهیهکی مام ناوەندی یارمەتی کۆژاندنەوی پشکۆی غەم دەدات، پالپشتی سووک کردنی ئازار دەکات، لە قورسای غەم کەم دەکاتەوه. هەرچی شیوەن و واویلا و سەردولکە و لەخۆدانە هەر هەمووی غەم و پەژارە زیاد دەکات، ئاگری ئازار خۆش دەکات، ترس و تۆقین پەژارە و هەراسان لە دل زیاتر دەکات.

ئەمانە هەمووی لە شەرعی ئیسلام حەرامکراوه“ چونکە وزە مەژۆ بەهەدەر دەدات، پێچەوانەی ملکهچبونه بۆ قەدەری خوا، هەروا کەرنەوی دەرگایەکه بۆ شەیتان بۆ فریودانی مەژۆ، ام سەلمەمە وتی: کاتی باوکی سەلمەمە مرد وتم: خۆی غەریب بوو، لە خاکی غەریبی مرد، دەبێ شیوەنیککی وای بۆ بکەم خەلکی بیگیپێتهوه، ئنجا خۆم ئامادەکرد بۆ شیوەن لەسەری، ئافرهتیک لە دەورووبەری مەدینە هات، دەیویست لە شیوەن و گریانەکم یارمەتیم بدات، پێغەمبەر ﷺ پێشوازی لێکرد و فەرموووی: دەتەوئ شەیتان بێنیتە مائیک کە خودا دووجار لێی وەدەرناسه؟^(۱) ئنجا وازم لە شیوەن و گریان هێنا و ئەو کارەم نەکرد)) مسلم ۲۲۴/۶.

^(۱) یەکهجار: کاتی ابو سەلمەمە گیانی سپارد، هەندئ لە کەس و کاری کردیانە هەللا، پێغەمبەر ﷺ فەرموووی پێیان: نزا لە خۆتان مەکەن مەگەر بە خیر بێن“ چونکە فریشتەکان نامین دەکەن لەسەر نزاکانتان، پاشان بۆ ئەو سەلمەمە پارایمەوه، جاری دووهمیش، کاتی ام سەلمەمە وتی: دەبێ شیوەن بگێرم، پاشان نەیکرد و شیوەنی نەگێرا.

بخاری و مسلم ده‌گپر نه‌وه، أم عطية وتی: ((پيغه‌مبەر ﷺ له‌گه‌ل ئەو پەیمان و بەیعه‌تەى پيماندا به‌ئینی لی وه‌رگرتین سەردولکه و شیوه‌ن نه‌گپرین له‌سەر مردوو)) فتح الباری ۱۷۶/۳ و مسلم ۲۳۷/۶. هه‌ره‌شه‌یه‌کی ترسناکتر هه‌یه بۆ ئەوانەى ته‌ویه ناکەن له‌ شیوه‌ن گپران و سەردولکه وتن، پيغه‌مبەر ﷺ ده‌فەرمووی: ((شیوه‌نگپر و سەردولکه بیژ ئەگەر پیش مردنی ته‌ویه نه‌کات، له‌ رۆژی قیامت جینکی له‌ قەتران له‌گه‌ل قەلغانیک له‌ گەر و گولی له‌بەر ده‌کریت)) مسلم ۲۳۵/۶.

هه‌روا ده‌فەرمووی: ((فریشته‌کان نرای خیر ناکەن بۆ ئافره‌تیکى شیوه‌نگپر و سەردولکه بیژ)) احمد ۳۶۲/۲.

ئافره‌تى موسلمانى پارێزکار له‌بەردەم ئەو حەرام‌کرنەى شیوه‌ن و سەردولکه ملکه‌چ ده‌بێ بۆ فرمانی خوا و پيغه‌مبەرە‌که‌ى، وه‌ دوورده‌که‌وتنه‌وه له‌ هەرچی جوانی ئیسلامیه‌که‌ى و پاکى باوه‌ربوونی له‌که‌دار ده‌کات به‌ قەزا و قەده‌رى خوا، ته‌نها به‌وه‌ش ناوه‌ستى به‌لکو بانگی ئافره‌ته نه‌فامه‌کان ده‌کات بۆ پابه‌ند بوون به‌ شه‌رعى خوا و فەرمانه‌کانى له‌ دوورکه‌وتنه‌وه له‌ شیوه‌نگپران و سەردولکه وتن، پاش ئەوه‌ى حوکمى خوا و پيغه‌مبەرە‌که‌یان بۆ روونبوویه‌وه.

شوینی جه‌نازه ناکه‌ویت:

ئافره‌تى موسلمانى رووناکبیر وه‌کوو ملکه‌چبوونیک بۆ فەرمانی خوا و پيغه‌مبەرە‌که‌ى شوینی جه‌نازه ناکه‌ویت، أم عطية وتی: ((قه‌ده‌غه‌ کراوین له‌ شوینکه‌وتنى جه‌نازه به‌لام له‌سەرمان حەرام نه‌کراوه و توند نه‌کراوه)) فتح الباری ۴۶۶/۲ و مسلم ۱۷۴/۶.

لەم پرسەدا ئافره‌ت پيچه‌وانەى پياوه‌ “چونکه ئیسلام پياوى هانداوه له‌سەر ئاماده‌بوون له‌سەر جه‌نازه و کفن و ناشتنى مردوو، له‌کاتیکه‌ بۆ ئافره‌ت ئەمه‌ى پى خوش نییه، به‌هۆی پودانى هه‌ندى ره‌وشى باو که شایسته‌ى به‌رزى و بلندی مردووکه نییه، هه‌روا له‌ شوینکه‌وتنى مردوو و ناشتنى پيويسته پەند و ئامۆژگارى هه‌بیته بۆ ده‌وروهر و داواى لیخۆشبون بکریته بۆ مردوو، هه‌روا پەى بردنه به‌ واتای مردن که هه‌موو گیانه‌له‌به‌ریک ده‌بێ بیچیژی، خودا ده‌فەرمووی: ﴿أَيْنَمَا

تَكُونُوا يَدْرِكَكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّشَيَّدَةٍ. واتا: له هەر كوئى بن مردن پیتان ده گات
نه گهرچى له ناو حه شارگه ی بهرز و قايميش بن ﴿النساء: ۷۸﴾.

وه نه گهرچى پيغه مبهه ﷺ ته نهها وه كوو كه راهه ت قه ده غه ی كردوون نهك وه كوو حه را مكردن،
ئهوا ئه و قه ده غه كردنه به سه بۆ ئافره تی موسلمانى ژير و تيگه يشتوو تا پابه ندى بيت و ملكه چى
بيت و له سه رى پروات، تا به لگه به ده ست بدات له سه ر جوانى و چاكى ئيسلامه تيه كه ی و
راستگزييه كه ی له گوپرايه لى بوونى بۆ خوا و پيغه مبه ره كه ی.

دوماهی و بهدواداچوون

له لاپه‌ره‌کانی پېشوو که سایه‌تی ئافره‌تی موسلمان بهرجه‌سته بوو وهك چوون ئیسلام پئی رازییه، به پئی ئاراسته‌کانی بۆی له سهرجه‌م لایه‌نه‌کانی ژیان و، به پئی رینماییه حدکیمانه‌که‌ی له دارشته‌وه‌ی بیروبوچوون و گیان و ده‌روونی و خو‌په‌وشتی و هه‌لس و که‌وته‌کانی. ئه‌مانه‌ش هه‌مووی له‌سهر زاری ئایه‌ته‌ پ‌ۆشن و فهرمووده‌ پ‌استه‌کان دویات بوویه‌وه، بۆ به‌دییه‌نانی هاوسه‌نگیه‌کی توندوتۆڵ و ورد له که‌سایه‌تیه‌که‌ی، به‌شپه‌یه‌ك لایه‌نیکی له‌سهر لایه‌نیکی‌تری زال نه‌بی‌ت، هه‌روا ر‌ه‌فتاری نمونه‌یی کیشاوه له هه‌لس و که‌وت کردن له‌گه‌ل دایک و باوک و خزمانی و هاوسه‌ری و مناله‌کانی و دراوسی‌کان و خوشکان و هاو‌پییانی، هه‌روا ئافره‌تانی‌تر له‌وانه‌ی له کۆمه‌لگه‌ پێیان ده‌گات و له‌گه‌لیان ده‌ژی.

به‌شه‌کانی پېشوو ده‌ریاغست ئافره‌تی موسلمان ته‌نها له مال دانایشی و ته‌نها منال په‌روه‌رده ناکات و مال به‌رپه‌ نابات، به‌لکو وێ‌پ‌رای ئه‌مانه‌ش نه‌وه‌کان په‌روه‌رده ده‌کات، پالسه‌وانان دروست ده‌کات، پېش‌په‌وی بانگه‌وازیه، تاکیکی پ‌ۆشنی‌ر و رابونیکی بنیاتنه‌ره له سهرجه‌م کاروباره‌کانی ژیان، له‌ته‌ك پیاو ده‌وه‌ستی بۆ ئاوه‌دان‌کردنه‌وه‌ی گه‌ردون، ده‌وله‌مه‌ند‌کردنی ژیان، به‌خته‌وه‌ر‌کردنی بوونه‌وه‌ر، هه‌روا شیدار‌کردنی وشکی ژیان.

وه بۆ‌مان ده‌رکه‌وت ئافره‌تی موسلمان ئافره‌تیکی پایه‌ بلند و په‌روه‌رده‌کراو و پ‌ۆشنی‌ر و بیدار و به‌رهمه‌یه‌ین و بنیاتنه‌ر و پاک و به‌رزه، به‌ روونا‌کبیری و داناییه‌وه ئه‌رکی خۆی ده‌زانئ به‌رامبه‌ر په‌روه‌ردگاری، به‌رامبه‌ر خودی خۆی، به‌رامبه‌ر دایک و باوکی، به‌رامبه‌ر می‌رد و مناله‌کانی، به‌رامبه‌ر خزم و نزیکانی، به‌رامبه‌ر دراوسی‌کانی، به‌رامبه‌ر خوشکان و هاو‌پییانی، وه به‌رامبه‌ر هه‌موو کۆمه‌لگا، هه‌موو ئه‌وه‌ی تیا‌یه‌تی له‌ خه‌لکی جو‌راو‌چۆر و پ‌وداو و ر‌ه‌فتار.

ئهو ئافره‌ته‌ی باوه‌ری به‌ خوا و به‌ پ‌ۆژی دوا‌یه‌ ناگادار و چاو‌کراوه‌یه له‌ فتنه‌ی دونیا و داوه‌کانی شه‌یتان، په‌روه‌ردگاری ده‌په‌رستی، گوێ‌پ‌ایه‌لی فهرمانیه‌تی، دووره له‌ نه‌هیه‌کانی، رازییه به‌ قه‌زا و قه‌ده‌ری، گه‌راوه‌یه بۆ ژیر سایه‌ی په‌روه‌ردگاری، داوای لی‌خ‌ۆش‌بوونی لی‌ ده‌کات، له‌و کاتانه‌ی پئی ده‌خلیس‌کئ، یان دو‌چاری بی‌ ناگایی و سستی و که‌مه‌ترخه‌می ده‌بی‌ت. هه‌ست به

بهرپرسياريه تيه كه‌ی ده‌كات بهرام‌بهر په‌روه‌ردگاري سه‌باره‌ت به نه‌نداماني خيژانه‌كه‌ی، گرنگی ده‌دات به وه‌ده‌سته‌يئاني په‌زامه‌ندي خوا له هم‌موو كاريكې، خوی ده‌نوئيني له واتاي په‌رستش بو خوا و سه‌رخستي ثاينه راسته‌قينه‌كه‌ی. فه‌رمان ده‌كات به چاكه و قه‌ده‌غه‌ی خراپه ده‌كات له سنوري توانا و ده‌سه‌لاتي خوی.

هه‌روا تيگه‌يشتووه له نه‌ركي بهرام‌بهر خودي خوی، ده‌زاني نه‌و مرؤفئيكه و پيكه‌هاتووه له جه‌سته و عه‌قل و رؤخ، وه جه‌سته پيكه‌هاته و داواكارى خوی هه‌يه، هه‌روه‌كه عه‌قل و رؤحيش پيكه‌هاته و داواكاريان هه‌يه، بويه بايه‌خ ده‌دات به راگرنتي هاوسه‌نگي ورد له نيوان جه‌سته و عه‌قل و رؤحي، لايه‌نيكي له‌سه‌ر حيسابي لايه‌نه‌كه‌ی تر فه‌رامؤش ناكات، به‌لكو گرنگي به‌هه‌موو لايه‌نه‌كان ده‌دات وه‌كه پيويسته بو به‌ديه‌يئاني كه‌سايه‌تیه‌كي مرؤيى هاوسه‌نگ، له هم‌موو نه‌مانه ريئيمايي له ژيانامه‌ی پيشينه‌ی چاكه‌خواز وه‌رده‌گري نه‌وانه‌ی له‌سه‌ر ريئيازي پيغه‌مبهر ﷺ به چاكه رويشتوون.

هه‌روا گرنگي ده‌دات به رواله‌ت و ديمه‌ني بي زياده‌رؤي و فيز و لسوت به‌رزي، به‌هه‌مان شيوه‌ش گرنگي ده‌دات به كرؤك و ناوه‌رؤكي به‌و شيويه‌ی شايسته‌يه به‌و مرؤفه‌ی خودا ريئزي ليتناوه و، فريشته‌كاني بو خستونه‌ته كرپوش بردن و، هه‌رچي له ئاسمان و زه‌وي‌يه بوي رام‌كردووه، به‌جؤريك كه‌سايه‌تیه‌كه‌ی هاوسه‌نگ و ميان‌ره‌و و خوشه‌ويست و باش بي‌ت له ديمه‌ن و شيوه و عه‌قل و بيركرنه‌وه و په‌فتار و هه‌لس و كه‌وت و كاردانه‌وه‌ی.

وه گرنگي دانسي به جه‌سته و عه‌قلي بي ئاگاي ناكات له بيركرنه‌وه له تاييه‌تمه‌نديه رؤحيه‌كاني، به‌لكو وه‌كوو چؤن په‌روه‌رده‌ی جه‌سته و عه‌قلي ده‌كات ناوه‌هاش په‌روه‌رده‌ی رؤحي ده‌كات، ئنجا رؤحه‌كه‌ی به خواپه‌رستي و ياد و قورئان خويندن بيگه‌رد ده‌كات، له هم‌موو نه‌مانه‌ش ده‌ست به هاوسه‌نگي ده‌گري له سه‌رجه‌م لايه‌نه‌كاني كه‌سايه‌تیه‌كه‌ی.

هه‌روا له‌گه‌ل دايك و باوكي چاكه‌كاره، ريئيان ده‌زاني، نه‌رك و واجبي بهرام‌بهرين ده‌زاني، زؤر هه‌ستياره و ده‌ترسي له خراپه‌كردن له بهرام‌بهرين، باشتري و به‌رزتري شيواز و ريگا هه‌لده‌بژيري

له چاكه كردن له گهلان، به همموو شپوهيهك ههولتي چاوديري و پيز لنگرتن و به گهوره گرتنيان دهات. وه له گهل ميژدي نمونهي نافرهتي ژير و تيگهيشتوو و چاكه كار و گوپرايهل و لنبورده و بهسوزه، بايهخ دهات به پهزامهندي و پيزگرتن له كهس و كاري، نهيني دهپاريژي، كومهكي دهكات لهسهر چاكه و تهقوا و كرداري چاك، دهروون و دلي پر دهكات، بهختهوهري و دلنيابي و هيميني دهخاته ههستي.

وه له گهل منالهكاني دايكيكي بهسوز و بهزهبيه، رۆشنير و دانايه، ههست به مهزني پهيامه پهروهدهبيهكهي دهكات، پهي دهبات به بهرپرسياريهتي دايكايهتي، وا دهكات منالهكاني ههست بهسوز و خوشهويستي و ميهرى بكن، ههميشه ئاراستهيان دهكات، بي ناگا نيبه له راستكردنهويان نهگهر پيوستيان پيبوو، تاوهكوو پهروهدهيهكي ئيسلاميهاني نمونهي ههلكهون كه له دهروونياندا بههارهوشتیهكان بچيني له گهل خوشويستني كاري بهرز و بلند.

ههروا له گهل بوك و زاواكاني چاكهكار و دادپهروهه و دانا و ناموزگارياره، تيگهلي تاييهقهنديهكانيان نابيت، بهجواني پهفتاريان له گهل دهكات، كاردهكات لهسهر بههيزكردني پهيوهنديهكاني خوشهويستي و ريشهكيش كردني ههستي شهر و ناكوكي.

ههروا له گهل خزمان و نزيكاني پهيوهندي خوشهويستي و دوستايهتي دههستي، ههميشه سهردانيان دهكات و چاكهيان له گهل دهكات نهگهرچي شهوان پهيوهندي له گهل بپچرينن، وهكوو ملكهچبوونيك بو فرمانهكاني ئيسلامه بينگهردهكهي له توكمه كردني پهيوهندي خزميهتي و تهقاندنهوي كانياوي خوشهويستي و دوستايهتي.

وه له گهل دراوسيكاني چاكهكاره، گرنگي دهات به كاروباريان، مافه گهورهكهيان دهزاني كه جبريل - ع - ريشه داكوتا بو پينغه مبهه ﷺ تا وا گوماني برد ميراتي لي دهگرئ، بويه نهوي بو خوي پي خوش بيت بو نهوانيشتي پي خوشه، بهجواني ماملهيان له گهل دهكات، پهچاوي ههستيان دهكات، بهرگهي نهزيهت و نازاريان دهگرئ، چاوپوشي دهكات له ههله و كهه و كورتنيان،

خۆی ده پارىزىي له خراپه كردن له گه لىان، يان كه مته رخه مى كردن له چاك مامه له كردن و چاكه كردن له گه لىان.

هه روا له گه ل خوشكان و هاوړپىيانى په يوه ندى داده مه زرينى له سهر بنه ماي خۆشه ويستى له پىناوى خوا، كه بهر زترين و پاكترين و بى گهر دترين خۆشه ويستى به له ژيانى مرؤډ، چونكه ئه و جوړه خۆشه ويستى به دامال راوه له هه رچى بهر ژوه ندى و سود و مبه سته، پاكه له هه رچى په له و له كه يه ك، سه رچاوه ي بى گهر دى و روونى و خاوينى به له چراى رۆشنى وه حى و پىنمايى پىغه مبه ر ﷺ گرتوه، لىره وه ئافره تى موسلمان راستگؤ و دلسؤز و لىبورده ده بى له خۆشه ويستى و هاوړپىي كردنى بؤ خوشكاني، سوره له سهر مانه وه ي پته ي برايه تى و دؤستايه تى، لىيان دانا بړى، دهنگيان لى نابړى، غه بيه تيان ناكات، هه ستيان بريندار ناكات به هؤى ده مه قالى و مشت و مې و قسه ي زياد، كينه ي به رامبه ريان نيبه، ده ستى ناگىر پته وه له هه ر چاكه يه ك بؤيان، هه ميشه به روويه كى خۆش و گه شه وه روويه روويان ده بى تته وه.

وه له په يوه ندى به كؤمه لايه تيه كانى ئافره تى كى كؤمه لايه تى بهر زى پله يه كه، به هؤى پياده كرنى پىنمايى نايه كه ي له فقهى مامه له كردن و بهر زى په يوه ندى به كان و خوړه وشتى بلند، ئنجا له م سه رچاوه بى گهر ده ي ئيسلام هه رچى داب و نه ريت و په فتار و هه لس و كهوت هه يه وهرده گرئ، هه ر له م سه رچاوه بى گهر ده ش بنه ما و خوړه وشته كان هه لده نجى كه ده روونى خاوين ده كاته وه و كه سايه تيه كؤمه لايه تيه جياوازه كه ي پىك دىنى.

له گه ل هه موو خه لكى خوړه وشت جوان و راستگؤ و دامه زراوه، ناپاكى و فىل و ستم و دووړوويى ناكات و گه واهى درؤ نادات، دلسؤزانه رىگاي خىر به خه لكى نيشان ده دات، به لىنى ده باته سهر، به شهرم و حه يا و پاكى ده روون رازاوه ته وه، تىكه لى كارىك نايىت په يوه ندى به وه وه نه بىت، دووړده كه وىته وه له باسكردنى ئا بړوى خه لك و شوىنكه وتنى عه بيه كانيان، دووړه له رپا، دادپه روه ره له كاتى بى رياردان، ستم ناكات، دادپه روه ره به رامبه ر كه سىك خۆشى ناوىت، به غم و په ژاره ي خه لك دلخۆش نايىت، خۆى دووړ ده گرئ له گومانى خراپ، زمانى ده گرئ له غه بيه ت و دووړ زمانى، دووړه له جنىودان قسه ي ناشىرين و نارپىك، گالته به كه س ناكات، نه رم و نيانه له گه ل

خەلڭ، بەزەبى و مېھرەبانە، كاردەكات لەسەر سودگەياندن بە خەلڭ و لادانى زيان لايان، قەرز لەسەر قەرزى كەمدەرامەت سووك دەكات، بەخشندە و سەخىيە، ناز و منەت ناكات بەسەر ئەوانەى يارمەتيان دەدات، هېمنە، لايىبوريە و رق و كينە لە دلى هەلناگرى، ئاسانكارە و ئالۆزكار نيبە، ئيرەبى نابات، دوورە لە شانازى و حەزى خۆدەرخستەن، دوورە لە خۆسەپاندەن، كەسايەتية كەى لەلاى خەلڭ خۆشەويستە، لەگەل خەلڭى دەگوڭجى و لەگەلى دەگوڭجى، نەپنى دەپاريزى، روو گەشە، ئيسك سووكە، بەختەوهرى دەخاتە دلان، توندرو نيبە، خۆ بە زل ناگرى، خۆبەكەم زانە، ميانرەو لە جل و بەرگ و ديمەنى، گرنگى دەدات بە كاروبارى بەرز و پايسەدار و كاروبارى موسلمانان، پيز لە ميان دەگرى، بەرژەوهندى خۆى فەرامۆش دەكات لەبەر پيويستى خەلڭى، داب و نەريتەكانى ملەكەچى پيۆهرى ئيسلام دەكات، پابەندە بە سلاوى ئيسلام، ناچيتە مالىك بيجگە لە مالى خۆى بى مۆلت وەرگرتەن، لەو شوينە دادەنيشتى كە كۆتابى كۆر و دانىشتەن، ئەگەر سى ئافرەت بوون دووانيان بەبەكەو بە نەپنى قسە ناكەن، پيز لە ئافرەتى گەورە و خاوەن چاكە دەگرى، چاوا ناگيرى بە مالى خەلڭى، كارىك هەلدەبژيرى بگوڭجى لەگەل سروشتە ميانەكەى، لاساى پياوان ناكاتەو، بانگەواز دەكات بۆ حەق، فەرمان دەكات بە چاكە و قەدەغەى خراپە دەكات، دانا و ژيرە لە بانگەواز كرنەكەيدا، لەگەل ئافرەتەنى چاكەكار ژيان بەسەر دەبات و هاوپریتى دەكات، هەولئى چاكەردنى نيوانى موسلمانان دەدات، لەگەل ئافرەتەنا تىكەل دەبيت و ئارام دەگرى لەسەر ئازار و ئەزىەتيان، چاكەى لەبەرچاوە و سواسى لەسەر دەكات، سەردانى نەخۆش دەكات و شوينى جەنازە ناكەوئ.

ئەمەيه كەسايەتى ئافرەتى موسلمان كە ئيسلام بەهۆى رينمايىيە حەكىمانەكەى دايرشتوو و دل و چاوى بە رووناكيەكەى روژن كردوو.

بەراستى ئەو ئەو كەسايەتية نمونەيه هەرە بەرزەيه بۆ هەر ئافرەتەكە كە هەر كۆمەلگەيهكە ناسيبى "چونكە لەپال ئەو هەموو بەهەرەوشتيانەى باسکران، بيروهوشتىكى فراوان و دەروونىكى بينگەرد و گيانىكى بەرز و تپروانىنىكى ساغى هەيه سەبارەت بە گەردون و ژيان و مرۆڤ، لەگەل قوولئى تىگەيشتن بۆ پەيامە ترسناكەكەى لە ژيان.

بیگومان گه یاندنی ئافرهت بۆ ئەو ئاسته بهرزه له پیکهاتنی خوڕه وشتی و گیانی و دهروونی و فیکری نیعمه تیکی مرۆفایه تی گه ورهیه، هیچ نیعمه تیکی تر هاوشانی ناییت، ههروا داهینانیکی ژیا ری گه وره تره له هه ر داهینانیکی تر که مرۆفایه تی به درێژایی ته مه نی پێگه یشتی “چونکه گه یشتی ئافرهت بهم ئاسته بهرزه له پیکهاتن واتای گه شه سه ندنی مرۆفایه تیه که ی و، پێگه یشتنی که سایه تیه که ی ده گه یه نی، ئاماده باشی ته وایه تی بۆ گه یاندنی په یامه گه وره که ی له ژیا ن.

ئه وه ی ئه مرۆ ده یی نی ن له دوا که وتووی ئافره تی موسلمان له و ئاسته بهرزه ی ئیسلام بۆ یستوو له زۆربه ی خاکی جیهانی ئیسلام، هۆکه ی ده گه رێته وه بۆ دووری موسلمانان به گشتی له سه رچاوه سازگا ره که ی ئاینه که ی و، ونبو نیان له نه فامی و پاشکۆبو نی فیکری و دهروونی بۆ که سانی تر، ئەو دوا که وته ییه ش هیچ کامی رووی نه ده دا له ژیا نی موسلمانان به گشتی و، ئافره تی موسلمان به تاییه تی، نه گه ر ملکه چی سه رچاوه فیکری و پۆخیه کان بو نایه و، پیاوان و ئافره تان روویان لێ کردبوایه و زاد و تویشویه کیا ن لیهه لگرتبوایه که بهرگری و په سه نایه تی پێ به خشیبان.

وه نه گه ر ئەو هه لمه ته ی کراوه ته سه ر جیهانی موسلمانان ئامانج لێ ی که سایه تی موسلمان بێ به گشتی چ پیاو چ ئافرهت، ئەوا له په گه وه ده ری ده کێشا و سه رچاوه فیکریه که ی پیس و بۆگه ن ده کرد، به لām ئەوه ی گومانی تیا نییه ئامانج له زۆربه ی ئەو هه لمه تانه که سایه تی ئافره تی موسلمانان، تا له و پۆشا که بهرز و شکۆداری دا یما لێ که به درێژایی میژوو پیتی ناسراوه، له بری جلیکی هینراوی تهسکی ساخته ی له بهر بکه ن تا وینه یه ک بێ له ئافره تی بیگانه له دیمه ن و بیر کرد نه وه و هه لئس و که وتی.

له م پێنا وه شدا هه ولێ زۆر مه زن درا وه، که چه ندین کۆمه له و دهسته و بزوتنه وه ئه م بانگه وازه ی نامۆ کردنی ئافره تی موسلمان ی له ئه ستۆ گرتوو ه، هه مووشیا ن سوپاس بۆ خوا هه ره سیا ن هینا وه له بهرام بهر رابوونی ئافره تی موسلمان ی رۆشن بیر و تیگه یشتوو له پێنمای ی ئاینه که ی، ئنجا زۆر له پالێشتانی هه ولێ نامۆ کردنی ئافره تی موسلمان له پیاوان و ئافره تان په شیما ن بوونه وه له بریار و پاکیان و، دانیان نا وه به قوولێ بیروبا وه ری ئافره تی موسلمان و، په سه نایه تی ئیسلام له بیر کرد نه وه ی و دهروونی و هه ست و نه ستی.

ئىنجا ئەو ئومىدەي بەستراۋە بە ئافرەتى موسلمانى پۇشنىپ بۇ گەياندنى پەيامە بەرزەكەي،
زىاتر چەسپاۋى لە كەسايەتيەكەي دەخۋازى لە ھەر شوپىن و كات و پەوشىك بىرئىت “چونكە لە
چەسپاۋى كەسايەتيەكەي بەلگەيەكى پۇشن ھەيە لەسەر تىگەيشتىنى و پايدەدارى و راستى ھاتنە
پىزى بۇ ئىسلامى ھەمىشە زىندوو و ژيارىە مەۋىيە ناۋازەكەي، لەمەش بەلگەيەكى پۇشن ھەيە
لەسەر گەرم و گۈپى و توندوتۈليەكەي لە ھەلساندنەۋەي ئۆمەتەكەي كە ئەم ئەندامىكە تىيدا،
ھەروا پىشخستنى ئەو ولاتەي لىتى دەژى.

دوماهی وەرگێڕ

پاش سوپاس و ستایشی خۆی گه‌وره له‌سه‌ر به‌خششه بێ پایان و له‌ دوانه‌هاتوووه‌کانی، وه‌ درود و سلاویش بۆ سه‌ر گیانی پیغه‌مبه‌ری نازیزمان محمد ﷺ و سه‌رجه‌م هاوه‌لان و یار و یاوه‌رانی و شۆینکه‌وتووانی تا رۆژی دوا‌یی....

سوپاس بۆ خوا ته‌واوبووم له‌ وه‌رگێرشانی ئه‌و په‌رتوکه‌ پر فەر و به‌ره‌که‌ته‌، تیییدا تا له‌ توانام دابوو به‌چاوی کورتی و پوختیم کردوه له‌ ده‌ربڕینی واتا و چه‌مکه‌کان به‌ مه‌به‌ستی زیاتر نزیک‌کردنه‌وه‌ی له‌ ه‌زری خۆینه‌ر و وه‌رس نه‌بوونی له‌ خۆینه‌وه‌ی، تاوه‌کو ئافره‌تی موس‌لمان بتوانی له‌ ژیا‌نی رۆژانه‌ی پیاده‌ی بکات و پیتی به‌خته‌وه‌ر بی‌ت.

ئنجار زۆر جار ئافره‌تی موس‌لمان که‌لینیک ده‌که‌ویته‌ ژیا‌نی و ده‌رون و ناخی به‌ ه‌وی رووداو و کاره‌ساتی ناخۆش کۆنترۆلی ه‌وشی له‌ ده‌ست ده‌دات و هاوسه‌نگی ده‌له‌قی، له‌و کاتانه‌دا شه‌یتان هه‌لی خۆی وه‌رده‌گرێ و رۆلی خۆی ده‌بینی و هه‌ول ده‌دات به‌ ئاره‌زووی خۆی ئه‌و که‌لینه‌ی بۆ پر بکاته‌وه به‌ شتی پرپوچ و بێ مانا و پیس و بۆگه‌ن، که‌ له‌وانه‌یه به‌ رواله‌ت جوان و پازاوه بی‌ت، ئه‌مه له‌ کاتیک رووده‌دات ئه‌گه‌ر ئافره‌تی موس‌لمان خۆی پر چه‌ک نه‌کردبێ به‌ باوه‌ری قوول به‌ خوا و به‌ قه‌ده‌ری خوا و، دلی خۆی به‌ چرای باوه‌ر و ئیمان روناک نه‌کردیته‌وه و، به‌رچاوی رۆشن نه‌کردیته‌وه به‌ رینماییه‌کانی ئیسلامی پیروژ، بۆیه خۆ پر چه‌ک کردن به‌ باوه‌ر له‌ گه‌رنه‌ترین ئه‌رك و کاره‌کانی ئافره‌تی موس‌لمان به‌ به‌ره‌نگاری بوونه‌وه‌ی تالایی و سه‌ختیه‌کانی ژیا‌ن و ئه‌و ناخۆشیانه‌ی دووچاری ده‌بنه‌وه تا رینگه به‌ شه‌یتانی جنۆکه و ئاده‌می نه‌دات به‌ ئاره‌زووی خۆیا‌ن بچنه‌ ناو ناخی بۆ خۆیا‌ن شۆینی مانه‌وه دروست بکه‌ن و به‌ ئاره‌زووی خۆیا‌ن هه‌ل‌سوپرێن و گو‌م‌رای بکه‌ن، دواتریش دنیا و دوا‌رۆژی له‌ ده‌ست به‌چیت، پتۆیسته ئافره‌تی موس‌لمان یه‌ک راستی بزانی‌ت و له‌ می‌شکی بی‌چه‌سپینێ، شه‌ویش: به‌خته‌وه‌ری راسته‌قینه و سه‌ربه‌رزی و سه‌رفرازی هه‌موو م‌ر‌وف‌یک به‌گشتی و ئافره‌تی موس‌لمان به‌تایه‌تی له‌ به‌ چاک پیاده‌کردنی شه‌رعی خوا‌یه له‌سه‌ر زه‌وی، هه‌ر ئه‌و دلنه‌وا‌ییه، پالپشته، پارێزه‌ره، هه‌موو ئاوات و هیوا‌یه‌کیش له‌

سایه‌ی تـو شـهـر عـه دیتـه دـی، دـهـی بـا لـه باو هـشـی بـگـرین و پـا بـه نـدی یـاسـا و رِیـسـا کـانی بـین، تـا رـه زامـه نـدی خـوا و خـوشـی دـونـیا و دـوار و ژ بـه بـه نـه و هـ.

بهو هیوایم خودا کاره کانم وەرگری و جیتی رەزاهەندی ئەو بیټ و نوریکی زۆر هەمیشە بێ بۆم لە دونیا و دواڕۆژ، وە ببێتە مایەی پایە بلندی و پلە بەرزێ لەو پۆژە پلە و پایە کان نامێنی و دەسلەتە کان لە کار دەخرین، مەگەر ئەوەی خودا بە میهر و بەزەیی خوێ پایە و پلە بەرز و شکۆدار بکات، خودایە دامەزراو و پارێزراو و سەرفراز و سەربەرزێ دونیا و دواڕۆژمان بکە...ئامین.

گرنگترین سەرچاوه کانی دانهەر

- ١- الإحسان في تقريب صحيح ابن حبان. مؤسسة الرسالة، بيروت ١٤١٢.
- ٢- أحكام النساء لابن الجوزي. المكتبة العصرية، صيدا بيروت ١٤٠٥.
- ٣- الأدب المفرد: فضل الله الصمد في توضيح الأدب المفرد للبخاري.
- ٤- الأذكار للنووي. دار القبله، جدة ١٤١٣.
- ٥- الاستيعاب في معرفة الأصحاب لابن عبدالبر. دار بهضة مصر، بدون تاريخ.
- ٦- أسد الغابة في معرفة الصحابة لابن الأثير الجزري. مصر، بدون تاريخ.
- ٧- الإصابة في تميز الصحابة. دار نهضة مصر، بدون تاريخ.
- ٨- الأغاني لأبي الفرج الأصبهاني. المصورة عن دار الكتب بمصر، بدون تاريخ.
- ٩- أنساب الأشراف للبلاذري. دار المعارف بمصر بدون تاريخ.
- ١٠- البداية والنهاية لابن كثير. دار الكتب العلمية، بيروت ١٤٠٩.
- ١١- تاريخ الإسلام للذهبي. دار الكتاب العربي، بيروت ١٤٠٧.
- ١٢- تاريخ الطبري. دار الكتب العلمية، بيروت ١٤٠٧.
- ١٣- تحفة الفقهاء لعلاء الدين السمرقندي. إدارة إحياء التراث الإسلامي بقطر بدون تاريخ.
- ١٤- تراجم سيدات بيت النبوة للدكتورة بنت الشاطئ. دار الكتاب العربي، بيروت بدون تاريخ.
- ١٥- الترغيب والترهيب للمنذري. قطر، بدون تاريخ.
- ١٦- جمهرة خطب العرب لآحمد زكي صفوت. المكتبة العلمية، بيروت بدون تاريخ.
- ١٧- الحماسة لأبي تمام. جامعة الإمام محمد بن مسعود الإسلامية، الرياض ١٤٠١.
- ١٨- حياة الصحابة للكاندهلوي. دار القلم ١٤٠٣.
- ١٩- دلائل النبوة للبيهقي. دار الكتب العلمية بيروت ١٤٠٥.

- ٢٠- رياض الصالحين من كلام سيد المرسلين. بيروت، بدون تاريخ.
- ٢١- زاد المعاد في هدي خير العباد لابن قيم الجوزية. مؤسسة الرسالة ومكتبة المنار الإسلامية ١٤٠١.
- ٢٢- سنن أبي داود. مطبعة السعادة، مصر ١٣٦٩، ودار الحديث، سورية ١٣٨٨.
- ٢٣- سنن ابن ماجه. دار إحياء الكتب العربية، مصر، بدون تاريخ.
- ٢٤- سنن الترمذي، وهو الجامع الصحيح. دار الفكر، بيروت، بدون تاريخ.
- ٢٥- السن الكبرى للنسائي. دار الكتب العلمية، بيروت ١٤١١.
- ٢٦- سنن النسائي. دار البشائر الإسلامية، بيروت ١٤٠٦، والبابي الحليي مصر ١٣٩٨.
- ٢٧- سير أعلام النبلاء للذهبي. مؤسسة الرسالة، بيروت ١٤٠١.
- ٢٨- السيرة النبوية لابن هشام. دار القلم، بيروت، بدون تاريخ.
- ٢٩- شرح السنة للبغوي. المكتب الإسلامي ١٣٩٠.
- ٣٠- الشرائع الحمديّة للترمذي. دار الحديث، بيروت ١٤٠٥.
- ٣١- صحيح مسلم بشرح النووي. دار الفكر، بيروت ١٤٠١.
- ٣٢- صفة الصفوة لابن الجوزي. دار الوعي بحلب ١٣٨٩.
- ٣٣- الطبقات الكبرى لابن سعد. دار بيروت ١٣٩٨.
- ٣٤- طرفة بن العبد: حياته وشعره للدكتور الهاشمي. دار البشائر الإسلامية ١٤٠٠.
- ٣٥- عشرة النساء للنسائي. مكتبة السنة بمصر ١٤٠٨.
- ٣٦- العقد الفريد لابن عبد ربه. دار الكتاب العربي، بيروت ١٣٨٤.
- ٣٧- فتح الباري شرح صحيح البخاري لابن حجر. دار المعرفة، بدون تاريخ.

٣٨- فضل الله الصمد في توضيح الأدب المفرد للبخاري، فضل الله الجيلاني، المكتبة السلفية ١٤٠٧.

٣٩- كشف الأستار للهيثمي. مؤسسة الرسالة ١٤٠٤.

٤٠- كنز العمال في سنن الأقوال والأفعال لحسام الدين الهندي. مؤسسة الرسالة ١٣٩٩.

٤١- مجمع الزوائد ومنبع الفوائد للهيثمي. دار الكتاب العربي، بيروت ١٩٦٧م.

٤٢- مختصر تفسير ابن كثير. دار القرآن الكريم ١٤٠٢.

٤٣- المرأة بين الفقه والقانون للدكتور مصطفى السباعي. المكتب الإسلامي ١٤٠٤.

٤٤- المرأة في الإسلام للدكتور معروف الدواليبي. دار النفائس ١٤٠٩.

٤٥- المستدرك للحاكم النيسابوري. مكتبة النصر الحديثة، الرياض بدون تاريخ.

٤٦- مسند الإمام أحمد بن حنبل. دار صادر، بيروت بدون تاريخ.

٤٧- المعجم الكبير للطبراني. مطبعة الزهرء، الموصل ١٤٠٦.

٤٨- المغازي للواقدي. عالم الكتب، بيروت، بدون تاريخ.

٤٩- المغني لابن قدامة. مكتبة الرياض الحديثة ١٤٠١.

٥٠- المقاصد الحسنة للسخاوي. مكتبة الخانجي بمصر ١٣٧٥.

٥١- من الرق إلى السيادة تأليف سائحة آي ويردي. نشر DAMLA.

٥٢- الموطأ للإمام مالك. دار إحياء الكتب العربية بمصر، بدون تاريخ.

٥٣- ميزان الاعتدال للذهبي. دار إحياء الكتب العربية بمصر ١٣٨٢.

سەرچاوه‌کانی وه‌رگێڕ

- (١) ته‌فسیری قورئانی پیرۆز.
- (٢) فهره‌نگی عه‌ره‌بی (منجد الطالب).
- (٣) فهره‌نگی ده‌ریا.

ناواخنی پهرتوک

- پیشہ کی چابی یہ کم (دانہر) ۵
- پیشہ کی وہ رگیت ۱۱

۱۔ نافرہتی موسلمان لہ گہل پەروردهردگاری

- باوہردار و هویشیاره ۱۴
- پەروردهردگاری دہپرستی ۱۸
- ہم پینج نویژہ فہرزہکانی ٹہنجام دہدات ۱۸
- ٹامادہی نویژی بہ کوڑمہل دہبیٹ لہ مزگہوت ٹہگرہ بڑی پرخسا ۱۹
- نافرہتی موسلمان ٹامادہی نویژی دوو جہژنہ دہبیٹ ۲۶
- نویژہ سوننہتہ پراتیبہکان و سوننہتہکانیتری ٹہنجام دہدات ۲۹
- بہ جوانی نویژہکانی ٹہنجام دہدات ۳۲
- زہکاتی مالی خوا لہ مالہکھی دہردہکات ۳۳
- مانگی پرمہزان بہ پوژوو دہبیٹ و شہوہکشی زیندوو دہکاتہوہ ۳۴
- پوژووی سوننہت دہگری ۳۷
- حہجی مالی خوا دہکات ۳۸
- عومرہ دہکات ۳۹
- گوپراپاہلی فہرمانی پەروردهردگاریہتی ۳۹
- لہ گہل پیایوی بیگانہ بہ تہنہا کوناییتہوہ ۴۵
- پاہہندہ بہ بالاپوشی شرعی ۴۶

- خۆی دوور ده گری له تیكه ئی بی سنوور ۵۳
- تهوقه له گه ئی پیاوی نامه حرم ناکات و دهست ناخاته دهستی ۵۴
- گهشت ناکات نه گهر له گه ئی مه حره میکی نه بیّت ۵۵
- پازییه به قهزا و قهدهری خوا ۵۶
- تهوبه کار و گهراوهیه ۵۷
- ههست به بهرپرسیاریه تیه کهی ده کات له بارهی ئەندامانی خێزانه کهی ۵۷
- خه می سه ره کی په زامه نی خوایه ۵۸
- خۆی ده نوینی له واتای به ندایه تی بو خوا ۵۹
- کار ده کات بو سه رخستنی ئایینی خوا ۶۰
- شانازی ده کات به که سایه تیه ئیسلامیه کهی و ئایینه رهواکهی ۷۸
- پشتگیری و خو شه ویستی ته نها بو خوایه ۸۵
- فرمان ده کات به چاکه و جله و گیری ده کات له خراپه ۸۷
- زۆر قورئان ده خوینی ۸۹

۲- ئافره تی موسکمان له گه ئی خودی خۆی

- دهستیپیک ۹۲
- (أ) جهستی ۹۳
- میانپه وه له خواردن و خواردنه وهی ۹۳
- وه رزشی جهستی ئی نه جم ده دات ۹۴
- جهسته و جل و بهرگی خاوینه ۹۵

- گرنگی و بایه‌خ ده‌دات به دهم و ددانی ۹۷
- گرنگی ده‌دات به چاککردن و جوانکردنی قۆه‌که‌ی ۹۹
- دیمه‌ن و شیوه‌ی رێک و پێکه ۱۰۰
- ناخزێته ناو خۆده‌رخستن و زیاده‌پۆیی کردن له خۆپازاندنه‌وه ۱۰۳
- (ب) بیروهۆشی ۱۰۴
- بیروهۆشی رادیتنی به زانست و زانیاری ۱۰۴
- ئافره‌تی موسڵمان پیویسته چی فی‌ر بییت و لیتی شاره‌زا بییت ۱۰۸
- شاره‌زا بوونی ئافره‌تی موسڵمان له زانست ۱۰۹
- دوو‌ره له ئەفسانه و قسه و کرداری پرۆپۆج ۱۱۳
- له خۆتێندنه‌وه دانابری ۱۱۳
- (ج) گیانه‌که‌ی ۱۱۳
- پابه‌نده به خواپه‌رستی و خاوی‌نکردنه‌وه‌ی ده‌روون ۱۱۳
- هاو‌پۆیی خواناس هه‌ل‌ده‌بژێری و پابه‌نده به ئاماده‌بوون له کۆ‌پ‌ری ئیمان ۱۱۵
- ویرده‌کان و پارانه‌وه‌کان زۆر دوباره ده‌کاته‌وه ۱۱۷

۳- ئافره‌تی موسڵمان له‌گه‌ڵ دایک و باوکی

- چاکه‌کاره له‌گه‌ڵیان ۱۱۸
- رێزبان ده‌زانن و ده‌زانن چی واجبه له‌سه‌ری به‌رامبه‌ریان ۱۱۸
- چاکه‌کاره له‌گه‌ڵ دایک و باوکی نه‌گه‌رچی موسڵمانیش نه‌بن ۱۲۲
- زۆر ده‌ترسن له خراپه‌کردن له‌گه‌ڵیان ۱۲۳

- ۱۲۳ یه که بچار چاکه له گه‌ل دایکی ده کات پاشان له گه‌ل باوکی
- ۱۲۵ به شیوازی جوان چاکه له گه‌ل دایک و باوکی ده کات

٤- ئافره‌تی موسلمان له گه‌ل هاوسه‌ره‌که‌ی

- ۱۲۹ هاوسه‌رگیری له ئیسلام
- ۱۳۰ به باشی هاوسه‌ری هه‌لده‌بژی
- ۱۳۶ گوپرایه‌ل و چاکه‌کاره له گه‌ل هاوسه‌ری
- ۱۴۸ له گه‌ل خه‌سووی چاکه‌کاره و پیز له خزم و که‌سی می‌ردی ده‌گریت
- ۱۵۰ ئه‌وپه‌ری خۆشه‌ویستی ده‌نۆین بۆ می‌ردی و هه‌ولتی رازیکردنی ده‌دات
- ۱۵۳ هیچ نه‌ینییه‌که‌ی نادرکینن و ئاشکرای ناکات
- ۱۵۶ پالپشتی ده‌کات و به‌شداری راو بۆ‌چوونه‌کانی ده‌کات
- ۱۶۱ هانی ده‌دات بۆ به‌خشین و خه‌رجکردن له پیتناوی خوا
- ۱۶۲ پالپشتی ده‌کات له گوپرایه‌لی بوونی بۆ خوا
- ۱۶۲ دل و ده‌روونی پر ده‌کات
- ۱۶۳ خۆی بۆ ده‌رازینیتته‌وه
- ۱۶۴ به‌رووی خۆش و سوپاسگوزاریه‌وه پیشوازی لی ده‌کات
- ۱۶۵ به‌شداری خۆشی و ناخۆشیه‌کانی ده‌کات
- ۱۶۶ چاوی ده‌پاریزی له بی‌جگه له می‌ردی
- ۱۶۶ باس و خاسیه‌تی ئافره‌تتری بۆ ناکات
- ۱۶۷ ئارامی و هه‌سانه‌وه‌ی و دلنیا‌یی بۆ دابین ده‌کات

لیبوردده و دلنهرمه	۱۶۷
خاوهنی که سایه تیه کی به هیژ و دانایه	۱۶۸
له سهرکه وتووترینی هاوسه رانه	۱۷۳

۵- ناهره تی موسلمان له گهل مناله کانی

دهستپیک	۱۷۵
پهی ده بات به بهرپر سیاریه تیه گه وره که ی له ناست مناله کانی	۱۷۵
سهرکه وتووترین شیواز ده گریته بهر بۆ په روره ده کردنیان	۱۷۹
وا ده کات هه ست به خوشه ویستی و سۆزی بکه ن	۱۷۹
یه کسان ی ده کات له نیوان کوړ و کچه کانی	۱۸۲
له سۆز و چاودیریه که ی جیاوازی ناکات له نیوان کوړ و کچ	۱۸۳
نزا و پارانه وه ی خراپ له مناله کانی ناکات	۱۸۶
ئاگاداره له هه رچی کارده کاته سهر دروست بوون و ئاراسته کردنیان	۱۸۶
به هاره وشته کانیان تیادا ده روینی	۱۸۹

۶- ناهره تی موسلمان له گهل بووک و زاواکانی

(أ) له گهل بووکه کانی

تیروانی نی بۆ بووکه که ی	۱۹۰
بووکیکی باش هه له بیژری	۱۹۰
ریژ له راستی بوونی له مائی هاوسه رایه تی ده گری	۱۹۱
ئامۆژگاری ده کات و تیکه لئی تاییه تمه ندیه کانی نابیت	۱۹۲

- چاکه کاره له گهڼ بووک و ږهفتاری باشه له گهڼی ۱۹۲
- دانا و دادپهروهه له کاتی بږیاردانی له سهر بووکه کهی ۱۹۳

(ب) له گهڼ زاواکانی

- تږوانینی بۆ زاوا ۱۹۵
- زاوای باش ههڼده بږیری ۱۹۵
- ږیری لی ده گری و چاکه کاره له گهڼی ۱۹۵
- پالپشتی کچه کهی ده کات تاوهک هاوسه ریکی چاک بیت له گهڼ میږدی ۱۹۶
- دادپهروهه و له سهر ناحق لایه نگیری کچه کهی ناکات ۱۹۶
- دانا و لیها تووه له ږوویه ږوویه ونه وهی گرفته کان ۱۹۷

۷- ئافره تی موسلمان له گهڼ خزم و کهس و کاری

- ئافره تی موسلمان و کهس و کاری ۱۹۹
- ږیرگرتنی نیسلام له خزمایه تی ۱۹۹
- ئافره تی موسلمان به پیی ږینمایی نیسلام په یوهندی خزمایه تی ده گه یه نی ۲۰۴
- په یوهندی خزمایه تی ده گه یه نی ته گهرچی ناموسلمانیش بن ۲۰۶
- له واتا بهر فراوانه کهی په یوهندی خزمایه تی تیگه یشتووه ۲۰۸
- په یوهندی خزمایه تی ده گه یه نی ته گهرچی نه وان سهردانی نه کهن ۲۰۸

۸- ئافره تی موسلمان له گهڼ دراوسیکانی

- ئافره تی موسلمان چاکه کار و دلسوزه بۆ دراوسیکانی ۲۱۰

- ۲۱۰ رېښمایي نيسلام به چا که کردن له گهل دراوسى بهرجهسته دهکات
- ۲۱۱ نهوهى بو خوى پيى خوشه بو دراوسیکانی پيى خوشه
- ۲۱۲ بهپيى توانای خوى له گهل دراوسیکانی چا که دهکات
- ۲۱۴ چا که له گهل دراوسیکانی دهکات نه گهرچى موسلمانیش نه بن
- ۲۱۵ له چا که کردنیدا دراوسى نزيکهکانى پيش دهخات پاشان نهوانى تر
- ۲۱۵ نافرهتى موسلمانى راستگو باشتيرين دراوسى يه
- ۲۱۶ دراوسى خراب و لاپهړه پرهشى
- ۲۱۶ دراوسى خراب له بهخششى نيمان دامالپراوه
- ۲۱۷ دراوسى خراب نافرهتیکه کار و کردهوهکانى به ههدهر چووه
- ۲۱۸ کهمتهرخه مى ناکات له چا که کردن له گهل دراوسیکانی
- ۲۱۹ نارام دهگرى لهسهر نازار و کهم و کورتیهکانى دراوسى

۹- نافرهتى موسلمان له گهل خوشکان و هاوريانی

- ۲۲۱ له پیناوى خوا خوشیانی دهویت و هاوريهتیان دهکات
- ۲۲۲ پلهوپایهى نهوانهى له پیناوى خوا يه کتریان خوش دهویت
- ۲۲۴ کاریگهرى خوشیستن له پیناوى خوا له ژيانى موسلمانان
- ۲۲۵ له خوشکانى دهنگ داناپړى و پشتیان تى ناکات
- ۲۲۸ چاوپښ و لیږددهیه بهرامبهریان
- ۲۲۹ به پروویهکى خوش بهره و پرووى خوشکانى دهچیت
- ۲۳۰ دلسوژ و ناموژگار به بیان

چاکه کار و نهمه کداره بۆیان	۲۳۱
نهرم و نیان و بهزه بیه له گه لیان	۲۳۲
له پاشمله باسیان ناکات	۲۳۳
دوره له مشت و مپ و گالته و گه پی ته زیهت نامیز و شکاندنی به لێن	۲۳۴
دهستبلاوه و پرێز له خوشکانی ده گریت	۲۳۵
له پاشمله نزا بو خوشکانی ده کات	۲۳۸

۱۰- ئافرهتی موسکمان له گه ن کۆمه ئگا که ی

دهستپێک	۲۴۰
خوڤه وشتی چاک و جوانه	۲۴۱
راستگۆیه	۲۴۵
گه واهی به درۆ نادات	۲۴۵
دلسۆز و نامۆزگاره	۲۴۶
خیر و چاکه به خه لکی نیشان ده دات	۲۴۷
فیل و ته له که و ناپاکی ناکات	۲۴۸
به لێنی ده باته سه ر	۲۵۰
دووره په ریزه له دوور وویی	۲۵۲
خاوهنی هیا و شه رمه	۲۵۴
پاکیزه و جوامیزه	۲۵۵
تیکه لی کارێک نابیت په یوه ندی به وه وه نه بیت	۲۵۶

- دووره پەریژە لە باسکردنی ئابرووی خەلک و شوێنکەوتنی عەبیەکانیان ٢٥٧
- دووره لە ڕیا (پروپامایی) ٢٥٩
- لە بریارەکانی دادپەرورە ٢٦١
- ستەم ناکات ٢٦٣
- دادپەرورە لە بەرامبەر ئەوەی خوێی ناوێت ٢٦٤
- بە پەژارەی کەس شاد نابێت ٢٦٧
- بە دورە لە گومانی خراپ ٢٦٧
- زمانی دەگری لە غەیبەت (باسکردنی پاشملە) و قسە هێنان و بردن (دووزمانی) ٢٧٠
- خۆی دوور دەگری لە جێی و قسەیی پیس ٢٧١
- گالته بە کەس ناکات ٢٧٣
- نەرم و بەزەییە بەرامبەر خەلک ٢٧٣
- میهره‌بانه ٢٧٦
- کارەکات لەسەر سوودگەیاندا بە خەلکی و لادانی ئازار و شکستی لێیان ٢٧٩
- خەم لەسەر خوشکی قەرزاری دەرەوینیتەوه ٢٨٢
- چاوتیڕ و بەخشندەییە ٢٨٣
- ناز و منەت ناکات بەسەر ئەوانەی خێریان پێ دەکات ٢٩٠
- ئارام و لەسەرخۆیە ٢٩١
- لێبوردە و نەرم و نیاوە و ڕق و کینه لە دل هەلناگری ٢٩٣
- ئاسانکارە و کار لەسەر خەلکی گران و ئالۆز ناکات ٢٩٧

٢٩٧ نېره بې (حه سودی) نابات
٣٠٠ دووره له شانازی و هزی خۆده رخستن
٣٠٠ دووره له خوگۆرپین و خو سه پانندن و بالگران کردن (التنطع والتكلف)
٣٠١ که سایه تیه که ی له لای خه لکی خو شه ویسته
٣٠٢ له گه ل خه لکی ده سازئ و خو شه ویسته
٣٠٤ نه یئنی ده پاریزئ
٣٠٦ رووی خو شه
٣٠٦ ئیسکی سوکه
٣٠٩ خو شی و ئاسوده بی ده خاته دلان
٣٠٩ توند نییه
٣١٢ لووت به رزی ناکات
٣١٣ خاك سیفەت و خو به کم زانه
٣١٤ میانپوهه له جل و بدرگ و پوالت و دیه نی
٣١٦ گرنگی ده دات به کاره به رز و پایه داره کان
٣١٧ گرنگی ده دات به کاروباری موسلمانان
٣١٨ ریز له میوانی ده گری
٣٢٢ پیویستی خو ی فراموش ده کات بو که سانی پیویستر (خۆنه ویسته)
٣٢٣ داب و نه ریته کانی ملکه چی پیوه ره کانی ئیسلام ده کات
٣٢٦ پابه نده به ئه ده بی ئیسلام له خواردن و خواردنه وه ی

- پابه‌نده به سلاوی نیسلام ۳۳۱
- ناچیتنه بیجگه له مالی خوی مه‌گه‌ر به مؤلّه‌ت وه‌رگرتن ۳۳۵
- بجیتنه کۆرپک لهو شوینه دادەنیشی که کۆتایی کۆره‌که‌یه ۳۳۸
- ئه‌گه‌ر سی ئافره‌ت بوون دووانیان جیانا‌بنه‌وه و به نه‌ینی قسه ناکهن ۳۳۹
- پژ ده‌نی له ئافره‌تی به‌سالا‌چوو و چاکه‌کار و به‌خشنده ۳۴۰
- چاو به مالی خه‌لکیدا ناگیرئ ۳۴۱
- له کۆر و دانیشتنه‌کان باوه‌شک نادات تا له توانای دابیت ۳۴۱
- له‌کاتی پشمن ده‌ست ده‌گرئ به ئه‌ده‌بی نیسلام ۳۴۲
- چاوه‌روانی جیابونه‌وی هیج ئافره‌تیک ناکات له می‌رده‌که‌ی تا
- به خوی شوینی بگریته‌وه ۳۴۴
- کار و پیشه‌یه‌که هه‌لده‌بۆیری بگو‌نجی له‌گه‌ل سروشته می‌یانه‌که‌ی ۳۴۵
- لاسایی پیاوان ناکاته‌وه ۳۵۰
- بانگه‌واز ده‌کات بۆ حق و راستی ۳۵۲
- فرمان ده‌کات به چاکه و قه‌ده‌غی خراپه ده‌کات ۳۵۴
- زرنگ و دانایه له‌کاتی بانگه‌واز کرنیدا ۳۵۶
- له‌گه‌ل ئافره‌تانی چاکه‌خواز هاو‌پیشه‌تی ده‌کات و تیکه‌ل ده‌بیت ۳۵۸
- هه‌ولئ چاککردنی نیوانی ئافره‌تان ده‌دات ۳۶۱
- تیکه‌لی ئافره‌تان ده‌بیت و ئارام ده‌گرئ له‌سه‌ر ئه‌زیه‌ت و ئازاریان ۳۶۲
- چاکه‌ی له‌به‌ر چاوه و سوپاسی له‌سه‌ر ده‌کات ۳۶۳

۳۶۵	سەردانى نەخۆش دەكات
۳۶۹	شيونەن ناگېرى بۆ مردوو
۳۷۲	شوينى جەنازە ناكەوئىت
۳۷۴	دوماهى و بەدواداچوون
۳۸۱	دوماهى وەرگىپ
۳۸۳	گرنگىزىن سەرچاۋەكانى دانەر
۳۸۶	سەرچاۋەكانى وەرگىپ
۳۸۷	ناواخنى پەرتووك
۴۰۲	سوپاس و پىترانىن

سوڤاس و پڙانين

سهرتا سوڤاسي خواي گهوره دهكهم كه يارمه تي دام له وهرگيړاني نهو پهرتووكه، دواتر سوڤاسي سهرجهم نهو خوشك و برايانه دهكهم نهوانه ي چ به مادي چ به مهنه وي كومه كيان كړدووم له وهرگيړانيدا، ننجا هز ناكهم ناوي هيچ كام لهو بهرپزانه بېم“ چونكه له ژماره زوړن و نامه وي دلې هيچيان گهرد بگري، هه موويان له لاي من جيگاي پڙن و خوشه ويست و به دل نزي خيريان بډ دهكهم به پنهاني يه كه يه كه ناويان ده بېم و له لاي خواي گهوره داوا دهكهم سهركه وتوو و سهرراز و به خته و هري دونيا و دواړو ژيان بكات، له سهرجهم گوناوه و كه م و كورتيه كانيان خوش بيت و، به چاوي به زه يي و پرهم سهرريان بكات، وه مراز و راز و نيازبان بيني ته دي و، له پوژي دوايي له بهه شته كه ي فېرده وهس هه ر هه موومان به يه كه وه كوښكاته وه و به دهستي پيغه مبهري نازدار ناوي كه وسهر بنوشين و تينو يتي دونيامان له بير بباته وه و، له خوشيه كاني بهه شت و په زابووني خوا ژياني هه ميشه ييمان بگوزهرينين و هه رچي شه كه تي و ناخوشي و نه خوشي دونيايه له بيرمان بچي ته وه....، خودايه ته نها بډ په زامه ني پروخساري پاك ت بهو په پري دلسوزي نهو كارهم لي وهرگره و بيكه مايه ي سوود بډ خوشكانم به تاييه تي و براكانم به گشتي بډ خاتري ناوه جوان و سيفاته بهرز و پېرژه كانت ... ثامين.. ثامين وصلي الله وسلم علي سيدنا محمد والحمد لله رب العالمين...

سندس علي عباس

هه وليتر

كتىب خانەى نارىن

هەولير - گۆرەپانى شىخ مەحمود - بالە خانەى سەيد بەھائوددىن

نەزمى ژىرەوۋە بازارى زانست بۇ كتىب و چاپە مەنى

پۇستى ئەلىكترونى nareen_1@yahoo.com

۰۷۵۰۴۰۶۴۶۱۰